

முப்பலிக், காவத்தி
திரு. இ. நெப்பலாபதி பண்ணையர்
அவர்கள்

அன்பளிப்பு

MAHAMAHOPADHITHA
DR. U.V. SWAMINATHAN LIBRARY.
TIRUVANMIYUR திருச்சித்தலம்.

கீதாரத்தினமும் சகல சாஸ்திரஸாரமுமாகிய

ஸ்ரீ சிவகீதை

மூலஸ்லோகமும்

மருவூர் - பிரம்மஸ்ரீ

கணேசசாஸ்திரியா ரவர்கள்

இயற்றிவரும் தமிழ் விபாக்கியானமும்,

இவை

மனாரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து வித்துவான

சித்தாந்தசரபம் அஷ்டாவதானம்

புவை - மலியாணகந்தர யதித்தர ரவர்கள்

பார்வையிட்டுத்தர,

சுத்தாத்துவித சித்தாந்த வைதிக சைவந்

பாததூளியாகிய

கா - ஜம்புலிங்கநல்லியாரால்

சென்னை

பிரஸ்டேல்ஸி அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

மகாமகோபாத்தராய, டாக்டர்

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல்நிலையம்

அடையாறு, சென்னை-20.

சிவபயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உபோற்காதம்.

உண்மை யறிவானந்த வடிவனும் கருணையே திருமேனியாகக் கொண்டவனுமாகிய விறைவனது திருவருளாலேயே சகல வான்ம கோடிசளும் அறம் பொருளாதி நான்கு பயன்களையும் பெறவேண்டு மென்பது சகலவேதங்களுக்கும் ஒத்ததுவிட. இத்தகைய திருவரு ளைப்பெறும் வழியையும, இங்ஙனம் அருள்புரிவோனான இறைவனது ஆணையையும், அவனது திருவுருவ லிலக்கணங்களையும், திருவரு ளின் மஹிமையையும் வேதங்கள் நன்கு விளக்குவனவாமினும், அவ்வேதங்களின் பொருள் எல்லோரும் சலபமாய் நன்கறி தற்கே லாதெனக் கருதி இதிகாச புராணங்களை மியற்ற வாஞ்ஞாபனம் செய்தனர்.

சூத ஸம்ஹிதை.

ஐதிஹாஸபுராணாஹுரம் வெஷாயெ மாரிபு காஸுதெ
இதிஹாஸபுராணாயாம் வேதார்த்தோஹிப்ரகாஸ்யதே

இதிகாசபுராணங்களால் வேதப்பொருளை விளங்குகின்றன.

யஸுதாவெ டிஷிவிபு வ புராணவெ திநாயுதஃ
தந்ஷஷாஹயாவொகி வெஷாரம்பு தஸிஷுகி||

யஸுதாவேதவித்விப்ரம் புராணம்வேத்திநார்த்தகஃ,
தக்தருஷ்ட்வா யமாப்நோதி வேதோமாம்ப்ரதரிஷ்யதி.

நான்கு வேதங்களையும் அறிந்த எவ்வந்தணன் புராணங்களை நன்கறிய வில்லையோ அவனைக்கண்டு வேதமானது இவன் அற்ப வாராய்ச்சி புள்ளவ னதலால் நம்மை உபத்திரவப் படுத்துவான் என்று நடுங்கு கின்றது. என்று கூறியபடி வேதங்களைப் பொருட் படுத்துவதற்குப் பற்பல விடங்களில் பல ஐயநிகழு மாதலால் புராண முகத்தா லறிவதே நலம். அப்புராணங்களும் ப்ரம்மம், பாத்திரம், வைஷ்ணவம், சைவம், பாகவதம், பஷ்ஷியம், கார்த்தியம், மார்த்தகம்

டேயம், ஆக்கிரேயம், பிறும்மகைவர்த்தம், வயிங்கம், வாராஹம், ஸ்கார்த்தம், வாமனம், கௌர்மம், மாத்தியம், காருடம், பிறும்மாண்டம் எனப்பதினெட்டு மகா புராணங்களாம். இனி யிம்மா புராணங்களு ளொன்றோடாபத்தும புராணத்தின்கண் சகல வேதங்களின் சாரமாயுள்ளதுவும, ஸீமகா பாரதத்தின்கண் விளங்கும் பகவற் கீதைக்கு முன்னாலாயுள்ளதுவு மான சிவகிதைவொணுமரிய பெரிய ஞானநூலின் பஹிமை யாவராலுங் கொண்டாடத் தக்கதொன்றும். இவ்வரிய கீதையின்கண் பத்தியோகம், விபூதியோகம், தேஹச் சொரூப நிரூபணம், சீவசொரூப நிரூபணம், வைராக்கிய நிரூபணம், உபாசனையோகம், போகஜ்யோகம் இவைகளை நன்கு விளக்கியும் இடை யிடையே யின்றுமரிய பெரிய தத்துவங்களையும் நன்கு விளக்கிமுள்ளது. மாயாவயத்தராகிய மாந்தர் பாசகீங்கிர் ககிக்க வேண்டுமாயி விந்நூலின் ஆராய்ச்சியின்றி யமையாததேயாம். இந்நூல் வடமொழியிலன்றித் தென்மொழியில் வழங்காமையின் இத் தேயத்தெளிப்பதும் எடுத்தாளுதற்கு ஏதுவில்லாமற் போய் இதுகாறும் வடமொழியில் வல்லவரே கொண்டாடி வருகின்றனர். தென்மொழியில் வல்லவரும் படித்துச் சந்தோஷிக்கத் தமிழில் மொழிபெயர்க்க முன்வந்தோம். இங்ஙன மிவ்வரிய கீதை யெங்க னும் பரவுதற்குள்ள நன்மையைக் கண்டு சந்தோஷியாது சிலர் பூர்வபட்சம் செய்ய முயலுகின்றார். அவர்களின் பூர்வபட்சத்தில் யாரும் பயங்காதவண்ணம் அவற்றிற்குச் சமாதானங்கூறி உண்மையினைச் சித்தாந்தஞ் செய்கின்றும்.

பூர்வபட்சம்.

(க) சிவகிதை பிரமாணமாயின் அதாவது இராமன் சிவபெருமானிடம் தத்துவோபதேசம்பெற்ற துண்மையாயின் ஏன் அதை உலகெங்கும் பிரசித்திபெற்ற வால்மீகிராமாயணத்தில் கூறி யிருக்கவில்லை?

(உ) பகவற்கீதையாதிகளுக்குர் சங்கரபகவற்பாதராதி பெரி யோர்களால் பாடிப் பிபற்றப்பட்டிருப்பதுபோல இக் கீதைக்கும் பாஷிய மேன் ஏற்படவில்லை?

(ஈ) பகவற்கீதையுள்ள ப் லோகங்களைப் பன்னூல்களில் மேற்கோலாய்க் காட்டி யிருக்கிறதுபோலச் சிவகிதைச் சுவோகங் களை முன்னோர் ஏன் மேற்கோலாய்க் காட்டவில்லை?

(ச) சிவகீதையைக் குருமுலமாய் உலகத்தில் கிரகிக்காத காரணமென்ன?

(ரு) பகவற்கீதையானது எம்மகத்தவராலும் அங்கீகரிக்கப் பட்டு வருவதுபோலச் சிவகீதை யங்கீகரிக்கப்பட்டாது, சைவர் மாத்திரம் அங்கீகரிக்கச் சிவபரத்துவங் கூறுவதென்னே?

சித்தாந்தம்.

(க) உலகத்திற் பிரமாணிய விசாரம செய்வதாகில் சகலப் பிரமாணங்களுள்ளும் வேதமே முதற் பிரமாணமாம். மற்றையபிரமாணங் களோவெனின் வேதங்களுடன் முறணுதவழிப்பிரமாணியமுடைய தாகும். இனி மற்றைய பிரமாணங்களை யாதெனின் ஆகமங்கள் ஸ்மிருதிகள் இதிகாசங்கள் புராணங்கள் முதலியனவாம். இச் சிவகீதை யெப் பிரமாணத்திற் சேர்ந்ததெனின் பாத்துமென்ற மஹாபுராணத்தின் சாமபாதலால் புராணப் பிரமாணமேயாம். இனி ராமாயணம் எப் பிரமாணமெனின் வேதமுமல்ல, இதிகாசமுமல்ல, புராணமுமல்ல, ஆகாமமுமல்ல, ஸ்மிருதியுமல்ல, சூத்திரங்களுமல்ல, கவிசர்களுக்கெல்லாம் ஆதி கவியாயும், பிரமாதேவனது கருணைக்குப் பாததிரராயும் தேவநுஷிகளுந் சிறத்தவநுமான ஸ்ரீமத நாத மாமுனிவருக்குச் சீடராயும், முனிவர் சிரோமணியாயுள்ள வால் மீகி மாமுனிவர வியற்றப்பட்ட மஹா காவியமான ஆதிகாவியமே யாம். இனிகாவியம் றெந்தபிரமாணமா, புராணமா சிறத்தபிரமாணமா வெனின், ஸ்ரீமத் இராமாயணமானது சகலவுலககதாராலும் சொன் டாடப்படுவதாயினும் புராணத்திற்குப் பிற்பிரமாணமேயாம். புராணத்தைப் பிரமாணமா அப்பிரமாணமாவென்று விசாரிக்கவேண்டுமானால் முதற் பிரமாணமான வேதத்தோடு முறணுதி நக்கின்றதா என்று மட்டும் அறியவேண்டும். பிற்பிரமாணமான காவியத்தோடு கூட முறணுதி நக்கின்றதா வென்று விசாரிப்பாரில்லை. ஆதலால் சிவகீதைப்பிரமாணமல்ல இராமாயணத்தி லிராததால் என்று கூறுவது ஆராய்ச்சியில்லா வாதத்தால் நிகழ்கததே யென்க. அன்றியும் காவியத்திற்குச் சரித்திரமே முக்கியமென்பதல்ல. மற்று யாதெனின் சிருங்காரம் முதலியஸங்களேயாம் இதைநன்கறியவேண்டியதாயின்

சாகித்திய கருப்பணம்.

வாக்யோரஸா.கங்காவயி. ஹொஷாஸஸு.பாவகஷ-காரி.

வாக்யம்ஸா.தமகங்க. **MAHAMAHOPANISHAT** பாபகர்ஷகா.

DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR :: MADRAS-41

இரஸத்தையே சிவனுடைய வாக்கியம் காவியமாகும். தோஷங்கள் அவைகளுக்குக் குறைவையுண்டாக்குவனவாம். என்பதாதி நூல்களிலுள்ள வாக்கியங்களைக் கண்டு தெனிக. கவிஞர்கள் இரஸத்திற்கு மாத்திரம் குற்றம் நிகழாது கவனிக்கவேண்டியதே யன்றி முக்கியமாய்ச் சரித்திரங்களையும் கவனிக்கவேண்டு மென்பதில்லை. கவிஞர் காப்பியத்தில் புராணதிகளில் கூறிய சரித்திரங்களைப் பிரமாணமாய் வைத்துக்கொண்டாலும், புராணத்தில் கூறிய சரித்திரங்களில் சிலபாகங்களை விட்டு மற்றவைகளை எடுத்துக் கொள்வது முண்டு. அல்லது புதிதாய்ச் சிலகதைகளைக் கல்பனைசெய்து புராணத்திலுள்ள சரித்திரங்களையும் அவைகளுடன் சேர்த்துக் காப்பியமாயியற்றுவதுமுண்டு. நடந்த வுண்மையையே கூறவேண்டு மென்ப தவசியமில்லை. இரஸத்தில் தோஷ. நிகழாது மாத்திரம் காவியமியற்றவேண்டு மென்பதே முன்னோர் காண்ட துணிபாதலின், வால் மீகிமாமுனிவர் சிவகீதாதி நடந்த லை உண்மைச் சரித்திரங்களை விட்டும், நடக்காத புதிதான சில பாகங்களை வருணிக்க வேண்டிய தினிமித்தம் சேர்த்தும் ஆதிகாவியமான இராமாயணத்தை யியற்றினார். இனி ராமாயணம் இரஸத்தையே முக்கியமாய்க் கொண்டது என்பதற்கு யாது பிரமாணம் எனின், இராமாயணாதி கருணாஸப் பிரதானமானது என்றும் கூறிய

ஸாஸிந்ய தநுப்பணம்.

தயாராராயணாதிநாஃ ஸவிதாஹிவஹதாதா||

ததாராமாயணாதீநாம் பவிதாதுகேஹதாதா.

என்பதாதி வாக்கியங்களை யு மறிக. அன்றியும் இராமாயணத்தின்கண் சிற்சில பாகங்களில் படிப்பவர்களையும் கேட்பவர்களையும் மனது களிக்கச் செய்யவேண்டியதி னிமித்தம் வேறு சில கருத்துகளையும் கொண்டு உண்மையல்லாத சில விஷயங்களையும் கூறியிருக்கின்றது. இங்ஙனம் கூறியதால் இராமாயணம் குற்றமுடையதோவெனின் அல்லவென்பதற் கையமேயில்லை. காப்பியங்களுக்கு அங்ஙனம் கூறுதலியல்பாதலினென்க. உதாரணமாக, இராமாயணத்தின் சுந்தரகாண்டத்தில் அனுமார் சீதாபிராட்டியாரிடம்சந்தித்த சமயத்தில்

உதீபுதூவரஃகூரி நாலிஸுமீவஸுகியள |

சுஹந்தாவஹிவபாவுக் கிஃவாநமஸேஹாவயூ||

நவமிபுக்ஷஷாஃபுஷஷுஃதெபுஷஷுஃதெஹீதரொஜநாஃ।

மத்திப்ரத்யவரஃகஸ்சிந் நாஸ்திஸுக்ரீவஸந்நிதௌ,
அஹந்தாவதிஹப்ரப்தஃ கிமபுநஸ்தேதமஹாபலாஃ
நஹிப்ரகருஷ்டாம்ப்ரேஷ்யந்தேதம்ப்ரேஷ்யந்தேஹீதரொஜநாஃ

சுக்கிரீவனிடம் என்னிலும் பலக்குறைவுடையவர் எவருமில்லை யானேவெனினிங்குவந்தவன் அம்மகாபராக்கிரமசாலிகளைப்பற்றிக் கேட்பானேன். பராக்கிரமசாலிகள் தூதுக்கு அனுப்பப்பட மாட்டார்கள்ன்றோ, பலஹீனர்களன்றோ அனுப்பப் படுகின்றார்கள். என்று கூறியதைச்சற்று ஆராய்வோமாக. இங்குக்கபிகுலதிலகரானவரும் குழந்தைப் பருவத்திலேயே கனியென்று கருதிச் சூரியமண்டலத்தைப் பிடிக்கச் சென்றவரும், கருங்கடலைக் கால்வாயைப் போலத் தாண்டிவருமான ஒப்பற்றவுடையவரென்று உலகமெல்லாமறிந்துள்ள ஆஞ்சநேயர்தன்னிலும் பலக்குறைவுடையவர் சுக்கிரீவன் சந்நிதியிலில்லையென்று கூறினது உண்மையாமா. உண்மையில் அனுமாரிலும் பலத்தினிற் சிறந்தவர்களா சுக்கிரீவனிடமுள்ளவர்க ளெல்லாம். இதை யுகித்தால் வேறு காரணம்பற்றி உண்மையல்லாத இவ் விஷயமானது கூறப்பட்டதென்பது அறியப்படுகின்றதல்லவா. இதனால் குற்றமுடையதென்று கூறலாமா, காப்பியங்களில் உண்மையல்லாத சில விஷயங்களையும் கூறுவது குற்றமல்ல என்பது பற்றியன்றோ இங்ஙனம் கூறியது. இங்ஙனமே கவிசுலதிலகரான காளிதாசகவியும் தாம் இயற்றிய சாகுந்தளம் என்னும் கிரந்தத்தின்கண் மகாபாரதாதிகளில் காணாதது முண்மையாய் நடக்காததுமான துருவாச மாமுனிவரின் சாபக்கதையும் சேர்த்தமைக்கப் பட்டுள்ளது. அது போல இராமாயணம் ஆதிகாப்பியமே யாதலின் அதில் புராணங்களிற் கூறிய சிலகதாபாகங்களை விட்டும் மற்றும் சிலபாகங்களை இரஸத்தினிமித்தம்சேர்த்து மமைக்கப்பட்டுள்ளன. அன்றியும் ஸ்ரீமத்திராமாயணம் தருமங்களை விளக்கவந்த நாலேயன்றி ஞானத்தைப் பற்றி முக்கியமாய் வந்ததல்ல. இனி யிராமாயணத்தில் எத்தருமத்தை விளக்கியுள்ளது எனின் இங்ஙனம் சுருக்கிக் கூறுவாம். அன்றையின் வசனத்தையும் பிதாவின் வசனத்தையு மீறக்கூடாது என்ற தருமரகசியத்தைத் தயரதன் கைகேசி முதலியவர்களின் வசனத்துக்குள்ளடங்கிய ஸ்ரீ இராமனது நடத்தையாலும் தம்பிகளிடம் தமையன் வைக்கவேண்டிய பிரியத்தை இலக்குவனிடம் ஸ்ரீ இராமனது நடத்தையாலும் அங்ஙனமே தமையனிடம் இளையவன் நடக்கவேண்

டிய தருமநிலையை இலக்குவன் இராமமூர்த்தியிடம் நடந்ததன்மையாலும் பெண்டிர் கணவனிடம் இருக்கவேண்டிய தருமநிலையை சீதாபிராட்டியாரின் சரித்திரத்தாலும் அரசன் மந்திரி இவர்களுக்குரிய தருமத்தை இராமன் சுக்கிரீவன் இவர்களது நடவடிக்கைகளாலும் தூதர்களின் நிலைமையை அனுமாரது செய்கைகளாலும் சாதுக்களின் தருமத்தை விபீஷணன் செய்கைகளாலும் இவை முதலிய அநேக தருமங்களை விளக்கும் நூலாகும். அற்றேல் இராமாயணத்தின்கண் ஞானநிலையைக் கூறியே யிலதோவெனின் அற்றன்று. பெரும்பான்மையாய்க் கருத்தினாலும் தருமங்களையே விளக்குவனவாதலின் அங்ஙனம் கூறியதற்கு, இங்ஙனம் விசேஷபாய்க் கருமதருமங்களை விளக்குவதான இராமாயணத்தின்கண் அரியபெரிய தத்துவஞான நூலாகிய சிவகீதையைக் கூறுவது தகுதியல்லவென்று கொண்டே ஸ்ரீவான்மீகிமா முனிவரும் கூறாதொழிந்தார் என்க. இதனால் சிவகீதை யப்பிரமாணமல்ல, சிறந்த பிரமாணமேயாம்.

(2) சங்கரமுனிவராதி பெரியோர்கள் பாடிய மெழுதாதது பற்றிப் பிரமாணமல்ல வென்றது முற்றும் தவறே. அதாவது பகவத்கீதைக்கு, வெளிநோக்காய்ப் பார்க்கும்போது இன்னகொள்கையைக்கருதியது பொருள் என்று புலப்படாததுபற்றிப் பாடிய மியற்றப்பட்டது. இச்சிவகீதையோ வெனின் சிவமொன்றைத்தவிர மற்றையாதையும் கூறுததென்று பெயர் மாத்திரையிலே புலப்படுகின்றது பற்றியவர்கள் பாடிய மெழுதினார்களில்லை. பொருள் நன்றாய்ப் புலப்படாத நூற்களுக்கு உரையெழுதவேண்டிய தவசியமன்றிப் பொருள் நன்றாய்ப் புலப்படுவனவான நூற்களுக்குக்கூட உரையெழுதவேண்டியதுண்டா. உரையாலாயபயன் மூலவசனங்களின் பொருள் நன்குபுலப்படுவதேயன்றே. உரையின்றியே பொருள் புலப்படுமானால் உரைவேண்டிய தில்லையன்றே. அன்றியும் வெளிநோக்காய் நோக்குங்கால் பலமதங்களுக்கிணங்கப் பொருள்படுவ தானநூலுக்குப் பலமதச்சார்பாய்ப் பொருள் படுத்தலாகும். ஆனது பற்றியன்றே பகவத்கீதைக்கு அநேக பாடியங்கள் ஏற்பட்டன. இச்சிவகீதையோ வெனின் சிவதத்துவமொன்றையே கூறும் நூலென்று சுலபமாய் எல்லோர்களாலும் அறியப்படுகின்றமையால் பாடிய மேற்படவில்லை இதனால் அப்பிரமாணமென்று கூறுவதை யறிஞர் ஒவ்வவாரா. இனிச் சூதசங்கிதையின்கண் விளங்கும் பிறும்மகிதைக்குச் சங்கரமுனிவராதி பெரியோர்கள் உரையெழுதவில்லையே. ஆதலால் பிறும்மகிதை

ததாபிச்சாக்ஷுஷைஷ்ரீதா ஷைர்நஅதாசித்விஸிப்பதே

கடவல்லியோபநிடதம்.

ஸௌயெ-பாயஸாஸவ-கௌகஸு உக்ஷுந டிலிவெதெ
வாக்ஷுநெஷெஷெ-பாஹெஷெஷெஷெ ||

ஸௌர்யோயதாஸர்வலோகஸ்ய சக்ஷுந்நலிப்யதேசாக்ஷுந
வைஷ்ரபாஹ்யதேதாஸைஷ்:

சுட 2-வது அத்தியாயம்.

ஜாயாந்தபுக்ருதி விஹராநாயிநந்தாஜெஹஸுராபு |
மாயாந்தபுக்ருதிம்வித்யாந்மாயிநந்தாமேஹஸ்வரம்

சுடேதாச்சுவத போபநிடதம்.

ஜாயாந்தபுக்ருதி விஹராநாயிநந்தாஜெஹஸுராபு |
மாயாந்தபுக்ருதிம் வித்யாந்மாயினந்தாமேஹஸ்வரம்

சிவகீதை.

சுஹஜெவபுராநந்தம் சூஸ்யபுஜஜெவாஹம் வத-பா
ஜிவஸுரெஸுராபு | ஸுவிஷ்ணுஜிவஸுரெஸுராபு |
விசுஸுந || மிதஜாமிதெஜாஹஜநவொ ஸுஹணாஸுஹ
ணஸகி | டிக்ஷிணாஸுஹஜெவாஹம் புராஸுபுத
வஸவ || சுயஸுரபுஜு வலிஷிஸுராபு ஸுராஹஸுரெ
ஸுராபு |

அஹமேவபுராநந்தம் ஆஸம்ப்ரதமமேவாஹம்வந்தாமிசஸுரே
ஸ்வரா - பவிஷ்யாமிசலோகேஸ்மிந் மத்தேதாநாயோஸ்திகஸ்
சந - நித்யாநித்யோஹம்மநஸோ பிநம்ஹணாம்பிநம்ஹணஸ்
பதி - தக்ஷிணாம்சோதம்சோஹம் யஞ்சராம்சுப்ரத்வவச -
அதஸ்சோர்த்தவம்சவிதிஸோதிஸ ஸ்சாஹம்ஸுரேஸ்வரா:

அதர்வசினோபநிடதம்.

சுஹஜெகஸுபுஜஜாஸம் வத-பாஜிவஸுரெஸுராபு |
சுயிநதெவபுக்ருதி ஸுஹணாமிதெஜாமிதெஜாஹஸு
ஹாஹஸுராபு | புதஜெவாஹம் டிக்ஷிணாஸுஹஜெவா
ஹம் சுயஸுரபுஜு வலிஷிஸுராபு ஸுராஹஸ்வரா

அஹமேகம்ப்ரதமாஸம்வந்தாமிபவிஷ்யாமிசநாய்: சுஸ்
சிந்மத்தேவயதிநித்தம் - ஸோஹம்நித்யோநித்யோஹம் பிநம்

ஹாஹம்பிராஞ்ச ச் பிரத்யஞ்சோஹம் தக்ஷணாஞ்சோதம்சோ
ஹம் அதஸ்சோர்த்வமச திஸாஸ்சவிதிஸாஸ்சாஹம்

சி வ கீ தை.

வணஷஹிஷெவஃ ப்ரஹ்மிஸா நுஸவ-ஃ வ-ஹிவெ-பாஹி
ஜாதௌஷ்டுஹெவமஹெ- |

ஏஷஹிதேவஃபிரதிஸோநுஸர்வா பூர்வோத்ஹிஜாதோஸம்
பஹமேவகர்பே

யசர்வேதோபநிடதம்.

வணஷஹிஷெவஃ ப்ரஹ்மிஸா நுஸவ-ஃ வ-ஹிவெ-பாஹி
ஜாதௌஷ்டுஹெவமஹெ- |

ஏஷஹிதேவஃபிரதிஸோநுஸர்வா பூர்வோத்ஹிஜாதஸஸைகர்
பேஅந்தஃ

சி வ கீ தை.

விஸுதஸுக்ஷுர-தவிஸு தொஜுவொவிஸுதொஹஸ
உதவிஸுதஸாக | ஸ்வாஹுஹு-நஜதிஸு வகதெ
டி-பாவாப்யயிவீஜநயநெவனகஃ

விஸ்வதஸ்சக்ஷுருதவிஸ்வதோமுகோ விஸ்வதோஹஸ்த
உதவிஸ்வதஸ்பாத - ஸம்பாஹுப்யாம்நமதி ஸம்பதத்நராதயாவா
பருதிவீஜநயந்தேவனகஃ

யசர்வேதம்.

விஸுதஸுக்ஷுர-தவிஸு தொஜுவொ விஸுதொஹஸ
உதவிஸுதஸாக | ஸ்வாஹுஹு-நஜதிஸு வகதெ
டி-பாவாப்யயிவீஜநயநெவனகஃ ||

விஸ்வதஸ்சக்ஷுருதவிஸ்வதோமுகோ விஸ்வதோஹஸ்த
உதவிஸ்வதஸ்பாத - ஸம்பாஹுப்யாம்நமதி ஸம்பதத்நராத
யாவாபருதிவீஜநயந்தேவனகஃ

சி வ கீ தை.

யதொவாவொமிவதூ-தெ சுப்ராவஜநஸாஸஹ |

சூநம்ஹெஹெணாவிராந நஸிஹெதிசுதஸுந ||

யதோவாசோநிவர்தந்தே அப்ராப்யநஸாஸஹ

ஆநந்தம்ப்ரம்ஹணோவித்வாந்நபிபேதிகுதச்சந

ஈதே தைத்தீயோபநிடதத்திலும் காண்க.

சிவகீதை.

உயெடுவவாகு ஜாதம் உயிவவடும்புதிவித்தி |

உயிவவடும்புய்யாதி தடி ஹாஸு உஹுவ உயி ||

மய்யேவஸகலம் ஜாதம் மயிஸர்வம்பிரதிஷ்டிதம்

மயிஸர்வம்ஸம்யாதி தத்ப்ரம்ஹாஸ்மயஹமவ்யயம்

சுணொரணீயா நஹுஜெவ ததி நஹா நஹம்விஸுஜஹம்விஸுஜி |

வாராதநொஹம்வாரம்ஷொஹம்ஸொ உஸ்ரணயொஹம்
ஸுவாரடுவஜி ||

அனொரணீயா நஹமேவ தத்வன் மஹா நஹமவிஸ்வமஹம்
விசுத்தி - புராதநொஹம் புருஷொஹம்ஸொ ஹிரண்மயோ
கம்ஸுகருபமஸ்மி

சுவாணிவாஷொஹுவிந்திஸுகி வஸுராஜுஹக்ஷுஸு
ஸுபுணொஜுகுணம் | சுஹம்விஜாநாஜிவிவிசுராடுவம் நவா
விவெதாஜுவிதஜாஹு ||

அபாணிபாதொஹமசிந்தயஸுத்தி பஸ்யாம்யசக்ஷுஸ்ஸுரு
ணோம்யகர்ண - அஹம்விஜாநாமிவிவித்தருபம் நசாஸ்திலேத்
தாமமசித்தாஹம்

வெஷொரெ நகெசுரஹஜெவ வெஷொராவெஷாம் தகஸு
வெஷிஷெவவாஹு | நவுணுபாவெஜநாவிநாஸொ
நஜ நஜெஷெசியஸுபிரவி ||

வேதைநேகைஹமேவ வேத்யோவேதாந்தக்ருத்வேதவிதே
வசாஹம் - நபுண்யபாபேமமநாஸ்திநாஸொந ஜந்மதேஹந்
திரியபுத்திஸ்தி

நஹுஜிராவொநவஹிரவி நவாநிஹொஜெவிநஹொ
நஹு | வஸுவ்விஷ்வாவராஜாதாடுவம் மஹாஸயந்திஷு
ஜெவிதீயடி ||

நபூமிராபோநசஹ்நிஸ்தி நசாநிலாமேஸ்திநபோநச
ஏவம்விதித்வாபரமாத்மருபம் குஹாசயம்நிஷ்களமத்வீதீயம்

ஸமஸ்தஸாக்ஷிம்ஸதஸத்விஹிரிநம் ப்ரயாதிரஸூத்தம்பரமாத்
மநுபம்

வாஷஸவெவ்ஷாஹுதிதஷா மடுவோசுதாநவகா
ஸதெத | ஐ.புஸவ்ஷகமுய்யா வோஜிவாஸாதிசுத்யாஸாதி
சுதஜஸி-ஹி ||

தருஸ்யதேதத்வக்ரயயா புத்யாஸுக்ஷ்மயாஸுக்ஷ்மதர்ஸிபி:

இச் சிவகீதா வாக்கியம் கடவல்லி யுபநிடதத்திலு மறிக.

இங்ஙனம் உதாரணமாக மாத்திரம் எழுதினோமன்றி முற்றும் எழுதினால் விரிவாகுமென்று விடுக்கின்றனம். இங்ஙனம் சிவகீதையிலுள்ள வாக்கியங்களெல்லாம் விசேடமாக உபதிடதவாக்கியங்களாகவே விளங்குவனபற்றி உபநிடத வாக்கியங்களை மேற்கோள்களாய்க்காட்டுவது முன்னோர்களது வழக்கமாதலின், அங்ஙனம் உபதிடதவாக்கியங்களையும் மேற்கோள்களாய்க் காட்டி அதனுடன் இச்சிவகீதாவாக்கியங்களையும் மேற்கோள்களாய்க் காட்டினால் ஓர் வாக்கியத்தையே இருமுறை காட்டியதுபோலாகுமென்று கருதிமேற்கோளாய்ச் சிவகீதா வாக்கியங்களைக் காட்டாது விடுத்தனம். அற்றேல் பகவற்கீதையிலும் உபநிடதங்களுள் விளங்கும் வாக்கியங்களில் எச் சொற்கள் அமைந்துள்ளவோ அச்சொற்களாலேயே யமையப்பெற்றவைகளும் முன் உதகரிக்கப்பட்ட வாக்கியங்கள் போன்றவைகளுமான வாக்கியங்கள் விளங்குகின்றனவே. அத்தகைய வாக்கியங்களை மேற்கோள்களாய் விளக்கியிருக்கின்றார்களே, அதுபோலச் சிவகீதையிலுள்ள வாக்கியங்களையும் முன்னோர்கள் ஏன் எடுத்தாளவில்லையெனின் கூறுவாம். பகவற்கீதையில் கருமயோகம் பக்தியோகம் இவ்விரண்டையும்பற்றி விசேஷமாய்க் கூறியிருத்தலால் அத்தகைய வாக்கியங்களை மேற்கோள்களாய் முன்னோர்க ளாண்டார்கள். அவ்வாக்கியங்களோ வெனின் உபநிடத வாக்கியங்களுக் கந்ரிய வாக்கியங்களாதலால்மேற்கோளாய் விளக்கினார்கள். இச்சிவகீதையிலேயோ வெனின் கருமபக்தி யோகங்களை அவ்வாறு விளக்காது ஞானமொன்றையே விசேஷித்து விளக்கவந்த வாக்கியங்களாதலால்உபநிடதங்களுடன் அவ்வாக்கியங்களையு மேற்கோளாய்விளக்கினால்இரட்டிப்பா

மென்று எடுத்தாளவில்லை. இதுபோலப் பிறும்மகிதையின் கண்ணும் முற்றும் உபநிடதவாக்கியங்கள் விளங்குகின்றன. அதுபற்றியே அவ் வசநங்கனையும் மேற்கோள்களாயாளவில்லை. ஆயினும் பிறும்மகிதை யோபபடிப் பிரமாணமென்றே யறிவாளர லறியப்பட்டதோ அப் படியே சிவகீதையும் சிவபெருமானால் உபதேசிக்கப்பட்டது பற் றி மகா மஹிமையுடைத்தாம்.

(ச) பகவற்கீதையாதிகளை உபதேசம் பெறுவதுபோல, குருப தேசமாய்ச் சிவகீதையைக் கிரகக்காததால் அப்பிரமாணம் என்ற தும் மிக்க ஆபாஸமேயாம். சிவகீதையைக்குருமுலமாய்க் கிரகிக்கக் கூடாதென்று எந்த ஞானாவது கூறுகின்றதுண்டா? சிவகீதையின் மஹிமையையறிந்த பெரியோர்க ளிருக்குமிடம் இஃதும் குருபரம் பரையாகவே உபதேசம் பெறப்படும். தாலேயாம். சிவகீதையின் மஹி மையை யறியாதவர்கள் குருபரம்பரை முறையாகவே கிரஹிக்கா தது பற்றி அப்பிரமாணமாமா? இனிக் குருபரம்பரையாகச் சிவ கீதை வழங்கவில்லையென்று கூறியதை யிங்கு ஆராய்வாம். கற்ற றிந்த பெரியோர்களிடம் சிவகீதை குருபரம்பரையாக வழங்கா தது பற்றி யப்பிரமாணமா, அல்லது அறியாத ஏனையோர்களிடம் குருபரம்பரையாய் வழங்காதது பற்றி யப்பிரமாணமா. முதலில் கூறியபடியெனின் அஃதாராய்ச்சியில் கூற்றும், சிவகீதையின் மஹி மையறிந்த பெரியோர்கள் குருபரம்பரையாகவே அந்நூலை வழங் கச்செய்கின்றார்களே யன்றி மற்றப்படியல்ல. உரண்டாவது எனின் அஃதும் குற்றமே. அறியாத மாந்தர்களிடம் குருபரம்பரையாக வழ ங்கவில்லையாதலால் சிவகீதை யப்பிரமாணம் என்று கூறினால் அறி ஞர் ஒப்புவரா. அங்ஙனம் வழங்காததற்கு ஆராய்ச்சியில்லாமை கார ணமேயன்றி மற்றதுகாரணமா. இனி யிரத்தினத்தின்குணத்தையறி யாதவனிடம் ஓர் சிறந்த இரத்தினம் கிடைத்தால் அது நல்ல இரத்தி னம் என்று தெரிந்து கொள்ளாது ஏதோ தெருவில் கிடக்கும் கல் என்று நினைத்து அதை யெறிந்துபோவான். அந்நல் இரத்தினத்தி ற்குக் குறைகூறலாமா. அஃதே யறிந்தவனுக்குக் கிடைக்குமானல் அதன் மதிப்புக்குத் தக்கபடி உபயோகப் படுத்துவான். அதுபோ லவே சீதா இரத்தினமான சிவகீதையும் பெரியோர்களிடம் பக்தி கொசுதை நாயாது வழங்கிவருகின்றது. அறியாதவர்களிடம் அலக்ஷியப்படுத்தப் பெறின் அதுபற்றி அந்நூல் குற்றமாகாது. இனிச் சிவகீதையென்றொரு நூல் இருக்கின்றதாகப்பிரசுத்தியிராததுபற்றி

(ரு) இனிப் பகவற்கீதையானது எம்மதத்தவராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. அதில் விஷ்ணுவைச் சிறப்பித்துச் சிவனைக் குறைவாயாவது அல்லது சிவனைச் சிறப்பித்து விஷ்ணுவைக் குறைவாயாவது கூறவில்லை. சமமாத் திரமாய் ஞானநிலையைக் கூறுவதே அந்நூலுக்கியல்பு. இச்சிவகீதையோ வெனின் அங்ஙனம் கூறுது சிவனை மீய சிறப்பிக்கும் ஆதலால் இதை யங்கீகரிக்கவில்லை யென்பதும், ஆபாஸமே. ஏனெனில் பகவற்கீதையிலும் சிவபெருமானது திருவருளாலேயே மோகூழ்ம் கிடைப்பதன்றி மற்றெதனாலும் கூடாதென்றும் அத்தகைய விறைவனை இருதய கமலத்தின்கண் வசிப்போனென்றும் அவனை தன்னாலும் உபாலிக்கப்படும் பொருளென்றும் நன்குரைத்திருக்கின்ற தென்பதை

ஞாஸாஸவஹுதாநாஹுஜெஸெஜ-நதிஷதி ||

சுஸ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேதேஸர்ஜுநதிஷ்டதி
ப்ராமயந்ஸர்வபூதானி யந்த்ராஸ்டாநிமாயயா

ஓ அருச்சுனா மாயையாகிற யந்திரத்திலேறி யிருக்கின்ற சகலப் பிராணிகளையும் பிரமிக்கச் செய்து கொண்டு எல்லாப் பிராணிகளினிருதயத்தில் ஈச்சுரனிருக்கின்றான்.

தெவசாணம் மது ஸவ்ஜாவெந்நாரத |

ததஸாஜா தராஸாந்தி ஸா நம்பா வஸிஸாஸுத்யு ||

தமேவஸாரணங்கச்ச ஸர்வபாவேநபாரத

தத்ப்ரஸாதாத்பரம்ஸாந்திம்ஸ்தாநம்ப்ராப்ஸ்யவிஸாஸ்வதம்

அவனையே சகலமான தன்மையாலும் சரணடைவாயாக அவனது அருளால் சிறப்புற்ற சாந்தியையும் சாச்வதமான பதவியையும் பெறுவாய்.

உதழிவாருஷஸநு வரூதெததுராஹுதம் |

யொவொகதுயஜாவிஸு விஹதவ்யயாஸாஸாஃ ||

உத்தம்புருஷஸ்த்வந்யஃ பரமாத்மேத்யுதாஹநதஃ

யோலோகதர்மமாவிய்ய பிபர்த்யவ்யசஸ்வரஃ

யாதொரு ஈச்சரன் மூவுலகையும் அடைந்து பரிக்கின்றானே அவனே பரமான்மாவென்று கூறப்பட்டவன் அவனே (உத்தமபுருஷன்) பரமபுருஷன் அவன் அந்நியனே.

தஜெவ்ஹாஜில் வாராஷம் பூவடெஜில்

தமேவசாத்யம் புருஷம் ப்ரபத்யே

அவ்வாறு புருஷனையே யான் (சரணம்) வணங்குகின்றேன்.

எனபதாதி வாக்கியங்களைக் கண்டறிக. இம்மட்டோ. இக்கி
தையையுடைய ஸ்ரீமகா பாரதத்தின் மற்றும் பருவம்தோறும் விளங்
தும் சிவோத்தகருஷத்தை.

ஆரண்யபருவம் தீர்த்தயாத்திரைப் பிரகரணம்.

தவதாமதவ துவண-காக்ம் திஷ-வொகெஷ-
விசு-தழ் | யசுவிஷ-வெஸாஜாய-ம் ருஜுஜாராய
யதுரா ||

ததேதாகச்சேதஸுபர்ணாகதும் திரிஷுலோகேஷுவஸ்ருதம்
யதர்விஷ்ணுபிரஸாதார்த்தம் ருத்ரமாராதயத்புரா

பூர்வம் விஷ்ணுவானவர் கருணையினிமித்தம் சிவபெருமானை
யெங்கு புகித்தாரோ. மூன்றுவகிலும் பிரசித்தமான சுபரணாகூலமெ
ன்ற வவ்விடத்திற்குப் போகவேண்டும்.

துரோணபர்வம்.

வாஸுதேவஸுதா ஜமாஸிரஸாக்ஷிதி |
வாஸுதேவஸுதா ஜமாஸிரஸாக்ஷிதி ||
வாஸுதேவஸுதா ஜமாஸிரஸாக்ஷிதி |

வாஸுதேவஸுதா ஜமாஸிரஸாக்ஷிதி
பார்த்தேநஸஹதர்மாத்மா க்ருஹ்ணந் ப்ரம்ஹஸநாதநம்
லோகாதிம்விஸ்வகர்மானம் அஜமீஸாநமவ்யயம்

தருமான்மாவாகிய வாஸுதேவர் உலகத்திற்காதியும் எல்லா முண்
டாக்கியவரும் பிறப்பிறப்பற்றவருமாகிய அப் பரமேச்சுரனைப் பிரு
ம்மமென் றறிந்து அருச்சுனனோடு கூடப் பூமியில் விழுந்து சிரஸால்
வணங்கினார்.

சாந்திபர்வம்

யாஸுதேவஸுதா ஜமாஸிரஸாக்ஷிதி |
வாஸுதேவஸுதா ஜமாஸிரஸாக்ஷிதி ||
வாஸுதேவஸுதா ஜமாஸிரஸாக்ஷிதி |

யம்விஷ்ணுரிந்த்ரோருத்ராஸ்ச ப்ரம்ஹலோகபிதாமஹ:
ஸ்துவந்திவிதைஸ்தோ த்ரைத்தேவதேவம்மஹேஸ்வரம்
தமர்சயந்தியேஸஸ்வத் துர்காண்யதிதார்த்தேத

தேவ தேவனான எந்த மகேச்சுரனை விஷ்ணு, இந்திரன், பிரமன்
இவர்கள் பற்பல துதிகளால் தோத்திரம் செய்கின்றனரோ அவ்
விறைவனை பெவர்கள் அடிக்கடி. பூசிக்கின்றனர்களோ அவர்களே
துக்கங்களைத் தாண்டுகின்றார்கள்.

அநுசாஸநிகபர்வம்.

வாஸுதேவஸுதா ஜமாஸிரஸாக்ஷிதி |
வாஸுதேவஸுதா ஜமாஸிரஸாக்ஷிதி ||
வாஸுதேவஸுதா ஜமாஸிரஸாக்ஷிதி |

ஸௌஷ்பகவானீஸஸ் ஸர்வதத்வாதிரவ்யய:
ஸர்வதத்வவிதாநஜ்ஞ: ப்ரதாநபுருஷேஸ்வர:
ஸோஸ்ரஜத்தக்ஷிணாதங்காத் ப்ரஹ்மாணம்லோகஸம்பவம்
வாமபார்ஸ்வாத் ததாவிஷ்ணும லோகரக்ஷார்த்தமீஸ்வர:

இந்தப் பகவானாகிய ஈசனே எல்லாத் தத்துவங்களுக்கு மாதியும் அந்தமற்றவனும் எல்லாத் தத்துவங்களையும் உண்டுபண்ணவறிந்தவனும் பாச பசுக்களுக் கதிபனுமுள்ளவன். அவனே யுலகங்களைப் படைப்போனான பிரும்மதேவனை வலதுபக்கத்தினின்றும் உலகங்களுக்குக் காப்போனான விஷ்ணுவை இடதுபக்கத்தினின்றும் உண்டாக்கினார்,

சாந்திபருவம்.

விஷ்ணுஃ ப்ரஹ்மஸஸீஸநிபுஸ்ய ஸுக்ரோ ஹிவாஸுநாயாஃ
ஸுஜிஹெதமுஸுஹெதவெவ தஜொஹிதஜிஹ்யகா ||

ஈப்ரஹ்மஹ்மதஸுஹெதகாஹெஹஸாஃ |

விஷ்ணுப் பிரம்ஹாஸஸீஸநிபுஸ்ய ஸக்ரோ தேவாஸ்சஸாநாயா.
ஸ்ருஜ்யதேக்ரஸ்யதேசைவ தமோபூதமிதமயதா

அப்ரஜ்ஞாதம்ஜகத்ஸர்வம் ததாஹ்யேகாமஹேஸ்வரஃ

விஷ்ணு, பிரமன், சந்திரன், சூரியன், இந்திரன் மற்ற தேவர்களும் உண்டாக்கப்படுகின்றார்கள், ஈதெல்லாம் எப்பொழுதுதமோ மாத்திரமாய் இருக்கின்றனவோ அப்பொழுது அழிக்கப்படுகின்றார்கள். அப்பொழுது உலகெல்லாம் அறியப்படாது அக்காலத்தில் மகேச்சுர னொருவனேயுள்ள.

என்பதாதி வாக்கியங்களால் பாரதமும் அதனுள்ளிட்ட பசுவற்கீதை முழுதும் சிவபெருமானது மஹிமையை விரிக்கும் நூலென்று நன்கறியப்படுவதா யிருக்க அப்பாரதத்து ளடங்கியதால் சிவனைச் சிறப்பிக்கவில்லை யென்றது முற்றும் குற்றமேயென்க.

இனிப் பகவான் என்றசொல் ஸ்ரீ கண்ணபிரானைக் குறிக்கும்ன்றிச் சிவனைக் குறிக்காதாதலின் அக்கீதையில் சிவபரத்துவ மெங்ஙனங் கூறுமெனின்?

லிங்கபுராணம்.

உததிஹவிநாஸஹ ஹிதாநாஜாமதிமதி ||

வெதிவிஹிஹிஹிஹிஹி ஸவாவெஹிஹிஹி ||

உத்பத்திம்சவிநாஸம்ச பூதநாமாகதிம்கதிம்

வேத்திவித்யாமவித்யாம்ச ஸவாச்சயோபகவாநிதி

என்பதாதி வசனங்களால் அறுவகை ஞானத்தை யுடையவன் எவனோ அவனே பகவான் என்றதால் பகவான் என்று வழங்கும் சொல்லுக்குப் பொருளாய் உள்ளவனெவனோ அவன் பரன் என்று

விளங்குவதால் அப்பரனும் ஸ்ரீ கண்ணபிரானேயன்றி மற்றெ
வருமில்லை யென்பாரேல், பகவான் என்றசொல் கண்ணபிரானிட
மே பிரயோகிக்கப்பட்ட பதமென்பது கூடாது. பகவான் எனும்
சொல் சிவபெருமான் விஷ்ணு பிரமன் தேவர் ருஷிகள் முனி
வர்கள் இவர்களெல்லா ரிடமும் பிரயோகிக்கப்பட்டுளது.

உருத்திரோபநிடதம்.

ஓம் நமோஹமவதெநாஹய |

ஓம் நமோபகவதேருத்ராய |

மகாநாராயணோபநிடதம்.

ஓம் நமோஹமவதெநாராயணாய |

ஓம் நமோபகவதேநாராயணாய |

சுகரகசியோபநிடதம்.

பெவஷ்டயொஸ்துஹாணம் வஞ்ஜுபுணிவத்யுபே
யுஹமவநஸாகம் ரஹஸ்யொவநிஷ்டம் வஞ்ஜுபுணிவத்யுபே ||

தேவர்ஷ்யோப்ரம்ஹணம் ஸம்பூஜ்யப்ரணிபத்யப்ரச்சுர்
பக வந்நஸமாகம் ரஹஸ்யோபநிஷ்டம் ப்ருவீதி

ஜாபாலோபநிடதம்.

சுய ஜநகொஹவெஹெஹா யாஜுவத்யு |

ஜுவஸுமெக்தொவாஹமவநு ஸநொஸ்துநுவஞ்ஜுபுணிவத்யு ||

அத ஜநகொஹவைதேஹாயாஜ்ஞவஸ்கய

முபஸமேத்யோவாசபகவந் ஸந்யாஸமத்யுபநிஷீதி

மைத்திராயானியுபநிடதம்.

சுய ஹவாநுஹாஸாய நஸுஹெத்யு |

அத பகவான்ச்சாங்காயந்யஸ்ஸுப்ரீத |

மைத்திரேயோபநிடதம்.

சுய ஹவாநுநெத்யுயம்நெதூஸம்ஜமாஜ

அத பகவான்மைத்திரேயைகலாஸம்ஜகாம

தேஜோபிந்துபரிடதம்.

நிடிவொநாடிவெஹி: வபுஜுஜஹஹவாது

நிதாநோநாமவைமுநிப்பர்ச்சருபும்பகவந்தம்

திரிஸிகிப்பிராம்மனோபரிடதம்.

திரிஸிவிவாஹ்ண குஹிதபுரொகஜமாஜதம்மகோவாவஹவநு.

திரிஸிகிப்பிராம்மண ஆதித்யலோகம் ஜகாமதங்கத்வோவாசபகவந்.

என்பதாதி யுபரிடதங்களில் கூறியபடி பகவான் என்றசொல் மும்மூர்த்திகளிடமும் தேவர் முனிவர் இருடிகள்இவர்களிடமும்வழங்கும் சொல்லாயிற்று. பகவான் என்பது சொன்மாத் திரத்தில் பரத்துவத்தை சித்தாந்தப்படுத்திக் கொண்டால் (வாஜ்.தஹத்ராஹவாநு) என்று நிகண்டில்கூறியபடி புத்தனுக்கும் பரத்துவமொவ்வும் படியாகும். அதை வைதிகர்களொவ்வார்கள். ஆதலால் பகவானென்னுஞ்சொல்லுக்கு இடத்திற்குத் தக்கபொருள் படுத்துவதே யுசிதமாதலால் கண்ணனிடமே பொருள் என்பது குற்றமேயென்க.

இன்னும் வைநபாசபத தீட்சைவாயிலாக வாய்ந்த சிவஞானுக்னியினுலே ஆன்மாவைப்பற்றிய பாசத்தைப் போக்கிச் சிவத்துவம் விளக்கப்பெற்ற மெய்யுணர்வோர்க்கும் பகவான் என்னும் பெயர் பொருந்தும். ஆகலின் பகவத் சப்தம் ஈசுவரனுக்கு வாஸ்தவமும், மற்றைத் தேவருக்கு உபசாரமுமாம். சிவசத்திக்குப்பகவதிப்பெயர் வழங்கிவருமாறுங் காணலாம். இதனால் கிருஷ்ணபகவா எனப்பது பிரகஸ்பதிபகவான், வியாழபகவான், சனிபகவான் முதலியவற்றோடினமாம்.

ஆயின், கண்ணன் உலகெலாமாயினென்றதூஉம், விசுவரூபத்தைக்காட்டியதூஉம்; தான் பதியென்றுணர்த்திய தகாதோவெனின் கண்ணனைப்போலவே வாமதேவரிஷியும் “யானேயெல்லாமாயினேன்” என்று கூறினமையாலும், இந்திரானுவன் “நான் பிராணனாயிருக்கிறேன்” “நான் அறிவுமயமான ஆத்மாவாயிருக்கிறேன்” என்று கூறிய வுண்மை எஜுர்வேதம் சித்வல்லியிற் கேட்கப்படுகையாலும், ஏனைக் கீதாசாரியர்களு மிப்படியேகூறுகின்றமையாலும் கண்ணனிடத்துமாத் திரமே அது சிறக்குமெனல் கூடாது இனிக் கண்ணனுடைய விசுவரூபமோவெனின், அனுமான் விசுவரூபங்காட்டினன். வீரபாகுதேவர் விசுவரூபங்காட்டினர் ஆன தால் கண்ணன் விசுவரூபத்திற் கென்ன சிறப்பு.

அன்றியும், கண்ணன் இராமாவதாரத்தில் சிவபெருமானிடத்துக் கேட்டகீதையின்கருத்தினையே கிருஷ்ணாவதாரத்தில் சிவோகம்பாவனையிலிருந்து அருச்சுனனுக்குப் போதித்தாரென்பது உண்மை என்னை கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு அந்தரியாமியா யிருப்பவன் சிவபெருமானே யாகலின், எங்ஙனமெனின் விளக்குவாம். பாசுபதாஸ்திரம் வேண்டிக் கிருஷ்ணனும், அர்ச்சுனனும் ஸ்ரீகைலாசத்திற்குப் போகையில் மார்க்கத்தில் கிருஷ்ணனை அருச்சுனன் பூசித்தான். அவ்வாறு பூசித்தது கிருஷ்ணனையா? கிருஷ்ணனது அந்தரியாமியாகிய சிவனையா? என்று யோசிக்கின், கிருஷ்ணனிடஞ் செய்த பூசையைச் சிவபெருமானேற்றுப் பலப்பிரதாதாவா யனுக்காஞ் செய்த வைபவம் பாரதத்திற் படிக்கப்பட்டமையால், கிருஷ்ணனது அந்தரியாமியையே அர்ச்சுனன் பூசித்தானென்பது சித்தித்தது. கிருஷ்ணன் சர்வாந்தரியாமியா யிருந்தால் அந்தக் கிருஷ்ணனையே பூசிக்காமல் அவனிடத்தில் சிவனைப் பூசிக்கவேண்டிய ஆவசியகமில்லை. அருச்சுனனுக்குக் கிருஷ்ணனே ஈசுவரென்கிற ஞானமுண்டா யிருக்கும் பட்சத்தில் அந்தக் கிருஷ்ணனையே நாளும் பூசியாமல் அவன் சாங்காறும் சிவபூசை செய்யவேண்டிய நிமித்தமில்லை. கிருஷ்ணன் நேரிலிருந்தும் அவனை அபூஜ்யனாகத்தள்ளி அவனிடத்தில் சிவனைப் பூசித்தமையால், அருச்சுனன் தான் பூஜ்யனாகத் துணிந்த சிவனையே அந்தரியாமியென்று கொண்டா னென்பது விசயத்தமாகியது. அவன் கொண்டவாறு அப்போதற்குக் கண்ணனிடம் பூசித்தபோதுகளை அக் கண்ணனேழை கைலையிற்சென்று சிவனிடங்கண்டு தெளிந்தமையால் ஈசுவரன் தனக் கண்ணியமானவ னென்று கண்ணனுபதேசித்த சத்தியத்தை அருச்சுனன் அதுபவத்தாற் கண்டானென்பது சித்தித்தது. இதனால் பகவற்கீதையும் சிவபரத்துவம் விளக்கும் நூலே, கிருஷ்ணமூர்த்தியும் சிவனடியாரேயாம்.

இதுகாறு மெடுத்துக்காட்டிய வசனங்களால் சிவபெருமானே வேதாதிகளால் பிரதிபாதிக்கப்படும் உண்மைத்தெய்வமெனவும், சிவகீதை வேதத்துடன் மாறுபடாது சிவோத்கர்ஷம் தாபிக்கவெழுந்தவொரு சத் கிரந்தமெனவும், இக் கிரந்தவழி நடப்போர்க்குச் சிவஞானம் சித்திக்குமெனவும், இஞ் ஞானத்தால் சிவசாயுச்சிய முத்தியுண்டாமென்பதும் சத்தியமென வச்சிரலேபமாகத் தாபிக்கப்பட்டது. சுபம் ! சுபம் !! உபோற்காதம் ஸப்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ சிவகீதை.

மூலமும் உரையும்.

முதலாவது அத்தியாயம்.

ஸ்தூதரீவாகீசியம்.

சுயாதஸ்ய ஸ்வக்ஷராலி ஸாஹகெவது ஸுகிஷ்ட |
சுநுஹாந்நஹஸஸ்ய ஹவஹ்வஸ்ய ஹஷஜ |

அதாதஸஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி சுத்தகைவல்யமுத்திதம்
அதுக்ரஹாந்மஹேசஸ்ய பவதுக்கஸ்யபேஷஜம். (க)

வியாக்யானம்—சுத்த கைவல்யமுத்திதம் - சுத்தகைவல்லிய முத்தியையளிப்பதும், பவதுக்கஸ்ய-சம்சார துக்கத்திற்கு, பேஷஜம் - மருந்தானதுமான (சிவகீதையெனும் இரத்தினத்தை) மஹேசஸ்ய - மகேச்சுரனாகிய (சிவபெருமானது), அதுக்ரஹாத் - அருளால், ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி - நன்குரைக்கின்றேன்.

பொதிப்புரை—சுத்தகைவல்லியமுத்தியை யளிப்பதூஉம், சம்சார துக்கத்திற்கு மருந்தானதூஉமான, சிவகீதையெனும் இரத்தினத் தைச் சிவபெருமானது அதுக்கிரகத்தினு லுரைக்கின்றேன்.

நுட்பம்—சூதவிருஷி சம்வாத உருவமாகவே வியாஸபுமுனி வர் புராணங்களை யியற்றியுள்ளார் ஆதலின், பாத்தும புராணத்துள் விளங்கும் சிவகீதையெனும் இந்நூலை யியற்றுவதிலும் சூதவிருஷி சம்வாத உருவமாகவே துடங்கிக்கொண்டனர். சுலோகத்தில் 'சுய' என்று ஆரம்பித்திருக்கும் சொல்லானது, சொன்பாத்திரையிற் சிவகீதையெனு மிவ் வரிய பெரியநூலை யாரம்பித்தற்குரிய மங்க ளத்தைக் கூறுவதாகும். இங்கு "அய" சப்தத்திற்கு மங்களப்பொ ருட்படுந் தன்மையை,

பிரமாணம்—ஓக்ாரஸாஸாயஸஸா ஶாவெதளஸு ஹணீவ ருரா |
கணஃஸிஸாஸிஸிய-ரா தள தஸாநாநா மஹிஸாவாஹ

ஓங்காரஸ்சாதஸப்தஸ்சத்வாவேதளபிரம்ஹணீபுரா
கண்டம்பித்வாவிரியாதள தஸ்மாந்மாங்களிகாவுபௌ.

ஓ சுய - என்ற இவ் விருசொற்களும் முன்பிரம்மனது கண்டத்தைப் பேதித்து வெளிவந்தனவாதலின், இவ் விரண்டும் மங்களார்த்தத்தை யுடையவைகளாம் என்னும் வியாசபகவான் வசனத்தாற் காண்க.

சுத்தகைவல்யம் ஐந்தாவது முத்தியாகும். இப் பரமுத்தியானது சிவபெருமானால் பேரருளுடன் கூறப்பட்ட சிவகீதையெனும் மிவ் வரியதூலாலேயே பெறப்படுவதாம். இங்கு ஐவகைமுத்தியென்றது மற்ற வெமமதத்தினும் கூறப்படவில்லை. இம் முத்தியைச் சொருபமுத்தியெனவும் கூறுவதண்டு. முத்தியினில் ஐந்துவகையும் இந் தூலிலேயே பதின்மூன்றாவ தத்தியாயத்தில் விரிவாக வுரைக்கப்படும். இச் சிவகீதையெனும் இரத்தினத்தைப் பிறப்பெனும் பிணிக்கு மருந்தென்றும் கூறினார். பிணி நீங்கிச் சுகிக்க மருந்துட்கொள்ளவேண்டிய தவசியம்போலச் சம்ஸார நீங்கிச் சுகிக்க விரந்தா னுபதேசம் அவசியமாம். இங்கு மூலத்தில் சிவகீதாரத்தினமென்று கூறுவிடினும், வடமொழியில் ஒன்றன்பாலாயுள்ள பெயருரிச் சொற்களால், இப் பெயர்ச்சொல்லை வருவித்துக் கொள்வதற்குரிய குறியிருத்தலால், இந்நூலுக் குரையியற்றிய வடமொழி யாசிரியர்களின் கூற்றிற்கிணங்க இச் சொல்லை வருவித்துப் பொருள் கூறப்பட்டது. அற்றேல் பிறப்பெனும் பிணிக்கு மருந்தென்று கூறியபடியால், மருந்துட்கொள்ளும் முறை வைத்தியருக்கே தெரியுமல்லாது மற்றையர் கூறுவது எவ்வித மொவ்வுமெனின், இவ் வாசங்கை நீங்கவே, சிவபெருமானது அருளால் கூறுகின்றேனென்று கூறலாயிற்று. இனிச் சிவனே சம்சார வைத்தியனென்பதை,

யசாவேத சதருத்திரீயம்.

சுயு்வொஹயிவகூ ஶுயு்வொஹெவொஹிஷக |

அத்யவேச ததிவகத்தா பிரதமோதைவ்யோஷக

மாற மொழியோனும் முதற்றேவனுமான வைத்தியனே கூறினான் என்பதினாலிக.

சுவேதாச்சுவதரோபநிடதம்

விஸ்வெஸ்ஸுகம்பரிவெஷிதாரா ஸாஸ்தாஜாக்ஷா
சுஜாதாஹவதி.

விஸ்வஸ்யகம்பரிவேஷ்டிதாரம் ஈஸந்தம்ஞாத்வா அம்ரு
தாபவந்தி.

விசுவத்தை வியாபித்தவனும் ஏகனுமான அவ்வீசனை யறிந்து
அமிருதராகின்றனர் என்பதனானும்,

அதர்ஸிகோபநிடதம்.

ஸிவனகொடியுய ஸிவக்ரஸுவபுவநுதூரிதஜை

லெனேகாத்யேயம் பிவம்கரஸ்ஸர்வமந்யத்பரித்யஜ்ய

கபத்தி யளிப்பவன் சிவ னொருவனே. மற்றெல்லாவற்றை
யுந் நீக்கி விடுத்த நதியானிக்குத்தகுந்தவன் என்பதனானும்,

திருமந்திரத் திருமுறை.

சிவமான ஞானந் தெளியவொண் சித்தி

சிவமான ஞானந் தெளியவொண் முத்தி

சிவமான ஞானஞ் சிவபரததே யேகச்

சிவமான ஞானஞ் சிவானந்த நல்குமே—என்பதனானும்,

சிவஞானசித்தியார் கடவுடும்.

ஞானத்தால் வீடுடனறே நான்மறைகள் புராண

நல்லவாக மஞ்சொல்ல வல்லவா மென்னு

மூனத்தா ரென்கடவ ரஞ்ஞா னத்தா

உறுவதுதான் பந்தமுயர் மெய்ஞ்ஞா னந்தா

ணைத்தா லதுபேபாவ தலர்கதிர்முன் னிருள்போ

லஞ்ஞானம் விடப்பந்த மறுமுத்தி யாகு

மினத்தார் ஞானங்க ளல்லா ஞான

மிறைவனடி ஞானமே ஞான மென்பார்—என்பதனானுமறிக.

ஸ்லோகம்.

ராஜாயஜ்ணகாரணெ வாவதீவகிநாவூரா ।

யாபெபாகாஸிவயீதாவூ மஹுஜாஹுதஜாஹிஸா ॥

ராமாயதண்டகாரண்யே பார்வதிபதிநாபுரா

யாப்ரோக்தாஸிவகீதாக்யா குஹ்யாத்குஹ்யதமாஹிஸா (௩)

வியாக்யானம்—புரா - முன்னம், தண்டகாரண்யே - தண்டகா
ரணியமென்ற வனத்தின்கண், பார்வதிபதிநா - பார்வதிநாதனை

எல்லா வித்தைகளுக்கும் அதிபனை அவனே ஆதிதரு ஓ தே
வர்களே ! எல்லா வித்தைகளுக்கும் நிதியான மஹாவிஷ்ணு அவ
ருக்குச் சிஷ்யர் என்பதனும்,

சிவபுராணம்.

கூடிவெய்யாநாயகன் அறிவுரைவந்ததால்
கொண்டுநல்லகொள்கைவந்தவனாயிற்று.

க்ருஷ்ணத்வைபாயநஸ் ஸாக்ஷாத்விஷ்ணுவஸநாதநஃ
கோஹ்யந்யஸ்தத்வதோருத்ரம் வேத்திதம்பரமேஸ்வரம்

ஈயாஸபகவான் முன்னவராகிய விஷ்ணுவே, மற்ற எவன் எல்லாம் வல்லவனான உருத்திரனர யுள்ளபடியறிவான் என்பதனானும், யகர்வேதம்.

விஷ்ணுசிங்ராபரஜஸ்சுவிதவாநு

விஷ்ணுரித்தாபரமஸ்யவித்வாந்

இவனது தத்துவத்தை விஷ்ணுவே யறிவார் எனும் வசனத் தாலும் காண்க.

முன்னம் என்றதனால் இராமாவதார காலத்தி லென்றும், அத னால் கிருஷ்ணாவதார காலத்தில் அருச்சுனனுக் குபுதேசித்த கிதை க்கு முதலூல் சிவகிதை யென்பது விசதமாகின்றது. சிவகிதை யெனும் பிறும்மவித்தை யென்பது, யா துகாரணம்பற்றிக் கூறப்பட்டது எனின் சிவப்பிரமச் சொற்கள் ஒரு பொருளுடைய சொற்க ளாதலால் என்க. சுவேதாச்சுவதரோபநிடதம்.

[illegible]

தலைவரவர்களே! தலைவர் அவர்களே! தேனியாவில்தான் இந்த உலகம் பிறந்தது. அங்கேயே இன்று வரை மனிதன் வாழ்கிறது. அங்கேயே இன்று வரை மனிதன் வாழ்கிறது. அங்கேயே இன்று வரை மனிதன் வாழ்கிறது.

பிரம்மமாயும் பரமாயும் அனந்தமாயும் உள்ள அக்ஷரனிடத்தில் வித்தையும் அவித்தையுமாகிய இரண்டும் இரகசியமாய் வைக்கப்பட்டன. அவித்தைக் கூடும் வித்தையோவெனின் (அக்ஷர மல்லது அமிருதம். இவ்வித்தியை வித்தைகளை யெவன் ஆள்வோனோ அவன் அந்நியனாம்.

சுவேதாச்சுவதரோபநிடதம்.

ததீ வரஸ் ஹவரஸ் ஹனெ - ராஸ் தாஜாசு
சுஜா தாலவதி.

தத: பரம்பரஹர்மபரம்பரஹந்தம் - ஈஸந்தம்ஞாத்வாஹம்
நதாபவதி.

பின்னர் பிறும்மமாயும் பரமாயும் யாண்டும் பரந்தவனும்
ஆகிய அவ்வீசனை யறிந்து முக்தராகின்றார்கள் என்பதனும்,

மகர் நாராயணியயாஜ்ஞிக் யுபநிடதம்.

ஃதம்ஸதஞ்வரம்ஸுஹ வாராஷங்குஷவிம்மஸு ।
உளயுருரெதம்விரகுவாக்ஷம் விஸுநுவாயவெநஃ ॥

ருதம்ஸத்யம்பரம்பரம்ஹ புருஷம்க்ருஷ்ணபிங்களம்
ஊர்த்வரேதம்விநுபாகூதம் விஸ்வநுபாயவைநமஃ

ருதனையும் சத்தியனையும் பரம் பிறும்மமாயும் புருஷனையும் கரு
நிறமும் பொன்னிறமும் பெற்றவனையும் மேனோக்கிய ரோதனையும்
விரூபாக்ஷனையும் உள்ள விசுவரூபனுக்கு நமஸ்காரம் என்பதனும்,

அதர்வசிரோபநிடதம்.

சுய கவரூஉயிடுதவரஹு யஸூஉயாயுடிரண
வ்வபுஹதிவுஹய்திதுஸூஉயிடுதவரஹுஹு .

அத கஸ்மாதுச்யதேபரம்பர்ஹ யஸ்மாதுச்சார்யமாண
ஏவப்ரஹ்மிபரம்பர்ஹயதிதஸ்மா துச்யதேபரம்பர்ஹ.

எதனால் பாப்பிரம்மமென்று கூறப்படுகின்றது. உச்சாரண மாத் திரத்தில் எங்கும் பரந்த பிரம்மத்தினிடம் அடையச் செய்கின்றபடியால், பரம்பிரம்மமென்று கூறப்பட்டது. என்பதனாலும்,

அதர்வசிகோபநிடதம்.

ராஜஸ்தான் மதவாநாயகரவர்கள்
நுதல்ஸ்பதவாநாயகரவர்கள்

எவன் பிறும்மமோ அப்பகவன் உருத்திரனே.

ஸவ-நாணிஸு-ஹய-தீ-திஸு-ஹ

ஸர்வாணிப்ரம்ஹயதீதிப்ரம்ஹ

ளது அருளுக்கு வசமன்றோ. இதற் குபாயம் சுத்தான்மஞானமன்றோ. ஓ திரிபுரஹ்மான சிவனே அத்தகையஞானமும் தங்களது திருவருள்தோன்றியகாலத்தே சித்திப்பதாம்.

கந்தபகவானால் சனற்குமாரருக் கென்றதனால், குருசிஷ்யபரம்பரையாகவே இந்நூல் வெளியிடவேண்டு மென்பதாயிற்று.

திருமந்திரத் திருமுறை.

வநம்வழி போமவழி பாயா வழியைக்
கருவழிக் கண்டவர் காணு வழியைப்
பெரும்வழி யாநந்திப் பேசும் வழியைக்
குருவழி யேசென்று கூடலு மாமே.—என்பதனுமறிசு.
ஸ்லோகம்.

ஸுததூஜாரஹ்வாஹ வுராஸாயஜுகிஸ்துஜாஃ |

ஹ்ருக்ஸுவாகிரகெண ப்ருஹ்வாஹாயணம் ||

(௫)

ஸநத்குமாரஃப்ரோவாச வ்யாஸாயமுநிஸத்தமாஃ

மஹ்மயக்ருபாதிரேகேண ப்ரததௌபாதராயணம்

வியாக்யானம்—மூநிஸத்தமாஃ—ஓ முனிவர்களே, ஸநத்குமாரஃ சனத்குமாரர், வ்யாசாய - வ்யாஸருக்கு ப்ரோவாச - உபதேசித்தார், பாதராயணம் - வ்யாஸர், க்ருபாதிரேகேண - கருணையின்மிகுதியால், மஹ்மயம் - என்பொருட்டுப் ப்ரததௌ - அளித்தனர்.

பொழிப்புரை—ஓ முனிவர்களே சனத்குமாரர் வ்யாஸருக் குபதேசித்தனர். வ்யாஸர் கருணையின்மிகுதியினால் என்பொருட்டளித்தனர்.

நுட்பம்—இதனால் எவற்றையும் குருவழியே யறியவேண்டுமென்று கூறியதாயிற்று.

திருமந்திரம்.

குருவென் பவனே வேதாகமங் கூறும்
பரவின்ப னாகிச் சிவயோகம் பாவித்
தொருசிந்தை யின்றி யுயர்பாச நீக்கி
வருநல் குரவன்பால் வைக்கலு மாமே.

கடவல்லியோபநிடதம்.

பிரமாணம்—பூர்வபுராநிஷ்டாயத (ப்ராப்யவராந்நிபோததஃ) பெரிதே யார்களை யடைந்து அறியுங்கள்.

சுநநடுபெராகெமதிரகுநாவி (அநநயப்ரோக்தேகதி
ரத்ரநஸ்தி) - மற்றவர் உபதேசிக்காவிடில் கதி யிங்கில்லை என்ப
தாதி வாக்கியங்களாற் காண்க.

ஸ்லோகம்.

உகூஉதெநகெஸெ விநுடா தவூரிஃக்யா
வூதி தவூத்ராநயூபெவாஃ கூஹூஃகியஸவஃகிய || (சு)
உக்தம்சதேநகஸ்மை சிந்நதாதவ்யமிதந்த்வயா
ஸூதிதபுத்ராநயதாதேவாஃ கூஹூப்யம்திசஸபந்திச

வியாக்யானம்—தேந - அவரால் அவ்வியாஸபகவானால், உக்
தம்ச - கூறப்பட்டதாவது, ஸூதிதபுத்ர - ஓ சூதபுத்திரனே, த்வயா
உன்னால், இதம் - இக்கீதையானது, கஸ்மைசித் - எவருக்காவது
(பரிபாகமற்ற எவனுக்காவது), தாதவ்யம் - கொடுக்கக்கூடியது,
ந - அல்ல, அந்யதா - அல்லாவிடில், தேவாஃ - தேவர்கள், கூஹூப்
யந்தி - கலக்கமுறுவார்கள், சபந்திச - சபிப்பார்கள்.

பொழிப்புரை—அவ் வியாஸபகவானால் கூறப்பட்டதாவது,
ஓ சூதபுதல்வனே உன்னால் இக்கீதையானது பரிபாகமற்ற எவனுக்
காவது உபதேசிக்கக்கூடியதல்ல. அங்ஙனமல்லாது உபதேசித்தால்
தேவர்கள் கலக்கமுறுவார்கள் அன்றியும் சபிப்பார்கள்.

நுட்பம் — இக் கீதையானது அபக்குவர்க்கு உபதேசிக்கப்
படாது. அபக்குவராவா,

திருமந்திரம்.

மன்னுமல மைந்து மாற்றும் வகையோரான்
முன்னிய காமாதி தோயுந்தொழி னீங்கான்
பின்னிய பொய்யன் பிறப்பிறப் பஞ்சாதா
என்னிய னுவ னசற்சீட னுமே.—என்றதனார்காண்க.

இனிப் பரிபாக மற்றவருக்கு இக்கீதையை யுபதேசித்தால்
தேவர்கள் சபிப்பதேன் எனின் அதன் காரணத்தைப் பின் கூறு
கின்றார்.

ஸ்லோகம்.

சுயவூபெஷாபாவிபூ ஹவாநுவாஹாராயணஃ
ஹவாநுபெஷாபாவிபூ கிஃகூஹூஃகியஸவநிவ || (எ)

அத்ப்ருஷ்டோமயாவிப்ரா பகவாந்பாதராயண:
பகவந் தேவதாஸ்ஸர்வா கிம்க்ஷாப்யந்திஸ்பந்திச

வியாக்யானம்—விப்ரா - விப்பிரர்களே, அத - பிறகு, பகவான்-பகவானான, பாதராயண:-வியாஸர்,மயா-என்னால், ப்ருஷ்ட:-கேட்கப்பட்டார், பகவன் - ஒபகவனே, ஸர்வா: தேவதா: - எல்லாத் தேவர்களும், கிம் - ஏன், க்ஷாப்யந்தி - கோபம் கொள்கின்றனர், ஸ்பந்திச - ஏன் சபிக்கின்றனர்.

பொழிப்புரை—ஓ விப்பிரர்களே பிறகு பகவானான வியாஸர் என்னால் கேட்கப்பட்டார் அதாவது எல்லாத் தேவர்களும் ஏன் கோபிக்கின்றார்கள் ஏன் சபிக்கின்றார்கள்.

ஸ்லோகம்.

காலாஜத்ராஸ்திகாஹா தியப்யாக்ஷுஹஞ்சிஷேவதா: |

வாராஸரோயாஜாஹ யத்ஷுஸ்யுணுவதௌ || (அ)

தாஸாமத்ராஸ்திகாஹா நிர்யயாக்ஷாப்யந்திதேவதா:
பாராஸர்யோதமாமாஹ யத்ப்ருஷ்டம்ஸ்ருணுவத்ஸல

வியாக்யானம்—தேவதா: - தேவர்கள், மயா - எதனால் (எந்தக் கீதை யுபதேசத்தால்,) க்ஷாப்யந்தி - கோபிக்கின்றனரோ, அத்ர - இக்கீதை யுபதேசத்தில், தாஸாம் - அத்தேவர்களுக்கு, ஹாநி: - கெடுதி, காஅஸ்தி - யாதானது, அத - பிறகு, பாராசர்ய: - வியாஸர், மாம் - என்னை, (நோக்கி) ஆஹ - கூறினர், வத்ஸல - ஓ வச்சலனே யத் - யாதொன்று, ப்ருஷ்டம் - (உன்னால்) கேட்கப்பட்டதோ, தத் - அதை, ச்ருணு - கேட்பாயாக.

பொழிப்புரை—தேவர்கள் யாதொரு கீதை யுபதேசத்தால் கோபிக்கின்றனரோ, அக்கீதை யுபதேசத்தில் அவர்களுக்குக்கெடுதியாதானது. அதற்கு வியாஸர் எனக்குரைத்ததாவது, ஓ வச்சலனே யாதொன்று உன்னால் வினவப்பட்டதோ அதைக் கேட்பாயாக.

ஸ்லோகம்.

தித்யாநிஹோதிநொ விபுஸாஸ்யெமூஹதெயிம: |

தவஸவஸவஸவஹா ஸுராணாக்ஷாயெநவ: || (ஆ)

நித்யாக்ரிஹோத்ரிணோ விப்ராஸ்ஸந்தியேக்ருஹமேதிந:
தவஸவஸவஸவஸுராணாங்காமதேநவ:

வியாக்யானம்—கிருஹமேதிநி - கிருஹஸ்தாச் சரமிகளான, யே விப்ரா - எந்த அந்தணர்கள், - நித்யாக்நிஹோத்ரிண - நியதமாய் அக்நிஹோத்திரம் செய்கின்றவர்களாய், ஸந்தி - இருக்கின்றனரோ தே, ஏவ - அவர்களே, ஸுராணாம் - தேவர்களுக்கு, ஸர்வபலதா - எல்லாப் பலன்களையும் கொடுக்கும், காமதேநவ - காமதேனுக்களாம்.

பொழிப்புரை—கிருஹஸ்தாச் சரமிகளான, எந்த வந்தணர்கள் நியதமாய் அக்நிஹோத்திரம் செய்கின்றவர்களாய் இருக்கின்றனரோ, அவர்களே தேவர்களுக்கு எல்லாப் பலன்களையும் கொடுக்கும் காமதேனுக்களாம்.

நுட்பம்—இங்குச் சருமிகளெய்யும் வேள்விகள் தேவர்களுக்கு நல்லுணவாதலின் எல்லாப் பலன்களையும் கொடுக்கும் காமதேனுக்கள் என்று சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டதறிக.

ஸ்லோகம்.

ஹக்ஷுஹொஜ்வயெயாஹ யஜ்ஜிஷ்டஸ்ஸுவவ-ஃணாடி |
சுமளஹுதேநஹவிஷா ததத்ஸர்வம்ஸ்யதேதிவி || (10)

பசுஜயம்போஜயம்சபேயம்ச யத்யதிஷ்டம்ஸுபர்வணாம்
அக்நொஹுதேநஹவிஷா தத்ஸர்வம்ஸ்யதேதிவி

வியாக்யானம்—பசுஜயம் - புசிக்கப்படுவதும், (கலத்திலிடாது புசிக்கப்படுவதும்,) போஜயம்ச - கலத்திலிட்டுப் புசிக்கப்படுவதும், பேயம்ச - அருந்தப்படுவதுமான, யத்யத - யாது யாது, ஸுபர்வணாம் - தேவர்களுக்கு, இஷ்டம் - விரும்பப்படுகின்றதோ, தத் - ஸர்வம் - அஃதெல்லாம், அக்நொ - நெருப்பில் ஹுதேந - ஓமம்செய்யப்பட்ட, ஹவிஷா - அவிர்ப்பாகத்தால், திவி - தேவலோகத்தில், ஸ்யதே - அடையப்படுகின்றது.

பொழிப்புரை—கலத்திலிடாது புசிக்கப்படுவதும் கலத்திலிட்டுப் புசிக்கப்படுவதும் அருந்தப் படுவதுமாகிய யாது யாது தேவர்களால் விரும்பப்படுகின்றதோ அவையெல்லாம் நெருப்பில் ஓமம் செய்யப்பட்ட அவிர்ப்பாகத்தால் தேவலோகத்தில் அடையப்படுகின்றது.

ஸ்லோகம்.

நாநுஷ்விஸுரோஸாநா விஷ்விபிபுஷ்வி ।

ஷோய்யெநுயயுயாநீதாஷுஷ்வோயுஷ்வெயிநாடி ॥ (கக)

நாய்தஸ்திஸுரோஸாநா மிஷ்டவித்திப்ரதந்திவி

தோக்தரீதேதுர்யதாரீதா துக்கதா க்ருஹமேதிநாம்

வியாக்யானம்—ஸுரோஸாநாம் - தேவர்களுக்கு, திவி - சொர்க்கத்தில், இஷ்டவித்திப்ரதம் - விரும்பப்பட்டதைச் சாதித்துக் கொடுப்பது, அந்யத் நாஸ்தி - மற்றதில்லை, யதா - எங்ஙனம், தோக்தரீ - நற்கரவையுள்ள, தேது - பசுவானது, ரீதா - (மற்றவர்களால்) கைப்பற்றப்பட்டதாயின், க்ருஹமேதிநாம் - கிருஹஸ்தர்களுக்கு, துக்கதா - துக்கத்தைக் கொடுப்பதோ.

பொழிப்புரை—தேவர்களுக்குச் சொர்க்கத்தில் விரும்பப்பட்டதைச் சாதித்துக் கொடுப்பது மற்றேதுமில்லை. எங்ஙனம் நற்கரவையுள்ள பசு மற்றவரால் கவரப்பட்டுக் கிரகஹந்தர்களுக்குத் துக்கத்தின் பொருட்டாகின்றதோ.

ஸ்லோகம்.

நுயெவஜ்ஜநவாநுவிஷ்ரோஷ்வாநாஷுஷ்வொஹவெஸி ।

சுரிஷாஸெநவிஷ்மிதி ப்ருவிஷாவிஷயம்நுணாம் ॥ (கஉ)

ததைவஜ்ஜநவாந் சிப்ரோதேவாநாம்தநு கதோபவேத்
த்ரிதஸாஸ்தேநவிக்நந்திப்ரவிஷ்டாவிஷயம்ந்ருணாம்

வியாக்யானம்—ததெவ - அங்ஙனமே, ஜ்ஜநவாந் - ஞானவானான, விப்ரஃ - அந்நான், தேவாநாம் - தேவர்களுக்கு, துக்கதா - துக்கத்தைக் கொடுக்கின்றவன், பவேத் - ஆவான், தெந - ஆதலால், த்ரிதஸா - தேவர்கள், ந்ருணாம் - மனிதர்களானது, விஷயம் - (மங்கை புதல்வராதி) விஷயத்தை, ப்ரவிஷ்டா - பிரவேசித்தவர்களாய் நின்று, விக்நந்தி - இடையூறு செய்கின்றார்கள்.

பொழிப்புரை—அங்ஙனமே ஞானவானாகிய வந்தனன் தேவர்களுக்குத் துக்கவேதவாகின்றான். ஆதலால் தேவர்கள் மனிதர்களானது மங்கை புதல்வராதி விஷயங்களில் பிரவேசித்தவர்களாய் நின்று இடையூறு செய்கின்றார்கள்.

நுட்பம்—இங்கு, கருமங்களைப் புரிவோர்க்கே தேவரிடம் பத்தியுதிக்கும்; வைராக்கியத்தைப் பெற்று விஷயாதிகளை வெறுத்துத் தள்ளி யுபாஸனை செய்வோருக்குச் சிவனிடம் பத்தி யுதிக்குமேயன்றி மற்றேது பிராதாதலின் இத்தகைய வைராக்கியமுடையோன் தேவப் பிரீதி யேதுவான கருமங்களைச் செய்யாதது பற்றித் தேவர்களுக்குத் துக்க ஏதுவாகின்றான் என்று கூறப்பட்டது. கிருகஸ்தனுக்குச் சுகவேதுவான பசுவை எவனாவது கைப்பற்றி விடுவானாகில், அதனால் அவர்களுக்குத் துன்ப முண்டாவது போலவே தேவர்களுக்குஞ் சுகவேதுவான கருமத்தைப் பெரிதாய் நினைக்காது ஞானத்தையே பெரிதென்று நினைத்துத் தேவப் பிரீதியைச் செய்யாதவன் துன்பவேதுவாவான் என்பது காண்க.

ஸ்லோகம்.

ததொநஜாயதெஹகி ஸ்ரிவேகஸ்யாவிஷேஹிநஃ ।

தஸாஹிஷாஷாஹொநவ ஜாயதெஸாஸுபாணிநஃ ॥ (கங்)

ததோநஜாயதேபக்தி ஸ்ரிவேகஸ்யாபிதேஹிந :

தஸ்மாதவிதாஷாஸ்நைவ ஜாயதேஸாஸுபாணிந :

வியாக்யானம்—தத : - ஆதலால், கஸ்ய அபி தெஹிந : - (ஞானமார்க்கஞ் சென்ற எம் மனிதனுக்கும்), ஸ்ரிவே - சிவனிடம், பக்தி : - பத்தியானது, நஜாயதெ - உண்டாகின்றதில்லை, தஸ்மாத் - ஆனதுபற்றியே, அஹிதுஷாம் - அறிவில்லாதவர்க்கும், ஸாஸுபாணிந : - சூலபாணி விஷயமான (பத்தியானது), நவநஜாயதெ - உண்டாகின்றதே யில்லை.

பொழிப்புரை—ஆதலால் ஞானமார்க்கஞ் சென்ற எம்மனிதனுக்கும் சிவனிடம் பத்தியானது உண்டாகின்றதில்லை. ஆனதுபற்றியே அறிவில்லாதவர்க்கும் சூலபாணி விஷயமான பத்தியானது உண்டாகின்றதில்லை.

நுட்பம்—இங்கு ஞானமார்க்கஞ் சென்ற எம் மனிதனுக்கும் என்றதனால் உறுதியான பக்தியில்லாமல் நற்பரிபாக பிராமல் ஞானமார்க்கஞ் சென்ற எம் மனிதற்குமென் றறிக. இனி ஞானமார்க்கஞ் செல்லுவதற்குச் சரியான பரிபாக மெதனால் வருமெனின் அதைக் கோடிஜ்ந்மாஜிதை : புண்யை : சிவேபக்தி என்ற சுலோகத்தில் கூறுவதைப் பின்னர் கண்டு தெளிக.

ஸ்லோகம்.

யபாகுமலிஜாதாவி ஜயெவிவி ஐடுகெநுணாடி |

ஜாதாவாவிஸிவஜாதாந் நவிஸ்ராவஸம்ஹஜத்யு || (௧௪)

யதாகதம்சிஜாதாபி மத்யேவிச்சித்யதேந்ருணாம்

ஜாதம்வாபிஸிவஞ்ஞாநம் நவிஸ்ராவஸம்பஜத்யலம்

வியாக்யானம்—ந்ருணாம் - மனிதருக்கு, யதாகதஞ்சித் - எவ்விதமாவது (எப்புண்ணியத்தாலாவது), ஜாதா அபி - (பத்தி) உண்டாயினும், மத்யே - இடையில், விச்சித்யதே - சேதிக்கப் படுகின்றது (தலைகின்றது), சிவஞ்ஞாநம் - சிவஞ்ஞாநமானது, ஜாதம், வா, அபி - உண்டாயினும், அலம் - போதுமான, விச்வாசம் - நம்பிக்கையை (க்கொடுக்குந் தன்மையை), நபஜதி - அடைவதில்லை.

பொழிப்புரை—மனிதருக்கு எப்புண்ணியத்தாலாவதுபக்தியுண்டானாலும் இடையில் (தேவர்களால்) தலைந்துவிடுகின்றது; சிவஞானம் உண்டாயினும் அது போதுமானதா யேற்படுவதில்லை.

நுட்பம்—பக்தியுண்டாயினும் இடையே (தேவர்களால்) தலைந்துவிடுகின்ற தென்றதனால், பக்தியின் காரியமாகிய சிவதத்துவாராய்ச்சிக்கு முந்தியே தலைந்துவிடுகின்ற தென்பதற்கு, இங்குச் சிவஞானம் உண்டாயினும் என்றதனால் உறுதியான பக்தியினால் உண்டாகு முண்மையான சிவஞான மல்லாமல், போலியா யுண்டாகுஞ் சிவஞானம் என்றற்கு.

ருஷிகள்கேள்வி.

யபெடிவமபெவகா விவஜாவராந்திதநடுஹுதாடி |

வளரூஷ்டந்தது கஸுராவியெநதுகிஷபுவிஷுதி || (௧௫)

யத்யேவம்தேவதா விக்கமாசரந்திதநடுப்ருதாம்

பெளரூஷம்ததர கஸ்யாஸ்தியேநமுத்திர்பவிஷ்யதி

வியாக்யானம்—ஏவம் - இங்ஙனம், தேவதா : - தேவர்கள், தநடுப்ருதாம் - மனிதருக்கு, விக்கம் - இடையூறை, ஆசரந்தியதி, - செய்வார்களாயின், யேந - எந்தப் புருஷயத்தினத்தால், முக்தி : - முக்தியானது, பவிஷ்யதி - நிகழுமோ, பெளரூஷம் - அத்தகைய பெளருஷயத்நமானது, ததர - இங்கு, கஸ்ய - யாருக்கு, அஸ்தி - உளது.

பொழிப்புரை—இங்ஙனம் தேவர்கள் மனிதருக் கிடையூறுசெய் வர்களாயின் எந்தப் பிரயத்தினத்தினால் முக்திகிட்டுமோ அத்த கைய புருஷயத்தினமானது ஈங்கு எவனுக்குளது.

ஸ்லோகம்.

ஸத்யஸூத்ராத்மஜப்ரஹி ததேரோபாயோஸ்திவாநவா |
ஸூத்ரதவாஸ | கோடிஜந்மாஜிதேபுண்யஸ்பரிவேபக்திப்ர
ஜாயதே || (க௯)

ஸத்யஸூத்ராத்மஜப்ரஹி ததேரோபாயோஸ்திவாநவா |
ஸூத்ரதவாஸ | கோடிஜந்மாஜிதேபுண்யஸ்பரிவேபக்திப்ர
ஜாயதே.

வியாக்யானம்—ஸூத்ராத்மஜ - சூதபுத்திரரே, தத்ர - இவ்விஷ யத்தில், உபாயோஸ்தி - உபாயம் உவாத, நவா - இல்லையா, ஸத் யம் - உண்மையை, ப்ரஹி - கூறும் (என்றவுடன் சூத்ர), கோடி ஜந்மாஜிதே - அநேகப் பிறப்புகளில் சம்பாதிக்கப்பட்ட, புண் யை - புண்ணியங்களால், ஸ்பரிவே - சிவவிடம், பக்தி - பக்தியானது, ப்ரஜாயதே - உண்டாகின்றது, (என்றனர்).

பொழிப்புரை—ஓ சூத புத்திரரே இவ்விஷயத்தில் உபாயமுள் ளதா அல்லது இல்லையோ உண்மையைக் கூறு(மென்றவுடன் சூத்ர) அநேகப் பிறப்புகளில் சம்பாதிக்கப்பட்ட புண்ணியங்களால் சிவ னிடம் பக்தியுதிக்கின்றது.

இங்கு கோடி என்றதனால் அநேகம் என்றும், சிவ என்றத னால் தூர்யம் என்று ஈறிக.

ஒளவைக்குறள்.

பல்லாழி காலம் பயின்றனை யர்ச்சிக்குல்
நல்லறிவு சற்றே நகும். என்ற கருத்து மிது.

ஸ்லோகம்.

ஐஷ்வரஹிதபூதகஜ்ஜாணி தெநாசரதிநாநவஃ |
ஸிவாபுணியாகாபாந வரிதஜ்யயாவிபி || (க௭)

இஷ்டாபூர்தாதிகர்மாணி தேநாசரதிநாநவஃ
ஸிவார்பணதியாகாபாந பரித்யஜ்யதாவிதி

வியாக்யானம்—மாநவஃ - மனிதன், தேந - அச்சிவப்பிரஸாதத்தால், இஷ்டாபூர்தா திகர்பாணி - வேள்வி சிவாலயம் கிணறு, அன்னசத்திரம், குளம், இவைகளாதியை நிருமித்தல் முதலிய கருமங்களை, காபாந் - பயனின் விருப்பத்தை, பரித்யஜ்ய - விடுத்து, சிவார்ப்பணதியா - சிவன் பொருட்டென்ற எண்ணத்தோடு, யதாவதி - விதிப்படி, ஆரதி - செய்கிறான்.

பொழிப்புரை—மனிதன் அச் சிவப்பிரஸாதத்தாலேயே வேள்வி, சிவாலயம், கிணறு, அன்னசத்திரம், குளம் இவைகளை நிருமித்தல் முதலிய கருமங்களின் பயனை விருப்பத்து சிவன் பொருட்டென்ற வெண்ணத்தோடு விதிப்படி செய்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

சுமாமுஹாதேதநஸம்ஸாரஜா யதேவ ஹிஷாநரஃ |
அதேதாலீதாவஸ்யாபுனேக விஸுஷங்க்வாஸ ரோஸ்யராஃ || (கஅ)
அதுக்மஹாதேதநஸம்போர்ஜா யதேஸாந்ருடோநரஃ
ததோபீதாபலாயந்தே விக்ரமஹித்வாஸ ரோஸ்வரா

வியாக்யானம்—தேந - அதனால், சம்போஃ - சம்புவினது அதுக்மஹாத் - அதுக்கிழைத்தினால், நர - மனிதன், ஸாந்ருடஃ-சலியாச்சித்தமுடையவனாக, ஜாயதே - ஆகின்றான், ததஃ - ஆதலால், ஸாஸோஸ்வராஃ - தேவர்கள், விக்ரம்-இடையுறை, ஹித்வா - விடுத்து, பீதாஃ - பயந்தவர்களாய், பலாயந்தே - ஓட்டம் பிடிக்கின்றார்கள்.

பொழிப்புரை—அதனால் சிவானுக்கிழைத்தால் மனிதன் சலியாதசித்தமுடையவனாகின்றான். ஆதலால் தேவர்கள் விக்ரம் செய்தலைவிடுத்துப் பயம் கொண்டு ஓட்டம் பிடிக்கின்றார்கள்.

கருத்து—கருமங்களைச் சிவன் பொருட்டு என்றே பயனை விரும்பாது செய்வதென்று பென்பதாயிற்று.

ஸ்லோகம்.

ஜாயதேதேதநஸம்ஸாரஜா யதேவ ஹிஷாநரஃ |
ஸுணுதேஜாயதேநாநம் ஜாநாபேவவிசுயதே || (கக)
ஜாயதேதேதநஸம்ஸாரஜா சரிதேசந்தம்மௌளிநஃ
ஸ்ருண்வதோஜாயதேநாநம் ஜாநாதேவவிசுயதே

வியாக்யானம்—தேந - ஆதலால், சந்த்ரமௌளிநஃ - சிவபெருமானது, சரிதே - சரித்திரத்தில், ஸாம்ஸ்ருஷா - கேட்கவிச்சை, ஜாயதே - உண்டாகின்றது, ச்ருண்வதோ - கேட்போனுக்கு, ஞாநம் - ஞானமானது, ஜாயதே - உண்டாகின்றது, ஞானாத், ஏவ, - ஞானத்தினாலேயே, விமுச்சயதே - முக்தியை யடைகின்றான்.

பொழிப்புரை—ஆதலால் சிவபெருமானது சரித்திரத்தைக் கேட்க விச்சையுதிக்கின்றது ச்ரவணம் செய்தால் ஞானமுதிக்கின்றது; ஞானத்தினாலேயே முக்தி யடைகின்றான்.

நுட்பம்—ஈண்டு ஆதலால் என்றதனால் தேவர்கள் இடையூறு செய்யாததனால் என்று அறிக. அதனால் தடையற்றதுச் சிவபக்தி விருத்தியாக, அவனது மஹிமையை யறிய விரும்பிச் சிவமஹிமா விசாரம் செய்யவே ஞானம் நிகழ்கின்றது ஞானத்தினாலேயே முக்தி யென்பது மூன்றாவது கலோகத்தி னுரையில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இனி ஞானமென்பது யாதெனின்? கூறுவாம்.

குதஸம்ஹிதை யஞ்ஞவைவவகண்டம்.

பிரமாணம்—ஜ்ஞாநாநாஸம்ஸம்ஸவிஜ்ஞாநம் வரிஷ்டந்தேந
நஜ்வெஸி வெஷ்வாக்யஸூதுநஸிவஜ்ஞாநம்நிரூபணம்॥
ஸூதுஜ்ஞாநஜ்யாவூதபு ॥

ஜ்ஞாநாநாஸம்ஸம்ஸபுவிஜ்ஞாநம் வரிஷ்டந்தேநதரத்பவேத் வேத
வாக்யஸமுத்பநநம் ஸிவஜ்ஞாநம்நிரூபணே ஸம்யஜ்ஞாநம்மயா
க்யாதம்

என்றதனால் சிவஞானமென்றே யறிக.

ஸ்லோகம்.

வஹுநாதுகிஸுகுதேந யஸூஹகிஸிவெஷுவா |
ஜஹாவாவொவபாவளவகொபிமுஸூவிஸூவூகெ || (௨௦)

பஹுநாதாகிமுக்தேந யஸ்யபக்திஸ்பிரிவேத்ருடா
மஹாபாபோபபாபௌக கோடிச்சந்தோபிமுச்சயதே

வியாக்யானம்—அத்ர - ஈண்டு, பஹுநா, உக்தேந - மிக்கஉரை
ப்பதனால், கிம் - யாது உளது, யஸ்ய - எவனுக்கு, சிவே - சிவனி
டம், த்ருடா - உறுதியான, பக்திஃ - பக்தியானது உளதோ,
(அவன்) மஹாபாபொ பபாபௌக கோடிச்சந்தோபி - பிருமம்

ஓமத்தியாதி மகாபாதகங்களினதும் உபபாபங்களினதமான கூட்டங்களில் பொருந்தினவழிணம், முச்சயதே - முத்தனகின்றன்.

பொழிப்புரை—ஈண்டு மிக்க வுரைப்பதனால் யாதுளது எவனுக் குச் சிவனிடம் உறுதியான பக்தியுளதோ, அவன் எத்தகைய பாவங்களினின்றும் நீங்கி முத்தியடைகின்றான்.

திருமந்திரம்.

சிவசிவ வென்றிடத் தீவினை யாளர்

சிவசிவ வென்றிடத் தீவினை மாளும்

சிவசிவ வென்றிட்டத் தேவநு மாவர்

சிவசிவ வென்றிடச் சிவகதி தானே.

என்றதனாற் காண்க.

ஸ்ரீலோகம்.

ஜெபங்கிந்தி தராசாய க்ஷயகஜயஜெவவா ।

யொடிதெநியெநாஸள தெவெடிதெஜமத்யு || (உக)

ருத்தங்கிஞ்சித்ஸமாதாய க்ஷுல்லகம்ஜலமேவவா

யோதத்தேநியமேநாஸௌ தஸ்மைதத்தேஜகத்ரயம்

வியாக்யானம்—ருத்தம் - கிஞ்சித் - சிறப்புற்ற எதையாவது,
கூடல்லை - அற்பமானதையாவது, ஜலம் ஏவ வா - ஜலத்தையே
யாவது, ஸமாதாய - எடுத்து, யஃ - எவன், நியமேந - நியதமாய்,
தத்தே - (சிவன்பொருட்டு) கொடுக்கின்றானே, அஸௌ - இச்சிவ
பெருமான், தஸ்மை - அவன் பொருட்டு, ஜகத்ரயம் - மூவுலகத்தையு
ம், தத்தே - அளிக்கின்றார்.

போழிப்புரை — சிறப்புற்றதா யெதையாவது யல்லது அற்ப
மானதையாவது அல்லது ஜலத்தையாவது எடுத்து எவன் நியத
மாய்ச்சிவபெருமானிடம் சமர்ப்பிக்கின்றோ. அவனுக்கு அவ்
விறைவன் மூவுலகையும் அளிக்கதருகின்றார்.

திருமந்திரம்.

புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு

அண்ண லாதுகண் டாள்புரியா நிற்கும்

எண்ணிலி பாவிக ளெம்மிறை யீசனை

நண்ணறி யாம னமுவுகின் றுரே.

ஸ்லோகம்.

ததூவபுஸகொகியஜாந ஸுஸாஹுஷகிணியு |
யங்கொராதிஜஹஸஸுபு தகெஷுதுஷொஹவெயிவஃ || (௨-௨)

தத்ராப்யஸக்தோநியமாந் நமஸ்காரம்ப்ரதக்ஷிணம்
யங்கரோதிமேஹஸஸ்ய தஸ்மைதுஷ்டோபபேவச்சிவஃ

வியாக்யானம்—தத்ர அபி-அநிந்கூட, அசக்தஃ - சத்தியற்றவனாகிய, ய:-எவன், நியமாந்-நியமமாக, மேஹஸஸ்ய-மகேச்சுரனுக்கு, நமஸ்காரம்-கீழ் விழுந்து வணங்குதலையும், ப்ரதக்ஷிணம்-சுற்றிவருதலையும், கரோதி - செய்கின்றானே, தஸ்மை - அவனிடம், சிவஃ-சிவபெருமான், துஷ்டஃ-திருப்தியுடையவராக, பபேவத் - ஆவார்.

பொழிப்புரை—அதனில் கூட சத்தியிராது எவன் சிவபெருமானுக்கு நியமமாய்ப் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களைச் செய்கின்றானே அவனிடம் அவ்வினைவன் திருப்தியுள்ளவராகின்றார்.

ஸ்லோகம்.

வ்ருக்ஷிணாஸுஸகொவி யஸாஹுஷுதயெயிவ்யு |
மஹநஸுவவிஷொவா தஸுஜாஹீஷுஹ்யயுதி || (௨-௩)

ப்ரதக்ஷிணாஸ்வஸக்தோபி யஸ்வாந்தேசிந்தயேச்சிவம்
கச்சந்ஸமுபவிஷ்டோவா தஸ்யாபிஷ்டம்ப்ரயச்சதி

வியாக்யானம்—ப்ரதக்ஷிணஸு-ப்ரதக்ஷிணங்களில், அபி-கூட, அசக்தஃ-சக்தியற்றவனான, ய:-எவன், கச்சந்-நடந்து கொண்டேயாவது, ஸமுபவிஷ்டோ வா-உட்கார்ந்துகொண்டேயாவது, சிவம்-சிவனை, ஸ்வாந்தே-மனதில், சிந்தயேத்-சிந்திப்பானே, தஸ்ய-அவனுக்குச் (சிவன்), அபிஷ்டம் - விரும்பிய பொருளை, ப்ரயச்சதி-அளித்தருளுகின்றார்.

பொழிப்புரை—ப்ரதக்ஷிணங்களிற் கூடச் சத்தியற்ற எவன் நடந்துகொண்டேயாவது உட்கார்ந்துகொண்டேயாவது சிவனை மனதில் சிந்திப்பானேயாகில் சிவ பெருமான் அவனுக்குக் கோரும் பொருளைக் கொடுத்தருளுகின்றார்.

திருக்கருவையந்தாதி.

இருக்கினு நிற்கும் போது மிரவுகண் றியிலும் போதும்
பொருக்கென நடக்கும்போதும் பொருந்தியுண்டியுக்கும்போதும்

முருக்கிதழ் கனிவா யாரை முயங்கிநெஞ் சழியும் போதும்
திருக்களா வுடைய நம்பா சிந்தையுன் பால தாமே.

என்றதானுங் காண்க.

ஸ்லோகம்.

ஊ^உ ந^நவி^{வி}கா^{கா}ஷ^ஷஸு^{ஸு} வ^வஹா^ஹணி^{ணி}வ^வந^நஜா^{ஜா}ந^நயி^{யி} |
வ^வமா^{மா}கி^{கி}வ^வந^நஜா^{ஜா}ந^நயி^{யி} வ^வஸு^{ஸு}பீ^{பீ}தி^{தி}க^கரா^{ரா}ணி^{ணி}வெ^{வெ} || (௨௪)

சந்தநம்பில்வகாஷ்டஸ்ய புஷ்பாணிவநஜாந்யபி
பலாநிவநஜாந்யேவ யஸ்யப்ரீதி^{பிரீதி}கராணிவை

வியாக்யானம்—யஸ்ய-எவருக்கு, பில்வகாஷ்டஸ்ய சந்தனம்-
வில்வக்கட்டையின் சந்தனமும், வநஜாநி - கானகத்திற் றேன்றிய,
புஷ்பாணி - புஷ்பங்களும், அபி - மலர்களும், வநஜாநி - காட்டி-
லுள்ள, பலாநி ஏவ - பழங்களுமே, ப்ரீதி^{பிரீதி}க ராணிவை - திருப்தியை
யுண்டு பண்ணுவனவோ.

பொழிப்புரை—எவனுக்கு வில்வக்கட்டையின் சந்தனமும்கான
கத்திற்றேன்றிய மலர்களும் கானகப் பழங்களுமே திருப்தியை
யுண்டு பண்ணுவனவோ. இங்குக் கானகத்திற்றேன்றிய பழங்களெ
ன்றது விளா, நெல்லி, நாவல், இலந்தை முதலிய சிவநிலேத
னத்திற்குரிய கனிகள் என்றற்க.

ஸ்லோகம்.

ஊ^உஷா^{ஷா}ந^நதஸு^{தஸு}ஸெ^{ஸெ}வா^{வா}யா^{யா}ம் கி^{கி}ஷ^ஷவி^{வி}ஹ^ஹவ^வந^நத^தயெ^{யெ} |
வ^வநெ^{நெ}ஷ^ஷயா^{யா}ஊ^ஊஸீ^{ஸீ}பீ^{பீ}தி^{தி} வ^வத^ததெ^{தெ}வா^{வா}நெ^{நெ}ஸி^{ஸி}த^தஃ || (௨௫)

துஷ்கரந்தஸ்யஸேவாயாம் கிமஸ்திபுவநதரயே
வந்யேஷுயாத்ருஸீப்ரீதி^{பிரீதி}ர் வர்ததேபரமேஸித^{ஸித}ஃ

வியாக்யானம்—தஸ்ய - அச் சிவபெருமானது, ஸேவாயாம் -
பூசையில், துஷ்கரம் - செய்யக்கூடாதது, புவனதரயே - மூவுலகி
லும், கிம் அஸ்தி - யாது உளது, பரமேஸித^{ஸித}ஃ - சிவபெருமானு
க்கு, வந்யேஷு - கானகத்திலுள்ள பூஜோபகரணங்களில், யாத்
ருஸீ - எங்ஙனம், ப்ரீதி^{பிரீதி}ஃ - பிரியமானது. வர்ததே - உளதோ.

பொழிப்புரை—அச் சிவபெருமானது பூஜாவிஷயத்தில் சாத்தி
யமல்லாதது, மூவுலகிலும் யாதளது; சிவபெருமானுக்குக் கானக
த்திலுள்ள பூஜோபகரணங்களில் எங்ஙனம் பிரீதியுளதோ.

ஸ்லோகம்.

உதஜெஷ்விநாஸெஷுவ மூஜெஷ்விதாஷுஸ் |

கூதாஷுஸம்ஷெவ யஸெஷ்வதாநுஷெவதாழ் || (உச)

உத்தமேஷ்வபிநாஸ்த்யேவ க்ராமஜேஷ்வபிதாந்ருஸ்

தந்த்யக்த்வாதாந்ருஸந்தேவம் யஸ்ஸேவேதாந்யதேவதாம்

வியாக்யானம்—க்ராமஜேஷு - கிராமங்களிற் றேன்றிய, உத் தமேஷு - அபி - சிறந்தவைகளான (பூ கனி முதலியவைகளிலும், தாந்ருஸ் - அங்ஙனம் (பிரீதியானது), நாஸ்த்யேவ - இல்லவையி ல்லை, தாந்ருஸம்-அங்ஙனம் அற்ப சமர்ப்பணத்தினாலேயே அபார மானப் பிரீதியுடையோனாகிய, தம் தேவம் - அத்தேவனை, த்யக்த வா - விடுத்து, ய - எவன், அந்யதேவதாம் - இதர தேவதையை, ஸேவேத - சேவிப்பவனோ.

பொழிப்புரை—கிராமங்களிற் றேன்றிய சிறந்த பூ கனிகளிலும் அவ்வளவு பிரீதி யில்லவே யில்லை. அங்ஙனம் அபாரகருணநிதியான அத்தேவனை விடுத்து எவன் இதரதேவதையை உபாசிக்கின்றானோ.

ஸ்லோகம்.

ஷஷிஹாஸீரயீந்தூகா காங்குஷெஷுமதுஷிகாழ் |

கிந்தாயஸுபாஸிஷுரிதம் கொடிஜநுஸுஸம்ஸிதாழ் || (உ௪)

ஸஹிபாகீரதீந்த்யக்த்வா காங்குஷதேம்ருகதநுஷ்ணிகாம்

கிந்துயஸ்யாஸ்திதரிதம் கோடிஜந்மஸுஸஞ்சிதம்

வியாக்யானம்—ஸ - அவன், பாகீரதீம் - கங்காநதியை, த்ய க்த்வா - விடுத்து, ம்ருகதிருஷ்ணிகாம் - கானனீரை, காங்குஷதே ஹி - விரும்புகின்றானன்றோ, கிம் து - மற்றோவெனின், யஸ்ய - எவனுக்கு, கோடிஜந்மஸு ஸஞ்சிதம் - அநேகப் பிறப்புகளிற்சம் பாதிக்கப்பட்ட, தரிதம் - பாவமானது, அஸ்தி - உளதோ.

பொழிப்புரை—அவன் கங்காநதியை விடுத்துக் கானனீரை விரும்புகின்றவ னன்றோ மற்றோவெனின் எவனுக்கு அநேகப்பிறப் புகளில் சம்பாதிக்கப்பட்ட பாவமுளதோ.

நுட்பம்—அற்ப பூஜையாலேயே மிக்க கருணை கூரும் சிவபெ ருமானை விடுத்து வேறு தெய்வத்தை யுபாஸித்தல் கங்காநதியை விடுத்துக் கானனீரை விரும்புதலுக் கொப்பாகும்.

இத்தகையரையே, உமாபதிசிவம்.

நெற்குத்துண்ணு துமிகுத்திக் கைவருந்திக் கறவை நிற்க, மல
கெறந் துளந்தளர்ந்து குளிர் பூஞ்சோலை வழியிருக்கக் குழியில்வி
ழுந் தளறுபாய்ந்து, விடைநருமென் கரும்பிருக்க விரும்பைபென்று
விளக்கிருக்க மின்மினித் தீக்காய்ந்து நொந்தார். — எனத் திரு
வாய்மலர்ந் தருளினர்.

ஸ்லோகம்.

தஸுஷுக்ராஸுதெநாயம் கஸ்யெஹோஹாயவெதஸு |

நகாலநியரொயத்ரு நதேஸஸ்யஸ்யஸ்யஸ்யஸ்ய || (௨௮)

தஸ்யப்ரகாஸுதேநாயம் தவர்தோமோஹாந்தசேதஸு :

நகாலநியமோயத்ர நதேஸஸ்யஸ்யஸ்யஸ்யஸ்ய

ஸ்லோகம்.

யத்ராஸ்யுவித்ராஸுதெ தத்ராஸுதெ நகெவஸ்ய ||

ஸுதெக்ஷெநஸ்யஸ்யஸ்யஸ்யஸ்யஸ்யஸ்யஸ்யஸ்யஸ்யஸ்ய || (௨௯)

யத்ராஸ்யசித்தம் ரமதே தத்ரத்யானேநகேவஸம்

ஸ்வாத்மத்வேநஸ்யஸ்யஸ்யஸ்யஸ்யஸ்யஸ்யஸ்யஸ்யஸ்யஸ்ய

வியாக்யானம்—தஸ்ய மோஹாந்த சேதஸு - அந்த அஞ்ஞா
ன விருளால் மூடப்பட்ட மனதுடையவனுக்கு, அயம் - இந்த, அர்
த்தி - தத்துவமானது, ந ப்ரகாஸுதே - விளங்குகிறதில்லை. யத்ரா
எவ்விறைவனது விஷயமாக, காலநியம் - காலநியமும் (இக்காலமே
யிவருக்குரியது) என்பதும், ந - இல்லையோ, தேசஸ்ய - தேசத்தி
னுடையதும், ஸ்தலஸ்ய ச - இருக்கும் ஸ்தானத்தினுடையதுமான,
நியமமும், ந - இல்லையோ, அஸ்ய-இவனது, சித்தம் - மனமானது,
யத்ரா-எவ்விடத்தில் எக்காலத்தில், ரமதே-உருசிக்கின்றதோ, தத்ரா-
அத்தேச காலங்களில், சிவஸ்ய - சிவனை, ஸ்வாத்மத்வேந - தானாக
கேவலம், த்யானேந - தியானத்தினாலேயே, அஸௌ - இங்ஙனம்
தியானிக்கும் மனிதன், சிவஸ்யுஜ்யம் - சிவஸ்யுஜ்ய முத்தியை,
ஆப்துயாத் - அடைவான்

பொழிப்புரை—அஞ்ஞான இருளால் மூடப்பட்ட மனதுடைய
வனுக்கு இத்தத்துவமானது விளங்குகின்றதில்லை எவ்விறைவனது
விஷயமாய்க் காலதேச விருப்பிடங்களின் நியமமில்லையோ இவ
னது மனமானது எத்தேச காலங்களில் உருசிக்கின்றதோ அத்தேச

காலங்களில் சிவனைத் தானாகவே தியானிப்பதினாலேயே இங்ஙனம் தியானிப்பவன் சிவஸாயுச்சியத்தை யடைகின்றான்.

நுட்பம்—ஈண்டுச் சிவனைத் தானாகவென்றதனால் சிவோகம் பாவனை விதிக்கப்பட்டதற்கு அற்றேல் சருவஞ்ஞான சிவபெருமானைத் தானாகப் பாவித்த லொவ்வுமோ வெனின் சிவோகம் பாவனை யளவிடடங்கா மஹிமைபுடையதாதலின் குற்றமின்றென்க.

சிவோகம் பாவனையாவது கருடோகம் பாவனை போலும், கருடோகம்பாவனை யாவது மாந்திரிகள் ஆதிதேவிக கருடனை நானோறும் பயின்றுவந்த பயிற்சி விசேடத்தால் அம்மந்திர ரூபமே தானாக அநந்நியபாவனை செய்து தன்னறிவு அதன் வயத்தகாம்படி உறைத்துநின்றல். அவ்வாறு நின்று அம் மந்திரக்கண் கொண்டு பார்ப்பவே அஃது அவ்விட வேகத்தைமாற்றாதல் ஒரு தலையாகலின் அப்பாவனை ஈண்டைக் குவமையாயிற்று. (இது திராவிடமகா பாஷ்யத்திற்குண்டது.)

தரிசனோபநிடதம்.

பிரமாணம்—ஊயுரொகுவிரடுவாக்ஷம் விஸுரடுவா
மெஸுரம் | ஸொஹிதொஉரெனெவ யுராயெபெர
யீஸுரெஸுரடி ||

ஊர்த்வரேதம்விஸுபாக்ஷம் விஸ்வரூபம்மஹேஸ்வரம்
ஸோஹமித்யாதரேணைவ த்யாயேத்யோகிஸ்வரேஸ்வரம்

மேனோக்கிய ரேதசவுடையவனும் நெற்றிக்கண்ணனும் விச்வரூபனும் யோகிச் சுரர்களால் சேவிக்கப் படுகிறவனும் ஆகிய சிவபெருமானை அவனை யான் என்று ஆதரவுடன் தியானிக்கவேண்டும்.

உருத்திர இருதய உபநிடதம்.

கயிலோநம்ஸுஸுஸு ஜமதஸுதவிஷ்டு |

கஹுஷ்அநிமிஸிதொ வீதஸொகொஹவெநுமி ||

அதிஷ்டாநம்ஸைஸ்தஸ்ய ஜகதஸ்ஸைத்யசித்தகநம்

அஹம்ஸமீதிநிஸ்சித்ய வீதஸோகோபவேந்முமி :

எல்லா ஜகத்திற்கும் ஆதாரமாயும் மெய்ஞ்ஞான வடிவனும் ஆகிய இறைவன்யானே யாகிறேன் என்று மௌனியாய்த் தியானிப்பவன் சோகத்தைத் தாண்டுகின்றான்

அமிருத பிந்தூபநிடதம்.

கடெவாங்கிஷ்டஹஸ்யஹ ஸிவி-கௌ-கிராஜந் ||

கஷ்டஹாஹி-திஜாக்ஷா ஸ்ரஹஸ்யவடி-தெயு-வடி ||

ததேதவம்நிஷ்டாஸம்ப்ரஹ்ம நிர்விசல்பம்நிரஞ்ஜநம்
தத்ப்ரஹ்மாஹமிதிஜ்ஞாத்வா ப்ரஹ்மஸப்பத்யதேத்ருவம்

நிஷ்களமும், நிருவிசல்பமும், நிரஞ்சனமாமானபிரமம் அஃதே.
அப்பிரமமாஞ்சிவனை யான் என்று அறிந்து சிவனை யடைகின்றான்.

தேஜோபிந்தூபநிடதம்.

ஸவ-வ்யாவாரஸு-தபுஜு-ஹஸ்ய-ஹதிவாவய |

ஹஸ்ய-ஹாலி-ஜ-த்யாய-ஜாநா-ந-ஹ-ய-தி ||

ஸர்வவ்யாவாரமுத்தஸ்ருஜ்ய அஹம்ப்ரஹ்மேதிபாவய
அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மிமந்த்ரோயம் ஜ்ஞாநாதந்தம்ப்ரயச்சதி

எல்லா வியாவாரத்தையும் விடுத்து யானே சிவனென்று பர-
வனை செய்க, யானே சிவனெனும் இம்மந்திரம் ஞானாதந்தத்தை
யளித்தருளும்.

திரிசிகிப்பிராம்மணோபநிடதம்.

ஹஸ்யவ்யாஹஸ்ய ஸ்ரஹாஹி-திஸ்ய-தி ||

ஸாயிஸ-த-விஜ்ஞாயம் ||

அஹமேவபரம்ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மாஹமிதிஸம்ஸ்திதி :
ஸமதிஸ்ஸதுஜ்ஞேய :

யானே பரான சிவன் சிவனே யான் என்ற பாவனையே ஸமா-
தியென்றறியத் தக்கது.

தக்ஷிணாமூர்த்தி யுபநிடதம்.

ஸொஹி-திபாவஹி-திஸா-திஹா-வ-தி ||

ஸோஹமிதியாவதாஸ்திதிஸ்ஸாநிஷ்டாபவதி

அவனே யான் என்றிருக்கும் வரையில் நிஷ்டையாகும்.

கந்தோபநிடதம்.

கஜேஜ்ஜாநகிஜ-பாயு-ஸொஹா-வெ-நவ-பு-யெ- ||

த்யஜேஜ்ஞாநநிர்மால்யம் ஸோஹம்பாவேநபூஜயேத்

அஞ்ஞானத்தைத் தொலைக்கவேண்டும் (சோஹம் பாவனை)
அவனே யானென்ற பாவனையால் பூஜிக்கவேண்டும்.

சாண்டில்லியோபநிடதம்.

உவாஸெஸொஹிதிஸஸ ஹவிஷ வதி ||

உபாஸ்தேஸோஹமிதஸப்ரஹ்மவித்பவதி

அவனே யானென்று உபாஸிப்பவன் சிவஞானியாகின்றான்.

பைங்குளோபநிடதம்.

சுஹஸ்ரஹ்வஸீத்ய நுஸ்யாநாகுய-காசு ||

அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மீத்ய நுஸந்தாநம்குர்யாத்

யானே சிவனாகின்றேனென்று அநு சந்தானம் செய்ய வேண்டும்.

மஹோபநிடதம்.

ஸுஹெஹ்வாஹிதிஜ்ஞாக்ஷாவீதஸாகொஹவெநு-கிஃ ||

ப்ரஹ்மைவாஹமிதிஜ்ஞாத்வாவீதஸாகோபவேந்முநி :

சிவனே யானென்றறிந்த முனிவன் துக்கத்தைத் தாண்டி கின்றான்.

அந்நபூர்ணோபநிடதம்.

ததீஷ்யாவிஷயம்ஸுஹ ஸதஜ்ஞாநஸுவாசுயஸு |

ஸகஸ்ரஹ்வாஹ்வஸீதி க்ஷுதக்யதெராவெநு-கிஃ ||

தத்வித்யாவிஷயம்ப்ரஹ்ம ஸத்யஜ்ஞாநஸுகாத்வயம்

ஏகம்ப்ரஹ்மாஹ்மஸ்மீதி க்ருதக்ருத்யோபவேந்முநி :

வித்தைக்கு விஷயமானவனும் உண்மையறிவானந்தனும் அத் துவயனும் ஏகனுமான (பிரமமே) சிவனே யானென்று கிருதகிருதத் தியனாகின்றான்.

தூரியாதீதாவ தூதோபநிடதம்.

சுஹஸ்ரஹ்வஸீதிஜ்ஞாநாசு க்ஷு கொபிஸுதாஜி-த்யு |

ஸூரி-தம்விஷயாயாதி ||

அஹம்ப்ரஹ்மேதிஜ்ஞாநாத் கல்பகோடிஸதார்ஜிதம்

ஸஞ்சிதம்விலயம்யாதி

யானே சிவன் என்ற தியானத்தால் அநேக கற்பங்களிற் சம் பாதிக்கப்பட்டுள்ள கருமங்கள் துலையின்றன என்பதாதிபுபநிடதங் களாலும்,

ஸர்வஞானோத்தரவாகமம்.

யஸ்யிவஸோஹரெவெதி சுபயஹாவயெதஹா ||

யஸ்யிவஸோஹரெவெதி அத்வயம்பாவயேதஸ்தா

யாதொரு சிவன் யானே யென்று ஐக்கியபாவனை செய்க.

தேவிகாலோத்தரம்.

சுஹரெவவரஹ் ஐமநாபொஹஸாரா ||

ஐதிஸ்யாநிஸிதொஹ ||

அஹமேவபரம்பரஹ்ம ஜகந்நாதோமஹஸ்வர :

இதிஸ்யாநிஸிதொஹ ||

ஜகந்நாதனும்பரப்பிரும்மமூமான மஹேச்சரன் யானே என்று நிச்சயிப்பவன் முக்தனாகின்றான்.

இங்ஙனமே சதூர்வேத தாத்பர்ய ஸங்கிரகமூலமாம் ச்ருதி ஸங்கீர்த்திநமாலையில், ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவைப் பரமென்று வேதம் பிரதி பாதித்ததற்குக் காரணம் கூறியனிடம்.

சதூர்வேததாத்பர்ய ஸங்கிரக ச்ருதிசுத்திரத்தநமாலே.

ஐஹோஹ்ருதெவரஹஸ வரஹ்ருதஹ்ருதாதி ||

ஐஹோஹ்ருதெவரஹஸ வரஹ்ருதஹ்ருதாதி ||

ஐஹோஹ்ருதெவரஹஸ வரஹ்ருதஹ்ருதாதி ||

பரஹ்மோச்யதேபரமஸன பரமஞ்சதத்வம் ஜ்யோதி :

பரஞ்சபரமேஸ்வர பத்மநாப : - த்வத்பாவநைகபஜநாத்வ

தநந்யபாவாந்மந்தீயதாகருட பாவநயாகருத்மாந்

ஓ பரமேசுவரனே, கருடமந்திர உபாஸகன் கருடபாவனையால் எங்ஙனம் கருடத்தன்மை பெறுகின்றானோ அதேபோல உம்மிலும் அந்நியன் என்ற பாவனையைவிட்டு உம்மோடு ஐக்கியபாவனையை ஏகாக்கிரமாய்ச் செய்ததனால் இப்பதுமநாபனான திருமால் பரப் ப்ரம்மமென்றும் பரமதத்துவ மென்றும் பரஞ்சோதி யென்றும் கூறப்படுகின்றார் என்று சிவோகம்பாவனைமஹிமைபாலேயே பஹா விஷ்ணுவை வேதமானது பரம் என்றும் சோதியென்றும் வழங்குகின்றது என்பதாதிப் பிரமாணங்களாலும்,

திருவாசகம்.

சிவனென யானும் தேறினன் காண்க.

எனும் திராவிட வேதத்தானும்,

திருமந்திரம்.

கருட னுருவங் கருது மளவிற்
பருவிடந் தீர்ந்து பயங்கெடு மாபோற்
குருவி னுருவங் குறித்தவப் போதே
திரிமலர் தீர்ந்து சிவனவ னாமே.

எனும் திருமந்திர மாலையானும்,

சிவஞானசித்தியார்.

கண்டவிலை யல்லேனா னென்றகன்று காணாக்
கழிபரமு நானல்லே னெனக்கருநிக் கசிக்த
தொண்டினுடு முளத்தவன்று னின்றகலப் பாலே
சோகமெனப் பாவிக்கத் தோன்றுவன்னே றன்றி
விண்டகலு பலங்கனெல்லாங் கருடதியா னத்தின்
விடமொழியு ராதிபோல விமலதைபு மடையும்
பண்டைமறை கருமதுநா னானே னென்று
பாவிக்கச் சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக் காணே.
எனந் திராவிடோபநிடதத்தானும் காண்க.

ஸ்லோகம்.

சுகிலவா தராபுஸீ லபுருதெ தஸாஸாயிவொவியஃ
ஸதராஜாஹஸீ திவாதிநஹம் சிலாநயபு ஃ (௩௦)

அதிஸ்வல்பதராபுஸ்ரீ பூதேஸாம்ஸாதிபோபிய :

ஸதராஜாஹமஸ்மீ திவாதிநம்ஹந்திஸாந்வயம்

. வியாக்யானம்—பூதேஸாம்ஸாதிபோபி - மனிதனுக்கு அதிப
னாயுள்ளவனும், அதிஸ்வல்பதராபுஸ்ரீ - மிக்க வற்பமானவாயுள
யும் செல்வத்தையு முடையோனுமாய், யஃ - யாதொருவனுள்ளே,
ஸ்தா - அவனோவெனின், அஹம் - யான், ராஜா அஸ்மீ இதி - அரச
சனாகின்றேனென்று, வாதினம் - சொல்லுகின்றவனை, ஸாந்வயம் -
அவனுடைய வினத்தோடுகூட, ஹந்தி - கொல்லுகின்றான்.

பொழிப்புரை—பனிதருக்கே யதிபனாயும் மிக்க வற்பவாயுளை
யும் செல்வத்தையும் உடையோனா யெவனுள்ளனோ? அவன் யானே
அரசன் என்று கூறுவோனை அவனினத்தோடுகூடவதைக்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

கூடாவிஸவபுரொகாநா ஊக்யெஸ்ய-வாநவி ।

ஸிவஸிவோஹமஸீதி வாஜிநயம்வகம்வந ॥

(௩௧)

கர்த்தாபிஸர்வலோகாநா பகூதையஸ்வர்யவாநபி

ஸிவஸ்ஸிவோஹமஸீதி வாதிநம்யஞ்சகஞ்சந

ஸ்லோகம்.

சூகூநாஸஹதாஜாசூ ஹாமிநகூஸூதெஹுஸூ ।

யஜுரய-கோஜமோக்ஷாணாம் வாராயாஸ்யுயெநவெ ॥ (௩௨)

ஆத்மநாஸஹதாதாத்ம்ய பாகிநம்சூருதேப்ருஸம்

தர்மார்த்தகாமமோக்ஷாணாம் பாரம்யாஸ்யதயேநவை

வியாக்யானம்—ஸ்ர்வலோகாநாம் - எல்லா வுலகங்களுக்கும், கர்த்தா அபி - படைப்போனானும், அகூதையசவர்யவாநபி - குன்றாத வைசவர்யத்தை யுடையவனானும், சிவஃ - சிவபெருமான், சிவோஹம் அஸ்மி இதி - சிவனேயாகின்றேனென்று, வாதிநம் - கூறுவோனான, யஞ்சகஞ்சந - எவனையும், ஆத்மநாஸஹ - தன்னோடுகூட, ப்ருஸம் - நன்றாய், தாதாத்ம்ய பாகிநம் - தாதான்மியத்தை யடைவோனாக, சூருதே - செய்கின்றான், யேநவை - எதனாலேயே, தர்மார்த்த காமமோக்ஷாணாம் - அறம்பொருளின்ப வீடுகளின், பாரம் - கரையை, யாஸ்யத - அடைவீர்களே.

பொழிப்புரை—எல்லா வுலகங்களையும் படைப்போனானும் சிவபெருமான் சிவோஹம் என்று கூறுவோனான எம்மனிதனையும் தன்னோடு நன்கைக்கியப் படுத்திக் கொள்ளுகின்றார் அறம்பொருளின் வீடுகளின் கரையை எதனாலேயே அடைவீர்களே.

இங்கு தாதான்மியம் என்றதனால் முக்தியென்றாக. இம் முக்தியே பரமுக்தி யென்றும் கூறப்படுவதாக.

ஸ்லோகம்.

ஊநயஸ தவக்ஷரீ வ்ருகுவாஸூவநாஸியபு ।

மூநயஸ்தத்ப்ரவக்ஷயாமி வ்ரதம்பாஸூபதாபிதம்

வியாக்யானம்—மூநயஃ - ஓ முனிவர்களே, பாசபதாபிதம் - பாசபதம் என்று பெயர்பெற்ற, தத் - அந்த, வ்ரதம் - விதத்தை, ப்ரவக்ஷயாமி - உரைக்கின்றேன்.

பொழிப்புரை—ஓ முனிவர்களே, பாசபதமென்று வழங்கு மவ்
விரதத்தை யுரைக்கின்றேன்.

பிரமாணம்—இனிப் பாசபத விரதமானது யாதெனின்,
வ்ருததெததாஸுபதம் சுமிரிதிஹஸு வாயுரிதிஹஸு ஜல
பிதிஹஸு வஸுபிதிஹஸு வெஸுதெதிஹஸு வஸு-வாஜுஹ
ஸு உநததெததாமி உக்ஷு-வ்ஹிஹஸுமி | சுமிரித்யாதிநா
ஹஸு மபுஹீக்ஷா, விபுஜ்யாமாமிஸுஸுபெசு தஸுதத
தெததாஸுபதம் வஸுவாஸவிஜோக்ஷாய

வ்ரதமேதத்பாஸுபதம் அக்நிரிதிபஸ்ம வாயுரிதிபஸ்ம ஜல
மிதிபஸ்ம ஸ்தலமிதிபஸ்ம வ்யோமேதிபஸ்ம ஸர்வம்வாஇதம்
பஸ்ம மநஇத்யேதாமி சக்ஷு-வ்ஹிபஸ்மாமி - அக்நிரித்யாதிநா
பஸ்மக்ருஹீத்வா, விம்ருஜ்யாங்காநிஸம்ஸப்ருஸேத் தஸ்மாத்
வ்ரதமேதத்பாஸுபதம் பாஸுபாஸவிஜோக்ஷாய என்றுகூறி
ய அதருவசிரோபநிடதாதி வாக்கியங்களாலும்,

சூதஸம்சிதை.

வஸுநஸுக்ஷாவிவஸுநா ந வஸுபு-வ்ருமிவஸுமவாஃ |

சுமிஷோதுவஸு-வ்ரு-ஹஸுத்யாயாஹொணய ||

புநஸ்ஸாக்ஷாச்சிவஜ்ஞாந வலித்யர்த்தம்முரிபுங்கவா :

அக்நிஹோத்ரஸமுத்பந்நம் பஸ்மாதாயாதரேணச

என்பதாதி வாக்கியங்களாலும் பிரதி பாதிக்கப்பட்டுள தறிக.

நுட்பம்—பாசபதம், பிரதம், சிகோமிரதம், அத்தியாசிரமம்,
சாம்பவம், ஐசுவரம் என்பன பாசபத விரதத்திற்குப் பெயராகச்
சூதசங்கிதைபிரேரே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் பசுமம், ஐசு
வரியம், ஐசுவரம் என்பனவும் (பாதாதி கேசார்தம் அக்கினி முத
லிய மந்திரங்கொண்டு தரிக்கப்படும) விபூதி விரதமாகிய பாசபதவிர
தத்துக்குப் பெயராபென்க. இந்த விபூதி விரதானுஷ்டான வாயி
லாக உபாசகோநாகிய சிவபெருமான் தியானிக்கப்படுங்கால் இந்த
யோகம் பாசபத யோகமெனப் படுமென்க.

ஸ்லோகம்.

க்யூக்ஷாதுவிரஜாஹீக்ஷாம் ஹுதிநாஹுக்ஷயாரிணஃ || (௩௩)

க்ருத்வா துவிரஜாந்தீக்ஷாம் பூதிருத்ராக்ஷதாரிண :

ஜவந்தொவெடிஸாராவு ஸம்ஹாந் டாஜஸஹஸ்யக்ஷ |
ஸந்தஜெதெநஜதக்ஷா லெலீதநஜவாஸ்ய || (௩௪)

ஜபந்தோவேதஸாராக்யம் ஸம்போர்நாமஸஹஸ்ரகம்
ஸந்த்யஜ்யதேநமர்த்யத்வம் தைவீந்தநாமவாபஸ்யத

வியாக்யானம்—விரஜாம்திக்ஷாம் - விரசாதீக்கையை, க்ருத்வா-
செய்து, பூதிருத்ராக்ஷதாரிண - விபூதி ருத்திராக்கங்களைத் தரித்த
வர்களாய், வேதஸாராக்யம் - வேதஸாரமென்று பெயர் பெற்ற,
ஸம்போர் நாமஸஹஸ்ரகம் - சிவஸஹஸ்ர நாமத்தை, ஜபந்தோ -
ஜபித்தவர்களாய்க் கொண்டு இருங்கள்), தேந-அதனால், மர்த்யத்
வம் - மனிதத்தன்மையை, ஸந்த்யஜ்ய - துலைத்து, தைவீம் ததும் -
தெய்வத்தன்மை பெற்ற தேகத்தை, அவாபஸ்யத - அடைவீர்கள்.

பொழிப்புரை—விரசாதீக்கையைச் செய்து விபூதி ருத்திராக்கங்களை யணிந்தவர்களாய் வேதஸாரமென்ற சிவஸஹஸ்ர நாமத்தைச் செபம் செய்துகொண்டிருங்கள். அதனால் மனிதத் தன்மையைத் துலைத்துச் சிவனருள் பாலிக்க யோக்கியமான தேகத்தைப் பெறுவீர்கள்.

நுட்பம்—இங்கு மனிதத்தன்மையைத் துலைத்து என்றகனால் மனதின் அழுக்கைத் துலைத்து என்றும் தெய்வத் தன்மைபெற்ற என்றதனால் சிவனருள் பாலிக்க யோக்கியமான என்றும் கொள்க.

ஸ்லோகம்.

தக்ப்ரஸநொஹவாநு ஸங்கரொஹாகஸங்கரஃ |

ஹவதாஹ்ஸுதாஜெதஜெகெவயுவஹ்ரஜாஸ்ய || (௩௫)

தத்ப்ரஸந்நோபகவாந் ஸங்கரோலோகஸங்கரஃ

பவதாந்ந்ருப்யதாமேத்ய கைவல்யம்வப்ரதாஸ்யதி

வியாக்யானம்—ததஃ - பின்னர், லோகசங்கரஃ - உலகெல்லா
வற்றிற்கும் சுகமளிப்போனான, பகவான் - பகவானான, சங்கரஃ -
சிவபெருமான், பவதாம் - உங்களுக்கு, த்ருச்யதாம் - காணப்படுந்
தன்மையை, ஏத்ய - பெற்று, (பிரஸந்நராயத் தோன்றி) கைவல்யம் - முத்தியை, வஃ - உங்களுக்கு, ப்ரதாஸ்யதி - அளித்தருளுவார்.

பொழிப்புரை—பின்னர் உலகமனைத்தினுள்ளும் சுகமளிப்போனான பகவானாகிய சிவபெருமான் உங்கள் முன்னிலையில் பிரஸந்நராயாவிர்ப்பவித்துக் கைவல்ய மெனும் முத்தியை யுங்களுக்குக் களித்தருளுவார்.

ஸ்லோகம்.

நாஜாபடிஃகாரணெய் தாஜாதுஃஹஸஃஹவஃ ।

தகவஃஹவஃகாரணெய் தாஜாதுஃஹஸஃஹவஃ ॥ (௩௬)

ராமாயதண்டகாரணெய் தத்ப்ரதாத்தும்பஸம்பவ :

தத்ஸர்வம்வஃப்ரவக்ஷ்யாமி ப்ருணுத்வமபக்தியோகந :

வியாக்யானம்—தண்டகாரணெய் - தண்டகாரணெயத்தில், தும்பஸம்பவஃ - குடபவமுனிவராகிய வசுத்தியார், ராமாய-ராமன்பொருட்டு, தத் - யாதொன்றை, த்ரதாத் - உபதேசம் புரிந்தாரோ, தத்ஸர்வம் - அதெல்லாவற்றையும், வஃ - உங்களுக்கு, ப்ரவக்ஷ்யாமி - கூறுகின்றேன், பக்தியோகந - பக்தியுடையவர்களாய், ப்ருணுத்வம் - கேளுங்கள்.

பொழிப்புரை — தண்டகாரணெய்தில் அகத்தியமா முனிவர் ராமன் பொருட்டு எதை யுபதேசித்தாரோ, அதெல்லாவற்றையும்களுக்கு ஞானக்கின்றேன் நீங்கள் பக்தியுடையோர்களாய் யிருந்து கேளுங்கள்.

பக்தியோகவத்தியாய முற்றிற்று.

உ

சிவகிதை

இரண்டாவது

வைராகியபோக அந்தியாயம்.

சூத்திரம்.

கிஷ்கந்தாமகோதஸெய் நாஜமஃஹஸஃஹவஃ ।

கயஃவாவிஜாநீகூடம் காரயமாஸவராகவஃ ॥ (௧)

கிமர்த்தமாகதோகஸ்த்யோ ராமசந்த்ரஸ்யஸந்திதம்

கதம்வாவிஜாநீகூடம் காரயமாஸவராகவஃ

வியாக்யானம்—அகஸ்த்ய - அகத்தியமா முனிவர், கிமர்த்தம் - எதற்காக, ராமசந்த்ரஸ்ய - இராமனை, ஸந்திதம் - எதிரில், ஆகதவந்தார், விஜாநீகூடம் - விஜாநீகூடையை, ராகவம் - ராமனுக்கு, கதம்வா - என்னும், காரயமாஸ - செய்துவைத்தார்.

பொழிப்புரை—ருவிகள் கேட்கின்றனர். அகத்தியமா முனிவர் எதற்காக ராமனிடம் வந்தார். விரசாதிக்கையை ராமனுக் கெவ்விதம் செய்து வைத்தார்.

ஸ்லோகம்.

தத்கிரிவாவவாநுராஜி மமுகதுகுகுஹுலி |

ராவணெநயதாஸீதா வஹுதாஜநகாதஜா ||

(௨)

தத்கிரிவாவவாநுராஜி மமுகதுகுகுஹுலி

ராவணெநயதாஸீதா வஹுதாஜநகாதஜா

ஸ்லோகம்.

ததாவியொமுகுஹுலி வஹுதாஜநகாதஜா |

கிரிவாவவாநுராஜி மமுகதுகுகுஹுலி ||

(௩)

ததாவியொமுகுஹுலி வஹுதாஜநகாதஜா

கிரிவாவவாநுராஜி மமுகதுகுகுஹுலி

வியாயானம்—தத: - அதனால், ராம: - ராமன், கிம் பலம் - என்னபயனை, அப்தவாந் - அடைந்தான், தத் - அதை, வக்தும் - சொல்லுவதற்கு, அஹுலி - யோக்கியமாகின்றிசன். ஜநகாத்மஜா- ஜநகன் பெண்ணாகிய, ஸீதா - ஸீதையானவள், ராவணெந - ராவணனால், யதா - எப்பொழுது, ஹநதா - அபகரிக்கப்பட்டாளோ.

ததா - அப்போது, வியோகது:கேந - பிரிவாற்றாமையா லுண்டாய துக்கத்தால், ராகவ: - இராமர், திவாந்ஸம்-இரவும் பகலும். நிர்நிதர: - நித்திரையற்றவராயும், நிசகங்கார: - அகங்கார மற்றவராயும், நிசாஹார: - ஆகார மற்றவராயும், விலபந் - புலம்பிக்கொண்டும், ஆஸ - இருந்தார்.

பொழிப்புரை—அதனால் ராமன் என்ன பயனை யடைந்தான் அதைத் தாங்கள் சொல்லுவீர்களாக. ஜனகன் பெண்ணாகிய ஸீதையானவள் ராவணனால் எப்பொழுது அபகரிக்கப்பட்டாளோ.

அப்போது பிரிவாற்றாமையா லுண்டாய துக்கத்தால் ராமன் இரவும் பகலும் நித்திரையற்றவராயும் அகங்காரமற்றவராகவு மிருந்து புலம்பிக்கொண்டிருந்தார்.

இராமாயணம்.

ராயுந் தம்பி திருத்திய தண்டளிர்

தியு மங்கவை தீர்க்கெனுஞ் செவ்விருந்

மகாமகோபாத்தராய, டாக்டர்

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் திசையம்

தாயு மாவீ புழுங்க வழங்குமால்
வாயு நெஞ்சம் புலர மயங்குவான்.

பிரிந்த வேதுகொல் பேரபி மானங்கொல்
தெரிந்த தில்லை திருமலர்க் கண்ணியைப்
பொருந்த வாயிரங் கற்பங்கள் போக்குவான்
இருந்து கண்டிலன் கங்குலி னீற்றோ.

ஸ்லோகம்.

ஜோகூ-ஜெஹு-த-கி-பூ-ணாநு ஸா-ந-ஜோரவ-ந-ந-நி |

ஜொவா-ஜ-ஜ-ப-தி-ஜ-கூ-த-வ-ஜ-நி-யி-ஜ-ம-ஜ- || (ச)

மோக்துமைச்சத்தத்ப்ராணந் ஸாநுஜோரகுந்தந் :

லோபாமுத்ராபதிர்ஜ்ஞாத்வா தஸ்யஸந்நிதிமாகமத்

வியாக்யானம்—தத: - பிறகு, ஸாநுஜ:- சகோதரனுடன்கூடிய, ரகுந்தந: - ராமன், ப்ராணந் - பிராணங்களை, மோக்தும் - துறப்பதற்கு, ஐச்சத் - விருப்பினன், லோபாமுத்ராபதி:- அகத்தியமா முனிவர், ஞாத்வா - அறிந்து, தஸ்ய - அவ்விராமனது, ஸந்நிதம் - சந்நிதியை (எதிரில்), ஆகமத் - அடைந்தார்.

பொழிப்புரை—பிறகு சகோதரனுடன் கூடிய ராமன் உயிர் துறக்க விருப்பினன். அகஸ்தியமா முனிவரிடையறிந்து ராமனுக்கெதிரில் தோன்றினார்.

ஸ்லோகம்.

கூ-ஜெ-ந-ஜெ-வா-ய-பா-ஜா-வ-ஸ-ஸா-ரா-ஸா-ரா-தா-ஜ-நி |

கி-வி-ஷீ-த-வி-ரா-ஜே-ஜ-கா-ந-தா-க-ஸ-வி-வா-ய-த-தா- || (ரு)

அததநம்போதயாமாஸ ஸம்ஸாராஸாரதாம்முநி :

கிம்விஷீதவிராஜேந்த்ர காந்தாகஸ்யவிசார்யதாம்

வியாக்யானம்—அத - பின்னர், முநி: - முனிவர், ராமம் - ராமனை (ராமனுக்கு), ஸம்ஸாரா ஸாரதாம் - ஸம்ஸாரம் துச்சமென்பதை, போதயாமாஸ - போதித்தார், ராஜேந்த்ர - ஓ அரசருள் சிறந்தவனு ராமா, கிம் - ஏன், விஷீதவி - துக்கிக்கின்றனை, காந்தா-காதவி யென்கின்றனையே அவள், கஸ்ய - யாருக்கு, விசார்யதாம் - விசாரித்தறியத் தக்கது (என்றனர்) அகஸ்தியர்.

பொழிப்புரை—பிறகு, முனிவர் ராமனுக்குச்சம்ஸாரம் துச்சம் என்பதைப் போதினை செய்தார். அகத்தியர் கூறியதாவது அரச

ருள் சிறந்தவனான ஓ ராமனே மனைவி யென்கின்றனையே அவள் யாருக்கென்று விசாரித்தறியத் தக்கது.

நுட்பம்—இங்கு விசாரித்தறியத் தக்கது என்றதனால் ஞானி நிலையின் வழி விசார உருவமாய்ப் போதிக்கின்றார் என்பதறியக் கிடக்கிறது, ஈண்டு அனுபவம் இருவகையாம். அஞ்ஞானியின் அனுபவம் ஒன்று; மற்றொன்று ஞானியின் அனுபவம். பாசத்தால்கட்டுண்டவன் அஞ்ஞானி, பாசநீங்கிச் சிவஞானம் பெற்றவன் ஞானியாம். பாசபந்தமுள்ள வரையில் சீவத்துவமுளது. பாசமானது அஞ்ஞானம் ஆகிருதி மலம் மாயை ஸூப்தி மஹாமோஹம். அவித்தியை என்பதாதிச் சொற்களால் வழங்கப்படுவதாம். இம்மாயையின் வசப்பட்டு அல்லற்படுவோர்களை சீவர்களாம் பசுக்களென்றும் வழங்குவதுண்டு. இதற்குக்காரணம்,

ஜாபாலியுபநிடதம்.

பிரமாணம்—கயம்ஜீவாஃபஸவஹதி கயம்தததிரிதிவத
ஔவாஹ யயாதுணாஸிநொ விவேகஹீநாஃ வாபெபு
ஷுராஃ கபுஷுராஃகஜஃஸுமியுகாஃ வாகுஹுஃபஸஹா
ஸஸாஸிபயபுராநாஃ மவாஹயஃபஸவஃ யயாததாதிநஹ
ஸவபுஜ்ஜுராஸீபஸவஃதிஃ ||

கதம்ஜீவாஃபஸவஹதி கதந்தததிரிதிஸதமுவாச யதாத்ரு
ணாஸிநொ விவேகஹீநாஃ பரப்ரேஷ்யாஃ க்ருஷ்யாதிகர்மஸூநி
யுக்தாஃ ஸகலதுக்ஸஹாஸ்ஸவஸ்வாமிபத்யமாநாஃ கவாதயஃப
ஸவஃ யதாதஸ்வாதாமிநிவ ஸர்வஞ்ஞஸாஃபஸாஃபதிஃ

சீவர்களைப் பசுக்களென்றும் ஈச்சுனை பசுபதியென்றும் ஏன் கூறப்படுகின்றது என்று வினவப்படில் கூறியதாவது. எங்ஙனம் புற்களைப் புசிப்பனவும் விவேகமற்றனவும் பிறனால் ஏவப்படுகின்றனவும் சகிப்பனவும் தனது எஜமானனால் கட்டப்படுவனவுமாய்ப் பசுக்களுளவோ அவ்விதமே பசுக்களான சீவர்களாம் அவைகளின் எஜமானன்போல ஸர்வஞ்ஞனும் இறைவனுமாகிய பசுபதியாம். என்பதாதி மறைமொழிகளைக் கண்டறிக. இங்ஙனம் ஸம்ஸார பந்தத்தில் கிடந்துழலும் சீவர்களின் நிலையே (அனுபவமே) அஞ்ஞானிநிலையாம்.

ஞானிநிலையாவது ஈதெல்லாம் மாயாவிசாரம் துச்சமென்றெனக்கித்தள்ளிப் பேரின்பமான சிவானந்தத்தைப் பெறுதற்குறிய

வுபதேசாதியை யோர் ஆசிரியரிட மிருந்து பெற்றுச் சிவபெரு
மானது உபாஸனையால் நிகழுவதான அவனது அருளால் ஞானத்
தைப் பெற்றுச் சகிக்கும் பெரியோர்களின் அனுபவம் அல்லது
நிலையேயாம். இங்குச் சீதையைவிட்டுப் பிரிந்து துக்கித்துக் கொண்
டிருக்கும் ராமனுக்கு ஞானநிலையை யுபதேசித்துத் துக்கத்தை வில
க்குவதற்காக, முனிவர் ஓ ராமனே நீ இங்ஙனம் துக்கத்தல் யுத்த
மன்று. மனைவியை யிழந்தேன் என்கின்றனையே மனைவியாவது யார்
எவனுக்கு அதைச் சற்று யோசித்துப்பார், அங்ஙன மாராய்ந்து
பார்க்குங்கால் மனைவியென்பதும் கணவனென்பதும் சித்தியாது
ஞானிக்குச் சகலமும் சிவமென்று தோன்றுமே யொழிய வேறு
தோற்றது ஆதலின் சகலத்தையும் வீதாதேவியாய்ப் பார்க்காமல்
சற்று யோஜனை செய்துபார் என்பதாதி ஞானியின் நிலையா மனுப
வத்தைக் கூறினர்.

ஸ்லோகம்.

ஜயங்கிம் நவிஜாநாதி ஷெஹோயம் பாஞ்சபௌதிகம் ।

நிர்லேபப்ரிபூர்ணம் - ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹம் ॥ (௩௬)

ஜட்கிம் நவிஜாநாதி தேஹோயம் பாஞ்சபௌதிகம்

நிர்லேபப்ரிபூர்ணம் - ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹம்

வியாச்யானம்—பாஞ்சபௌதிகம் - ஐம்பூதங்களின் நின்றுண்
டாய, அயம் தேஹ - இச்சடலம் (தேகம்), ஜடம் - சடமென்று,
நவிஜாநாதிகர் - (நீ) யறியவில்லையா என்ன, நிர்லேபம் - அஸங்கனும்,
பரிபூர்ணம் - வியாபகனும், ஸச்சிதானந்த விக்ரஹம் - உண்மையறி
வானந்த வடிவனுமாகிய,

பொழிப்புரை—பஞ்சபூதங்களி நின்றுந் தோன்றிய இச்சரீரம்
சடமென்பதை நீ யறியாயாவென்ன, அசங்கனும் வியாபகனும் சச்
சிதானந்தனுமாகிய,

ஸ்லோகம்.

சூத்ராஸம்ஜாயதெ நெவ ப்ரியதெ நவ ஷுபம் வஹாக் ।

ஆத்மாஸம்ஜாயதே நைவம் ரியதே நச துக் பாக்

வியாச்யானம்—ஆத்மா - ஆன்மா, நஸம்ஜாயதே ஏவ - உண்
டாவதேயில்லை. நம்ரியதே - (மறுபடியும் இறப்பதுமில்லை) துக்
பாக்சந - துக்கமுடையதுமில்லை,

பொழிப்புரை—ஆன்மா பிறப்பதும் இறப்பதும் துக்கியுமல்ல.

நுட்பம்—சுண்டுக் கூறப்பட்ட ஆன்மா சீவான்மாவேயாம். இனி சீவான்மாவுக் கிங்குகூறப்பட்ட அசங்க பரிபூரண ஸச்சிதானந்த உருவமும் துக்கமற்றிருத்த லென்பதும் எங்ஙனமொவ்வும் எனின் ஒவ்வாதென்பதே யுண்மையென்க. ஆயினும் இங்கு பாசபந்தம்பெற்று அல்லற்படுஞ் சீவர்களின் பசுத்துவ நிலையான அஞ்ஞானி நிலையே நோக்கிக் கூறப்பட்டதல்ல. பாசநீங்கிய முத்தரான்மாக்களின் நிலையாகிய ஞானிநிலையை நோக்கியே கூறப்பட்டது. இங்கிலேயநியற் பாலது சிவன், சிவன், பாச மல்லது மாயை இவைகள் மூன்றும் அனாதியேயாம்.

பிரமாணம்— சூதஸங்கிதை.

சூ-தூ மஃவஸவஸவெ-ஃ ஷு-தூ கஃஜூ நி நஸயா |

விஸஸுஜமகஃகத டா வஸொர நஸு-வாஸிவஃ ||

கஃஜூ நூ-தூ நாமெஷா உநாமெஷுவஸவஸவதஃ ||

ஆத்மாநம்பாவஸஸர்வே ப்ரோக்தா அஞ்ஞானிநஸ்ததா

விஸ்வஸ்யஜகத்கர்த்தா ப்ரோரந்யபரம்ஸிவ ||

அஞ்ஞானமாத்மநாமேஷா மநாத்யேவஸ்வாவதா ||

ஆன்மாக்க ளெல்லோரும் அஞ்ஞானிக ளாதலால் பசுக்க ளென்னப்படுவார்கள். எல்லாச் சகத்திற்கும் கர்த்தா பசுக்களுக் கந்நியனான பரசிவனேயாம். இவர்களுக்குள்ள வஞ்ஞான மனாதியேயாம்.

திருமந்திரம்.

பதிபசு பாச மெனர்பகர் மூன்றில்

பதியி னைப்போல் பசுபாச மனாதி

பதியினைச் சென்றனு காப்பசு பாசம்

பதியணுகிற் பசுபாச நிஸாவே.

என்பனவற்று லறிக. இங்ஙன மனாதியான சீவனது அனாதி சிவத்துவத்தை யனாதியாய்த் தடைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கு மாணவமான அஞ்ஞானமானது நீங்கினால் தடைப்பட்டிருந்தசிவத்துவம் அபிவிதத்தமாம். இவ்வாறு அபிவிதத்தமான சிவத்துவத்தை யுடைய சீவர்களே முத்தரன்னாம்.

தேஹோபிமலபிண்டோயம் முக்தஜீவோஜடா த்மகஃ

தஹ்யதேவஹ்நிராகாஷ்டைஸ் ஸிவாத்யைர்பக்ஷ்யதேபிவா

வியாக்யானம்—மலபிண்டம் - மலபிண்டமாயும், ஜடாத்மகஃ - சடவருவாயுள்ளதும் (ஆகிய) அயம் தேஹோபி - இத்தேகமும், முக்தஜீவஃ - உயிரை யிழந்து விட்டதானால், வஹ்நிரா - நெருப்பால், காஷ்டை - கட்டைகளோடு கூட, தஹ்யதே - எரிக்கப்படுகின்றது, அதவா - அல்லது, ஸிவாத்யை - நரி முதலியவைகளால், பக்ஷ்யதே - புசிக்கப்படுகின்றது.

பொழிப்புரை—மலபிண்டமாயும் சடமாயுமுள்ள இத்தேகமானது சிவனை யிழந்து விடுமாயின் தீயால் கட்டைகளோடு கூட தகிக்கப்படுகின்றது. அல்லது நரிமுதலியவைகளால் புசிக்கப்படுகின்றது.

திருவிளையாடல்.

நாய்நம தெனநரி நமதெனப் பிதா

தாய்தம தெனநமன் றனதெனப் பிணி

பேய்நம தெனமன மதிக்கும் பெற்றிபோ

லாய்நம தெனப் படுர்யாக்கை யாரதே. என்றதனாற்காண்க.

ஸ்லோகம்.

தயாவிரெ. நவஜாநந்தி விரஹைகலஸுகாவ்யபா ।

ததாபினைவஜாநந்தி விரஹைதஸ்யகாவ்யதா

வியாக்யானம்— ததாபி - அங்ஙனமாயினும், நஜாநந்த்யேவ - அறிகின்றார்களில்லை. தஸ்ய - அத்தகைய சரீரத்தினது, விரஹே பிரிவில், காவ்யதா - எத்துக்கமுள்ளது.

பொழிப்புரை—மலபிண்டமாயும் சடமாயும் நெருப்பிற்காவது நரி முதலியவைகளுக்காவது இரையாகிய தேகத்தை, அருகிலிருக்கப்பெறுவது இழந்துவிட்டே நென்று கூறித் துக்கிக்கின்றனையே யிஃதுயுத்தமல்ல வென்று இங்குக் கூறியதா யறியற்பாலது.

அவதாரிண்க,

இங்ஙனம் ராமனைக் குறித்துக் கூறி யினி யஞ்ஞானிகளது அனுபவ மயக்கத்தைப் பொதுவாகக் கூறுகின்றார்.

ஸ்லோகம்.

ஸுவண-மௌரீ-ஓ-வ-பாயா ட-வ-ஹ-ஜ-வ-வா ॥ (க௦)

வீ-மொ-த-ம-ஸ-நா-மொ-ம ஹ-ம-ஸ-ஓ-கூ-வ-ம-கா ।

ஸுவர்ணகௌரீ தூர்வாயா தளவச் சாமளாபிவா
பீநோத்துங்கஸ்தநாபோக புக்நஸூக்ஷ்மாவலக்நகா

வியாக்யானம்— ஸுவர்ணகௌரீ - பசும்பொன்னிற முடையாள், தூர்வாயா, தளவத், (அல்லது) அருகம்புல்லின்தளம்போலச் சாமளா - சாமள வர்ணமுடையவளும், பீநோத்துங்க ஸ்தநாபோக புக்நஸூக்ஷ்மாவலக்நகா - பருத்து முயர்ந்து முள்ளத் தனத்தால் வாட்டமுற்ற சிற்றிடையாளும்.

பொழிப்புரை— பசும்பொன்னிறமுடையாளும் அல்லது அருகம்புல்லின் தளம்போல சாமள வர்ணமுடையவளும் பருத்துமுயர்ந்து முள்ளத் தனத்தால் வாட்டமுற்ற சிற்றிடையாளும்.

ஸ்லோகம்.

ஹ்ருதி துவஜவநா நகவாடிஸரோஹா || (கக)

நாகாஹ்ருதி ஹ்ருதி ஹ்ருதி ஹ்ருதி ஹ்ருதி ஹ்ருதி ||

நீலேந்திவரநீகாஸ நயநவயஸோபிதா || (கஉ)

ப்ருஹந்திதம்பஜகநா மக்தபாதஸரோருஹா

நாகாசந்த்ரமுதி பிம்ப்ரதி பிம்பரதச்சதா

நீலேந்திவரநீகாஸ நயநவயஸோபிதா

வியாக்யானம்— ப்ருஹந்திதம்பஜகநா - பருத்த பின்னிடையாளும், மக்தபாதஸரோருஹா - சிவந்த பாதார விந்தத்தை யுடையாளும், நாகாசந்த்ரமுதி - பூர்ண சந்திரன் போன்ற முகத்தினளும், பிம்பப்ரதி பிம்பரதச்சதா - கொவ்வைக்கனிக்கு நிகரான உதட்டையுடையாளும், நீலேந்திவர நீகாசநயநவயஸோபிதா - நீலோத்பலத்திற்கு நிகரான கண்களால் விளங்குவாளும்.

பொழிப்புரை— பருத்த பின்னிடையாளும் சிவந்த பாதாரவிந்தத்தையுடையாளும் பூர்ண சந்திரன்போன்ற முகத்தினளும் கொவ்வைக்கனிக்கு நிகரான உதட்டையுடையாளும் நீலோத்பலத்திற்கு நிகரான கண்களால் விளங்குவாளும்.

ஸ்லோகம்.

உதகொகிஸஸலாபா உததிரதமாபிநீ |

கடாகைநா நமமுஹாதி ஹ்ருதி ஹ்ருதி ஹ்ருதி ஹ்ருதி ||

மத்தகொகிஸஸலாபா மத்தத்விரதகாமிநீ

கடாகைநா நமமுஹாதி ஹ்ருதி ஹ்ருதி ஹ்ருதி ஹ்ருதி ||

பௌஷ்கராகடம்.

புவதகூரோநாடுஹா ஹிஸ்துதநாயிஷிதஸூஹா |
 ஸதஃபுவதகூரோநாடுஹா ஹிஸ்துதநாயிஷிதஸூஹா |
 யஸூபுவதகூரோநாடுஹா ஹிஸ்துதநாயிஷிதஸூஹா ||

ப்ரவர்தமாரோதேஹா திஸ்சேதநாதிஷ்டி தஸ்ஸதா
ஸ்வதஃப்ரஸ்ருத் திஸ்ருஞ்ய த்வாஜ்ஜகத் தத்வேகடா திவத்
யஸ்துப்ரவர்தகஸ்ஸோய மாத்மேகிபரிபட்யதே

சேதனனால் அதிஷ்டிக்கப்பெற்றே எப்பொழுதும் தேகாதி பிரவர்த்திக்கின்றது. சுகத்தத்துவத்தில் சூடாதிபோல தானே பிர விர்த்தி யற்றதாதலால் என்க இதனைப் பிரவர்த்திக்கச் செய்வோன் எவனோ அவனே யான்மா எனப்படும்.

என்பதாதி வாக்கியங் காண்க. இனி பூர்ணன் என்றதனால்
வியாபகன் என்பதறிக. ஆற்றேல்

வாறொழுசுதலாமலு) ஸதயாகுபிதஸு)உ |
ஹொமொஜீவஸுவெஜுபஸு வாநஞ்ஞாயகஸு தெ ||
வரலாக்ரஸதபாகஸ்ய ஸதநாகஸ்பிதஸ்யச
பாகோஜீவஸ்ஸநிஜ்ஞேயஸ்ஸ சாநந்த்யாயகஸ்பதே

மேவிய சீவன் வடிவது சொல்லிடி
கோவின் மயிரொன்று நூறுடன் கூறிட்டு
மேவிய கூறதுவாயிரமாயினால்
ஆவாயின் கூறு நூற்றிரத்தொன்றே.

என்ற உபநிடதம் திருமந்திரம் முதலிய முன்னூற்களில் சேவன் அணுவிலும் சிறிய பரிமாணமுடையோன் என்றது அவஸமோவெனின் அல்லவென்க. சேவன் உண்மையில் வியாபகனே யாயினும் பாசத்தாற் கட்டுண்டு தேகத்தினிற் சிறைப்பட்டு அணுவாயினான்.

காழிகம்.

நித்யஜ்ஞாநமியொஹ்யேஷம் வ்யதஜ்ஞாநம்ஸாஸ்தத்யு |
வ்யாவகொவிஸாநீரொஷ்மிந வத்யுதெவ்யாவகம்வ்யுஹம் ||
நித்யஜ்ஞாநமியொஹ்யேஷம் வ்ருத்தஜ்ஞாநஞ்சஸாஸ்வதம்
வ்யாபகொபிஸாநீரோஸ்மிந வ்ருததேவ்யாபகிப்ரபுந் |

இவன் நித்தியஞானமயன் வருத்திஞானமும் சாச்வதமே
இவன் வியாபகனயினும் இச்சரீரத்தினில் அவ்வியாபகன யிருக்
கின்றான்.

என்று கூறிய பிரமாணங்களைக் கண்டுதெளிக. இனிக் காண்
போன் என்றதனால் இஃதறிக. அதாவது காண்பன விந்திரியங்களா
யினும் அவ்விந்திரியங்களும் தானே காண்பனவல்ல மற்று இவ்
வான்மாவாலேயே காண்பனவாம்.

கடவல்லியுபநிடதம்.

யெநநாஹிவாஸஸம்மயம் ஸபாஹிஸாஸாஹிஸெயோநாநு |
வனதெதெநவவிஜாநாதி ||

யேநநாபம்ரஸம்கம்தம் ஸப்தாம்ஸபர்ஸாம்ஸ்சமைதுநாந்
பதேநைவவிஜாநாதி

எதனால் உருவத்தையும் ரஸம் கந்தம் சப்தம் ஸ்பர்ஸம் சேர்க்
கை இவைகளையும் எவனால் அறிகின்றானோ.

காமிகம்.

சுஹரெவவஸ்யாநி ரஸயாநிநாந்யுயா |
நஹிதஹிநி யாசுக்ஷு சுயஹிநிவவஹிதெ ||

அஹ்மேவசபர்ஸயாமி நஸயாமிசநாந்யதா
நஹயேததிந்திரியாத்மத்வே கதஞ்சிதுபபத்யதே

யானே காண்கின்றேன் ரஸநிக்கின்றேன் மற்றது அல்ல இஃது
இந்திரியம் ஆன்மாவெனின் எவ்வாற்றானு மியையாது.

என்பதாதி பிரமாணங்களா லறிக. அற்றேல் மனமே யிந்திரி
யங்களை யறியச்செய்கின்றது ஆன்மாவல்ல வென்பதே யொவ்வுமெ
னின் அல்ல. மனமும் சடமாதலின் அதனையும் ஏவுவோன் மற்றொரு
வன் இருக்கவேண்டும் அவனே சிவன். மனம் சுபாவமாய் அறிகின்ற
தல்ல. ஆன்ம சம்பந்தத்தாலேயே யறியவேண்டியதாம் இத்தனை

சிவஞானபோதம்.

சூதாஹிஹாணாஹிநா வுநிதெதாஹிஹிவவவ ||
ஆன்மாந்தகரணாதந்யோ ப்யந்விதோமந்திரிபுவத்

ஆன்மா மனதிற்கு அந்நியனாயினும் மந்திரியும் அரசனும் போலக்கூடியுள்ளன.

இயற்கையில் ஆளமானாத மந்திரி அரசன் ஆணைகொண்டு ஆள்வதுபோல் இங்கு ஆன்மாவால் மனமறிவதற்கு. அற்றேல் ஆன்மாவாலேயே மனம் அறிகின்றது என்பது என்னை? ஆன்மாவே நேரில் மனதை அவாவாமல் அறியக்கூடாதோவெனின் அல்ல. எங்ஙனம் எனின் சூரியனால் நேரில் தகிக்கமானாத துரும்பை அச்சூரியவொளியின் சம்பந்தத்தால் சூரியகாந்தம் தகிப்பதுபோலென்க. இங்ஙனம் நேரில் அறியாது தனது அறிவால் மனதையை யறியச்செய்வது பற்றி ஆன்மா காண்போன் என்றது.

காமிகம்.

விந்நாது ஸ்ரெதபதநுநாநு ஸ்யபவெதயதெதயா |

சிந்மா த்ரஸ்சேதயத்யந்யாந் ஸ்வயஞ்சேதயதேததா

சிந்மாத்திரன் இதரங்களை அதாவது மனதிகளை அறியச்செய்கிறவன் அவனே அங்ஙனம் அறியச் செய்யப்படுகிறான்.

சிவஞானபோதம்.

விடிந்திஷாணிவஃஸாபுடாநு |

விதந்த்யக்ஷாணிபும்ஸார்தாந்

என்பதாதி வாக்கியங்களா லறிக, இவனே தேகாபிமானியென்பது எல்லோருக்கு மனுபவசித்தமாதலின் அதை யிங்கு விரிக்கவில்லை. இங்ஙனம் சீவனது உருவமாதலால், மங்கையை விட்டுப் பிரிந்து அனுபவிக்கின்றதாய்க் கூறும் துக்கத்திற்கு ஏதுவானது சீதையின் ஆன்மாவை விட்டுப் பிரிந்தது என்பது யுத்தமல்ல என்று கூறினார்.

அவதாரிகை.

*இனித் தேகத்தைப்பற்றி நினைத்துத் துக்கிக்கின்றேன் என்பதும் யுத்தமல்ல என்பதை யுத்தியுடன் நிரூபிக்கின்றார்.

ஸ்லோகம்.

யாதநுமீஜீடி-வபூரூ லேவிணா திகாஜீவா | (கசு)

ஸாநவஸூதிபதிஹிநுஸூணொதிநஜீவூதி ||

யாதந்வங்கீம்ருதார்பாலா மலபிண்டாத்மிகாஜடா

ஸாநபஸ்யதியத்திஞ்சிந்ந ஸ்ருணேதிநஜிக்ரதி

வியாக்யானம்—தந்வங்கீ - மெல்லியள் (என்றும்), ம்ருதுஃ - அழகியவள் (என்றும்), பாலா - சிறுமி (என்றும்), யா - எவள் (கூறப்படுகின்றாளோ), மலபிண்டாத்மிகா - மலபாண்ட வருவமானவளும், ஜடா - சடமானவளும் (ஆகிய சரீரவருவமான) ஸா - அவள், நபச்யதி - பார்க்கின்றதில்லை, யத்திஞ்சிந் - ஒன்றையும், நச்ருணேதி - கேட்பதில்லை, நஜிக்ரதி - முகருவதில்லை.

போழிப்புரை—மெல்லியள் என்றும் அழகியவள் என்றும் சிறுமியென்றும் எம்மங்கை கூறப்படுகின்றாளோ, மலபிண்டமாயும் சடமாயுமுள்ள தேகவருவான அவள் பார்ப்பதில்லை கேட்பதில்லை முகருவதில்லை.

பார்த்தல் கேட்டல் முகருதல் முதலிய தருமங்கள் ஆன்மாவுக்கே யுளவாதலால் மலாகாரமாயும் ஜடமாயுமுள்ள தேகம் பார்ப்பது முதலிய தொழிலைச் செய்கின்றதென்று கூறுவதும் அதைக்கண்டு மயங்குவதும் தக்கதல்ல என்று கூறப்பட்டதா யறிக.

ஸ்லோகம்.

வஜீராதூந்தநுந்தஸூ வுபூதூக்ஷஸூராவவ |

யாவூணாடியிகாவெவ வந்ததெவூடிணாஸூடி ||

சர்மமா த்ரந்ததுந்தஸ்யாபுத்வாத்யக்ஷஸ்வராகவ

யாப்ராணாதிகாஸைவஹந்ததேஸ்யாத்த்ருணஸ்பதம்

வியாக்யானம்—ராகவ - ஓரர்கவனே, தஸ்யாஃ - அவளுடைய, ததும் - தேகத்தை, சர்மமா த்ரம் - தோல்மாத்திரமென்று, புத்வா - அறிந்து, த்யக்ஷஸ்வ - (விரும்பாது) தள்ளிவிடுவாயாக, யா - எம்மங்கை, ப்ராணாத் - பிராணனிலும், அதிகா - மேற்பட்டவளோ, ஹந்த - அந்தோ, ஸா ஏவ - அவளே, தே - உனக்கு, த்ருணஸ்பதம் - துக்கவுதுவாம்.

பொழிப்புரை — ஓ ராகவனே அம்மங்கையின் தேகத்தைத் தோல் மாத்திரமாயறிந்து விரும்பாது தள்ளிவிடுவாயாக. எம்மங்கை பிராணனிலும் மதிகமோ, அந்தோ! அவளே யுனக்குத் துக்க ஏதுவாம்.

ஸ்லோகம்.

ஜாயந்தெயபிஹிதஹிஃ ஷெஹாஸ்தூராவஹதிகாஃ |
சூத்யபெகஹெஷு வரிவஹிணஸுநாதநம் || (கஅ)
ஜாயந்தேயதிபூதேப்யஃ தேஹாஸ்தத்பாஞ்சபௌதிகாஃ
ஆத்மாயதேகஸந்தேஷு பரிபூர்ணஸ்ஸநாதநம்

வியாக்யானம்—தேஹாஃ - தேகங்கள், பூதேப்யஃ - பூதங்களினின்றே, யதி ஜாயந்தே - உண்டாகின்றனவன்றோ. தத் - ஆதலின் பாஞ்சபௌதிகாஃ - பஞ்சபூதத்தினது விகாரங்களேயாம், ஆத்மா - ஆத்மாவானவன், யதேகஸு - யாதொரு சாக்ஷியாயும், தேஷு - அத்தேகங்களில், பரிபூர்ணஃ - பூரணனாயும், ஸநாதநம் - ஸநாதனனாயுமுள்ளவன்.

பொழிப்புரை—தேகங்கள் பூதங்களிலேயே யுண்டாகின்றனவன்றோ. ஆதலால் பஞ்சபூதங்களின் விகாரங்களேயாம். ஆன்மாதேகசாக்ஷியும் பரிபூர்ணனும் ஸநாதனனுமாம்.

இங்கு ஆன்மாதேகத் துண்ணின்று மனதையே யறியச்செய்கின்றான் ஆதலால் சாக்ஷியென்று கூறப்பட்டது. பரிபூர்ணனென்பது முன்னம் விளக்கப்பட்டது. ஸநாதனன் என்றதனால் அனாதியென்றறிக.

ஸ்லோகம்.

காகாந்தாதசுக்ஸிகாந்தம் ஸவஹவஸஹொஹாராஃ |
நிரிதூதாயாமுஹொஹாரம் தடிவஹிநதாந்தத்ய || (கக)
காகாந்தாததத்கம் காந்தம் ஸர்வவஸஸேஹாதராஃ
நிரமிதாயாங்க்ருஹாவல்யாம் ததவச்சிந்நதாங்கதம்
நஹஸுஸுராந்தூத்யாயாம் நகாந்திததிஹிதி |
தடிஹிதூதாஹிஹெஷுவரிவஹிணஸுநாதநம் || (உய)
புபஸ்தஸ்யரீந்துதக்தாயாம் நகாஞ்சித்க்ஷிம்ருச்சதி.
தத்வதாத்மாபிதேஹேஷுபரிபூர்ணஸ்ஸநாதநம்

வியாக்யானம்—தத்ர - இஃதிங்நனமிருக்க, கா - எவன், காந்
தா - மங்கை, கஃ - எவன், காந்தஃ - கணவன், ஸர்வே - எல்லோ
ரும், ஸஹோதராஃ - உடன்பிறந்தவர்களே, க்ருஹாவன்யாம் -
வீடுகள், நிர்மிதாயாம் - கட்டப்பட்டனவாயின், ததவச்சின்னதாம் -
அதனுள் தடுக்கப்பட்ட (அடங்கின) தன்மையை, கதம் - அடைந்
ததான, நபஃ - ஆகாயமானது, தஸ்யாம் - அவ்வீடுகள், தக்தாயாம் -
தஹிக்கப்பட்டனவாயின், காம்சித்சூதம் - ஒருகெடுதியையும், நரு
ச்சதி - அடைவதில்லையே, தத்வத் - அதுபோல, பரிபூர்ணஃ - பரி
பூர்ணனும், ஸநாதனஃ - எப்பவுமுள்ளவனுமான, ஆத்மாபி - ஆன்
மாவும், தேகேஷு - தேகங்களில்.

பொழிப்புரை—இஃதிங்நனமிருக்க, எவன் மனைவி, எவன் கண
வன், எல்லோர்களும் ஸகோதரர்களே. வீடுகள் கட்டப்படுமாயின்
அவைக்குளடங்கிய வாகாயமானது அவ்வீடுகள் தஹிக்கப்பட்டபின்
ஒர்கெடுதியையும் எங்நனம் அடையாதோ, பரிபூர்ணனும் ஸநாத
னனுமான வான்மாவும் தேகங்களில் அங்நனமேயாம்.

நுட்பம்—இஃதிங்நனமிருக்க வென்றதனால், ஆன்மா தேகேந்
நிரியமனமாதிகளுக்கு கந்நியனாயிருக்க வென்றதிக. மனைவி, கணவன்
முதலிய சொற்களால் கூறப்படுவது தேகமே ஆன்மாவன் நென்ப
தாம். முற்கூறியவேதுக்களால் இவ்விரண்டில் ஒன்று மியையவில்லை
யாதலின் மனைவியாவது எவன் என்பதாதி கூறப்பட்டததிக. இனிச்
சரீரமழிந்தால் சீவன் அழிவதில்லை, சரீரம் தோன்றினால் சீவன்
தோன்றவேண்டுமென்ற நியமுமில்லை ஆன்மா (வருவப்பொருளாத)
லனாகியும் விபுவமாதலால், இதற்கு உதாரணமாக வீட்டுள் ஆகாய
மும்போலென்று கூறப்பட்டது. இதனால் தோன்றுவதும் அழிவ
தும் தேகத்திற்கே யன்றி யான்மாவுக் கல்லவென்பது அறியவேண்
டியது.

ஸ்லோகம்.

ஹநுஜாநெஷுதெவ்ஷுவஸ்யபந்தெந்வவிஹநுநெ |
ஹந்தாவெநுநுதெஹந்தம் ஹகவெஷுநுநுதெஹத்யு ||
ஹந்யமாநேஷுதேஷுவேவஸ்வயம்நைவவிஹநீயதே
ஹந்தாசேந்மந்யதேஹந்தம் ஹதஸ்சேந்மந்யதேஹதம்

தாவாஹநவஜீநீதொநாயஹந்திநஹநுதெ |

கஸூநூபாதிஃவெநகி வெஃவஸூவிகாரண ||

வியாக்யானம்—ஏவம் - இவ்விதம், தேஷு - தேசங்கள், ஹந்
யமானேஷு - கொல்லப்படுவனவா யிருக்க, ஸ்வயம் - தான் (ஆன்மா)
நவீஹந்யதே ஏவ - கொல்லப்படுவதே யில்லை, ஹந்தாசேத் - வதம்
செய்வோனோ வெனின், ஹந்தம் - (மற்றொருவனைக்) கொல்லவே
ண்டுமென்று, மந்யதே - நினைக்கிறான், ஹதஸேத் - வதமடைவோ
னோ வெனின் ஹதம் - (ஆன்மாவை) வதமடைந்தவன் என்று, மந்
யதே - எண்ணுகின்றான். தா உபௌ - அவவிருவர்களும், நவீ
ஜாதீத் - அறிகின்றவர்களல்ல, அயம் - இவன், ந ஹந்தி - கொல்லு
வதுமில்லை, நஹந்யதே - கொல்லப்படுகின்றது மில்லை, அஸ்மாத் -
இக்காரணத்தால், ந்ருப - ஓ அரசனே, அதிதுக்கேந - மிக்கத் துக்
கத்தால், கேதஸ்ய - தவித்தலுக்கு, கிம் காரணம் - என்னகாரணம்,
அஸ்தி - உளது.

பொழிப்புரை—இங்ஙனம் தேசங்களே வதமடைவது தான் வத
மடைவதில்லை வதம் செய்வோன் தான் மற்றொருவனைக் கொல்ல
வேண்டுமென்று நினைக்கிறான் வதமடைவோன் தான் வதமடைகி
ன்றதாக நினைக்கிறான் இவ்விருவர்களும் அறிகின்றவர்க ளல்ல.
இவன் கொல்லுவதில்லை. கொல்லப்படுவதுமில்லை. இக்காரணத்
தால், ஓ அரசனே அதிக துக்கத்தால் தவித்தலுக்கு ஏது யாதுளது.

நுட்பம்—இங்கு அருவப்பொருளான வான்மாவை வதைக்க
வியலாது உருவப்பொருளான தேசங்களுக்கே வதைமுதலியன என்
பது உண்மையா யிருக்க ஆன்மா வதைசெய்வோ னாகவும் ஆன்மா
வே வதைக்கப்படுவோன் என்றும் நினைத்தல் அறிவின்மையால் நிக
ழ்ந்ததென விளக்கியதறிக. இதனால் தேகாதி க் கந்நியமாய் ஆன்மா
வே ரொன்றில்லை யென்று கூறும், சார்வாகாதியர்களின் கொள்
கை மறுக்கப்பட்டது:-

ஸ்லோகம்.

வ்ஸூராவ்விஃகெஃ உஃவஃகூவாவீஹ |

ஸ்வஸ்வரூபம்விதித்வேதம் துஃகந்த்யக்த்வாஸுபேவ

வியாக்யானம்—ஸ்வஸ்வரூபம் - தன் ஸ்வரூபத்தை, விதித்வா - அறிந்து, இகம் - இந்த, துஃகம் - துக்கத்தை, த்யக்த்வா - விடுத்து, ஸுகீ - ஸுகமுடையவனாய், பவ - ஆகுக.

பொழிப்புரை—தன் ஸ்வரூபத்தை யறிந்து இத்துக்கத்தை விடுத்துச் சுகம்பெறுவாயாக.

புட்டம்—ஈண்டு தேகாதிகளுக் கந்நியமா யிருத்தலே தனக்கு ளது என்று அறிதலே தனதுருவத்தை யறிதல் ஆதலால் அஃதி ங்கு விதிக்கப்பட்டது.

பைங்களோபநிடதம்.

பிரமாணம்—தஸு தஜாவிவாரபெஜ் மஜீவவராதுநம் |

தஸ்மா தஸ்தாவிசாரயேஜ்ஜ கஜ்ஜீவபராத்மநம்

ஆதலால் எப்பொழுதும் சடம் சித் பரன்களை விசாரிக்கவேண்டும்.

தரிசனோபநிடதம்.

சூதஸுராவவிஜ்ஜாநா டிஜ்ஜாநஸுபவரிக்கயம் |

ஆத்மஸ்வரூபவிஜ்ஞாநா தஜ்ஞாநஸ்யபரிக்கயம்

ஆன்ம உருவத்தின் ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தின் துலைவு.

திருமந்திரம்.

தன்னை யறியத் தனக்கொரு கேடில்லை

தன்னையறி யாமற் றானே கெடுகின்றான்

தன்னை யறியு மறிவை யறிந்தபின்

தன்னையே யர்ச்சிக்கத் தானே.

தன்னை யறிந்தக்கால் பாசங்களையும் பரனையும் அறியலாகும்
ஆதலால் இங்ஙனம் கூறப்பட்டது.

இராமர்கேள்வி.

ஃநெநெஹஸுநொஃஃவம் நெநவெவதூராதூநம் ||

முநேதேஹஸ்யநோதுஃகம் நைவசேத்பரமாத்மநம்

வீதாவியொமஃஃவாழிஜ்ஜாஃ ஹவீகூராதெகயம் |

ஸஜாநஃஃஹயதெயொஃஃஹ நாவீதிவ்யபரிஃ || (உச)

முனிபுங்கவ - ஓ முனிவர்கோனே, யேந் - யாதொரு துக்கத்தால்,
ஜந்தும் - சீவன், ப்ரதப்யதே - தபிக்கின்றானே, (அத்தகைய துக்கத்
தை) போக்தா - அனுபவிக்கின்றவன், அஸ்தி - இருக்கவேண்டிய
தே)கின்றான், நாஸ்தி - இல்லையெனின்) அந்யம் - வேறு, கம்-எவன்,
ஸுகஸ்ய, துக்கஸ்ய, வா, அபி - சுகத்திற்குந் துக்கத்திற்கும் ஏது
வாவான், முனிஸத்தம் - ஓ முனிவரே, தத்ப்ருஹி - அதனையுரைக்க
வேண்டும்.

பொழிப்புரை—இவ்விஷயத்தில் எனக்கு எவ்விதம் ஈழபிக்கையுண்டாகும். ஒ முனிவர்கோனே எதனால் சீவன் தவிக்கின்றானோ அத்துக்கத்தை யனுபவிக்கின்றவன் ஒருவனிருக்கவேண்டும். அல்ல வெனின் ; வேறு எவன் அதுக்கத்திற் கேதுவாம். ஒ முனிவரே அத்தையுரைக்கவேண்டும்.

இங்கு இராமன் முனிவரை நோக்கித் துக்கியென்ற வனுபவத் திற்கேது யாதென்று வினாவினரென்று அறிக.

அகஸ் தியர்விடை.

உருஜெயபாஸாஹவீரோயா யபாஸஜொஹுதஜமக || (உக)

தூர்ஜஞ்ஞயாஸாம்பவீமாயா யயாஸம்மோஹ்யதேஜகத்

வியாக்யானம்— துர்ஞ்ஞேயா - அறியவரியதான, ஸாம்பவீ - சம்பு ஸம்பந்தமான, மாயா - மாயை (யேஷது), யயா - எந்தமாயை யால், ஜகத் - உலகம் (சீவர்கள்), ஸம்மோஹ்யதே - பிரமிப்பதோ.

போதிப்புரை—அறியவரியதும் சம்பு ஸம்பந்தமுமாகிய மாயை (யேசு துவாம்) எந்தமாயையால் சீவர்கள் பிரமிக்கின்றனரோ.

இங்குச் சம்புசம்பந்தமான என்றதனால் சம்புவுக் கடங்கியுள்
பது அறிக.

ஸ்ரீலோகம்.

சோயாந்தபுத்திவிஜ்ஞாநாயிநந்துஹெஹ்யாஸி

சுவராவயவஹதிதந வ்யாஹஸவபூரிஜிமக || (௨௭)

மாயாந்துப்ரக்ருதிம்வித்யா ந்மயிநந்துமஹேஸ்வரம்

ஆஸ்யாவயவபூதேஷ வ்யாப்தம்ஸர்வமிதம்ஜகத்

வியாக்யானம்—மாயாந்து-மாயையையோவெனின், ப்ரகிருதிம்-ப்ரகிருதி (முதற்காரணம்) என்று, வித்யாத் - அறிக, மாயிநந்து - மாயையை வசப்படுத்தியோனை, மஹேச்வரம் - மஹேச்சுரனென்றறிக. அஸ்ய - இவனது, அவயவபூதேந் - அவயவமா யிருப்பவனால், இதம்ஜகத் ஸர்வம் - இச்செக்கமெலாம், வ்யாப்தம் - வ்யாபிக்கப்பட்டுளது.

நூட்டம்—முற் கலோகத்தில் மாயை சம்பு சம்பந்தமானது என்று கூறப்பட்டது. இதற்கு மேற்கோளாக கவேதாச்சுவதரம் கூறிய (மாயாந்து) என்ற கருதியே இங்கு கலோகமாய்க் கூறப்பட்டது.

ஸ்லோகம்.

ஸத்யஜ்ஞாநாடிகொநந்தொ விஹுராதுஜீஹஸூரம் |
தவெஸ்யுவாஸொஜீவவொகெ ப்ராணிநாஹுஜயெவஸ்தித்||

ஸத்யஜ்ஞாநாத்மகோநந்தோ விபுராத்மாமஹேச்வரம்
தஸ்யைவாம்சோஜீவலோகே ப்ராணிநாம்ஹருதயேஸ்தித்

வியாக்யானம் — ஸத்யஞானாத்மகம் - சத்தியஞானவடிவனும், அனந்தம் - தேசகாலவரையற்றவனும், விபு - வியாபகனுமாயுள்ள, ஆத்மா - ஆன்மாவனவர், மஹேச்வரம் - மகேச்வரனாவார், தஸ்ய ஏவ அம்சம் - அவருடைய அம்சமே, ஜீவலோக - சீவலோகத்தில், ப்ராணிநாம் - பிராணிகளது, ஹருதயே - இருதயத்தினில், ஸ்தித் - உள்ளவன்.

பொழிப்புரை — ஸத்தியஞானவடிவனும் தேசகாலவரையற்றவனும் - விபு (மான) ஆன்மாவே மஹேச்வரனாவான். அவனுடைய அம்சமே ஜீவலோகத்தில் பிராணிகளுடைய இருதயத்திலுள்ளவன்.

நூட்டம்—முந்திய கலோகத்தில் சம்புவுக்கடங்கியதே மாயையென்று கூறிய பாசத்தினைத் துலைக்கவேண்டுமாயின் அதையடக்கியானுவோனான சிவபெருமானது சொரூபம் விளங்கவேண்டுமாதலின் அவனிலக்கணத்தைச் சத்தியஞானந்த வென்பதாதி யால் கூறிப் பின்னர் ஆன்மாவினிலக்கணத்தையும், அவனம்சமே யென்பதாதி யால் கூறினார். பரமான்மா வியாபகச்சித்தாதல்போல ஆன்மா

ஏகதேசச்சித்தாய விளங்கலின் சாதி யொருமைப்பற்றி அம்சமென
வும், பரமான்மா ஆன்மாவிலிடத்து அத்துவிதமுற்றிருத்தலின்
பிராணிகள் இருதயத்திலுள்ளவனென்றும் கூறினர்.

பிரமாணம்—

தாயுமானவர்.

ஆப்பொருளு மான்மாவு மாறணதூல் சொன்னபடி
தப்பிலாச் சித்தொன்றாஞ் சாதியினு லெப்படியுந்
தேரிற்றுவித்தஞ் சிவாகமமே சொல்லுவீட்டை
யாரு மிடத்தத்து விதமாம்.

ஸ்ரீலோகம்.

வீஷ்ணுவின் மாயபுராவை ஹைஜிராய்ந்த காலப்பொழுது |
சுநாடிக் கிஷ்ணவையா துஷ்ணாஸிஹஸ்தம் || (2௯)

விஸ்புலிங்காயதாவஹ்நே ர்ஜாயந்தேகாஷ்டயோகதஃ
ஆநாதிகர்மஸம்பத்தா ஸ்ததத்வதம்சாமஹேசிதுஃ

வியாக்யானம்— யதா - எவ்வளவு, காஷ்டயோகத் - கட்டிட
யின் ஸம்பந்தத்தால், வஹ்நே - நெருப்பினின்றும், விஸ்டிபிகா -
தணற்பொறிகள், ஜாயந்தே - உண்டாகின்றனவோ, தத்வத் - அது
போலவே, அநாதிகர்மஸம்பத்தா - அனாதியான கருமங்களோடு பொ
ருந்தியவர்களும், மஹேசிதம் - மகேச்வரனது, அம்சா - அம்சங்களு
வார்கள் (சிவர்கள்).

பொழிப்புரை—எங்ஙனம் கட்டடையின் ஸம்பந்தத்தால் நெருப்
பினின்று தணற்பொறிகள் உண்டாகின்றனவோ அங்ஙனமே அநாதி
கருமங்களிற் பொருந்திய வர்களும் மகேசவரனது அம்சங்களாயு
முள்ளவர்கள் சீவர்கள்.

நுட்பம்—சுண்டும் அம்சமென்றது இரண்டுச் சித்தென்னுந் தருமநோக்கி ஒளபசாரிகமாய்க் கூறப்பட்டது.

பிருகதாருண்ணியம்.

யதாநெவி_{நீ}ஸு_மலி_மமாவு_மலு_மர_மந்தி வளவெலிவாஸா_ஸடா_டசு_சந_ந ||
யதா_தக்_கநீ_{நீ}வி_{வி}ஸு_ஸபு_பலி_லங்கா_கவ்ய_வசு_சச_சர_ரந்தி ஏ_ஏவ_வமே_மவா_வஸ்_ஸமா_மதா_தத்_தம_ம ||

ஸ்ரீலோகம்.

சுநாழிவாஸநாயுதாஃ கௌதுஜாஹத்தெவஸுதாஃ ।
 லேநாஸுபிரஹ்மகாரஸிதஃவெதிவதஸ்யம் ॥ (௩௩)

அநாதிவாஸநாயுத்தாஃ சேஷதர்ஜ்ஞா இதிதேஸ்ம்ருதாஃ
மநோபுத்திரஹம்கார ச்சித்தம்சேதசதுஷ்டயம்

வியாக்யானம்—அநாதிவாஸநாயுத்தாஃ-அநாதிவாஸநையுடைய
வர்களான, தே - அச்சீவர்கள், சேஷத்ராஜ்ஞா இதி - சேஷத்திரஞ்
ஞர்கள் என்று, ஸீமருதாஃ - கூறப்பட்டவர்கள், மனஃ - மனம், புத்திஃ -
புத்தி, அஹங்காரஃ - அகங்காரம், சித்தஞ் சேதி - சித்தம் என்று
இங்ஙனம், சதுஷ்டயம் - நான்குளது.

போழிப்புரை—அனாதி வாசனை யுடையவர்களான அச்சீவர்கள்
சேஷத்திரஞ்ஞர்கள் என்று கூறப்படுவார்கள், மனம் புத்தி சித்த
மகங்காரமென நான்குளது.

நுட்பம்.— இங்கு அனாதி வாஸநையுடைய வர்களுன்றதனால்
வாஸநையால் வந்த பலத்தைப் புசிப்பவர்கள் என்பது அறிக.
இனிச், சிவசொருபத்தையறியச், சாதனமான அந்தக்கரணத்தின்
உருவத்தைக் கூறுகின்றனர், மனம் புத்தியென்பதாதினால்.

ஸ்லோகம்.

சுந்தக்கரணபிரதிபிம்பிதாஃ |
ஜீவகம்பிரதிபிம்பிதாஃ || (௩௧)

அந்தக்கரணபிரதிபிம்பிதாஃ
ஜீவதவம்பிரதிபிம்பிதாஃ

வியாக்யானம்.—அந்தக்கரணம் - (முற் கூறிய நான்கும்) அந்
தக்கரணம், இதி ஆஹம் - என்று கூறுகின்றார்கள்; தத்ரா - அங்கு,
பிரதி பிம்பிதாஃ - பிரதிபிம்பித்தவர்களான, தே - அவர்கள், ஜீவத்
தவம் - சீவத்து வத்தை, பிரதிபிம்பிதாஃ - அடைவார்கள், தே எவ -
அவர்களே, கரம்பல போக்தாஃ - கருமபலத்தைப் புசிப்பவர்களாம்.

போழிப்புரை.—முற்குறிக்கப்பட்ட நான்கும் அந்தக்கரண
மென்று கூறப்படும் (அதனில் பிரதிபிம்பித்தவர்கள்) சீவத்து வத்
தைப்பெறுவோர்கள். அவர்களே கருமபலத்தைப் புசிப்பவர்கள்.

நுட்பம்.— இங்கு பிரதிபிம்பித்தவர்கள் என்றதனால் எங்ங
னம் பிரதிபிம்பித்திற்கு ஏதுவான நீர்முதலிய பொருள்கள் நீங்கி
னால் பிரதிபிம்பம் துலிகின்றதோ அங்ஙனமே சீவத்து வத்திற்கு

ஏதுவான பாசம் நீங்கினால் வேத்துவம் துலேகின்றது என்பதை யித னூலறிக.

ஸ்லோகம்.

ததெதாவெஷயிகுந்தஷாஃ ஸுஃவாஃஃவெவவா |
தவ்வஹுஃஜெதெஹாமா யதெநஹிநுஸாநீரகெ || (௩௨)
ததேதாவெஷயிகம்தேஷாம் வலீகம்வாதுஃகமேவவா
தஏவபுஞ்ஜதேபோகா யதநேஸ்மின்சரீரகெ.

வியாக்யானம்—ததஃ - ஆதலால், தஏவ - அவர்களே, தே
ஷாம் - அவர்களது, வைஷயிகம் - விஷயஸம்பந்தமான, ஸுகம் வா-
ஸுகத்தையாவது, துக்கம் ஏவவா - துக்கத்தையாவது, போகாயத
நே - புசிப்பதற்கிடமாகிய, அஸ்மிந் சரீரகெ - இச்சரீரத்தின்கண்,
புஞ்ஜதே - புசிக்கின்றார்கள்.

பொழிப்புரை—ஆதலால் அவர்களே அவர்களது விஷயஸம்பந்த
மான சுகத்தையும் அல்லது துக்கத்தையும் புசிக்கவிடமான இச்
சரீரத்தின்கண் ணனுபவிக்கின்றார்கள்.

ஸ்லோகம்.

ஸூவராஃஜமஃமெதி லிவிபவஃஸுஃவாஃ |
ஸூவராஸுதவ்ருக்ஷாஸுஃஸுக்ஷாமாஸுதாஃ || (௩௩)
ஸ்தாவரம்ஜங்கமம்சேதி த்விவிதம்வபுருச்யதே
ஸ்தாவராஸ்தத்ரவருக்ஷாஸ்யு ஸ்ஸக்ஷமாசுல்மலதாதயஃ

வியாக்யானம் —வபுஃ - சரீரம், ஸ்தாவரம் - ஸ்தாவரம், ஜங்க
மஞ்ச - ஜங்கமும், இதி - என்று, த்விவிதம் - இருவிதமாய், உச்ய
தே - கூறப்படுவதாய், தத்ர - ஆண்டு, ஸ்தாவராஃ - ஸ்தாவரங்கள்,
வ்ருக்ஷாஃ - விருக்ஷங்கள், ஸக்ஷமாஃ - சூக்குமங்களான, குல்மலதா
தயஃ - செடி கொடி முதலியவைகளே, ஸ்யு - ஆவன.

பொழிப்புரை—சரீரமானது தாவரம் ஜங்கமம் என்றிருவகை
யாம் ஆண்டுத்தாவரங்கள் விருக்ஷங்கள் சூக்குமங்களான செடி கொடி
முதலியன.

பொழிப்புரை—ஜங்கமங்கள், அண்டஜங்கள் ஸ்வேதஜங்கள் கருப்பஜங்கள் என் வழங்கப்படும் (தேவர்) இதர தேவிகள் சரீரத்தைப் பெறுவதற்கெனக் கருப்பையை யடைகின்றனர் மற்றவர்கள் (அதாவது நாகிலிருந்து வருவோர்) கருமங்களுக்கும் சாத்திரங்களுக்கு மிணங்க (ஸ்தாவரம்) புல்பூண்டி செடி கொடி மரங்களாய் இருக்குந் தன்மையை யடைகின்றனர். யான் சுகி யான் துக்கியென்று சீவனே யபிமானிக்கின்றவன்.

ஸ்லோகம்.

நிவெபுவொவிவரஹ்ஜோதிவெபாஹிதஸ்ஸுஹாராயயா |

நிர்ஸேபோபிபரம்ஜ்யோதிர்மோஹிதச்சம்புமாயயா

வியாக்கியானம்—நிர்ஸேபஃ - நிர்ஸேபனும், பரம்ஜ்யோதிஃ அபி - பரஞ்சோதியாவோனுமாயினும், சம்புமாயயா - சம்புமாயையால், மோஹிதஃ - மயங்குவோனாகின்றான்.

நுட்பம்—முந்திய சுலோகத்தில் சீவனே சுகியென்றும் துக்கியென்றும் அபிமானிக்கின்றான் என்று கூறப்பட்டது, பிறகு மாயை துலேந்தால் எவன் பரஞ்சோதியும் சுகதுக்க மற்றவனுமாகின்றானோ அவனே சுகிதுக்கியென்ற வனுபவத்தையுடையோன் என்பது எங்ஙனமொவ்வுமெனின் அதற்கேதுவை ஆன்மாவின் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி சம்புவாற் காரியப்படுத்துகிற மாயையால் மோகத்தைப் பெற்று என்று கூறினார்.

ஸ்லோகம்.

காஃக்ரோயஸ்யுரொஹொஃஷொரீசயபுரெவஹ || (௩௬)

ரொஹஸ்துத்யுரிஷஹமத ஸஹகாரமதவிஷஃ |

காமக்ரோதஸ்ததாலோபோ மதோமாத்ஸ்யமேவச
மோஹச்சேத்யரிஷ்ட்வர்க மஹங்காரகதம்விதஃ

வியாக்யானம்—காமஃ - காமம், க்ரோதஃ - க்ரோதம், ததாலோபஃ - அங்ஙனமே லோபமும், மதஃ - மதமும், மாத்ஸ்யஃ ஏவச - மாச்சரியமும், மோஹஃச - மோஹமும், இதி அரிஷ்ட்வர்கம் - ஆகிய இவ்வுறுவகைச்சத்துருக்களும், அகங்காரகதம் - அகங்காரத்தினிலடங்கியது என்று, விதஃ - அறிகின்றார்கள்.

பௌதிப்புரை—காமம் குரோதம் லோபம் மதம் மாச்சரியம் மோஹம். எனுமில்வாறு பகைகளும் ஆங்காரத்தினிலடங்கு மெனப்படுகும்.

ஸ்லோகம்.

ஸவஸவயுதெஜீவஸ்ய ஜாஹுடிவஸ்யபொஃ || (௩௭)

ஸுஷுஷுதஜீவஸ்ய ஜீவஸ்யகாரகாமதஃ |

ஸவஸவயாஸ்யுஷுஃ காரணஸுஷுஷுபொஃ || (௩௮)

ஸௌவபத்யதேஜீவ ஸ்வப்நஜாக்ரதவஸ்தயோஃ.

ஸுஷுப்தௌததபாவாச்ச ஜீவச்சங்கரதாங்கதஃ

ஸௌவமாயயாஸ்ப்ருஷ்டஃ காரணம்ககதுக்கயோஃ

வியாக்யானம் — ஸஃ - ஜீவஃ, ஏவ - அச்சீவனே, ஸ்வப்நஜாக்ரதவஸ்தயோஃ - சொப்பனம் சாக்கிரமிவ்விரு அவத்தைகளிலும், பத்யதே - கட்டுப்படுகிறான், ஜீவஃ - சீவன், ஸுஷுப்தௌ - சுஷுப்தியில், ததபாவாச்ச - அஃதிராததால், சங்கரதாம் - சுகத்தையனுபவிக்குந்தன்மையை, கதஃ - அடைந்தவனாகின்றான், ஸௌவ - அவனே, மாயயா - மாயையால், ஸ்ப்ருஷ்டஃ - சம்பந்திக்கப் பெற்றவனாய்க்கொண்டு, ஸுகதுக்கயோஃ - சுகதுக்கங்களுக்கு, காரணம் - ஏதுவாகின்றான்.

பொழிப்புரை — அச்சீவனே ஜாக்ரம் ஸ்வப்நம் என்ற வவஸ்தைகளில் கிடந்துமுலுகின்றான். சுழுப்தியில் அந்தக்கரணம் ஓடுங்கியிருக்கின்றமையால் சீவன் சிவனாகின்றான் அதாவது சுகமடைகின்றான். பின்னரும் அவனே மாயாகருமத்தால் சுகதுக்கம்பெற்று அல்லல்படுகின்றான்.

நுட்பம் — இங்கு மூலத்தில், சுஷுப்திகாலத்தினில் சங்கரத்துவத்தையடைகின்றான் என்று கூறியுள்ளதாயினும் சங்கரத்துவம் என்றதற்குச் சுகத்தையனுபவிக்குந்தன்மையென்றே பொருள் கொள்ள வேண்டியதே யுசிதம். என்னே? தத்துவ காரியங்கள் பெரும்பாலும் மில்லையாகலின் என்க.

கைவல்லியோபநிடதம்.

பிரமாணம்—ஸுஷுப்திகாலௌகௌகெவியீநௌ ததோலிஹௌ

தஸுஸுபுரூபௌதேதி ||

ஸுஷுப்திகாலேசகலேவிஸீநே தமோபிபூ கஸ்ஸகருபமேதி.

சுஷுப்திகாலத்தினில் எல்லாமொடுங்கவே தமரினால் ஆகரமிக் கப்பட்டுச் சுகரூபனாகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

ஸுதூரஜதவஸுஸுரோபபாஹுஸுஞ்செஸிவெ |

அதெகாவ்லெகஜீவெந்நெகொவெதுரூபு ஷுஃவலாக் ||

ஸக்தௌ ரஜதவத்விச்வம் மாயயாத்ருச்யதேசிவே
ததேதாவிவேகஜ்ஞாநேந நகோப்யத்ராஸ்திதுகபாக்.

வியாக்யானம்—ஸக்தௌ-இப்பியில், ரஜதவத்-வெள்ளிபோல
விஸ்வம் - எல்லாம், சிவே - சிவனிடம், மாயயாத்ருச்யதே - மாயை
யால் காணப்படுகிறது, ததஃ - ஆதலால், விவேகஜ்ஞாநேந - விசாரித்
தவறிவால், அத்ர - இங்கு, கஃஅபி - ஒருவனும், துக்கபாக் - துக்
கத்தைப்பெறுவோனாக, நாஸ்தி - இல்லை.

பொழிப்புரை — இப்பியில் வெள்ளிபோல எல்லாப் பிரபஞ்ச
மும் சிவனிடம் மாயையால் காணப்படுகின்றது. ஆதலால் ஈண்டு
விசாரித்தறியுங்கால், துக்கமடைவோனெவனுமில்லை.

நுட்பம்—இப்பியில் வெள்ளிபோலென்றதனால், இப்பியை யறி
யாதகாலத்து வெள்ளி தோன்றுவதும் இப்பி தோன்றியகாலத்து
வெள்ளி தோன்றுததும் எவ்வளவோ அதுபோல, சிவஞான மிராத
காலத்து உலகுதோன்றும், சிவஞானகாலத்தில் உலகு தோன்றுது
என்பதறிக. சிவனிடம் என்றதனால் சிவனே ஸர்வாதாரன் என்பதும்
மாயையால் என்றதனால், மாயையே யுலகார்ப் பரிணமிக்கின்ற
தென்பதுமறிக.

ததேதாவிவேகஜ்ஞாநேந கிஞயாபரிதப்யஸெ |
இராமர்விஞ-ஃநெநஸவபுஜிஃஸத்யா யநஜஹ்ருக்யபெரிதம்|| (சய)

ததேதாவிரமதுகாத்வம் கிம்முதாபரிதப்யஸே

முநேஸ்வரிதம்ஸத்யம் யம்மதக்ரேத்யபேரிதம்.

வியாக்யானம்—ததஃ - ஆதலால், த்வம் - நீ, துக்காத் - துக்
கத்தினின்றும், விரம - ஒழிவடைவாயாக, கிம் - ஏன், முதா - வியர்த்
தமாக, பரிதப்யஸே - பரிதவிக்கிறனை, இராமன் கூறியதாவது,
முநே - ஓ முனிவரே, மதக்ரே - எனக்கெதிரில், த்வயா-உங்களால்,
யத் - வாதொன்று, ஈரிதம் - கூறப்பட்டதோ, இதம் ஸர்வம்-இதெல்
லாம், ஸத்யம் - உண்மை.

பொழிப்புரை—ஆதலால் நீ துக்கத்தினின்று ஒழிவடைவாயாக
என்வியர்த்தமாய்த் தவிக்கின்றனை. இராமன் ஓ முனிவரே என்னிடம்
தங்களால் கூறப்பட்டதெல்லாம் உண்மையே.

ஸ்லோகம்.

தயாவிரஜஹாதெதுத தூரஸ்யாடிஷ்டேஹணம் |

ரீதூண்யபாடிபாடிஷ்டேஹணம் || (சக)

ததாபிரஜஹாதேயத த்ப்ராரப்தாத்ருஷ்டமுல்பணம்
மத்தம்குர்யாத்யதாமத்யம் நஷ்டாவித்யமபிதிவிஜம்.

வியாக்யானம்—ததா அபி - அங்கனமாயினும், ஏதத் - இத்துக்க
மானது, நஜஹாதி - விடவில்லை, உல்பணம் - கடுமையான, ப்ராரப்
தாத்ருஷ்டம் - பிராரப்தகருமமானது, யதா - எங்கனம், மத்யம் - மத்
யமானது, நஷ்டாவித்யம் - அவித்தை துலையப்பெற்றவனாகிய, த்வி
ஜம்அபி - அந்தன்னையும், மத்தம்குர்யாத் - மதிக்கச்செய்கின்றதோ.
(அவ்வாறு என்றறிக.)

பொழிப்புரை—அங்கனமாயினும் இந்தத் துக்கமானது விட
வில்லை. கடுமையான ப்ராரப்தகருமமானது அஞ்ஞானம்நீங்கிய வந்த
ன்னையும் எவ்வாறு கள்ளானது மதிக்கச்செய்யுமோ அவ்வாறென்க.

நுட்பம்—இங்குப் பிராரப்தமானது என்றதனால் - அனுபவிக்கத்
தொடங்கியவினை, யதாவது ஸஞ்சிதம், ப்ராரப்தம், ஆகாமியம் என்
பதான முவ்வகைக்கருமத்தினுள் ஏற்கனவே சம்பாதித்துப் பரிபாக
மில்லாமல் அப்பரிபாகத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு அந்நக்கர
ணத்தில் பொருந்தி வாஸநாமயமாய் நிற்கும் கருமமே சஞ்சிதமாம்
இச்சஞ்சிதகருமங்களுள் பரிபாகப்பட்டு அனுபவிக்க எழுந்த கரு
மமே பிராரப்தம். அனுபவிக்கவந்த இச்சென்மத்தில் இனிச் செய்
யுங்கருமமே ஆகாமியமாம். இதனுள் பிராரப்தத்தைத்தடுக்க மா
ளாது. அது ஞானத்தினுற்றாலையாது. இதற்குநாரணம் ஞானி
யாயினும் கட்டுடித்தால் அவனுக்கு எங்கனம் மதத்தை யுண்டாக்
குமோ அங்கனமே பிராரப்தமும் வருத்துபாதாம் ஞானத்தினுற்
தலையாதென்றறிக. இதையேபின் நிரூபிக்கின்றனர்.

ஸ்லோகம்.

ததூரஸ்யொஹாவிரஜஹாதிலிவெகிநம் |

ததூகிண்யஹாதெதுத தூரஸ்யஸிவஸ்யதஃ || (சஉ)

தத்வத்ப்ராரப்தபோகோபி நஜஹாதிவிவேகிநம்
தத்கிம்பஹ-நோக்தேந ப்ராரப்தம்ஸிவஸ்ம்ருதஃ.

வியாக்யானம்—தத்வத் - அதுபோல, ப்ராரப்தபோகஃ - பிராப்தகருமமானது, விவேகிநம் அபி - விவேகியைக்கூட, நஜஹாதி - விட்டுவிடாது, ததஃ - ஆதலின், பஹ-நோக்தேந - மிக்கக்கூறுவதால், கிம் - யாதுளது, ப்ராரப்தம் - பிராரப்தமானது, ஸிவஃ அச்சிவனென்றே, ஸ்மிருதஃ - தீர்மானிக்கப்பட்டது.

பொழிப்புரை—அதுபோல ப்ராரப்தகருமமானது விவேகியைக்கூடவிடாது. ஆதலின் மிக்கக்கூறுவதால் யாதுபயன் பிராரப்தமானது சிவன் என்று எண்ணப்பட்டது. இங்குச் சிவன் என்று கூறியது ஒளபசாரிகவபேதம் என்பதறிக. சிவபெருமானைத்தடுப்பது எவராலும் மாளாததுபோல பிராரப்தத்தையும் தடுக்கமாளாது ஆதலால் அங்ஙனம் கூறப்பட்டது. சிவபெருமான் என்ற சொல்லுக்கு முற்கூறிய ஒப்புமை ஸம்பந்தத்தால் கௌணவிருத்தியிலக்கணையால் வலியுடையது என்று ஆகுபெயர்கொள்க.

ஸ்லோகம்.

வாயதெதோஹிவாராது ஹோகாரொவிதாஹுஸி |

அத்யந்தவீபிதோஜீவ ஸ்தூலதேகம்விமுஞ்சதி || (௬௩)

பாததேமாம்திவாராத்ர மகங்காரோபிதாத்ருசஃ

அத்யந்தபீடிதோஜீவ ஸ்தூலதேகம்விமுஞ்சதி.

வியாக்யானம்—தாத்ருசஃ - அங்ஙனமான, அஹங்காரோபி - அஹங்காரமும், மாம் - என்னை, திவாராத்ரம் - இரவும் பகலும், பாததே - தொந்தரவுசெய்கின்றது, அத்யந்தபீடிதஃ - மிக்கத்தொந்தரவுபெறுவானாகில், ஜீவஃ-சிவன், ஸ்தூலதேகம் - தூலதேகத்தினை, விமுஞ்சதி - விடுகின்றான்.

பொழிப்புரை—அங்ஙனமான அகங்காரமும் என்னை இரவும் பகலும் தொந்தரவு செய்கின்றது, மிக்கத்தொந்தரவடைவானாகில் சிவன் தூலதேகத்தை விடுகின்றான்,

ஸ்லோகம்.

தஸ்யஜீவாதபெரீஹ்யம் உபாயகிபுதாஃக்யபா |

தஸ்மாஜ்ஜீவாப்தயேமஹயம் உபாயகிரியதாம்ந்வயா

வியாக்யானம்—தஸ்மாத் - ஆதலால், ஜீவாப்தயே - ஜீவிப்ப
தன்நிமித்தம், மஹயம் - எனக்கு, உபாயஃ - உபாயமானது, ந்வயா -
உங்களால், கிரியதாம் - கற்பிக்கத்தக்கது.

பொழிப்புரை —ஆகையால் (நான்) சீவிப்பதின் பொருட்டு
எனக்கொரு உபாயமானது உம்மால் சொல்லத்தக்கது.

இரண்டாவதத்தியாய முற்றிற்று.

முன்றாவ தத்தியாயம்.

அகஸ்தியர்விடை.

உறுவூராகியவம்பயுறும் காங்கோயாபிவீயிதம் |
ஹிதம்உறொவததவயு லுங்குஷொரிவெஷஜி ||
நக்ருஹ்ணதிவசம்பத்யம் காமக்ரோதாதிபீடிதம்
ஹதம்நரோசதேதஸ்ய முமுர்ஷோரிவபேஷஜம்.

வியாக்யானம் — காமக்ரோதாதிபீடிதம் - காமக்குரோதாதிகளால் பீடிக்கப்பட்டவன், பத்யம்வசம் - இதமானசொல்லை, நக்ருஹ்ணதி - கேட்கின்றதில்லை, தஸ்ய - அவனுக்கு, முமுர்ஷோ - உயிர் துறப்போருக்கு, பேஷஜம்இவ - மருந்துபோல, ஹதம் - இதமானது, நரோசதே - ருசிப்பதில்லை.

பொழிப்புரை — காமக்குரோதம் முதலியவைகளால் பீடையடைந்தவன் இதமான சொல்லைக் கேட்கிறதில்லை. ஆயுள் முடிந்தவனுக்கு ஓஷதம் யுக்தமாய்த்தோன்றாததுபோல் அவனுக்கும் இதம் ருசிக்காது.

நுட்பம்—சென்ற அத்தியாயத்தி னிறுதியில், துக்கமடையாமலிருப்பதற்கு யாதாவது கூறவேண்டுமென்ற இராமரது வசனத்திற்கு இச்சுலோகத்தினால் பதிலுரைக்கின்றார். ஓ ராம! நீ துக்கமடையாதிருக்க வேண்டுமாயின் துக்க ஏதுக்களான காமக்குரோதாதிக்களாய் அறுபகையும் துலைக்கவேண்டுமாதலால் அங்ஙனம் துலைப்பதற்குரிய தத்துவத்தை யுபதேசித்தேன், அது உனக்கு சிதமாய்ப்புலப்படவில்லை யென்பதைப்பொதுவாய்க்கூறி அதற்கு ஓர் உதாரணமும் இச்சுலோகத்திலேயே கூறப்பட்டது.

ஸ்லோகம்.

லயெய்ஸுலுஹபாநீதா ஸீதாஹெஹெநராயிநா |

சுபாஸ்யதிநாஸ்யுஷஸாகயாதவஸந்நயி ||

(2)

மத்யேசமுத்ரம்யாநீதா வ்லீதாதைத்யேநமாயிநா

ஆயாஸ்யதிகரச்சேஷ்ட ஸாகதம்தவஸந்நிதம்.

வியாக்யானம்—நரச்சேஷ்ட - ஓ நரச்சேஷ்டனே, மாயிநா - மாயாவியான, தைத்யேந - அரக்கனால், மத்யேஸமுத்ரம் - சமுத்திர நடுவில், யாவ்லீதா - யாதொரு வ்லீதையானவள், நீதா - கொண்டு போகப்பட்டாளோ, ஸா - அச்சீதை, தவ, ஸந்நிதம், - உன்னருகில், கதம் - எப்படி, ஆயாஸ்யதி - வருவாள்.

பொழிப்புரை—ஓ நரச்சேஷ்டனே மாயாவியான அரக்கனால் சமுத்திரநடுவில் எந்தச்சீதை கொண்டு போகப்பட்டனளோ அச்சீதை உன் சந்நிதிக்கெவ்விதம்வருவாள்.

நுட்பம்.—சீதை இராமனால் கிரகிக்கப்படுவளென்பது அகஸ் தியரறிந்தும் இராவணனுடைய பராக்கிரமத்தைக் குறிப்பா லுணர்ந்துகின்றார்.

ஸ்லோகம்.

ஸ்யுப்தெவதாஸுவடாஜாஸிஸிகுடபுலயவக |

கிவ்வாஜையாஸிஸெயா யஸ்யஸும்திஸுராமநா || (௩)

பத்யந்தேதேவதாஸ்ஸர்வா த்வாரிமர்க்கடயூதவத்

கிஞ்சசாமரதாரிண்யோ யஸ்யசந்திகரங்கநா

வியாக்யானம் — யஸ்ய - எவனது, த்வாரி - வாசற்படியில், ஸர்வா, தேவதா - எல்லாத் தேவர்களும், மற்கடயூதவத் - குரங்குக் கூட்டம்போல, பத்தியந்தே, கட்டப்படுகின்றார்களோ, கிஞ்ச - மேலும், யஸ்ய - எவனுக்கு, ஸுராமநா - தேவஸ்திரீகள், சாமரக்ரா ஹண்ய - சாமரம்மீட்த்தவர்களாய், ஸந்தி - இருக்கின்றனரோ.

பொழிப்புரை—எந்த ராவணனது வாசலில் எல்லா தேவர்களும் குரங்குக்கூட்டம்போல கட்டப்பட்டுநிற்கின்றார்களோ அன்றியும் எந்த அரக்கனுக்குத் தேவமங்கையர்களெல்லோரும் சாமரம் வீசுகின்றனரோ.

முந்திய சுலோகத்தில், சீதை எப்படி உன்னிடம் வரக்கூடும், என்று கூறினர், அங்ஙனம் அவள் வரமாளாது என்பதற்கு ஏதுக்களை இச்சுலோகம்தொடங்கி நான்கு சுலோகங்களால் கூறுகின்றார். அவ்வேதுக்களாவெனின், மிக்க பாரக்கிரமமுள்ள அவ்

வரக்கனால் கொண்டுபோகப்பட்ட சீதையைக்கொண்டு வரவேண்டுமானால் அவ்வரக்கனை வென்றால் தான் முடியும் அவனையோவெல்லமானாது என்று கூறத்தொடங்கினார்.

ஸ்லோகம்.

ஹுஜ்ஜத் துநொகீலேஹொ பஸ்ஸாஹ்வாஜஹி-தகம் |

நிஷ்டாஹுதஸ்யஜிதே சுயாதகவஹிஷ்டாஹி || (4)

புங்க்தே, தத்ரிஸோகேமகிலாம் யஸ்யம் புவரதாபிதே,
நிஷ்டகண்ட கம், தஸ்யஜிதே கதம், தவாபிஷ்டாதி.

வியாக்யானம் — யஃ - எவன், ஸம்புவரதாபிதே - சிவபெருமானது வரன்களால் கர்வமடைந்தவனுக்கு எவன், தத்ரிஸோகே - ஆகிலாம் - முவ்வுலகனைத்தையும், நிஷ்டகண்ட கம் - தன யத்தன, புங்க்தே - புசிக்கின்றனோ, தஸ்ய - அவனுடைய, ஜயஃ - ஜயமானது, தவ - உனக்கு, கதம் - என்வனம், பவிஷ்டாதி - ஏற்படும்.

பொழிப்புரை — எவன் சிவபெருமானது வரத்தினால் கர்வமடைந்தவனுய் முவ்வுலகனைத்தும் இடைபூதற்றுப் புசிக்கின்றனோ அவனை நீ எவ்விதம் செயிக்கக்கூடும்.

ஸ்லோகம்.

ஹுஜ்ஜத் துநொகீலேஹொ பஸ்ஸாஹ்வாஜஹி-தகம் |

தஸ்யாஹுதஸ்யஜிதே சுயாதகவஹிஷ்டாஹி || (5)

இந்திரஜிந்நாமபுத்ரோய ஸ்தஸ்யாஸ்திசுவரோத்தமதே

தஸ்யாக்ரேஸங்கரேதேவா பதமவாரம்பலாயிதா

வியாக்யானம் — யஃ - எவன், ஸசுவரோத்தமதே - ஸ்வரன்கொடுத்தவரங்களால் மதங்கொண்டவனும், இந்திரஜிதே - இந்திரஜிதே, நாம - என்று பிரசித்திபெற்றவனுமாய் உளனோ அவன், தஸ்ய - அந்த ராவணனுக்கு புத்ரன், தஸ்ய - அவ்விந்திரஜித்தின், அக்ரே - முன், ஸங்கரே - உயுத்தத்தில், தேவா - தேவர்கள், பதமவாரம் - அநேக முறை, பலாயிதா - பயந்து ஓடினவர்கள்.

பொழிப்புரை — எவன் சிவபெருமானது வரங்களால் மதித்தவனுமாய் இந்திரசித்தென்று பிரசித்தி பெற்றவனுமாயிருக்கின்

றானே. அவன் ராவணனுக்குப் புதல்வன். அவனெதிரில் உயுத்தந்
தில் நிற்கமாளாது தேவர்களும் பன்முறை பயந்தோடினார்கள்.

ஸ்லோகம்.

கூலகணபூஹ்யொஸ்தா யஸ்யாஹிஸ ராஸகுதம் |
சுநெய்யாஹிஸ்யஸ்யாபக்தம் விராஜீவீவீஷணம் || (சு)

கும்பகர்ணஹ்வயோப்ராதா யஸ்யாஸ்திஸ ரஸகுதம்
அந்யோதிவ்யாஸ்தரஸ்யுத்தம் சிரஞ்சிவிவிபிஷணம்.

வியாக்யானம்—ஸ ரஸகுதம் - தேவருக்கந்தகனான, கும்பகர்
ணஹ்வயம் - கும்பகருணனென்பவன், யஸ்ய - எவனுக்கு, ப்ராதா -
சகோதரனே எவனுக்கு, அந்யம்-மற்றொரு சகோதரன், திவ்யாஸ்திர
ஸம்யுத்தம் - திவ்வியாஸ்திரங்களையுடையோனும், சிரஞ்சிவி - வெ
குசூலம் சிவித்திருப்பவனுமாகிய, விபிஷணம் - விபிஷணனென்ப
வனே.

பொழிப்புரை—தேவருக்கந்தகனுப் கும்பகர்ணனென்று பெய
ருள்ளவன் எவனுக்குச் சகோதரனே, எவனுக்கு மற்றொரு சகோ
தரன் திவ்வியாஸ்திரங்களையுடையோனும் வெகுசூலம் சிவிப்போ
னுமான விபிஷணனென்பவனே.

ஸ்லோகம்.

ஊமபூயஸ்யாஹிஸகாவ்யோ ஊஜ்யாபெவஹாநவெவ |
வதாராமாவஸ்ய வதாதெகொபிஸாவ்யோ || (எ)

துர்கம்யஸ்யாஸ்திலங்காக்யம் துர்ஜயம்தேவதானவை
சதுரங்கம்பலம்யஸ்ய வர்த்ததேகோடிஸங்க்யயா.

வியாக்யானம் — யஸ்ய - எவனுக்கு, துர்க்கம் - எவராலும்
போகமாளாததான, லங்காகாக்யம்-இலங்கையென்ற நகரம், அஸ்தி-
உளதோ, யஸ்ய - எவனுக்கு, தேவதானவை - தேவாசுரர்களால்
துர்ஜயம் - ஜயிக்கமாளாததான, சதுரங்கம்பலம்-நால்வகைச்சேனை
யும், கோடிஸங்க்யயா - கோடிக்கணக்காய், வர்த்ததே - இருக்
கின்றதோ.

பொழிப்புரை—எவனுக்கு எவராலும் போகக்கூடாததான லங்கையென்ற நகரம் உளதோ, எவனுக்குத் தேவாசுரர்களால் செய்கக்கூடாததும் கோடிக்கணக்காயுமுள்ள நால்வகைச் சைன்னியம் உளதோ.

ஸ்லோகம்.

ஏகாகிராத்வயாஜேயி ஸகதம்ரகுநந்தந |

ஆகாங்க்ஷதேகரேதர்த்தம் பாலச்சந்த்ரமஸம்யதா ||

தயாக்ஷாகாஜேரொஹந ஜயமதஸ்யாபிவாம்சஸி |

ஏகாகிராத்வயாஜேயி ஸகதம்ரகுநந்தந

ஆகாங்க்ஷதேகரேதர்த்தம் பாலச்சந்த்ரமஸம்யதா

ததாத்வம்காமமோஜேந ஜயமதஸ்யாபிவாம்சஸி

வியாக்யானம் — ரகுநந்தன - ஓ ரகுவம்சத்திலுண்டான ராமனே, ஸி - அவ்விராவணன், ஏகாகிரா - ஒருவனான, த்வயா-உன்னால், கதம் - எப்படி, ஜேயி - செயிக்கப்படுவான், பாலி - குழந்தை, யதா- எப்படி, சந்த்ரமஸம்-சந்திரனை, கரேதர்த்தம்-கையில்வைத்துக்கொள்ள, ஆகாங்க்ஷதே - விரும்புகின்றதோ, ததா - அதுபோல, த்வம்-நீ, காமமோஜேந - காமமயக்கத்தால், தஸ்ய - அவனது, ஜயம்-ஜெயத்தை, அபிவாஞ்சஸி - விரும்புகின்றாய்.

பொழிப்புரை—ஓ ரகுநந்தன அவ்விராவணன் ஒருவனாகிய உன்னால் எப்படி செயிக்கப்படுவான், குழந்தை சந்திரனைப் பிடித்துக் கையில் வைத்துக்கொள்ள எவ்விதம் விரும்புகின்றதோ அவ்விதமே நீ காமமயக்கத்தால் அவ்விராவணனை செயிக்கவிரும்புகின்றாய்.

இராமர்வினா.

க்ஷத்திபொஹ்னிநிஸ்ரஹ ஹாயாநெரக்ஷஸாஹுதா (அ)
யதிகநநிஹந்ராஸா ஜீவநெரெஷிகிம்ஹம் |

க்ஷத்திரியோஹம்முரிச்சேஷ்ட பார்யாமேரக்ஷக்ஷஸாஹ்ருதா
யதிதம்நரிஹம்மயாச ஜீவநேமேஸ்திகிம்பலம்.

வியாக்யானம் — முரிச்சேஷ்ட - ஓ முனிவர்கோனே, அஹம் - நான், க்ஷத்திரியி-க்ஷத்திரியன், மேபார்யா-எனது மனைவி ரக்ஷஸா -

அரக்கனா, ஹ்ருதா - அபகரிக்கப் பட்டாள், தம் - அவ்வரக்களை, ஆசு - சீக்கிரமாய், நதிஹந்திரியதி - கொல்லாவிடில், மே - எனக்கு, ஜீவனே - ஜீவிப்பதில், கிம் பலம் அஸ்தி - என்ன பயனுள்ளது.

பொழிப்புரை — ஐ முனிவரே, யான் கூடித்திரியன் எனது மனைவி அரக்கனா அபகரிக்கப்பட்டாள் அவ்வரக்களைச் சீக்கிரமாய்க் கொல்லாவிடில் சிவிப்பதில் எனக்கு யாது பயன்.

ஸ்லோகம்.

கூடேஷ்டா காலேஷு பதநெஞ்சேவியுபொஜயே || (கய)

அதஸ்தேததநேபாதேத நமேகிஞ்சித்ரயோஜநம்

வியாக்யானம் — அதே - ஆதலால், தே - தங்களது, தத்வபோதே - தத்துவத்தால் உபதேசத்தால், மே - எனக்கு, நகிஞ்சித்ரயோஜநம் - கொஞ்சமும் பிரயோஜனமில்லை.

பொழிப்புரை — ஆதலால் தங்களது தத்துவோபதேசத்தால் எனக்கு ஒரு பயனாகில்லை.

ஸ்லோகம்.

காமக்ரோதாபயஸஸ்வே தத்யதேதஸ்ததாரமம்
அகங்காரோபேதித்யம் ஜீவந்ஹந்தமுத்யதம் || (கக)

காமக்ரோதாதயஸ்ஸுவே தத்யதேதஸ்ததாரமம்
அகங்காரோபேதித்யம் ஜீவந்ஹந்தமுத்யதம்.

வியாக்யானம் — காமக்ரோதாதயஸ்ஸுவே - காமம் குரோதம் முதலியவைகளெல்லாம் என்னிடமுள், அதே - அவைகளால், மம ததே - எனதுதேகம், தத்யதே - கொடுத்தப்படுகின்றது, அஹந்தாரோபி - அகங்காரமும், மே - எனது, ஜீவம் - ஜீவனை, ஹந்தம் - கொல்லுவதற்கு, நித்தியம் - எப்பொழுதும், உத்யதம் - தயாராயிருக்கின்றது.

பொழிப்புரை — காமம் குரோதம் முதலியவைகளெல்லாம் என்னிடமிருக்கின்றன. அவைகளால் எனது தேகம் கொடுத்தப்படுகின்றது. அகங்காரமும் எனது ஜீவனைக்கொல்லுவதற்கு எப்பொழுதும் தயாராகவேயிருக்கின்றது.

ஸ்லோகம்.

ஹ்ருதாயாந் திஜிகாரதாயாந் மூதுணா வதிதஸ்யுவா |
யஸ்யுதகஸ்யைஹ ஹ்ருதஸ்யுதகஸ்யைஹ ஹ்ருதஸ்யுதகஸ்யைஹ || (கஉ)
ஹ்ருதாயாந் திஜிகாரதாயாந் சத்ருணவாநஸ்யவா
யஸ்யதத்வபுபுத்யாஸ்யாந்ஸ லோகேபுருஷாதமஃ.

வியாக்யானம்—திஜிகாரதாயாந் - தனது மனைவி, ஹ்ருதாயாந் -
அபஹ்ரிக்கப்பட்டிருக்கும்போது, சத்ருணவாநஸ்யவா - அல்லது
சத்துருவால் அவமானம் செய்யப்பட்டவனான, யஸ்ய - எவனுக்கு,
தத்வபுபுத்யா - தத்துவஞ்ஞேசச்யானது, ஸ்யாது - உண்டாகின்
மதே, ஸ - அவன், லோகே - உலகத்தில், புருஷாதமஃ - புருஷருக்
குள் அதமனேயாவான்.

பொழிப்புரை — தனது மனைவி அபகரிக்கப்பட்டிருக்கும் பொ
ழுது அல்லது சத்துருவால் அவமானமடைந்தவனாக இருக்கும் பொழு
துவது எவனுக்குத் தத்துவமேதேசம்பெற அல்லது தத்துவா
ராயச்சிச்யயேன்கிமென்ற விருப்பமுண்டாகின்றதே. உலகத்தில்
அவன் புருஷருக்குள் அதமனேயாவான்.

ஸ்லோகம்.

சுஹ்ருதஸ்யுவயொவ்யாபாந் கோவாநிக்ஷாஸ்யைஹ்ருதே |
ஹ்ருதஸ்யுதகஸ்யைஹ்ருதஸ்யுதகஸ்யைஹ்ருதஸ்யுதகஸ்யைஹ்ருதே ||
தஸ்மாத்தஸ்யவதேநாபாயம் லங்கயித்வாம்புதிம்முநே
ப்ருஹிமேமுநிசார்தூல த்வத்தேநாநயோஸ்திமேகுருஃ.

வியாக்யானம்—முநே - ஓ முனிவரே, தஸ்மாந் - ஆதலால்,
அம்புதிம் லங்கயித்வா - கடலைத்தாண்டி, தஸ்ய வதேநாபாயம் - அவ
னைக்கொல்லுமுபாயத்தை, ப்ருஹி - கூறுங்கள், முநிசார்தூல -
ஓ முனிச்சரேஷ்டரே, மே - எனக்கு, த்வத்தே - உங்களிலும், அந்யஃ -
அந்நியரான, குருஃ - ஆசிரியர், ந்யஸ்தி - இல்லை.

பொழிப்புரை — ஓ முனிவரே, ஆதலால் கடலைத்தாண்டி உயி
தத்தில் அவனைக்கொல்லுவதில் எனக்கு உபாயத்தைக் கூறுங்கள்
முனிவருட் சிறந்தவரே தங்களைத் தவிர எனக்கு வேறு குருவில்லை

அகஸ்தியர்விடை.

மஹாபுருஷ உவாச—ஊவம்வெவ்வுரணம்பாஹி வாவதீவதிவ்யபா |
ஸவெவ்வுதஸநாஹமவாநு வாஹிதாபுஷ்டாஸுதி ||

அகஸ்திய உவாச—ஏவம்சேச்சரணம்பாஹி பார்வதிபதிமவ்யயம்
ஸசேத்ப்ரஸந்நோபகவான் வாஞ்சிதார்த்தம்ப்ரதாஸ்யதி.

வியாக்யானம்—ஏவம்சேத் - இங்ஙனமாயின், அவ்யயம் - அவ்யயரான, பார்வதிபதி - சிவபெருமானே, சரணம்பாஹி - சரணமடைவாயாக, ஸ் - பகவாநு - அப்பகவான், ப்ரஸந்நஃ சேத் - பிரஸந்நராயின், வாஞ்சிதார்த்தம் - விரும்பியபொருளை, ப்ரதாஸ்யதி - கொடுப்பார்.

பொழிப்புரை—இங்ஙனமாயின் அவ்வியயரான பரசிவத்தைச் சரணமடைவாயாக. அந்த பகவான் பிரஸந்நரானால் விரும்பிய பொருளைக் கொடுப்பார்.

ஸ்லோகம்.

ஹெவெவரஜெபஸுக்ராஹெஹ் ஹரிணாஹ் ஹணாவிவா |
ஸவெவ்யுஃகமாவாஹ் ஸாக்ராஹுஹ் ஹவிநா || (கரு)

தேவையரஜேயச்சக்ராத்யை ரஹரிணப்ருஹ்மணபிவா
ஸதேவத்யைகதம்வாஸ்து சங்கராதுக்ரஹம்விநா.

வியாக்யானம் — சக்ராத்யை - இந்திராதிகளான, தேவை - தேவர்களாலும், ப்ருஹ்மண - ப்ருஹ்மனாலும், ஹரிணபிவா - விஷ்ணுவாலும், அஜேய - ஜெயிக்க மாளாதவனான, ஸ் - அவ்விராவணன், சங்கரானுக்கிரஹம்விநா - சிவபெருமானது திருவருளினின்று, கதம் - எங்ஙனம், தேவத்யை - அவ்ஸ்து - உன்னால் கொல்லப்படுவோனாவான்.

பொழிப்புரை—இந்திராதிகளான தேவர்களாலும் ப்ருஹ்மனாலும் விஷ்ணுவினாலும் செயிக்கக்கூடாதவனான அவ்விராவணன் சங்கரானது அருளினின்று எங்ஙனம் உன்னால் கொல்லப்படுவோன் ஆவான்.

ஸ்லோகம்.

சு தஸ்ராஹீக்ஷயிஷ்யாநி விரஜாமஜிஜாஹிதஃ |

தெநஜாமெஹ்ணதிக்ஷா அஹிக்ஷாதெஜஜிபொலய || (௬௬)

அதஸ்த்வாம்தீக்ஷயிஷ்யாமி விரஜாகமமாச்சரிதஃ

தேநமார்க்கேணமர்த்தயத்வம் ஹத்வாதேஜோமயோபவ.

லியாக்யானம்—அதஃ - ஆகையால், விரஜாகமம் ஆச்சரிதஃ - விரசாகமத்தையாச்சரியித்தவனாய், த்வாம்தீக்ஷயிஷ்யாமி - உனக்குத்தீசைக்ஷசெய்து வைக்கின்றேன், தேந மார்க்கேண - அவ்வழியால், மர்த்தயித்வம் - மனிதத்தன்மையை, ஹத்வா - விநித்து, தேஜோமய - தேஜோமயகை, பவ - ஆய்விடு.

பொழிப்புரை—அவ்விதைவனது அருளவேண்டிமாதலால் விரசாக்ரமத்தைநக்கொண்டு உனக்குத் தீசைக்ஷசெய்து வைக்கின்றேன் அம்முதையால் மனிதத்தன்மையவிட்டு திவ்வியதேகமுடையோனாவாய்.

ஸ்லோகம்.

நுட்பம்—சிவபெருமான் திருவருளினையவையவேண்டிமாயின் தீட்சையத்தியாவரிய மாகலின் இராமனைத் தீட்சைசெய்து கொள்ளும்படி அகத்தியர் கூறினர்.

வந நஹக்ஷாரணஸூத்ரஹ ஸயபூதகாரோநவாஸ்துலி ||

ஸூததவவாஹ || சுயபுணஜிராஜிஸூ ஐணவந்நிஸூத ||

உவாஹஃஃவநிஜிஃஃஃ ப்ரஹ்மஸூ நாமதாராஃஃ (௬௭)

தேனஹத்வாரணேசந்ருன் ஸர்வான்காமாநவாப்ஸ்யஸி

ஸூதஉவாச—அந்ந்ரணம்பராமஸ்தம் தண்டவந்முனிஸத்தமம்.

உவாசதுஃக்கநிர்முக்தஃ ப்ரஹ்மஸூதேநாந்தராந்மநா

லியாக்யானம்—தேந - அவனது அருளால், சந்ருந் - பகைவர் களை, ரணே - யுத்தத்தில், ஹத்வா - கொன்று, ஸர்வாந் காமாந் -

அல்லாவிருப்பத்தையும், அவாபஸ்யவலி - பயன்படுத்துக்கொள்வா
யாக, அத - பிறகு, ராமம் - இராமன், தம் - அம்முனிவரை, தண்ட
யத்திரணம் - ஸாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து, துக்கநிர்முக்தம் - துக்
கத்தினின்று விடுபட்டு, ப்ரஹ்ருஷ்டேந அந்தராத்மனா - கனித்தமன
துடையோனாய், உவாச - சொன்னான்.

பொழிப்புரை — அவனருளால் பகைவர்களை யுத்தத்தில்
கொன்று விருப்பமெல்லாவற்றையும் பெற்றிடுவாயாக பிறகு இராமன்
துக்க நீங்கிவனாய் அம்முனிவரை ஸாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்
கரித்து, கனித்த மனதையுடையோனாய்ச் சொல்லியாவது.

இராமர்வினா.

கூதாபெபாஸாஃ ஸாஷ்டாங்கமாயி நமஸ்கரித்தம் ||

வீதாம்பதிப்ரஸந்நவம் யதிமேகிமுதர்ஸபம் ||

சுதஸாவிரஜாந்நிஷாந் ப்ரஹ்ருஷ்டேநிஸத்தம் (கக)

க்ருதார்த்தோஜாதம்முநேவரே வான்சிதார்த்தம்.

பீதாம்பதிப்ரஸந்நவம் யதிமேகிமுதர்ஸபம்

அதஸ்தவம்விரஜாந்நிஷாந் ப்ரஹ்ருஷ்டேநிஸத்தம்.

வியாக்யானம்—முநே - ஓ முனிவரே, ஆஜம்-யான், க்ருதார்த்
தம்ஜாதம் - க்ருதார்த்தனானேன், மம - எனக்கு, வான்சிதார்த்தம் -
விரும்பியபொருள், ஆததம் - கிடைத்துவிட்டது, பீதாம்பதி - கை-
லுண்டவரான, த்வம் - தாங்கள், ப்ரஸந்நவாயதி - பிரஸந்நரானால்,
மே - எனக்கு, துர்ஸபம்கிமு - கிடைக்காததுயாதானது, முநிஸத்தம் -
ஓ முனிவரே, அதம் - ஆதலால், த்வம் - தாங்கள், மே - எனக்கு,
விரஜாந்நிஷாநம் - விரசாதிக்ஷயை, ப்ரஹ்ரு - கூறுங்கள்.

பொழிப்புரை—ஓ முனிவரே, யான் க்ருதார்த்தனானேன். விரும்
பியபொருள் கிடைத்தது. கைலுண்டவரான தாங்கள் எனக்குப்பிர
சன்னரானால் கிடைக்காதது யாதானது. ஓ முனிவரே ஆதலால்
விரசாதிக்ஷயைக் கூறுங்கள்.

அகஸ்தியர்விடை.

ஸுக்ஷுவுக்ஷை உதூஷுஷா லேஷுஜோவா விபெஷுதோ |
 வனகாஷுஷாஹ்வோஜீவாரெ ஸூஷுஷாபாஸாவோரெஷு ||
 சுக்ஸபசேஷசதுர்தச்யா மஷ்டம்யாம்வானிசேஷதஃ
 ஏகாதச்யாம்சோமவாரே ஆர்த்ராயாம்வாஸைமாரபேத்.

வியாக்யானம்—அகஸ்தியர் கூறியதாவது. சுக்ஸபசேஷ - வளர்
 பிறையில், சதுர்த்ரதச்யாம் - சதுர்த்தசியில், அஷ்டம்யாம்வா - அல்
 லது அஷ்டமியிலாவது விசேஷதஃ - விசேஷமாய், ஏகாதச்யாம் -
 ஏகாதசியிலாவது, ஸோமவாரே - திங்கட்கிழமையில், ஆர்த்ராயாம்
 வா - அங்ஙனமே திருவாதிரை நஷ்டத்திரத்தில், ஸைமாரபேத் -
 ஆரம்பிக்கவேண்டும்.

பொழிப்புரை—இங்கு முனிவர் விரசாதிகைஷ்யின்காலத்தைக்
 கூறுகின்றார். வளர்பிறையில் சதுர்த்தசியில் அல்லது அஷ்டமியிலா
 வது ஏகாதசியிலாவது திங்கட்கிழமையில் அங்ஙனம் திருவாதிரை
 நட்சத்திரத்தி லாரம்பிக்கவேண்டும்.

ஸ்லோகம்.

யாவாஜோஹம்புருஷோ ஸாஸுதவரபெஸுரோ ||
 பராவூதரதரஹ்மஃ பராவூதரதரஹ்மஃ || உக
 யம்வாமமஹம்யம்ருத்ரம் சாச்வதம்பரமேஸ்வரம்
 பராத்பரதரம்சாஹ்மஃ பராத்பரதரம்சிவம்.

வியாக்யானம்—பராத்பரம் - பரத்திற்கும் பரமான, யம் - எந்த
 (இறைவனை) சிவம் - சிவபெருமானே, வாமம் - அழகில் சிறந்தவ
 னென்றும், ருத்ரம் - பவப்பினியைப்போக்கடி ப்பவனென்றும், ஸாஸு
 வதம் - எக்காலத்துமுள்ளவென்றும், பரமேஸ்வரம் - பரம இறை
 வனென்றும், பராத்பரம் - பிறும்ம விஷ்ணுருத்திரர்களுக்கும் மேலா
 னவென்றும், ஆஹ்மஃ - கூறுகின்றார்களோ.

பொழிப்புரை — முன்னர் காலத்தைக்கூறி, இங்குத் தேவதை
 தியானக்கிரமத்தைக் கூறுகின்றார். மேலானவருக்கும் மேற்பட்
 டவரான எந்த சிவபெருமானே அழகிற் சிறந்தவனென்றும் பிறம்

பின் துக்கத்தைத் துலையச் செய்வோனென்றும், எக்காலத்து முள்ளவனென்றும், பரமேச்சுரன் மும்முர்த்திகளுக்கும் இறைவனென்றும் (மாயையிலும்) அவ்வியத்தத்திலும் பரனென்றும் கூறுகின்றார்களோ.

ஸ்லோகம்.

ஹ்ருஷ்ணாஜநகூலீஷ்வா வபுஷ்ணவபூயொஸுஷாஸிவம் |
யுராசுபாழிநாவஸுயுராழிவிஸொயுஹவ்யுக்ஷ்யுயக்(௨௨)
ப்ரஹ்மணோஜகம்விஷ்ணோர்வஹ்நேர்வாயோஸ்ஸதாசிவம்
த்யாத்வாக்நிராவஸத்யாக்நிம் விசோத்யசப்ருதகப்ருதக்.

வியாக்யானம்—ப்ரம்ஹணஃ - பிரம்மனுக்கும், விஷ்ணோஃ - விஷ்ணுவுக்கும், வஹ்நே - அக்கினுக்கும், ஜநகம் - உத்பத்திலேறுதுவான, ஸதாசிவம் - ஸதாசிவனே, த்யாத்வா - தியானித்து, அக்நிரா - அக்நியால், ஆவஸத்தியாக்நிம் - ஆவஸத்யமென்றவக்கிரியை, ப்ருதகப்ருதக் - தனித்தனியாய், விசோத்ய, ச - நன்றாய்ச்சோதித்து.

பொழிப்புரை—பிரம்ம விஷ்ணு அக்நி வாயுக்களை யுண்டாக்கியோனான ஸதாசிவனேத் தியானித்து, அக்நியால் ஆவசத்யமென்ற அக்நியைத் தனித்துத்தனியே சோதித்து.

அக்நியாலாவசத்யாக்நியை என்றதினால், ஞானவைராக்கிய ஐசுவரிய உருவமான கார்ஹபத்தியா ஹவநீயதக்ஷிணக்கிரியென்ற திரேதாக்க்நியால், ஆவசத்திய அக்நியை என்றதினால் அவஸத என்பதற்குத் தேகமென்று பொருள் கொள்க. அங்கு அக்நிபோல பிரகாசிக்கின்றவனாதலால் சிவனையே அக்நியாகக் கூறப்பட்டது. சிவனே இருபத்துநான்கு தத்துவங்களினின்றும் வேறு என விசாரித்து அறிந்து, இருபத்துநான்கு தத்துவங்களுக்கும் புறம்பேயுள்ளவன் சிவன் உதிவது தத்துவமாவான் அவனிலும் புறம்பான உகுவது தத்துவத்தையுத்தடுத்தவரே சிவபெருமானாவார்.

ஸ்லோகம்.

வஹுவதி தாநிலஸ்யபி யுகாந்வாமுணவிக்ருகோஸு |
 ரோத்ராஃவஹவதஸ்யபி திரோத்ராஃகிஷ்ணதஃவரம் || (உ௬)
 வணகரோத்ரோத்ரஹி ஆஹஸாந்தவ்யவஸ்திதம் |
 ஸ்ரீத்யாஸ்தாப்யாமருதோபூத்வா வ்ரதம்பாகபதம்சரேத்.
 பஞ்சபூதாநிலஸ்யம்ய த்யாத்வாகுணவிதிக்கரமாத்
 மாத்ராஃபஞ்சசதஸ்ரச்ச த்ரிமாத்ராத்விஸ்ததஃபரம்.
 ஏகமாத்ரமமாத்ரம்ஹி த்வாதசாந்தவ்யவஸ்திதம்
 ஸ்தித்யாஸ்தாப்யாமருதோபூத்வா வ்ரதம்பாகபதம்சரேத்.

வியாக்யானம்—பஞ்சபூதாநில - ஐம்பூதங்களை, ஸ்யம்ய - நன்
 கறிந்து, குணவிதிக்கரமாத் - குணங்களின் விதியின் முறையின்படி,
 த்யாத்வா - சிந்தித்து, பஞ்ச, மாத்ரா - ஐந்து மாத்திரைகளையும்,
 சதஸ்ரஃ - நான்கு மாத்திரைகளையும், த்ரிமாத்ரா - மும்மாத்திரை
 களையும், ததஃ பரம் - அதன் பின்னர், ஏகமாத்ரம் - ஓர் மாத்திரை
 யையும், அமாத்ரம் - மாத்திரையற்றதையும், த்வாதசாந்தவ்யவஸ்தி
 தம் - த்வாதசாந்தத்திலுள்ளவனையும், ஸ்தித்யா - உற்பத்தி (யாதி
 க்கிரமத்தி) னால், ஸ்தாப்ய - சிந்தித்து (தீர்மானம்செய்து) அம்
 ருதஃ, பூத்வா - அம்ருதனாய் நின்று, பாகபதம், வ்ரதம் - பாகபதவ்
 ருதத்தை (விரசாதீகையை). சரேத் - செய்யவேண்டும்.

பொழிப்புரை—ஐம்பூதங்களை அறிந்து, குணங்களது விதியின்
 முறைமையின்படி சிந்தித்து, ஐந்து மாத்திரைகளையும் நான்குமாத்
 திரைகளையும், மும்மாத்திரைகளையும், இருமாத்திரைகளையும், பிறகு
 ஒரு மாத்திரையும், மாத்திரையற்றதையும் துவாதசாந்தத்திலு
 ள்ளவனையும் உற்பத்தியாதிக் கிரமத்தினால் சிந்தித்து, அமிருத
 னாய் இருந்து விரசாதீகை உருவமான பாகபத விரதத்தைச்
 செய்வானாக.

ஐட்பம்—ஐம்பூதங்களை=பிருதிவியப்பு தேயு வாயு ஆகாயங்
 களை அறிந்து, குணங்களின் முறைமையின்படி = சத்தபரிசுருபரச
 சந்தமெனும் குணங்களின் முறையின்படி, ஆகாயம் சத்தகுணமு
 டையது. வாயுவுக்குப் பரிசம் தேயுவுக்கு உருவம் அப்புவுக்கு இர

ஸம் பிருதிவுக்குக் கந்தம் என்றபடி சிந்தித்து, பிறகு ஐம்மாத்திரைகள்=பிரிதிவிக்குச் சத்தப்பரிச உருவரஸகந்தம் என்ற ஐந்துகுணங்களுள் எவாய் அங்ஙனமே ஜலத்திற்குக் கந்த நீங்கலாக மற்ற நான்கு குணங்களுள்ளதாகவும் தேயுவுக்குக் கந்தரசங்கள் நீங்கலாக மற்ற முக்குணங்களுளதாயும், வாயுவுக்குச் சத்தப்பரிசங்களுள்ளதாகவும், ஆகாயத்திற்குச் சத்தமொன்றே யுளதாகவும் அறிந்து, மாத்திரையற்றதையும்=மாத்திரையற்றது மனையத்து அகங்காரமென்ற இருதத்துவங்களேயாம். இவைகளையும் அறிந்து, துவாதசாந்தத்திலுள்ளவனென்றால்=பரசிவம் என்று பொருள் கொள்க. எப்படியெனில் பூகங்கள் ஐந்து மாத்திரைகள் ஐந்து, மாத்திரையற்ற மஹத்தகங்காரங்கள் இரண்டு. ஆக இப்பன்னிரண்டுமே துவாதச என்று கூறப்படும், இவைகளுக்கு அந்தத்தில் அப்பாலுள்ளவன், சிவபெருமான் என்று பொருள் கொள்க, அல்லது துவாதசாந்தம்=யோகிகளால் தரிசிக்கப்படும் ஓர் இடம் அதாவது சிரசில் உள்ளது அந்த இடத்தில் இருப்பவனான சிவபெருமான் என்று பொருள் கொள்க. உற்பத்திக் கிரமமாவது சிவபெருமானால் ஆகாயம்வாயு அக்ரி ஜலம் மண் என்ற முறையே உற்பத்திகிரமமாம். இவ்விதம் சிந்தித்து, அமிருதனாய் நின்று சுழிசெய்வாழியிதம், வாழ் உபெ, ஹு உபயுயி சுஹஸீதெ சுஜீதஸு ஹணி|| அக்கியெனது வாக்கிலுள்ளவன் வாக்கு இருதயத்தில், இருதயம் என்னிடத்தில், யான் அமிருதத்தில், அமிருதம் பிரம்ஹத்தினிடத்தில்=என்று மறைகூறியவாறு எல்லாவற்றையும் பரசிவத்தினிடம் ஒடுக்கியதனால் அமிருதனாய் நின்று பாகுபத விர்த்ததைச் செய்தல் வேண்டுமெனப்பட்டது.

ஸ்லோகம்.

உஜ்ஞ துவாஸுவதம் சுரிஷ்யாநிஸரிஸதம்|

பூதரெவதஸாக்ஷம் நியாயாழிஸ்ஸுபாவயா || (உரு)

உவொஷிதஸூஹிஸூதம் ஸூகாவாயாஸுபயு |

ஸூக்யஜெவவீதஸு ஸூகூதோயோநுவெவம் || (உரு)

ஜஹுயா விரஜாமினெதுப் பூணாவாநாடிவீஸுதம் |
 சுநுவாகாந்தலேகாபு ஸூரிடாஜிவரூபவ்யயக் || (28)
 சூதநுதீநவஸாரொப்ய யாதெசுதெதீன்து தம் |
 ஹலாடாபாழிரிதூரெடிபு விஜிஜாமாநிஸாஸுபெசு ||

இதம்வ்ரதம்பாசுபதம் கரிஷ்யாமிஸமாஸதம்
 ப்ராதரேவதுஸங்கல்பம் நிதாயாக்ரிம்ஸ்வசாகயா.
 உபோஷிதச்சுசிஸ்நாதம் சுக்லாம்பரதரஸ்வயம்
 சுக்லயஜ்ஞோபவீதச்ச சுக்லமால்யானுலேபநம்.

ஜஹுயாத்விரஜாமந்த்ரை ப்ராணபாநாதிரிஸ்ம்ருதம்
 அதுவாகாந்தமேகாக்ர ஸ்ஸமிதாஜ்யசருந்ருதக்.
 ஆத்மந்யக்ரீஸமா ரோப்ய யாதே அக்நேதிமந்த்ரதம்
 பஸ்மாதாயாக்ரிந்யாத்யை விம்ருஜ்யாங்காநிஸம்ஸ்ப்ருசேத்.

வியாக்யானம்—இதம் - (முன்கூறிய) இந்த, பாசுபதம்வ்ருதம் -
 பாசுபதமெனும்விருதத்தை, ஸமாஸதம் - சுருக்கமாய், கரிஷ்யாமி -
 செய்கிறேன், உபோஷிதம் - முதனாள் உபவாஸமிருந்து அதாவது
 பட்டினியிருந்து, ப்ராதரேவது - காலையிலேயே (எழுந்து), சுசி -
 சுசியாய் அதாவது தந்தசத்திமுதலியன செய்துகொண்டு, ஸ்நாதம் -
 தீர்த்தமாடினவனுப்க்கொண்டு, சுக்லாம்பரதரம் - வெளுப்பு வஸ்திரம்
 தரித்து, சுக்லயஜ்ஞோபவீதீ, ச - வெளுத்தபூணாலையுடையோனாய்,
 சுக்லமால்யானுலேபநம் - வெள்ளைமாலேப்பூச் சணித்து, ஸங்கல்பம்
 நியாய - சங்கற்பஞ்செய்து, ஸ்வசாகயா - தனது சரகைக்குள்ள
 மந்திரத்தால், அக்ரிம் - அக்கிரியை, நிதாய - ஸ்தாபித்து (வைத்து)
 ப்ராணபாநாதிரி - பிராணபாநாதிகளான, விரஜாமந்த்ரை - விரஜா
 மந்திரங்களால், அதுவாகாந்தம் - அவ்வனுவாகம்முடிய, ஏகாக்ரம்
 - ஒருவழி (ஒற்றுமை) ப்பட்ட (மனதுடையோ) னாய், உச்சரித்துக்
 கொண்டு ஸமிதாஜ்யசருந் - சமித்து, நெய், அவிக இவைகளை, ப்ரு
 தக் - தனித்தனியாய் ஜஹுயாத் - ஓமம்செய்தல் வேண்டும்,
 (பின்னர்), யாதே அக்நே இதிமந்த்ரதம் - யாதே அக்நே என்ற மந்த்

திரங்களால், அக்ரிம் - அக்ரியை, ஆத்மரி - தன்னிடம், ஸமாரோப்ய-
பாவித்து, அக்ரிஃ இத்த்யாத்யை - அக்ரி என்பதாதிகளான மந்திரங்
களால், பஸ்ம, ஆதாய - விபூதியையெடுத்து (அணிந்துபின்) விம்ரு
ஜ்ய - ரீரீனில் கலந்து, அங்காநி - அங்கங்களில், ஸம்ஸ்ப்ருசேத் -
நன்றாயணியவேண்டும்.

பொழிப்புரை—முன் கூறிய பாசுபதவிரதத்தைக் சுருக்கமாய்ச்
செய்கின்றேன் முதல்நா ஞுபவாசமிருந்து ஆகாரமெடாது விடியற்
காலத்திலெழுந்து சுத்திசெய்து தீர்த்தமாடிச் சுசியாய் வெண்பு வஸ்
திரங்களைத் தரித்துப் புதிப்பூணூலைதரித்து வெள்ளைமாலேப்பூச்சணி
ந்து சங்கல்பம்செய்துகொண்டு தனக்குறியசாகைக்குள்ள மந்திரம்
தால் அக்ரியை தாபித்துப் பிராண பானாதி விரசாமந்திரங்களை
அவ்வது வாகம் முடிய ஒற்றுமைப்பட்டமனதுடன் உச்சரித்துக்
கொண்டு சமித்து நெய் அவிஸ் இவைகளைத் தனித்தனியே ஓமம்
செய்தல்வேண்டும். பிறகு யாதெகுகுழி என்று தொடங்கிய மந்திரங்
களால் தன்னிடம் அக்ரியை ஆரோபித்து, சுறுரிதிவலு, என்பது
முதலாகிய ஆலாமந்திரங்களால் விபூதியையெடுத்து ஜலத்துடன்
கலக்காமல் முதலில் உடம்பில்பூசிப் பிறகு ரீரிலிட்டு முப்பட்டையா
யனிதல்வேண்டும்.

ஸ்லோகம்.

ஊஸுஊநொலிஜொலிஊநு லஊவா தகஸாஊவெஃ |

வாஹெவெலுஃஊதெநிது ஊஊதெநவஸாஸா|| (உக)

பஸ்மச்சேநாத்விஜொவித்வான் மஹாபாதகஸம்பலைஃ

பாபைபர்விமுச்யதேநித்ய ம்முச்யதெநசஸம்சயஃ.

வியாக்யானம்—பஸ்மச்சந்ஃ - விபூதியணிந்து, த்விஜஃ - உப
நயந்ச்சடங்கு பெற்ற, வித்வான் - ஆராய்ச்சியுடையான், மஹாபாத்
கஸம்பலைஃ - மஹாபாதகங்களால் உண்டாய பாபைப்-பாவங்களினின்
றுந், நித்யம் - எப்பொழுதும், முச்யதே - விதிபட்டவனாகின்றான்,
முச்யதேத - முத்தியையுமடைகின்றான், ஸம்சயஃ - ஸந்தேகமில்லை.

பொழிப்புரை—விபூதியால் தேகமுழுதும் மறையப்பெற்று உப
நயனதிசுடங்குகளைப்பெற்றுச் சிவபெருமானை வழிபடுவோன் பிறும்ம
வதைமுதலிய பாவங்களினின்றும் எப்பொழுதும் விடுபட்டவனாகின்
றான். பிறப்பிறப்புகள் ஒழியப்பெற்ற முத்தியையுமடைகின்றான்.
சந்தேகமில்லை.

ஸ்லோகம்.

வீயபுரெய்யுதொஹ லீயபுவாநஹஸாயுதம் |
ஹஸாயுநுதொவ்வொ ஹஸாயீஜிதொஹிதம் (நய)
ஸவபுவாந விநிதிசுத ஸ்ரீஹஸாயுஜிபாஷாயாக் ||

வீர்யமக்நீர்யதோபஸ்ம வீர்யவான்பஸ்மஸ்யுதம்
பஸ்மஸ்நானரதோவிப்ரோ பஸ்மசாயீஜிதேநத்ரியம்.
ஸர்வபாபவிரிமுத்த சிவஸாபுஜ்யமாப்துயாத்

வியாக்யானம்—யுதம் - யாதொருகாரணத்தினால், பஸ்ம - விபூ
தியானது, அக்நே - அக்கிரியின், வீர்யம் - வீர்யமோ, (அதனால்)
பஸ்மஸ்யுதம் - விபூதியணியோன், வீர்யவாந - மஹிமையுடையோ
னாக, ஹவேத் - ஆவான், பஸ்மஸ்நானரதம் - விபூதிபூசவதையே விரு
ம்புவோனும், பஸ்மசாயீ - விபூதி சம்பந்தமான படுக்கை யுடையோனு
மாகிய, ஜிதேநத்ரியம் - புலன்களை யடைக்குவோனுமாகிய, விப்ர -
அந்தணன், ஸர்வபாபவிரிமுத்தம் - எல்லாப் பாவங்களினின்றும்
நீங்கி, ஸிவஸாபுஜ்யம் - சிவபெருமானோடு ஸாயுச்சியமுத்தியை, ஆப்
துயாத் - அடைவான்.

பொழிப்புரை— எக்காரணத்தால் விரசாக்கிரியிலிருந்துண்டாய
விபூதி அக்கிரியின் வீர்யமோ? அதனால் விபூதியணியோன் வீர்யவா
னாவான். தேகமுழுதும் விபூதியைப் பூசவதையே முக்கியமாய்க்
கொண்டவனும், விபூதியிட்டுப் படுப்போனும் இந்திரியங்களையதன்
வழி செல்லவிடாது அடக்கியோனுமான அந்தணன் எல்லாப்பாவங்
களினின்றும் விடுபட்டிச் சிவனோடு ஐக்கியமடைகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

வனவங்குருநுமஹாபாக சிவநாமஸஹஸ்ரகம் || (௩௧)

ஐதந்தஸ்யபுஷ்பாபி தெநஸ்யபுஷ்போஸ்யஸி |

ஐதந்தஸ்யபுஷ்பாபி தெநஸ்யபுஷ்போஸ்யஸி || (௩௨)

ஏவம்குருநுமஹாபாக சிவநாமஸஹஸ்ரகம்.

இதம்துஸம்ப்ரதாஸ்யாமி தேனஸர்வார்த்தமாப்யஸ்யமி

இத்யுக்த்வாப்ரததெனதஸ்மை சிவநாமஸஹஸ்ரகம்.

வியாக்யானம்—மஹாபாக - ஓ மஹாமஹிமையோனான இராமா, ஏவம் - இங்ஙனம், குரு - செய், (அதாவது) இதம் - இந்த, சம்போஃ - சம்புவினது, நாமஸஹஸ்ரகம் - ஸஹஸ்ரநாமத்தை, ஸம்ப்ரதாஸ்யாமி - உபதேசிக்கின்றேன், தேந - அதனால், ஸர்வார்த்தம் - எல்லாப் பொருளையும் ஆப்யஸ்யமி - அடைவாய், இத்யுக்த்வா - என்று சொல்லி, தஸ்மை - அவ்விராமனுக்கு, சிவநாமஸஹஸ்ரகம் - சிவஸஹஸ்ரநாமத்தைப் ப்ரததேன - உபதேசித்தனர்.

பொழிப்புரை—ஓ மஹாபாக்கியவானான இராமா! இவ்விதம் சிவஸஹஸ்ரநாமம் அகாவது சிவனாயிரப்பெயரை உச்சரிப்பாயாக. இதையுனக்குக் கொடுத்தருள்கின்றேன் அதனால் விரும்பியபொருளை யெல்லாம் யடைவாயாக என்று கூறி ராமனுக்குச் சிவஸஹஸ்ரநாமத்தை யுபதேசித்தனர்.

ஸ்லோகம்.

வெடிஸாராஹியந்தித்யுஸிவபுத்ருக்ஷகாரகம் ||

உக்ஞவதெநராசிகம் ஜீவந்தித்யுஸிவாநிசம் || (௩௩)

வேதஸாராபிதம்நித்யம் சிவப்ரத்யக்ஷகாரகம்

உக்தஞ்சதேனராமத்வம் ஜபந்தித்யம்திவாநிசம்.

வியாக்யானம்—தேந - அம்முனிவரால், உக்தம்ச - கூறப்பட்டதாவது, ராம - ஓ ராமா, த்வம் - நீ, வேதஸாராபிதம் - வேதஸாரமென்று வழங்குவதும், சிவப்ரத்யக்ஷகாரகம் - சிவபெருமானைப் பிரத்தியக்ஷமாகச் செய்வதுமாகிய (சிவஸஹஸ்ரநாமத்தை) நித்யம் - பிரதி தினமும், திவாநிசம் - பகலுமிரவும், ஜப - ஜெபித்துக்கொண்டிரு.

அம்முநிவரால் கூறப்பட்டதாவது ஓ ராமா நீ வேதஸாரமென்று வழங்குவதும் சிவபெருமானைப் பிரத்தியக்ஷமாகச் செய்வதுமாகிய ஸஹஸ்ரநாமத்தைப் பிரதிதினமும் பகலுயிரவும் ஜபித்துக்கொண்டிரு.

சத்ப்ரஸந்நோபகவாந் மஹாபாஸபதாஸ்த்ரகம் |

சத்ப்ரஸந்நோபகவாந் மஹாபாஸபதாஸ்த்ரகம் (சந)

தத்ப்ரஸந்நோபகவாந் மஹாபாஸபதாஸ்த்ரகம்

துப்யம்தாஸ்யதிதேந த்வம்ஸத்ரும்ஹத்வாபஸ்யலிப்ரியாம்

சுலெவ்வாவஸுஜோஹாத்யாஸ வஸுஜோஸோஷயிஷ்யலி

வஸுஹாரகாலேஜகதாம் அஸ்த்ரம் தத்பார்வதிபதே (நரு)

தஸ்யைவாஸ்த்ரஸ்யமாஹரதம்யாத் ஸமுத்ரம்ஸோஷயிஷ்யலி
ஸம்ஹாரகாலேஜகதாம் அஸ்த்ரம் தத்பார்வதிபதே

வியாக்யானம்—தத்ப்-பின்னர், பகவாந்-இறைவன், ப்ரஸந்நோ-பிரஸந்நராய், துப்யம் - உன்பொருட்டு, மஹாபாஸபதாஸ்த்ரகம் - மகாபாஸபதாஸ்திரத்தை, தாஸ்யதி - கொடுப்பார், தேன-அதனால், த்வம்-நீ, ஸத்ரும் - சத்துருவை, ஹத்வா - கொண்டு, ப்ரியாம் - பத்தினியை, ஆபஸ்யலி- அடைவாய், தஸ்யைவாஸ்த்ரஸ்ய-அதேயஸ்திரத்தின், மாஹரதம்யாத் - மகிமையால், ஸமுத்ரம் - கடலை, ஸோஷயிஷ்யலி - வற்றச்செய்வாய், ஜகதாம் ஸம்ஹாரகாலே-உலகங்களின் ஸம்ஹாரகாலத்தில், (பிரளயகாலத்தில்) பார்வதிபதே - பார்வதிபதிக்கு, தத்பார்வதிபதே - அந்த அஸ்திரமே (யுளது.)

பொழிப்புரை—பின்னர் இறைவன் பிரஸந்நராய் உன்பொருட்டு மஹா பாஸபதாஸ்திரத்தைக் கொடுப்பார். அதனால் நீ சத்துருவைக் கொண்டு வந்தையடைவாய் அதே யஸ்திரத்தின் மகிமையால் கடலை வற்றச்செய்வாய் யுகாந்தத்தில் பார்வதிபதிக்கு அந்த அஸ்திரமேயுளது.

தத்ப்ரஸந்நோபகவாந் மஹாபாஸபதாஸ்த்ரகம்

தத்ப்ரஸந்நோபகவாந் மஹாபாஸபதாஸ்த்ரகம் (நரு)

தத்ப்ரஸந்நோபகவாந் மஹாபாஸபதாஸ்த்ரகம்

தஸ்யைவாஸ்த்ரஸ்யமாஹரதம்யாத் ஸமுத்ரம்ஸோஷயிஷ்யலி

லியாய்நாமம்-ததலாபே - அது கிடைக்காவிடில், தவ-உனக்கு,நான்
வாராம்-அருரர்களது, ஐயு-ஐயமானது, ஸ-தூர்ப்பு-கிடைக்காது,
தஸ்மாத் - ஆதலால், தத் அஸ்த்ரம், ஏவ - அந்த அஸ்திரத்தைநீய்
லப்தும் - அடைவதற்கு, சங்கரம் - சங்கரீன, சரணம்யாஹி - சா
ணம் அடைவாயாக

பொழிப்புரை—அது கிடைக்காவிடில் உனக்கு அரக்கர்களது ஜயம் கிடைக்காது. அதனின் அந்த அஸ்திரத்தையே அடைவதற்குச்சங்கரனைச் சரணமடைவாயாக.

மூன்றாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உதயசூரியம்:

ஸ்ரீலோகம்.

என வரலாறு நிகழ்ந்திருக்கிறது. தவிர நூலாசிரியர் கையாண்டிருக்கிற
நாளைவெண்ணொடிகளும்

ஏவமுத்த்வாமுநீஸ்ரேஷ்டே கதேதஸ்மிந்நிஜாச்ரமம்
அதராமகிரௌராம ஃபுண்யேகோதாவரீததே

வியாக்யானம்—ஏவம்-இவ்விதம், உக்த்வா - கூறி, தஸிமிது, முநிஸ்
ரேஷ்டே - அம் முனிவரர், நிஜாஸ்ரமம் - தனது ஆசிரமத்தை, கதே
ஆடையவே, அத - பிறகு, ராமஃ - இராமன், ராமகிரௌ - இராமகிளி
பென்ற மலையில், புன்யே - தூய்மைபொருந்திய, கோதாவரீதடே,
கோதாவரிக் கரையில்.

பொழிப்புரை,—இங்ஙனம் கூறி யம்முனிவர்கோனாகிய வகத்தியர் தனதாச்ரமத்திற்குச் சென்ற பின்னர் இராமன் இராமகிரியென்னும் பெயரியவனாரிதில் புண்ணியமாய் கோதாவரிக்கரையில்,

ஸ்ரீலோகம்.

ஸ்ரீவலிம்மாப் பதிஷ்டாவு, கருகாழி காராயணாஸிபி

ஹதிகிவகுவிதலவ-பாமொ ருந்ராகாஹரெனெய-தீ: (2)

செவலிங்கம் பரதீஷ்டாப்ய க்ருத்வாதீக்ஷாம் யதாவிதி
புதிபூஷித ஸர்வாங்கோக்ருத்ரா க்ஷாபரணையுத:

வியாக்யானம்.—சிவலிங்கம் - சிவலிங்கத்தை, ப்ரதிஷ்டாப்ய - தாபனம் செய்து, யதாவிதி - விதிவழுவாது, தீக்ஷாம் - தீக்கையை, க்ருத்வா - செய்து, ப்ரதிபூஷிதஸர்வாங்கஃ - விபூதியால் அலங்கரிக்கப் பெற்ற சகலாவயவங்களை யுடையோனும், ருத்திராக்ஷாபரணை - உருத்திராக்காபரணங்களோடு, யுகம் - கூடியவனும்.

பொழிப்புரை.—சிவலிங்கத்தைத் தாபித்து விதிவழுவாமல் தீக்கை செய்து தேகமெங்கும் விபூதியணிந்து ருத்திராக்கங்களை யுந் தரித்து.

சுண்டு இஃதறிக. இராமாவதார காலத்தில் மாத்திரமேயன்றி மூலதேவராகிய ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவும் சிவபூஜைசெய்து சிறப்புற்றவரென்பதை,

நூக்குவேதம்.

அவஸ்திரயெரோகொரோஜயந ருக்மீயதேஜநிஃ
வாரூஸித்ரம் வஹ்யகிஷ்ணோ ரூவரோக்யுயாயி
தவஸ்திரயேமருதோமாரஜயந்த ருக்மீவயத்தேஜநிம
சாருசித்ரம் பதம்யத்விஷ்ணோ ருபமந்யதாயி
என்ற பிரமாணத்தாலும் இதனுண்மைப் பொருளை விளக்கவந்த

பராசரபுராணம்.

ராள ஹ்ரிமம்ஸிஹ்ரவிஷ்ணு ஹ்ருக்ஸுரூபஸ்திரா
ரீயம்வாரூஸித்ரம்வரீஷ்ணு உஸ்யவாங்ஸரோவஹ்
ரௌத்ரலிங்கம்மஹாவிஷ்ணுப்ரக்த்யா சுத்தம்ஸிலா
மயம்சாரசித்ரம்ஸமம்ப்ரக்ச லப்தவான்பரமம்பதம்
என்ற சுலோகத்தாலு முணர்க.

ஸ்ரீலோகம்.

கூஷிஷிஷுஜநெஹ்வஹெண்ய மௌதரீஸிஹ்வஹெஹ்வஃ
கூஷ்யிஷாவத்யுபஹ்வெ வூஷ்யத்யுமநெஹ்வஃ (௬)
அபிஷிஷ்யஜைஃபுண்ணீர்கௌதமீலிந்துஸம்பவைஃ
அர்ச்சயித்வாவந்யபுஷ்பைஸ்தத்வத்ஸந்யபஹீரபி-

வியாக்யானம்.—புண்யை; - புண்ணியங்க ளாயுள்ள, கௌதமீலிந் துஸம்பவை - கௌதமீ நதியிலுள்ள ஜை - தீர்த்தங்களால், அபிஷிஷ்ய - அபிஷேகம் செய்து, வந்யபுஷ்பைஃ - வனத்திலுள்ள மலர்களாலும், தத்வத், வந்யபஹீ: அபி - அந்நன்மே வனத்திலுள்ளனிகளாலும் அர்ச்சயித்வா - ஆராதித்து.

பொழிப்புரை.—புண்ணியமாய கௌதமீ நதி தீர்த்தங்களால் அபிஷேகஞ் செய்து வனத்திலுள்ள மலர்களாலும் கணிகளாலும் அர்ச்சனை செய்து.

ஸ்லோகம்.

ஹஸ்தமெந்நாஹஸ்யஸாயீ வ்யாவ்ஹஸி-நஸ்யிதஃ
நாஸ்தோஹஸஸ்ய-வ்யவ்ஹஸி-நஸ்யிதஃ (ச)

பஸ்மச்சந்நோபஸ்மஸாயீ வ்யாக்ரசர்மாஸநேஸ்திதஃ-
நாம்நாம்ஹஸ்ரம்ப்ரஜபந்ரக்தம்திவமநநயதிஃ-

வியாக்யானம்—பஸ்மச்சந்நவிபூதியை நன்கணிந்து, பஸ்மஸாயீ-விபூதியிட்டுச்செயனித்தவனாய்கொண்டு, வ்யாக்ரசர்மாஸநே-புலித்தோலாசனத்தில், ஸ்திதஃ - இருந்தவனாய்க்கொண்டு, அநநயதிஃ - மற்றதைச் சிந்தியாதவனாய், நாம் நாம், ஸஹஸ்ரம் - (நாமங்களுடைய ஆபிரதக்) ஸஹஸ்ரநாமத்தை, நக்தம்திவம்-இரவும் பகலும் ப்ரஜபந்-ஜபம் செய்தவனாய்க் கொண்டு,

பொழிப்புரை—விபூதியை உடம்பு முழுதும் பூசி விபூதிசெயனம் செய்து புலித்தோலாஸநத்தி விருந்து மற்றெதையும் சிந்தியாமல் இரவும்பகலும் ஸஹஸ்ரநாமத்தை ஜபஞ்செய்து.

ஸ்லோகம்.

போஸகெகம்ஹாஹாரோ போஸகெகம்ஹாஹாரோ
போஸகெகம்ஹாஹாரோ போஸகெகம்ஹாஹாரோ (ஊ)

மாஸமேகம்பலாஹாரோ மாஸம்பர்ணாஸநஸ்திதஃ-
மாஸமேகம்ஜலாஹாரோ மாஸம்சபவநாஸநஃ

வியாக்யானம்.—ஏகம் - ஒரு, மாஸம் - மாதம், பலாஹாரஃ - கனியைப் புசிப்போனாகவும், மாஸம் - மாதம், பர்ணாஸநஸ்திதஃ - இலைசரகுளைப் புசித்திருப்போனாகவும், ஏகம், மாஸம் - ஒரு மாதம் ஜலாஹாரஃ - நீரைப்புசிப்போனும் மாசம், ச, - ஒரு மாதம், சபவநாசநஃ-காற்றைப் புசிப்போனும்,

பொழிப்புரை—ஒரு மாதம் கனியைப் புசிப்போனும் ஒருமாதம் இலைகளைப் புசிப்போனும் ஒருமாதம் நீரைப்புசிப்போனும் ஒரு மாதம் காற்றைப்புசிப்போனும்.

ஸ்லோகம்.

ஸாந்தொஹாந்தஃஹாஸநாந்தா ய்யாவெந்நவஹ்ஹெஸ்யஸூ
ஹஸ்தகெகெஹாஸநாந்தா ய்யாவெந்நவஹ்ஹெஸ்யஸூ (கூ)

ஹஸ்தகெகெஹாஸநாந்தா ய்யாவெந்நவஹ்ஹெஸ்யஸூ

ஸாந்தோதாதந்தஃப்ரஸந்நாத்மா த்யாயந்நேவம்மஹேஸ்வரம்
ஹ்ருத்பங்கஜேஸமாவீநம் முமாதேஹார்ததாரிணம்
சதுர்புஜம்நீரணயநம் வித்யுத்பிங்கஜடாதாம்

வியாக்யானம்—சார்த் மனதை யடக்கியவனும், தார்த்-புலன்களை யடக்கியோனும், ப்ரஸந்நாத்மா - சுத்த சித்தமுடையோனும் (ஆகிய ராமன்) ஹ்ருத்பங்கஜே - இருதய கமலத்தில், ஸமாவீநம்-வீற்றிருப் போனும், உமாமேஹார்த்ததாரிணம் - உமைபாதி சரீரமாய்ப் பெற்றவனும், சதுர்புஜம்-நான்கு கரத்தோனும், திரிணயநம்-மூக் கண்ணனும், வித்யுத்பிங்கஜடாதரம் - மின்னல் மஞ்சள் நிறம்பெற்ற சடைதரித்தோனும்.

ஸ்லோகம்.

கொடியவெய்யுடிகாசம் உடிகொடியவெய்யுடிகாசம்
வவ்வாவணவெய்யுடிகாசம் நாமயவெய்யுடிகாசம்
வ்யாவ்வெய்யுடிகாசம் வரவாவ்வெய்யுடிகாசம்
வ்யாவ்வெய்யுடிகாசம் வரவாவ்வெய்யுடிகாசம்
வ்யாவ்வெய்யுடிகாசம் வரவாவ்வெய்யுடிகாசம்

(எ)

ஸ்லோகம்.

கோடிஸூரியப்ரதீகாசம் சந்த்ரகோடிஸூரீதலம்
ஸர்வாபரணஸம்புக்தம் நாகயக்ஞோபவீதநம்
வ்யாக்ரசர்மாம்பரதரம் வரதாபயதாரிணம்
வ்யாக்ரசர்மோத்தரீயம்ச ஸூராஸூரநமஸ்க்ருதம்
பஞ்சவக்த்ரம்சந்த்ரமஸ்ஸி பிந்த்ரிஸூலடமருதரம்

வியாக்யானம்,—கோடிஸூரியப்ரதீகாசம் - கோடி ஸூரியன்களுக்கு நிகரும் கோடிசந்த்ரஸூரீதலம் கோடிசந்த்ரன்கள் போலவாநந்தகர னும், ஸர்வாபரணஸம் யுக்தம்-சகலாபரணங்களுடையோனும், நாகயக்ஞோபவீதநம்-அரவத்தைப் பூணுலாய்க் கொண்டவனும், வ்யாக்ரசர்மாம்பரதரம் - புலித்தோலையோனும், வரதாபயதாரிணம் வேண்டும் பயன்களைக்கொடுப்பதும் பயநீங்கச்செய்தலுமாய் முத்திரைதரிப்பவனும், வ்யாக்ரசர்மோத்தரீயம், ச - புலித்தோலை மெலையாய்க் கொண்டவனும், ஸூராஸூரநமஸ்க்ருதம் - தேவராலும் அசுரராலும் வணங்கப்பெற்றவனும், பஞ்சவக்த்ரம் - ஐந்துமுகத்தோனும், சந்த்ரமௌஸிம்-சந்திரனை சிரத்தினால் தரித்தவனும், த்ரிசூலடமருதரம் முச்சூல வடுக்கைகளைத்தரித்தவனும்.

ஸ்லோகம்.

நித்யவ்யாபகஸூரீதலம் பூவகிஷ்ணுவிபு
வணவநித்யவ்யாபகஸூரீதலம் மகாவிஷ்ணுவிபு
நித்யம்சுராஸ்வதம்ஸூரீதலம் த்ருவமகாவிஷ்ணுவிபு
ஏவம்நித்யம்ப்ரஜபதோ கதம்மாஸசதுஷ்டயம்

(அ)

விவரணை. — நித்யம் - நித்தனும், சாச்வதம் எல்லாவவஸ்தைகளிலும் விளங்குவோனும், சந்தம் - மாயையைக் கடந்தோனும், த்ருவம் - மாற்றமுருதனனும், அக்ஷரம் - அக்கரனும், அவ்யம் - நாசமற்றவனும் (ஆகிய) மஹேசுவரம் - மகேச்சரனை, த்யாயந் - தியானம் செய்துக்கொண்டு (இருந்தான்) ஏவம் - இங்ஙனம், நித்யம்-பிரதிதினமும் பிண்பதஜ் ஜபஞ்செய்துகொண்டவர, மாஸச துஷ்டயம் - நான்கு மாதம் - கதம் - சென்றது.

பொழிப்புரை—எண்டு சென்ற ஐந்தாவதுசுலோகம் முதல் பத்தாவது சுலோகம் வரையில் சூரே அன்வயம் ஆதலின் பொழிப்புரையிங்குக் கூறப்பட்டது.

உட்கரண புறக்கரணங்களை யடக்கித்தெளிவான மனதுடையோனான இராமன் இருதயகமலத்தின்கண் விளங்குவோனும் உமையோர்பாகனும் நான்கு கைகளை யுடையோனும் முக்கண்ணனும் மின்னல் வர்ணமுள்ள சடையைத் தரித்தோனும் கோடிசூர்யஸூனும் கோடிசந்திரன்போல வானந்தகரனும் சகலபரணங்களுடையோனும் அரவப்பூணூலுடையோனும் புலித்தோலையுடையோனும் வரம் அபயம் னையளித்தருளும் முத்திரை தரித்தவனும் புலித்தோலைமேலாடையாய் இவைகக்கொண்டவனும், தேவாஸூரர்களால் வணங்கப்பெற்றோனும் ஐந்து முகத்தோனும் சந்திரகலைதரித்தவனும் முச்சூலவுடுக்கைகளைக் கைகளிலேந்தியோனும் காலவரையில் அடங்காதவனும் எல்லாவவஸ்தைகளிலும் விளங்குவோனும் மாயையைக்கடந்தவனும் மாற்றமுருதவனும் அக்கரனும் நாசமற்றவனுமான சிவபெருமானை, இவ்வாறு பிரதி தினமும் ஜபஞ்செய்துகொண்டவர நான்குமாதங்கழிந்தது

நுட்பம் - எண்டு (மாஸமேகம்) என்ற சுலோகத்தால் சிவோபாஸனநயின்நியமும்சார்த்ஜ் என்ற சுலோகத்தால்சிவோபாஸனநயின் ஐந்தனத்தையும் கூறிப்பின்னர்ஹ்ருதப்பங்கஜே என்றுதொடங்கிஇருதய கமலத்தில் உபாலிப்பதாகிய தகரவீத்யோபாஸனையும்அவ்வாறு இறைவனது சொருபத்தை உமாதேவூர்த்ததாரினம் என்றுதொடங்கி த்ரீசூலடமரூ என்பதீரூய்யினக்கி அவனதும்கிமையை நித்யஞ்ச சாச்வதம் என்றசுலோகத்தால் விளக்கியதும் காண்க. இதன்விரிவு பின் உபாஸநாபோகாத்நியத்தில் நன்குவிசித்தரைக்கப்படும் ஆண்டிக்காண்க.

ஸ்லோகம்.

காஜாகொடுவொழாடிப் பூவொலையிலிஷண்
 னுலகு உருவொழாடித் தோய்வாங்கிலுலுதி
 ன்நெய்வாணாழிவெழிவு லுளுதிவொலுவிழி

தகோகணபூபூவொலுளாந்தோ யாவதெய்திவொலுவிழி (க)

அதனாதோமஹாநாதோ ப்ரளயாம்புதிபிஷண
 ஸமுத்ரமதநோத்தூத மந்தராவநிப்ருத்தளீ
 ருத்ரபாணாகநிஸம்தித்த ப்ரஸ்யத்திரிபுரவிப்ரம
 தமாகர்ண்யாதஸம்ப்ராந்தோ யாவத்பர்யேதிபுஷ்கரம்

—அத - பின்னர் பிரளயாம்புதிபிஷண - பிரளயகாலக் கடல் போலப் பயங்கரமாயும், சமுத்ரமதனோத்தூதமந்தராவநி பிருத்வனி - கடலைக் கடையுங்கால் மந்தரகிரியினின்றுண்டான தொனிபோன்றதும் ருத்ரபாணாக நிசந்தித்தபிரச்யத் திரிபுரவிப்ரம - உருத்திரபாணங்கியால் கொளுத்தப்பெற்று நழுவுகின்றதாய் திரிபுரங்களின் விப்ரமமுடையதுமாகிய, மஹாநா - ஓர் பெரிய நாத - ஒலி, ஜாத - உண்டாச்சது அத - பின்னர், தம் - அந்நாதத்தை, ஆகர்ண்ய - கேட்டு, சம்ப்ராந்தோ - கலங்கினவனாய், (இராமன்) யாவத் - எதுவரையில், புஷ்கரம் - தடாகத்தை, பர்யேதி - அடைவானோ.

பொழிப்புரை—பின்னர் பிரளயகாலத்து மேகம்போலப் பயங்கரமாயதும் கடலைக் கடைந்தபோதுண்டாய மந்தரகிரியின் ஒலிபோன்றதும் உருத்திரபாணங்கியால் கொளுத்தப்பெற்ற திரிபுரங்களின் விப்ரமத்தைமுடையது மாபுலர் பேரொலி தோன்றியது அதைச் செவியுற்றுக் கலக்கமுற்ற இராமன் தடாகத்திற்கு வருவதற்குள்.

ஸ்லோகம்.

தாவதெய்வொழாடினொ ராஜிஷா
 தெஜவொதெய்வொழாடினொ ராஜிஷா (க)

தாவதெய்வொழாடினொ ராமஸ்யாவீத்புரோத்திஷா
 தெஜஸாதேநஸம்ப்ராந்தோ நபஸ்யத்திஸோததயா

ஸ்யாக்யானம்—தவிஷா - அந்தணர்களே, ராமஸ்ய - ராமனுக்கு, புரோத்திஷில், தாவதெய்வ - அவ்வளவிலேயே, மஹாதேஜ - ஓர் பேரொலி ஆவீத் - உண்டாச்சது, தேநதேஜஸ - அவ்வொளியால், (அச்சேடி

தியால்)ஸம்ப்ராந்தம் - கலக்கமுற்றவனாய், ஸு-அவ்விராமன், தசதிசு-பத்துத்திக்குகளையும், ந அபஸ்யது - காணவில்லை.

பொழிப்புரை—இராமனுக் கெதிரில் ஓர் பெருஞ்சோதி தோன்றியது அச்சோதியால் கலக்கமுற்றவனாய் இராமன் பத்துத்திக்குகளையும் அறியாதுபிரமித்தான்.

ஸ்லோகம்.

சுயேக்யதேகக்ஷணவூருணம் ஓமோஹம்யாதோநுபா^ததஜஃ

விவிந்தேகக்ஷயாஜாஸ டெஷத்யோயா^தஜிஜேஸூராம் (௧௧)

அந்தீக்ருதேகக்ஷணஸ்தூர்ணம் மோஹம்யாதோந்ருபாத்மஜஃ

விசிந்த்யதர்க்யாமாஸ தைத்யமாயாம்த்விஜேஸ்வராம்

வியாக்யானம்—தூர்ணம்-உடனே, அந்தீக்ருதேகக்ஷணம் - ஒன்றையும் பார்க்கமாளாத கண்களை யுடையவனாய், மோஹம்யாதம் - மூர்ச்சையடைந்து, ந்ருபாத்மஜஃ - ராமன் விசிந்த்ய - (பின்னர் தெளிந்து) சிந்தித்து, த்விஜேஸ்வராம் - ஓ அந்தண சிரேஷ்டர்களே, தைத்யமாயாம் அரக்கமாயென்று, தர்க்யாமாஸ - நினைக்கலாபினுள்.

பொழிப்புரை—அரசுகுமாரனான ராமன் ஒன்றையும் காணமாளாத கண் ஒளியிழந்து அறிவு கலங்கிநின்று பின்னர் தெளிந்து சிந்தித்து இஃதோர் அரக்கமாயென்று நினைத்தனன். ஓ அந்தணர்களே.

ஸ்லோகம்.

சுபேஷா^ததூ^தபஜிஹாவீரம் வஜ்ய^தசு^ததூ^தயந^தவூ^தக^த

சுவிபூ^தநீ^தஸி^ததெ^தவ^தபா^தநெ^தஜி^தவ்யா^தநெ^தவூ^தஸி^தஜி^தநெ^ததஃ (௧௨)

அதேதாத்தாயமஹாவீரம் ஸஜ்யம்க்ருத்வாததுஸ்ஸவகம்

அவித்யந்நிஸ்தைர்பாணைர் திவ்யாஸ்தரைரபிமந்த்ரிதை

வியாக்யானம்.—அத-பின்னர், உத்தாய - எழுந்து, மஹாவீரம் - மஹாவீரனாகிய (ராமன்) ஸ்வகம்ததஃ - தனது தனுவை, ஸஜ்யம்க்ருத்வா-நாணேற்றி, திவ்யாஸ்தரை-திவ்வியாஸ்திரங்களால் அபிமந்த்ரிதை-அபிமந்த்ரிக்கப்பட்ட. நிகிதை - கூர்மையாகிய, பாணை - பாணங்களால் அவித்யத்-அடித்தான்.

பொழிப்புரை—பின்னர் எழுந்து மஹாவீரனாகிய ராமன் தனது வில்லை நாணேற்றித்திவ்வியாஸ்திரங்களால் அபிமந்த்ரிக்கப்பட்டகூர்மையாகிய பாணங்களால் அடித்தனன்.

ஸ்லோகம்.

சூத்ரையவாரணம் ஸளஜீம் மோஹநம் ஸளரவாவதம் ।
விஷ்ணுசக்ரம் மஹாசக்ரம் காலசக்ரம் வைஷ்ணவம் ॥ (கக்)
ரளஜீம்வாஸபதம் ப்ராஹ்ம களபேரம் குலிசாரிலம் ।
லாமவாஜிஹநாநிஸாணயம் ப்ராயஸ்தராவவஃ ॥ (கங)

ஆத்தேயம்வாருணம் ஸௌம்யம் மோஹநம் ஸௌரபார்வதம்
விஷ்ணுசக்ரம் மஹாசக்ரம் காலசக்ரம் வைஷ்ணவம்
ரவுத்ரம்பாசபதம் ப்ராஹ்மம் கௌபேரம் குலிசாரிலம்
பார்கவாதிபஹுநிபஸ்த்ராணயம் ப்ராயுந்தராகவ

வியாக்யானம்—அயம் - இந்த, ராகவ - இராமன், ஆக்னே
யம் - அக்ரிபஸ்திரம், வாருணம் - வருணஸ்திரம், செளம்யம் -
சந்திராஸ்திரம், மோஹனம் - மோஹனஸ்திரம், செளரம் -
சூரியாஸ்திரம், பர்வதம்-பருவதாஸ்திரம், விஷ்ணுசக்ரம் - விஷ்ணு
சக்கரம், மஹாசக்ரம் - மஹாசக்கரம், காலசக்கரம் - காலசக்கரம்,
வைஷ்ணவம் - வைஷ்ணவாஸ்திரம், ரௌத்ரம் - ருத்திராஸ்திரம்,
பாசபதம் - ஈசாஸ்திரம், ப்ராமம் - பிருமமாஸ்திரம், கௌபேரம் -
குபேராஸ்திரம், குலிசாரிலம் - வஜ்ஜிரவாயுவஸ்திரம், பார்கவாதி
பஹுனி - பார்க்கவம் முதலிய பல, அஸ்த்ராணி - அஸ்திரங்
களை, ப்ராயுந்த - பிரயோகித்தான்.

பொழிப்புரை—இந்த இராமன் அக்கினியஸ்திரம் வருணஸ்திரம்
சந்திராஸ்திரம் மோஹனஸ்திரம் சூரியாஸ்திரம் பருவதாஸ்திரம்
வைஷ்ணவாஸ்திரம் ருத்திராஸ்திரம் பாசபதாஸ்திரம் பிர
மாஸ்திரம் குபேராஸ்திரம் வஜ்ஜிரவாயுவஸ்திரம் பார்க்கவம் முத
லிய பல அஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்தான். கக்-கங.

ஸ்லோகம்.

தஸ்யநுகுஜவிரிஸாணாணி ஹஸ்தாணஸு ஹீபதேஃ ।
வியீநாமிஹஸு காகா ஐவநீரயௌ ॥ (கஅ)
தகக்ஷணந ஜஜ்ஜாஸ்யநஸுஸுக்ராஜ்யபதம் ।
தருணாஹாஸ்யதூணம் மொயிகாவிரிஹீபதேஃ ॥ (கக்)

தஸ்மிந்தேஜுவலிஸஸ்த்ராணி சாஸ்த்ராண்யஸ்ய மஹிபதே:

வினாநாடுமஹாக்ரஸ்யகரகா யிவநீரதௌ

தத:ஷ்ணோநஜஜ்வால ததுஸ்தஸ்ய கராச்சியுதம்

துணர்ச்சாம்சுளித்ராணம் கோடிகாபிமஹீபதே

வியாக்யானம்—தஸ்மின் - அந்த, தேஜஸி - தேஜஸில் (சோதி யில்,) அஸ்ய - இந்த, மஹீபதே: - அரசனுடைய, ஸஸ்த்ராணி - ஆயுதங்களும், அஸ்த்ராணிச - அஸ்திரங்களும், நீரதௌ - சமுத் திரத்தில், மஹாப்ரஸ்ய - மாமேகத்தினது, கரகா:இவ - திவலைகள் போல, விஸீனானி - ஓடுங்கிவிட்டன, தத - பின்னர், ஸ்ஷணேன ஓர்கணத்தில், தஸ்ய - அந்த, மஹீபதே: - அரசனுடைய, தனு: - வில்லும், தூணிரம் - அம்புமுத்தூணியும், அங்குளித்ராணம் - விரல்முடியும், கோதிகாஅபி - உடும்புத்தோலும், கராத - கையி லிருந்து, ச்யுதம் - நழுவிவதாய்க் கொண்டு, ஜஜ்வால - சொலித் தது.

பொழிப்புரை—அந்தச் சோதியில் இந்த அரசனுடைய ஆயுதங்களும் அஸ்திரங்களும் சமுத்திரத்தில் மகாமேகத்தினது திவலைகள்போல ஒடுங்கிவிட்டன. பின்னர் ஓர் கணத்தில் அந்த அரசனது வில்லும் அம்பறாத்தூணியும் விரல் கவசமும் உடம்புத் தோலும் கையினின்றும் நழுவிவதாய்ச் சொலித்தது. அ-கக்.

ஸ்ரீலோகம்.

தலைவரவர்களே: வவரதலுவலிடுவரிடம்.

சபாக்கிஷி துரோகராகி ஜாநுயுராவநீமதம் : (20)

தீவிதாசெந்நாயா விஷயுக்காஃ பரணம்தஃ ।

ஹரிநாராயண உரநாமெவ்: சாந்தொநாஜிஸஹஸ்யகம் || (உக)

ஸ்ரீவம்சஜ்ஞவந்த-குறிஞ் பூணநாசி வந்தம் வந்தம் ।

ததத்த்ருஷ்ட்வாலக்ஷ்மணோபீத: பபாதபுவிமூர்சித:

அதாகிம்சித்கரோராம: ஜாநுப்யாமவநீம்கத:

மீலிதாசேஷாபயாவிஷ்டஸ் ஸம்கரம் ஸரணம்கத.

ஸ்வரேணாப்யுச்சரந்நுச்சை: ஸம்ஸ்பார்நாமஸஹஸ்ரகம்

ஸ்ரீவம்ச தண்டவத்புமெள, ப்ரணநாம புந்புந்.

வியாக்யானம்—தத் - அதனை, த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, லக்ஷ்
மணா - லக்ஷுமன், பீதா - பயந்தவனாய், மூர்ச்சிதா - மூர்ச்சித்தவ
னாய், புவி - பூமியில், பபாத - விழுந்தான், அத - பிறகு, ராமா -
ராமன், அகிஞ்சிதகர - ஒன்றும் செய்ய முடியாதவனாய், ஜானுப்
யாம் - முழங்கால்களால், அவனீம்கதா - பூமியையடைந்து, பயா
விஷ்டா - பயங்கொண்டவனாய், மீலிதாக்ஷா - மூடியகண்களையுடைய
வனாய்க் கொண்டு, சங்கரம் - சங்கரனை, சரணம்கதா - சரணமடைந்
தனன், சம்பீபா - சிவனது, நாமஸஹஸ்ரகம் - ஆயிரம் நாமத்தை,
உச்சை - உரக்கவும், ஸ்வரேண - சத்தத்தோடு, உச்சரன் -
உச்சரித்துக்கொண்டு, சிவம் - சிவனை, பூமெவா - பூமியில் விழுந்து,
தண்டவத் - தடிப்பால (ஸாஷ்டாங்கமாய்) புண்புண - மீண்டும்,
மீண்டும் ப்ரணாமம் - நமஸ்கரித்தான்.

போழிப்புரை—அதனைப்பார்த்து இலட்சுமணன் பயந்தவனாய் பூமியில் மூர்ச்சையாக விழுந்தான். நிறகு இராமன் ஒன்றுஞ் செய்ய முடியாதவனாய் முழங்கால்களால் பூமியை அடைந்து பயங்கொண்டவனாய் முடியகண்களோடு சங்கரனைச் சரணமடைந்தான். சிவபிரானது ஆயிரந்திருநாமங்களை உரத்த சத்தத்தோடு உச்சரித்துக் கொண்டு சிவபிரானைப் பூமியில் விழுந்து தடிபாலச் சாஷ்டாங்கமாய் மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்கரித்தான். ௨௦-௨௧.

20-25.

ஸ்ரீலோகம்.

புதுநாள்-குடிவிலாக்கள் சமீபத்தில் உண்டானது || (உஉ)

உறாவவஸு-பாவொராஃ பவ-தாஸுஉகஃபிரெ ।

சுயக்ஷண நஸீதாஸுஸீதம் தெஜஃ சுத்யசு ॥ (உரு)

உதீலி தாகெநாராஸிஷு பாவஜாவ தபஸுதி ।

புநஸ்சபுர்வச்சாஸீத் ஸப்தோதிந்மண்டலம்ஸ்வநந்

சசாலவஸுதா கோரம் பர்வதாஸ்சசகம்பிரே

அதக்ஷணேநாஸீதாம் ஸுபஸீதலம்¹தஜ: ஆதயத்

உன்மீலிதாசேஷாராமஸ்து யாவத்யாவத்ப்ரபஸ்யதி

வியாக்யானம்—புன:ச - மீண்டும், பூர்வவத் - முன்போலவே,
ஸப்த: - தொனியானது, திங்மண்டலம் - திசைகளை, ஸ்வனன் -
ஒலிக்கச் செய்கின்றதாய், ஐஸீத் - உண்டாச்சது, வஸுதா-பூமி,

கோரம் - பயங்கரமாய், சசால் - சலித்தது, பர்வதா:ச - மலைகளும், சகம்பிரே - அசைந்தன, அத - பின்னர், க்ஷணேன - க்ஷணத்தினில், ஸீதாம்ஸுதலம் - சந்திரனைப்போலக் குளிர்ந்ததாகிய, தேஜ: - சோதியை, ஆதத் - கண்டான், ராம: - ராமன், உன்மீலிதாக்ஷ: - கண்களைத் திறந்துகொண்டவனாய், யாவத் யாவத் - எவ்வளவில், பரபச்யதி - பார்க்கலாயினனே.

பொழிப்புரை—மீண்டுமுன்போலவேதொனிகளானவைதலைகளை ஒலிக்கச்செய்கின்றதாய் உண்டாச்சது பூமி பயங்கரமாய் சலித்தது மலைகளும் அசைந்தன. பின்னர் கணத்தில் சந்திரனைப்போலக் குளிர்ந்ததாகிய சோதியைக் கண்டான். இராமன் கண்களைத் திறந்து கொண்டவனாய் எவ்வளவில் பார்க்கலாயினனே.

ஸ்லோகம்

தாவஜஸ-புஷ்ப-பவ-பாலம் காரஸ்ய-புதம் || (௨௪)

ஸீய-புஷ்ப-பொஹ-புத நவநீதஸ்ய பிண்டவத் |

பொஹ-புஷ்ப-பொஹ-புத நவநீதஸ்ய பிண்டவத் || (௨௫)

நீராதநீரகூணம் ஹ்ரஸ்வகண்டகம் பலப-புஷ்பம் |

நவநீதஸ்ய பிண்டவத் நவநீதஸ்ய பிண்டவத் || (௨௬)

வணிகாவவ-புஷ்ப-பொஹ-புத நவநீதஸ்ய பிண்டவத் |

தாவத்ததஸ்வ-புஷ்பம் ஹ்ரஸ்வகண்டகம் பலப-புஷ்பம்

பிண்டவத் நவநீதஸ்ய பிண்டவத் நவநீதஸ்ய பிண்டவத்

பிரோதஸ்வ-புஷ்பம் மரகதச்சாயஸ்வம் கதவயாம்சிதம்

நீராதநீரகூணம் ஹ்ரஸ்வகண்டகம் பலப-புஷ்பம்

நவநீதஸ்ய பிண்டவத் நவநீதஸ்ய பிண்டவத் நவநீதஸ்ய பிண்டவத்

கண்டிகாகர்கீஸபைப்ரயந்தம் திரோதஸ்ய

வியாக்யானம்—தாவத் அவ்வளவில், பிபூஷமதனோத்தத நவநீதஸ்ய - அமுதமதனத்தினாலுண்டாகிய நவநீதத்தினுடைய, பிண்டவத் - திரள்போன்றதும், பிரோதஸ்வ-புஷ்பம் - பொன்னுல் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், மரகதச்சாயஸ்வம் கதவயாம்சிதம் - மரகதம்போன்ற இரண்டு கொம்புகளையுடையதும், நீராதநீரகூணம்-நீலமணிபோலக் கண்களையுடையதும், ஹ்ரஸ்வகண்டகம்பள

பூஷிதம் - குறுகிய கழுத்துக்கம்பளம்போன்ற தசையால் அலங்காரம் பெற்றதும், ரத்னபல்யாணஸம்யுக்தம் - ரத்னகம்பளத்தோடு கூடியதும், ஸ்வேதசாமரை: - வெண்சாமரங்களால், நிபத்தம் - அலங்கரிக்கப்பட்டுளதும், கண்டிகாகாகீர்ப்பதை: - மணிகளின் ஓசையால், தஸ்திஸ: - பத்துத்திசைகளையும், பூரயாதார நிரம்பச்செய்கின்றதும், ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் - சகலவகை அலங்காரங்களைக் கூடியதுமாகிய, வ்ருஷபம் - இடபத்தை, ததர்சகண்டான்.

பொழிப்புரை—அவ்வளவில் அமுதரத்னத்தினை வுண்டாகிய தலநீதத்தினுடைய திரவ் போன்றதும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் மரகதம்போன்ற இரண்டு கொம்புகளையுடையதும நீல மணிபோன்ற கண்களையுடையதும குறுகிய கழுத்துக் கம்பளம்போன்ற தசையால் அலங்காரம் பெற்றதும் ரத்தின கம்பளத்தோடு கூடியதும் வெண்சாமரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும மணிகளின் ஓசையால் பத்துத்திசைகளையும் நிரம்பச் செய்கின்றதும் சகல அலங்காரங்களோடு கூடியதுமாகிய இடபத்தைக் கண்டான்.

உச,உரு,உக.

ஸ்லோகம்

தத்ராலீநம்ஹாஜெவம் ஸஹஸ்பிகவித்ரஹம் || (உ௭)

கொழிலெய்யுட்பூ கீகாஸம் கொழிஸ்தாலஸ்தலம் |

வ்யாவ்ரஜி-ஹாஸாயஸம் நாமயஜேஞாவலீகிநம் || (உ௮)

வவ-ஹாஸாயஸம் ஹம் விஜி-ஹிமஜிடாயஸம் |

நீலகண்டவ்யாவ்ரஜி-ஹாஸாயஸம் ஹம் ஹிமஜிடாயஸம் || (உ௯)

நாமாவியாயபொஹி ஹிமஜிடாயஸம் ஹிமஜிடாயஸம் ||

யஹாநம்வஹாநம்ஹிமஜிடாயஸம் ஹிமஜிடாயஸம் || (௩௦)

தத்ராலீநம்ஹாஜெவம் ஸத்தஸ்பிகவித்ரஹம்
கோடிஸுலர்யப்ரதீகாஸம் கோடிஸீதாம் ஸுஸீதலம்
வ்யாக்ரசர்மாநம்ரதரம் நாகயஜ்ஞோபவிதிநம்
ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் வித்யுத்திங்கஜடாதரம்
நீலகண்டம்வ்யாக்ர சர்மோத்தரீயம் சந்தர்ஸெகரம்
நாகாவிதாயுதோத்பாதி தஸபாஹுந்தரீலோசநம்
யஹாநம்வஹாநம்ஹிமஜிடாயஸம் ஹிமஜிடாயஸம்

வியாக்யனம்—தாரத் - அவ்விருஷபத்தின் மீது, ஆலீனம் - வீற்றிருக்கின்றவனும், ஸுத்தஸ்படிகவிக்ரஹம் - சுத்தஸ்படிகம், போன்ற தேகமுடையவனும், கோடிகுர்யப்ரதீகாஸம் - கோடிகுரியன் போல் சொலிக்கின்றவனும், கோடிலீதாம் ஸுஸீதனம் - கோடிசந்திரன்போலக் குளிர்ச்சிபொருந்தியவனும், வ்யாக்ரசர்மாம் பரதரம் - புலித்தோலாடை தரிக்கின்றவனும், நாகயஜ்ஞோபவீதினம் - அரவப்பூணூலானும், ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் - சகலாலங்காரமுடையோனும், வித்யுத்திங்கஜடாதரம் - மின்னல்போலப் பொன்னிறமாகிய ஜடைதரித்திருக்கின்றவனும், நீலகண்டம் கறைக்கண்டனும், வ்யாக்ரசர்மோத்தரீயம் - புலித்தோலை மேலாடையாகக் கொண்டவனும், சந்த்ரஸேகரம்-சந்திரனைச் சிரவில்தரிக்கின்றவனும், நானாவிதாயுத்தாத்தபாலிதஸஸாஹம் - பற்பலவிதமாகிய வாயுதங்களால் விளங்கும் பத்துக்கைகளையுடையவனும், த்ரிலோசனம் - முக்கண்ணனும், யுவானம் - யௌவனமுடையோனும், புருஷச்ரேடம் - புருஷசிரேஷ்டனும், ஸச்சிதானந்தவிக்ரஹம் - சச்சிதானந்த வடிவனுமாகிய, மஹாதேவம் - மஹாதேவனையும், கண்டான்.

பேழிப்புரை—அந்த இடபத்தின்மீது வீற்றிருக்கின்றவனும் சுத்தஸ்படிகம் போன்ற தேகமுடையவனும் கோடிகுரியன் போல் சொலிக்கின்றவனும் கோடிசந்திரன் போன்ற குளிர்ச்சிபொருந்தியவனும் புலித்தோலாடை தரிக்கின்றவனும் அரவம் பூணூலுடையோனும் சகல அலங்காரமுடையவனும் மின்னல்போன்ற பொன்னிறமாகிய ஜடைதரிக்கின்றவனும் நீலமாகிய கண்டமுடையவனும் புலித்தோலை மேலாடையாகக் கொண்டவனும் சந்திரனைச் சிரசில் தரிக்கின்றவனும் பலவிதமான ஆயுதங்களால் விளங்கும் பத்துத்திருக்கைகளையுடையவனும் மூன்று திருக்கைகளையுடையவனும் யவ்வனமுடையவனும் புருஷசிரேஷ்டனும் சச்சிதானந்த வடிவனுமாகிய மஹாதேவனையுங் கண்டான். ௨௭, ௨௮, ௨௯, ௩௦.

ஸ்லோகம்.

ததெத்ரவவஸுவாலீநாம் வ-ஞை-வ-ஜ-பூமிநாநாநா ।

தீரேஜீவரஹா ஜோஷாஜ-நீராக-வ-பூ-வா ॥ (௩௧)

சேதூஹரணஸ்ய-தூ-நா-அ-தாரா-வி-தாரிவ ।

வி-ய-பூ-கி-ப-ரொ-த-வ-க-வ-ஹார-ஹார-வா ॥ (௩௨)

வடிவஸ்துஸ்யாவிஷ்டே ஸ்யுஷேஸாம் தராம்வராம் ।

ஶ்வயாவரணஸம்யுக்தாம் ஶ்வயம்யாநுநெவநாம் ॥ (௩௩)

ஶ்வயோத்யாம் வரயராம் நீநெஶ்வரொஹநாம் ।

கஸ்கொஶ்வாஸிவஶ்வாம் தாம் வநுத்யாவஸொஹிதாம் (௩௪)

ஸிவாலிமநஸம்ஜாத பஹுகொஶ்வாஸி வித்யஹாம் ।

வஸுஷிதாநுஷாநுவாப்யாம் ஜமந்யாதரஸிங்காம் ॥ (௩௫)

வஸுஷித்யஸுரஸம் ஷொஹாம் ஶ்வயம்யாநுநெவநாம் ।

தத்ரைவசஸுகாலீநாம் பதிர்ணசந்த்ரநிபாநநாம்

நீலேந்திரதா மாபாமுத்யந்முரகதப்ரபாம்

முக்தாபரணஸம்யுக்தாம் ராதீம்தாராம்சிதாதிவ

விந்த்யக்ஷிதிரோததுங்க குசபாரபராலஸாம்

ஸதஸத்ஸம்ஸயாவிஷ்ட மத்யதேஸாம் தராம்வராம்

திவ்யாபரணஸம்யுக்தாம் திவ்யந்தாநுலேபநாம்

திவ்யமால்பாம்பரதராம் நீலேந்திரவலோசநாம்

அளகோத்பாஸிவதநாம் தாம்ஸுலக்ரஸஸோபிதாம்

ஸிவாலிங்கநஸம்ஜாத புலகோத்பாஸிவிஶ்வஹாம்

ஸச்சிதாநந்தரூபாட்யாம் ஜகந்மாதரமஞ்ஜலிகாம்

ஸௌந்தர்யஸாரஸம்தோஹாம் ததர்ஸரகூந்தந

வியாக்யானம்—தத்ர ஏவ - அவ்விடத்திலேயே, ஸுவாலீனாம் - ஸுகமாக வீற்றிருக்கின்றவனும், பூர்ணசந்த்ரநிபானாம் - பூர்ண சந்திரன்போன்ற முகமுடையவனும், நீலேந்திரதாமாபாம் - நீலோற்பலக் கார்தியுடையவனும், முக்தாபரணஸம்யுக்தம் - முக்தாபரணமணிந்தவனும், தாராம்சிதாம் - நக்ஷத்திரங்களைக் கொடுத்திய, ராதீம்இவ - ராத்திரியைப் போன்றவனும், விந்த்யக்ஷிதிரோததுங்ககுச பாரபராலஸாம் - விந்த்யகிரிபேரல் உந்தநமாகிய குசப ராங்களால் சிரமங்கொண்டவனும், ஸதஸத்ஸம்ஸயாவிஷ்ட மத்ய தேஸாந்தராம் - உளதோ இல்லையோவெனும் ஐயத்திற்கிடமாகிய இனாடப்பக்கத்தை யுடையவனும், வராம் - உத்தமியும், திவ்யாபரணஸம்யுக்தாம் - திவ்யமலர்வஸுதிரங்களைத் தரித்தவனும், நீலேந்திரவலோசனம் - நீலோற்பலம்போன்ற கண்களை யுடையவனும், அளகோத்பாஸிவதனம் - மின்னெற்றியில் படிந்த (சூர்ணகூந்தள மெனும்) கேசங்களால் விளங்கும் முகமுடையவனும், தாம்பூலக் ராஸஸோபிதாம் - தாம்பூலக்கவளத்தால் விளங்குகின்றவனும்

சிவாலிங்கநஸம்ஜாதபுலகோத் பாவலிவிக்காஹாம் - சிவனது ஆலிங்
கனத்தாலுண்டாகிய புளகத்தால் (சந்தேதாஷ மயிர்ச்சிலிப்பால்)
விளங்கும் தேகமுடையவனும், சச்சிதானந்தரூபாப்பாயம் - சச்சிதா
ந்த வுருவமுடையவனும், ஸௌந்தர்யஸாஸநதேதாஹாம் - சென
ந்தரியசாரத்திரஹயுள்ளவனும், ஜகன்மாதாம் - லோகமாதா வும்
ஆகிய, அம்பிகாம் - அம்பிகையை, ரகுநந்தன - ராகவன், ததஸ்ம்-
கண்டான்.

௩௩௩.

பொழிப்புரை—அவ்விடத்திலேயே சுகாயம் வீற்றிருக்கின்றவ
னும் பூரணசந்திரன்போன்ற முகமுடையவனும் நீலைப்பாலகாந்தி
யுடையவனும் பிரகாசிக்கும் மரகதகாந்தியுடையவனும் முத்தா
பரணமணிந்தவனும் நட்சத்திரங்களைவிடக் கூடிய இராத்திரிபோன்
றவனும் விந்தியகிரிபோலும் உன்னதமாகிய சூரபாங்கனவால் சூ
மங்கொண்டவனும் உள்தோ இல்லையாவெனும் ஐயத்திற்குடமா
கிய இடைப்பக்கத்தை யுடையவனும் உத்தமியும் திவ்விப்பாபாண
ங்களை யணிந்தவனும் திவ்வியசந்தனம் பூசியவனும் திவ்வியமலர்
வஸ்திரங்களைத் தரித்தவனும் நீலைற்பலம்போன்ற கண்களையு
டையவனும் முன்னெற்றியிற்படிந்த சூர்ணகுந்தன மென்னும் கே
சங்களால் விளங்கும் முகமுடையவனும் தாம்பூலக் கவனத்தால்
விளங்குகின்றவனும் சிவரானது ஆலிங்கனத்தாலுண்டாகிய புள
கத்தால் பிரகாசிக்கும் தேகமுடையவனும் சாசிதானந்தவுரு
யுடையவனும் செளந்தரிய சாரத்திரனை யுடையவனும் லோக
மாதாவுமாகிய அம்பிகையை இராகவன் கண்டான்.

ஸ்லோகம்

ஸவஸ்வாஹநஸம்ஸ்யாநு நானாயுபஸ்தூநாநு || (௩௬)

ஸ்யஹநுபந்தராகீநி ஸாரிநிவரிமாயகம் |

ஸவஸ்வாஹநஸம்ஸ்யாநு லீக்வாராநு உரிசுஸ்யூதாநு || (௩௭)

ஸுமம்மரஹாரஹம் ஸவஸ்வாஹநுபாயம் |

காராஹம்ஸ்யகீகாஸம் விஷ்ணுதூந்தூய்யாயகம் || (௩௮)

ஜவந்தகேகேநஸாரஹநுபாயம் ஜநாஹம் |

ஸ்வஸ்வவாஹநஸம்பத்தாந நானாயுதஸத்தகரந

ப்ரஹத்ரதம்தராதீநி ஸாமாநிபரிகாயத

ஸ்வஸ்வகாம்தாஸ மாயுத்தாந்திப்பாலார் பரிதஸ்திதார்

ஸ்லோகம்.

சுநந்தாஜிஹாநாநாநா கௌலாஸகிரிஸந்நிபாந் || (சஉ)

கௌவவெஞ்ஞாவநிஷ்ஞாநாநா ஜீநிரதூவிஷ்ஞாநாநா |

ஸுவணவெஞ்ஞாவநிஷ்ஞாநாநா நந்திநம்புரதஸ்திதம் || (ச௩)

அநந்தாதிமஹாநாகாந கௌலாஸகிரிஸந்நிபாந்

கௌவல்யோபநிஷ்ஞாநாநா மணிரதநிபூஷிதாந

ஸுவர்ணவேத்ரஹஸ்தாட்யம் நந்திநம்புரதஸ்திதம்

லியாக்யானம்—மணிரதநிபூஷிதான் - மணிச்ரேஷ்டங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும், கௌவல்யோபநிஷ்ஞாநாநா - கௌவல்யோபநிடதத்தைப் பாராயணம் செய்கின்றவர்களும், கௌலாஸகிரிஸன்னிபாந் - கௌலாஸகிரி போன்றவர்களுமாகிய, அநந்தாதிமஹாநாகாந் - அநந்தன்முதலிய மஹாநாகர்களையும், புரத - முன்னால், ஸ்திதம் - நிற்கின்றவரும், ஸுவர்ணவேத்ர ஹஸ்தாட்யம் - பொற்பிரம்பு கையிற்பிடித்தவருமாகிய, நந்திநம் - நந்தியையும் கண்டான்.

பொழிப்புரை—மேன்மைபான ரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும் கௌவல்யோபநிடதத்தைப் பாராயணஞ் செய்கின்றவர்களும் கௌலாஸகிரி போன்றவர்களுமாகிய அநந்தன் முதலிய மகா நாகர்களையும் முன்னால் நிற்கின்றவரும் பொற்பிரம்பு கையிற்பிடித்தவருமாகிய நந்திதேவரையுங் கண்டான். சஉ,ச௩.

ஸ்லோகம்

சுநந்திணைஞ்ஞாவநிஷ்ஞாநாநா மணிரதநிபூஷிதாந ||

சுநந்திணைஞ்ஞாவநிஷ்ஞாநாநா மணிரதநிபூஷிதாந || (ச௪)

சுநந்திணைஞ்ஞாவநிஷ்ஞாநாநா மணிரதநிபூஷிதாந ||

சுநந்திணைஞ்ஞாவநிஷ்ஞாநாநா மணிரதநிபூஷிதாந || (ச௫)

சுநந்திணைஞ்ஞாவநிஷ்ஞாநாநா மணிரதநிபூஷிதாந ||

சுநந்திணைஞ்ஞாவநிஷ்ஞாநாநா மணிரதநிபூஷிதாந || (ச௬)

சுநந்திணைஞ்ஞாவநிஷ்ஞாநாநா மணிரதநிபூஷிதாந ||

சுநந்திணைஞ்ஞாவநிஷ்ஞாநாநா மணிரதநிபூஷிதாந ||

சுநந்திணைஞ்ஞாவநிஷ்ஞாநாநா மணிரதநிபூஷிதாந ||

காலாக்கிருத்தரம் தூரஸ்தம் ஜ்வலத்தாவாக்கிஸந்ரிபம்
த்ரிபாதம் குடிலாகாரம் நடத்த்ப்ருங்கிரிடிம்புந்
நாநாவிகாரவதநாந் கோடிஸ்ப்ரமதாதிபாந்

வியாக்யானம்—தகநிணே - தென்பக்கத்தில், மூலிகாரூடம் -
மூலிகாரூடின் மீதேறியவரும், பர்வதோபமம் - மலைபோன்றவரும்
ஆகிய, கணேசம் - கணபதியையும், உத்தரே - வடபக்கத்தில்,
மயூரவாஹனாரூடம் - மயில்வாஹனத்தில் வீற்றிருக்கின்றவரும்
ஆகிய, ஷண்முகம் - ஆறுமுகனாகிய முருகக்கடவுளையும், பார்
ஸவயோ - பாரிசங்களில், பீஷணக்ருதிம் - பயங்கரமாகிய உருவ
முடையவர் ஆகிய, மஹாகாலம் - மஹாகாளரையும், சண்டே
சம் - சண்டேசனையும், தூரஸ்தம் - சற்றுத் தூரத்திலுள்ளவனும்,
ஜ்வலத்தாவாக்கிஸன்னிபம் - சொலிக்கும் காட்டுத்தீபோன்றவ
ரும் ஆகிய, காலாக்கிருத்தரம் - காலாக்கிருத்திரரையும், புரத -
எதிரில், த்ரிபாதம் - மூன்றுகால்களையுடையவரும், குடிலாகாரம் -
கோணலாகிய தேகமுடையவரும், நடத்த்ப்ருங்கிரிடிம் - நடனம்
செய்யும் பிருங்கிரிடியையும், நாநாவிகாரவதநான் - பற்பலவிகார
முடைய முகத்தினர்களாகிய, கோடிச - கோடிக்கணக்காயுள்ள
ப்ரமதாதிபான் - பிரமதகணாதிபர்களையும் கண்டான்.

பொழிப்புரை—தென்பக்கத்தில் மூலிகத்தின் மீதாரோகணித்
தவரும் மலைபோன்றவருமாகிய கணபதியையும் வடபக்கத்தில்
மயில் வாகனத்தின்மீது வீற்றிருக்கின்றவராகிய ஆறுமுகக்கட
வுளையும் பக்கங்களில் பயங்கரமாகிய உருவமுடையவராகிய மகா
களரையும் சண்டேசரையும் சற்றுத் தூரத்திலுள்ளவரும் சொ
லிக்கும் காட்டுத்தீபோன்றவருமாகிய காலாக்கினி ருத்திரரையும்
மூன்று கால்களையுடையவரும் கோணலாகிய தேகமுடையவரும்
நடனஞ்செய்யும் பிருங்கிரிடியையும் பற்பலவிகாரமுடைய முகத்
தினர்களாகிய கோடிக்கணக்காயுள்ள பிரமத கணாதிபர்களையும்
கண்டான்

சச,சநு,சக.

ஸ்லோகம்.

நாநாவாஹநஸ்யபூதம் வாரிதொரோதூரணம் ।

வம்வாகுஷீஜவாலதூந விரிவீடிபாபராடிகாந ।

(சஎ)

ஃவிராஃடிசுமீகாநி நாபஜிநூஸ்யஸ்தம் ।

தத தெத புஸகஸ்தம் ஜவலிஜகடிஸநம் ।

(சஅ)

நாநாவாஹநஸம்யுக்தம் பரிதோமாத்ருமண்டலம்
 பஞ்சாக்ஷரீஜபாஸக்தான் லித்தவித்யாதராதிகார்
 திவ்யருத்ரககீதாநி காயத்கிந்ரப்ருத்தகம்
 தத்ரத்ரையம்யகம்மந்த்ரம் ஜபத்விஜகதம்பகம்

வியாக்யானம்—நாநாவாஹநஸம்யுக்தம் - பற்பலவாஹநங்
 களிலேறியவர்களும், பரித: - சூழ்ந்துிற்கும், மாத்ருமண்டலம் -
 மாதிரு (அன்னை அதாவது ஸப்தமாதிருக் கூட்டத்தையும்) பஞ்
 சாக்ஷரீஜபாஸக்தான் - பஞ்சாக்ஷரஜபத்தில் விருப்புற்றவர்களா
 கிய, லித்தவித்யாதராதிகான் - சித்தர் வித்தியாதரர் முதலியவர்
 களையும், திவ்யருத்ரககீதாநி - திவ்வியருத்திர சரிதகீதங்களை,
 காயத்கிந்ரப்ருத்தகம் - பாடுகின்ற கின்னரக்கூட்டத்தையும்,
 தத்ர - அங்கு, த்ரையம்பகம் - திரியம்பகம் என்று தொடங்கிய,
 மந்த்ரம் - மந்திரத்தை, ஜபத்விஜகதம்பகம் - ஜபிக்கும் அந்தணக்
 கூட்டத்தையும் கண்டான்.

பொழிப்புரை—பற்பல வாகனங்களி லாரோகணித்தவர்களும்
 சூழ்ந்துிற்கும் மாதிருக்கூட்டத்தையும் பஞ்சாட்சரஜபத்தில் விரு
 ம்புற்றவர்களாகிய சித்தர் வித்தியாதரர் முதலியவர்களையும் திவ்
 வியருத்திர சரிதகீதங்களை பாடுகின்ற கின்னரக் கூட்டத்தையும்
 அங்குதிரியம்பக மென்று தொடங்கிய மந்திரத்தை ஜபிக்கும் அந்
 தணர்கூட்டத்தையங் கண்டான். சஎ,சஅ.

ஸ்லோகம்.

மாபஃதஃவீணயாமிதம்நுத்யுகுஃகம்நாரதஜீவி |

நுத்யுகொநாடநுத்யுகுநாஃ ஹஜீநவ்ஸரோமணாஃ || - (சக)

காயந்தம்வீணயாகீதம்ந்ருத் யந்தம்நாரதம்திவி
 ந்ருத்யதோநாட்யந்ருத்யேந ரம்பாதிரபஸரோகணாந்

வியாக்யானம்—திவி - ஆகாயத்தில், வீணயா - வீணையினால்,
 கீதம் - பாட்டை, காயந்தம் - பாடுகின்றவரும், ந்ருத்யந்தம் -
 நடனம்செய்வோருமாகிய, நாரதம் - நாரதரையும், நாட்யந்ருதி
 யேந - நாட்டியந்ருத்தத்தோடு, ந்ருத்யதோ - நடனமாவதாகிய,
 ரம்பாதிர - அரம்பைமுதலியவர்களான, அப்ஸரோகணாந் - அப்ஸ
 ரஸ்திரிகளின் கூட்டங்களையும் கண்டான்.

பொழிப்புரை—ஆகாயத்தில் வீணையினால் பாட்டைப்பாடுகின் றவரும் நடனம் செய்வோருமாகிய நாரதரையும் நாட்டியசாஸ் திரத்தின்படி நடனம் செய்வோர்களாகிய அரம்பைமுதலிய அப் ஸரஸ்திரீகளையும் கண்டான்.

சக.

ஸ்லோகம்.

மாயவ்ஜித்ரயாஜீநாம் மயவபாணாங்கடிவகம் ।

கவ்வொழிதரதாநீநாம் கந்தர்வாணம்கதம்பகம் ॥ (௫௦)

காயத்திரதரதாநீநாம் கந்தர்வாணம்கதம்பகம்
கம்பலாச்வதரௌசம்பு கர்ணகுண்டலதாம்கதௌ

வியாக்யானம்—காயச்சித்ரதரதாநீநாம் - பாடுகின்றவர்களான சித்ரதன் முதலியவர்களாகிய, கந்தர்வாணம் - கந்தர்வர்களது, கதம்பகம் - கூட்டத்தையும், சம்புகர்ணகுண்டலதாம் - இறைவ னுக்குக் காதணியாயிருக்குந் தன்மையை, கதௌ - அடைந்தவர்க ளாகிய, கம்பலாச்வதரௌ - கம்பல அச்வதரர்களையும் கண்டான்.

பொழிப்புரை—பாடும் சித்திரதர்முதலிய கந்தர்வக்கூட்டத் தையும் சிவபெருமானுக்குக் காதணியாயுள்ள கம்பலாச்வதரர்களை யும் கண்டான்.

௫௦.

ஸ்லோகம்.

மாயவ்ஜிதவந்நுமளமீதம் கவாவங்கவவந்தயா ।

வவ்வொழிவஸவாஷிஷாகுதாபெபாரவாந்தநம் ॥ (௫௧)

காயந்தௌபந்நகௌகீதம் கபாலம்கம்பலம்ததா
ஏவம்தேவஸபாம்த்ருஷ்ட்வா க்ருதார்த்தோரகுநந்தன;

வியாக்யானம்—கீதம் - கீதத்தை, காயந்தௌ - பாடுகின்ற வர்களாகிய, பந்நகௌ - பந்நர்களாகிய, கபாலம் - கபாலையும், கம்பலம் - கம்பலன் இவர்களையும் கண்டான், ஏவம் - இவ்விதம், தேவஸபாம் - தேவஸபையை, த்ருஷ்ட்வா - கண்டு, ரகுநந்தன; - ராகவன், க்ருதார்த்த; - திருதார்த்தனாயினன் (தன்னியனாயினன்).

பொழிப்புரை—கீதத்தைப் பாடுகின்றவர்களாகிய பந்நர்களா கிய கபாலகம்பலர்களையும் கண்டான். இவ்வாறு தேவஸபையைக் கண்டு ராமன் கிருதார்த்தனானான்.

௫௧.

ஹஷ்டமஜ்யவாவாஸஸு வஜேவஸிஹஸுரம் |

ஶிவநாரிஸஹஸுரணபுணநாரி வஸுநீபஸுநம் ||

(௫உ)

ஹர்ஷகத்ததயாவாசாஸ்துவந்தேவம்மஜேஹச்வரம்
திவ்யநாமஸஹஸ்ரேண ப்ரணநாமபுந:

வியாக்யானம்—ஹர்ஷகத்ததயா - சந்தேதாஷத்தால் தழுதழுத்த, வாசா - வாக்கியத்தால், தேவம் - இறைவனாகிய, மஜேஹச்வரம் - சிவபெருமானை, ஸ்துவன் - ஸ்தோத்திரம் செய்கின்றவனுக்கொண்டு, திவ்யநாமஸஹஸ்ரேண - திவ்வியமாகிய நாமங்களின் ஆயிரத்தால், புந்புந - மீண்டும், ப்ரணநாம - நமஸ்கரித்தான்.

பொழிப்புரை—ஸந்தேதாஷத்தால்தழுதழுத்த வாக்கியத்தால் இறைவனாகிய சிவனை ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டு திவ்யநாமஸஹஸ்ரத்தால் பன்முறை நமஸ்கரித்தான்.

(௫உ)

நான்காவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவ தத்தியாயம்.

ॐ ॐ ॐ ॐ

ஸ்ரீஸூத்ரஉவாச - ஸ்ரீஸூத்ரக்கூறியது.

சுபுஷ்பாடிபாஹுதூத ஹரணீயரபொஶிஹாநு |

சுநெகஜிவ்யூதூம் ஸு-கிஜீரிகஜிமந்தம் ||

(௧)

அதப்ராதரபூத்தத்ர ஹிரண்மயரதோமஹார்
அநேகதிவ்யரத்நாம் சுகிம்மீரிததிகந்தர:

வியாக்யானம்—அத - பிறகு, தத்ர - அங்கு, அநேகதிவ்யரத்நாம்சுகிம்மீரிததிகந்தர: - எண்ணிறந்த திவ்யரத்நங்களின் காந்தியால் சித்திரவர்ணத்தோடுகூடிய திசைவெளிகளை யுடையதும், மஹார் - பெரிதுமாகிய, ஹிரண்மயரத: - ஸ்வர்ணமயமானரதம், ப்ராதரபூத் - ஆவிர்ப்பவித்தது (தோன்றியது.)

பொழிப்புரை—பிறகு அங்கு எண்ணிறந்த திவ்யத்நங்களின் காந்தியால் சித்திரவர்ணமாக்கப்பட்ட திசைவெளிகளையுடையதும் பெரிதுமாகிய பொன்மயமாகிய ரதம்தோன்றியது.

க.

- மிகுபொங்கலங்காபு சிவாங்குலதலயம் ।
 சிவாங்குலதலயம் து ஸ்ரீமதேந்திரசாஸ்திரம் ॥ (௨)
 ஸ்ரீமதேந்திரசாஸ்திரம் து மணலயம் து ।
 சிவாங்குலதலயம் து ஸ்ரீமதேந்திரசாஸ்திரம் ॥ (௩)
 சிவாங்குலதலயம் து ஸ்ரீமதேந்திரசாஸ்திரம் ।
 வாரிஜாததருத்த புஷ்பமாலாபிரஞ்ஜிதம் ॥ (௪)
 சிவாங்குலதலயம் து ஸ்ரீமதேந்திரசாஸ்திரம் ।
 கவந்திராமாஸ்திரம் து ஸ்ரீமதேந்திரசாஸ்திரம் ॥ (௫)
 ஸ்வதலயமவொஷாபு நானாவாஷிவசிந்திதம் ।
 வீணாவணஸ்வநாஸத்த கிருநீகணஸங்குலம் ॥ (௬)

நத்யுபாந்திகபங்காட்ய மஹாசக்ர சதுஷ்டய
 முக்தாதோரணஸம்யுக்தம் ச்வேதச்சத்ரசத்ராவ்ருதம்
 சுத்தஹைமகுரைராத்ய துரங்ககணஸம்யுக்தம்
 முக்தாவிதாநவிலஸதூர்தவதிவ்யருஷத்வஜம்
 மத்தவாரணிகாயுக்தம் பஞ்சதத்வோபசோபிதம்
 பாரிஜாததருத்த புஷ்பமாலாபிரஞ்ஜிதம்
 ம்ருகநாபிஸமுத்த கஸ்தூரீமதபங்கிலம்
 கர்பூராகருதாபோத்த கந்தாக்ருஷ்டமதுவரத்
 ஸம்வர்த்தகனகோஷாட்யம் நானாவாத்யஸமந்விதம்
 வீணாவணஸ்வநாஸத்த கிருநீகணஸங்குலம்

வியாக்யானம்—நத்யுபாந்திகபங்காட்ய மஹாசக்ர சதுஷ்டயம் - கௌதமீநதிக்கரையிலுள்ள சேற்றினால் பூசப்பட்டுள்ள பெரிய நாலுசக்கரங்களையுடையதும், முக்தாதோரணஸம்யுக்தம் - முத்துத்தோரணங்களுடையதும், ச்வேதச்சத்ரசத்ராவ்ருதம் - எண்ணிறந்த வெண்குடைகளால் சூழப்பட்டதும், சுத்தஹைமகுரை - சுத்தமாகிய பொற்குளம்புகளோடு, ஆட்யதுரங்ககணஸம்யுக்தம் - கூடியகுதிரைவரிசைகளையுடையதும், முக்தாவிதாநவிலஸதூர்தவதிவ்யவ்ருஷத்வஜம் - முத்துகளால் நிரமிக்கப்பட்ட மேல்விதாநத்தில் விளங்கும் வ்ருஷபத்துவஜத்தையுடையதும், மத்தவாரணிகாயுக்தம் - மதித்த யானைகளையுடையதும், பஞ்சதத்வோபசோபிதம் - ஐந்துதத்துவாதிஷ்டான தேவர்களோடுகூடி விளங்குவதும், பாரிஜாததருத்த புஷ்பமாலாபிரஞ்ஜிதம் - பாரிஜாதவிருஷத்திலுண்டாகிய புஷ்பமாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், ம்ருக

நாபிஸமுத்பூதகஸ்தூரீமதபங்கில: - கஸ்தூரிமானிடம் உண்டாகிய கஸ்தூரீமதபங்கம்படியப் பெற்றதும், ஸம்வர்த்தகனகோஷாப்ய: - பிரளயகாலமேகங்களினுடையதுபோன்ற ஒலி முழக்கத்தையுடையதும், நானாவாத்பஸமர்வித: - எண்ணிறந்த வாத்திய விசேஷங்களோடு கூடியதும், வீணைவணுஸ்வராஸக்தகிந்நீகணஸங்குல: - வீணைபுல்லாங்குழல் மிருதங்கம் இவைகளின் நாதத்தில் விருப்புற்ற கிந்நரஸ்திரீகூட்டத்தோடு கூடியதுமாயிருந்தது.

பொழிப்புரை—அது கௌதமீந்திக்கரையிலுள்ள சேற்றினால் பூசப்பட்ட நாலுபெருஞ்சக்கரங்கோயுடையதும் முத்துத் தோரணங்களையுடையதும் வெண்குடைகளால் சூழப்பட்டுள்ளதும் சுத்தமாகிய பொற்குளம்புகளையுடைய குதிரைவரிசைகளையுடையதும் முத்துக்களால் நிரமிக்கப்பட்ட மேல்விதானத்தில் விளங்கும் வருஷபத்துவஜமுடையதும் மதித்த யானைகளையுடையதும் ஐந்துதத்துவாதிஷ்டான தேவர்களோடுகூடி விளங்குவதும், பாரிஜாதபூஷபாலைகளால் லலங்கரிக்கப்பட்டதும் அற்புதமாகிய கஸ்தூரீமதபங்கம் படியப்பெற்றதும், பிரளயகாலமேகங்களினதுபோன்ற ஒலிமுழக்கத்தையுடையதும், எண்ணிறந்த வாத்திய விசேஷங்களோடுகூடியதும் வீணை புல்லாங்குழல் மிருதங்கம் இவைகளின் நாதத்தில் விருப்புற்ற கிந்நரஸ்திரீக்கூட்டத்தோடு கூடியதுமாயிருந்தது.

சு.

ஸ்லோகம்.

வணவாக்ருக்ஷாராயஸ்ய ஷ்டவ்யஷாஷுதீய-புஸங்காரம் ।

சுஃஸ்யாஸவ்ஹிதஸ்துத்யபடதஸ்தௌவியதூஜா ॥ (எ)

ஸ-பாநீரஜநெத்யாணாம் ஸுதவாரீரவாலநெம் ।

ஶிவ்யவஜநவாநெதஸ்து ப்ரஹ்மஸ்தாநீலநொவ்ஹித: ॥ (அ)

ஏவம்க்ருத்வாரதச்ரேஷ்டம் வருஷாதுத்தீர்யசங்கர.

அம்பயாஸவ்ஹிதஸ்தத்ர படதஸ்பேஅவிசத்ததா

ஸுரநீரஜநேத்ராணாம் ச்வேதசாமரசாலநை:

திவ்யவ்யஜநவாதைஸ்சப்ரஹ்ருஷ்டோநீலலொவ்ஹித:

வியாக்யானம்—ஏவம் - இவ்விதம், ரதச்ரேஷ்டம் - ரதச்ரேஷ்டத்தை, க்ருத்வா - (தோன்ற)ச்செய்து, சங்கர: - சங்கரன், வரு

ஷாத் - வருஷபத்தின்மீதிருந்து, உத்தீர்ய - இறங்கி, அம்பயாஸஹித - அம்பிகையோடுகூடியவராய், தத்ர - அந்தரத்தத்திலுள்ள, படதல்பே - வஸ்திராஸரத்தில், அவிசத் - உட்கார்ந்து கெரண்டனர், ஸுரநீரஜநேத்ராணம் - தேவமங்கையர்களது, ச்வேதசாமரசாஸனே - வெண்சாமரச் சலனங்களாலும், திவ்யவ்யஜநவாதைஸ்ர - சிறந்தவிசிறியின் காற்றினாலும், நீஸ்ஸாஹித: - சிவபெருமான், ப்ரஹ்ருஷ்ட - மிகவும் ஸந்தோஷித்தனர்.

பொழிப்புரை—இவ்வாறு உத்தீரேஷ்டத்தைத் தேவாந்தர்செய்து சங்கரன் வருஷபத்திலிருந்திறங்கி அம்பிகையோடு கூடியவராய் ரதத்தையடைந்து அதிலுள்ள வஸ்திராஸரத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டனர். தேவமங்கையர்களது வெண்சாமரங்களாலும் சிறந்தவிசிறியின் காற்றினாலும் சிவபெருமான் மிகவும் திருப்தியடைந்தனர்.

அ.

ஸ்லோகம்

கணத்கணநியூதெந்ஜேஜேரஸிஜேதெதம் ।

வீணாவெணுவதெந்ஜேதெந் வஞ்ணஜேஜேதெதம் ॥ (க)

ஸுகவாக்யகலாராவெந் ஸுதவாராவதஸ்வதெந் ।

கவணத்கங்கணநித்வாநை மஞ்ஜுமஞ்ஜீரசிஞ்ஜிதை
வீணாவெணுவதெந் திதை பூர்ணமாவீஜேஜேதத்யம்
சுகவாக்யகலாராவை ச்வேதபாராவதஸ்வதெந்;

வியாக்யானம்—கவணத்கங்கணநித்வாநை - ஒலிக்கின்றகடகநாதங்களாலும், மஞ்ஜுமஞ்ஜீரசிஞ்ஜிதை - இனியதண்டை ஒலிகளாலும், வீணாவெணுவதெந் - வீணைபுள்ளாங்குழல்களின் நாதங்களாலும், திதை - பாட்டுகளாலும், சுகவாக்யகலாராவை - கிளிவாக்யங்களின் இனியகுரலாலும், ச்வேதபாராவதஸ்வதெந் - வெண்மாடப்புறக்களின் சப்தங்களாலும், ஜேஜேதத்யம் - மூவுலகமும், பூர்ணம் - நிரம்பியது, ஆவீத் - ஆச்சுது.

பொழிப்புரை—ஒலிக்கும் கடகநாதங்களாலும் இனியதண்டை ஒலிகளாலும் வீணாவெணுக்களின் நாதங்களாலும் திதங்களாலும் கிளிகளின் இனியகுரல்களாலும் வெண்மாடப்புறக்களின் சப்தங்களாலும் மூவுலகமும் நிரம்பியதாச்சுது.

க.

ஸ்லோகம்.

உந்நிஜ ஹ்ருஷாமணிநாஃ ஷஸ-நாஷெவவஹி-ணஃ || (க௦)

நந்ருத-ஷஸ-ய-தஸூவஹ-ஷகாநுகொடிஸ-வ்யா ।

உந்நித்ரபூஷாபணிநாம் தர்சநாதேவபர்ஹிண..

நந்ருதர்தர்சயந் தஸ்ஸ்வாந் சந்நகாந் கோடிஸங்க்யா

வியாக்யானம்—உந்நித்ரபூஷாபணிநாம் - உல்லாஸமாயுள்ள ஆபரணஸர்ப்பங்களை, தர்சநாத்வ - கண்டதனாலேயே, பர்ஹிண.. - மயில்கள், 'ஸ்வாந - தங்களது, கோடிஸங்க்யா - கோடிக்கணக்காயுள்ளது, சந்நகாந - புள்ளிகளை, தர்சயநத் - காண்பிக்கின்றனவாய், நந்ருத - நந்த்நம செய்தன.

பொழிப்புரை—உல்லாஸமாயுள்ள ஆபரண ஸர்ப்பங்களைக் கண்டதனாலேயே மயில்கள் தங்களது கோடிக்கணக்கான புள்ளிகளைக் காண்பிக்கின்றனவாய்க் கூத்தாடின. க03.

ஸ்லோகம்.

புண்ணீ-த-க்தொராஸீ-தூவ்யவ்ருஷபவ்யஜஃ || (கக)

சூநிநாயரய-ஷி-வ-ஹ்ருஷ-நா-தாரா-நா । (கக3)

ப்ரணமந்தம் ததாராம முத்தாபயவ்ருஷபத்வஜ.

ஆநிநாயர தம் திவ்யம் ப்ரஹ்ருஷ்டேநாநதாரத்மநா

வியாக்யானம்—தத - அதற்குப்பிறகு, வ்ருஷபத்வஜ - சிவபெருமான், ப்ரணமந்தம் - நமஸ்கரிக்கின்றவனாகிய, ராமம் - ராமனை, உத்தாபய - எழுந்திருக்கச்செய்து, ப்ரஹ்ருஷ்டேந - மிக்கத் திருப்தியடைந்த, அநதாரத்மன - சித்தத்தோடுகூட, திவ்யம் - திவ்யமாகிய, ரதம் - அந்தரதத்திற்கு அவனை, ஆநிநாய - வரவழைத்தான்.

பொழிப்புரை—அதற்குப்பிறகு சிவபெருமான் நமஸ்கரித்துக் கொண்டிருக்கின்றவனாகிய ராமனை எழுந்திருக்கச்செய்து மிக்கத் திருப்தியடைந்த மனதோடு அவனைத் தமது அற்புதமாகிய ரதத்திற்கு வரவழைத்தனர். கக4.

西出左

 $\mathcal{EF}$.

பொழிப்புரை—ஓ அரசனே இந்த அஸ்திரமானது திசுந்ணமாயும் பயங்கரமாயும் உலகையழிப்பதாயுமுள்ளது. ஆதலால் இது

ஸாடான்னியயுத்தம் முதலியதில் பிரயோகிக்கக்கூடியதல்ல. இவ் வஸ்திரத்திற்கு முவ்வுலகிலும் தடுக்கக்கூடியது வேறு ஒன்று இல்லை. ஆதலால் ஐராமா ப்ராணுபத்து வந்தபோது இது பிரயோ கிக்கக்கூடியது. மற்றஸமயத்தில் பிரயோகித்தால் உலகையழிக்கிற தாகும்.

கரு.

ஸ்லோகம்.

சுபாஹ-புயஸ-ந-முஷ்டாநு லொகபாலாந்-மேஹஸ்வரஃ || (க௭)

உவா உவராஜீ-சு-ஸ்வஸிஸு-வ்ய-ய-ய ||

ராவவொய-உ-வெ-தா-வெ-ஸு ராவண-நி-ஹ-நிஷ-தி || (க௮)

த-வெ-ஸு-உ-வெ-வ்ய-ஸு-நி-ஷ-தி-த-வெ-ஸு-நி-ஷ-தி ||

தஸு-அ-நா-தா-நி-ஷ-தி-வெ-தா-ப-ஸு-நி-ஷ-தி || (க௯)

ஸா-ஹ-ய-ஸி-ஸு-க-வ-ஸு-த-யெ-ந-ஸு-ஸு-வ-ஸு-தி ||

அதாஹ-ய-ஸு-ர-சு-ரேஷ்டாந்-லொகபாலாந்-மேஹஸ்வரஃ.

உவாசபரமப்பிரத-ஸ்வம்ஸ்வமஸ்தரம்-ப்ரயச்சத

ராகவொயம்சதைஸ்தவை ராவணம்நிஹநிஷ்யதி

தஸ்மைதேவைவத்யத்வமிதிதத்தோவரோமயா

தஸ்மாத்வாநரதாமேத்யபவம்தோ யுத்ததுர்மதா.

ஸாஹாய்யமஸ்யகுர்வம்து-யெநஸ்வஸ்தாபவிஷ்யத

வியாக்யானம்—அத - பின்னர், மேஹச்வர - மேகச்வரன், லொகபாலாந் - உலகபாலர்களாகிய, ஸுரசுரேஷ்டாந் - தேவ சுரேஷ்டர்களை, ஆஹ-ய - கூப்பிட்டு, பரமப்பீத - மிக்கப்பிரீதி யடைந்தவராய், உவாச - கூறலானார் (தேவர்களாள்), ஸ்வம்ஸ்வம்- தங்கள் தங்களது, அஸ்தரம் - அஸ்திரத்தை, ப்ரயச்சத - கொடுங் கள், தை-அஸ்தரை-ச - அந்த அஸ்திரங்களாலும், அயம் - இந்த, ராகவ - இராகவன், ராவணம் - ராவணனை, நிஹநிஷ்யதி-கொல்லு வான் வதம்செய்வான், தஸ்மை - அந்த ராவணனுக்கு, மயா - என் னால், தேவை - தேவர்களால், அவத்யத்துவம் - வதமடையாதிரு த்தல், இதி - என்னும், வரம் - வரம், தத்த - அளிக்கப்பட்டுள்ளது, தஸ்மாத் - ஆதலால், வாநரதாம் - வாநரத்தன்மையை, ஏத்ய - அடைந்து, யுத்ததுர்மதா - யுத்தத்தில் ஆவலுள்ளவர்களாய், பவந் த - நீங்கள், அஸ்ய - இவனுக்கு (இந்தராமனுக்கு), ஸாஹாய் யம் - உதவியை குர்வந்து - செய்வீர்களாக.

பொழிப்புரை—சின்னர் மகேசுவரன் உலகபாலகர்களாகிய தேவசுரேஷ்டர்களைக் கூப்பிட்டு மிக்கப் பிரீதியுடையவராய்க் கூறலானார். ஓ தேவர்களே நீங்கள் தத்தம் அஸ்திரத்தைக் கொடுங்கள் அந்த அஸ்திரங்களால் இந்த ராகவன் ராவணனை வதஞ்செய்வான். அந்த ராவணனுக்கு என்னால் தேவர்களால் வதமடையா திருத்தலாகிய வரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆதலால் வானரத் தன்மையைப் பெற்று யுத்தத்தில் ஆவலுள்ளவர்களாய் நிக்ங் இவனுக்குச் சகாயம் செய்வீர்களாக (என்றனர்)

ஸ்லோகம்.

ததாஜ்ஞாமஸிரஸாக்ருஹ்ய ஸுராப்ராஞ்ஜலயஸ்த்ததா
ப்ராணம்யசரணௌஸம்போ ஸ்வம்ஸ்வாஸ்தரம்ததயர்முதா || (உ௦)

ததாஜ்ஞாமஸிரஸாக்ருஹ்ய ஸுராப்ராஞ்ஜலயஸ்த்ததா
ப்ராணம்யசரணௌஸம்போ ஸ்வம்ஸ்வாஸ்தரம்ததயர்முதா

வியாக்யானம்—ததா - அப்போது, ததாஞ்ஞாம் - அவ்விழைவனது ஆணையை, சிரஸா - தலைபால், கருஹ்ய - பெற்று,ப்ராஞ்ஜலய - அஞ்சலி செய்தவர்களால், ஸுரா - தேவர்கள், ஸம்போ - சிவனது, சரணௌ - கால்களை, ப்ராணம்ய - நமஸ்கரித்து, முதா - சந்தோஷத்தோடு கூடியவர்களாய், ஸ்வம்ஸ்வம் - தத்தம், அஸ்தரம் - அஸ்திரத்தை, ததா - கொடுத்தனர்.

பொழிப்புரை—அப்போது அவ்விழைவனது ஆணையை தலைபால்பெற்று அஞ்சலிசெய்தவர்களாய்த் தேவர்கள் சிவனது கால்களை நமஸ்கரித்து ஸந்தோஷத்தோடு கூடியவர்களாய்த் தத்தம் அஸ்திரத்தைக் கொடுத்தனர்.

ஸ்லோகம்.

நாராயணாஸுமெஷேத்யாரி ரௌஜீஸுமவாரஹா || (உ௧)

வ்யஹாவியவ்யஹாஸுமெஷேத்யாரி ரௌஜீஸுமவாரஹா ||

யாஜீயமொவிஜோஹாஸும ரௌஜீஸுமவாரஹா || (உ௨)

வாரணாவாரணவ்யாஹாஸும வாயவ்யாஸுமவாரஹா ||

களவெரவகவெரொவி ரௌஜீஸுமவாரஹா || (உ௩)

நாராயணாஸ்த்ரமதைத்யாபி ரௌத்ரமஸ்த்ரம்புரம்தரஃ
 ப்ரஹ்மபிப்ரஹ்மதண்டாஸ்த்ரமாக்நேயாஸ்த்ரம்தநம்ஜய
 யாமியம்யமோபிமோஹாஸ்த்ரம் ரக்ஷோராஜஸ்ததாததௌ
 வருணோவாருணம்ப்ராதுத் வாயவ்யாஸ்த்ரம்ப்ரபம்ஜந
 கௌபேரம்சகுபேரோபி ரௌத்ரமீஸாநவசு

வியாக்யானம்—ததா - அப்போது, தைத்யாரி - விஷ்ணுவானவர், நாராயணஸ்தாம் - நாராயணஸ்தரத்தையும், புரந்தர - ருத்திரர், ரௌத்ரம் அஸ்தாம் - ருத்திராஸ்திரத்தையும், ப்ரும் ஹாசி - பிரமனும், ப்ரும்ஹதண்டாஸ்தாம் - பிரம்மதண்டாஸ்திரத்தையும், தனஞ்ஜய - அக்ரி, ஆக்நேயாஸ்தாம் - ஆக்நேயாஸ்திரத்தையும், யம் அபி - யமனும், யாம்பயம் - யமாஸ்திரத்தையும், ரக்ஷோபாஜ - நிருதி, மோஹாஸ்தாம் - மோஹாஸ்திரத்தையும், ததௌ - கொடுத்தான், வருண - வருணன், வாருணம் - வருணஸ்திரத்தையும், ப்ரபஞ்ஜந - வாயு, வாயவ்யாஸ்தாம் - வாயுவஸ்திரத்தையும், குபேர அபி - குபேரன், கௌபேரம் - குபேராஸ்திரத்தையும், ஈசான - ஈசானன், ரௌத்ரம் - ரௌத்திராஸ்திரத்தையும், பராதாத் - கொடுத்தான்.

போழிப்புரை—அப்போது விஷ்ணு நாராயணஸ்திரத்தையும்
ருத்திரன் ரௌத்திராஸ்திரத்தையும் பிரமன் பிரம்மதண்டாஸ்
திரத்தையும் அக்ஷி ஆக்ஷேபாஸ்திரத்தையும், யமன் யமாஸ்திரத்
திரத்தையும், விருதி மோஹாஸ்திரத்தையும் கொடுத்தான். வரு
ணன் வருணஸ்திரத்தையும் வாயு வாயுவஸ்திரத்தையும் குபேரன்
குபேராஸ்திரத்தையும் ஈசான் ஈசானஸ்திரத்தையும் கொடுத்தான்.

ஸ்ரீலோகம்.

ശബരിമലയിലെ ഹിന്ദു മതം

வினா 106. கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குத் தகுந்த விடையளிப்பீரே. (25)

ஸௌரமஸ்தரம்ததௌஸூர், ஸௌமயம்ஸௌரமஸ்துபாவகம்
விஸ்வேதேவாததுஸ்தஸ்மை வஸுவோவாஸவாபிதம்

வியாக்யானம்—ஸூர - சூரியன், ஸௌரம் அஸ்தரம் - ஸூர்
மாஸ்திரத்தையும், ஸோம - சந்திரன், ஸௌம்யம் - ஸோமாஸ்
திரத்தையும், ததௌ - கொடுத்தான், விஸ்வேதேவா - விஸ்வே
தேவர், பாவகம் - பாவகாஸ்திரத்தையும், வஸவ - வஸுக்கள்,
வாஸவாபிதம் - வாஸவமெனும் அஸ்திரத்தையும், தஸ்மை - அவ்
விராமன்பொருட்டு, தது - கொடுத்தனர்.

பொழிப்புரை—சூரியன் சூரியாஸ்திரத்தையும் சந்திரன் சந்திராஸ்திரத்தையும் கொடுத்தான். விஸ்வதேவர் பாவகாஸ்திரத்தையும் வஸுக்கள் வாஸவமௌம அஸ்திரத்தையும் அந்தராமன் பொருட்டுக் கொடுத்தனர்.

உச

ஸ்வேதம்.

சுயதருஷ்டிபுணரெயுமாறாஜொடிபாடியாதஜி.

பொன்னியெழுந்தோடகூட லகியமொகூவுதிவக ॥ (உரு)

அததுஷ்ட ப்ரணம்யேஸம் ராமோ தஸர தாத்மஜ:

ப்ராஞ்ஜலி ப்ரயதீதாபூத்வா பக்தியுக்தோவ்யபஜிஜ்ஞிபத்

வியாக்யானம்—அத - பிறகு, தசரதாதமஜ - தசரதன் தநயனாகிய, ராம - ராமன், துவட்ட - களிப்பெய்தியவனும், ஈசம் - ஈசுவரனை, ப்ரணமய - நமஸ்கரித்து, ப்ராஞ்ஜலி - அஞ்ஜலிசெய்தவனும், ப்ரயத பூத்வா - வணக்கமுற்றவனும், பக்தியுக்த - பக்தியுடையானும், வ்யஜிஞ்ஞிபத் - விண்ணப்பமசெய்து கொண்டான்.

பொழிப்புரை—பிறகு தசரதன் தநயனாகிய ராமன் களிப்பெய்தியவனாய் ஈசுவரனை நமஸ்கரித்து அஞ்ஜலிசெய்தவனாய் வணக்கமுடையோனாய் பக்தியுடையோனாய் விண்ணப்பம் செய்துகொண்டான்.

உரு.

ஸ்ரீலோகம்.

ஹமவ நூந - ஷெனெவ நெநாஜ்வெ ராவணாங்ஸ - யிஃ

தத்யுங்காநியம்உமம் உஜ்யம்உவவாநவெஃ ॥ (உக)

செநகொடியஸ்து ராக்ஷஸாஸவதுராம் ।

வெவ்-வாய்யாயநிரதாஸிவஹதூஜிதெஹ்யாஃ ॥ (௨௭)

சுருகரிபாஸ்ய-தூம் ஸுபிஹெதாழிஹாதி-ணம் ।

கபலெகாசிநாஜெயா சீயாஹுத்ராஹஸ்யம்-மெ (29)

பகவந்மாநுஷேணைவ நோல்லங்கீபா லவனாம்புதி
தத்ரலங்காபிதம்நூர்கம் துர்ஜயம்தேவதாரவை
அநேககோடயஸ்தத்ர ராக்ஷஸாபலவத்தரா
ஸர்வேஸ்வாத்யாயநிரதாஸ் சிவபக்தாஜிதேந்த்ரியா.
அகநகமாயாஸம்யுக்தா புத்திமந்தேகநிஹோதரிண
கத்மேகாகிரா ஜேயா மயாப்ராதராச ஸம்யுகே

வியாக்யானம்—பகவந் - ஓ பகவனே, மாநுஷேணை - மனித
னல், லவனாம்புதி - உவர்க்கடலானது, உல்லங்கீய எவ - தாண்
டக்கூடியதேயல்ல, தத்ர - அங்கு, தேவதாரவை - தேவாஸுராக
ளால், துர்ஜயம் - ஜயிக்கக்கூடாததாகிய, லங்காபிதம் - லங்கை
யெனும், துர்க்கம் - கொட்டையுள்ளது, தத்ர - அங்கு, பலவத்தரா -
மிக்கப்பலவான் எனாகிய, ராக்ஷஸ் - அரக்கர்கள், அநேககோடிய -
அநேக கோடிக்கணக்கா (யிருக்கின்றனர்) ஸர்வே-அவர்களெல்லாரும்,
ஸ்வாத்யாயநிரதா - வேதாத்தியாயன சீல்களும், சிவபக்தா -
சிவபக்தர்களும், ஜிதேந்த்ரியா - ஜித்திரியங்களையடக்கியவர்களும்,
அநேகமாயாஸம்யுக்தா - பலமாயையுடையோர்களும், புத்திமந்
த - புத்திமான்களும், அநிஹோதரிண - அக்கிஹோதரி
முடையவர்களுமாயிருக்கின்றனர். ஏகாகிரா - ஏகாகியாகிய, மயா-
என்னாலும்,ப்ராத்ராச - ஸகோதரனாலும், ஸம்யுகே - யுத்தத்தில்,
கதம் எப்படி, ஜேயா - ஜயிக்கக்கூடியவராவார்.

பொழிப்புரை—ஓ பகவனே மனிதனால் உவர்க்கடலானது தா
ண்டக்கூடியதேயல்ல. அங்குத் தேவாஸுரர்களால் ஜயிக்கக்கூடிய
தல்லாத லங்கையெனும் கொட்டையுள்ளது மிக்கப்பலவான்களாகிய
அரக்கர் கோடிக்கணக்கா யிருக்கின்றனர். அவர்களெல்லாரும்
வேதாத்தியாயன சீல்களும் சிவபக்தர்களும் இந்திரியங்களையட
க்கியவர்களும் பலமாயையுள்ளோர்களும் புத்திமான்களும் அக்கிநி
ஹோத்திரமுடையவர்களுமாயிருக்கின்றனர். ஏகாகியாகிய என்ன
லும் என் சகோதரனாலும் யுத்தத்தில் எப்படி ஜயிக்கக்கூடியவர்க
ளாவார்.

உஅ.

ஸ்லோகம்.

ஸ்ரீஹிஷேவ உவாஹ.

ராவணஸூவயெராசி ரக்ஷஸாபிபாரணை ।

விவாரொநக்யாகாய-ஹஸூ ஶ்ரேதஹஸூஜாமகஃ ॥

(உக)

சுபஜெகதௌவ்யதூதாஹு ஜெவஸ்யாஹ்ணவீஹநெ |
தஸ்யாஹ்யஸ்க்ஷயம்பாகி தெஷாஸ்யீரவிஸௌவ்யத ||

(௩௦)

ராவணஸ்யவீதராமரக்ஷஸாமபிமாரணே
விசாரேநத்வயாகார்யஸ்தஸ்ய ம்ருத்யுஸஸமாகத |
அதர்மேதுப்ரவ்ருத்தாஸ்தே தேவப்ரஹ்மணாபீடநே
தஸ்மாதாயுக்ஷயம்பாதி தேஷாஸ்யீரவிஸௌவ்யத

வியாக்யானம்—ராம - ஓ ராமனே, த்வயா - உன்னால், ராவண
ஸ்ய - ராவணனது, வீதே - வதத்திலும், ரக்ஷஸாம்அபி - அரக்கர்
களை, மாரணே - கொல்லுவதிலும், விசார - விசாரமானது, கா
யந - செய்யக்கூடியதல்ல, தஸ்ய - அவனுக்கு, ம்ருத்யு - பமன்,
ஸமாகத - வந்திருக்கின்றான், தே - அவர்கள், தேவப்ரஹ்மணாபீட
நே - தேவர்களையும் பிரம்மணர்களையும் வருத்துதலாகிய, அதர்
மேது - அதருமத்தில், ப்ரவ்ருத்தா - சென்றிருக்கின்றனர், தஸ்
மாத் - ஆதலால், தேஷாம் - அவர்களது, ஆயு - ஆயுளும், சீ
அபி - செல்வமும், க்ஷயம்பாதி - நாசமடைகின்றது.

பொழிப்புரை—ஓ ராம உன்னால் ராவணனது வதத்திலும் அர
க்கர்களைக் கொல்லுவதிலும் விசாரஞ் செய்யத்தக்கதல்ல. அவ
னுக்கு மிருத்தியுவந்திருக்கின்றான். அவர்கள் தேவர்களையும் அந்ந
ணர்களையும் பிடித்தலாகிய பாவத்திற் சென்றிருக்கின்றனர். ஆத
லால் அவர்களுக்கு ஆயுளும் செல்வமும் குன்றுகின்றது. (௩௦.)

ஸ்லோகம்.

ராஜவீரௌவநாஸக்தம் ராவணம்நிஹநிஷ்யஸி |

வாநாஸக்திரிபௌஜெகதௌ வௌகாஹீராமண ||

(௩௧)

சுபஜெஹ்விதஸ்யுதௌஹ்மெ நெவஹிஹநெ |

சுயீதவெஷாஸ்தோவி ஸஷாயஜெதொவிவா ||

(௩௨)

ராஜஸ்தீலங்கநாஸக்தம் ராவணம்நிஹநிஷ்யஸி
பாநாஸக்தரிபுர்ஜேதம் ஸுகரஸ்ஸமராங்கணே
அதர்மஸஹிதஸ்ஸத்ருப்ராக்யே நைவஹிலப்யதே
அதிதவேதஸாஸ்தீரோமிஸதாதர்மாதோபிவா

வியாக்யானம்—ராஜஸ்தீலங்கணஸக்தம் - ராஜஸ்தீரியை
யடைவதில் விருப்புற்றவனான, ராவணம் - ராவணனை, நிஹநிஷ்

யலி - வதம்செய்வாய், பாநாஸக்தரிபு - கட்டுகுடிப்போனான
சத்ருவானவன், ஸமராங்கணை - யுத்தகளத்தில், ஜேதும்ஸுகா -
ஜெயிக்களளிதானவன், அதர்மஸஹித - அதருமமுடையோ
னாகிய, சத்ரு - பகைவன், பாக்யேநஏவஹி - பாக்கியத்தாலேயே
யன்றோ, லப்யதே - கிடைக்கின்றான், அதீதவேதசாஸ்த்ரோபி -
வேதசாஸ்திரங்களைக் கற்றுணர்ந்தவனாயினும், ஸதா - எப்போ
தும், தர்மரத அபிவா - தருமத்தில் விருப்புற்றவனாயினும்.

பொழிப்புரை—ராஜஸ்தீயை யடைவதில் விருப்புற்றவனான
ராவணனைவதைப்பாய். கட்டுகுடிப்போனாகிய சத்துரு யுத்தகளத்
தில் எளிதில் ஜயிக்கப்படுவானன்றோ. அதருமமுடையோனாகிய
சத்துரு பாக்கியத்தினாலேயே கிடைக்கின்றான். வேதசாஸ்திராத்
தியயனம் செய்பவனாயினும் எப்போதும் தருமத்திலேயே விருப்
புற்றவனாயினும்.

ஸ்லோகம்.

விநாஸகாலேஸம்ப்ராப்தே தர்மமார்காத்ச்யுதோபவேத்
பீட்யந்தேதேவதாஸ்ஸர்வாஸ்ஸததம்யேநபாபிநா || (௩௩)
ப்ராஹ்மணாஷ்யஸவதஸ்ய நாஸஸ்வயம்ஸ்திதஃ |
கிஷ்கிந்தாநகரேராம தேவாநாமம்ஸஸம்பவா || (௩௪)
வாநராபஹ்வோஜாதா துர்ஜயாபலவத்தரா
ஸாஹாய்யந்தேகரிஷ்யநதி தைர்பதாநபயோநிதிம் || (௩௫)

விநாஸகாலேஸம்ப்ராப்தே தர்மமார்காத்ச்யுதோபவேத்
பீட்யந்தேதேவதாஸ்ஸர்வாஸ்ஸததம்யேநபாபிநா
ப்ராஹ்மணாஷ்யஸவதஸ்ய நாஸஸ்வயம்ஸ்திதஃ
கிஷ்கிந்தாநகரேராம தேவாநாமம்ஸஸம்பவா.
வாநராபஹ்வோஜாதா துர்ஜயாபலவத்தரா
ஸாஹாய்யந்தேகரிஷ்யநதி தைர்பதாநபயோநிதிம்

வியாக்யானம்—விநாஸகாலே - விநாஸகாலமானது, ஸம்ப்ராப்
தே - வரின், தர்மமார்காத் - தருமமார்க்கத்தினின்றும், ச்யுதஃ -
நமுவியவன், பவேத் - ஆவான், யேந - எந்த, பாபிநா - பாபியால்,
ஸ்ததம் - எப்போதும், ஸர்வாதேவா - ஸகலதேவர்களும், ப்ராம்
ஹணஃ - பிராமணர்களும், ருஷ்யசௌவ - ருஷிகளும், பீட்யந்தே -
வருத்தப்படுகின்றார்களோ, தஸ்ய - அவனுக்கு, நாச - நாசமா

னது, ஸ்வயம் - தானே, ஸதித் - உளது, ராம - ஓராமா, கிஷ்கிர்
தாநகரே - கிஷ்கிர் தாநகரத்திற், தேவாநாம் அம்சஸம்பவா -
தேவர்களது அம்சங்களாய்த் தோன்றியவர்களாய், துர்ஜயா -
ஜயிக்கக் கூடாதவர்களும், பலவத்தரா - பலவாட்களுமாகிய,
பஹுவ - பல, வாதரா - வாதரர்கள், ஜாதா - உண்டாயிருக்கின்
றனர், தே - அவர்கள், ஸாஹாய்யம் - உதவியை, கரிஷ்யந்தி -
செய்வார்கள், தை - அவர்களால், ப்யோநிதிம் - கடலை, பதாந -
(தகைந்து) அணைப்பாடுவாயாக.

பொழிப்புரை—விநாசகாலம்வரின் தருமமார்க்கத்தினின்றும்
நமூனியனுவான். எந்தபாபியால் எப்போதும் ஸகலதேவர்களும்
பிராமணர்களும் ருஷிகளும் பீடிக்கப்படுகின்றனரோ அவனுக்கு
நாசம்தானேயுளது. ஓ ராமா கிஷ்கிர் தாநகரில் தேவாம்சத்தோற்ற
முடையவர்களாய் ஜயிக்கப்படாதவர்களும் மிக்கபலவான்களுமா
கிய வாதரர்கள் பலர் உண்டாயிருக்கின்றனர். அவர்கள் உதவி
செய்வார்கள். அவர்களால் கடலைத்தகைந்து அணைப்பாடுவாயாக
ஸ்லோகம்.

சுநெகஸெவஸம்வஸெ ஸெதளயா௦௧௨வயீஃவாஃ ।

ராவணஸ்வமணஹகூ தாஜாநபநிஜாஃபிரியா ॥ (௩௬)

அநேகஸைஸம்பத்தேஸ்தேன யாந்துபலீமுகா
ராவணம்ஸகணம்ஹத்வா தாமாநபநிஜாம்பிரியாம்

வியாக்யானம்—அநேகஸைஸம்பத்தே - பற்பலமலைகளால்கட்
டப்பட்ட, தேன - அணையில், பலீமுகா - வாதரர்கள், யாந்து -
போகட்டும், ஸகணம் - கூட்டத்தோடுகூட, ராவணம் - ராவணனை,
ஹத்வா - கொன்று, நிஜாம் பிரியாம் - தனது பிரியையாகிய, தாம்-
அச்சீதையை, ஆநய - கூட்டிக்கொண்டு வருவாய்.

பொழிப்புரை—பற்பலமலைகளாகிய அணையில் வாதரர்கள் செல்
லட்டும் கூட்டத்தோடுகூட ராவணனை வதைத்து உன் பிரியையா
கிய சீதையை கூட்டிக்கொண்டு வருவாயாக. (௩௬)

ஸ்லோகம்.

ஸுஸெய௦௧௨வஸெயெயதௌ தௌ-ராவணாநியொஜயெசு ।

சுஸுணாநிஃவநிவாஃ ஸுயஸெவவிசுயி ॥ (௩௭)

ஸஸ்த்ரைர்யுத்தீதஜயேயாயத்ரதத்ராஸ்த்ராணி நயோஜயேத்
அஸ்த்ராணிமுசநதிவ்யாநிஸ்வயமேவவிநஸ்யதி

வியாக்யானம்—யதயுத்தீத - எந்த யுத்தத்தில், சஸ்த்ரை - ஆயுதங்களால், ஜய - ஜயம்(கிட்டுமோ), தத்ர - அங்கு, அஸ்த்ராணி - அஸ்திரங்களை, நயோஜயேத் - பிரயோகிக்கக்கூடாது. திவ்யாநிஅஸ்த்ராணி - திவ்யாஸ்திரங்களை, முஞ்சந - விடுவான், ஸ்வயமேவ - தானே, விநஸ்யதி - அழிகின்றான்.

பொழிப்புரை—எந்தயுத்தத்தில் ஆயுதங்களால் ஜயம்வருமோ அங்கு திவ்யாஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்கக்கூடாது. பிரயோகிப்பான் தானே அழிகின்றான்.

௩௭.

ஸ்லோகம்.

கூவாகிஸ்வஹ-ருக்ஷேந ஜெயெவொதூஜிதம்ஜமக |

ஜெயவவாஸ்யுதெநிக்ஷம் ஜயாஸம்ஹிரியதேபிச ||

(௩௮)

கூஹஜெகொஜமநூக்யு-ரீரெ கெஜாராவிஜஹீபதெ |

முஜெஹஜெவஸகலம் ஜமஜெதஹாராவாம் ||

(௩௯)

ஜெவகூததாஸ்யவெ-ராக்ஷஸாய-பல உ-ரீகீ-ஷாம் |

நிரி-தஜாத-ருக்ஷ-ருயாம் கீ-தி-ரோ-ஸ்ய-ஸிஸம்-ரொ ||

(௪௦)

அதவாகிம்பஹுலக்ஷீதந மயைவொத்பாதிதம்ஜகத்

மயைவபால்யதேநித்யம் மயாஸம்ஹிரியதேபிச

அஹமேகோஜகந்ம்ருத்யுர்ம்ருத்த்யோர நிமஹீபதே

க்ரஜேஸஹமேவஸகலம் ஜகதேததச்சராசரம்

மமவக்த்ரகதாஸ்ஸர்வே ராக்ஷஸாயுத்ததூர்மதாம்

நிமித்தமாத்ரம்த்வம்பூயா கீர்திமாபஸ்யஸிஸங்கரே

வியாக்யானம்—அதவா - இனி, பஹுலக்ஷீதநகிம் - மிக்கக் கூறுவதால்யாது, ஜகத் - உலகு, மயாவவ - என்னாலேயே, உத்பாதிதம் - உண்டாக்கப்பட்டது, மயாவவ - என்னாலேயே, நித்யம் - எப்போதும், பால்யதே - இரகூரிக்கப்படுகின்றது, மயா - என்னால், ஸம்ஹிரியதேச - சங்கரிக்கப்படுகின்றது, அஹமேக - யான் ஒருவனே, ஜகந்ம்ருத்யு - உலகத்துக்கு ம்ருத்தியு, மஹீபதே - அரசனே, ம்ருத்த்யோ-அபி - ம்ருத்யுவுக்கும் ம்ருத்யு, அஹம் ஏவ - நானே, சராசரம் - சராசரமாகிய, ஏதத் - இந்த, ஜகத்ஸர்

வம் - ஜகமெல்லாவற்றையும், கர்ஸை - விழுங்குகிறேன், யுத்ததூர் - மதா - யுத்தத்தில் மதங்கொண்ட, ராக்ஷஸாஸர்வே - அரக்கர்களைல்லீராகும், மமவக்தரகதா - எனதுவாயில் சென்றிருக்கின்றனர், த்வம் - நீ, நிமித்தமாதரம் - நிமித்தமாததிரமாய், பூயா - ஆகுந், ஸங்க்ஷே - யுத்தத்தில், கீர்த்திம் - கீர்த்தியை, ஆப்ஸயவ்ரி - அடைவாய்.

 $\mathcal{F}()$.

பொழிப்புரை—இனி மிக்கக்கூறுவதால் யாது. உலகு என்ன
லேயே உண்டாகப்பட்டுள்ளது என்னுலேயே எப்போதும் காக்கப்
படுகின்றது. என்னால் சங்கடிக்கப்படுகின்றது. யான் ஒருவனே உல
கத்திற்கும் மிருத்யு அரசனே மிருத்யுவுக்கும் மிருத்யுநாசனேசராசர
மாகிய இச்சகலெல்லாவற்றையும் விழுங்குகின்றேன் யுத்தத்தில்
மதங்கொண்டவரான அரககர்களைல்லோரும் எனது வாயில் அகப்
பட்டிருக்கின்றனர். நி நிமித்தமாத்திரமாவாயாக யுத்தத்தில் கீர்த்
தியை அடைவாய்.

A Q.

ஐந்தாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

அரும் அத்தியாயம்

●●●●●

ശ്രീനാഥി ഉപാധ.

ஹமவ நுகு, ரெவித், ஜஹஷெத் தஜாயதெ ।

மாண்புமிகு மக்கள் தொடர்பு அமைச்சர் : (க)

சீதை-புஷ்பம் துவரிவிநாகுதிகி வரநாஷரபுஷ்பக் ,
 சம்பயாஸவந்திதொடுவ ரசிவெபுரிபெய்யுஹ || (உ)

பவநந்தரமேசித்ரம் மஹாதேதத்ப்ராஜாயதே
ஸூத்தஸ்படிகஸம்காஸஸ்திரிணைத்ரஸ் சந்தரஸேகர
மூர்தஸ்த்வம்துபரிச்சிந்தநாக்ருதி புருஷருபத்ருக்
அம்பபாஸஹிதோத்ரைவரமஸைப்ரமதைஸ்ஸஹ

ஸ்ரீநாகம் உவா - இராமன் கூறியதாவது.

வியாக்யானம்—பகவத் - ஓ பகவதே, மீம - எனக்கு, அதர் - இவ்விஷயத்தில், எதத் - இந்த, மஹத் - பெரிய, சித்ரம் - ஆச-
சரியும், ப்ராஜாபதே - உண்டாகின்றது (அதாவது), ஸூத்தஸ்பதிக

ஸங்காஸ - சுத்தமானஸ்படிகம் போன்றவரும், த்ரிணைத்ர - முக்கண்ணுடையோரும், சந்த்ரஸேகர - சந்திரனை சிரஸினில் தரிப்போரும், மூர்த்த - உருவுடையோருமாகிய, த்வம்து - நீரோ வெனின், பரிச்சின்னாக்ருதி - ஏகதேசமூர்த்தியாயுள்ளவர் (அதாவது அளவையிலடங்கியவர்), புருஷருபத்ருக் - புருஷவுருவமெடுத்தவராய், அம்பபா - தேனியோடு, ஸஹித - கூடியவராய், அத்ரஏவ - இங்கே, ப்ரமதைஸஹ - ப்ரமதகணங்களோடு கூட, ரமஸே - விலாஸம்செய்கின்றீர்.

பொழிப்புரை—ஸ்ரீ ராமபிரான் கூறியதாவது ஓ பகவனே எனக்கு இவ்விஷயத்தில் இப்பெரிய வியப்புண்டாகின்றது. அதாவது சுத்தஸ்படிகம் போன்றவரும் முக்கண்ணரும் சந்திர சேகரரும் உருவங்கொண்டவருமாகிய, நீரோவெனின் ஏகதேச மூர்த்தியாய் அதாவது பிண்டப்பொருளாய் உள்ளவர். புருட உருவங்கொண்டு தேவியுடன் கூடியவராய் இவ்விடத்திலேயே பிரமதகணங்களோடுங்கூட விலாஸம் செய்கின்றீர்.

க.

தூத்பரியம்—மூர்த்திய அத்தியாயத்தினிறுதியில் சிவபெருமான் ஸ்ரீராமனை நொக்கித் தானே ஸகலசராசரங்களின் ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிலயங்களுக்கும் காரணன் என்றுபதேசித்ததாய்ப் பிரதிபாதிக்கப் பட்டது; அதனைக்கேட்டு அவ்விறைவனது உருவத்தையும் பார்த்து இராமன் சிவபெருமானுக்கும் பிரபஞ்சத்திற்குமுள்ள அத்வைதத்தன்மையைக் கண்டு பேராச்சரியமுற்று வினவுகின்றான். சுத்தஸ்படிகம்போன்றவர் என்பதுமுதல் விலாஸஞ்செய்கின்றீர் என்பதீரூப கூறியதனால் சிவபெருமான் ஏகதேசமாய் அளவையிலடங்கிய மூர்த்தியென்று கொண்டு அத்வைதத்தன்மையில் முறணுபாட்டைக்கூறத் தொடங்கியது காண்க.

ஸ்லோகம்.

ஸங்காஸம்வஹஞ்சாதி ஜகதேதச்சராசரம்।

தஜ்ருஹிமிரிஜாகாந்த மயிதேநுக்ரஹையதி॥

(௩)

த்வம்கதம்பஞ்சபூதாதி ஜகதேதச்சராசரம்

தத்ப்ருஹிகிரிஜாகாந்த மயிதேநுக்ரஹையதி

வியாக்யானம்—த்வம் - நீர், கதம் - எப்படி, பஞ்சபூதாதி - பஞ்சபூதங்களை யாதியாயுண்டியதும், சராசரம் - அசைவதும்

அசையாததுமாகிய, எதத் - இந்த, ஜகத் - ஜகம்ஆகிறீர், தே-உமக்கு, மயி - என்னிடம், அதுக்ரஹயதி - அதுக்கிரகமிருக்குமாயின், கிரிஜாகாந்த - ஓ பார்வதிநாதனே, தத் - அதை, ப்ரஹி - கூறும்.

பொழிப்புரை—நீர் எப்படி பஞ்சபூதாதியும் சராசரமுமாகிய இப்பிரபஞ்சமாகக் கூடுமோ ஓ பார்வதிநாதா உமக்கு என்னிடமனுக்கிரஹமிருக்கு மாயின் அதனைக் கூறுப. ங.

தாத்திரியம்—நீர் என்றதனால் முற்கூறியபடிசரமூர்த்தியும்பரிச்சின்னராயிருக்கின்றவரும் புருஷ ஷட்வருமாகிய நீர் என்று கொள்க. சரமாயும் அசரமாயுமிருக்கும் பிரபஞ்சத்தோடு அத்து விதத்தன்மை பெறுதல் எங்ஙனம் ஒன்றும். என்று வினவியதற்கு. உமக்கு அதுக்கிரஹமிருக்குமாயின், என்றதனால் இது சாமான்னியமாய்த் தெரிந்துகொள்ளக்கூடியதல்ல சிவா நுக்கிரஹத்தாலேயே தெரிந்து கொள்ளக்கூடியது என்பதாகருந்து.

ஸ்லோகம்.

ஸ்ரீசிவ உவாஹ.

ஸ்ரீமணுராமஹாபாக உஜ்ஞெயமமரைபி |

தவக்ஷ்யாமியத்தேந ப்ரஹ்மசர்யேணஸ்வ்ரத || (ச)

வாரம்பாஸ்யஸ்யநாயா ஸாத்யேநஸம்ஸாரவாரிதே |

ஸ்ருணுராமஹாபாக துர்ஜ்ஞெயமமரைபி

தத்ப்ரவக்ஷ்யாமியத்தேந ப்ரஹ்மசர்யேணஸ்வ்ரத

பாரம்பாஸ்யஸ்யநாயா ஸாத்யேநஸம்ஸாரவாரிதே

வியாக்யானம்—ஸ்ரீ சிவ உவாச - ஸ்ரீ சிவபெருமான் கூறிய தாவது, ராம - ஓ ராமா, மஹாபாக - மஹாபாக்கியவானே, யத் - யாதொன்று, அரைமரபி - தேவர்களாலும், துர்ஜ்ஞெயம் - அறிதலறிதோ, தத் - அத்தகைய (அத்துவிதத்தன்மையை) ப்ரவக்ஷ்யாமி - கூறுகின்றேன், ஸ்வ்ரத - நல்லியமமுடையோனே, ப்ரும்ஹசர்யேண - பிரும்ஹசர்யத்தோடு, யத்தேந - நன்றாய்க்கவனித்து அதாவது, எகாக்கிரசித்தத்தோடு, ச்ருணு - கேட்பாயாக, யேந - எதனால் எதைக்கொண்டிருந்தி, உஜ்ஞெயாரவாரிதே -

கஉரு ஸ்ரீசிவ உவாஹ. கஉரு ஸ்ரீசிவ உவாஹ.

ஸம்ஸாரக்கடலினின்றும், பாரம் - கரையை, அநாயாஸாத் - ஸுலபமாய், யாஸ்யஸி - அடைவாயோ.

பொழிப்புரை—ஸ்ரீ சிவபெருமான் கூறியதாவது ஓ ராமா மஹாபாக்கியவானே யாதொன்று தேவர்களாலு மறிதற்கரிதோ அத்தகைய அத்துனிதத்தன்மையைக் கூறுகின்றேன். ஒ நியமவானே பிறும்ஹை யாத்நோடும் ஏகாக்கிரசித்தத்தோடுங்கேட்பாயாக. எதனைக்கேட்டதினால் ஸம்ஸாரக்கடலினின்றும் சுலபமாய்க் கரையேறுவாயோ.

ச.

ஸ்லோகம்.

ஐஸ்ரீஹேதவஃஹதாநி யெவலொகாஸ்துஹேஹ || (௫)

ஸுஹேஹேவஹதாநிவா ராக்ஷஸாஹேஷ்யஸ்ய ||

ஐஸ்ரீஹேதயாநிவாநாநி ஸாவராணிவராணிவ || (௬)

மநுவஹேஹேநாநா ஸ்வெஹேதேஹிஹதய ||

த்ருஸ்யந்தேபஞ்சபூதாநி யேசலோகாஸ்சதூர்தஸ

ஸமுத்ராபர்வதாதேவா ராக்ஷஸாருஷ்யஸ்ததா

த்ருஸ்யந்தேயாநிசாந்யாநி ஸ்தாவராணிசராணிச

கந்தர்வாப்ரமதாநாகாஸ்ஸர்வே தேமத்விபூதய

வியாக்யானம்—பஞ்சபூதாநி - பஞ்சபூதங்கள், த்ருஸ்யந்தே - காணப்படுகின்றன, யேச - யாதொரு, சதூர்த்தச - பதினான்கு, லோகா - உலகங்களும், ஸமுத்ரா - கடல்களும், பர்வதா - மலைகளும், தேவா - தேவர்களும், ராக்ஷஸா - அரக்கர்களும், ருஷ்ய - ருஷிகளும் காணப்படுகின்றனரோ, அந்யாநிச - மற்றுமுள்ள, யாநி - யாதொரு, ஸ்தாவராணி - அசுரங்களும், சராணிச - ஜங்கமங்களும், கந்தர்வா - கந்தர்வர்களும், ப்ரமதா - பிரமதகணங்களும், நாகா - நாகர்களும், த்ருஸ்யந்தே - காணப்படுகின்றனரோ, தேஸர்வே - அவர்களெல்லோரும், மத்விபூதய - எனது அம்சங்கள் ஆகின்றன.

பொழிப்புரை—பஞ்சபூதங்களும் யாதொரு பதினான்கு உலகங்களும் கடல்களும் மலைகளும் தேவர்களும் அரக்கர்களும் ருஷிகளும் காணப்படுகின்றனரோ, மற்றுமுள்ள யாதொரு ஸ்தாவர

ஜங்கமங்களும் கந்தர்வர்களும் பிரமதர்களும் நாகர்களும் காணப் படுகின்றனரோ, அவர்களெல்லோரும் எனது அம்சங்கள் ஆகின்றனர்.

டு.

ஸ்லோகம்.

வ்ராவ் ஹாஹ்யொஹ்வாஃ ஷ்ஷுக்ஷாகாஹிஹாகுதிம் || (எ)

ஹ்ராவ் ஹ்யயஹ்வெஹ் ஹிஹ்யதாஹிரிம் |

வ்ராவ் ஹ்ராவ் ஹ்யொஹ்வாஃ ஹ்ராவ் ஹ்ராவ் ஹ்ராவ் || (அ)

புராப்ரஹ்மாதேவாஃ த்ரஷ்டிகாமாமாக்ருதிம்

மந்தரம்ப்ரயயுஸ்ஸர்வே மமப்ரியதரங்கிரிம்

ஸ்துத்வாப்ராஞ்ஜலயோதேவா மாந்ததாபுரஸ்திதா.

வியாக்யானம்—புரா - பூர்வம், பிரம்ஹாதய - பிரம்மாமுதலிய, தேவா - தேவர்கள், ஸர்வே - எல்லோரும், மம - எனது, ஆக்ருதிம் - ஆகாரத்தை (உருவத்தை), த்ருஷ்டிகாமா - பார்க்க விரும்பியவர்களாய், மம - எனக்கு, ப்ரியதரம் - மிக்கப் பிரியமாகிய, மந்தரங்கிரிம் - மந்தரபர்வதத்தை, ப்ரயயு - அடைந்தார்கள் தேவா - தேவர்கள், மாம் - என்னை, ஸ்துத்வா - தோத்திரம் செய்து, ததாப்ராஞ்சலய - அஞ்சலி செய்தவர்களாய், புரதஸ்திதா - நின்றார்கள்.

பொழிப்புரை—பூர்வம் பிரம்மாதியான தேவர்களெல்லோரும் என் உருவத்தைக்காண விரும்பியவர்களாய் எனக்கு மிக்கப் பிரியமான மந்தரபர்வதத்தை யடைந்தனர். தேவர்கள் என்னைத் துதிசெய்து அஞ்சலிகட்டிக்கொண்டு முன் நின்றார்கள்.

தாத்திரியம்—முன்சுலோகத்தில்காமானியமாய் இராமனுக்கு கூறிப் பின்னர் அதனை அதருவசிர உபநிடதங் கூறியவாறு கூறலா னார் அதாவது, “தேவாஹவைஸ்வர்கம் ஸ்லோகமகந் தேதேவாருத்ரம் ப்ரச்சந் கோபவாநிதி” என்பதாதி அதருவசிர உபநிடதங்காண்க.

ஸ்லோகம்.

தாநுஷ்ஷுக்ஷாகாஹ்வாஃ ஹ்ராவ் ஹ்ராவ் ஹ்ராவ் ||

தேஷாஹ்வஹ்ராவ் ஹ்ராவ் ஹ்ராவ் ஹ்ராவ் ஹ்ராவ் || (க)

தார்த்ருஷ்டாதமயாதேவாந் ஸீலாகுவிதேசதஸ:

தேஷாம்அபஹ்ருதம்ஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்மாதீநாம்திவௌகஸாம்.

வியாக்யானம்—அத - பிறகு, லீலாகுலிதசேதஸ் - விளையாட்டில் குதூஹலமான மனமுடையவர்களான, தார் - அந்த, தேவார் - தேவர்களை, த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, மயா - என்னால், தேஷாம் - அந்த, ப்ரும்ஹாதிராம் - டிரும்மாதியர்களான, திவௌகஸாம் - தேவர்களது, ஜ்ஞாநம் - ஞானமானது, அபஹ்ருதம் - அபகரிக்கப்பட்டது.

பொழிப்புரை—பின்னர் விளையாட்டால் குதூஹலமான சித்தமுடையவர்களான அத்தேவர்களைக் கண்டு என்னால் அப்பிரும்ஹாதி தேவர்களுடைய ஞானமானது அபகரிக்கப்பட்டது. கூ.

ஸ்லோகம்.

சூஸம்வெஸுவக்யஜ்ஞாநாநா ஜிரஹுகொஹவாமிதி ।

சுபாவ்ஸுவஜஹொஷ்வா நஹஜெவவஸுராதநம் ॥ (க0)

சூஸம்வெஸுவஜெவாவாஹம் வதாஜிஹஸுரொஹாராம் ।

ஹிஷ்ஜாஜிஹவொகெஷ்ந ஜெதாசாநெஜாவஸுத ॥ (க1)

ஆஸம்ஸ்த்தேஸக்ருதஜ்ஞாநாந் மாமாஹு கோபவாரிதி

அதாப்ருவமஹம்தேவா நஹமேவபுராதந

ஆஸம்ப்ரதமமேவாஹம வர்தாமிசஸுரேஸ்வரா.

பவிஷ்யாமிசலோகேஸ்மிந மத்தேதாதாந்யோஸ்திகஸ்சந

வியாக்யானம்—தே - அத்தேவர்கள், ஆஸந் - உட்கார்ந்து கொண்டனர், அஞ்ஞாநாத் - அறிபாமையால், மாம் - என்னை, பவார் - நீர், க - யார், இதி - என்று, அஸக்ருத் - பலதடவை, ஆஹு - கேட்டனர், அத - பின்னர், அஹம் - நான், தேவாந் - தேவர்களை (நோக்கி), அப்ருவம் - கூறினேன், ஸுரேஸ்வரா - ஓ தேவச்சுரேஷ்டர்களை, அஹமேவ - நானே, புராதன - பூர்வபுருஷன், அஹமேவ - யானே, ப்ரதமம் - ஸ்ருஷ்டிக்குமுன், ஆஸம் - இருந்தேன், வர்த்தாமிச - இருக்கின்றேன், பவிஷ்யாமிச - இருப்பேன், அஸ்மிந் - இந்த, லோகே - ஜகத்தில், மத்த - என்னிலும், அந்ய - இதரன், கஸ்சநாஸ்தி - யாருமில்லை.

பொழிப்புரை—அத்தேவர்கள் உட்கார்ந்துகொண்டனர். அறிபாமையால் என்னை நீ யார் என்று அடிக்கடி கேட்டனர். பின்னர் நான் அத்தேவர்களை நோக்கிக் கூறினேன். (அதாவது) ஓ தேவச்சுரேஷ்டர்களே யானே பூர்வகாலத்தில் இருந்தேன் ஸ்ருஷ்டிக்கு

முன் (அதாவது பிரளயத்திலும்) இருந்தேன். இப்பொழுது மிருக்
கின்றேன். இனியுமிருப்பேன். இச்சகத்தில் என்னிலும் இதரன்
யாருமில்லை. கக

தாற்பரியம்—இங்கு யானேபுராதனன் என்றதனால் தான் தோற்றமுடையவரல்ல என்பதும், ஸ்ருஷ்டிக்குமுன் இருந்தவன் என்றதனால் தானே பிரம்மனை யுண்டாக்கி அவரால் பிரபஞ்சங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கச் செய்தவர் என்பதும் அறிக. இருக்கின்றேன் இருப்பேன் என்றதனால் எக்காலத்திலுமழிவில்லாதவர், காலவரைக்குட்படாதவர் என்பதும் ஏகாரத்தேற்றத்தால் அங்ஙனம் தன்னைத் தவிர யாருமில்லை யென்றதாகவும் காண்க. கக.

ஸ்ரீலோகம்.

வடிகிரிகுண்டிதொடவிநா நடுகின்றிதருமொழிநாடி.

நிதெநாநிதெநாஹிநவொஸ்யஹணாஹிஹணாவஸ்தி || (கஉ)

வ்யதிரிக்தம்சமத் தோஸ்தி நாந்யத்கிஞ்சித்ஸுரேஸ்வரா.

நித்யோநித்யோஹமநகோ ப்ரஹ்மணாம்ப்ரஹ்மணஸ்பதி

வியாக்யானம்—ஸுரேச்வரர் : தேவச்சுரேஷ்டர்கள், மத்
தவ்யதிரிசுதம் - யானில்லாத அந்யத் - மற்றது, கிஞ்சித்ச - யா
தும், ந - இல்லை, நித்ய - நித்தியனும், அநித்ய - அழிவுடைய
தும், அஹம் - யான், அநக் - பாவமற்றவனும் (சுத்தனும்), ப்ரும்
ஹணம் - ஸத்யோஜாதாதி பஞ்சபிரும்ஹங்களினுடைய, ப்ரும்ஹ
ணஸ்பதி-பிரும்ஹம் எனும் பெயருக்கேதுவாயுள்ளவனும் யானே.

பொழிப்புரை—ஓ தேவசிரேஷ்டர்கள் யானில்லாத மன்றையா துமில்லை. நித்தியனும் அநித்தியனும் யான். சுத்தனும் ஸத்தையோ ஜாதம்முதலிய பஞ்சப்பிரும்ஹங்களுக்கும் பிரும்ஹமென்ற பெயருக்கு ஏதுவாயுள்ளவனும் யானே. கட.

தாத்தரியம்—இங்குறித்தியனும்அறித்தியனும்என்றதனால் அவரவர் வினைக்கேற்றமாயையைத் துணையாச்சேர்த்து வெளிப்படுத்தலின் சீவர்களும், காரியப்படுத்தலின் சடங்களும் யானென்றனர்.

ஸ்ரீலோகம்.

உகந்திணாம்புலம் பொருந்திவருவது.

சுபெஸாபு-ஓவியிசு: நிசுபா ஊம்ஸ-ரெஸாநாஃ ॥

(கரு.)

தக்ஷிணாம்சஉதம்சோஹம் ப்ராஞ்சு: ப்ரத்யஞ்சவவச
அதஸ்ஸோர்த்வஞ்சவிதிஸ: திஸஸ்சாஹம்ஸுரேஸ்வரா:

வியாக்யானம்—ஸுரேஸ்வரா: - தேவச்சுரேஷ்டர்களே, தக்ஷிணஞ்ச - தென்திசையிலுள்ளவையும், உதஞ்ச: - வடதிசையிலுள்ளவையும், ப்ராஞ்ச - கிழக்கிலுள்ளவையும், ப்ரத்தியஞ்ச: - மேற்றிசையிலுள்ளவையும், அஹம்ஏவ - யானே, அதஸ்ச - கீழ்ப்பக்கமும், ஊர்த்வம்ச - மேற்பக்கமும், விதிஸ - இடைத்திசைகளும், திஸ்ச - திசைகளும். அஹம் - யானே.

பொழிப்புரை—ஓ தேவச்சேஷ்டர்களே தென்திசையிலுள்ள வையும் வடக்குத்திக்கிலுள்ளவையும் கிழக்கிலுள்ளவையும் மேற் திசையிலுள்ளவையும் யானே. கீழ்ப்பக்கமும் மேற்பக்கமும் இடை த்திசைகளும் திசைகளும் யானே.

தாத்தபரியம்—இங்கு அஹமேவபுராதந் ஆஸம்ப்ரதமமேவாஹம் பவிஷ்யாமிசஸுரேஸ்வரா. என்பதுமுதல் கூறியுள்ள சீலோகங்க ளால் ஸோப்ரவீத் அஹமேக: ப்ரதமமாஸம்வர்தாமிச பவிஷ்யாமிசநாந்ய: கஸ்சிந்மத்தோவ்யதி ரிக்தஇதி ஸோந்தராதந்தரம் ப்ராவிஸத்ஸோஹம்ரித்யாரித்யோஹம்ப்ரஹ்மாஹம்ப்ராஞ்ச: ப்ரத் யம்சோஹம் தக்ஷிணாம்சோதஞ்சோஹமதஸ்சோர்த்வம்ச திஸ்ய்ச விதிஸ்ய்சாஹம்புமாநபுமாம்ஸ்த்ரியஸ்சாஹம்” என்பதாதி அதருசிர உபரிடதவாக்கியங்களை யறுவதித்தது காண்க.

ஸ்ரீலோகம்.

ஸாவித்ரிவாஷிமாயத்ரி ஸ்ரீ ஸுமாரிநவமாரிநவி ।

[illegible]

ஸாவித்ரி சாபிகாயத்ரி ஸ்த்ரீ புமாநபுமாநபி
த்ரிஷ்டுபஜகதய நுஷ்டுப்ச பந்திஸ்சம்தஸ்த்ரயீமய:

வியாக்யானம்—ஸாவித்ரீச - ஸாவித்ரீயும், காயத்ரீஅபி - காயத்ரீயும், ஸ்த்ரீ - பெண்ணும், புமான் - ஆணும், அபுமார்அபி - அலியும்(நபும்ஸகனும்), த்ரிஷ்டிப் - திரிஷ்டிப்புள்ளும், ஜகதீ - ஜகதீஎன்னப்படுவதும், அநுஷ்டிப் - அநுஷ்டிப் என்னப்படுவதும், பங்திச - பங்திஎன்னப்படுவதுமாகிய, சந்த் - சந்தமும், த்ரியீயம் - மூன்றுவேதச்சொரூபனும்(யானே.)

பொழிப்புரை—ஸாவித்திரீயும் காயத்ரீயும் பெண்ணும் ஆணும் அலியும் திருஷ்டிபஜகதீ அநுஷ்டிப் பந்திவனும் சந்தங்களும் மூன்று வேதங்களும் யானே. கசு.

தாத்திரியம்—ஈண்டுத்ரிஷ்டிபென்றதும்மூப்பாதமுடையகாயத்ரீ எனும் சந்தம் ஜகதீ பன்னிரெண்டு அக்ஷரசந்தம் அநுஷ்டிப் எட்டக்ஷரபாதசந்தம் பந்தி ஐந்தக்ஷர பாதசந்ததமென்பது த்ரயீ (மூன்றுவேதம்) இருக்கு எஜுஸ் ஸாமம் என்ற வேதங்கள் என்பதுமறிக.

ஸ்லோகம்

ஸதெஜாஹம்ஹவஹதஸூரஹத ஸ்ரேதாந்நிமெளரவம்மாரஹம் ।

மளரஹம்ஹரஹவாஹம் ஐஜரஹம்ஜமதாஹிஹம் ॥ (௧௫)

ஸத்யோஹம்ஸர்வதஸ்ஸாந்த ஸத்ரேதாந்நிர்கௌரவம்குருஃ
கௌரஹம்கஹ்வரம்சாஹம் த்யௌரஹம்ஜகதாம்விபு

வியாக்யானம்—அஹம் - யான், ஸத்ய - ஸத்தியன், ஸர்வத் - எவ்வாற்றாலும், சாந்த - சாந்தன், த்ரேதாந்நி - கார்ஹபத்தியம் ஆஹவனீயம் தக்ஷிணக்கிரி என்ற மூன்றக்கிரி, கௌரவம் - குருத்துவம், குரு - ஆசிரியன் (உபதேசம்செய்வோன்), அஹம் - யான், கௌ - வாக்கு, கஹ்வரம்ச - குஹையும், அஹம் - யான், த்யௌ - ஆகாயமும், ஜகதாம்விபு - ஜகதீசனும், அஹம் - யான்.

பொழிப்புரை—யான் ஸத்தியன், மிக்கசாந்தன், கார்ஹபத்தியாஹவனீய தக்ஷிணக்கிரி, குருத்துவம் உபதேசம் செய்வோன். யான் வாக்கு. குஹையும் யான். ஆகாயமும் ஜகதீசனும் யான். இங்கு குஹையெனின் இருதய குஹையென்றறிக. கரு.

ஸ்லோகம்.

ஜெஷஹவஹஸூரஸூரஷஃ வஷிஷ்டோஹிவாஹிஃ ।

சூரெஷாஹம்ஹவாநீஸஃ தெஜோஹம்வாஷிஷ்டஹம் ॥ (௧௬)

ஜ்யேஷ்டஸ்ஸர்வஸூரஸ்ரேஷ்டஃ வர்ஷிஷ்டோஹம்பாம்பதிஃ
ஆர்யோஹம்பகவாநீஸஃ தேஜோஹம்சாதிரப்யஹம்

வியாக்யானம்—ஜ்யேஷ்டஃ - வயதிற்பெரியோனும் ஸர்வஸூரஸ்ரேஷ்டர், சகலதேவர்களுக்கும் ச்ரேஷ்டர், வர்ஷிஷ்டஃ - மழை

பெய்யச்செய்வோனும், அபாம்பதி - சமுத்திரனும், அஹம் - யானே. ஆர்பு - (ஸகல)பூஜ்ஜியனும், அஹம் - யான், பகவாந் - உற்பத்தி, விநாசம், பூதங்கள்வருதல், போதல், வித்தியை, அவித்தை இவைகளையறிவோனும், ஈச - (சகலத்தையும்) ஆள்வோனும், தேஜ - சோதியும், அஹம் - யானே, ஆதி. அபி - காரணனும், அஹம் - நானே.

பொழிப்புரை—வயதிற்பெரியோனும் சகலத்தவச்சேர்வுடனும் மழைபெய்யச்செய்வோனும் சமுத்திரனும் நானே. ஸகல பூஜ்யனும் யான். உற்பத்திவிநாசங்கள் பூதங்கள் வருதல் போதல் வித்தை அவித்தையறிவைகளை யறிந்தவனும் ஆள்வோனும் சோதியும் யானே. காரணனும் யானே.

௧௬.

ஸ்லோகம்.

ஃஷ்டஷொஹம்யஜுர்வேத ஸாமவேதொஹமாத்மநா |

சூரவேணஸூரோஹம் ததாசாங்கிரஸௌவரம் || (௧௭)

ருக்வேதோஹம்யஜுர்வேத ஸாமவேதோஹமாத்மநா
ஆதர்வணஸ்சமந்திரோஹம் ததாசாங்கிரஸௌவர

வியாக்யானம்—அஹம் - நான், ருக்வேத - ருக்குவேதம், யஜுர்வேத - யஜர்வேதமும், ஸாமவேத - ஸாமவேதமும், அஹம் - யான், ஆத்மநா - பிறும்மதேவனும், ஆதர்வணஸ்சமந்திர - அதருவேதமநதிரமும், அஹம் - நான், ஆங்கிரஸ வரச - (பிருகஸ்பதிநூல்) ஆங்கிரஸமந்திரமும், ததா - நான்.

பொழிப்புரை—நான் இருக்குவேதம். யஜுர்வேதமும் ஸாமவேதமும் நான். தருமதேவனும் அதருவேதமும் நான். ஆங்கிரஸமந்திர (பிருகஸ்பதிநூலும்) நானே.

௧௭.

ஸ்லோகம்.

ஐதிஹாஸபுராணாநி கலோஹம்கல்பவாநஹம் |

நாராஸமவீசகாதாஹம் வித்யோபநிஷதோஸம்பஹம் || (௧௮)

இதிஹாஸபுராணாநி கல்போஹம்கல்பவாநஹம்
நாராஸமவீசகாதாஹம் வித்யோபநிஷதோஸம்பஹம்

வியாக்யானம்—இதிஹாபுராணாநி - இதிகாஸபுராணங்களும், கல்ப்ப - கல்ப்பமும், அஹம் - நான். கல்ப்பவாந் - கல்ப்பத்தை

செய்தவனும், அஹம் - நான். நாராயணமஸீ - நாராயணம்
என்னும் காதையும், அஹம் - நான், வித்யோபபிஷத் - வித்தை
யைப் பிரதிபாதிக்கும் உபநிடதங்களும், அஹம் அஸுமி - நானாகின்
றேன்.

போழிப்புரை—(சிவரகவிய முதலிய) இதிகாச (பதினெண் மஹா) புராணங்களும் கல்ப்பமும் நான். கல்ப்பத்தை செய்த வனும் நான். நாராயண்ஸ் எனும் வைதிககாதையும் நான். பிருமம் வித்தையைப் பிரதிபாதிக்கும் உபநிடதங்களும் நானகின்றேன்.கஅ.

ஸ்வேதகம்.

ஸ்ரீகாஸ்திராணிவெவாஹ கீத-வ்யாஸாநநேவம ।

வ்யாவ்யாநாநிதபாவிஷ்யா ஐஷ்டுஹந்தயோஹந்தி: || (கக)

உதா துஹ்வொகம் பரவொகொஹிசுதாஃ ।

வெளிநாட்டினர் தயார் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். (உருக்கம்)

ஸ்ரீலோகாஸ்ஸுத்ராணிசைவாஹ மநுவ்யாக்யாநமேவச

வ்யாக்யாநாநி ததாவித்யா இஷ்டம்ஹு தமதாஹுதி

தத்தோ தத்தமஹம்மீலாக: பரலோகோஹமகூரம்

பஹிஸ்சாஹம்ததாசாந்த: புரஸ்தாதஹமவ்யயம்

வியாக்யானம்—சீலோகாஃ - சுலோகங்களும், ஸூத்ராணி - ஸூத்திரங்களும், அஹம்ஏவ - நானே, அதுவ்யாக்யானம்ஏவசு (அதுவ்யா) உபவியாக்கியானமும், வ்யாக்யானாநி - வியாக்கியானங் களும், ததாவதித்யா - வித்தையும், இஷ்டம் - யாகமும், ஹுதம் - வைஸ்வதேவாதிக்ஹோமமும், அதஆஹுதிஃ - பிராணஹுதியும், ததத் - தானம்செய்யப்பட்டதும், அதத்தம் - கொடுக்கப்படாத தும், அஹம் - நான், லோகஃ - பூவுலகமும், பரலோகஃ - ஸ்வர்க் காதிவுலகும், அஹம் - நான், அக்ஷரம் - பிரும்ஹமும், அஹம் - நான், பஹிஃ - வெளியிலும், அந்தஃ - உள்ளும், புரஸ்தாத் - எதி ரிலும், அஹம் - நான், அவ்யயம் - நாசம்அல்லாததும் நான்.

பொழிப்புரை—சுலோகங்களும் ஸூத்திரங்களும் நானே. உப
வியாக்கியானமும் வியாக்கியானங்களும் வித்தையும் யாகமும்
வைஸ்வதேவாதி ஹோமமும் பிராணஹுதியும் தானம்செய்யப்
பட்டதும் தானம்செய்யப்படாததும் நான். பூவுலகும் சுவர்க்க

முதலிய வுலகும் நான். அகூரமான பிறும்ஹமும் நான் உள்ளும் வெளியிலும் எதிரிலும் நான். நாசமற்றதும் நான். ௨௦.

ஸ்லோகம்.

ஜெயாகிஸூஹந்தேஸூஹம் தநூத்ராணீந்திரயாணுஹம் ।
ஸஃஸிஸூஹமீஹங்காரோ விஷயாணுஹஜெவஹி ॥ (௨௧)

ஜ்யோதிஸ்சாஹந்தமஸ்சாஹம் தந்மாத்திராணீந்திரியாணயஹம்
புத்திஸ்சாஹமஹம்காரோ விஷயாணயஹமேவஹி

வியாக்யானம்—ஜ்யோதிஸ - சோதியும், அஹம் - நான், தம்ச - அஞ்ஞானமும், அஹம் - நான், தந்மாத்திராணி - சப்த முதலியவையை யறிவனவாகிய, இந்திரியாணி - ஞானேந்திரியங்களும், அஹம் - நான், புத்திச - புத்தியும், அஹங்கார - அகங்காரமும், விஷயாணி - சப்தஸ்பரிசுருபரஸகந்தங்களும், அஹம் ஏவஹி - யானே.

தாத்திரியம்—சோதியும்நான், அஞ்ஞானமும் நான், சப்தமுதலியவையை யறிவனவாகிய இந்திரியங்களும் நான், புத்தியும் நான், அஹங்காரமும் நான், சப்தஸ்பரிசுருபரஸகந்தங்களும் நானே.

ஸ்லோகம்.

புஹ்விஸூஹந்தேஸூஹம் தநூத்ராணீந்திரயாணுஹம் ।
ஐந்தேயாஸிஸூஹம் திஸ்திவந்தேஸூஹந்திஃ ॥ (௨௨)

கஃஸூஹந்தேஸூஹம் தநூத்ராணீந்திரயாணுஹம் ।
தவஸூஹந்தேஸூஹம் தநூத்ராணீந்திரயாணுஹம் ॥ (௨௩)

ப்ரஹ்மாவிஷ்ணுமஹேஸோஹ முகாஸ்கந்தோவிநாயகஃ
இந்த்ரோக்ரிஸ்சயமஸ்சாஹம் நிருதிர்வருணோநிலஃ
சுபேரோஹந்தேஸோநோ பூர்புவஸ்ஸவர்மஹர்ஜநஃ
தபஸ்ஸத்யம்சப்ருதிவீ சாபஸ்தேஜோநிலோஸ்யஹம்

வியாக்யானம்—ப்ரஹ்மா - பிரமனும், விஷ்ணு - விஷ்ணுவும், மஹேச - சங்கரரும், அஹம் - நான், உமா - பார்வதியும், ஸ்கந்த - ஸுப்ரம்மணயனும் ஸ்கந்தரும், விநாயக - கணநாதரும் நான், இந்த்ர - இந்திரனும், அக்ரிச - அக்ரியும், யம்ச - யமனும், அஹம் - நான், நிருதி - நிருருதியும், வருண - வருண

னும், அநில - வாயுவும் நான், குபேர - குபேரனும், அஹம் - நான், ததாஸ்சான் - ஸ்சானரும் நான், பூ - பூவுலகமும், புவ - புவர்லோகமும், ஸ்வ - ஸுவர்லோகமும், மஹ - மஹர்லோகமும், ஜந - ஜநோலோகமும், தப் - தபோலோகமும், ஸத்யம்ச - ஸத்தியலோகமும் (நான்), பிருதிவிச - பிருதிவியும், ஆப் - ஜலமும், தேஜ - தேயுவும், அநில - வாயுவும், அஹம்அஸ்மி - நானுகின்றேன்.

பொழிப்புரை—பிரும்ஹாவும் விஷ்ணுவும் உருத்திரனும் நான். பார்வதியும் ஸ்கந்தரும் விநாயகரும் நான். இந்திரனும் அக்ரியும் யமனும் நான். நிருருதியும் வருணனும் வாயுவும் நான். குபேரனும் நான். ஸ்சானனும் நான். பூவுலகும் புவர்லோகமும் ஸ்வர்லோகமும் மஹோலோகமும் ஜனோலோகமும் தபோலோகமும் ஸத்தியலோகமும் நான். பிருதிவியும் ஜலமும் தேயுவும் நானையாகின்றேன்.

ஸ்லோகம்.

சூகாஸாஹம்ரவிஸோமோ நக்ஷத்ராணித ஹாஹுஹம் ।

புராண்கால்தயோஜிதஞ்ஞாஜிதஹ்நிக்ஷிபுஹம் ॥ (௨௪)

ஆகாஸோஹம்ரவிஸோமோ நக்ஷத்ராணிக்ரஹாஹ்ரபஹம்
ப்ராண்கால்ததாம்ருத்யு ரம்ருதம்பூதமப்பஹம்

வியாக்யானம்—ஆகாஸ் - ஆகாயம், அஹம் - நான், ரவி - சூரியனும், ஸோம - சந்திரனும், நக்ஷத்ராணி - நக்ஷத்திரங்களும், க்ரஹா - அங்காரகன்முதலிய கிரகங்களும், அஹம் - நான், ப்ராண - பிராணனும், கால் - நிமிஷம்முதலிய காலமும், ததாம்ருத்யு - சகலப்ராணசங்காரகனும், அமிருதம் - முக்தியும், பூதம்அபி-சென்றதும், அஹம் - நான்.

பொழிப்புரை—ஆகாயம் நான். சூரியனும் சந்திரனும் நக்ஷத்திரங்களும் அங்காரகன் முதலிய கிரகங்களும் நானே. ப்ராணனும் நிமிஷம்முதலிய காலமும் சகலப்பிராணசங்காரனும் முக்தியும் (இதுவரையில்) சென்றதும் யானே.

௨௪.

ஸ்லோகம்.

ஹ்ருஹ்விஷ்ணுசுதஞ்ஞவிஸு வாவ்-பாத்யகோபுஹம் ।

ஜிஹ்விஸுதயோஜிதெ ஹ்ருஹ்-வஹ்ஸுஷ்டெபெவஹ ॥ (௨௫)

பிரமாணம்—தொெடிஷதவஹுஸ்யாஹ் ப்ரஜாயெயகி
ததைக்ஷதபஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயதி
அது பற்பலபிரஜைகளாவோமென்று சங்கற்பித்தது.

சதருத்திரீயம்.

நஜீவண-ஃயாயவண-ஃஸஜாயவ

நம் பர்ண்யாயசபர்ணஸத்யாயச

என்பதீரூபம் அதருவசிரம் பிரதமகண்டமுழுதும் (ஜகதாகார
னென்று) ஸகலாகாரனென்று கூறப்பட்டுள்ளது. இங்ஙனமே:—

வாயுஸம்ஹிதை.

ஸக்யாஜிவப்யபிவ்யஃகஸிவதக்ஷவஜீஃஹ் வஃ ।

தெதெநகெநதஃதஜ்ஜாஹ் ஜீஜாகஃஹ்ஜீஃயயா ॥

ஸக்த்யாதிசப்ருதிவ்யந்தம் ஸிவதத்வஸமுத்பவம்

தேநைகேநதுதத்வ்யாப்தம் ம்ருதாகும்பாதிசம்யதா

சக்திமுதல் பிருதிவிபீரூகச் சிவதத்துவத்தினின்றும் தோன்றி
யது. மண்ணினால் குடம்போல அவ்வொருவனால் அது வியாபிக்கப்
பட்டுள்ளது. இங்ஙனமே எண்ணிறந்த பிரமாணவாக்கியங்கள் சிவ
பெருமான் ஜெகதாகாரனென்று கூறுகின்றன. இனி:—

கைவல்யோபநிடதம்.

ஸநெவஃஸ்யஃ ஸஃவ நஸுநெவஃஸ்யஃ

ஸர்வைஸ்சர்ய ஸம்பந்நஸ் ஸர்வேஸ்வரஃ

சகல ஐசவரியமுடையோன், சகலேசவரன்.

சுவேதாச்சுவத ரோபநிடதம்.

விஸாயிகொஃஹ்ஜீஃஹ்ஜீஃ

விஸ்வாதிகொருத்ரோமஹர்ஷி

விசுவாதிகன் ருத்திரன்மகருஷி.

விஜ்ஜாவிஜ்ஜஃஹ்ஜீஃஹ்ஜீஃ

வித்யாவித்யோ ஸுதேயஸ்துஸோர்யஃ

பசுபாசங்களை நடாத்துவோன் ஈசன் அந்நியனே.

பிரமாணம்—

தைத்திரீயம்.

ஔஸாநஸூவ-விஷ்ணுநாரீஸூஸூவ-ஓ-ஓகாநாஃ
ஸூநஸஸ்ரவவித்யாநாமீஸ் வரஸ்ஸர்வபூதாநாம்

சகல வித்தைகளுக்கு மீசன் சகல பூதங்கட்கு மீசன்.

சதருத்திரீயம்.

நமோஹிரண்யபாஹவே (என்றாரம்பித்து) குலுஞ்சாநாம்பதயே) என்பதீரூய் அதருவசிரவிலி உத்தரகாண்டம் இரண்டாங்காண்டத்திலும் சகலாதிபதியென்றும் கூறப்பட்டுளது. இங்ஙனம் கூறிய ஜகதாசாரத்துவம் ஜகதீசவரத்துவம் என்றிரண்டு தருமங்களையே இவ்வத்தியாயத்திலும் கூறியிருப்பதுகாண்க. இதுகாறும் ஜகத்ஸ்வரூபத்துவங் கூறப்பட்டாலும் இனி ஜகதீசவரத்துவமும் கூறப்பட்டிருப்பது வரும் சிலோகங்களாலறிக. சகலசேதனசேதனங்களிலும் அந்தரான்மாவாய் விளங்குகின்றமையாலும் ஸர்வ வியாபகனாதலாலும் சகல சொல்லுக்கும் பொருளாயிருக்கின்றமையால் ஜகத்ஸ்வரூபத்துவம் கூறுதல் ஒவ்வும். இது பற்றியன்றோ.

அதருவசிரம்.

யஸூவிஷ்ணுஃ யஸூஜெஹஸூரஃ யாதொஹி யஸூவிநாயகஃ ।

யஸூஸூடிஃ யஸூஹுஃ யஸூநிஃ யாஹஹஃ ।

யஸ்சவிஷ்ணுஃ யஸ்சமஹேஸ்வரஃ யாசோமா யஸ்சவிநாயகஃ

யஸ்சஸ்கந்தஃ யஸ்சேந்த்ரஃ யஸ்சாக்நிஃ யாசபூஃ

யாதொருவன் விஷ்ணுவோ, யாதொருவன் மஹேஸ்வரனோ, யாதொருவன் சோமனோ, யாதொருவன் விநாயகரோ, யாதொருவன் ஸ்கந்தரோ, யாதொருவன் இந்திரனோ, யாதொருவன் அக்நியோ, யாதொருவன் பூமியோ எனக் கூறியிருக்கின்றது. இதனைச் சீகண்டபாஷ்யத்தில் (க) அத்தியாயம் (ச) பாதம் வாக்கியாந்வயா திகரணத்தில் (அந்வஸ்திதேரிதிகா) என்ற ஸூத்திரத்தின் பாஷ்யத்தில் விரிவாய்க்காண்க. அன்றியும் மேற்போந்தசலோகங்களினாலும்பிரமாணங்களினாலும் பெருமான் நானே என்றதனால் பிரமமே பிரபஞ்சமாகப்பரிணமித்திருப்பன் என ஒருசாரார்க்குமும் கூற்றன்று மற்றென்னையோ வெனின்? முதல்வன் சேதனசேதனப் பிரபஞ்சத்

தில் பாஸினெய்போலவும், பழத்தில்துரம்போலவும், எள்ளிலெண்ணெய்போலவும் ஒளபச்யேஷிகளியாப்திகொண்டு ஆன்மாக்களுடன் பிறிவறநின்றறிவித்தும், மாயாகாரியங்களைச் சங்கோசவிநிவுசெய்தும் நடத்தலின் எல்லாம் நானே யென்றது காண்க. இக்கருத்துப் பற்றியே, “எல்லாவுலகுமானாய் நீயே” எனவும், “இருநிலை” எனவும், “வானாகி” எனவும், “நினைப்பறநினைந்தானீயலாற் பிறிது மற்றின்மை” எனவும், தேவாரதிருவாசகங்களில் உண்மைநாயன் மார் திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

ஸ்லோகம்.

ததொஹம்விஸ்வரூபொஸ்மி ஸீஷ்டம்சஜபதாம்ஸதா ।

சுஸிதம்பாஸிதம்சாஹம்க்ருதாத மப்யஹம் ॥ (உ.சு)

வாரம்பொவாவாரம்சாஹ ஜஹம்வவ்வாராயணம் ।

சுஹம்ஜமவிதஷிவ்யுகேஷரம் ஸுருக்ஷிவ்யயம் ॥ (உ.எ)

ததொஹம்விஸ்வரூபொஸ்மி ஸீஷ்டம்சஜபதாம்ஸதா

அஸிதம்பாஸிதம்சாஹம்க்ருதாத மப்யஹம்

பரம்சைவாபரம்சாஹமஹம் ஸர்வபராயணம்

அஹம்ஜகத்திதம் திவ்யமக்ஷரம்ஸுக்ஷ்மமவ்யயம்

வியாக்யானம்—தத - ஆதலால், அஹம் - நான், விஸ்வரூப -
அஸ்மி - விஸ்வரூபனாகின்றேன் (நான்), ஸதா - எப்போதும், ஜப
தாம் - ஜபிக்கின்றவர்களுக்கு, ஸீஷ்டம்ச - சிரஸுமாகின்றேன்,
அசிதம் - புசிக்கப்பட்டதும், பாசிதம்ச - ஜீர்ணமானதும், அஹம்-
நான், க்ருதம்ச - செய்யப்பட்டதும், அக்ருதம்ச - செய்யப்படா
ததும், அஹம் - நான், பரம்ச - ஸாமான்னியஸத்தையும், அப
ரம்ச - த்ரவ்யக்தவாதிஸத்தையும், அஹம்வவ - நானே, அஹம் -
நானே, ஸர்வபராயண - சகலரும் அடையக்கூடியவிடம், அஹம்-
நான், ஜகத்திதம் - சகலருக்கும் ப்ரேமைக்குஇடமான, திவ்யம் -
தஹராகாசத்திலுள்ளது, அக்ஷரம் - அக்ஷரமும், ஸுக்ஷ்மம் -
அணுவும், அவ்யயம் - நாசமற்றதும் நானே.

பொழிப்புரை—ஆதலால் நான் விசுவரூபனாகின்றேன். ஜபிக்
கின்றவர்களுக்குச் சிரஸுமாகின்றேன். புசிக்கப்பட்டதும் ஜீர்ண
மானதும் நானே. செய்யப்பட்டதும் செய்யப்படாததும் நானே.
ஸாமான்னியஸத்தையும் திரவியத்துவஸத்தையும் நானே. யானே

ஸகலமும் நிலைபெறுமிடம். ஸகலருக்கும் பிரேமைக்கு இடமாய்த் தகாராகாயத்திலுள்ளதும் நானே. அக்ஷரமாயுள்ளதும் ஸுக்ஷும மாயுள்ளதும் நாசம்முற்றதும் நானே. உஎ.

ஸ்லோகம்.

பூஜாவத்யுபவீத்யுஷ ஸுஜேத்யுஹுஜேத்யுயம் ।
சுஹஸெவொபஸம்ஹதயா ஜஹாத்யுஸுஜஸாந்தியிஃ ॥ (உஅ)

ப்ராஜாபத்யம்பசித்ரம்ச ஸௌமியம்சுராஹ்யவக்ரியம்
அஹமேவோபஸம்ஹந்தா மஹாக்ராஸௌஜஸாந்திதிஃ

வியாக்யானம்—பவித்ரம் - புண்ணியமாகிய, ப்ராஜாபத்தியம்- புத்திரோத்பத்திசெய்வித்தலும் (நானே), ஸௌம்யம் - அழகாயுள்ளதும், அக்ராஹ்யம் - அறியக்கூடாததும், அக்ரியம் - முந்தியேற்பட்டதும் நானே, மஹாகராஸ- பெருங்கவளத்தோனாகிய, உபஸம்ஹந்தா - உபசங்காரகன், அஹம்ஏவ நானே, ஓஜஸாம் நிதிஃ - தேஜஸுக்கு இருப்பிடமானவனும் யானே.

பொழிப்புரை—புண்ணியமாகிய பிரஜோற்பத்திசெய்வித்தலும் நானே. ஸௌம்யமாயுள்ளதும் கிரஹிக்கக்கூடாததும் முந்தியதும் யானே. பெருங்கவளத்தோனான உபசங்காரகன் நானே, தேஜஸுக்கு நிதியும் நானே. உஅ

தாத்திரியம்—புண்ணியமாகிய பிரஜோற்பத்தியென்றது,பிதிரர் கடனை நற்புதல்வனையே திர்க்கவேண்டுமாதலின் “ப்ராஜநம்வைப்ரதிஷ்டாலோகேஸூது ப்ராஜாயாஸ்தம் துந்தர்வநா பித்ருணாமர்ருணோபவதி” என்றசுருதியையதுஸரித்துக் கூறியதுகாண்க. உபசங்காரகன் இதனை “யஸ்யப்ராஹ்மசக்ஷத்ரம்ச உபெபவதஓதநஃ” என்பதாதி சுருதிகளாலறிக.

ஸ்லோகம்.

ஹுஷ்யம்ஷெவதாஸ்வந பூரணஸ்வஹுதிஷ்டஃ ।
ஸிரஸூதூரதொயவ்ய வாஜாஷக்ஷிணதஸூயா ॥ (உச)
யவ்யஸவெயா தூரஸூரணாஷொகா ரொஹந்திரோதஃ ।
ஹயூஷுதூரயெயஸூ ஷயஸூவநயாஜீய ॥ (ரு0)
தஸூஷொகாரொவாஹம் ஸகொதித்யஸூநாதஃ ।

ஹ்ருதயம்தேவதாத்வேந ப்ராணத்வேநப்ரதிஷ்டித்;
 ஸிரஸ்சோத்தரதோயஸ்ய பாதௌதக்ஷிணஸ்ததா
 யஸ்யஸர்வோத்தரஸ்ஸாக்ஷாதோங்கா ரோஹந்த்ரிமாத்தரக்;
 ஊர்த்வமுந்நாமயேயஸ்யமாத்யதஸ்சாபநயாம்பத
 தஸ்மாதோம்காரமேவாஹம் ஏகோரித்யஸஸநாதந;

வியாக்யானம்—தேவதாத்வேந - தேவதையாகவும், ப்ராணத்
 வேந - பிராணனாகவும், ஹ்ருதயம் - இருதயகமலத்தை, ப்ரதிஷ்
 டித் - அடைந்திருக்கின்றவன் நானே, உத்தரத் - மேற்பாகத்
 தில்,யஸ்ய - எவனது,ஸிரச - சிரஸும்,யஸ்ய - எவனது,பாதௌ-
 கால்கள், தக்ஷிணத் - வலதுபாகத்திலு முளவோ (அப்படிப்பட்ட
 தாகிய), த்ரிமாத்தரக் - மும்மாத்திரைகளுடையதும், ஸர்வோத்த
 ரக் - ஸர்வசிரேஷ்டமுமாகிய, ஒங்காரக் - ஒங்காரமானது, ஸா
 க்ஷாத் அஹம் - நானே, யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்தால், ஊர்
 த்வம்-(உச்சரித்தல் மாத்திரத்தால்) மேலே, உந்நாமயே - ஜீவனை
 செல்லச்செய்கின்றேனே,அத ச - பாவத்தைகீழும்,அபநயாமி-போ
 கச்செய்கின்றேனே கீழவிழக்கிறேனே, தஸ்மாத் - ஆதலால், அஹ
 மேவ - நானே, ஒங்காரம் - ஒங்காரமாகின்றேன், ஏக - ஏகனான
 வனும், நித்திய - நித்தியனும், ஸநாதந் - பலகாலமாயுள்ளவனும்
 நானே.

பொழிப்புரை—தேவதையாகவும் பிராணனாகவும் இருதயத்தி
 லிருக்கின்றவன் நானே. மேற்பக்கத்தில் சிரஸும் அதாவது அகா
 ரமும் பாதங்கள் மகாரங்கள் வலது பக்கத்திலும் உளவோ
 அப்படிப்பட்ட மும்மாத்திரை வடிவமும் சகல ச்ரேஷ்டமு
 மாகிய ஒங்காரம் நானே. யாதொருகாரணத்தினால் உச்சரித்தல்
 மாத்திரத்தால் ஜீவனை மேல்வரச் செய்கின்றேனே கீழ்ப்போகச்
 செய்கின்றேனே ஆதலால் நான் ஒங்காரமாகின்றேன். ஏகனாயுள்ள
 வனும் நித்தியனும் பன்னெடுங்காலமாயுள்ளவனும் நானே.

தாத்திரியம்—ஈண்டு மேற்பக்கம் கீழ்ப்பக்கங்களாய்க் குறித்து
 இருதயத்திற்கு மேற்பக்கங்களும் கீழ்ப்பக்கங்களுமென்பதறிக.
 பிரமாணம்— அத்ருவச்ரோபரிடதம்.

ஹ்ருதிஸ்டாபெவதாஹ்வ-ஃ ஹ்ருதிஸ்டாணாஃவ்ருதிஷ்டாஃ
 ஹ்ருதிஸ்டியபொநித்யுஃகிஸ்டொரோத்ராஃவாஹ்வஸஃ
 கஸ்டொத்ராஃகஸ்டொரோடிஸ்டிணதஃ வாஹ்வஸஃ

களின் பொருட்டு வணக்கச்செய்கின்றேனே அதனால் நான் பிரணவம் என்னப்படுகின்றேன். எண்ணொயானது எப்படி மாம்ஸத்துண்டை வியாபித்தும் வியாபிக்கச்செய்து மிருக்கின்றதோ அதுபோல நான் ஸகலலோகங்களையும் வியாபிக்கச்செய்கின்றேனாதலால் ஸர்வ வியாபி என்னப்படுகின்றேன்.

பிரமாணம்—

அதருவச்ரோபரிடதம்.

சுபகலூரூபஹுதெபுணவஃ யவூரூபஹுயபிராணவவ
ஃபொயஜஞஃஷிஸாபாநி சுபகலூரூபமிரஸஸுயஜெது
புஹுபுரஹுணவஃ புணாபியதிதவூரூபஹுதெபு
[ணவஃ]

சுபகலூரூபஹுதெவவஹுரூபஃ யவூரூபஹுயபிராணவவ
வவஹுநூகாநவூரூபஃஷிஸாபாநிஹுயபிராணவவஃ

அதகஸ்மாதுச்யதேப்ரணவஃ யஸ்மாதுச்சார்யமானௌவ
ருசோயஜமும்ஷிஸாமாநி அதர்வாங்கிரஸஸ்யஜ்ஞே
ப்ரஹ்மசப்ராஹ்மணேப்ய ப்ரணாமயதி தஸ்மாதுச்யதேப்ர
[ணவஃ]

அதகஸ்மாதுச்யதேஸர்வவ்யாபி யஸ்மாதுச்சார்யமானௌவ
ஸர்வாந்லோகாந்வ்யாபிநேதிஸ்வே ஹேதாபலபிண்டம்

ஸ்லோகம்.

புஹுபுரஹுரிஸுஹவாநு சுபகலூரூபஹுயபிராணவவஃ (௩௩)
கதெதாநேஹுயவூரூபஹுயபிராணவவஃ சுபகலூரூபஹுயபிராணவவஃ ।

ப்ரஹ்மாஹரிஸ்சபகவாந் ஆதயந்தம்நோபலப்தவாந்
தேதாந்யேசஸுராயஸ்மாத் அநந்தோஹ்மதோமதஃ

வியாக்யானம்—யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்தால், ப்ரஹ்மா-
பிரமணம், பகவாந்ஹரிஸ்ச - பகவானு ஹரியும், ஆதயந்தம் -
(அடிமுடியை), உபலப்தவாந் - காணவில்லையோ, தத அந்யே -
அவருக்கந்நியர்களான, ஸுராஸ - தேவர்களும் (காணவில்லை
யோ), அதஃ - அதனால், அஹம் - நான், அநந்தோமதஃ - அனந்த
என்னப்படுகின்றேன்.

பொழிப்புரை—யாதொருகாரணத்தால் பிரம்மாவும் ஹரியும்
அடிமுடிகளைக் காணவில்லையோ மற்றுமுள்ளதேவர்களும் காண
வில்லையோ ஆதலால் நான் அனந்தஎன்னப்படுகின்றேன். ௩௩.

பிரமாணம்—

ருக்குவேதம்.

விஷ்ணுவெவ்வாராஹம்—ஓவோஸ்யாய ஹோமிவிதாரயநு
 ஸஹஸ்யவோசுஸநு வாஹாநேஷணவரொஹ—ஓகா
 கூடுவோதாஸிகூடுவவிதாஸி கூடுவஹா—தாஸி
 கூடுவஜெஷ்டாஸி கூடுவஸுஷ்டாஸி யவனவ்வெஷ
 ஸிவஸாய—ஜோதி ||
 ஸுஹாவெஹம்ஸொஹ—ஓகா ஸிரோஷ்டேஷ்டவஸஹஸ்யம்
 வோசுஸநுஹுஹாநாஹம் ஸிரோஜாமே
 கூடுவோதாஸிகூடுவவிதாஸி கூடுவஹா—தாஸி
 கூடுவஜெஷ்டாஸி—தாஸி கூடுவஸுஷ்டாஸி யவனவ்வெஷ
 ஸிவஸாய—ஜோதி ||
 [ஓஷாதி]

விஷ்ணுவைவாராஹம்ஸுபமாஸ்தாய பூமிந்விதாரயந்
 ஸஹஸ்ரம்ஸமாஆஸந் பாதாந்பேஷணபரோபூத்வா
 த்வமேவமாதாஸி த்வமேவபிதாஸி த்வமேவப்ரதாஸி
 த்வமேவஜ்யேஷ்டோஸி த்வமேவ ஸ்ரேஷ்டோஸி யவனம்வஹி
 மாநம்வேதத்ரஷ்டாபவதி விஜ்ஞாதாபவதிகர் தாபவதி
 காரயிதாபவதியவந்வேத ஸிவஸாயுஜ்யமாப்நோதி
 ப்ரஹ்மாவைஹம்ஸோபூத்வா ஸிரோந்வேஷ்டவ்யஸஹஸ்ரம்
 ஸமாஆஸந் ப்ரஹ்மானாஹம்ஸிரோஜாமே
 த்வமேவமாதாஸி த்வமேவபிதாஸி த்வமேவப்ரதாஸி
 த்வமேவத்ரஷ்டாஸி ஸ்ரோதாஸி கர்தாஸிகாரயிதாஸி
 ஜ்யேஷ்டோஸி ஸ்ரேஷ்டோஸி யவந்வேதஸிவஸாயுஜ்யமா
 [ப்நோதி]

என அரிபிரமர் சிவபெருமானைத் தேடியவனாகத்தார்களுமும் வட
 மொழி வேதமகாவாக்கியங்களுக்கிணங்க.

திராவிடவேதம்.

“செங்கணெடுமாலுஞ் சென்றிடந்துங் காண்பரிய
 பொங்குமலர்பாதம் பூதலத்தைப் போந்தருளி”

மகாபாரதம்.

“ஓரேனத் தனைத்தேட வொனித்தருளு மிருபாதத் தொருவனந்த
 போரேனத் தனைத்தேடிக் கணங்களுடன் புறப்பட்டான்” —

பிரமாணம்— சிவானந்தலகரி சங்கராசாரியசுவாமிகள்.

ஹரிப்ரஹ்மாஜீ நாவிலிநி சுடலாஜாஜிவாஹ்விராமி
பாடுவெனெனொ சரிவதவவவொனொஜஜநம்॥

அரிப்ரஹ்மாதீநாமபிரிகடபாஜாமஸுலபம்சிரம்
யாசேஸம்போஸிவதவ பதாம்போஜபஜநம்

எனப்பிரகாசிக்கும் வடமொழி தென்மொழி வேதமகா வாக்கியங்களாலும், மகாபாரதமுதலிய விதிகாச வாக்கியங்களாலும் ஆறிக.

ஸ்ரீலோகம்.

மலர்ஜந்ஜராஜித்யம் ஸம்ஸாரஹயஸாமராகம் || (௩௪)

தாரயாஜியதொலக்து தஸா தாரொ ஹீரிதம் ।

கர்ப்பஜந்மஜராம்ருத்யுஸம்ஸார பயஸாகராத்
தாரயாமியதோபக்தம் தஸ்மாத்தாரோஹமீதி:

வியாக்யானம்—யத் - யாதொருகாரணத்தால், கர்பஜந்ம்
ஜராம்ருத்யுஸம்ஸாரபயஸாகராத் - கருப்பவாஸப்பிறப்புஜரை
மரண ஸம்ஸாரமாகிய சாகரத்தினின்றும், பக்தம் - பக்தனை,
தாரயாமி - கரையேறச்செய்கின்றேனோ, தஸ்மாத் - ஆதலால்,
அஹம் - நான், தார - தார(னென்று), ஈரித - கூறப்படுகின்றேன்.

போழிப்புரை—யாதொருகாரணத்தால் கருப்பவாஸப் பிறவி
 ஜரை மரணஸம்ஸாரமாகிய பயக்கடலினின்றும் பக்தனைக் கரை
 யேறச் செய்கின்றேன் ஆதலால் நான் தாரனென்னப்படுகின்றேன்.

ஸ்ரீலோகம்.

உத-வி-பெஷ-பெஷெஷ- ஜீவசுநவஸாஜி)ஹம் ॥ (௩௫)

ஸ-டுகோல-டுகா-த-ஹுஜெஸ யதஸு-டுக-டுகிதீ-தம் ।

சதூர்வீதேஷுதேஹேஷு ஜீவத்வேநவஸாம்யஹம்
ஸூக்ஷ்மோபூத்வா துஹ்ருத்தேஸே யதஸ்ஸூக்ஷ்ம:ப்ரகீர்த்தித:

வியாக்யானம்—யத் - யாதொருகாரணத்தால், அஹம் - நான், சதுர்விதேஷு - நால்வகைகளாகிய, தேஹேஷு - தேகங்களில், ஹ்ருத்தேசே - ஹ்ருதயதேசத்தில், ஸூக்ஷ்ம - மூத்தவா - சூக்ஷ்மமனயிருந்து, ஜீவத்வேன - ஜீவத்தன்மையோடு, வஸாமி -

வலிக்கின்றேனே ஆதலால், சூசுதம் - சூசுதமன், பரகீர்த்தித: - என்று கூறப்படுகின்றேன்.

பொழிப்புரை—யாதொருகாரணத்தால் நான் நால் வகைச்சரீ
ரங்களிலும் ஹ்ருதயதேசத்தில் சூக்ஷ்மஞ்ஞிருந்து ஜீவத்தன்மை
யோடு வலிக்கின்றேன். ஆதலால் சூக்ஷ்மனென்னப் படுகின்
றேன்.

தாத்தரியம்—இந்நால்வகைதேஹம் ஸ்வேதஜம்அண்டஜம் உற்
பிஜம் ஜராயுஜம் அதாவது வெயர்வையல்லது புழுக்கத்தினின்
றும் தோன்றுவன கருப்பையினின்றும் தோன்றுவன வென்று
முறையே கொள்க.

ஸ்ரீலோகம்.

சிவா தரிசிநெடுவூரவகுளையா யுகாஸயெ || (நா.)

விடிந்தபிறகுதான் அங்கு தலையெழுத்து தலையெழுத்து.

மஹாத்மவிக்நேப்யோ பக்தேப்யோயத்ப்ரகாஸயே

வித்யுத்வததுலம்ரூபம் தஸ்மா த்வைத்யுதமஸ்ம்யஹம்

வியாக்யானம்—பத் - யாதுகாரணத்தால், மஹாத்மலி - (அஞ்ஞானத்தில்) ஸம்ஸாரத்தில், மக்நேப்ய - மூழ்கியிருக்கின்ற வர்களாகிய, பக்நேப்ய - பக்தர்களின்பொருட்டு, அதுலம் - நிகரற்ற, ரூபம் - உருவத்தை, வித்யுத்வத் - மின்னல்போல, ப்ரகாஸ்யே - பிரகாசிக்கச்செய்கின்றேனோ, தஸ்மாத் - ஆதலால், அஹம் - நான், வைத்யதம் ஆஸ்மி - வைத்யதன் என்பானாகின்றேன்.

பொழிப்புரை—யாதொருகாரணத்தால் பேரிருளாகிய ஸம்ஸாரத்தில் மூழ்கியிருக்கும் பக்தர்களின் பொருட்டு, நிகரற்ற உருவத்தை மின்னலைப்போல விளங்கச்செய்கின்றேன் ஆதலால் நான் வைத்யுதனென்னப்படுகின்றவனாகின்றேன்.

ஸ்ரீலோகம்.

வனகவனவயதொடொகாநு வ்வுஜாஜீஸுஜாஜீவ || (௩௭)

விவாஸயாஜிமுஹாரி தஸூரெகொஹதீஸூரஃ ।

ஏகஏவ்யதோலோகாந் விஸ்ருஜாமிஸ்ருஜாமிச

விவாஸ்யாமிக்ருஹ்ணாமி தஸ்மாதேகோஹமீஸ்வர.

வியாக்யானம்—யத - யாதொருகாரணத்தால், ஏக எவ - ஒருவனாகவே, லோகாத் - உலகங்களை, விஸ்ருஜாமி - சிருஷ்டிக்க எண்ணுகின்றேனே, ஸ்ருஜாமிச - ஸ்ருஷ்டிக்கின்றேனே, விவாஸயாமி - சங்கரிக்கின்றேனே, க்ருஹ்ணாமி - தன்னிடமடக்கக் கொள்கின்றேனே, தஸ்மாத் - ஆதலால், சஸ்வர - சசுவரனாகிய, அஹம் - நான், ஏக - ஏகனென்னப்படுகின்றேன்.

பொழிப்புரை—யாதொருகாரணத்தால் நானொருவனை உலகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்க ஸங்கல்பப்படுத்தின்றேனே, ஸ்ருஷ்டிக்கின்றேனே, ஸங்கரிக்கின்றேனே என்னிடம் கிரஹித்துக்கொள்ளுகின்றேனே ஆதலால் சஸ்வரனாகிய நான் ஏகனென்னப்படுகின்றேன்.

ஸ்லோகம்.

நஹிதீயோயதஸ்தஸ்தேதுரீயம் ப்ராஹ்மயம் ॥ (௩௮)

ஹிதாந்ராத்மீஸம்ஹத்யு வெகொரூஷ்வாவஸாஜீஹம் ।

நதவிதீயோயதஸ்தஸ்தேதுரீயம் ப்ராஹ்மயத்ஸ்வயம்

புதாந்ராத்மீஸம்ஹத்யு சைகோருத்ரோவஸாம்பஹம்

வியாக்யானம்—யத - யாதொருகாரணத்தால், த்விதீய - இரண்டாகுபவன், நதஸ்தே - இல்லையாத், பத் - யாதொருகாரணத்தால், துரீயம் - ப்ராஹ்ம - நான்காவதான பிரம்ஹமாகிய (நான்), ஸ்வயம் - தானே, பூதாமி - பூதங்களை, ஆத்மமி - தன்னிடம், ஸம்ஹ்ருத்ய - ஒடுக்கிக்கொண்டு, வஸாமி - வலிக்கின்றேனே, ஆதலால், அஹம் - நான், ஏகோருத்ர - ஏகோருத்ர (ஒருவனுருத்திரன்) என்னப்படுகின்றேன்.

பொழிப்புரை—யாதொருகாரணத்தால் இரண்டாகுபவனில்லை யோ யாதொருகாரணத்தால் துரியப்பிரம்மமான நான் தானே பூதங்களைத் தன்னிடம் ஒடுக்கிக்கொண்டு வலிக்கின்றேனே? ஆதலால் ஏகோருத்திரனென்னப் படுகின்றேன்.

௩௮௩.

ஸ்லோகம்.

வஸாநோகாநுஜீஸாஹ ஜீஸிநீவிஸூஸக்திநி ॥ (௩௯)

ஈஸாநஸூஜமதீஸு உபூஸம்வக்ஷஸீஸூஸம் ।

ஈஸாநஜீஸுதஸூஷஸிஸவெஷா ஜிவிஸவஷா ॥ (௪௦)

ஈஸாநஸூஷவிஷாநாம் யஜீஸாநஸூஷஸூஹம் ।

ஸர்வாந்லோகாந்யதீஸோ ஹமீஸிரீபிஸ்சஸக்திபி.
 ஸஸாநமஸ்யஜகதஃஸ்வர்த்ரு ஸஞ்சக்ஷூரீஸ்வரம்
 ஸஸாநமிந்த்ரஸ்துஷஃஸர்வே ஷாமபிஸர்வதா
 ஸஸாநஸஸ்வவித்யாநாம் யதீஸாநஸ்ததஸ்மயஹம்

வியாக்யானம்—யத் - யாதொருகாரணத்தால், ஸஸஃ அஹம் - ஸஸனான, ஸிரீபி. ஸக்திபிஃ - ஸகிநீசக்திகளால், ஸர்வாந்லோகாந் - ஸகல சராசரங்களையும் ஆளுகின்றேனே, அஸ்ய ஜகதஃ - இச்சகத்திற்கு ஸசாநனும், ஸ்வத்ருஸம் - ஸ்வர்க்காதிலோகங்களைக் காண்போனும், சக்ஷூ - கண்போன்றவனும், ஸஸ்வரம் - ஸஸ்வரனும், இந்த்ரஸ்துஷஃ - இந்திரனைப்பற்றியுள்ளவைக்கும், ஸர்வேஷாம்அபி - ஏனையஸகலருக்கும், ஸர்வதா - எப்போதும், ஸஸாநம் - ஸஸாநனுமாயுள்ளவன் என்று கூறுகின்றமையாலும், யத் - யாதொருகாரணத்தால், ஸர்வவித்யாநாம் - ஸகல வித்தைகளுக்கும், ஸசாந - இறைவனே, தத் - ஆதலால், அஹம் - நான், ஸஸாநஃ அஸ்மி - ஸசானனாகின்றேன்.

பொழிப்புரை—ஸசனான நான் யாதொருகாரணத்தால் ஸகிநீசக்திகளால் ஸகலலோகங்களையும் ஆள்கின்றேனே? யாதொருகாரணத்தால் இவ்வுலகிற்கு ஸசானனும் ஸ்வர்க்காதி உலகங்களைக் காண்போனும் கண்போன்றவனும் இறைவனும் இந்திராதியர்க்கும் சகலருக்கும் ஸசானனுமாகிய (உம்மை வணங்குவாம்) என்று கூறப்படுகின்றேனே? யாதொருகாரணத்தால் நான் ஸகல வித்தைகளுக்கும் மீசன்? ஆதலால் நான் ஸசானனென்னப் படுகின்றேன். நக.

ஸ்லோகம்.

ஸவ-ஹவாந்நிரீக்ஷஹ ரீதஜ்ஞாநம்நிரீக்ஷயே || (சக)
 யொம-ஹமரீயெயஸாஃ ஹவாந்நிரீக்ஷயே ||

ஸர்வபாவாந்நிரீக்ஷஹ மாத்மஜ்ஞாநம்நிரீக்ஷயே
 யோகம்சகமயேயஸ்மாத் பகவாந்மஹதோமதஃ

வியாக்யானம்—யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்தால், அஹம் - நான், ஸர்வபாவாந் - உற்பத்தியாதி ஸகலபாவங்களையும், நிரீக்ஷகாண்கின்றேனே, ஆத்மஜ்ஞானம் - ஆன்மஜ்ஞானத்தை, நிரீக்ஷஹம்யதி - நன்றாய் விளங்கச்செய்கின்றேனே, யோகம்ச - யோகவித்தியையும், சமயே - அடையச்செய்கின்றேனே (ஆதலால்), பா

வாந் - பகவான் (என்று) மஹாதாம் - மகான்களால், மதஃ - எண்ணப்பட்டவன்.

பொழிப்புரை—யாதொருகாரணத்தால் நான் உற்பத்தியாத ஸகலபாவகங்களையும் காண்கின்றேனோ, ஆன்மஞானத்தை பக்தர்களுக்கு அளிக்கின்றேனோ, (பமரியமாதி அங்கங்களுடன் கூடிய), ஸ்வேகவலித்தியையும் அடையச்செய்கின்றேனோ, ஆதலால் பகவான் என்று மஹான்களால் எண்ணப்படுகின்றேன்.

ஸ்லோகம்.

சுஜஸ்யம் பத்ருஹி விஸுஜாஸுஜாஸி || (சஉ)

ஸவபாநுஹொகாநுஷுரோயாஸிஃ தெநாஹொவெஸிஹெஸுரஃ ।

அஜஸ்ரம்பத்ப்ரக்ருஹ்ணாமி விஸ்ருஜாமிஸ்ருஜாமிச
ஸர்வாந்லோகாந்ஸ்வமாயாபிஃ தேநாஹம்வைவமஹேஸ்வரஃ

வியாக்யானம்—யத் - யாதொருகாரணத்தால், ஸர்வாந்லோகாந் - ஸகல உலகங்களையும், ஸ்வமாயாபிஃ - எனதுமாயைகளால், அஜஸ்ரம் - பிரளயகாலந்தோறும், ப்ரக்ருஹ்ணாமி-என்னிடம்(அடக்கி) ஒடுக்கிக்கொள்கின்றேனோ, விஸ்ருஜாமி - ஸ்ருஷ்டிக்க ஸங்கல்பிக்கின்றேனோ, ஸ்ருஜாமிச - ஸ்ருஷ்டிக்கின்றேனோ, தேந - அதனாலேயே, அஹம் - நான், மஹேஸ்வர - மஹேசுவரனென்னப்படுகின்றேன்.

பொழிப்புரை—யாதொரு காரணத்தால் நான் எனதுமாயைகளால் பிரளயகாலந்தோறும் ஸகல லோகங்களையும் என்னிடம் ஒடுக்கிக்கொள்ளுகின்றேனோ, ஸ்ருஷ்டிக்க வெண்ணுகின்றேனோ, அங்ஙனம் ஸ்ருஷ்டிக்கின்றேனோ, ஆதலால் நான் மஹேசுவரனென்னப்படுகின்றேன்.

ஸ்லோகம்.

ஹேதாந்ஜோமயொமெ ரொஸுமெயெஹேஹேயதெ || (சங)

ஸவபாநுவாநுஷாபெவஸு ஜகுவகிஸொஸுஹம் ।

மஹத்ஸ்வாத்மஜ்ஞானயோகைரஸ்வரயைஸ்துமஹீயதே
ஸர்வாந்பாவாந்மஹாதேவஸ்ருஜத்யவதிஸோஸம்யஹம்

வியாக்யானம்—யஃ - யாதொருவன், மஹத்ஸ்வாத்மஞானயோகை - மஹத்தாகிய ஸ்வான்மஞானயோகங்களாகிய, ஸுஸ்வர

யைஸ்து - ஐசுவர்யங்களால், மஹீயதே - பூசிக்கப்படுகின்றனே, ஸர்வாத் - ஸகலங்களாகிய, பாவாத் - பொருள்களையும், ஸ்ருஜதி - ஸ்ருஷ்டிக்கின்றனே, அவதி - ரக்ஷிக்கின்றனே, ஸம்ஹாதேவ் - அப்படிப்பட்ட மஹாதேவன், அஹம்அஸ்மி - நானாகின்றேன்.

பொழிப்புரை—யாதொருவன் மஹத்தாகிய சுவாத்மனான யோகைஸ்வர்யங்களால் ஸகலங்களாலும் பூஜிக்கப்படுகின்றனே சகல ஜகத்களையும் உண்டாக்குகின்றனே காக்கின்றனே அம் மஹாதேவன் யானாகின்றேன். சங்.

ஸ்லோகம்.

வ்ளஷொஷிஷெவ்ஷெஜிஸொநஃஸவஃஃ வஃஷெவஃஃஹிஜாதஸஹ

[நெவமஷெஃ || (சச)

ஃஹம்ஹிஜாதஸுஜநிஷ்டிஸொணஃஷெத்யஜ்நாஷ்டிஷ்டிவிஸுதொரிஃஷெ

எஷெஷாஸ்மிதேவ. ப்ரதிஸொநா ஸர்வா பூர்வொஹிஜாதஸ்த்வஹமே

[வகர்பே

அஹம்ஹிஜாதஸ்ர ஜரிஷ்யமான ப்ரத்தபக்ஜநாஸ்திஷ்டதிஸிஸ்வ

[தோமுக

வியாக்யானம்—ஸர்வா பரதிஸு - ஸகலதிஸைகளும், எஷெஃ எவஃஅஸ்மி - மஹாதேவனாகிய(யானே) இருக்கின்றேன் கர்ப்பீப - புவனகோசமத்தியில், பூர்வ ஜாத - முந்தித்தோன்றியவனாகிய இரண்யகர்ப்பனும், அஹம்எவ - நானே, ஜாதஃ - உண்டாகிய (உலகும்), ஜரிஷ்யமானப்ச - இனியுண்டாவதும், அஹம்ஹி - யானே, ப்ரத்தியக்ஜநா - பக்தஜநங்களும், விஸ்வதோமுக - அக்ரியுமாக, திஷ்டதி - மஹாதேவனிருக்கின்றான்.

பொழிப்புரை—சகலதிஸைகளும் மஹாதேவனாகிய யானே யாகின்றேன். புவனகோசமத்தியில் முதற்றேற்றன்றியவனாகிய ஹிரண்யகர்ப்பனும் நானே. தோன்றிய உலகும் இனி தோன்றுவதும் நானே. என்னிடம் பக்தரிஷைபெற்றவர்களும் அக்ரியுமாய் இம் மஹாதேவனாகிய யானேயிருக்கின்றேன். சச.

ஸ்லோகம்.

விஸுதஸுஷ்டொநஃதவிஸுதொரிஃஷெ விஸுதொஹவஃஉகவிஸுத

[ஸுரஃ || (சரு)

அத்தியாயம்.]

மூலமும் உரையும்.

கருக

ஸாஸாஹ-ஹ்யாஸ்தி ஸாஸததெதுடி-ஹாவாஹ-ஹீஜநயநெவ
[வணக்கம்]

விஸ்வதர்சகூடுநுதவிஸ்வதோ முகோவிஸ்வதோஹஸ்த உதவிஸ்வ
[தஸ்பாத்
ஸம்பாஹுப்யாம்தமதிஸம்பதத்ரைர்த்யாவாபூமீஜநயந்தேவஏகஃ

வியாக்யானம்—விரிவதர்சகூடம் - எங்குங்கண்களுடையவ
னும், விரிவதோமுக - எங்கும்முகமுடையவனும், விரிவதோஹ
ஸ்த - எங்குங்கைகளுடையவனும், விரிவதஸ்பாத் - எங்குங்கால்
களுடையோனும்(நானே) இவ்வினே, பதத்ரை - பக்திகளோடுகூட,
ஸம்பாஹுப்யாம் - கைகளால், தமதி - பறக்கின்றான், வக் - ஒரு
வகை, தயாவாபூமி - ஆகாயபூமிகளை, ஜநயத் - உண்டாக்கும்,தேவ-
தேவனும், நானே.

பொழிப்புரை—எங்குங் கண்களுடையவனும், எங்கு முகமுடையவனும், எங்குங்கைகளுடையவனும், எங்குங் கால்களுடையவனும், (நானே) இவனே பட்சிகளுடன் கைகளாற் பறக்கின்றான், ஒருவகை ஆகாயபூமிகளை உண்டாக்கும் தேவனும் நானே.

ஸ்ரீலோகம்.

வாராந்திரத் தொகுப்பைப் பற்றி விசுவநாதன் அவர்கள்
[நாடு ॥ (சுரு)]

கோகோதூண்டியெருவெழுந்தி டீரா வெஷாஸாந்திழாஸ்தநெத
[ரெஷாஸாந்தி]

வாலாக்ரமாத்ரம்ஹ்ருதயஸ்யமத்யே விஸ்வம்தேவம்ஜாதவேதம்வ
[ரேண்யம்
மாமாத்மாஸ்தம்யேருபஸ்யந்தி தீராஸ்தேஷாம்ஸாந்திஸாஸ்வதிநேத
[ரேஷாம்

வியாக்யானம்—ஹ்ருதயஸ்ய - இருதயத்தினது, மத்யே - நடுவில், வாலாக்ரமாத்ரம் - மிக்கச் சூக்ஷ்மமனும், ஸிஸ்வம்தேவம் - வில்வவியாபகனும், வரேண்யம் - (எல்லோராலும்) அடையப்படுவோனும், ஜாதவேதம் - வைஸ்வானரனுமாய், ஆத்மஸ்தம் - தன்னிடமிருப்பவனுமாகிய, மாம் - என்னையே, தீராப் - எந்ததீரர்கள், அதுபச்யநதி - காண்கின்றனரோ, தேஷாம் - அவர்களுக்கு, ஸாஸ்வதீஸாந்தி - எப்பொழுதும் சாந்தியுளது, இதரேஷாம் - மற்றவர்களுக்கு, ந - அல்ல.

பொழிப்புரை—இருதயத்தின் நடுவில் மிக்க சூக்சுமனும் விஸ்வவ்யாபகனும் எல்லாராலும் அடையப்படுவோனும் வைஸ்வாநரனுமாய்த் தன்னிடமிருப்பவனுமாகிய என்னை எந்த தீரர்கள் காண்கின்றனரோ அவர்களுக்கே எப்பொழுதும் சாந்தியுளது மற்ற வர்க்கல்ல.

சஎ.

ஸ்லோகம்.

சுஹம்யொநியொநிபிதிஷ்டாநி நெஹகொஹெஷ்வ-ஞ்ஞ-ஹம்ஹ

விஹம்ஹவஹம் || (சஎ)

சோஸாநம்ஹம்ஹம்ஹெஷ்வீத்யம் விவாய-ஹம்ஸாந்கிரீத்யு-தநெகி |

அஹம்யொநிம்யொநிமதிதிஷ்டாமி சைகோமயேதம்பூர்ணம்பஞ்ச

[விதஞ்சஸர்வம்

மாமீஸாநம்புருஷம்தேவ மித்தம்விசார்யமாம்ஸாநதிமத்யந்தமேதி

வியாக்யானம்—அஹம் ஏக - யானொருவனே, யொநிம் யொநிம்-காரணந்தோரும், அதிதிஷ்டாமி - அதிஷ்டிக்கின்றேன், பஞ்சவிதம் - ஐம்பூதமாகிய, இதம்ஸர்வம்ச - இதெல்லாம், மயா - என்னால், பூர்ணம் - வியாபிக்கப்பட்டுள்ளது, புருஷம் - புருஷஉருவனும், தேவம் - விலாஸம் செய்வோனும், ஸாநம் - ஸாநனுமாகிய, மாம் - என்னை, இத்தம் - இவ்வாறு, விசார்ய - விசாரித்து, அத்யந்தம், ஸாநதிம் - மிக்கசாந்தியை, எதி - அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை—யான் ஒருவனே காரணந்தோறும் அதிஷ்டித்திருக்கின்றேன். ஐம்பூதமாகிய சதெல்லாம் என்னாலேயே வியாபிக்கப்பட்டுள்ளது. புருஷஉருவமாய் விலாஸஞ்செய்வோனும் ஸாநனுமாகிய என்னை இவ்வாறு விசாரித்துப் பரமசாந்தியை யடைகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

ஹ்ரானெஷ்வ-கரி-நவொலி-ஹ்ரஹம்ஹம் || (சஅ)

ஷ்ரீநுஸநாயாஹத்யுஷ்ணக்ஷரோஹத்யுஷ்ணஹ்ரிஸாஹெதஹ் ||

ஜாவஸுரீஞ்ஞம் ஹம்யொநி-த்யுஷ்ணாவயிஸாநிஹ் || (சக)

ஹவம்யொநி-யொநி-நாஹஜ-ஹெதெஷாநம் ||

ஸாந்கிரீத்யு-தநெகி-தநெஷாநம் || (ந௦)

ப்ராணேஷ்வநதர்மநேஷாலிங்கமாஹம்ய

ஸ்மிந்நஸநாயாசத்ருஷ்ணாக்ஷமாசத்ருஷ்ணாம்சித்வா

ஹேதுஜாலஸ்யமூலம் புத்யாசித்தம்ஸ்தாபயித்வாமயீஹ
ஏவம்யேமாம்த்யாயமாநாபஜந்தேதேஷாம்
ஸாந்திஸ்ஸாஸ்வதீநேதரேஷாம்

வியாக்யானம்—(யாதொருவனை) ப்ராணேஷு - ப்ராணன்களி
லும், ம்நஸோந்த் - மனதிற்ருள்ளும், லிங்கம் - குக்குமமாயிருக்
கின்றவனென்று, ஆஹு - கூறுகின்றனரோ, யஸ்மிந் - எவனி
டம், அசனாபாச - போஜனவிருப்பமும், த்ருஷ்ண - தீர்த்தபா
னேச்சையும், அக்ஷமாச - பொறுமையின்மையும் இருக்கின்றன
வோ, ஹேதுஜாலஸ்ய மூலம் - ஏதுக்கூட்டங்களுக்கு மூலமாகிய,
த்ருஷ்ணம் - (அவனது) ஆசையை, சித்வா - ஒழித்து, இஹமயி -
இவ்வென்னிடம், புத்யா - புத்தியால்(ரிச்சயத்தால்), சித்தம் -
மனதை, ஸ்தாபயித்வா - நிறுத்தி, ஏவம் - இவ்வாறு, யே - எவர்
கள், மாம் - என்னை, த்யாயமாநா - தியானிக்கின்றவர்களாய்க்
கொண்டு, பஜந்தே - உபாவிக்கின்றனரோ, தேஷாம் - அவர்களு
க்கு, காஸ்வதீ - நித்தியமாகிய, சாந்தி - சாந்தியாம், இதரேஷாம்-
மற்றவர்களுக்கு, ந - இல்லை.

பொழிப்புரை—யாதொருவனை ப்ராணன்களுக்கும் மனதிற்கும்
உள்ளில் குக்ஷமமாயிருக்கின்றவனென்று கூறுகின்றனரோ, எவ
னிடம் பசியும் தாகமும் கோபமும் இருக்கின்றனவோ. ஹேது
ஜாலங்களுக்கு மூலமாகிய அவனது ஆசையை ஒழித்து என்
னிடம் புத்தியால் மனதை நிறுத்தி இவ்வாறு எவர் என்னை தியா
னிக்கின்றவர்களாய்க் கொண்டு உபாவிக்கின்றனரோ; அவர்களுக்
கே சாச்வதமாகிய சாந்தியுளது ஏனையர்க்கு அல்ல.

ஸ்லோகம்.

யதொவாவொநிவக-஁தெ ஈஷுராவூரிநஸாஸஹ ।

சூந஁ஷுஷு ஹோஷுரகூநஸிஷெகிக-தஸூநஃ (ருக)

யதோவாசோநிவர்த்தந்தே அப்ராப்யமநஸாஸஹ

ஆநந்தம்ப்ரும்மாம்த்யாத்வா நபிபேதிகுதஸ்சந

வியாக்யானம்—வாச - வாக்குகள், மநஸாஸஹ - மனதோடு
கூட, யத் - எவனிடமிருந்து, அப்ராப்ய - அடையாது, நிவர்த்
ந்தே - திரும்புகின்றனவோ, ஆநந்தம் - ஆனந்தமான, ப்ரும்ம -
ப்ரும்மமாகிய, மாம் - என்னை, த்யாத்வா - தியானம்செய்து,
குத:சந - எக்காரணத்தாலும், நபிபேதி - பயப்படுகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை—வாக்கும் மனமும் எவ்நையடையமுடியாமல் திரும்புகின்றனவோ அப்படிப்பட்ட ஆனந்தஸ்வரூபமாகிய ப்ரும் மமாயுள்ள என்னைத் தியானிப்பவன் எக்காரணத்தாலும் பயப்படுகிறதில்லை.

ருக.

ஸ்லோகம்.

ஸ்ரௌக்ஷிஷ்வரீகாக்யௌ கெவஷுஜோநரீகதேஃ

ஜவந்தொரீநாரீநி ரீயுஜாநவராயணாஃ ॥

(ருஉ)

ச்ருத்வேதிதேவாமத்வாக்யம் கைவல்யஞானமுத்தமம்

ஜபந்தோமமநாமாநிமமத்யுநபராயணௌ

வியாக்யானம்—உத்தமம் - ச்ரேஷ்டமாயும், கைவல்யஞானம் - கைவல்யஞானஹேதுவாயும், இதி - இவ்வாறுள்ள, மத்வாக்யம் - எனது வாக்கியத்தை, ஸ்ருத்வா - கேட்டு, தேவா - தேவர்கள், மம - எனது, நாமாநி - நாமங்களை, ஜபந்த் - ஜபிக்கின்றவர்களும், மம - எனது, த்யானபராயணௌ - தியானத்தையே முக்கியமாய்க் கொண்டவர்களுமாய் இருந்தனர்.

பொழிப்புரை—சுரேஷ்டமும் கைவல்யஞான ஹேதுவுமாகிய இவ்விதமான எனது வாக்கியத்தைக் கேட்டுத் தேவர்கள் எனது நாமங்களை ஜபிக்கின்றவர்களும் என்னைத் தியானித்தலையே முக்கியமாய்க் கொண்டவர்களுமாய் இருந்தனர்.

ருஉ.

ஸ்லோகம்.

ஸ்வெபுதெஷுஷுஷ்வரீகாக்யௌ கெவஷுஜோநரீகதேஃ

ததொயெவரீகிஷுஷுஷுஷ்வரீகாக்யௌ கெவஷுஜோநரீகதேஃ ॥

(ருங)

ஸ்ரவேதேஸ்வஸ்வதேஹாந்தே மத்ஸாயுஜ்யங்கதாபுரா

ததோயேபரித்ருச்யந்தே பதார்த்தாமத்விபூதயஃ

வியாக்யானம்—தேஸர்வே - அவர்களெல்லோரும், ஸ்வஸ்வ தேஹாந்தே - தத்தம்தேஹமுடிவில், புரா - பூர்வம், மத்ஸாயுஜ்யம் - எனது ஸாயுஜ்யத்தை, கதா - அடைந்தனர், தத் - ஆதலால், யேபதார்த்தா - எந்தப் பதார்த்தங்கள், பரித்ருச்யந்தே - காணப்படுகின்றனவோ அவைகளெல்லாம், மத்விபூதய - எனது விபூதிகளை.

போழிப்புரை—அவர்களெல்லோரும் தத்தம் தேஹாந்தத்தத் தில் பூர்வம் எனது ஸாயுஜ்யத்தையடைந்தனர். ஆதலால் காணப் படும் பதார்த்தங்களெல்லாம் எனது விபூதிகளே. (ருந)

ஸ்லோகம்.

ஸ்யேவஸகலம்ஜாதம் மயிஸர்வம்ப்ரதிஷ்டிதம் ।

ஸ்யிஸவ-ஃயயாகிதஃ ஹாஅயஸிஸ்யஹம் ॥ (ருச)

மய்யேவஸகலம்ஜாதம் மயிஸர்வம்ப்ரதிஷ்டிதம்
மயிஸர்வம்ஸயம்ப்ரதிதத்ப்ரும்மாத்வயமஸ்யஹம்

வியாக்யானம்—ஸகலம் - எல்லாம், மயிஎவ - என்னிடமே, ஜாதம் - தோன்றியது, ஸர்வம் - எல்லாம், மயி - என்னிடம், ப்ரதிஷ்டிதம் - நிலைபெற்றுள்ளது, ஸர்வம் - எல்லாம், மயி - என்னிடம், ஸயம் - ஒடுக்கத்தை, யாதி - அடைகின்றது, தத் - ஆதலால், அஹம் - நான், அத்வயம் - அத்விதீயமாகிய, ப்ரும்மஅஸ்மி - ப்ரும்மமாகின்றேன்.

போழிப்புரை—ஸகலமும் என்னிடம் தோன்றி என்னிடம் நின்று என்னிடமே ஒடுங்குகின்றது. ஆதலால் யான் அத்வயமாகிய ப்ரும்மமாகின்றேன். (ருச.)

பிரமாணம்— ஊகொரெவா-ஃஜாநஅதித்யாயதஸூ
ஏஃகாதேவருத்ரோநத்விதீயாயதஸூதே

என்ற வாக்கியங்களாலும் அறிக.

ஸ்லோகம்.

ஊனாரணீயாநஹரெவதஅநு ஹாநஹம்விஸூஹம்விஸூஃ ।

வ-ஃரா-தநொஹம்வ-ஃரா-ஃஷாஹ ஜீஸொஹிரண்யொஹம்ஸிவ
[ரு-ஃவெஸூ ॥

அனோரணீயாநஹமேவதத்வந்ம் ஹாநஹம்விச்வமஹம்விசுத்தஃ
புராதனோஹம்புருஷோஹமீசோ ஹிரண்மயோஹம்சிவரூபமஸம்

வியாக்யானம்—அனோ - அணுவிலும் (சூக்ஷ்மத்திலும்), அணீயாந் - மிக்கச் சூக்ஷ்மமாயுள்ளவன், அஹம்எவ - யானே, தத்வத் - அங்நனமே, மஹாந் - பெரியனும், அஹம் - யானே,

விச்வஹ் - ஸகலமும்(யானே), விசுத்தி - சுத்தனும், அஹம்-யான், புராதந் - புராணனாகிய, புருஷ - புருஷன், அஹம் - யான், ஈச - ஈசுவரன், அஹம் - யான், ஹிரண்மய - பொன்னிறமுடையனும் உள்ளவனும், அஹம் - யான், சிவரூபம் - சிவரூபனும், அஸ்மி - யானாகின்றேன்.

பொழிப்புரை—அணுவிலும் அணுவும் மஹானும் ஸகலமும் மிக்க சுத்தனும் புராதனனாகியபுருஷனும் ஈசனும் பொன்மயனும் சிவரூபனும் யானேயாகின்றேன். (ருரு.)

ஸ்லோகம்.

சுவாணிவாஷொஹஜிவித்ஸுக்ஷி வஸூஜிஷக்ஷஃஸ்யஸுனொஜி
[கருகி.]

சுவஹ்விஜாநாஜிவிவிதூரூவொ நவாஷ்வெதூஜிவிதூஷாஹம் ||

அபாணிபாதோஹம்சிரத்யசக்திபச்யாம் யசக்ஷுஸஸ்ச்ருணோம்
[யகர்ணம்]

அஹம்விஜாநாமிவிவித்தரூபோந சாஸ்திவேத்தாமமசித்ஸதாஹம்

லியாக்யானம்—அஹம் - நான், அபாணிபாத - கைகால்களில்லாதவன், அசிந்த்யசக்தி - சிந்திக்கக்கூடாத சக்தியுடையோன், அசக்ஷு - கண்ணில்லாதவன் ஆயினும், பச்யாமி - பார்க்கின்றேன், யகர்ணம் - காதில்லாதவனாயினும், ச்ருணோமி - கேட்கின்றேன், அஹம் - நான், விவித்தரூப - தனித்துள்ள ஸ்வரூபனாயினும், விஜாநாமி - பொருள்களையறிகின்றேன், மம - எனக்கு வேத்தா - அறிவோன், நாஸ்தி - இல்லை, அஹம் - நான், ஸதா - எப்போதும், சித் - சைதன்னியமே.

பொழிப்புரை—நான் கைகால்களில்லாதவனாயினும் சிந்திக்கக்கூடாத ஆற்றலுடையவன். கண்ணில்லாதவனாயினும் காண்கின்றேன். காதில்லாதவனாயினும் கேட்கின்றேன். யான் தனித்துள்ள ஸ்வரூபமுடையோன் ஆயினும் பொருள்களையறிகின்றேன் என்னை யறிபவன் இல்லை நான் எப்போதும் சித்தரூபனே. (ருசு.)

ஸ்லோகம்.

வெஷொஸொஷொஹஜிவெஷொ வெஷாஹ்ஷுஷெஷிஷெஷ
[வாஹம்.]
நவாஷ்வெதூஜிவிதூஷாஹம் நவாஷ்வெதூஜிவிதூஷாஹம் ||

அத்தியாயம்.]

முலமும் உரையும்.

கருவு

வேதைரசேஷரஹமேவவேத்ய: வேதாந்தக்ருத்வேத விதேவசா
[ஹம்

நபுண்யபாபே மமநாஸ்திநாசோநஜந்மதேஹேந்திரியபுத்தயஸ்ச

வியாக்யானம்—அசேஷை: - ஸகலவேதை:-வேதங்களாலும்
அஹம், ஏவ - நானே வேத்ய: - அறியப்படுவோன், வேதாந்தக்
ருத் - வேதாந்தத்தை (உபநிஷதத்தை)ச்செய்தவனும், வேதவித்
ஏவச - வேதத்தையுணர்ந்தவனும், அஹம் - நான், மம - எனக்கு
புண்யபாபே - புண்ணிய பாபங்கள், நாஸ்தி - இல்லை, நாச: - நா
சம், ந - இல்லை, ஜந்மதேஹேந்திரியபுத்தய:ச - பிறவிதேஹேந்
திரிய புத்திகளும், ந - இல்லை.

பொழிப்புரை—ஸகல வேதங்களாலும் அறியப்படுவோனும்
வேதாந்தத்தைச் செய்தவனும் வேதமுணர்ந்தவனும் யானே. என
க்குப்புண்ணியபாவங்களும் ஜன்மமும் தேஹேந்திரிய புத்திகளும்
இல்லை.

(நி 1)

ஸ்லோகம்

நஹ-நிராபொ நஹவஹிரஹி நவாநிலொரெஹி நரெ-நஹ
வனவ்விஷ்வாவரோதூர-நபம் ம-ஹாஸ்யம் நிஷ்டஜிதீயம் ।

ஸஹஸுஸாக்ஷிம் ஸஹஸுஹிநம் ப்ரயாகிஸ-ஹ்வரோதூர-ந
பம் । (நி 2)

நபுமிராபோநச வஹ்நிரஸ்தி நசாநிலோமேஸ்திநமேநபஸ்ச
ஏவம்விதித்வா பரமாத்மரூபம் குஹாசயம் நிஷ்களமத்விதீயம்
ஸமஸ்த ஸாக்ஷிம்ஸதஸ்த்விஹீநம்ப்ரயாகிசுத்தம் பரமாத்மரூபம்.

வியாக்யானம்—மே - எனக்கு,பூமி:-பிருதிவி, ந - இல்லை,
ஆப: - ஜலம், ந - இல்லை, வஹ்நி:ச - அக்நியும், ந - அஸ்தி இல்லை,
அநில:ச - வாயுவும், ந-இல்லை, நப:ச-ஆகாசமும், நாஸ்தி - இல்லை,
ஏவம் - இவ்விதம், குஹாசயம் - புத்தி குஹையிலுள்ளவனும்,
நிஷ்களம் - மலமாயாதிகளில்லாதவனும், அத்விதீயம் - அத்விதீய
னும் (இரண்டாவதில்லாதவனும்), ஸமஸ்தஸாக்ஷிம் - எல்லாவற்
றிற்கும் ஸாக்ஷியாயுள்ளவனும், ஸதஸ்த்விஹீநம் - காரியகாரணமில்

லாதவனும், விதித்வா-அறிந்து, சுத்தம் - சுத்தமாகிய, பரமாத்மரூபம் - பரமாத்மஸ்வரூபத்தை, ப்ரயாதி - அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை—எனக்குப் பூமி ஜலம் அக்கினி வாயு ஆகாயம் இவைகளில்லை. இவ்விதம் புத்தி குழையிலுள்ளவனும் மலமாயாதியில்லாதவனும் அத்தீதிரும் எல்லாவற்றிற்கும் ஸாக்ஷியாயுள்ளவனும் காரியகாரணமில்லாதவனும் ஆகிய பரமாத்மஸ்வரூபத்தையறிந்து சுத்தமாகிய பரமாத்மஸ்வரூபத்தை மடைகின்றான். (௫௮)

ஸ்லோகம்

வணவோகக்ஷுதொவெதியஷு ராஜஹீபதே ।
வணவநாநெந்யொவொகெஷு நெகெவெஷுமெஷுபதே ॥ (௫௯)
ஏவம் மாம்ததவதேந வேத்தியஸ்துராமமஹீபதே
ஸஏவநாந்யோலோ கேஷு கைவல்யபலமசுதுதே

வியாக்யானம்—ராம - ஓராமனே, மஹீபதே - அரசனே, ய:-
எவன் மாம் - என்னை, ஏவம் - இவ்விதம், தத்வத:- உள்ளபடி,
வேத்தி - அறிகின்றேனே, ஸ:ஏவ - அவனையன்றி, லோகேஷு -
உலகங்களில், அநய:- வேறொவனும், கைவல்யபலம் - கைவல்யபலத்தை, ந அசதுதே - அடைகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை—ஓராமா ஓ அரசனே எவன் என்னை இவ்விதம் உள்ளபடியறிகின்றேனே அவனையன்றி உலகங்களில் மற்றொவனும் கைவல்யபல மடைகின்றதில்லை. (௫௯)

விபூதியோகமென்னும்

ஆரூம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

விஸ்வரூப தர்ஸன மென்னும்

ஏழாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீராகி உவாவ. ஸ்ரீராமர் சொன்னார்.

ஸ்லோகம்.

ஹவநு ந்யாபுஷ்டித் ததெவஸ்யிதம் விவொ ।
 சுதெத்ராதுரஃயாவஸ்யம் சுதெத்ரெவெவெஸ்யா ॥ (க)
 பகவத்யந்மயாப்ருஷ்டம் ததததைவஸ்திதம்விபோ
 அக்ரோத்தரம்மயால்தம்தவததேநைவமதேஹஸ்வர.

‘வியாக்யானம்—விபோ - வியாபகனே, பகவந் - பகவனே, மயா-என்னால், யத் - யாதொன்று, ப்ருஷ்டம் - ப்ரச்னம் செய்யப் பட்டதோ, தத - அது, ததா, ஏவ - அப்படியே, ஸ்திதம் - உளது, மதேஹஸ்வர-ஓமகேஸ்வரனே, அக்ர-இங்கு, த்வத்த: - உம்மிடமிருந்து, உத்தரம் - சங்கைக்குச்சமானமானது, மயா - என்னால் ஸ்தமந ஏவ - பெறப்பட்டிலதே.

பொழிப்புரை—ஓ வியாபகனாபகவனே என்னால் யாதொன்று பிரசனம் செய்யப்பட்டதோ அஃதப்படியேயுளது.ஓமகேஸ்வரா ஈண்டு உம்மிடமிருந்து உத்தரம் என்னால் பெறப்பட்டிலதே. (க)

விரிவுரை—முன்னத்தியாயத்தின் துவக்கத்தில் இராமன் சிவபெருமானை நோக்கி ஓ ஸ்வாமி மூர்த்தராயும் பரிச்சின்னராயும் காண்பபிம் நீர் பஞ்சபூதாதி ஸகல சராசரமாய் இருக்கிறீர் என்பது எங்ஙனம் பொருந்துவது இவ்வுண்மையை எனக்குரையும் என்று பிரச்சனைசெய்தான். ஈண்டு “யாதொன்று” என்றதனால் அச்சங்கையே என்பதறிக. “அப்படியே உளது” என்று கூறிப் பின்னர்“உத்தரம் பெறப்பட்டிலதே” என்றும் கூறியது,பொருண் முறையில் கூறியதையே கூறுதலாகிய குற்றமேயெனின் இறைவனிடமுள்ள பக்திச் சிறப்பினாலும் தத்துவஞானத்திலுள்ள அதிக ஆதரவினாலும் அங்ஙனம் கூறினமையின், குற்றறம் யாதாமில்லையெனும், சாஸ்திரவரம்பறிக.

ஸ்லோகம்.

வாரிவி நவரீரோணெ ஷெஹஹவதஸுவ

உத்திஸுவ-ஹகுதாநாஹ் ஸிதிவ-பாவியக்ஹம் (உ)

பரிச்சிந்த பரிமானே தேதேஹபகவதஸ்தவ

உத்பத்திஸ்ஸர்வபூதாநாம்ஸ்திதிர்வாவிலய:கதம்.

வியாக்யானம்—பகவத: -பகவனான, தவ - உம்முடைய, பரிச்சின்ன பரிமானே பரிச்சின்ன பரிமாணமுடையதாகிய, தேதேஹ - தேகத்தில், ஸர்வபூதாநாம் - ஸகல பூதங்களுடைய, உத்பத்தி: - கோற்றமும், ஸ்திதி: - நிலையும், விலய:வா - ஒடுக்கமும், கதம் - எப்படி.

போழிப்புரை—பகவனான உம்முடைய பரிச்சின்ன பரிமாண முடையதாகிய தேகத்தில் ஸகல பூதங்களின் கோற்றநிலை ஒடுக்கங்களெப்படி.

விரிவுரை—“ பரிச்சின்ன பரிமாணமுடையதாகிய ” என்றதனால் எகதேசமாயுள்ள ஆதாவது சடைசந்திரகலை தரித்து வெண்ணிறம்பெற்று விளங்கும் திவ்விய சரீரத்தில் என்பது அநிக பரப்ரும்மமாகிய இறைவனிடமிருந்து சகல சராசரங்களும் உண்டாகி நின்றொடுங்குகின்றனவென்று எதத்திரிய உபநிடதம், “யதோவா இடாநிபூகாநி ஜாயந்தேகேயந ஜாதாநி ஜீவந்தியத்ப்ரயந்த்ய பிஸம்ஸிஸாதீதி” “ எவனிடமிருந்து இப்பூதங்களுதிக்கின்றனவோ, தோன்றினவை எவனால் ஜீவிக்கின்றனவோ, எதனிடம் ஒடுங்குகின்றனவோ ” ‘ஜந்மாத்தயஸ்யத:’ என்பது முதலிய சுருதி சூத்திரங்களால் போதிக்கப்படுகின்றது. பரமான்மாவே ஈண்டு திவ்விய சரீரத்தோடு எதிரில் சந்திதிகொண்டிருப்பவன் அங்ஙனமாயின், தனக்கெதிரில் எகதேசத்தில் வீற்றிருக்கும் ஈசன்சரீரத்திலிருந்து சகலசராசரங்களும் தோன்றி நின்றொடுங்குவது எங்ஙனமென்ற ஆசங்கைராமபிரானுக்கு உதித்ததென்க. எதிரில் காணப்படும் சிறியபரிமாணமுள்ள வஸ்துவிலிருந்து மிக்கவிரிந்துள்ள இச்சராசரம்தோன்றி நின்றொடுங்குகின்றனவென்பது ஒருசிறு குடத்தினின்று பெரியமலேதோன்றி நின்றொடுங்குகின்றதென்றால் எங்ஙனம் சங்கிக்கக்கூடியதோ அங்ஙனமே ஆதலால் ஈண்டு சங்கை நிகழ்ந்தது.

(உ)

ஸ்லோகம்.

வ்வஸ்யிகாரஸம்வஹி க்யம்நாஸிஷ்டாஹஸாராஃ
தேவவெஹ்ஸுக்ஷம்ஷெவஹ்வநாநிவதஷுஸா || (௩)

ஸ்வஸ்வாதிகாரஸம்பத்தா: கதம் நாமஸ்திதா:ஸ்ரா
தேஸர்வேத்வம் கதம்தே புவநாநி சதூர்த்தச ||

வியாக்யானம்—ஸ்வஸ்வாதி காரஸம்பத்தா: - தத்தமதிகாரத்
தோநி கூடியவர்களான, ஸ்ரா: - தேவர்கள் உமதுதேகத்தில்
கதம், நாம - எப்படித்தான், ஸ்திதா: - இருக்கின்றவராவர், தேவ-
ஓதேவா, தேஸர்வே - அவர்களெல்லோரும், சதூர்த்தச - பதினா-
ன்கு, புவநாநி - உலகங்களும், கதம் - எங்ஙனம், தவம் - நீர் என்-
பது.

பொழிப்புரை—தத்தமதிகாரத்தோநி கூடியவர்களான தேவர்-
கள் உமது தேகத்தினில் எங்ஙனமிருக்கின்றவராகின்றனர். ஓ
தேவா அவர்களெல்லோரும் பதினான்கு புவனங்களும் எங்ஙனம்
உமது ஸ்வரூபமாகும். (௩)

தாத்திரியம்—ஈண்டும் பரிச்சின்னாரிமாண முடையதாகிய
இறைவனது தேகத்தில் பற்பல வகைகளாகிய அதிகாரங்களை
யுடைய தேவர்களெல்லோரும் இருக்கின்றதும், அத்தேவர்களும்
சகல சராசரங்களும் இறைவனே ஐந்ரி பேதமற்றிருத்தலும் எங்ஙன-
மென்று ராமனாசங்கிக்கப்பட்ட தென்பதுணர்க

ஸ்லோகம்.

கூதஸூகாவி ஷெவாதுஷம் ஷெஹொரெஜிஹாநஹ்ஸு
கவரக்யாபிதவிதஸு ஸஸ்யம்வெதூஹி || (௪)

தவத்தஸ்ஸருத்வாபிதேவாத்ரஸந்தேஹோமேமஹாநபூத்
அப்ரத்யாபிதசித்தஸ்ய ஸம்சயம்சேத்துமர்ஹவி.

வியாக்யானம்—தேவ ஓ தேவனே, தவத்த: - உம்மிடமிருந்-
து, ச்ருத்வாபி - சரவணம்செய்தும், அத்ர-இதில், மே - எனக்கு,
மஹார் - பெரிய, ஸந்தேஹ: - சந்தேகம், அபூத் - உண்டாகியது

அப்ரத்யாயிதசித்தஸ்ய - நிச்சயம்பெற்றத சித்தமுடையவனான,
மே - எனது, ஸம்சயம் - சந்தேகத்தை, சேத்தும் - சேதிப்பத
ற்கு, அர்ஹஸி - நீர் தக்கவராகின்றீ ரன்றோ.

பொழிப்புரை—ஓ தேவா உம்மிடம் சிரவணம் செய்தும் இவ்
விஷயத்தில் எனக்கு மகத்தாகிய சந்தேகமிருக்கின்றது. நிச்சய
மின்னதென் னுணராத சித்தமுடையவனான என்னுடைய சமுச
யத்தை நீரன்றோ நீக்கத்தக்கவராகின்றீர். (ச)

தாத்திரியம்—“உம்மிடம் சிரவணம்செய்தும்” என்றதனால்
இறைவனுக்கு உபதேசத்திறமையின் குறைசங்கிக்கக்கூடியதல்ல.
மற்று சங்கையின் பெருமைமாதிரி அபியற்பாஸது அங்கு
மிரானிடில் இச்சந்தேகத்தை நீங்கச்செய்யும் திறமுடையவர் நீரோ
என்று விளங்கும் பிந்திய வாங்கியத்தோடு முறணுவதாகும் என்க.

ஸ்ரீஹவாஸ உவாஹ ஸ்ரீபகவான் சொன்னதாவது.

ஸ்லோகம்.

வடபிஜேஸஸுஸுக்ஷ்மேஷி மஹாவதநுரயதா

ஸர்வதாஸ்தேத்யதா வ்ருக்ஷகுத ஆயாதிதத்வத. (ரு)

வடபிஜேஸஸுஸுக்ஷ்மேஷி மஹாவதநுரயதா
ஸர்வதாஸ்தேத்யதா வ்ருக்ஷகுத ஆயாதிதத்வத.

வியாக்யானம்—ஸுஸுக்ஷ்மே அபி - மிக்கச்சுக்ஷுமமாயுள்ள
தாயினும், வடபிஜே - ஆலம் வித்தில், ஸர்வதா - எப்போதும்;
யதா எப்படி, மஹாவதநு: - பெரிய ஆலமரமானது, ஆஸ்தே -
அடங்கியுள்ளதோ, அந்யதா - அல்லாவிடில், வ்ருக்ஷ: - மரமானது,
குத: - எதனிடமிருந்து, ஆயாதி - வருகின்றது, தத் - அக்காரண
த்தை, வத - சொல்வாயாக.

பொழிப்புரை—மிக்கச் குக்குமமாயுள்ளதாயினும் ஆலம்
விதையதனில் எப்போதும் எப்படி பெரிய ஆலமரமானது உள
தோ அல்லாவிடில் அம்மரம் எதனிடமிருந்து வருகின்றது, அக்கா
ரணத்தைச் சொல்வாயாக. (ரு)

ஸ்ரீலோகம்.

தது நுததளராஃ லுதாநாமதிலுயு.

சுஹாஸெஃபவவினொவி ஜெகதீபொவிய்தெ ॥ (சு)

நடிப்பினை வெவ்வேறுபாடுகளாக திரைப்படங்களில் வடிவமைத்து

புராத்நபுராதயுபுராதொகொ ஜாயதெதஸஞய-பிணவாத் || (௩)

ஊவம்ஸிதேதாஜமதவஃ ஜாயதெவஸிவிபதெ

செய்வவகடாராதி துஜாநீவிஸுவ ரத || (அ)

தத்வந்மம்தநௌ ராமபூதாநாமா கதிர்ஸய:

மஹாஸைந்தவ பிண்டோடிகுலேகழிப்தோவஸீயதெ.

நத்ருஸ்யதேபுந: பாகாத்தத ஆயாதிபூர்வவத்

ப்ராத: ப்ராதர்யதா லோகோஜாயதே ஸூர்யமண்டலாத.

ஏவமமத்தேநா ஜகதஸர்வம் ஜாயதேஸ்திவிஸீயதே

மய்யேவஸகலம்ராம தத்வஜ்ஜானீஹி ஸுஹ்ரத.

வியாக்யானம்—ராம - ஓராமா, தத்வத - அதுபோல, மம - எனது, தநௌ - தேகத்தில், பூதாநாம் - பூதங்களின், ஆகதி: - தோற்றமும், லய: - ஒடுக்கமும், என்க, மஹாஸைந்தவ பிண்டோபி - பெரிப உபபுத்திரளாயினும், ஜலே - ஜலத்தில், க்ஷிப்த: - லோடப்பட்டதாய்க்கொண்டு, விஸீயதே - ஒடுங்குகின்றது, நத்ருச்யதே - காண்ப்படுகின்றதில்லையோ, புந: மீண்டும் பாகாத் - பாகம்செய்தலால் (காய்ச்சுதலால்) பூர்வவத் - முன்போல, தத: - அந்நீரினின்றும், ஆயாதி - தோன்றிவருகின்றது, ப்ராத: ப்ராத: - காலேதோறும்-காலே தோறும், யதா-எப்படி, ஆலோக: - கிரணமானது, ஸூர்யமண்டலாத்-சூர்யமண்டலத்தினின்றும், ஜாயதே-தோன்றுகின்றதோ, ஏவம்- இதுபோல, மத்த: -என்னிடத்தினின்றும், ஸர்வம் ஜகத்-சகல ஜகமும், ஜாயதே - உண்டாகின்றது, அஸ்தி-கிலைபெறுகின்றது விஸீயதே - லயமடைகின்றது, ஸுவ்ரத - நல்லொழுக்கமுடையவனே, ராம - ஓ ராமனே, தத்வத - அவ்வாறு, மயிஏவ - என்னிடத்திலேயே, ஸகலம் - எல்லாவற்றையும், ஜாரீஷி - அறிவாயாக.

பொழிப்புரை—ஓ ராமனே அதுபோலவே எனது தேகத்தின் பூதங்களின் தோற்றஸயங்கள். பெரிய உப்புத்திரளாயினும் நீரில் போடப்பட்டதாய்க்கொண்டு ஒடுங்குகின்றது. காணப்படுகின்ற தில்லை மீண்டும் காய்ச்சுதலால், முன்போல் அந்நீரின்மீது முண்டாகின்றது. தினந்தோறும் காலையில் எப்படி கிரணமானது சூரிய மண்டலத்தினின்று முண்டாகின்றதோ இங்ஙனமே என்னிடத்தினின்றும் சகல ஜகமும் தோன்றுகின்றது நிற்கின்றது ஒடுங்குகின்றது நல்லொழுக்கமுடையனாகிய ஓ ராமனே அவ்வாறு என்னிடத்திலேயே சகலமுமென்றற்கு.

(அ)

ஸ்ரீராமர் உவாஹ. ஸ்ரீராமர் சொன்னதாவது.

ஸ்லோகம்.

கயிதெவி ஶ்ஹாஹம் ஶ்ஜிஷ்யஸ்யபாஶி ।

நிவத-தெஹு ஶோஶெநவ தஹு-கரோதிஶி ॥ (க)

கதிதேஶி மஹாபாகதிக்ஜடஸ்ய யதாதிசி

நிவர்த்ததே ப்ரமோநைவ தத்வந்மமகரோமிஶிம்.

வியாக்யானம்—மஹாபாக - ஓ மஹாமஹிமையுடையோனே, கதிதே அபி - சொன்னாலும்கூட, திக்ஜடஸ்ய - திசைப்பிரமமுடையவனுக்கு, திசி - திசையில், (உள்ள) ப்ரம: - மயக்கமானது, யதா - எப்படி, நிவர்த்ததே ஏவ - நீங்குகின்றதில்லையே, தத்வத்-அதுபோலவே, மம - எனக்குமுள்ளது, கிம், கரோமி- (யான்) யாது செய்வேன்.

பொழிப்புரை—ஓ மஹாமஹிமையுடையோனே சொன்னாலும்கூட திசைப்பிரமமுடையவனுக்குத் திசையிலுள்ள மயக்கம் எப்படிநீங்குகின்றதில்லையோ அதுபோலவே எனக்குமுள்ளது யான் யாதுசெய்வேன்.

(க)

ஸ்ரீஹவாநு உவாஹ. ஸ்ரீபகவான் சொன்னதாவது

ஸ்லோகம்.

பிஸவ-ஸ்யபாஶி ஜஹெ-தஹாஹம் ।

வத-தெ தஹு-பாஶி நஹு-ஷ்-கரோதெஹவாநு ॥ (ஐ)

ஐவ்யௌக்ஷணஸ்யாஸி கஹௌஸ்யாஸி |

தெநவஸ்யௌக்ஷணஸ்யாஸி கஹௌஸ்யாஸி || (கக)

மயிஸர்வம் யதாராம ஜகதேதச் சராசரம்

வர்த்ததே தத்தர்சயாமி நத்ரஷ்டிம் க்ஷமதேபவாந்

திவ்யம்சக்ஷு: ப்ரதாஸ்யாமிதுப்யம் தசரதாத்மஜ

தேந பச்யபயம் த்யக்த்வாமத் தேஜோ மண்டலம்த்ருவம்

வியாக்யானம்—ராம - ஓ ராமனே, ஏதத் - இந்த, சராசரம்-
சராசரமாகிய, ஜகத் - ஜகம், ஸர்வம் - எல்லாம், மயி - என்னிட
த்தில், யதா - எப்படி, வர்த்ததே - இருக்கின்றதோ, தத் - அத
னை, தர்சயாமி - காண்பிக்கின்றேன், பவாந் - நீ, நத்ரஷ்டிம் - பார்
க்க, ந க்ஷமதே - சக்தியுடையவனாயிருக்க வில்லை, தசரதாத்மஜ -
ஓ தசரதன் தனயனே, துப்யம் - உனக்கு, திவ்யம் சக்ஷு: - திவ்
வியமான நேத்திரத்தை, ப்ரதாஸ்யாமி - கொடுக்கின்றேன், தேந-
அதனால், பயம் த்யக்த்வா - பீதியை விடுதது, த்ருவம் - நிச்சய
மாயுள்ள, மத்தேஜோமண்டலம் - எனது சோதிமண்டலத்தை,
பச்ய - பார்ப்பாயாக.

பொழிப்புரை—ஓ ராமா இச்சராசரமாகிய ஜகமெல்லாம் என்
னிடம் எப்படி உள்ளதோ அதனைக் காண்பிக்கின்றேன் நீ பார்க்
கச் சக்தியுடையவனல்லனாகின்றாய் ஓ தசரதன் தனயனே உனக்
குத் திவ்விய நேத்திரத்தைத் தருகின்றேன். அதனால் பயத்தை
விடுத்து நிச்சயமாயுள்ள எனது தேஜோ மண்டலத்தைப் பார்ப்
பாயாக.

சூதா சொன்னதாவது.

ஸ்லோகம்.

நவஸ்யௌக்ஷணஸ்யாஸி கஹௌஸ்யாஸி |

நரோணவாஸுரோணாஸி கஹௌஸ்யாஸி || (கஉ)

நசர்மசக்ஷு: நத்ரஷ்டிம் சக்யதே மாமகம்மஹ:

நரோணவாஸுரோணாஸி தந்மமாதுக்ரஹம்விநா

வியாக்யானம்—மாமகம் - என்னுடையதாகிய, தத் - அந்த, மஹ: - தேஜஸானது, மம - எனது, அதுக்கரஹம் விநா - பிரஸாத மின்றி, நரேணவா - மனிதனாலாவது, ஸுரேணஅபி - தேவனாலாவதும், சர்மசக்ஷுஷா - இம்மானிட தேகக்கண்ணால், தர்ஷ்டிம் - பார்க்க, ந சக்யதே - கூடியதாகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை—எனது அச்சேரதியானது எனது அதுக்கரஹமின்றி மனிதனாலாவது தேவனாலாவது மானிட தேகத்திலமைந்த கண்ணினால் பார்க்கக்கூடியதாகின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

உக்ஞாபு, டிஷு தஸெஷு டிவ்யுஷக்சுஷுஷெஸுஷா: |

சுபாடிஸுயஷெதஸெஷுவக்சு வாதாஸநிபம் || (௧௩)

விஷுஷெதாடிபு, தீகாஸு டிஷிஷெஷயாவஹம் |

தஷுஷெஷுவயாபுரோ ஜாநுஷுஷாவநிஷக்சு || (௧௪)

இத்யுக்த்வாப்ரததௌதஸ்மை திவ்யம் சக்ஷுர்மஹேஸ்வர:

அதாதர்ஸயதேதஸ் மைவக்த்ரம் பாதாஸந்நிபம்

வித்யுத்கோடிப்ரதீகாஸம் அதிபீமம் பயாவஹம்

தத்த்ருஷ்டிவையபயாத்ராமோ ஜாநுப்யாமவநீமகத:

வியாக்யானம்—இதி உக்த்வா - இவ்வாறுசொல்லி, மஹேஸ்வர: - மஹேஸ்வரன், தஸ்மை - அந்தராமனுக்கு, திவ்யம் - திவ்யமாகிய, சக்ஷு: - கண்ணை, ப்ரததௌ - கொடுத்தார், அத - பின்னர், வித்யுத்கோடிப்ரதீகாஸம் - மின்னல்கொடிபோல் விளங்குவதும், அதிபீமம் - மிக்க பயங்கரமாயுள்ளதும், பாதாஸந்நிபம் - பாதாஸம்போற் காணப்படுகின்றதுமான, வக்த்ரம் - வாயை, தஸ்மை - அந்தராமன் பொருட்டு, அதர்ஸயத் - காண்பித்தனர், பயாவஹம் - பயத்தை யுண்டாக்குவதாகிய, தத் - அவ்வாயை, த்ருஷ்ட்வா ஏவ - பார்த்ததும், ராம: - இராமன், பயாத் - பயத்தினால்

அத்தியாயம்.]

முலமும் உரையும்.

ககௌ

ஜாதுப்பயம் - முழங்காஸ்களால், அவநிம் - பூமியை, கத: - அடைந்தனன்.

பொழிப்புரை—இங்ஙனம் சொல்லி மஹேச்வரன்; அந்த ராமனுக்கு திவ்யதேத்திரந்தந்தார். பின்னர் மின்னல்கொடிபேரில் ஜவலிக்கின்றதும் மிக்கப்பயங்கரமாயுள்ளதும் பாதாளம்போற் காணப்படுகின்றதுமான வாயை அந்த ராமனுக்குக் காண்பித்தனர். அவ்வாயைப்பார்த்ததும் ராமன் பயத்தினால் முழங்காஸ்களால் பூமியில் விழுந்தனன்.

தாத்திரியம்—சுண்டு, முழங்காஸ்களால் என்றது முழங்காஸ்படிய என்று கொள்க.

ஸ்லோகம்.

புண்ணீரணுவஜ்ஞா கௌவாவவபௌவபௌம் ,

சுபொ தூயஜீவாவரோ யாவஜீவபு, பஸூகி || (கரு)

வதௌவாஸிஜீவாவ ஜந்தஸூ, ஜீவாணகொடியம் ,

வடகாஜவகஷ்யெதஜாஸாரோவாஸாராகௌம் || (கக)

ப்ரணமயதண்டவத் பூமௌதுஷ்டாவ சபுந:புந:

அதோத்தாய மஹாவிரோ யாவதேவ ப்ரபச்யதி

வக்த்ரம்புரபிதஸ் தாவதந்தர் ப்ரம்ஹாண்டகோடய:

சடகா இவலக்ஷ்யந்தேஜ்வாலாமாலாஸ மாகுலா:

வியாக்யானம்—பூமௌ - பூமியில், தண்டவத் - தடிபேரில், ப்ரணமய - நன்குவணங்கி நமஸ்கரித்து, புந: புந - மீண்டும் மீண்டும், துஷ்டாவச - தோத்திரமும் செய்தான், அத - பின்னர், மஹாவிர: - மஹாவிரனாகிய ராமன், உத்தாய - எழுந்து, புரபித: புரத்தை பேதித்தவனாகிய இறைவனுடைய, வக்த்ரம் - வாயை, யாவத் ஏவ - எவ்வளவில், ப்ரபச்யதி - பார்க்கின்றானே அவ்வளவில், அந்தர் - வாய்க்குள், ஜ்வாலா மாலாஸ மாகுலா: - ஜ்வாலாமா

க்ருஷ்ட்வாராமோ பயாவிஷ்ட: ப்ரணமாமுஹூர்முஹூ:
உத்பந்த தத்வஞாஜேபி பபூவ ரகுந்தன:

வியாக்யானம்—மேரு மந்தரம் விந்தியம்முதலிய வைகளாகிய, கிரய: - மலைகளும், ஸந்த ஸாத ரா: - ஏழு ஸமுத்திரங்களும், சந்திரஸூர்யாத்யா: - சந்திரஸூர் யர் முதலியர்களும், பஞ்சபூகாசி - பஞ்சபூதங்களும், தேஸு ரா: - அத்தேவர்களும், அரண்யாநி - வனங்களும், மஹாநாகா: - மஹா நாகர்களும், சதுர்த்தச - பதினான்கு, புவநாநி - புவனங் களும், க்ருஷ்யந்தே - காணப்பட்டன, தசரதாத்மஜ: - தசரதன் தநயன், ஏவம்து - இவ்வாறே, ப்ரதிப்ரம்ஹாண்டம் - ப்ரம்மாண் டம்தோரும், க்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, பூர்வாபாரம் அபி - நடந்த தும் இனி நடப்பதுமாகிய, விஷ்டே: - விஷ்ணுவின், தச அவதா ராந்ச - பத்து அவதாரங்களையும், தக்கர்த்த்வாரிஅபி - அவதா ராரயங்களையும், ஸுராஸுராணாம் - தேவாஸுரர்களுடைய, ஸங்க்ராமாந் - யுத்தங்களையும், தேவாநாம் - தேவர்களுடைய, பராபவாந்ச - தோல்விகளையும், மஹேசிது: - மஹேஸ்வரனுடைய, புரதாஹம் - புரதகனத்தையும், உத்பத்யமாஹ - உண்டாகின்ற வர்களும், உத்பந்தாந் - உண்டானவர்களும், நிரச்யத: - நசிக்கின்ற வர்களுமாகிய, ஸர்வாந்அபி - எல்லோர்களையும், க்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, ராம: - ராமன், பயாவிஷ்ட: பயங்கொண்டவனாய், முஹூ: முஹூ: - அடிக்கடி, ப்ரணாம - நமஸ்கரித்தான், ரகு ந்தன: - ரகுந்தனனாகிய ராமன், உத்பந்ததத்வஞாந:அபி - உதி த்ததத்வஞாநமுடையவனும், பபூவ - ஆணன்.

பொழிப்புரை—மேரு மந்தரம் விந்தியம்முதலிய மலைகளும் ஏழு சமுத்திரங்களும் சந்திரசூர்யாதிகளும் பஞ்சபூதங்களும் அத்தேவர்களும் வனங்களும் மஹா நாகர்களும் பதினான்கு புவ னங்களும் காணப்பட்டன. ராமன் இவ்வாறே ப்ரம்ஹாண்டம்தோ ரும் கண்டு நடந்ததும் நடப்பதுமாகிய விஷ்ணுவினுடைய பத்து அவதாரங்களையும் அந்த அவதார கிருத்தியங்களையும் தேவாசுரர் களுடைய யுத்தங்களையும் தேவர்களுடைய தோல்விகளையும் மஹேஸ்வரனுடைய புரதகனத்தையும் உண்டாகின்ற வர்களும்

உண்டானவர்களும் நசிக்கின்றவர்களுமாகிய எல்லோர்களையும் பார்த்து ராமன் பயங்கொண்டவனாய் அடிக்கடி நமஸ்கரித்தான் பின்னர் ராமன் தத்துவஞானமும் உதிக்கப் பெற்றான்.

விரிவுரை—இங்ஙனம் பரமேச்வரனிடம் சடசேதனங்களாகிய பாசபசுக்கள் எங்ஙனம் அடங்கியுள்ளன என்னும் விஷயத்தில் உள்ள அஸம்பாவனையால் தத்துவஞானம் பிரதிபந்திக்கப்பட்டிருந்தது. அங்ஙனமாகிய பிரதிபந்தமானது திவ்ய நேத்திரத்தால் பகவானுடைய தேகத்தில் சகல சராசரங்களையும் நேரில் கண்டு தெளிந்தமையால் ராமனுக்கு நீங்கவே தத்துவஞான முதிர்ச்சி வானான் என்றதற்கி.

ஸ்ரீராமன் சொன்னதாவது.

ஸ்லோகம்

சுயோபநிஷதாஹ்வாரெஸ்யெஷ்வரவஸங்கா ॥ (உஉ)

சுயோபநிஷதாஹ்வாரெஸ்யெஷ்வரவஸங்கா ॥ (உஉ)

புஷ்பிஷ்வரவஸங்காஹ்வாரெஸ்யெஷ்வரவஸங்கா ॥ (உஉ)

அதோபநிஷதாம் ஸாரைர்த்தைஸ் துஷ்டாவசங்கரம்

தேவப்ரபந்தார்த்தி ஹரப்ரவீதப்ரவீத விச்வேச்வரவிச்வவந்த்ய

ப்ரவீதகங்காதரசந்த்ரமௌனே மார்த்ராஹிஸம்ஸாரபயாதநாதம்

வியாக்யானம்—அத - பின்னர், உபநிஷதாம் - உபநிஷதங்களுடைய, ஸாரை: - ஸாரங்களாயுள்ள, ஆர்த்தை: - விஷயங்களால் (துதிகளால்) ஸங்கரம் - சங்கரனை, துஷ்டாவ - தோத்திரம் செய்தான், ராம்: - ராமன், உவாச - சொன்னதாவது, தேவ - ஓ தேவனே, ப்ரபந்தார்த்திஹா - சரணமடைந்தவரது பிடுகையை நீங்கச் செய்வோனே, ப்ரவீத - அருள்செய்யும், விச்வேச்வர - சகலங்களுக்கு மீசனே, விச்வவந்த்ய - ஸகலர்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்படுவோனே, ப்ரவீத-அருள்செய்யும், கங்காதர-கங்கைதரிக்கின்றவனே, சந்த்ரமௌனே - சந்திரகலை தரித்த சிரமுடையவனே, ப்ரவீத - அருள்செய்யும், அநாதம் - ஏனையநாதனில்லாதவனான, மாம் - என்னை, ஸம்ஸாரபயாத் - பவபயத்தினின்றும், த்ராஹி - ரகியும்,

அத்தியாயம்.]

மூலமும் உரையும்.

ககக

பொழிப்புரை—பிறகு உபநிடதஸாரங்களாகிய துதிகளால் சங்கரனை தோத்திரம் செய்தான். ராமன் சொன்னதாவது ஓ தேவா சரணமடைந்தவரது பிடுகையை நீக்குமிறைவா அருள் செய்யும் விச்வேச்வரா விச்வஸேவ்ய அருள்செய்யும் கங்காதாரா சந்திரகலாதாரா அருள்செய்யும் அனாதான என்னை பவபயத்தினின்றும் ரக்ஷியும்.

ஸ்லோகம்.

கூடுதூவாஜாதம் ஜமதேததீசுதவ்யேவ ஹதூநிவஸதி
[நித்யம்]
கூடுதூவாஜாதம் ஜமதேததீசுதவ்யேவ ஹதூநிவஸதி
[யொலி] (உருக)

தவத்தோவாஜாதம் ஜமதேததீசுதவ்யேவ ஹதூநிவஸதிநித்யம்
தவத்தோவாஜாதம் ஜமதேததீசுதவ்யேவ ஹதூநிவஸதிநித்யம்

வியாக்யானம்—ஈச - ஓ ஈசா, ஏதத் - இந்த, ஜகத் - ஜகமானது, தவத்த:ஹி - உம்மிடமிருந்தே, ஜாதம் - உண்டாகியது, ஹதூநி - ஹதூநி உண்டான சராசரங்கள், தவயி ஏவ - உம்மிடத்திலேயே, நித்யம் - எப்போதும், வஸந்தி - வஸிக்கின்றன, ஸ்திதிபெறுகின்றன, சம்போ ஓ சகம்தருவோனே, வ்ருக்ஷதாதய: - மரமகொடிமுதலியன, யதா - எப்படி, பூமௌ - பூமியிலோ அப்படியே, தவயிஏவ - உம்மிடத்திலேயே, விலயம் - ஒடுக்கத்தை, ப்ரயாந்தி - அடைகின்றன.

பொழிப்புரை—ஓ ஈசா இந்த ஜகமானது உம்மிடமிருந்தே தோன்றியது. உண்டான சராசரங்கள் எப்போதும் உம்மிடத்திலேயே ஸ்திதிபெறுகின்றன. ஓ சம்போ பூமியில் மரமகொடிமுதலியன எப்படியோ அப்படியே உம்மிடத்திலேயே ஒடுக்கம் அடைகின்றன.

பிரமாணம்—யதொவாஜாதம் ஹதூநிவஸதிநித்யம்

ஜாதாநிவஸதிநித்யம் ஹதூநிவஸதிநித்யம்

பிரமாணம்—

கடவல்லியுப நிடதம்.

யஸ்யஸ்ய ஹவக்ஷத் ௧௦௨ உலெஹவத் ௧௧௨ நஃ

தஸெஸிஹாழாஸாயமெவெநஃ

யஸ்யப்ரஹ்ம சக்ஷத்ரம்ச ௨ ௩ ௪ ௫ ௬ ௭ ௮ ௯ ௧௦

தஸ்மைமஹாக்ரா ஸாய வைநம்

ஐம துதிஷாஹெவெஷெ-வ்யூயிவ்யூஷெ-வ்யூயிவெ

தெஜஸ்யாவஃவ்யூயிவெ தெஜோவாயஸ்யூயிவெ

வாயஃவ்யூயிவெ தெவ்யூயிவெ தெவ்யூயிவெ

சுவ்யூயிவெ தெவ்யூயிவெ தெவ்யூயிவெ

வெ-வ்யூயிவெ தெவ்யூயிவெ தெவ்யூயிவெ

ஐகத்ப்ரதிஷ்டா தேவரீஷே ப்ருதிவ்யப் ஸுப்ரஸீயதே

தேஜஸ்யாப: ப்ரஸீயந்தே தேஜோவா யெனப்ரஸீயதே

வாயு: ப்ரஸீயதேவ்யோம்நி ததவ்யந்தே ப்ரஸீயதே

அவ்யக்தம் புருஷேப்ரஹ்மந் நிஷ்கனே ஸம்ப்ரஸீயதே

புருஷாந்ரபரம் கிஞ்சித் ஸாகாஷ்டா ஸாபராகதி:

எவனுக்குப் ப்ரம்ஹ சக்ஷத்ரமாகிய சகல ப்ரபஞ்சமும் அந்நமோ பெருங்கவளத்தனாகிய அவ்வினைவனுக்கு நமஸ்காரம் ஒதேவ'ருஷியே உலகத்துக்கா தாரமாகிய புருதிவி ஜலத்தில் லயிக்கின்றது தேஜஸில் ஜலம் லயிக்கின்றது. தேஜஸ் வாயுவில் லயிக்கின்றது. வாயு ஆகாயத்தில் ஒடுங்குகின்றது அவ்வாகாயம் அவ்யக்தத்தில் ஒடுங்குகின்றது ஒ அந்தணரே அவ்யக்தம் நிஷ்கனாகிய புருஷனிடம் ஒடுங்குகின்றது. புருஷனிலும் பரம் யாதாமில்லை அவனே எல்லை, அவனே பரகதியாம். என்பதாதி யுபநிடத புராண மொழிகளாலு முணர்க.

ஸ்லோகம்.

ஐநாய்யாக்ஷிதரீஷௌஸெ ஸயெயவ்யூயிவெ தெவ்யூயிவெ
வ்யூயிவெ தெவ்யூயிவெ தெவ்யூயிவெ தெவ்யூயிவெ

[ரஜ்ஜ ௧ (௨௫)

தவந் மாயயாகல் பிதமிந்து மெள'னே த்வய்யேவத்ருஸ்யுத்வமுபை
தி விஸ்வம் ப்ராரந்த்யாஜந: பஸ்யதி ஸர்வமேதச் சக்தௌயதா ரூப்

[யமஹிம்சரஜ்ஜென.

வியாக்யானம்:—இந்துமௌனே - ஓ சந்த்ரகலாதரா, விஸ்வம் - ஜகமௌம், த்வம்மாயயா - உமது மாயையால், கல்பிதம்-கற்பிக்கப்பட்டதாய்க் கொண்டு, த்வமி எவ - உம்மிடத்திலேயே, த்ருஸ்யத்வம்-காணப்படுகின்றதன்மையை, உபைதி - அடைகின்றது, ஜன-ஜனமானது, யதா - எப்படி, சுத்தேன - இப்பிரியில், ரூப்யம்-வெள்ளியை, ரஜ்ஜௌ - கயிற்றில், அஹிம்ச - ஸர்ப்பத்தையுமோ, அப்படியே எதத் விஸ்வம் - இஃதெல்லாவற்றையும், ப்ராந்த்யா - ப்ராந்தியால், பச்யதி - பார்க்கின்றது.

பொழிப்புரை—ஓ சந்த்ரகலாதரா ஜகமௌம் உமது மாயையாற் கற்பிக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு உம்மிடத்திலேயே காணப்படுகின்றதன்மையை அடைகின்றது. ஜனமானது இப்பிரியில் வெள்ளியையும் கயிற்றில் ஆரவத்தையும் போல இதனையெல்லாம் ப்ராந்தியால் பார்க்கின்றது.

தாத்திரியம்—இங்கு உமது மாயையால் என்றதனால் உமக்கு வசப்பட்டிருக்குமா மாயையால் என்பதும் உம்மிடத்திலேயே என்றதனால் ஸர்வாதான் பரம்பொருளாகிய இவ்விதைவையென்பதும் சிவமே தோன்றுது உலகமே தோன்றுதற்குக்காரணம் சாம்பலியாகிய மாயையே என்பதும் காணவேண்டியதாகிய இப்பிபையும்கயிற்றையும் விடுத்து அவைகளில் வெள்ளியையும் ஆரவத்தையும் காண்பதற்குப்போலக் காணவேண்டியதாகிவந்ததைவிடுத்து உலகத்தைக்காண்பதற்குக்காரணம் ப்ராந்தியே யென்பதும் அறிக. சிவனையறிந்தோர்க்கு ப்ராந்தி எதுவாகிய ஆணவம் நீங்கினமையால் உலகம் காணப்படாமல் சிவமே தோன்றுமென்க இதனை. ப்ராநாததால் பரத்தைத் தரிசித்தா பரமே பார்த்திருப்பர்பதார்த்தங்கள் பாரார் என்பதாதிமுன்னோர் மொழியாலுமுணர்க.

ஸ்லோகம்

தெஜோவிராவ-ஞய-ஜெஹீம- வு-காஸகீம- ஸ-ஹ-ஷெவ,
[காஸம் । (உக)

விநாபு-காஸ-தவஷெவஷெவ நஷெஸு-தெவிஸ்திஷ-கூஷணை ॥

தேஜோபிராவ்ய ஜகத்ஸமக்ரம் ப்ரகாசமாந : குருஷேப்ப்ரகாசம்
விநாப்ரகாசம் தவதேவதேவ நத்ருச்யதே விஸ்வமிதம்கூஷணை

வியாக்யானம்—தேவதேவ - ஓ தேவதேவனே, ஸமக்ரம் - எல்லா, ஜகத் - ஜகத்தையும், தேஜோபி - தேஜஸ்களால், ஆபூர்ய-

வியாபித்து, ப்ரகாசமாந-விளங்குகின்றவனாய்க்கொண்டு, ப்ரகாசம் விளக்கத்தை குருஷே - செய்கின்றீர் தவ - உமது ப்ரகாசம் விரா-பிரகாசமின்றி, இதம் விசுவம் - இநதப்பிரபஞ்சமானது, சக்ஷணைந-கணப்போதும், நத்ருச்யதே - காணப்படுகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை—ஒ தேவதேவா ஸகல ஜகத்தையும் தேஜஸ்களால் வியாபித்து விளங்குகின்றவராய்க்கொண்டு விளக்கத்தைச் செய்கின்றீர். உமது ப்ரகாசமின்றி இப்பிரபஞ்சமானது ஓர் கணப்போதும் காணப்படுகின்றதில்லை.

தாத்திரியம்—“திவ்” எனும் ப்ரகாசத்தமுடையதானுவின்றும்பிறத்தாதலின் தேவனும்சொல் ‘தேவதேவா’ என்றதனால் விளங்கும்பொருள்களுக்குவிளக்கம் தருவோன் என்பது கூறியதாயிற்று அஃதெங்கனமெனின் இச்சக்ஷணைகத்தினால் அதனை விளக்குகின்றார். “ஸகலப்ரபஞ்சத்தையும் தேஜஸ்திகளால் வியாபித்து ப்ரகாசிகின்றவராய்க்கொண்டு ப்ரகாசத்தை செய்கின்றீர்” இங்குள்ள ப்ரகாசனும்சொல்லுக்குவெளிர்ச்சம என்பது பொருள் ஸ்ரீநெனின் (அஸப்தமஸ்பர்ஸமரூபம்) சப்தமல்லாதது ஸ்பரிசமல்லாதது ரூபமல்லாத கடவல்லியுபநிடதம் (நஸந்தருஷேதிஷ்டதி ரூபமஸ்ய நசக்ஷணஷாபஸ்யதிகஸ்சநைநம்). இவனது உருவம் நேதநிரத்திற்று விஷயமாய் இருக்கின்றதில்லை இவனை ஒருவனும் நேதநிரத்தால் பார்க்கின்றதில்லையஜுர்வேதம்நாராயணஜன்குமுதலியபரமாணங்கள் வெளிச்சமல்லாதது என்றுவெளிச்சத்தைநிஷேதிகின்றமைபாலென்க. ஆதலின் இங்கு சைதன்னியமெனும் சொல்லுக்குப்போதப்ரகாசம் என்பது பொருள். இனி விளங்குகின்றவராய்க்கொண்டு விளக்கத்தைச் செய்கின்றீர் என்பது புனருத்தி கூறியதைக் கூறுதல் எனும் குற்றமன்றோ வெனின். அல்லமுதலிலுள்ள ப்ரகாசச்சொல்லுக்கு ஸ்வயம்பிரகாசம் என்றும்பிரகாசத்தைச் செய்கின்றீர் என்பதற்குப் பிரபஞ்சத்தை பிரகாசமுடையதாகச் செய்கின்றீர் என்றும்பொருள் கொள்க “இதனால்சிவன்ஸ்வயம் பிரகாசராயிருந்துகொண்டு பிரபஞ்சத்தையும் பிரகாசத்தோடு கூடியதாகும்படி செய்கின்றார் என்பது கூறப்பட்டது இதுவே வெதிரேகமுகத்தாலும் “உமது ப்ரகாசமின்றி” என்பதாதி பிற்பாதி யால் நிரூபிக்கப்பட்டது. இச்சக்ஷணைத்தால்.

பிரமாணம்—

கடவல்லியுபநிடதம்.

மதகுலஸூயெ-பாஹாநிஷங்கு

தாஸகூண்டோவிஷு-தொஹாவிஷு-தொயகீக்ஷு ॥

கடுவலாங்குநாடாவிவாங்கு

கடுவலாவிவாங்கு—கடுவலாவிவாங்கு

நததாஸாமிநாதிநததாஸாமிநததாஸாமி

நததாஸாமிநததாஸாமிநததாஸாமிநததாஸாமி

நததாஸாமிநததாஸாமிநததாஸாமிநததாஸாமி

நததாஸாமிநததாஸாமிநததாஸாமிநததாஸாமி

குதஸம்விதை.

குதஸம்விதை—குதஸம்விதை—குதஸம்விதை—குதஸம்விதை—குதஸம்விதை—

குதஸம்விதை—குதஸம்விதை—குதஸம்விதை—குதஸம்விதை—குதஸம்விதை—

[குதஸம்]

குதஸம்விதை—குதஸம்விதை—குதஸம்விதை—குதஸம்விதை—குதஸம்விதை—

குதஸம்விதை—குதஸம்விதை—குதஸம்விதை—குதஸம்விதை—குதஸம்விதை—

தாத்தியம்—“அங்குச் சூரியன் விளங்குகின்றதில்லை. சந்திர
நகரத்திரமுமல்ல. இப்பின் வலகனும் விளங்குகின்றதில்லை. இவ்வக்
கினி பெங்ஙனம் விளங்குவது. விளங்குகின்றவனாகிய அவனையே
அதுஸரித்து விளங்குகின்றன. அதுஸரித்து விளங்குகின்றவனாகிய
இதெல்லாம் விளங்குகின்றது.”

“சூரியசந்திராகுகினி நகரத்திரங்கள் முதலியன எவனிடம்
விளங்குகின்றனவிலலைவோ எப்போதும் விளங்குகின்றனவென்றும்
அந்த மஹான யதுஸரித்து விளங்குகின்றன. இவனுக்கே விளக்
கம். என்னையாகுகிலை” என்பதாதி பிரமாண வாக்கியங்களின்
பொருளை விளக்கப்பட்டது காண்க.

ஸ்லோகம்.

கடுவலாங்குநாடாவிவாங்கு—கடுவலாவிவாங்கு

கடுவலாவிவாங்கு—கடுவலாவிவாங்கு—கடுவலாவிவாங்கு—கடுவலாவிவாங்கு—

கடுவலாவிவாங்கு—கடுவலாவிவாங்கு—கடுவலாவிவாங்கு—கடுவலாவிவாங்கு—

கடுவலாவிவாங்கு—கடுவலாவிவாங்கு—கடுவலாவிவாங்கு—கடுவலாவிவாங்கு—

(28)

அல்லாஸாமிநததாஸாமிநததாஸாமிநததாஸாமிநததாஸாமிநததாஸாமி

அல்லாஸாமிநததாஸாமிநததாஸாமிநததாஸாமிநததாஸாமிநததாஸாமி

அல்லாஸாமிநததாஸாமிநததாஸாமிநததாஸாமிநததாஸாமிநததாஸாமி

அல்லாஸாமிநததாஸாமிநததாஸாமிநததாஸாமிநததாஸாமிநததாஸாமி

வியாக்யானம்—அல்பாச்ரயம் - சிறிய இடமானது, ப்ருஹந்தம் - பெரிய, அர்த்தம் - பொருளை, நதத்தே ஏவ-தரிக்கின்றதே இல்லை, ஏகம் - ஒரு, அணு - அணுவானது, விரத்யசைலம்-விரதியகிரியை, நஹி - தரிப்பதில்லையன்றோ, தத் - ஆதலின், ஏதத்-இநத, ஜகத் - ஜகமானது, த்வந்மாயயாஏவ - உமது மாயையாலேயே, வக்த்ர மாத்ரே - முகத்திலேயே, அஸ்தி - இருக்கின்றது, இதி - என்று சிஸ்சிநோமி - நிச்சயிக்கின்றேன்.

* பொழிப்புரை—சிறிய இடமானது பெரிய பொருளைத் தரிக் கின்றதில்லை. ஒரு அணு விரதியகிரியைத் தூக்காதன்றோ இநத ஜகமானது உமது முகத்திலேயே இருக்கின்றதைக்கவனித்தால் உமது மாயையே இங்ஙனமென்று நிச்சயிக்கின்றேன்.

ஸ்லோகம்.

ரஜ்ஜௌஹஜ்வலாயபொயபெயவ நஜாயதெநாஸ்தி நபெவதி.

[நாஸம் ||

ஸ்நாயாயகெவலோ தூருவம் தபெயவவிஸ்துஸ்யநீலகண்ட (உஅ)

ரஜ்ஜௌபுஜங்கோ பயதேதா யதைவ நஜாயதே நாஸ்திரசைதிநாஸம் த்வந்மாயயா கேவலமாத்ருபம் ததைவநிசுவம் த்வயிநீலகண்ட:

வியாக்யானம்—ரஜ்ஜௌ - கயிற்றில், யதா-எப்படி, புஜங்க - பாம்பானது, பயத - ஏவ -பயத்தைக்கொடுக்கின்றதோ, நஜாயதே- உண்டாகின்றதில்லையோ, நாஸ்தி- இருக்கின்றதில்லையோ, - நாசம- நாசத்தை, ந ஏதிச - அடைகின்றதுமில்லையோ, நீலகண்ட - ஓ நீல கண்டரே, ததைவ - அப்படியே, த்வயி - உமமிடத்தில், விச்வம்- ஸகலமும் கேவலம், த்வந்மாயயா - உமதுமாயையாலேயே, ஆத்த ரூபம் - உருப்பெற்றுள்ளது.

பொழிப்புரை—கயிற்றினில் அரலம் கேவலம் பயத்திற்கு மாத் திரம் ஏதுவாகின்றதேயன்றி எப்படி தோற்றம் நிலை ஒடுக்கம் இவையில்லாததோ அப்படியே ஓ நீலகண்டரே உம்மிடம் ஸகல மும் கேவலம் மாயையாலேயே உருக்கொண்டுள்ளது.

ஸ்லோகம்.

விவாயபூரணை தவய ஹரீரயாரவாவஹதாரி-பெவதி (உக)

அபிவயஸூரீபிவபெவ வ-ருண-பூரீதார-அபிபெயபகலூ,

விசார்யமானே தவயச்சரீரம் ஆதாரபாவம் ஜகதாமுபைதி

தத்ப்யவச்யம் மதவித்யயைவ பூர்ணஸ்சிதாநந்த மயோயதஸ்த்வம்

வியாக்யானம்—விசாரியமானே - விசாரித்துப்பார்க்குங்கால், வ - உமது, சரீரம் - தேகமானது, ஜகதாம்-ஜகங்களுக்கு, ஆதாராவம் - ஆதாரத்தன்மையை, உபைதி இதி யத் - அடைகின்றதன்பது யாதோ, தத் அபி - அதுவும், அவச்யம் - நிச்சயம், மத் வித்யயைவ - எனது அவித்தையினுலேயேயாம், யத் - யாதொரு ரணத்தால், த்வம்-நீர், பூர்ண - பரிபூர்ணனாகிய, சிதாநந்தமயம் - ானநந்தஸ்வரூபரோ.

பொழிப்புரை—விசாரித்துப்பார்க்குங்கால் உமது தேஹம் கங்களுக்கு ஆதாரமாயிருக்கின்றதென்பது எனது அவித்தையிலேயேயாம். ஏனெனின் நீர் பரிபூர்ணராகியசிதானந்தமயரன்றோ

ஸ்லோகம்.

புஜைஷ்ட வுதாதிவா கியாணாம் ஹோதுமேவயஜ்ஜஸிஸ

[ஸுதேவ]

பெஷ்டுதெஷ்வம்வயநம் வுராபொஷுதாஷ்ஜிநம் நவகிஸ்ரி

டிவ ||

(௩௦)

புஜைஷ்ட பூர்த்தாதி வரக்கிரியாணாம் பாக்து பலம் யச்சஸி

[சுஸ்தமேவ

நுஷ்டதத்வம் வசனம் புராபேதவத்தோஸ்தி பிரநம் நசகிஞ்சி

[தேவ

வியாக்யானம்—புஜைஷ்ட பூர்த்தாதி வரக்கிரியாணாம் - பூஜை யாகம், தடாகப்ரதிஷ்டை அன்னசத்திரம் முதலிய புண்ணியகர்ங்களின் பயணை, பாக்து.—புசிப்பவர்க்கு பலம் - ஸ்வர்க்காதி யணை யச்சஸி - கொடுக்கின்றாய் என்பதும், சுஸ்தம் ஏவ - பிர வித்தமே ஏவம் ஏதத். வசனம் - இங்ஙனம் இவ்வசனமானது, நுஷ்ட - பொய்யே, புராபே - ஓபரமேஸ்வரா, த்வத்த- உம்மிலும், ன்னம் - அந்நியமாயுள்ள பொருள், கிஞ்சித் ஏவ - சிறிதும், இல்லலை.

பொழிப்புரை— பூஜையாகம் தடாகம்அந்நஸத்திரப்ரதிஷ்டை முதலிய புண்ணியகர்மங்களின் பயணைப்புசிப்பவர்களுக்கு ஸ்வர்க்ரதி. பயணைகொடுக்கின்றாய் என்பதும் பிரவித்தமே. இங்ஙனம் இவ்வசனமும் பொய்யே ஓ பரமேஸ்வரா உம்மிலும் பின்னமாய்ள்ள பொருள் சிறிதுமில்லை.

இதனால் வெளிக்கிரியைகள் சகலவடிவினனாகவே வேண்டுமென
யும், விஷ்ணுனுக்கு வேண்டியதில்லை பெனவும் உள்ளன்பு இலாதவர்
ட்கு வெளிப்பூசையும் பிரயோசனமில்லை பெனவும் பெறப்பட்டது.
இதனை:—

கோடித்தீர்த்தங்கலந்து குறித்தவை
 ஆடினாலுமரனுக் கன்பிலையேல்
 ஒடுகீரினையோட்டைக் குடத்தட்டி
 முடிவைத்திட்ட மூர்க்கேனொடொக்குமே.
 என்ற தமிழ்வேதத்தாலுணர்க.

ஸ்லோகம்.

கிண்டிஹ்வாஹ்வாகொஹ்வா யதூரெஹ்வாபுதிமுஹ்வெத்
 தெஹ்வாகுஹ்வெதிஹ்வெ நெஹ்வாகுஹ்வெதிஹ்வெ
 (நெ) || (௩௨)

கிஞ்சித்தளம்வாசுநேகாதகம்வாயத்தவம் மஹேசப்ரதிக்குஹ்ய
 [தத்ஸே
 த்ரைலாக்யலக்ஷ்மீமிதி தஜ்ஜநேப்ப ஸர்வம்த்வனித்யாக்ருதமே
 [வமர்யே

வியாக்யானம்—மஹேச - ஓமகேசா, தவம் - நீர், ஜநேப்யஃ -
 ஜநங்களிடமிருந்து, கிஞ்சித்தளம் வா - கொஞ்சம் பத்திரத்தையா
 வது, சுநேகாதகம்வா-ஸ்வற்பதீர்த்தத்தையாவது, ப்ரதிக்குஹ்ய-
 பெற்றுக்கொண்டு த்ரைலாக்யலக்ஷ்மீம் அபி - மூவுலகஸாம் ராஜ்
 யத்தையும் தத்ஸே - கொடுக்கின்றீர், இதியத் - என்பது யாதோ,
 தத் ஸர்வம் - அஃதெல்லாம், அனித்யாக்ருதம் ஏவ - அனித்தை
 யால் செய்யப்பட்டதுவே என்று, மர்யே - எண்ணுகின்றேன்.

போழிப்புரை— ஓமஹேசா நீர் ஐநங்களிடமிருந்து கொஞ்
 சம் பத்திரத்தையாவது சொற்பதீர்த்தத்தையாவது பெற்றுக்
 கொண்டு மூவுலக ஸாம்ராஜ்ஜியத்தையும் கொடுக்கின்றீர் என்பது
 யாதொன்றுளதோ அஃதெல்லாம் அனித்தையால் செய்யப்பட்ட
 தென்றே எண்ணுகின்றேன்.

முதல்வனை அனன்னியமாகப் பாவித்துச் சிவோகம் பாவனையி
 லிருந்து ஒரு காரியம் செய்யவேண்டுமே யொழிய அனன்னியமாக
 வெண்ணிச் செய்தல் அப்பிரயேர்சன மென்பார் அனித்தை யென்
 றார்.

ஸ்லோகம்.

வ்யாபேநாஷிஸர்வாவிதி சோதிஸம்சத்வம் விச்வமேகம் புருஷ: புரா

[புராண:

நஷ்டேபிதஸ்மிந்ஸ்தவநாஸ்தி ஹாநிர்கடேவிநஷ்டே நபஸோய

[பெயுவ || (௩௩)

வ்யாபேநாஷிஸர்வாவிதி சோதிஸம்சத்வம் விச்வமேகம் புருஷ: புரா

[ண:

நஷ்டேபிதஸ்மிந்ஸ்தவநாஸ்தி ஹாநிர்கடேவிநஷ்டே நபஸோய

[தைவ

வியாக்யானம்—புராணம் - பழமையாகிய, புருஷம் - புருஷனாகிய, த்வம் - நீர், ஏகம் - ஒருவரே, ஸர்வா விதிசம் - ஸகலமான திசைவெளிகளையும், திச - திசைகளையும், விஸ்வம் - ஸகலஜகத்தையும், வ்யாபேநாஷி - வ்யாபிக்கின்றீர், தஸ்மிந் - ஸகலமும், நஷ்டே அபி - நாசமடையினும், கடே - குடமானது, விநஷ்டே-நசித்தால், நபஸம் - ஆகாயத்திற்கு, யதா - எப்படியோ அப்படியே, தவ - உமக்கு, ஹாநி: - கேடு, நாஸ்தி - இல்லை.

பொழிப்புரை— புராணபுருஷராகிய நீர் ஒருவரே ஸகல திசை வெளிகளையும் திசைகளையும் ஸகல ஜகத்தையும் வியாபிக்கின்றீர். பிரபஞ்சம் நசிக்கினும் குடம் நசித்தால் ஆகாயத்திற்குப் போலவே உமக்கு ஹானியில்லை.

ஸ்லோகம்.

யதெகோகாஸமிக்ஷேவம் கூடாநேஷு பாத்ரேஷு ஜலாந்வி

[தேஷு || (௩௪)

ஹத்யெகெபி விஸ்வஹவம் தயாஸூக்தி: கரணேஷு தேவ

யதைகழாகாசகமர்க்கபிம்பம் கூடாத்ரேஷு பாத்ரேஷு ஜலாந்வி

[தேஷு

பஜத் யநேகபரதிபிம்பபாவம் ததாத்வமந்தம் கரணேஷு தேவ ||

யாக்யானம்—ஆகாசகம் - ஆகாயத்திற் செல்லுகின்றதாகிய, ஏகம் - தீர், அர்க்கபிம்பம் - ஸூரியபிம்பமானது, ஜலாந்வி தேஷு - ஜலத்தோடுகூடிய, கூடாத்ரேஷு - சிறியதுகளாகிய; பா

தரேஷு - பாத்திரங்களில், யதா-எப்படி, அநேகபரதிபிம்பபா
வம் - பலபிரதிபிம்பத்தன்மையை, பஜதி - ஆடைகின்றதோ, ததா -
அப்படியே, தேவ-ஓ தேவனே, த்வம் - நீர், அந்த:கரணேஷு -
அந்தக் கரணங்களில் ஆகின்றீர்.

பொழிப்புரை—ஆகாயத்திலுள்ள ஸூர்யமண்டலமொன்றே எப்படி சூரிய ஜலபாத்திரங்களில் பலவிரதிரிம்பத்தன்மையைப் பெறுகின்றதோ அப்படியே ஓ தேவனே நீர் அந்தக்கரணங்களில் ஆகின்றீர்.

ஸ்ரீலோகம்.

ஸுஸஜிதெநவாபுவுநவிநாஸு

விழுஸ்கி²யின் விதவ நாஸிகாய-ம் ।

சுநாதிவிஷே-ஹஸுதாஜிபெஷே

ஸ்ரீமாத் திருவடிகளே நம: ||

(五)

ஸுஸர்ஜிதேவாப்யவதேவிநாசே

விச்வஸ்ய கஞ்சித்தவநாஸ்திகார்யம்

அநாதிபிரீதஹப்ருதாமத்ருஷ்டை

ஸ்ததாபிதத்ஸ்வப்நவதாத்நாஷி

வியாக்யானம்—விச்வஸ்ய - எல்லாப்பிரபஞ்சத்தின், ஸுஸ
ர்ஜநே - ஸ்ருஷ்டியிலும், அவநே - ரக்ஷிப்பதிலும், விநாசே - நாசம்
செய்வதிலும், தவ - உமக்கு, கார்யம் - செய்யவேண்டியகிரியை,
கிஞ்சித் - சிறுதும், நாஸ்தி - இல்லை, ததாமி - அப்படியாயினும்,
தத் - ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிலயத்தை, அனாதிபி - அனாதி களாயுள்ள,
தேஹிப்ருதாம் - தேகிகளுடைய, அத்ருஷ்டை - அதிருஷ்டங்க
ளால், ஸ்வப்னவத் - கனவைப்போல, ஆதநோஷி - நடைபெறச்
செய்கின்றீர்.

பொழிப்புரை—ஸகல ப்ரபஞ்சங்களின் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதிலயங்களில் உமக்குச்சிறிதும் செய்கையிலலை. அப்படியாயினும் அதனையும் ப்ராணிகர்மங்களால் ஸ்வப்பனம் போல நடாத்துகின்றீர்.

ஸ்ரீலோகம்.

பூ-ஞாவு, மூ-ஞாவு, ஜாவு, ஜெ-ஊ, ஆயு, ஸா-ஹா, நவீ-ஊ

[Blank page]

அத்தியாயம்.]

மூலமும் உரையும்.

க ஆக

சுதஸ்யாபணமா தநோதி முகிவ்யாரொ ஸுஷுஷிவ
[யொஷுஷா || (௩௬)

ஸ்தூலஸ்ய ஸுக்ஷ்மஸ்ய ஜடஸ்ய தேஹத்வயஸ்ய சம்போநதம்
[விநாஸ்தி
அதஸ்த்வதாரோபணமாதநோதிஸ்ருதி: புராரேஸுகதுக்கயோஸ்
[ஸதா

வியாக்யானம்—சம்புவே - ஓ சம்புவே, ஜடஸ்ய - ஜடமாகிய,
ஸ்தூலஸ்ய - ஸ்தூலமும், ஸுக்ஷ்மஸ்ய - ஸுக்ஷ்மமுமாகிய,
தேஹத்வயஸ்ய - இரண்டு தேஹங்களுக்கும், அம்விநா - ஆத்மா
வின்றி, சித் - சைதன்யமானது, நாஸ்தி - இல்லை, புராரே - ஓ புர
மெரித்த இறைவரே, அத - ஆதலால், ச்ருதி: - வேதமானது,
ஸதா - எப்போதும், ஸுகதுக்கயோ: - ஸுகதுக்கங்களுக்கு,
த்வதாரோபணம் - உமது ஆரோபணஸம்பந்தத்தை, ஆதனோதி -
பிரதிபாதிக்கின்றது.

பொழிப்புரை—ஜடங்களாகிய ஸ்தூல ஸுக்ஷ்மங்களுக்கு
ஆத்மாவின்றி சைதன்யமில்லை - ஓ புரமெரித்தவரே எப்போதும்
ஸுகதுக்கங்களுக்கு, ஆதலால் வேதமானது உமது ஆரோபணத்
தைப்பிரதிபாதிக்கின்றது.

ஸ்லோகம்.

நஸிஸுஷிஷ்வொயிஹம்ஸாயதுப்யம் நம: காலகண்டாய கலாத்
நஸிஸுஷிஷ்வாவஸம்ஹார கதே-நஸிஸுஷிஷ்வா விதவபுதெதுக்
[வொதே || (௩௭)

நமஸ்ஸச்சிதம்போதி ஹம்ஸாயதுப்யம் நம: காலகண்டாய கலாத்
[மகாய
நமஸ்தேஸமஸ்தாக ஸம்ஹாரகர்த்ரேநமஸ்தே ம்ருஷாசித்த வ்ரு
[த்யைகபோக்த்ரே

வியாக்யானம்—ஸச்சிதம்போதி ஹம்ஸாய - ஸச்சித் ஸமுத்
திரத்திற்கு, ஹம்ஸம்போதுள்ளவராகிய, துப்யம் - உமக்கு, நம: -
நமஸ்காரம், காலகண்டாய - நீலகண்டமும், கலாத்மகாய-கலாஸ்வ
ரூபமும் ஆகிய உமக்கு, நம - நமஸ்காரம், ஸமஸ்தாகஸம்ஹார
கர்த்தரே - ஸகலபாவங்களையும், சங்காரம் செய்கின்றவராகிய
தே-உமக்கு, நம: - நமஸ்காரம், ம்ருஷாசித்தவ்ருத்தியைப்போக்த்ரே -
பொய்யாகிய சித்தவ்ருத்திகளுக்கு முக்கியசாஷியாயுள்ளவரும் ஆகி
ய, தே - உமக்கு, நம: - நமஸ்காரம்.

பொழிப்புரை—நித்தியபோத ஸமுத்திரத்திற்கு, ஹம்ஸப் பறவைபோலுள்ளவராகிய, உமக்கு நமஸ்காரம். நீலகண்டரும் கலாஸ்வரூபருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். ஸகலபாவங்களையும் சங்கராஞ்செய்வோராகிய உமக்கு நமஸ்காரம் பொய்யாகிய சித் தவிருத்திகளுக்கு ஸாக்ஷியாயுள்ளவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்.

ஸூத்ரர் சொல்லியதாவது.

வனவாப்ரணயிவ்ஸூரம் வாநகம்பூரம்ஜலிஸூதம் ।

விஷ்ணுஃபரஸேநாநம்ஜமபௌவாநம்ஹம் ॥

(௩௮)

ஏவம்ப்ரணமயவிச்வேசம் புரதஃப்ராஞ்ஜலி ஸ்திதஃ

விஸ்மிதஃ பரமேசானம் ஜகதேரகுந்தந்

வியாக்யானம்—ஏவம் - இவ்வாறு, விச்வேசம் - விச்வேசனை, ப்ரணமய - நமஸ்கரித்து, புரதஃ - எதிரில், ப்ராஞ்ஜலி - அஞ்சலி பந்தஞ்செய்துகொண்டு, ஸ்திதஃ - நிற்கின்றவனாகிய, ரகுந்தனஃ - ராகவன், விஸ்மிதஃ - ஆச்சரியங்கொண்டவனாய், பரமேசானம் - பரமேசுவரனேநாக்கி, ஜகதே - சொன்னான்.

பொழிப்புரை—இவ்வாறு விச்வேசனை நமஸ்கரித்து எதிரில் அஞ்சலிபந்தஞ்செய்துகொண்டு நிற்கும் ராகவன் ஆச்சரியங் கொண்டவனாய்ச்சொன்னான்.

ஸ்ரீராமர் சொன்னதாவது.

உபஸம்ஹரவிஸ்வரூபத் திஸ்வரூபவதிஃதவ ।

வ்யகீகம்ஜமபௌக்யம் ஸம்ஹாலவதஃசம்ஹாஸ ॥ (௩௯)

உபஸம்ஹர விஸ்வரூபம் விஸ்வரூபமிதம் தவ

ப்ரதீதம் ஜகதைகாதம்யம் சம்போபவதனுக்ரஹாத்

வியாக்யானம்—விச்வரூபம் - ஓ விச்வஸ்வரூபனை, தவ - உமது, இதம் - இந்த, விச்வரூபம் - விச்வரூபத்தை, உபஸம்ஹர - உபசங்கரித்துள்ளாரும், சம்போ - ஓ சம்பூவே, பவத் அனுக்ரஹாத் - உமது அநுக்ரஹத்தால், ஜகதைகாதம்யம் - ஜகதேகஸ்வரூபத்துவமானது, ப்ரதீதம் - விளங்கியது.

பொழிப்புரை—ஓ விச்வரூபனை உமது இவ்விச்வரூபத்தை யடக்கிக்கொள்வீராக. ஓ சம்பூவே உமதனுக்ரஹத்தால் ஜகதேகஸ்வரூபத்துவமானது விளங்கியது.

ஸ்ரீபகவான் கூறியதாவது.

வஸுராரிஹொவாஹொரிதோநாநொஸ்திகஸ்சந ।

ஐத்யுக்ஷொவஸஞ்ஞெஹுஸு ஷெஹெஷ்வதாஹிகாந ॥ (ச௦)

பச்யராமமஹாபாஹொ மத்தோநாந்ரியாஸ்திகஸ்சந

இத்யுக்த்வொ பஸஞ்ஞஹ்ரேஸ்வதேஹே தேவதாதிகாந்

விளக்காயானம்—ராம - ஓ ராமா, மஹாபாஹொ - ஓ மஹாபாகு
க்களையுடையோனே, பச்ய - பார்ப்பாயாக மத்த - என்னிலும்
அந்ய - இதரன், கச்சந - எவனும், நாஸ்தி - இல்லை, இதி-என்று,
உக்த்வா - சொல்லி, தேவதாதிகாந் - தேவதைமுதலியவர்களை
ஸ்வதேஹே - தனது தேகத்தினில், உபஸஞ்ஞஹ்ரே - உபஸங்க
ரித்துக்கொண்டார்.

பொழிப்புரை—ஓ ராமா ஓ மஹாபாகுவே பார்ப்பாயாக என்
னிலும் அன்னியன் எவனுமில்லை என்று இங்ஙனம் சொல்லி தேவர்
முதலியவர்களைத் தனது தேகத்திலேயே உபஸங்கரித்துக் கொண்
டனர்.

ஸ்லோகம்.

மீலீதாசுக்ஷெவநஹர்ஷாத் ஷாஸ்திராஹிவாஸுதி ।

காவஷேவயிரொஸுஸுஞ்ஞெவொ வு-வெஹொவரிஸ்துத் ॥ (சக)

மீலீதாசுக்ஷ - புநர்ஹர்ஷாத் யாவத்ராம ப்ரபச்யதி

தாவ தேவகிரே:ஸ்ருங்கே வ்யாக்ரசர் மோபரிஸ்திதம்

விளக்காயானம்—மீலீதாசுக்ஷ - மூடியகண்ணையுடையவனாய்,
ராம - ராமன், ஹர்ஷாத் - ஸந்தோஷத்தால், புந - மீண்டும்,
யாவத்ப்ரபச்யதி - எவ்வளவில் பார்க்கலாயினதோ, தாவதேவ -
அவ்வளவிலேயே, கிரே - பர்வதத்தின், ச்ருங்கே - கொடுமுடியில்,
வ்யாக்ரசர்மோபரிஸ்திதம் - புலித்தோலின்மேலுள்ளவரும்.

பொழிப்புரை—மூடியகண்களை யுடையவனாய் ராமன் ஸந்தோ
ஷத்தோடு மீண்டும் எவ்வளவில் பார்க்கலாயினதோ அவ்வள
விலேயே மலையின் கொடிமுடியில் புலித்தோல்மேலுள்ளவரும்.

ஸ்லோகம்.

ஷாஸ்திராஹிவாஸுதி மீலேகண்கிரொவநம் ।

வொவ-வெஹொவரிஸ்துதி ம-ஷிதவிமுஹம் ॥ (சஉ)

மணிகுண்டுவட்டி நாமயஜ்ஞாவலீகிரு.

வராவ் உதேகாசுரியன் விஜயகுமாரிபட்டினம். (சா.க.)

ஸகாகி நம்மடிசெளயெம் வரெண்ணெய்யடி, 40.

உதகல்ஹஜம்பெண்ணப்ராஸாநம் ஜீரமஹவ்யஞ்ஜமததிம் || (சுச)

ததர்சசந்த்ரவதநம் நீலகண்டம் த்ரிஸீலாசனம்

வ்யாக்ரசர்மாம்பரதரம் பூதிபூஷிதவிக்ரஹம்

பணிகங்கணபூஷாட்யம் நாகயஞ்ஞோபவீ திரம்

வ்யாக்ரசர்மோத்தீயம்ச வித்யுத்பிங்கஜடாதரம்

ஏகாகிரம் சந்திரமௌலிம் வரையம்பயபரதம்

சதுர்புஜம் கண்டபரசம் ம்ருகஹஸ்தம்ஜகத்பதிம்

வியாக்யானம்—சந்த்ரவதனம் - சந்திரன்போன்ற முகமுடையோனும், நீலகண்டம் - நீலகண்டனும், த்ரிலோசனம் - முக்கண்ணனும், வ்யாக்ரசர்மாம்பரதரம் - புலித்தோலாடையுடுத்தியவனும், பூதிபூதிதவிக்கரஹம் - விபூதியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தேஹமுடையவனும், பணிகங்கண பூஷாட்யம் - ஸர்ப்பகங்கணபரணத்தால் விளங்குகின்றவனும், நாகயஞ்ஞோபவீதிரம் - ஸர்ப்பபூணாலுடையோனும், வ்யாக்ரசர்மோத்தரீயம்ச - வ்யாக்ரசர்மத்தை மேலாடையாய்க்கொண்டவனும், வித்யுத்திங்கஜடாதரம் - மின்னல்போல்சொல்க்கும் சடையைத்தரிக்கின்றவனும், ஏகாகிரம் - ஒருவனும், சந்த்ரமௌஸிம் - சந்திரனை சிரலில்தரிக்கின்றவனும், வரேண்ணியம் - வரமளிப்பவனும் ச்ரேஷ்டனும், அபயப்ரதம் - அபயமளிப்பவனும், சதுர்ப்பஜம் - நான்குகையுடையவனும், கண்டபரசம் - கண்டற்கோடரியுடையோனும், ம்ருகஹஸ்தம் - மாணிக்கையிலுடையவனும், ஜகத்பதிம் - ஜகங்களுக்கீசனுமாகிய இறைவனை, ததர்ச - கண்டான்.

பொழிப்புரை—சந்திரன் போன்ற முகமுடையவரும் நீலகண்ட
ரும் முக்கண்ணரும் புலித்தோலாடையுடுத்தியவரும் விபூதியால்
அலங்கரிக்கப்பட்ட தேஹமுடையவரும் ஸர்ப்பகங்கணபரணத்
தால் விளங்குகின்றவரும் ஸர்ப்பப்பூணூலுடையவரும் புலித்தோ
லை மேலாடையாகக் கொண்டவரும் மின்னலையொத்து ஜவலிக்
கும் சடையைத்தரிக்கின்றவரும் ஒருவரும் சந்திரனைச்சிரவலில்
தரிக்கின்றவரும் வரமளிப்பவரும் அபயமளிப்பவரும் நான்குகை
களையுடையவரும் மாணிக்கையிலேந்தியவரும் ஜகங்களுக்கு ஈசனு
மாகிய இறைவனைக் கண்டான்.

அத்தியாயம்.]

மூலமும் உரையும்.

596

ஸ்ரீலோகம்.

சுயாதீனாயவநாவுவது ப்ருணதீராவவிவெஸம் ।

சுபாஹராஜிஂஷெவெஸொயடி)கஷ்டு-ஜீவ் ஹஸி ॥

தவம்பு ஐயாரிசுந்திதா நானொளிதமரம். (சந்)

அதாஜ்ஞாய புரஸ்தஸ்ய ப்ராணம்யோ பஸிவேஸு

அதாஹராமம் தேவேசோயத்யத் ப்ரஷ்டுமபீச்சஸி

தத்ஸர்வம்ப்ருச்ச ராமத்வம் மத்தேதாநாந்யோஸ்திதேகுரு

வியாக்யானம்—ஸஃ - அந்தராமன், அத - பிறகு; ஆஞ்ஞாய - ஈசனென்றுணர்ந்து, ப்ரணமய - நமஸ்கரித்து, தஸ்ய - அவ்விசனுக்கு, புரஃ - எதிரில், உபஸிவேச - உட்கார்ந்துகொண்டான், தேவேச - இறைவன், அத - பிறகு, ராமம் - ராமனைநோக்கி, ராம - ஓராமனை, யத் யத் - எவ்வெதை, ப்ரஷ்டிம் - கேட்டுத் தெரிந்துகொள்வதற்கு, அபிச்சலி - விரும்புகின்றனையோ, தத் ஸர்வம் - அதனையெல்லாம், ப்ருச்ய - கேட்டுக்கொள், தே - உனக்கு, மத்த - என்னிலும், அந்ய - அன்னியனாகிய, குருஃ - குருவானவர், நாஸ்தி - இல்லை, என்று ஆஹ - சொன்னார்.

பொழிப்புரை—அந்த ராமன் பிறகு ஈசனென்றுணர்ந்து நமஸ்கரித்து அவருக்கெதிரில் உட்கார்ந்துகொண்டார். இறைவன் பிறகு ராமனேநோக்கி ஓ ராமனே எவ்வெதனைக்கேட்க விரும்புகின்றனையோ அவ்வதனையெல்லாம் கேட்டுக்கொள்வாயாக. உனக்கு என்னிலும் அந்நிபராய் குரு இல்லைபன்றோ என்றார்.

ஏழாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

பிண்டோர்த்பத்தி கதனமென்னும்

எட்டாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீராமர் சொன்ன தாவது.

பாண்டிசைத்தொண்டியை மொத்தத்தில் உயர்த்தி.

ஸார-குபங்குழாஜெனெ ஹவ நக-சரிஹ-ஸ்மி ||

(५)

பாஞ்சபெளதிக தேஹஸ்ய சோத்பத்திர்விலயஸ்திதி
ஸ்வரூபம் சகதம்தேஹே பகவந்வக்துமர்ஹஸி

வியாக்யானம்—பாஞ்சபொதிகதேஹஸ்ய - பஞ்சபூதவிக்கார
மாகிய தேசத்திற்கு, உத்பத்தி - தோற்றம், ஸ்திதி - நிலை, வில
ய - ஒடுக்கம் இவைகள், கதம் - எப்படி, தேஹே - இத்தேஹத்
தில், ஸ்வரூபம்ச - ஸ்வரூபமும், கதம் - எப்படி, பகவந் - ஓ பகவ
னே, வக்தூம் - சொல்வதற்கு, ஆர்ஹவரி - தக்கவராகின்றீர்.

பொழிப்புரை—பாஞ்சபெளதிகமாகிய ஸ்தூல தேஹத்திற்கு உத்பத்தி ஸ்திதி ஓடுக்கம் தேகத்தில் ஸ்வரூபம் இவை எப்படி? ஓபகவனே நீர் சொல்லத்தக்கவராயுள்ளவர்.

ஸ்ரீபகவான் கூறியதாவது.

ஸ்ரீலோகம்.

புன்ஹ-குதெசுஸூராஷொ டேஹாயம்பாஹளதிஃ :

தஞ்சாவூர் நெடுஞ்செழியன் தொழிலாளர் சங்கத்தின் தலைவர் கருப்பையா நெடுஞ்செழியன் செஷனல் டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜில்லா கமிஷனரின் அலுவலகம் சென்றார். (2)

பஞ்சபூதைஸ்ஸமாரப்தோதேஹோயம்பாஞ்சபௌதிக:

ததர்ப்ர தானம் ப்ருதிவீசஷாணாம் ஸஹகாரிதா

வியாக்யானம்—பாஞ்சபௌதிக-பாஞ்சபௌதிகமாகிய, அயம் தேஹஃ - இந்த தேஹமானது, பஞ்சபூதஃ - ஐம்பூதங்களால், ஸ. மாரப்த. - ஏற்பட்டுள்ளது, தத்ர - இச்சரீரத்தில் உள்ளவைகளில், ப்ருதிவீ - ப்ருதிவியானது ப்ரதானம் முக்கியமாயுள்ளது, சேஷா னாம் - ஏனையவைகளுக்கு, ஸஹகாரீதா - கூடவிருக்கும் தன்மையே அப்ப்ரதானத்தன்மையே என்க.

பொழிப்புரை—பாஞ்சபெளதிகமாகிய இத்தேவமானது பஞ்சபூதங்களால் உண்டாகியது இச்சரீரத்தில் உள்ள பூதங்களுள் பிருதவியே முக்கியம் இதரபூதங்களுக்கு அமுக்கியத்துவமே யுள்ளது.

ஸ்ரீலோகம்.

ஜராப-ஜொணஜசெயுவு வெண்டஜசொழி உவ்வா ।

வனவம்வதகவிடும்பொதுத்தொழிலொய்வாங்குளதிகம் : (க)

ஜராயுஜோண்டஜஸ்சுவஸ் இது ஜஸ்சோத்திதஸ்தா
ஏவம்சுதர்விதப்போகதேஜஸாயம்பாஞ்சபௌதிஃ

வியாக்யானம்—பாஞ்சபௌதிக - பாஞ்சபௌதிகமாகிய, அயம - இந்த பார்த்திவமாகிய, தேஹம் - தேஹமானது, ஜராயுஜ - கருப்பையில் நின்றுண்டாவது, அண்டஜ - முட்டையில் நின்றுண்டாவது, ஸ்வேதஜ - புழுக்கத்தில் நின்றுண்டாவது, உத்பிஜ - வித்தில்கின் றுண்டாவது என்று, ஏவம் - இவ்விதம், சதுர்வித - நான்குவிதமாய், ப்ரோக்த - சொல்லப்பட்டுள்ளது.

பொழிப்புரை—பாஞ்சபௌதிகமாகிய இப்பார்த்திவதேஹமானது கருப்பையில் நின்றுண்டாவது முட்டையில் நின்றுண்டாவது புழுக்கத்தில் நின்றுண்டாவது மேலே பேதித்துக்கொண்டு விதையில்நின்றுண்டாவது என்று இவ்விதம் நான்கு விதமாய்ச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஸ்லோகம்.

பாநீஸஸூஹரஃபௌதீஃ ஷேவாநாஸேவஸூதீஃ ।

அக்ருவஷ்ஞேபுயஸீஃ ஸுபாநகூஜாராயஜம் ॥ (ச)

மானஸஸ்துபர:ப்ரோக்த: தேவாநாமேவஸம்நுத:

தத்ர வக்ஷ்யேப்ரதமத ப்ரதானத்வாத்ஜராயுஜம்

வியாக்யானம்—மானஸஸ்து - மனம் எண்ணுகிறபடி யுண்டாவதென்று, பர - மற்றொன்று, ப்ரோக்த - சொல்லப்பட்டுள்ளது, ஸ - அந்ததேஹமானது, தேவாநாம்ஏவ - தேவர்களுக்கே, ஸம்நுத - உள்ளதாகச் சொல்லப்பட்டது, தத்ர - அவைகளுள், ப்ரதானத்வாத் - முக்கியமாயிருத்தலால், ஜராயுஜம் - கர்ப்பத்திலிருந்துண்டாகும் தேகத்தையே, ப்ரதமத - முதலில், வக்ஷ்யே - சொல்லுகின்றேன்.

பொழிப்புரை—மனம் எண்ணுகிறபடி உண்டாவதாய் மற்றொரு சரீரம் உள்ளதென்று சொல்லப்பட்டது. அது தேவர்களுக்கே கருதப்பட்டது அங்கு முக்கியமாயிருத்தலால் ஜராயுஜத்தையே முதலில் சொல்லுகின்றேன்.

ஸ்லோகம்

ஸூக்யெரோணிகஸம்ஹ-ஓக வுஅரோவஜராயஜம் ।

வீணாம்பலபாஸ்யஸாஹு கீதகாலவெஸாஹு | (௫)

சுக்லஸாணிதஸம்பூதவ்ருத்திரேவஜராயுஜ்
ஸ்தீரீணம்கர்பாசயேசுக்லம் ருதுகாலேவிசேத்யதா

வியாக்யானம்—சுக்லஸாணிதஸம்பூதவ்ருத்தி: எவ - சுக்ல
ஸாணிதங்களால் ஏற்பட்ட நிலைமையுடையதே, ஜராயுஜ் - ஜர
யுஜம் என்பதாம். ருதுகாலே - ருதுகாலத்தில், யதா - எப்
போது, ஸ்தீரீணம் - ஸ்தீரீகனது, கர்ப்பாசயே - கர்ப்பகோசத்
தில், சுக்லம் - சுக்லமானது, விசேத - பிரவேசிக்குமோ.

பொழிப்புரை—சுக்லஸாணிதங்களால் ஏற்பட்ட நிலைமை
யுடையதே ஜராயுஜம் என்னப்படும், ருதுகாலத்தில் எப்போது
ஸ்தீரீகனின் கர்ப்பகோசத்தில் சுக்லம் பிரவேசிக்குமோ.

ஸ்லோகம்.

ரஜஸாயோஷிதோயுக்தம் ததேவஸ்யாஜ்ஜராயுஜம் | (௬)

ஸாஹுஸ்யாஹுஷிதேவஸ்யாஜ்ஜராயுஜம் |

ரஜஸாயோஷிதோயுக்தம் ததேவஸ்யாஜ்ஜராயுஜம்
பாஹுஸ்யாத்ரஜஸஸஸ்தீரீஸ்யாத்ஸுக்லாதிக்யேபுமாந்பவேத்

வியாக்யானம்—யோஷித - ஸ்தீரீரீணுடைய, ரஜஸா - சோ
ணிதத்தோடு, யுக்தம் - கூடியதாய்க்கொண்டு, ததேவ - அச்சுக்
கிலமே, ஜராயுஜம்-ஜராயுஜம் ஆகின்றது. ரஜஸ:-சோணிதத்தின்-
பாஹுஸ்யாத் - மிகுதியால், ஸ்தீரீ - பெண், ஸ்யாத் - உண்
டாகும், சுக்லாதிக்யே - சுக்லம் மிகுதியாயின், புமான் - ஆண்,
பவேத் - உண்டாகும்.

பொழிப்புரை—ஸ்தீரீரீண சோணிதத்தோடு கலந்ததாய்க்
கொண்டு அச்சுக்லமே ஜராயுஜமாகின்றது. சோணிதம்விசேஷமா
யிருந்தால் பெண்ணும் சுக்லம் விசேஷமாயின் ஆணும் உண்டா
கும்.

ஸ்லோகம்.

ஸாஹுஸ்யாஹுஷிதோயுக்தம் ததேவஸ்யாஜ்ஜராயுஜம் |

கீதகாலவெஸாஹுஷிதோயுக்தம் ததேவஸ்யாஜ்ஜராயுஜம் | (௭)

கீதகாவுஸு-கிழிஷு சூஷொஸுஜிநாவயி: ।

சுக்லசாணிதயோஸ்ஸாம் யேஜாயதேதுநபும்ஸக

(ருதுஸ்நாதாபயேவநரீ சதுர்த்ததிவஸேதத)

ருதுகாலஸ்துநிர்திஷ்டஆஷோடசதினுவதி

வியாக்யானம்—அத - இனி, சுக்லசோணியே:-சுக்லசோணி
தங்களுக்கு, ஸாம்யே- ஸமத்துவமாயின், நபும்ஸக - அலியாய்,
ஜாயதே - தோன்றுகிறது, நரீ - ஸ்திரீயானவன், சதுர்த்ததிவ
ஸே - நாலாவதுதினத்தில், ருதுஸ்நாதா - ருதுநீங்கி மூழ்கி
சுத்தையாவாள், தத - அதற்குப்பிறகு, ஆஷோடசதினுவதி-பதி
னாறுதினங்கள்வரையில், ருதுகால - ருதுகாலமென்பது, நிர்த்
திஷ்ட - குறிக்கப்பட்டது.

பொழிப்புரை—சுக்லசோணிதங்கள் ஸமமாயிருக்கின் ஆணும்
பெண்ணுமற்றவனாய்த் தோன்றுகின்றான் ஸ்திரீ நான்காமதினத்
தில் ருது நீங்கிச் சுத்தையாவாள். பிறகு பதினாறுநாள்களில்
ருதுகாலம் என்பது குறிக்கப்பட்டது,

ஸ்லோகம்.

தத்யாயுஷ்டிநவீஸ்யாஸ வஹீநயுஷ்டிநவவெச ॥ (அ)

ஷொஸுஜிநவவெசஸுஜாஜாயதேதுநபும்ஸக

வசுஷவதீ-ததாராஜாஜாயதே ஸநஸஸ்யம் ॥

(ஆ)

தத்யாயுக்மதிநேஸ்தீஸ்யாதுபுமாந்யுக்மதிநேபவேத்

ஷோடசேதிவஸேகர்போஜாயதேபதிஸுப்ருவ

சக்ரவர்த்தீததாராஜா ஜாயதேஸநஸம்சய

வியாக்யானம்—ததர - ஆண்டு, அயுக்மதினே - ஒற்றைப்
படைதினத்தில், ஸ்திரீ - பெண்ணாக, ஸ்யாத் - தோன்றும், யுக்
மதினே - இட்டைப்படையினத்தில். புமான் - புருஷனாய்,
பவேத் - ஆவான், ஸுப்ருவ - அழகுடையமங்கைக்கு, ஷோட
சே - பதினாறுவது, திவஸே - நாளில், கர்பு - கருப்பம், ஜாயதே
யதி - உண்டாகுமானால், ஸ - அப்பிரஜையானது, சக்ரவர்த்தீ -
சக்கிரவர்த்தியாகவாவது, ராஜா - அரசனாகவாவது, ஜாயதே -
பிறக்கின்றான், ஸம்சய:ந - ஸந்தேகமில்லை.

பொழிப்புரை—ஆண்டு ஒற்றைப்படைதினத்தில் பெண்ணும் இரட்டைப்படைதினத்தில் ஆணும் கோன்றும் அழகுவாய்ந்த மங்கைக்குப் பதினாறுவது தினத்தில் கர்ப்பம் ஏற்படுமாயின் அந்தப் பிராஜை சக்கிரவர்த்தியாகவோ அல்லது அரசனாகவோ பிறக்கின்றாள்.

ஸ்லோகம்

பீதாஸூதாயஸ்ய பௌஸ்யம் ஸாகாங்க்ஷமேவீக்ஷிதே ।

ததாசுருதிஸ்பேதகர்ப்பஸ்த வத்பச்யேதஸ்வா நிபேதகம் ॥ (10)

ருதுஸ்தாதாயஸ்யபும்ஸ ஸாகாங்க்ஷமமுகமீக்ஷிதே
ததாசுருதிஸ்பேதகர்ப்பஸ்த வத்பச்யேதஸ்வா நிபேதகம்

வியாக்யானம்—ருதுஸ்தாதா ருதுநீங்கி ஸ்தானம்செய்த
தும், பஸ்ய - எந்த - பும்ஸ - புருஷனது, முகம் - முகத்தை,
ஸாகாங்க்ஷம் - ஆசையோடுகூட, சக்ஷிதே - காண்கின்றனவோ,
கர்ப - கர்ப்பமானது, ததாசுருதி அவனது உருவம்போல
வருக்கொண்டதாய், பேத - எற்படும், தத் - ஆதலின், ஸ்வா
மிந் - தனது கணவனது, முகம் - முகத்தை, பச்யேத் - பார்க்க
வேண்டும்.

பொழிப்புரை—ருதுநீங்கி ஸ்தானம் செய்ததும் மங்கை எந்
தப்புருஷனது முகத்தை விருப்புற்று நோக்குகின்றவோ, அந்
தப்புருஷனது உருப்போன்ற உருக்கொண்டதாய் கர்ப்பம் ஏற்
படும். ஆதலால் தனது கணவனது முகத்தையே பார்க்கவேண்டும்.

ஸ்லோகம்.

யாஸ்யேவபாவூகிஸ்யகூக்ஷாஜ ராயஸ்ஸாநிமடிதே ।

ஸூகூஸொணிகயொயெ-அ மஸ்யஸிநூவவவெடி-தே ॥ (11)

யாஸ்தீசர்மாஸ்ருதிஸ்ஸூக்ஷ்மா ஜராயுஸ்ஸாநிகத்யதே
சுக்லசோணிகத்யார்யோகஸ் தஸ்மிந்நேவபவேத்யத.

வியாக்யானம்—ஸ்தீசர்மாஸ்ருதி - ஸ்தீரியின் தோலுருவ
மாகிய (ஆவாணமானது)பையானது, ஸூக்ஷ்மா - சிறிதாய், யா -

யாதொன்றுளதோ, ஸா - அது, ஜராயு - ஜராயு என்று, நிகத்
யதே - சொல்லப்படுகின்றது, யத் - யாதொருகாரணத்தால்,
தஸ்மிந்ஏவ - அதிலேயே, சுக்லசோணிதயோ - சுக்லசோணி
தங்களது, யோக - ஸம்பந்தமானது, பவேத் - ஏற்படுகின்ற
தேதி.

பொழிப்புரை—ஸ்தீயின்னதோலுந்நாங்கியபையானதுசிறி
தாய் யாதொன்றுளதோ அது ஜராயு என்று சொல்லப்படுகின்
றது. யாதொருகாரணத்தால் அதிலேயே சுக்லசோணிதங்களின்
ஸம்பந்தம் ஏற்படுகின்றதேதி.

ஸ்லோகம்.

தத்ருமெஃகாவெஹ் ஸாதே ததவ்ராதொஜராயுஜஃ ।
சுணஜாஃவக்ஷீஸபைஹ் ஸாஜாஃஸகாஹ்யஃ ॥ (௩௨)

தத்ரகர்யோபவேத்யஸ்மாத் தேநப்ரோக்தோஜராயுஜ
அண்டஜா பக்ஷிஸர்ப்பாத்யா ஸ்வேதஜாமசகாதய;

வியாக்யானம்—யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்தால், தத்ர -
அங்கு, கர்ப்ப - கர்ப்பம், பவேத - உண்டாகுமோ, தேந -
ஆதலால், ஜராயுஜ - ஜராயுஜம்என்று, ப்ரோக்த - சொல்லப்
பட்டது, அண்டஜா - அண்டஜங்கள், பக்ஷிஸர்ப்பாத்யா - பற
வைபாம்புமுதலியன. ஸ்வேதஜா - ஸ்வேதஜங்கள், மசகாதய -
கொசுக்குமுதலியன.

பொழிப்புரை—அங்கு கர்ப்பம் உண்டாகின்றமையால் ஜரா
யுஜமென்று சொல்லப்பட்டது, அண்டஜங்கள் பறவை பாம்பு
முதலியன ஸ்வேதஜங்கள் கொசுக்கு முதலியன

ஸ்லோகம்

உஹ்ஜாஃபுக்ஷமஹ் ஸாஜாஃஸகாஹ்யஃ ।
ஜநகதிவஸாஹேவநிஷிக்ஷம் ஸாஜேஹி ॥ (௩௩)
ஸகாஹ்யஜஸிராயுதம் ப்ரோஜேஹிவிதகூவம் ।

உத்பிஜ்ஜாவ்ருக்ஷகுல்மாத்யா; மாநஸாஸ்சஸூர்ஷய;
ஜந்மகர்ம வசாதேவ நிஷிக்ஷம் ஸ்மரமந்திரே
சக்லம் ரஜஸ்ஸமாயுக்தம் ப்ரதமே மாவிதத்த்ரவம்

வியாக்யானம்:—உத்திரஜா - உத்திரஜங்கள், வ்ருக்ஷ குல்
மாத்யா: - மரம் செடி, கொடி முதலியன, மாநஸா: - மனதிற்கு
இயைந்தவாறு எடுக்கும் தேகமுடையவர், ஸுரர்ஷ்ய: - தேவரு
ஷிகள், ஸ்மரமந்திரே - யோகிவாயில், நிஷித்தம் - விடப்பட்ட,
சுக்லம் - சுக்லமானது, ஜந்மகர்மவசாத் ஏவ - ஜன்ம கர்மங்களின்
வலியாலேயே, ரஜஸா - சோணிதத்தோடு, ஸமாயுக்தம் - சேர்ந்
ததாகின்றது, தத்த்ரவம் - அந்ததிரவமானது, ப்ரதமே - முத
லாவது, மாவலி - மாஸத்தில்

பொழிப்புரை--உத்திரஜங்கள் மரம் செடி கொடிமுதலியன
மனதிற்குன்றிய வன்மம் எடுக்கும் உருவமுடையதேகம் தேவ
ருஷிகள் ஸ்திரீகளின் யோகிவாயில் சென்ற சுக்லமானது ஜன்ம
கர்ம பலத்தால் சோணிதத்தோடு கூடிக்கலந்ததாகின்றது அந்
தத்ரவமானது முதலாவது மாசத்தில்.

ஸ்லோகம்.

ஸுபூஷ்டிஃகலஹந்தவ்யாஸ தத்வெஸீஹவெஷிஷம் ।

வெஸீவநஹித்யெதா வாலிவிணீஷ்ஜாயதெ ॥ (க௭)

புத்தம் கலஹந்தவ்யாஸ தத்வெஸீஹவெஷிஷம்

பேசிகனம் தநிஷீயேது மாவலிபிண்ட: ப்ரஜாயதே.

வியாக்யானம்:—புத்தம்- நீர்க்குமிழி வடிவமும், தஸ்மாத்-
அதனிலிருந்து, கலஹ- சற்று இறுகியதாயும், தத: - அதற்குப்
பிறகு, பேசீ - முட்டை பைபாகவும், பவீஷ் - ஆகும், தநிஷீ
யேது மாவலி - இரண்டாம் மாதத்திலாவெனின், பேசீகனம்
பைகட்டிப்பட்டதாய்க்கொண்டு, இதம் - இது, பிண்ட: - பிண்
டம், ப்ரஜாயதே - ஆகின்றது.

பொழிப்புரை--நீர்க்குமிழி போலாயின்னர் சற்று இறுகிய
தாய் பிறகு கருப்பைபோன்ற வட்டமதாய் ஆகும். இரண்டாவது
மாதத்தில் அந்தப்பை வடிவம் சற்றுக்கட்டிப்பட்டதாய்க் கொ
ண்டு அந்த இறுகிய தாவானது பிண்டமாகின்றது.

ஸ்லோகம்.

காராஸி ஸ்ஷுக்லாநீதிசூதீயெஸஹவஹிணி । (க௮)

ஸிவ்யுஷிஸூஜீவஸ்யதா ப்ரபூஷணீயதெ ।

கராங்கரி சிர்ஷகாதீனித்ருதீயேஸம்பவந்திஹி
அபிவ்யக்திஸ்ச ஜீவஸ்யசதுர்த்தேதமாவிரஜாயதே

வியாக்யானம்—கராங்கரிசிர்ஷகாதீரி - கைகால்முதலியன,
த்ருதீயே - மூன்றாவது மாதத்தில், ஸம்பவந்திஹி - உண்டாகின்
றன - சதுர்த்தே - நான்காவது. மாவிர - மாதத்தில், ஜீவஸ்ய -
ஜீவனுக்கு, அபிவ்யக்தி:ச - தோற்றமும். ஜாயதே - ஏற்படுகின்
றது.

பொழிப்புரை:—கைகால்தலைமுதலியன மூன்றாமாதத்தில்
உண்டாகின்றன. நான்காம் மாதத்தில் ஜீவனுக்கு (அபிவ்யக்தி)
தோற்றமேற்படுகின்றது

ஸ்லோகம்.

கதஸூக்திமஹாபிஜந ந்யாஜரெவூகி || (௧௬)

புதுசூக்திமஹாபிஜந ந்யாஜரெவூகி || (௧௭)

நபம்ஸகஸ்துதரஸ்ய பாகே திஷ்டதிமத்யமே || (௧௮)

ததஸ்சலதி கர்ப்போபி ஜநந்யாஜரேஸ்வத:

புதரஸ்சேத்தகூகிணேபார்ச்சுவேச நயாவாமேசதிஷ்டதி

நபம்ஸகஸ்துதரஸ்ய பாகே திஷ்டதிமத்யமே.

வியாக்யானம்:—தத: - அதற்குப்பிறகு, ஜநந்யா - அன்னை
யினது, ஜடரே - வயிற்றினால், கர்ப்ப: - கர்ப்பமானது, ஸ்வத: -
தானே, சலதி - சலிக்கின்றது, புதர:சேத் - புத்திரனாயின்
தகூகிணே - வலது, பார்ச்சுவே - பாரிசத்திலும், கந்யா - பெண்
னானது, வாமேச - இடதுபக்கத்திலும், திஷ்டதி - இருக்கின்
றது, நபம்ஸகஸ்து - அஸ்யாயின், உதரஸ்ய - வயிற்றின், மத்யமே
பாகே - நடுப்பக்கத்தில், திஷ்டதி - இருக்கின்றது.

பொழிப்புரை:—அதற்குப்பிறகு அன்னையின் வயிற்றினில்
கர்ப்பம் தானே சலிக்கின்றது. புத்திரனாயின் வலது பக்கத்திலும்
புத்திரியாயின் இடதுபக்கத்திலும் இருக்கின்றது. நபம்ஸகஸ்து
யின் வயிற்றின் நடுப்பக்கத்தில் இருக்கின்றது.

ஸ்லோகம்.

கதொகூகிணவாஸூகிசு செகோகூகிணவாஸூகி ||

ஸம்மபுத்திமஹாமாஸு ஸஞ்ஜீவஸூயஸம்மபவகூடா || (௧௮)

விஹாயஸூஸூயஸம்மபவகூடா ஜந்நாநந்தாஸம்மபவகூடா ||

வத-பெ-வகுதெஷாஹாவா நாஸிஜாயதெ || (௧௯)

அதோதக்ஷிண பாசவேதுசேதே மாதாபுமநயதி

அங்கப்ரத்யங்கபாகாஸ்ச ஸுலக்ஷ்மா: ஸ்யுர்யுகபத்ததா

விஹாயச்மசரு தந்தாதீர்ஜநபாநதாஸம்மபவாந

சதுர்த்தேத்யங்கத தேஷாம் பாவாநாமரிஜாயதே.

வியாக்யானம்—அத: - ஆதலால், புமநயதி - புத்திரனாயி
ருந்தால், மாதா - அவ்வினையாகியகர்ப்பிணி, தக்ஷிணபார்ச்வேது -
வலதுபக்கத்தைக் கீழ்வைத்து, சேதே-படுத்துறங்குகின்றனன்
ததா அபம்பாது, ஜநமாநதாஸம்மபவாந - பிறந்தபிறகுண்ட
வனவாகியச்மசருதந்தாதீர்-மீசைபலமுதலியவைகளைவிஹாயி-
விடுத்து (தனிய) அங்கப்ரத்யங்க பாகா: - ச - அங்கப்ரத்யங்
கங்களும், யுகபத - ஸ்ரீகாலத்தில் ஸுலக்ஷ்மா: - ஸ்யு: - ஸுலக்ஷ்
மங்களாயுண்டாகும் தேஷாம் பாவாநாம், அபி - அத்தன்மை
களுக்கும், சதுர்த்தேதாஸம்மபவாந மாதத்தில், வ்யங்கததா - விவ
க்கமுற்றிருத்தல், ஜாயதே - ஏற்படுகின்றது.

பொறிப்புரை:—ஆதலால் புத்திரனாயிருந்தால் கர்ப்பிணி எ
லப்பக்கம்கீழாய்ப்படுகின்றனன். அபம்பாதுபிறந்தபிறகுண்ட
கக்கூடிய மீசை பலமுதலியவை கிங்கலாகிய மற்ற அங்கப்பிரத
யங்களால் வக்காலத்தில் ஸுலக்ஷ்ம. வனவாயுண்டாகும் அத்தன்
மைகள் நாலாமாதத்தில் வியக்தமாய்த் தோன்றுகின்றது.

ஸ்லோகம்.

வஸம்ஸரெஸ்யஸம்மபவகூடாஹாவாஸஞ்ஜீவஸூயஸம்மபவகூடா
நவஸம்ஸரெஸ்யஸம்மபவகூடாஹாவாஸஞ்ஜீவஸூயஸம்மபவகூடா || (௨௦)

பும்ஸாம்ஸ்தைய ததோபாவா பூதத்வாத்யாஸ்துயோஷிதாம்
நபும் ஸகேசதே மிசரா பவந்திரகுந்தன

வியாக்யானம்:—ரகுந்தன ஸ்ராமா, பும்ஸாம் - புருஷர்க
களுக்கு ஸ்தையாதய: - ச ஸனமற்றிருத்தல் முதலிய பாவா:-

தன்மைகளும், யோஷிதாம் - பெண்ணுக்கு, பூதவாத்யா: - சலனமுடையவைகளும், கப்டிஸகை - ஆண் பெண்களிடையே உடம்பு, தை - ஆதன்மைகள், மிரராகலந்தவைகளாகவும், பங்நதி - இருக்கின்றன.

பொழிப்புரை:—ஓராமா புருஷர்களுக்கு நர்ரலமாயிருத்தல் முதலிய தன்மைகளும் ஸ்திரீகளுக்கு சலனமுடைய முதலிய தர்மங்களும் அலிபிநிடம் அவிபிருதன்மைகளும் கலந்தனவாயும் இருக்கின்றன.

ஸ்லோகம்.

பாதுஜைவாஸ்ய ஹுதயம் விஷயாநீகா க்ஷதி ।

கதொரோதுஜெநாஹ்ஷம் கூயடாஜைத்விவ்ருஜயொ (உக)

மாதருஞ்சாஸ்யஹ்ருதயம் விஷயாநிகாங்க்ஷதி
ததேக மாத்ருமனோபிஷ்டம் குர்பாத் கர்பவிந்ருத்தயே

வியாக்யானம்:—அஸ்ய - கர்ப்பப்பிரஜையினது, ஹ்ருதயம் - இருதயகமலமானது, மாத்ருஜம் - அன்னையின் ஹ்ருதயத்தாலுண்டாவதாய்க்கொண்டு, விஷயாந் - விஷயங்களை, அபிகாங்க்ஷதி - விரும்புகின்றது. அத: - ஆதலால், கர்ப்பவிந்ருத்தயே - கர்ப்பவிர்த்தியின்பொருட்டு, மாத்ரு மனோபிஷ்டம் - அன்னையின்மனத்திருப்தியை, குர்பாத் - செய்யவேண்டும்.

பொழிப்புரை:—கர்ப்பத்திலுள்ள பிரஜையினது ஹ்ருதயமானது அன்னையின் ஹ்ருதயத்தாலுண்டாவதாய்க் கொண்டு விஷயங்களை விரும்புகின்றது ஆதலால் கர்ப்பவிந்ருத்தியின்பொருட்டு கர்ப்பினியின் மனத்திருப்தியைச் செய்யவேண்டும்.

ஸ்லோகம்.

காஹ்ஸிஹுதயாநாரீராமஹுதயேஷ ஹுதயீந்தக: ।

காஹ்ஸிஹுதயாநாரீராமஹுதயேஷ ஹுதயீந்தக: ॥ (உஉ)

தாஞ்சத்னிஹ்ருதயாம் நாரீமாமஹுதௌஹ்ருதீந்தத:
அதாநாத்தோஹதாநாம்ஸ்யுர்கர்ப்பஸ்யவ்யங்கதாம்:

வியாக்யானம்—தத: - ஆதலால் கர்ப்பினியாகிய, த்விஹ்ருதயாம் - இருஹ்ருதயமுள்ள, தாம் - அந்த, நாரீம் - பெண்ணை, தௌஹ்ருதீம் - தௌஹ்ருதி என்று, ஆஹு: - சொல்லு

கின்றனர், தோஹதானாம் - விரும்பிய அன்னபானாதிகளை, அதா
னாத - கொடுக்காவிடில், கர்ப்பஸ்ய - கர்ப்பத்திற்கு, வ்யங்கு
தாதய: - அங்கஹீனத்தன்மை முதலியன, ஸ்ய - எற்படும்.

பொழிப்புரை—ஆதலால் கர்ப்பினியாகிய இருஹ்ருதய
முள்ள அம்மங்கையை தெனஹ்ருதீ என்று சொல்லுகின்றனர்
கர்ப்பினிவிரும்பிய அன்னபானாதிகளைத் தராவாவிடில் கர்ப்பத்திற்கு
அங்கஹீனத்துவமுதலியன எற்படும்.

ஸ்லோகம்

ரீரதய-ஹிஷயெவொஹம் தஜாதெ-ஹஜயதெஸு-ஹி |

வ்யஸ-ஹ-வ-ஹெவித-ஹ-ஸொரணிதவ-ஹ-ஹ || (உ௩)

மாதூயத்திஷயோலாபஸ் தகராததொஜாயதெஸுந
ப்ரபுத்தம்பஞ்சமேசித்தம் மாமஸசோணிதபுஷ்டதா

வியாக்யானம்—மாதூ அன்னக்கு, யதவிஷயே - எந்த
விஷயத்தில், லாப - ஆசையோ. ஸுத - புதல்வன், ததார்த
த: - அதில் நிரம்பமுடையான். ஜாயதெ - ஆகின்றான். பஞ்சமே-
ஐந்தாம்மாதத்தில், சித்தம் - மனமானது. ப்ரபுத்தம் - நன்றா
யறியும் யோக்கிதையுடையதாகும், மாமஸசோணிதபுஷ்டதா -
மாம்ஸரத்தம் இவைபுஷ்டியடையும.

பொழிப்புரை—அன்னக்கு எவ்விஷயத்தில் விருப்பமுள்
ளதோ அவ்விஷயம் புதல்வனாலும் விரும்பப்படுவதாம் ஐந்தாம்
மாதத்தில் மனம் நன்றாயறியக் கூடியவியோக்கிதையுடையது
தாம் மாம்ஸரத்தம் இவைகளும் புஷ்டியடையும.

ஸ்லோகம்.

ஷெஷஸூய-ஹவரகெஸொரேவிவிததா | (உ௪)

வஹண-ஹவொவலிதளஸஹெதி-ஹ-ஹ-ஹ ||

ஷஷ்டேஸ்திஸ்நாயுகரகேர லோமவிவித்தா
பலவரொளசோபசிதெள ஸப்தமேத்வங்கபூர்ணதா

வியாக்யானம்—ஷஷ்டே - ஆறாம்மாதத்தில், அஸ்திஸ்நாயு
கரகேசலோமவிவித்தா - எலும்புஸ்நாயுப்பசைநகம் தலைமயிர்

மற்ற இடமுள்ள ரோமம் இவை தோன்றுகின்றன. பலவர்
 ணைச - பல வாணங்களும், உபசிதௌ விருத்தியடையும்,
 ஸப்தமேது - எழாமாதத்தில், அங்கபூர்ணதா - அங்கங்களில்
 லாம் பூர்த்தியடையும்.

பொழிப்புரை—ஆரூமமாதத்தில் எலுமபுஸ்நாயு நககேச
 லோமங்கள் தோன்றும் பலவானங்களும் விருத்தியடையும்
 எழாமமாதத்தில் அங்கங்களை பரிபூர்த்தியாகும்

ஸ்கோகம்.

வாஹந்தாரிதஹஸ்தாபயாம் ச்ரோதரதரம்மிதாபஸு ।

உஹஸ்தாபஸுவாஸாஹஸ்தாபயாநிதம் ॥ (உரு)

பாதாந்தரிதஹஸ்தாபயாம் ச்ரோதரதரம்மிதாபஸு;

உத்விக்கோகாபபஸம்வாஸாதஸ்திதாபயாந்நிதம்.

வியாக்யானம்—பாதாந்தரித ஹஸ்தாபயாம் - கால்களுக்
 கிடையில் சென்றவைகளால், ஸு - அந்தநர்ப்பத்திலுள்ள சிசு,
 ச்ரோதரதரம் - காத்தோட்டைகளை, பதாய முடி கொண்டு,
 கர்ப்பஸம்வாஸாத - கர்ப்பவாஸத்தினால், உத்வித - மிக்க
 லேசமுற்றதாய்க் கொண்டு, சர்ப்பயாந்நிதம் - கர்ப்பவாஸபயத்
 தினால் பீடிக்கப்பட்டதாய்க் கொண்டு, அஸ்தி - இருக்கின்றது.

பொழிப்புரை—அந்தநர்ப்பதிகவானது கால்களுக்கிடையில்கென்ற
 கைகளால் காத்தோட்டைகளை முடி கொண்டு கர்ப்ப
 வாஸத்தினால் மிகக்கலேசமுற்றதாய்க் கொண்டு கர்ப்பவாஸபயத்
 தினால் பீடிக்கப்பட்டதாய்க் கொண்டிருக்கின்றது.

ஸ்கோகம்.

ஸ்ரவிஹந்தாபயாயொவாஸமஹந்தம் வாஹஸ்யந்தம் ।

ஹாஹஸ்திநிவிஹந்தம் ஸ்ராவ்யாந்ரோஸாஸந்திதம் ॥ (உசு)

ஆஹிப்பூதப்ரபோதோஸௌ கர்ப்பதுக்காதிஸம்புத;

ஹாஹந்தமிதிரிவிண்ணு; ஸவாத்மாநம்சோசுதீத்யத;

வியாக்யானம்—அஸௌ - இந்தச்சிசுவானது, ஆஹிப்பூ
 தஸ்வரூப - தோன்றியிருக்கவருபத்தை யுடையதாய்க்கொ
 ண்டு, கர்ப்பதுக்காதிஸம்புத - கர்ப்பதுக்கமுதலியவைகளை

புடையதாய், அத - ிறகு, நிர்விண்ண - வவராக்கியமுடையதாய், ஹாகஷ்டமிதி - அந்நோ கஷ்டமென்று, ஸ்வரத்தானம் - தன்னைக்குறித்து, சோகசீதி - மிகவும் சோகமடைகின்றது.

பொழிப்புரை—இந்தச் சுவானது தோன்றிய மஜஸ்வரூபத் தையுடையதாய் கர்ப்பநுக்கா னுபவத்தோடு கூடியதாய்க் கொண்டு வவராக்கியமுடையதாய் அந்நோகஷ்டமென்று தன்னைக்குறித்து மிக்கசோகமடைகின்றது.

ஸ்லோகம்.

சுநஹநுதாஹாவஹுபந்ரொஜஜ்ஜிஹொவக்யுஃ ।
கரஹ்வாஹகாஸஸ்யாஹாஜஹந்தாஸஹொஸ்யாஹி ॥ (உஅ)
அதுபூதாமஹாஸஹ்ய புரோமபர்ச்சிதோஸஸக்ருத
கரம்பவாலுகாஸ்தப்தாசா தஹ்யந்தாஸுகாசயா ।

வியாக்யானம்—மம்சுத - மம்மங்கோச சேதிப்பனவாகிய துன்பங்களை யுடைய மஹாஸஹ்யபுர - மிகவும் ஸகிக்கக்கூடாத நரகதேஹங்கள், அஸக்ருத - பலவீகாடிமுறை, அனுபூதாஃ - அனுபவிக்கப்பட்டன, கரம்பவாலுகாதப்தாச - (வறுத்தமா) வறுக்கப்பட்ட மாஷிமோன்ற மணல்களில் வறுக்கப்பட்டவாக ளாய்க் கொண்டு, அஸுகாசயா - ஸுகஸித்தல்பமற்றவர்க ளாய், அதஹ்யந்த - தஹிக்கப்பட்டனம்.

பொழிப்புரை—மம்மங்கோச சேதிப்பனவாகிய துன்பங்களை யுடைய மிகவும் ஸகிக்கக்கூடாதனவாகிய எண்ணிறாததேஹங் களைப் பெற்று எவ்வளவோதுன்புற்றனம். வறுத்தமாயோலுள்ள வறுக்கப்பட்ட மணல்களில் வறுக்கப்பட்டு மஹா துன்பத்தோடு தஹிக்கப்பெற்றனம்.

ஸ்லோகம்.

ஜடராநஸந்தப்தபித்தாக்யரஸவிப்ருஷஃ ।
மஹாஸயெநிஜ்ஜஹந்தஜிஹுஸஹிஜாஃ ॥ (உஅ)
ஜடராநஸந்தப்த பித்தாக்யரஸவிப்ருஷஃ
கர்ப்பாசயேநிமக்நது தஹந்தயதிப்ருசம்ஹிமாம்

வியாக்யானம்—கர்ப்பாசயே - கர்ப்பகோசத்தில், நிமக்நம் - அகப்பட்டுக்கொண்டவனாகிய, மாம் - என்னை, ஜடராநஸந்த

ப்தபித்தாக்யரஸைபருஷ ஜடராகநியால் கொதிக்கப்பெற்ற
பித்தநீர்த் துரிகஸ், அதிப்ருசமஹி மிகக்கடுமைபாய், தஹ
ந்தி - கொளுததுகின்றன

பொழிப்புரை—கார்ப்பீகாசநதிலைப்பாட்டுக் கொண்டவனா
கிய என்னை ஜடராகநியால் கொதிக்கப்பெற்ற பித்தநீர்த் துரிக
ஸ் மிகவும் கடுமைபாய்த் தணிந்தகின்றன.

ஸ்லோகம்.

உஹ-ஹிவகூரணிக்ருஷாஸ்திக்ருஷகெஹி ।

உஹ-ஹிவகூரணிக்ருஷாஸ்திக்ருஷகெஹி (உஹ-ஹிவகூரணிக்ருஷாஸ்திக்ருஷகெஹி)

உதாய ந்ருமிவக்தரணிக்ருஷாஸ்திக்ருஷகெஹி

துல்யாநிசுதாதந்தயார்ததம் பார்க்வாஸ்திக்ருஷகெஹி

வியாக்யானம்—பார்க்வாஸ்திக்ருஷகெஹி - விவரப்பக்
கத்திலுள்ள மம்மபிபீரன் ன லும்புகளால் தொந்தரையடைந்
தவனாகிய என்னை, உதாய ந்ருமிவக்தரணிக்ருஷகெஹி - முன்
நிலையின் முன்னுக்கு, துல்யாநி நிகராயுள்ள, உதாய ந்ருமி வக்தரணிக்ருஷகெஹி -
உதாதத்திலுள்ள ப்ருஷகெஹிவக்தரணிக்ருஷகெஹி, துதாத - ஹிம்விக
கின்றன.

பொழிப்புரை—விவரப்பக்கத்திலுள்ள மம்மபிபீரன் ன லும்பு
களால் தொந்தரையடைந்தவனாகிய என்னை முன்நிலையின்
முன்னுக்கு நிகராயுள்ள வக்தரணிக்ருஷகெஹி முகங்களும்
ஹிம்விகின்றன.

ஸ்லோகம்.

மஹ-ஹிவகூரணிக்ருஷாஸ்திக்ருஷகெஹி ।

உஹ-ஹிவகூரணிக்ருஷாஸ்திக்ருஷகெஹி (உஹ-ஹிவகூரணிக்ருஷாஸ்திக்ருஷகெஹி)

கார்ப்பீகாசநதிலைப்பாட்டுக்ருஷகெஹி

துக்கம்மபாய்தம் யத்தஸ்மாத்நிக்ருஷகெஹி

வியாக்யானம்—ஜடராகநிபிபீரன் - ஜடராகநியால் கொ
ளுத்தப்பெற்றதும், துக்கம்மபாய்தம் - கெட்டநாற்றநிறைந்
ததுமாகிய, கார்ப்பீகா - கார்ப்பத்தில், மயா-என்னால், யத் - எந்த,
துக்கம் - துன்பமானது, ஆப்தம் - அடையப்பட்டுள்ளதோ, தஸ்

மாத் - அதிலும், கும்பபாகஜம் - கும்பீபாகமெனும் நரகத்தி
லுண்டாகும் துன்பமானது, கரீய - அற்பமேயாம்.

பொழிப்புரை—ஜடராக்கினியால் கொளுத்தப்பெற்றதும், கெட்டநாற்ற நிறைந்ததுமாகிய கர்ப்பத்தில் என்னால் எந்தத் துன்பம் அனுபவிக்கப்பட்டுவதோ அது துன்பத்திலும் கும்பீபாக மெனும் நரகத்திலனுபவிக்கும் துன்பம் அற்பமேயாம்.

ஸ்ரீலோகம்.

பெரியாவுக்கு ஷவாயிகும் வாந்தரஸிகும் உயது வெசு.

சுப-வளகுதீர்வாவுறுததூவம்ம-ஸ்ராயநா || (நக)

பூயாஸ்ருஞ்சுலேஷ்டம்பாயித்வம் வாததாசிதவம்சயத்பவேத்
ஆசுசெனாக்ரிமிபாவச் சுகுத்ப்ராப்தம்கர்ப்பசாயிரா

வியாக்யானம்—பூயாஸ்ருக்ச்சிலேஷம்பாயித்வம் சிழரததம்
கபம் இவைகளைக் குடித்தல், வார்தாசித்வமச-வார்தத்தைப்படிசித்
தல், அசசெவா - மலத்தில், க்ரிமிபாவச-புழுபாலாதல் ஆகிய,
யத் பாதொன்று, பவிஷத் - ஏற்படுவதோ, தத் - அஃது, கர்ப்ப
சாயிநா - கர்ப்பத்திலுறங்கியவனாகிய என்னல்,ப்ராப்தம்-அனுப
விக்கப்பட்டுவது.

பொழிப்புரை—சீழ் ரத்தம் கபம் இவைகளைக் குடித்தல்
வாந்தத்தைப் புசித்தல் மலத்தில் புழுபோலாதல் ஆகிய இவைக
ளும் கர்ப்பவாஸம் செய்யும் என்னால் அனுபவிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீலோகம்.

மஹாஸய்யாம் ஸரீராவஹுடிநிவ்யாஜ்யபாவிதக் ।

நாதியெனெத லுமாடி-மெய்நிழைநா கெஷ-மதக || (நஉ)

கர்ப்பசய்யாம்ஸமாருஹ்ய துக்கம் யாத்ருங்மயாபிதத்
நாதிசேதமஹா துக்கம் நிச்சேஷநாகேஷத்

வியாக்யானம்—கர்ப்பசய்யாம் - கர்ப்பமாகிய படுக்கையை, மாருஹ்ய - அடைந்து, மயா - என்னால், யாத்ருக் - எத்தனையை, துக்கம் - துன்பம், ஆபி - அடையப்பட்டதோ, தத் - அந்ததுக்கத்தை நிச்சேஷநரகேஷு - ஸகலநரங்களிலும் ஏற்

படுவதாகிய, மஹாதுக்கம் - பெருந்துக்கமானது, நாதிசேதே - அதிசயிக்கின்றதில்லை.

பொழிப்புரை—சுரப்புகோசத்தையடைந்து என்னால் எத்தகைய துக்கம் அனுபவிக்கப்பட்டதோ அதனை ஸகல நாகங்களிலுமுள்ள பெருந்துக்கமும் மீறுகின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

வனவம்ஸரநுபுராபுராஜாநாநாஜாதீஸ்யாதநாஃ ।

ரோக்ஷோவாயஸீயபிராயந வததெலுஸாததநாஃ ॥ (௩௩)

ஏவம்ஸ்மரந்புராபுராநாநா ஜாதீஸ்யாதநா

மோக்ஷோபாயமரிதபாயநவர்த்ததேதப்யாஸததபர

வியாக்யானம்—ஏவம் - இவ்வாறு, புரா - பூர்வம், ப்ராப்தா - அடையப்பட்டனவாகிய, நாநாஜாதீஸா - பற்பலதேவங்களையும், யாதநாச - துன்பங்களையும், ஸ்மரந் - நினைந்துகொண்டு, மோக்ஷோபாயம் - மோக்ஷத்திற்கு உடையத்தை, அபித்யாயந் - சிந்தித்துக்கொண்டு, அப்யாஸததபா - அப்பியாஸத்தை யே முக்கியமாப்க்கொண்டவனாய், வர்த்ததே - இருக்கிறான்.

பொழிப்புரை—இவ்வாறு பூர்வம் அடையப்பட்ட ஜன்மங்களையும் துன்பங்களையும் நினைத்துக்கொண்டு மோக்ஷோபாயத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டு அப்யாஸததபரனாய் இருக்கிறான்.

ஸ்லோகம்.

சுஷ்ரெஷ்ஸ்ரதீஸ்யாதாரோஜஸௌஜஸுஹுஜ்வம் ।

ஸஹாராவீதராக்ஷம் வநிஸித்வ ஜீவிதேகம் ॥ (௩௪)

அஷ்டமேத்வக்ஸ்ருதிஸ்யாதாம் ஓஜஸ்தேஜஸ்சஹ்ருத்பவம்
சுப்ரமாரீதரக்தம்சநிமித்தம் ஜீவிதமதம்

வியாக்யானம்—அஷ்டமே - எட்டாமாதத்தில், த்வக்ஸ்ருதி - தோலும்சலனமும், ஸ்யாதாம் - உண்டாகும், ஹ்ருத்பவம் - ஹ்ருதயகமலத்திலிருந்து திக்கின்றதும், ஜீவிதே - ஜீவனவேறுவாய், மதம் - சொல்லப்படும், சுப்ரம் - வெண்ணிறமுடையதும், ஸ்ரீதரக்தம்ச-கொஞ்சம் மஞ்சள்நிறம்கலந்த சென்னிறமுடைய

தாசிய ஓஜ எனும் தாதுபரிநாயுடும். 'ஜெகதே ச - ஜெகதே' எனும் தாதுபரிநாயுடும் உடையதாயிற்று.

பொழிப்புரை—வட்டமாதத்தில் பாலுதசவரமும் உண்டாகின்றது. நற்றுதப கமலந்திலுண்டாகின்றதும் ஓயநாரண வேறதவும் வென்சிறிமூட பொஞ்சம் மஞ்சள்நலந்த சென்னிற்ம் பெற்றதசமாகிப் ஓடி நெரு வனுநாதபரிணாமங்களுந்ம் ஏற்படுகின்றன.

ஸ்வேரகம்

பிரதமர் அவர்கள்: ஆம். உறுத்தியபாவதி.

தெனா ஜாடு அஷ்டொஷி நஜ்வெதொஜெஸாகத் (௩௫)

மாதாபுரா பட்டினம் தஞ்சை மருதபுர தாவகி

தேவநாட்டே தாய்மடமோட விரிந்தவகுதியை ஐஸ்வர்யஜனினிட.

விபாக்யானம்—சுபபாபாபானது, சஞ்சலம் - சலி
கின்றதாயினும், பிறமும், மாதரம் - அன்னையின்வயிற்றி
விருத்தவஸீப, பித்தவதி - விரேஷாயங்கொண்டு சலிக்கின்றது,
தத - ஆதரஸ், அஷ்டடீம - எட்டாம், மாலி - மாதத்தில்,
ஜாத - உண்டாவசிக, ஜஸா - ஜஸஸ்னும் தாதுவினால், உஜ்
ஜித - இல்லாததாய்க் கொண்டு, கஜீவதி - ஸிங்கின்றதில்லை.

பொழிப்புரை—தப்பாமாது சலிக்கின்றதாயினும் மீண்டும் அன்னியின் வயிற்றிலேயே இருக்கவேண்டியதவசியமாதலால் அவ்வாறு இருந்துகொண்டு விடுஷமாய்ச் சலிக்கின்றது. ஆதலால் எட்டா மாதங்கூல் நிறத்திற் ற ஜஸ் என்பதாக பூர்வம் சொல்லப்பட்டதாதுபரிணாமமில்லாததாய்க்கொண்டு ஜீவிகுகின்றதில்லை.

ஸ்ரீலோகம்.

கி.மீ.சா.வ.ஸா.ந. ஸ.ஸா.ரா.கீ.பி.தா.ம.வ.க.

ஸரீயம் ப்ரவ்வஸ்யஸ்யாநாஸெஷுநவஜோதிஷு ॥ (௩.௬)

கிஞ்சித்காலமவஸ்தாநம் ஸம்ஸ்காராதீடி-தாங்கவத்

ஸமய ப்ரஸவஸ்பஸ்யாந்மாஸேஷு நவமாத்ரிஷு

வியாக்யானம்—பிடிதாங்குவத - பிடையடைந்த தேஹமு
தடையவன் பிபால், ஸமஸ்காரராத் - ஸமஸ்காரத்தால் அப்பியாஸவி

சேஷத்தால், கிஞ்சித்தகாலம் - ஸ்வல்பபகாலம், அவஸ்தானம் - இருத்தல் ஏற்படுகின்றது, ப்ரஸவஸ்ய - பிறத்தலுக்கு, ஸமயம்-சமயம், நவமாதிஷ்ட - ஒன்பதாவது முதலிய, மாதீஸஷ்ட - மாதங்கலில், ஸ்யாத் - ஏற்படும்.

பொழிப்புரை—பிரதையடைந்த தேஹமுடையவன்போல, அதன் அப்ரியாஸஸ்சேஷத்தால் கொஞ்சகாலம் இருத்தல் ஏற்படுகின்றது. பிறகு ஒன்பதாவது முதலியமாதங்களில் பிரஸவஸமயம் ஏற்படும்.

ஸ்லோகம்.

கிரதௌஸ்யவஹாம் நாக்ரோசுரோக்ஷவதாரிதா ।
நாலிஸ்துநாவிமஹஸ்யோக்ரோஹாரஸாவஹா ॥ (௩௭)
மாதூரஸ்ரவஹாம்நாடம் ஆச்ரித்யநவவதாரிதா
நாபிஸ்தநாடகர்ப்பஸ்ய மாத்ரஹாரஸாவஹா

வியாக்யானம்—மாதும் - அன்னையின், அஸ்ரவஹம் - சந்தத் தைவஹிக்கின்ற நாகிய, நாடம் - நாடியை, ஆச்ரித்ய - ஆச்ரி யித்து, (பற்றிக்கொண்டு) அந்வவதாரிதா-ஏற்பட்டுள்ளது, நாபிஸ்த-நாட - தொப்புளிலுள்ள நாடியானது, கர்ப்பஸ்ய - கர்ப்பசிக லுக்கு, மாத்ரஹாரஸாவஹா - அன்னையின் அன்னரசத்தைச் சேர்ப்பிப்பதாம்.

பொழிப்புரை—அன்னையின் சந்தத்தை வஹிக்கின்றநாகிய நாடியைப்பற்றிக்கொண்டு, ஏற்பட்டுள்ள தொப்புளிலுள்ள நாடி யானது கர்ப்பத்திற்கு அன்னையின் அன்னரசத்தைச் சேர்ப்பிக்குகின்றதாயுள்ளது

ஸ்லோகம்

தெநஜ்வகிமஹோரிசிரோஹாரொணவொஷித ।
கஸ்யியஞ்ருவிநிஷ்டிஷ்டம்வகிதம் கௌக்ஷீவத்யுநா ॥ (௩௮)
செஷொஸ்யஜிஹ்வலஹோமொஜராயவஹஸ்யுதம் ॥
நிஷ்டாநிஷ்டாஸகம்வா.தம் ருஷநுநெஹரவொகிவம் ॥
யஞ்ருஷெவவிநிஷ்டம்வதக்யுநதாநஸாயுத ।

தேநஜீவதிகர்ப்போபிமாத்ராஹாரேணபோஷித:
 அஸ்தியந்த்ரவிநிஷ்டிஷ்ட: பதித: குகிவர்த்மனா
 மேதோஸ்ருக்திக்தஸர்வாங்கோ ஜராயுபுடஸம்வ்ருத:
 நிஷ்க்ராமர்ப்ருசதுக்கார்த: ருதந்ருச்சைரதோமுக:
 யந்த்ராதேவம்விநிர்முத: பதத்யுத்தானசாய்யுத

வியாக்யானம்—கர்ப்ப அபி - கர்ப்பசிகவும், தேந - அந்தக்
 தொப்புள்ளாடியினால், மாத்ராஹாரேண - அன்னையின் ஆகாரத்
 தால், போஷித: - போஷிக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு, ஜீவதி -
 ஜீவிக்கின்றது, அஸ்தியந்த்ரவிநிஷ்டிஷ்ட: - எலும்பினால் சூழப்
 பட்டுள்ள கர்ப்பகோசத்தில் நெருக்குள்ளாவனும், மேதோஸ்ருக்
 திக்தஸர்வாங்க: - மேதஸ்(வளைவானும் இருதயமாம்ஸம்) ருதி
 ரம் இவைகளால் பூசப்பெற்ற ஸகல அங்கங்களையும் உடையவ
 னும், ஜராயுபுடஸம்வ்ருத - கர்ப்பவடிவமாகிய ஓர் புடத்தால்
 சூழப்பெற்றவனுமாய், குகிவர்த்மனா - யோனிவாயாக, பதித:-
 வந்தவனுக்கொண்டு, அதோமுக: - கீழ்முகமுடையவனாய், ப்ரு
 சதுக்கார்த: - மிக்கதுக்கத்தால் மிக்கப்பட்டவனாய், உச்சை:
 ருதந் - உரக்கக்கத்திக்கொண்டு, நிஷ்க்ராமர - வெளிப்படுகின்ற
 வனாகின்றான், ஏவம் - இவ்விதம், யந்த்ராத - கர்ப்பகோசத்தி
 லிருந்து, விநிர்முத்த: - வெளிப்படுகின்றவனுக்கொண்டு, உத்
 தானசாயி - மடிமீது படுக்கக்கூடியவனாய், பததி-விமுகுகின்றான்.

பொழிப்புரை—கர்ப்பசிகவானது அந்தத்தொப்புள் நாடி
 யால் அன்னையின் ஆகாரத்தினால் போஷிக்கப்பட்டதாய்க் கொ
 ண்டு ஜீவிக்கின்றது. எலும்பினால் சூழப்பட்டுள்ள கர்ப்பகோசத்
 தில் நெருக்குள்ளாவனும் மேதஸ்ருதிரம் இவைகளால் பூசப்பெ
 ற்றவனுமாய் யோனிவர்த் வந்து கீழ்முகமுடையவனாய் மிகவும்
 துக்கத்தால் நொந்தவனுமாய் உரக்கக்கத்திக்கொண்டு வெளிப்
 படுகின்றான். இவ்விதம் கர்ப்பகோசத்திலிருந்து வெளிப்பட்டவ
 னாய்க் கொண்டு மடிமீது வைக்கக்கூடியவனாய் விமுகுகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

சுகிம் விதவ்யுதொஹொகெ: ரோவ்வெஸிவ்யுதவ்யுத: ।
 ரோஜ-ராஸாஜிஷ்டிஷ்டிஷ்டி ருசுஷ்டிஷ்டிஷ்டிஷ்டி ॥

விஞ்ஞவ ஞாக்கஸ்வெதி றாஞ்ஞவஜாகிநீவி || (சக)

அஞ்சித்தகஸ்ததாஸீலாகை மாம்ஸபேசிவதாஸ்தித.
 ச்வமார்ஜாராதிதம்ஷ்டிரபேபா ரக்ஷ்யதே தண்டபாணிபி;
 பித்ருவத்ராக்ஷயம் பேந்திமாத்ருவட்டாகிநீமிபி

வியாக்யானம்—ததா - அப்போது, அஞ்சித்தக - யாதும்
 செய்ய இயலாதவனும், மாம்ஸபேசிவத் - மாம்ஸபிண்டம்
 போல், ஆஸ்தித - இருக்கின்றவனும், தண்டபாணிபி - தண்
 டம் கையிலுடையவர்களாகிய, லோகை - ஜனங்களால், ச்வமார்ஜ
 ஜாராதிதம்ஷ்டிரபய - நாய்பூனை முதலியவைகளினின்றும்,
 ரக்ஷ்யதே - பாதுகாக்கப்படுகின்றான், ரக்ஷஸம் - அரக்கனை,
 பித்ருவத் - தகப்பணப்போலும், டாகிநீம் - டாகிநீமுதலிய தே
 வதையை, மாத்ருவத் - தாய்போலும், வேத்தி - எண்ணுகின்
 றான்.

பொழிப்புரை—அப்போது யாதும் செய்ய இயலாதவனும்
 மாம்ஸப் பிண்டம்போன்றவனுத் தண்டத்தைக் கையிலுடைய
 வர்களாகிய ஜனங்களால் நாய்பூனை முதலியவைகளால் உடுவ
 ராதிருப்பதற்காகக்காக்கப்படுகின்றான். ரக்ஷஸனை தகப்பன்போ
 லும் டாகிநீதேவதையை தாய்போல் எண்ணுகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

வ-ஞயம் வயொவஜிஜாநாஜீவ-கஷ்ட-த-ஞெஸஸவம் ।
 ஸ்ரெஷ்ணாவிஹிதாநாஸீஸுஷ-தாநாயாவஜெவஹி || (சஉ)
 வுதூவண-ஹவவந-நாவுசுத-ஹஸக்யதே ।

பூயம்பயோவதஞ்ஞானத் தீர்க்ககஷ்டம் துசைசவம்
 ச்லேஷ்மணாபிஹிதாநாடி ஸுஷும்நாயாவதேவஹி
 வ்யக்தவர்ணம்சவசனம் தாவத் வக்தும்சசக்யதே

வியாக்யானம்—பூயம் - சீழை, பயோவத் - பாலைப்போல,
 அஞ்ஞானத் - அறியாமையால் எண்ணப்பட்டது, சைசவம் -
 சிசுப்பருவமானது, தீர்க்ககஷ்டம் - பெருங்கஷ்டத்திற்கு
 ஹேது, யாவத் - எவ்வளவுகாலம், ஸுஷும்நா - ஸுஷும்னை
 எனும், நாடி - நாடியானது, ச்லேஷ்மண - கபத்தால், பிஹிதா-

சூழப்பெற்றதா யிருக்கின்றதோ, தாவத் - அவ்வனவுகாலம் வரையில், வ்யக்தவர்ணம் - அக்ஷரசுத்தமாய், வசனம் - வார்த்தையை, வக்தும் - சொல்லுவதற்கு, நசக்யதே - இயலுவதில்லை.

பொழிப்புரை—சீழப்பாலைப்போல் அறையாமையால் எண்ணப்பட்டது சிகப்பருமமானது பெருங்கஷ்டமெயன்றோ எவ்வனவுகாலம் ஸுஷுமனையெனும் பாடியானது கபத்தினால் சூழப்பட்டு உள்ளதோ அத்தனைகாலம் வரையில் அக்ஷரஸ்பண்டமாய் வார்த்தை சொல்ல இயலாதன்றோ

ஸ்லோகம்.

கூதவனவமஹே-விரொழிதூ-வெநவஸக்யதெ || (சந.)

ஐயவொய்யளவந-வொய்யுதேஜாவிஹலம் |

மாயகுகஸாஹே-வெந-கயாகஸாஹவத || (சச)

அதவொநர்ப்பேயிரோதிதும்நைவாச்யதே

த்ருப்தேதாயெனவநம் ப்ராப்யம்நமதஜ்வாவிஹலம்

காயத்யகஸ்மாதுச்சைஸ்து ததாகஸ்யாச்சவவக்தி

வியாக்யானம்—அத்வச - இக்காரணத்தாலேயே, கர்ப்பேயி - கர்ப்பத்திலும், ரோதிதும் - அழுவதற்கு, நசக்யதே எவ - இயலுவதில்லை, அத - பிறகு, யெனவனம் - யெனவனப்பருவத்தை, ப்ராப்ய - அடைந்து, த்ருப்த - மதித்தவனாய், மம்மதஜ்வாவிஹலம் - ஸ்திரீபோகத்திலேயே ஆவலுள்ளவனாய், அகஸ்மாத் - காரணமின்றி சற்றநேரம், காயதி - பாடுகின்றான், ததா - அப்படியே, அகஸ்மாச்ச - காரணமின்றிச்சற்றநேரம், வக்தி - ஓடுகின்றான்.

பொழிப்புரை—இக்காரணத்தாலேயே கர்ப்பத்திலும் அழுவதற்கியலாதேயில்லை. பின்னர் யெனவனப்பருவம் வந்ததும் யாதும் தெரியாதவனாய் மதித்தும் ஸ்திரீபோகமொன்றிலேயே ஆவலுற்றுச்சற்றநேரம் பாடுவதும் சற்றநேரம் ஓடுவதும்இவை முதலிய செய்கைகளைச் செய்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

சூரொஹதி தரகுநெஹமாச ஸாந்தாநுநெஹயத்யஸி ।

காஸ்கொய ஶீரோபஸ்துமகாஸ்யிஹிவீக்ஷதே ॥ (ச.௩)

ஆரோஹதிதரூந்வேகாத் சாந்தாநுத்வேஜயத்யஸி
காமக்ரோதமதாதந்தஸஸந் காமச்சிலரிவீக்ஷதே

வியாக்யானம்—வேகாத் - வேகமாய், தரூந் - மரங்களில்,
ஆரோஹதி - ஏறுகின்றான், சாந்தாந் - அடங்கமுடைய பெரி
யோர் களை, உத்வேஜயதி - துன்பப்படுத்துகின்றான், காமக்ரோ
தமதாதந்தஸந் - காமக்குரோதங்கனால் மகித்து யாதும் தெரி
யாதவனாய், காந்சித்அஸி - எவர்களையும், நவீக்ஷதே - லக்ஷியம்
செய்கின்றதில்லை.

பொழிப்புரை—வேகமாய் மாத்தினிலேறுகிறான் பெரியோர்
களைத் தன்புறுத்துகின்றான் காமக்குரோதமதத்தால் யாதும்
தெரியாதவனாய் எவர்களையும் லக்ஷியம் செய்கின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்

சுஸி ஶீரோஸவிராலாயாவாஸாயாஸீரோபஸ்துமகாஸ்யி ।

உதாநவகுதிஸீணாகுவாபிதொஶரஸந்திபே ॥ (ச.௪)

ஆஸக்தீ ஸ்ரவாணாத் ஆத்மநாஹ்யதேப்ருசம் ॥

அஸ்திமாம்ஸவிராலாயாவாமாபாமந்தாலயே

உத்தாநபூதிமண்கேபாடி தோதரஸந்திபே

ஆஸக்த்ஸ்மரபாணர்த்த ஆத்மநாதஹ்யதேப்ருசம்

வியாக்யானம்—அஸ்திமாம்ஸவிராலாயா - எலும்புமாம்ஸ
நரம்பு இவைகளின் சேர்க்கை வடிவமாகிய, வாமாயா - ஸ்திரீயி
னது, உத்தாநபூதிமண்கேபாடி தோதரஸந்திபே - விரிந்து துக்
கந்தமுள்ள தவளையின் பிளப்புற்றவயிற்றுக்கு சமானமாகிய,
மந்தாலயே - நிதம்பத்தில், ஆஸக்த் - ஆவலுள்ளவனாய், ஸ்மரபா
ணர்த்த - ஸ்திரீபேகவிச்சையால் நொந்து, ஆத்மநா - மனதி
னால், ப்ருசம் - மிகவும், தஹ்யதே - தஹிக்கப்படுகின்றான்.

பொழிப்புரை—எலும்பு மாம்ஸம் நரம்பு இவைகளின் சேர்க்
கைவடிவமாகிய ஸ்திரீயின் விகாரமாய் காணப்படுவதும் கெட்ட

நாற்றமுள்ள துமாகிய தவளையின் பிளப்பு அடிவயிற்றுக்கு(ஆஸனத்துவாரத்திற்கு) நிகராகிய நிதம்பத்தில் ஆவதுனடயவனாய் ஸ்திரீபோக இச்சையால் ரொந்துமன நினால் மிக்க தவறிக்கப்படுகின்றான்.

ஸ்ரீலோகம்.

சுவிதோம்ஸவிராக்ஸுதிகிரிநாபுதவபம் । (சுள)

வாஜாநாம்பியபாதிஞ்சொநகிஸ்ரீகூடுதஜமக ||

முஸ்திமாம்ஸலிராத்வகர்ப்ப கி. ர்யத்வர்ததேவபு.

வாநாம்மாயபாழுடோநகிஞ்சித் சீகஷிதேஜகத்

வியாக்யானம்—வாமநாமம் - ஸ்திரீகளின், வபு. - தேஹமா
னது, அஸ்திமாம்ஸலிராத்வக்ப்பய எனும்புமாம்ஸம் நரம்பு
தோஸ் இவைகளைக் காட்டிலும், அந் த - வேறுக, கிம் - யாது,
வர்த்ததே இருக்கின்றது, மாயயா - மாயையால், அஜ்ஞானத்
தால், மூட; - மோஹித்தவனாய்க்கொண்டு, ஜகத் - ஜகத்தை,
கிம்ஷத் - சிறிதும், நவீக்ய தே - பரியாலோசனை செய்து பார்க்
கின்றதில்லை.

பொழிப்புரை—ஸ்திதிகளின் தேஹமானது எலும்பு மாம்ஸம் நரம்புநீதால் இவைகளாக் காட்டிலும் வேறாய் யாதுளது அஞ்ஞானத்தால் மோஹித்தவனுய்க் கொண்டு ஜாததைச் சிறிதும் விவேகித்துப் பார்க்கின்றதில்லை.

ஸ்ரீலோகம்.

நிம-தெவ்யாணவநெடி ஹாஹாந்தேநிஜஸம் ।

பயோவிரிஜாயதெ நவவிஷ்ணு தவஃஹவெஷநி-நெநம் (ச அ 2)

நிர்க்கதேப்ராணபவதே தேஹோஹந்தம்நசித்நசு

யதா ஹி ஜாயதே நைவ வீக்ஷ்யதே தபஞ்ச ஷைபர்திறை:

வியாக்யானம்—ப்ராணபவேந - ப்ராணவாயுவானது, நிர்க்
கதே - வெளிப்பேயர்விடின், ம்ருகித்ருசு; - ஸ்திரீயின், தேஹு: -
தேஹமானது, பஞ்சஸு: - ஐந்தாறு, திணை: • தினங்களில்

அத்தியாயம்.]

மூலமும் உரையும்.

உகக

யதாஹி - எப்படி, ஜாயதே - ஆகின்றதோ, ஹந்த - அந்தோந
வீசுந்யதேவ வ - அது பார்க்கப்படுகின்றதில்லை

பொழிப்புரை—ப்ராணவாயுவானது வெளிப்போய்விடின்
ஸ்திரீயின்தேகமானது ஐந்தாறுதினங்களில் எவ்வாறாகுமோ
அந்தோ அதனை ஆலோசித்துப்பார்க்கின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

உஹாவரிவவஸூநஃஜராம் ப்ராப்யாதிக்ஷேவிதஃ। (சக)

ஸூஷ்ணாவிவிதொரஸூர ஜஹ்நந்தஜீயதி।

ஸந்நஃதொரிக்ஷே க்ஷுதிசூஷாயவஃ॥ (ரு)

மஹாபிவஸ்தாநம் ஜராம்ப்ராப்யாதிதுக்தி:

ச்லேஷ்மணூரிவிதொரஸ்கோ ஜந்தமநதம்நஜீர்யதி

ஸநதநததொமநதந்ருஷ்டி: க்ஷிதி: ககஷாயபு:

வியாக்யானம்—மஹாபிவஸ்தாநம் - பெரும் அவமதி
ப்பிற்கிடமாகிய, ஜராம் - கிழத்தன்மையை, ப்ராப்ய - அடை
ந்து, அதிதுக்தி - மிக்க துன்புகின்றவனாகின்றான்,
ச்லேஷ்மணு - கபத்தால், பிஹிதொரஸ்க - மறைக்கப்பட்ட
மார்பினையுடையவனாகின்றான், ஜந்தம் - புசிக்கப்பட்ட, அந்நம்-
உணவு, நஜீர்யதி - ஜரிக்கின்றதில்லை, ஸநதநத - உதிர்ந்து
போனபற்களையுடையவனும், மந்ததந்ருஷ்டி - குன்றியபார்வை
யுடையவனும். க்ஷிதி: ககஷாயபு: - கசப்புதுவர்ப்பு கலப்புச்
சுவை இவைகளைப் புசிக்கிறவனும் ஆகின்றான்.

பொழிப்புரை—பெரு அவமதிப்பிற்கிடமாகிய கிழத்தன்
மையை அடைந்து மிக்கதுன்புகின்றான். கபத்தினால் கட்
டப்பட்ட மார்புடையவனாகின்றான் உண்டஉணவுசெரிப்பதில்லை.
பற்களுதிர்ந்து பார்வையும் குன்றிப்போனதில்மையுடையவனாக்
கசப்புதுவர்ப்பு முதலியவைகளைப் புசிப்பவனாகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

வாகுஸூகழிவாகரொஃவரணாவஃ

மாயாஸூஷோவிஷ்டஃவரிவ-உதஸூஸம்பாஹி:॥ (ருக)

வாதபுக்கடிக்கீவாகரோருசரணைபல.

கதாயுதஸுமாவீஷ்ட பரிபூதஸ்ஸவபந்துவி

வியாக்யானம்—வாதபுக்கடிக்கீவாகரோருசரணை - வாயு வால் தங்கப்பெற்றுக்கோணிய இடை நழுத்து துடை கால் இவைகளையுடையவனும், அபல - பலமற்றவனும், கதாயுதஸுமாவீஷ்ட - அளவிலடங்காத பிணிகளையுடையவனும், ஸ்வபந்து - தனது பந்துக்களால், பரிபூத - அவமதிக்கப்பட்டவனும் ஆகின்றான்.

பொழிப்புரை—வாயுவின் பிடியால் கோணிப்போன இடைநழுத்து கை துடைகால் இவைகளையுடையவனும் பலமற்றவனும் எண்ணிறந்த போகங்களையுடையவனும் தனது பந்துக்களால் அவமதிக்கப்பட்டவனுமாகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

நிஸ்ஸுள வொரெஜிஹாமஃ சூலீம்யித்வரொஷிதஃ । (௫௨)

ய்யாயநூஸூலஹாநு ஹொமாநு கெவலம்வகட்தெசுமலஃ ॥

நிஸ்ஸுளவோரெஜிதந்தாங்க ஆலங்கிதவரொஷித.

த்யாயநநூஸூலபாந்போகாந் கெவலம்வர்த்ததே அசல

வியாக்யானம்—நிஸ்ஸுளவ - சுத்தியில்லாதவனும், மலதிக்தாங்க - மலத்தால் பூசப்பெற்ற அங்கமுடையோனும், ஆலங்கிதவரொஷித - ஆலங்கனம் செய்யப்பெற்ற பெருந்தாபமுடையோனும் கெவலம், அஸூலபாந் - எளிதில்கிடைக்காதவாகிய, போகாந் - போகங்களையே, த்யாயந சிந்தித்துக்கொண்டு, அசல - அசைவற்றவனாய், வர்த்ததே - இருக்கின்றான்.

பொழிப்புரை—சுத்தியில்லாதவனும் மலம்பூசப்பெற்றதேகமுடையவனும் தேஹம் கொடுமையாய்ப் எரிக்கப்பெற்றவனும் எளிதில் கிடைக்காதவனாகிய போகங்களையே சிந்தித்துக்கொண்டு இருக்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

ஸவெஹ்ஸ்யகியாயொவாஸ ஹஸ்யதெவாவகொஸவி ।
தகொஹ்ஸ்யகியாயொவாஸ ஹஸ்யதெவாவகொஸவி ॥ (௫௩)

ஸ்வீரந்திரியக்ரியா லோபாத் ஹாஸ்யதே பாலகாபி
ததோம்ருதிஜதுக்கஸ்யத்ருஷ்டாந்தோநோபஸ்யதே

வியாக்யானம்.—ஸ்வீரந்திரியக்ரியாலோபாத் - எந்த இந்நி
ரியமும் வேலைசெய்வதற்கில்லாமற் போனமையால், பாலகை:
அபி - சிறுபாலர்களாலும் ஹாஸ்யதே - பரிஹஸிக்கப்படுகின்
றான், தத் - நிறகு, ம்ருதிஜதுக்கஸ்ய - மானகாலத்துக்கத்தி
ற்குத்ருஷ்டாந்த: - திருஷ்டாந்தமானது நல்பலப்பதே-காணப்
படுகின்றதில்லை.

போழிப்புரை.—எவ்விந்திரியமும் வேலைசெய்வதற்கில்லாமற்
போனமையால் சிறுபாலர்களும் பரிஹஸிக்கப்படுகின்றனர். அதன் நிற
குமானகாலத்துக்கத்திற்கு விகரிக்கலை.

ஸ்லோகம்.

யஸாஹ்ஸ்யகியாயொவாஸ ஹஸ்யதெவாவகொஸவி ।
நீயதெஹ்ஸ்யகியாயொவாஸ ஹஸ்யதெவாவகொஸவி ॥
ஸாமாநாஹ்ஸ்யகியாயொவாஸ ஹஸ்யதெவாவகொஸவி ॥ (௫௪)

யஸ்மாத்திரியதிபூதாநி பரபதாநயபிராமருஜம்
நீயதே மருத்யுநாஜந்துப் பரிஷ்வக்தேதாபிரபந்தாபி:
ஸாகராந்தர்ஜலகதோ கருடேநேவபந்தக

வியாக்யானம்—பராம் ருஜம் - பெரும்பிணியை, பரப்தாநி
அபி - அடைந்தனவுமாகிய, பூதாநி - பிராணிகள், யஸ்மாத் -
எந்த எமனிடம், நிர்ப்யுதி - பயப்படுகின்றனரோ, பந்தாபி - பந்
துகளால், பரிஷ்வக்த: அபி - தழுவப்பட்டுள்ளவனானும், ஜந்
து: - மனிதன் ஸாகராந்தர்ஜலகத: - ஸமுத்திரத்தி னடுகலத்தில்
உள்ள, பந்தக: - ஸர்ப்பமானது, கருடேநிவ - கருடனாலே
போல், ம்ருத்யுநா - யமனால், நீயதே - கொண்டுபோகப்படுகின்
றான்.

பொழிப்புரை—மர்மஸ்தானங்கள் ஹிம்ஸைப்படும்போதும் ஸந்திபந்தங்கள் துடிக்குப்போதும் மாணவஸ்தையிலுள்ளவனுக்கு எந்த துக்கம் நேருமோ அந்த துக்கம் மோகஷத்தில் விருப்பற்றவர்களாகிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டியது.

ஸ்லோகம்.

ஜெஷ்வாக்ஷிபுஜீரணாயாஸஞ்சியாஹி யஜீரணாய ।

ஜெஷ்வாக்ஷிபுஜீரணாயாஸஞ்சியாஹி யஜீரணாய ॥ (ருஎ)

ந்ருஷ்டாவாக்ஷிப்யமாணாயாம் ஸம்ஜஞயாஹி ரியமாணாயாம் நுத்யபா சேநபத்தஸ்யத்ராதா ஸேவோலபாதே

வியாக்யானம்—ந்ருஷ்டௌ - கண்ணானது, ஆக்ஷிப்யமாணாயாம் - விழிக்கமுடியாது சொருகும்போதும், ஸம்ஜஞயா - ஞாபகமும் ஹ்ரியமாணாயா - குன்றிப்போகவே, ந்ருத்யபாசேந - எம்பாசத்தால், பத்தஸ்ய - சுட்டப்பட்டவனுக்குத் தராதா - ஈகர்கள் உபலப்யதே, ஏவ - காணப்படுகின்றதில்லை

பொழிப்புரை—கண் விழிக்கமுடியாது சொருகப்படும்போதும் நினைவும் தவிரவே ந்ருத்ய பாசத்தால்குட்டப்பட்டவனுக்கு ஈகர்கள் காணப்படுகின்றதில்லை யன்றே.

ஸ்லோகம்.

ஸஞ்சயஜீரணஸூரீஹி திவாவிநஸு ।

உவாஹ-ஓகஸூரீஹி திவாவிநஸு ॥ (ருஅ)

ஸம்ருத்யமாநஸ்தமஸாமஹத் சித்தமிவாவிசந்

உபாஹுதஸ்ததாஜ்ஞாதீந் ஈகஸ்தே தீநசக்ஷுஷா

வியாக்யானம்—தமஸா - அஞ்ஞானத்தால் ஸம்ருத்யமாநஸ்தகையப்பட்டவனும் மஹத்சித்தம் - நன்றாயுள்ள சித்தத்தை ஆவிசந், இவ - உடையவன்போல, ததா - அப்போது உபாஹுதஸ்த - கூப்பிடப்பட்டவனாய் (க்கொண்டு) தீநசக்ஷுஷா - தினமாகிய நேத்திரத்தால், ஜ்ஞாதீந் - ஸேஹாதரவர்க்கங்களை ஈகஸ்தே-பார்க்கின்றான்.

பொழிப்புரை—அஞ்ஞானத்தால் தகையப்பட்டவனாய் சரியாய் உள்ளசித்தமுடையவன்போலக் கூப்பிடப்பட்டு ஞானிகளை தினத்தன்மையுடன் கூடிய விழியால் பார்க்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

சுய்வாஸௌநகரௌ ந ஸௌஹவாஸௌநவாயுஹி ।

சூத்ராநாக்ரஹிபாணம் தரீக்ஷதேவரிதஸ்யா ॥ (சுக)

அய பாசேநகாலேந ஸ்வேஹபாசேநபந்துரி

ஆத்மாநமக்ருஷ்யமானம் தரீக்ஷதேபரிதஸ்ததா

வியாக்யானம்—காலேந - எனனால் அய. பாசேந - இருப்புச் சங்கியாலும், பந்துரி - பந்துக்களால், ஸ்வேஹபாசேந - ஸ்வேகர்மம் எனும் காரிற்றினாலும், ஆத்மாநம-தன்னை, பரித - இங்கு நம்முடம் க்ருஷ்யமானம் - இழுக்கப்படுகின்றவனாக, தரீக்ஷதே - காண்கின்றான்.

பொழிப்புரை—காலனால் இருப்புச்சங்கியாலும் பந்துக்களால் ஸ்வேஹபாசததாலும் தான் இருபக்கங்களிலும் இழுக்கப்படுகின்றதாகக் காண்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

ஹிக்ஷயாவாயுரீநாநஸ்யஸாஸௌநவரிஸௌஹிதரீ ।

ஹிக்ஷயாவாயுரீநாநஸ்ய மவஹஸிவராயணம் ॥ (சு௦)

ஹிக்கயாபாத்யமாநஸ்யச்வாலேந பரிதஷ்யத

ம்ருத்யுநாக்ருஷ்யமானஸ்யநகல்வஸ்திபராயணம்

வியாக்யானம்—ஹிக்கயா- ஹிக்கையெனும் (இருமல்) வியாதியினால் தொந்தரையடைகின்றவனும் சவாலேந - சவாஸத்தால் பரிதஷ்யத - தேஹம்வறண்டுபோனவனும் ம்ருத்யுந - எமனால், ஆக்ருஷ்யமானஸ்ய - இழுக்கப்படுகின்றவனுமான மனிதனுக்கு, பராயணம் - ரக்ஷகன், ந அஸ்திகலா - இல்லையன்றே.

பொழிப்புரை—ஹிக்கையென்னும் இருமலால் தொந்தரையுற்றுச் சவாஸத்தால் வறண்டும் காலபாசத்தால் இழுக்கப்படுகின்றவனுமாகிய மனிதனுக்கு ரக்ஷகன் இல்லையன்றே.

ஸ்லோகம்.

ஸௌஸாராயத்ரீநாநஸ்யஸாஸௌநவரிஸௌஹிதரீ ।

சூயாஸ்யாரீதி டிஃவாதரீ காலவாஸௌநவரிஸௌஹிதரீ ॥ (சுக)

ஸம்ஸாரயந்த்ரமாளுடோயமதூதைரதிஷ்டித:

கவயாஸ்யாமீதி துக்கரீர்தக் காலபரீரக்யோஜித்

வியாக்யானம்:—ஸம்ஸாரபத்திரம் - ஸம்ஸாரமாகிய யத்திரத்தில் ஆளுட:-எறியவனுய், யமதுதை யமதுதர்களால், அதிஷ்டித:-அடங்கப்பட்டவனுய்காஸ்பாசேத-யமபரத்தால்யோஜித:-சுட்டப்பட்டவனுமாய், ச்வ - வங்கு, யாஸ்யாமி - செல்லுவேன், இதி - என்று துக்கார்த்த:- சோகத்தினால் வருத்துவோனாகின்றான்.

பொழிப்புரை:—ஸம்ஸாரமாகிய யததாத்தி லீலையினுய் யம
தூதர்ந்கு வசங்கதனும் பாரபாத்தினில் கட்டப்பட்டவனுமாய்
ந்கொன்றி எந்த றெல்லுமேன் என்ற யதததமுதுகென்றான்.

ஸ்ரீலோகம்.

கிங்கொரோக்மவாழிகிம்மு வறாதி துஜாதிக்கிம்.

இதிகதவ்யதாநி(௭)ஃ சூரூரெஹா த்ஜித்யவநி || (௭௨)

கிம்கோராமிக்வகசசாமிகிம்கிருஹ்ணமிதய ஜாமிகம்

இதிகர்த்தவ்யதாமாஸு நமோ ராஜாஜித ஹராத்யபஜத்யஸூசு

வியாக்யானம்—கிம் - என்ன, கரோமி - செய்வேன், க்வ -
எங்கு, கர்சாமி - செல்லுவேன், கிம் - எதனை, க்ருஹ்ணாம் - கரஹி
த்துக்கொள்வேன், கிம் - எதனை, தயஜாம் - விடுவேன், இதி -
என்று, நர்த்தவ்யதாமுட - செய்வதின்தென்றுதெரியாதவ
னாய், க்ருச்ராந - மஹாகஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு தேஹாத் -
தேஹத்திலிருந்து ஆஸம் - பாணனை தயஜதி - விடுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—என்னசெய்யேன் எங்குசெல்லுமேன் எனத்
 ப்பற்றுவேன் எனத் விடுமேன் என்று இவ்விதம் செய்வது
 யாதொன்று ஆறியாமல் மிகவும் கொந்தரையடைந்து தேஹத்தி
 ஷேருந்து பிராணமோடு வெளிப்படுகின்றன்.

ஸ்ரீலோகம்.

யாதநாடுஹஸஸெய்யாபிடிஞ்செதாபிஷீத்.

ஐதோமகாநுலவதியாயாலாயியாதநாஃ (சுந)

யாதநாதேஹ ஸம்பத்தோ யமதூதாதிஷ்டித:

இதோகத்வா நுபவதி யாயாஸ்தாயமயாதநா:

வியாக்யானம்—யாதநாதேஹ ஸம்பத்த: - யாதனாதேஹத்
தோடு கூடியவனாய் யமதூதை: - யமதூதர்களால் அழித்திடத் -
கைப்பற்றப்பட்டவனாய், இத: - இவ்விருந்து கத்வா - சென்று
யா.யா: - எந்த எந்த, யமயாதநா - யமயாதனைகள் உள்ளன
வோ, தா: - அவைகளை அனுபவதி அனுபவிக்கின்றான்.

பொழிப்புரை—பாதனேதஹத்தைப்பற்றிக்கொண்டியமதா த
ருக்குப்பட்டு இங்கிருந்துசென்ற யமபாதனைகொல்லாவுற்ற
புர் அனுபவிக்கின்றான்.

ஸ்ரீலோகம்

தாஸ நயனவெ தடி-ஃவெ-த அக-ஃஸஹதகூ.தஃ :

தாஸுயல்லபதே துக்கம் தத்வந்தும் ஸஹதேகுத:

வியாக்பானம்:—தாஸம்-அந்நாகபாதனைகளுள், யத்-யாதொரு து:க்கம்-துன்பத்தை லபதெ - அனுபவிக்கின்றோதத்-அதனை வத்தும் - செல்ல, குத: - எங்ஙனம், ஸஹதே - ஸஹிப்பான்.

பொழிப்புரை:— அந்நரகயாதனைகளுள் அனுபவிக்கும் துக்கத்
தைச் சொல்ல எங்ஙனம் இயலும்.

ஸ்ரீலோகம்

கவ-ஞாஹநாஜெ₉ஸு₉லி₉தெஸ.த.தஹியசு.

ஊடுஷ்டெண்ணலு-டுஷ்டெதவிடுதும் ஸாவடுஷ்டெ பரிவாயடு

தெ.த. சுவாமிநாதர் ஜாயதெவெசுக்ஷி ஜீவதிகுண்டாவவம் ||

கர்ப்பூரசந்தனாத்தையஸ்து விப்பதேஸததம்ஹியத் (சுரு)

பூஷணர்பூஷ்யதேசுத்ரை: ஸுவஸ்தரை: பரிவார்யதே

அஸ்ப்ருச்யம் ஜாயதேதப்ரேக்ஷ்யம் ஜீவத்யக்தம்ஸதாவபு.

வியாக்யானம்—யத் - யாதொரு தேஹமானது, கர்ப்பூரசந்
தனாத்யைஸ்து - கர்ப்பூரசந்தனாதிகளாலேயே, ஸததம்- எப்போ
தும், லிப்யதே - சூசப்பெறுகின்றதோ, சித்ரை - அற்புதங்களா
கிய, பூஷணை - ஆபரணங்களால், பூஷ்யதே - அணியப்படுகின்
றதோ, ஸுவஸ்த்ரை - நல்ல ஆடைகளால், பரிவார்யதே - அல
ங்கரிக்கப்படுகின்றதோ, வபு - அத்தேஹமே, ஜீவத்யக்தம்-ஜீவ
னாவிடப்பட்டதாயின் அஸ்ப்ருச்யம் - தொடுவதற்குத்தகாத
தும் அப்ரேக்ஷ்யம் - பார்க்கத்தகாததும் ஜாயதே - ஆகின்றது.

பொழிப்புரை.—யாதொருதேஹமானது கர்ப்பூரசந்தனாதிகளால் எப்போதும் பூசப்பெறுகின்றதேதோ அழகிய ஆபரணங்களாலும் சிறந்தவஸ்துங்களினாலும் அலங்கரிக்கப்படுகின்றதோ அத்தேஹமே ஜீவனால் பிரியப்பட்டதாயின் தொடத்தகாததும் பார்க்கத்தகாததுமாகின்றது

ஸ்லோகம்

நிஹாஸ்யந்திநிலயாசுக்ஷணம்நஸ்தாபயந்தயம் |

நிஷ்க்ராமயந்திநிலயாத் கூணம் நஸ்தாபயந்தயம்

வியாக்யானம்:—நிலயாத - இல்லத்தினின்றும் நிஷ்க்ராமயந்தி - வெளிக்கொண்டுபோகின்றார்கள் கூணமஅபி - கூணப்போதும் நஸ்தாபயந்தீ - வைத்திருக்கின்றதில்லை.

பொழிப்புரை:—இல்லத்தினின்றும் வெளிக்கொண்டுபோகின்றார்கள் கூணப்போதும் வைத்திருக்கின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

உஹுதெவதகம் காவெஷ்டேதஜ்ஜஸக்யயதெகக்ஷணாசு |

ஊக்ஷுதெவாவஸுமாவெநமுபுக்ஷுக்ஷாவாயவெஸம் ||

வாநநநுஷுஸுதெவெஸாஜநுகொடிஸதெவாஸி||சுஅ)

தஹ்யதேசததம் காஷ்டை, தத்பஸம்கரியதேசக்ஷணாத
பக்ஷ்யதேவாஸ்ருகாவேலகரத் ரகுக்குரவாயஸை;
புநர்நத்ருச்யதேஸோத ஜநமகோடிசதைபி

வியாக்யானம்—தத, அதன் பிறகு, காஷ்டை கட்டைகளோடு தஹ்யதே - கொளுத்தப்படுகின்றது தத் - அதுவும் கூணாத் - ஓர்கணத்தில், பஸ்மச - சாம்பலாயும் க்ரியதே - செய்யப்படுகின்றது. அல்லது ஸ்ருகாவேலகர நரியர்லாவது கரத்ரகுக்குரவாயஸை - கழுகு நாய் காக்கை இவைகளாலாவது, பக்ஷ்யதே - புசிக்கப்படுகின்றது, புந: - மறுபடியும், ஸ: - அதே தேஹமானது ஜநமகோடிசதை அபி - நூறுகோடி ஜன்மம் எடுத்தாலும் நத்ருச்யதே - காணப்படுகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை.—அதன் பிறகு கட்டைகளோடு கொளுத்தப்படுகின்றது. அதுவும் கூணத்தில்சாம்பலாக்கப்படுகின்றது. அல்

லது நரி கழுகு நாய் காக்கை முதலியவைகளால் தின்னப்படுகின்றது. நூறு கோடி ஜம்மெடுக்கிலும் அதே தேஹம் மீண்டும் காணப்படுகின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

ஸாதாவிதா மஹாஜநம் ஸஜநாஜிஸ்திராயொவஜெதிகஸ்ய
ஹவஸ்திஜநா ।

வனகொயதொவஜதிகஜெபஹஸரொயம் விஸுஜீவ்யகஸ்யஜநம்
ஹவஜீவனொகம் ॥ (௫௯)

மாதாபிதா குருஜாஸ்வஸ்வஜநாமமேதி மாயொபமேஜதிகஸ்ய
பவேத் ப்ரதிஜநா
ஹகொயதொவஜதி காம புரஸ்ஸரோயம் விச்ராமவிருக்ஷஸத்ரு
சுகல ஜீவலோகம்.

வியாக்யானம்—மாயொபமே இந்திரஜாலப்பொருள்களுக்கு
குங்கராகிய, ஜகதி - (உலகில்). மம - எனது, மாதா - அன்னை;
பிதா - எனது தந்தை, குருஜன - எனது பெரியோர், ஸ்வஜந -
எனது பருதுஜனம், இதி - என்று, கஸ்ய - எவனுக்கு, ப்ரதிஜ
நா - நிச்சயம், பவேத் - எற்படும், யத - யாதொரு கரணத்
தால், அயம் - இந்த (ஜீவன்) கர்மபுரஸ்ஸர - (தனது) புண்ணி
யபாவங்களாகிய கர்மங்களை முன்னிட்டவனாக, ஏகம் - ஒருவனாக
கவே ஸ்வஜதி - போகின்றானே, ஜீவலோக - இம்மனிதலோகமா
னது, விச்ராம விருக்ஷஸத்ரு - நலு - களைப்பாறாநிடமாகிய மர
த்திற்கு நிகரெயன்றோ.

பொழிப்புரை — இந்திரஜாலப்பொருள்களுக்கு நிகராயுள்ள
இவ்வுலகவாழ்க்கையில் எனது தாய்தந்தை எனது குரு ஜனம்
எனது பந்து என்று நிச்சயிப்பது எப்படிக்கூடும் ஏனெனின் கர்
மத்தோடு கூட தான் ஒருவனே போகும்படி ஆகின்றமையால்
இம்மனிதலோகமானது களைப்பாறுதற்குச் சற்றுத்தங்குமிடமாக
கிய மரத்திற்கு ஸமானமே யன்றோ.

ஸ்லோகம்.

ஸாயம்ஸாயம் வாஸவ்யகஸ்யஜெதாஃ ஸுராக்ஷொஹெத
நவ்யயாந்தி ।

தஞ்சாவூர் - காவலுக்கம் விண்ணாயது தஞ்சாவூர்
தயஸ் || (௭௦)

ஸாயம்ஸாயம்வாஸவ்ருக்ஷம்ஸமேதா - பராத - பராதஸ்தேநதேந
பரயாந்தி
த்யக்த்வாந்பராயம் தஞ்சவ்ருக்ஷம் விஹங்காயத்வத்தத்வதஜ்
ஞாதயோ ஜஞாதயஸ்ச

வியாக்யானம்—ஸாயம் ஸாயம் மாலைதோறும் மாலைதோ
றும், வாஸவ்ருக்ஷம் வஸிக்கும் மாத்தை, ஸமேதா - சென்று
அடைநதுசேர்ந்திருந்தன வாகிய, விஹங்கா - பக்ஷிகள், யத்வத்-
எப்படி, பராத - பராத - மாலைதோறும் மாலைதோறும், தஞ்ச
வ்ருக்ஷம் - அம்மாத்தை த்யக்த்வா - விட்டுவிட்டு அநயோநயம்-
ஒன்றிற்கொன்று பிரிந்து, தேநதேந - அவ்வவ்வழியோடு பரயா
ந்தி - போய்விடுகின்றன, தத்வத - அதுபோலவே ஜஞாதய-
ஞாதிகளும, அஜஞாதய - ஞாதிகளல்லாதவர்களும் என்க.

பொழிப்புரை.—எப்படி மாலைதோறும் மாலைதோறும் வசிக்
கும்மாத்தை யடைந்து ஒன்றுக்கிடைய பறவைகள் பிறகு காலே
தோறும் மாலைதோறும் அம்மாத்தைவிட்டு ஒன்றுக்கொன்று
பிரிந்து அதுவது வந்தவழியோடு சென்றுவிடுகின்றதோ அது
போலவே ஜஞாதிகளும், அஜஞாதிகளும் என்றறியத்தக்கது.

ஸ்லோகம்

ஜீவீஜ்வலவெஜ்ஜநீவீஜ்வலவெஜ்ஜகி ||

வடிபதீவஸ்யாந்கொ வஜ்ஜீவீகிநிஸந்தா || (௭௧)

மருதிபீஜம் பவேஜ்ஜமஜம்மபீஜம் பவேந்மருதி
கடியந்தாவத சாரந்தா பமப்ரமிதயசிசமகர

வியாக்யானம்—ஜம் - பிறவி ம்ருதிபீஜம் - மரணஹேது
பவேந் - ஆகும், ம்ருதி - மரணமாவது, ஜம்மபீஜம் - பிறப்புக்கு
ஏது, பவேந் - ஆகும், கர - ஜீவன் கடியந்தாவத் - ஏற்றுமரம்
போல, அச்சாரந்த - ஓய்வின்றி அநிசம் - இடைவிடாமல் பமப்ரா
மிதி - சுற்றிக்கொண்டேயிருக்கிறான்.

பொழிப்புரை.—ஜம்ம மரணஹேதுவும் மரணம் ஜம்மஹே
துவும் ஆகின்றது ஜீவன் ஏற்றுமரம் போல் ஓய்வின்றி எப்போ
தும் சுற்றிக்கொண்டேயிருக்கிறான்.

ஸ்லோகம்.

மஹேஸ்வரஹி வக்ஷ்யாமி ஸ்ரணஹ்வாவஹிகொந்ருப ।
 கெதாஹிஜாயதே விஸ்வம் கெயேவெதக வ்யாபகெ । (௭௨)

கர்ப்பேபும்ஸ: சுக்ரபாதாத் யதுக்தம் மரணாவதி
 ததேதஸ்ய மஹாவ்யாதே மத்தேதாநாத்யோஸ்திபேஷஜம்

வியாக்யானம்—பும்ஸ - ஜீவனுக்கு, கர்ப்பே - கர்ப்பத்தில்,
 சுக்ரபாதாத் - சுக்லம் விழுந்தது முதல், மரணாவதி - மரணம்
 வரையில், யத் - யாதொன்று உக்தம் - சொல்லப்பட்டதோ
 தத் ஏதஸ்ய - அந்த இந்த மஹாவ்யாதே பெரும பிணிக்கு
 பேஷஜம் - மருந்து, மத்த என்னிலும், அந்ய: - அந்ரியன்
 நாஸ்தி - இல்லை.

பொழிப்புரை.—ஜீவனுக்குக் கர்ப்பத்தில் சுக்கிலமசேர்ந்தது
 முதல் மரணம் வரையில் யாதொன்று சொல்லப்பட்டதோ அவ்
 வந்தபெரும்பிணிக்கு மருந்து என்னிலும் அந்ரியன் இல்லை.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று

தேஹஸ்வரூபநிருபணமேனும்.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

ஸ்லோகம்.

தேஹஸ்வரூபம் வக்ஷ்யாமி ஸ்ரணஹ்வாவஹிகொந்ருப ।
 கெதாஹிஜாயதே விஸ்வம் கெயேவெதக வ்யாபகெ । (௭௩)

தேஹஸ்வரூபம் வக்ஷ்யாமிச் ச்ருணுவ்வாவஹிகொந்ருப
 மத்தோஹிஜாயதே விச்வம் மய்யேவைதத்ப்ரதார்யதே

வியாக்யானம்.— ந்ருப - ஓ அரசனே தேஹஸ்வரூபம் -
 தேஹஸ்வரூபத்தை, வக்ஷ்யாமி - சொல்லுகிறேன், அஹித: -
 ஸாவத: அமனதோடிருந்து, ச்ருணுவ்வ- கேட்பாயாக, விச்வம்-
 எல்லாம் பிரபஞ்சம் மத்த: ஹி - என்னிடமிருந்தே ஜாயதே -

உண்டாகின்றது. மயி எவ - என்னிடமே, ஏதத் - இது ப்ரதா
ர்யதே - நிலைபெறுகின்றது.

போழிப்புரை.— ஓ அரசனே தேஹஸ்வரூபத்தைச் சொல்
லுகின்றேன் ஸாவதானமனதோடு கேட்பாயாக என்னிடமிரு
ந்தே ஸதஸ சராசரமும் தோன்றுகின்றது என்னிடமே இதுநிலை
பெறுகின்றது.

ஸ்லோகம்

பியெயுவேஷியிஷ்டாநவீயதெ ஸக்தி ரூபவத் ।

சுஹம்சாநிபிஷ்டம் வநுணம் உஹிஷாநம் உவிசுஹம் ॥ (உ)

மய்யே வேதமதிஷ்டாநே லீயதே சக்திரூப்யவத்
அஹம்துநிர்மல பூர்ணம் ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹம்

வியாக்யானம்—இதம் - பிரபஞ்சமானது, சக்திரூப்யவத் -
இப்பியில்வெள்ளிபோல, அதிஷ்டாநே அதிஷ்டானமாகிய,
மயிஎவ - என்னிடமே, லீயதே - ஒடுங்குகின்றது, அஹம்து -
யானேவெனின், நிர்ம்மலம் - நிர்ம்மலமும் பூர்ணம் - பரிபூர்ண
மும் ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹம் - ஸச்சிதாநந்தஸ்வரூபமாய் யிருக்கி
ன்றவன்.

போழிப்புரை— இப்பிரபஞ்சமானது. இப்பியில் வெள்ளி
போல அதிஷ்டானமாகிய என்னிடமே ஒடுங்குகின்றது யானே
வெனின் நிர்ம்மலமும் பூர்ணமும் ஸச்சிதாநந்தஸ்வரூபமான
வன்.

ஸ்லோகம்

சுஹம்மொநி ரஹம்காரம் ஸக்திஸ்ரஹஸநாதநம் ।

கநாடிவிஷ்டாபகூஸந ஜமதாரணதாஹுகெ ॥ (௩)

அஸங்கோநிரஹங்கார சத்தம் ப்ரஹ்மஸநாதநம்
அநாத்யவித்யாயுக்தஸ்ஸந்ஜகத்காரணதாம்வ்ரஜே

வியாக்யானம்.—அஸங்கம் - ஸம்பந்தமில்லாதவன் நிரஹங்
காரம் - அஹங்காரமில்லாதவன், ஸநாதநம் - எப்போதுமுள்ள
தாகிய சத்தம் - மாயையின் கலப்பற்ற ப்ரும்மம் - ப்ரும்ம

போழிப்புரை.— ஸமாததில்லாதவனும அஹங்காரமில்லாதவனும எப்போதும் உள்நாபநாமமாயுமுள்நாகான் அனாதியாயுள்ள அனித்ததீயாடுகூடியவனுய்க்கொண்டு ஜகத்காரணனாகின்றேன்.

“ஜஸ்ஸத்வம்தமஸ்” (சதிதககுல), பரிகர்த்திதா

வியாக்யானம்.—ஸத்வம் - ஸத்துவமானது; சக்லம் - வெண்ணிறமானது என்று ஸமாதிஷ்டம் - சொல்லப்பட்டது ந்ருணம்-மனிதர்களுக்கு ஸுகஞானங்களுக்கிடமாயுள்ளது ரஜ: - ரஜேரகுணமானது துக்காஸ்பதம் - துக்கத்திற்கிடமாயும் ரக்தவர்

ணம் - செந்நிறமுடையதும், சஞ்சலம் - சலித்துக்கொண்டே இருப்பதும் என்று மதம் - சொல்லப்பட்டது.

பொழிப்புரை—ஸத்துவமானது வெண்ணிறமுள்ளது என்றும் மனிதர்களுக்கு ஸுகஞானங்களுக்கிடமாயுள்ளதென்றும் சொல்லப்பட்டது. ரஜோகுணமானது துக்கத்திற்கிடமும் செந்நிறமுடையதும் சஞ்சலமாயுள்ளதுமானது என்று சொல்லப்பட்டது.

ஸ்லோகம்

கஜேக்ஷுஷ்ண ஜம்பொபுராக்ஷ உதாலீநம் ஸுகாதிஷு .

சுதேதாரீஸையோமாமுக்ஷி ஸாக்ரிமணா திகா ||

சுயிஷ்டாநே வஜ்யெவஜதெ விஸாரஞவதாம் .

ஸுகுளாஜகவஜ்ஜௌஹஜம்மொயசுஷேவதாம் . (எ)

தம் க்ருஷ்ணம் ஜடம்ப்ரோக்தம் உதாலீநம் ஸுகாதிஷு
அதேதாமஸமாயோகாத் சக்தி ஸாக்ரிகுணாத்மிகா
அதிஷ்டானே சமய்யேவ பஜதேவிசவருபதாம்
சக்தெவ ரஜதவத்ரஜஜௌபுஜங்கோபதவதேவது

வியாக்யானம்—தம் - தமோகுணமானது க்ருஷ்ணம் - கருநிறமானது, ஜடம் - அசேதனமானது, ப்ரோக்தம் - என்று சொல்லப்பட்டது (சிறிதுமபிரகாசமில்லாதது) ஸுகாதிஷு - ஸுகம்முதலியவைகளில் உதாலீநம் - உதாலீனமாயுள்ளது அதஃ - ஆதலால் மம - எனது ஸமாயோகாத் - சேர்க்கையால் த்ரிகுணாத்மிகா முக்குணஸ்வரூபமாகிய ஸா அந்த சக்திஃ மாயாசக்தியானது அதிஷ்டானே - அதிஷ்டானமாகிய, மயி எவ-என்னிடத்திலேயே சக்தெவ - இப்பிரியில், ரஜதவத் - வெள்ளிபோலும் ரஜஜௌ - கயிற்றின், புஜங்க - ஸர்ப்பமானது, யதவத் எவது - போலவேயும் விஸ்வபாவதாம் - பிரபஞ்சபாவத்தன்மையை பஜதே - அடைகின்றது.

பொழிப்புரை—தமோகுணமானது கருநிறமுடையது. ஜடம் ஸுகாதிகளில் உதாலீனமாயுள்ளது என்றும் சொல்லப்பட்டது ஆதலால் எனது சேர்க்கையால், முக்குணஸ்வரூபமாகிய அந்த சக்தியானது அதிஷ்டானமாகிய என்னிடமே இப்பிரியில் வெள்

ளிபோலும் கயிற்றினில் ஆரவம்போலும் பிரபஞ்சமாகும்தன்மை
யைப்பெறுகின்றது.

ஸ்லோகம்.

ஆகாசாதீநிஜாயந்தேதோபூதாநிமாயயா ।

தொராஸ்பிஷம்ஸவம்ஷெஹாயவாஸவஹதிக்ஃ (அ)

ஆகாசாதீநி ஜாயந்தேமத்தோபூதாநிமாயயா ।

தொராஸ்பிஷம்ஸவம்ஷெஹாயவாஸவஹதிக்ஃ

வியாக்யானம்—மத்த என்னிடமிருந்து மாயயா - மாயை
யால், ஆகாசாதீநி - ஆகாயம்முதலியவைகளைய பூதாநி - பூதங்கள்
ஜாயந்தே - உண்டாகின்றன. தை - அப்பூதங்களால் இதம் ஸர்
வம் - இஃதெல்லாம், ஆரப்தம் - உண்டாயின, அயம் - இந்த
தேஹ - தேஹமானது, பாஞ்சபௌதிக - பஞ்சபூதங்களால்
உண்டாயினது.

பொழிப்புரை—என்னிடமிருந்து மாயையால் ஆகாயம்முத
லிய பூதங்கள் உண்டாகின்றன அப்பூதங்களாலேயே பிரபஞ்சம்
உண்டாயிற்று. இத்தேஹம் ஐம்பூதங்களாலேயே உண்டானது.

ஸ்லோகம்

வித்யுஷாஸிதாநாஸுஷ்டோஸம்ஜாயதெவவஃ ।

ஸூரியவாஸ்தீநிஜாயந்தேவித்யுதவஃ ॥ (க)

பித்ருப்யாமசிதாதந்ராத்ஷட்கோசம்ஜாயதேவபு.

ஸநாயவோஸ்தீநி மஜ்ஜாச ஜாயந்தே பித்ருதஸ்ததா

வியாக்யானம்—பித்ருப்யாம் - தாய்தந்தையர்களால் அசி
தாத் - புசிக்கப்பட்ட அந்ராத் - ஆகாரத்தால் ஷட்கோசம் -
ஆறுகோசமாயுள்ளதாகிய வபு - தேஹமானது ஜாயதே - உண்
டாகின்றது ஸநாயவஃ - சிறுநரம்புகள் அஸ்தீநி - எலும்புகள்
மஜ்ஜாச - மஜ்ஜை என்னும் எலும்புநரம்புகளிலுள்ளகசிவு இவை
கள் பித்ருதஃ - தந்தையினிடமிருந்து, ஜாயந்தே - உண்டாகின்
றன.

பொழிப்புரை—தாய்தந்தையர்களால் புகிக் கப்பட்ட அன்னைத் தால் ஆறுகோசமாகிய தேஹம் உண்டாகின்றது. சிறு நரம்பு எலும்பு மஜ்ஜை இவைகள் தந்தையினிடமிருந்தாகும் அம்சங்கள்.

ஸ்லோகம்

கூஜாஃ ஸஸொணிதவிதி ரோக்யதஸ்ஸவந்திஹி ।

லாவாஸஸு-ஃஷயிபாஸஸு ரோக்யஜாஃ விசுஜாவயா ॥ (௧0)

த்வங்மாம்ஸசோணிதமிதிமாத்ருதஸ்சபவந்திஹி

பாவாஸ்ஸயு: ஷட்விதாஸ்தஸ்யமாத்ருஜா: பித்ருஜாஸ்ததா

வியாக்யானம்— த்வங்மாம்ஸசோணிதம் இதி - த்வக்கு மாம்ஸம் ரக்தம் எனும் இவைகள் மாத்ருத:ச - அன்னையினிடமிருந்து, பவந்திஹி - உண்டாகின்றனவன்றோ, தஸ்ய - சரீரத்திற்கு மாத்ருஜா: - அன்னையினிடமிருந்து உண்டாவனவும் ததா பித்ருஜா: தந்தையினிடமிருந்து உண்டாவனவுமாகிய பாவா: - பாவங்கள் ஷட்விதா: ஸ்யு: - ஆறுவிதங்களாகும்.

பொழிப்புரை—த்வக்கு மாம்ஸம் ரக்தம் இவைகள் அன்னையினிடமிருந்து உண்டாவனவன்றோ தேஹத்திற்குத் தாய்தந்தையரிடம் உண்டாகும் தாதுக்கள் அறுவகையாகும்.

ஸ்லோகம்

ரஸஜா சூக்ஷ்மஜாஸஸப்தஸம்பூதாஸ்வாத்ஜாவயா ।

ரஸஜா ஆத்மஜாஸஸப்தஸம்பூதாஸ்வாத்ஜாஸ்ததா

வியாக்யானம்:—ரஸஜா: - (பின்சொல்லப்படுகின்றவனாகிய) ரஸஜங்களாகிய ஸப்த - ஏழும், ஆத்மஜா:- (ஆத்மஜங்களென) பின்சொல்லப்படுகின்றனவாகிய ஏழும் ததா - அங்ஙனமே ஸ்வாத்மஜா - ஸ்வாத்மஜங்களென்னப்படுவனவும் ஸம்பூதா: - கூடியனவாகின்றன.

பொழிப்புரை:—ரஸஜங்களெனப் பின்சொல்லப்படுகின்றனவாகிய ஏழும் ஆத்மஜங்களென்னப்படுவனவாகிய ஏழும் அங்ஙனமே ஸ்வாத்மஜங்களென்னப்படுவனவும் கூடியனவாகின்றன.

ஸ்லோகம்.

ஹ்ருதயஸ்தோணிதஜேஹொ பஜாஹீஹயகூஹ்மஹி ॥

ஹ்ருதயஸ்தோணிதஜேஹொ பஜாஹீஹயகூஹ்மஹி : (கக)

ம்ருதவ: சோணிதம் மேதோமஜ்ஜாப்லீஹாயக்ருத்குதம்

ஹ்ருதநாபீதபேவமாத்பா: ஸ்ய: பாவாமாத்ருபவாமதா:

வியாக்யானம்—சோணிதம் - 1 க்தம், மேத: - ஹ்ருதயத்திலுள்ள மாம்ஸவிசேஷம் மஜ்ஜா - எலும்புநரம்புகளில்நிகழும்கசிவுப்லீஹா-குல்மம்-என்னப்படும் வயிற்றின் இடப்பக்கத்தில் உள்ள மாம்ஸம் யக்ருத்-காலகண்டமென்னப்படுவது வயிற்றின்வலப்பக்கத்திலுள்ளமாம்ஸம், குதம்-அபானம், ஹ்ருத- மார்பினின்தாமரைபோன்றுள்ளஹ்ருதயம் நாபீ - தொப்புள், இதிலேவ மாத்யா:- எனும் இவைமுதலிய, ம்ருதவ: - மிருதுவாயுள்ள, பாவா: - பாவங்கள், மாத்ரு பவா: - அன்ணையினிடமிருந்துண்டாவன என்றுமதா: - சொல்லப்படுவன.

பொழிப்புரை—1 க்தம், மேதஸ், மஜ்ஜை, ப்லீஹா, யக்ருத, குதம், ஹ்ருத், நாபீ, இவைமுதலிய மிருதுவாகியபாவங்கள் அன்ணையிடமிருந்துண்டாவன என்பதாம்.

ஸ்லோகம்

ஸூக்ஷ்மரொகிஷஹ்ராய-ஸிராயபநயொநவரஃ ॥

ஸூக்ஷ்மரொகிஷஹ்ராய-ஸிராயபநயொநவரஃ : (கஉ)

ச்மச்சுருரோமநகசநாயுஸிராதமநயோநகா:

தசநா: சுக்ரமித்யாதிஸ்திரா: பிதருஸமுத்பவா:

வியாக்யானம்—ச்மச்சுரு (முகத்திலுள்ளரோமம்) மச்சுரோம - ரோமம் (மற்றஇடங்களிலுள்ளரோமம்) கச: - தலையிலுள்ளனவாகிய கேசங்கள், ஸ்நாயு - வலை எனும் தாதுவிசேஷம் ஸிராதமநய: - ஸூக்ஷ்ம ஸ்தூலநாடிகள் நகா: - நகங்கள், தச: - பற்கள் சுக்ரம் - ரேதஸ் இத்யாதிஸ்திரா: - இது முதலிய ஸ்திரமாகிய அம்சங்கள் பிதருஸமுத்பவா: - உந்தையினிடமுண்டாவன.

பொழிப்புரை—மீசை ரோமம் கேசம் வளை ஸ்கிசுத்மஸ் தூல
நாடிகள் நகம் பல் சுக்ஸம் இதுமுதலியனவாகிய அம்சங்கள்
தந்தையினிடமுண்டாவன.

ஸ்ரீலோகம்.

ஸ்ரீரொபவதிவ-கண-கா வுபிஷ்ண-கம-ஸி-கி ||

சுமெராயம்பகவதஸாஹ ஐதராஹீநுரஸஜாநிதஃ (கந)

சரீரோபசுதிர்வரணை வருத்தி ஸ்த்ருப்திர்பலம்ஸ்திதி:

அல்லாவுபத்வம் உத்ஸாஹ: இதயாதீந்ரஸஜாந்விது:

வியாக்யானம்:—சரீரோபசிதி:- சரீர உற்பத்திகாலத்தில் உள் ளபருமன், வர்ண: - நிறம், வ்ருத்தி: - க்ரமமாய்வளருதல், த்ரு ப்தி: - பூரிப்பு, பலம் - வலிமை, ஸ்திதி: - அவயவங்களின் உறுதி த்தன்மை அலோலு பத்வம் - க்ருபணத்தன்மையின்மை, உத் ஸாஹ: - உற்சாகம், இத்யாதீந் - இது முதலியவை, ரஸஜாந்- தா துவிசேஷத்தாலுண்டாயின என்று, விது: - அறிகின்றனர்.

பொறிப்புரை— உற்பத்திகாலத்திலுள்ள பெருமன் நிறம் வளருதல் பூரிப்பு வலிமை அவயங்களின் உறுதித்தன்மை, க்ரு பணத்தன்மையின்மை, உற்சாகம் இவை முத்தியை தாது விசேஷத்தால் உண்டாவன என்பதாம்.

ஸ்ரீலோகம்

இவ்வாறு செல்லும் பொழுது வாயிற்சாலைகளிலாவதா ||

பயதொழுகாமோய் ஸெந்நியாண்தெவிராதஜாஃ! (கச)

இச்சாத்வேஷஸும்துக்கம் தர்மாதர்மௌ சபாவநா
ப்ரயத்னோ ஜ்ஞாநமாயு: செந்திரியாணிக்யேவமாத்மஜா:

வியாக்யானம்:—இச்சா - விருப்பம், த்வேஷ: - வெறுப்பு, ஸுகம் - ஷ்டி, துக்கம் - ஷ்டி, தர்மாதர்மௌ - புண்ணியபாவங்கள் பாவநா - ஸ்மரணேஹதுவாகிய ஸம்ஸ்காரம் ப்ரயத்ந: - முயற்சி ஜ்ஞாநம் - அறிவு, ஆயு: - ஆயுள், இந்திரியாணி - இந்திரியவ்யாபாரம் இத்யேவம்-இவைமுதலியன, ஆத்மஜா: - ஜீவனாஸ் உண்டாவன.

பொழிப்புரை— இச்சை, துவேஷம், ஸுகம், துக்கம், புண்ணியபாவங்கள் பாவனை முயற்சிஞானம் ஆயுள் இந்திரியவி யாபாரம் இவமுதலியன ஜீவனால் ஏற்படுவன.

ஸ்லோகம்

ஜோதெஜ்யாணிஸூவணம் ஸுஸூக்தமஹம் ||
ரஸநம்வூரணத்தூஹம் வஹகெஷாம்வமொவராம் |
ஸஜ்ஜஸூக்தஸூயாரஹம் ரஸொமஸூதிகூராக || (௧௫)

ஞானேந்திரியாணிஸ்ரவணம் ஸ்பர்சனம் தர்சனம் ததா
ரஸநம் க்ரணமித்யாஹம்: பஞ்சதேஷாம் சகோசரா:
சப்த: ஸ்பர்சஸ்ததாஸூபம்ரஸோகந்த இதிக்ரமாத்

வியாக்யானம்:—ஞானேந்திரியாணி - ஞானேந்திரியங்கள்,
ஸ்ரவணம் - காது, ஸ்பர்சநம் - தொக்கு, தர்சநம் - கண், ரஸ
நம் - நாவு, க்ரணம் - மூக்கு, இதி - என்று, பஞ்ச - ஐந்துள்ள
றும், ஆஹம்: - சொல்லுகின்றனர். தேஷாம் - அவைகளின்
கோசரா:ச - விஷயங்களும், க்ரமாத் - முறையே, சப்தம்-சப்தம்
ஸ்பர்ச: - ஸ்பர்சம், ஸூபம் - உருவம், ரஸ: - ரஸம், (சுவை) கந்
த: - வாஸனை, இதி - என்று சொல்லப்படுகின்றன.

பொழிப்புரை—ஞானேந்திரியங்கள் காது தோக்குகண் நாவு
மூக்கு என்று ஐந்துள்ளன. அவைகளின் விஷயங்களுமுறையே
சப்தம் ஸ்பர்சம் ஸூபம் ரஸம் கந்தம் என்று சொல்லப்படுகின்
றன

ஸ்லோகம்

வாக்ஸூராம் ஹிமஹொவஸூநாஹம் கரெஜ்யாணிஹி |
வஹமஹாமஹி விஸமஹதயங்கூராக ||
கரெஜ்யாணாம் ஜாஜ்யாநஜெஸெவொஹயாதகம்
க்யாஸெஷாம்நொவஹிரஹொகாரஸூதம் வரம்
சூதம் க்ரணத்தூஹம்ஸூதம்வெகிவதஸூயம் || (௧௬)

வாக்ஸூராம்ஹிஹிமஹொவஸூநாஹம்: கர்மேந்திரியாணிஹி
வசநாதாநகமநவிஸர்கதய: க்ரமாத்

கர்மேந்திரியானும் ஜாநியாந்மநஸ்சைவோபயாத்மகம்
க்ரியாஸ்தேஷாம் மஹேபுத்தி ரஹங்காரஸ் தத் பரம் .
அந்தஃ கரணமித்யாஹுஃ சித்தம் சேதிக்ருஷ்டயம்

லியாக்தானம்:—வாக்கராங்க்ரிகுதோபஸ்தாநி - வார்த்தை
(வாக்)பாணி பாதம் அபானவாம் குஹ்யம் இவைகள் கர்மேந்த்ரி
யாணி - கர்மேந்த்ரியங்களென்று விது: - என்றிறிதநாந் தேஷா
ம், கர்மேந்த்ரியாணம் - கர்மேந்த்ரியங்களின் க்ரியா: - கிரியை
கள், க்ரமாத் - முறையே, வசனாதானகமநவிஸர்க்ரதய: - வசனம்,
வாங்குதல், போதல், விடுதல், ஆனந்தித்தல் இவைகள்
என்று ஜாநீயாத் - அறிசு மந: - மனமானது உபயாத்மகம் - இருவ
கையிந்த்ரியங்களோடு விஷயங்களில் பிரவர்த்திக்கின்றது, மந: -
மனம், புத்தி: - புத்தி அஹங்காரம் - அஹங்காரம், சித்தம் -
சித்தம், இதி - என்று சதுஷ்டயம் - நான்கும் அந்த: - கரணம்,
இதி - அந்தக்கரணமென்று, ஆஹம்: - சொல்லுகின்றனர்.

போழிப்புரை—வாக்கு பாணி பாதம் குஹ்யம் குதம் இவை கர்மேந்திரியங்களென்னப்படுவதாம். அந்தக்கர்மேந்திரியங்களின் கிரியைகள் முறையே, வகனம் பெற்றுக்கொள்ளுதல் போதல் விடுதல் ஸுகித்தல் எனும் இவைகளாம். மனமானது ஞானகர்மேந்திரியங்களோடு கலந்து பிரவர்த்திக்கின்றதாம். மனோ புத்தி சித் தாஹங்காரம் எனும் இந்நான்கும் அந்தக்கரணம் என்னப்படும்.

ஸ்ரீலோகம்

ஸஹபுஹுஹுஹுவிஷயளவிஜ்ஞயளநஸஹுயா: ।

ஸ்ரீசிவகிஷிகௌடி)ா வ-பிஸூ)ாநிஸ்யாதிகா ||

சுஹுஜெத) ஹம் கரஸ்ஸித் வெதய தெயதம் ;

ஸகாவலி^யஃ காரணம் மனவெதாதிபாதிதம் || (20)

ஸுகமதுக்கம் சவிஷ்டயௌ வஜ்ஞேயௌமநஸுக்கிரியா
ஸ்மருதி பீதி விகல்பாத்யா புத்திஸ்யாந்நிஸ்யாத்மிகா
அஹம்மமேத்யஹங்காரஃ சித்தம் சேதயதேயதஃ
ஸ்த்வாக்யமந்நுகரணம் குணபேதாத்நிதாமதம்

வியாக்யானம்—மநஸு - மனவிற்கு, ஸுகம் - ஸுகமும், துக்கம்ச - துக்கமும், விஷயௌ - விஷயங்களென்று, விஜ்ஞேயௌ - அறியத்தக்கவைகளாம், கிரியா - கிரியைகள் ஸ்ம்ருதிபீதிவிகல்பாத்யா - நினைவுபயம் விகல்பம் முதலியனவாம், புத்தி - புத்தியானது நிச்சயாத்மிகா - நிச்சயவடிவமாம், அஹம்மம் - யான் எனது, இதி - எனது, அஹங்கார - அஹங்காரமாம், யத - யாதொருகாரணத்தில் ஸீசதயதே - சிந்திக்கச்செய்கின்றதோ தத் - ஆதலால் சித்தம் - சித்தமென்பதாம், ஸத்வாக்யம் - ஸத்துவமென்னப்படும், அநத.கரணம் - அநத.கரணமானது குணபேதாத - குணபேதத்தால் த்ரிதா - மூவகையாய் மதம் - கொள்ளப்பட்டது.

பொழிப்புரை—மனவிற்கு ஸுகதுக்கங்கள் விஷயங்களாம். கிரியைகள் நினைவுபயம் விகல்பம் முதலியனவாம். புத்தியானது நிச்சயவடிவமாம். யான் எனது என்பது அஹங்காரமாம். சிந்திக்கின்றமையால் சித்தம் என்பதாம். ஸத்துவமென்னப்படும் அநதக்கரணம்குணபேதத்தால் மூவகையாயுள்ளது.

ஸ்லோகம்.

ஸகூரஜஸூஜிதமணாலகூரதஸூலிகாஃ ।

சூலிகுஸூலி டொடுகூரூலி ஹ்ருதயோர்தாஃ ॥

ரஜஸோ ராஜஸாலாவாஃ காஃகூரூலிகாஃ ।

நிஜாஹஸுபுரோஜாஜிவம்வநாநாஜுரூலா -காலஸா. ॥ (௨௨)

ஸத்வம் ரஜஸ்தம் இதி குணஸ்ஸத்வா துஸாத்விதா.

ஆஸ்திக்யசுத்தி தர்மைகருசிப்ரப்ருதயபாமதா.

ரஜஸோ ராஜஸாபாவாஃ காமக்ரோதமநாதய.

நித்ராலஸ்ய ப்ரமாதாதிவஞ்சநாத்யாஸ்து தாமஸா.

வியாக்யானம்:—ஸத்வம், ரஜஸ், தம், இதி, - ஸத்வம் ரஜஸ்தம்ஸ் என்று, குண: - குணங்களாம் 'ஸத்வாத்து - ஸத்துவத்தினால் (நிகழ்வனவாகிய) ஆஸ்திக்ய சுத்தி தர்மைகருசிப்ரப்ருதய: - ஆஸ்திகத்துவம் சீசாசம் தர்மத்திலேயே பிரியம் முதலியன ஸாத்விதா - ஸாத்விதங்களாம் ரஜஸ: - ரஜஸினால் காமக்ரோத

ஸஷபெஸூத்ம் 3-வா தாவெவவித்ருவெடு க்ஷீதாயுதீஃ।
 வலம்வமநாசாயொஃ ஸுஸ-புஸுஸ-நெந்திரயம் ॥

உதெத் வணைவெகெவாகுங் உதெந்மநிநுந்தயா ।

வ் வுராணரீதீரநி வங் வகிபாணி ருக்ஷதா ॥

புராணாவாழிளதயாவூரநிலரீநொடாநவங்ஜகாந் ।

நாமம் சுஞ்ரிபங் வகூகாந் வெவடித் தம் ஜயம் ॥ (உசு)

உசெசெதாவாய்விசூதிவ்யாமுணாதிவாவவம் ॥

ஸப்தஸ்ஸரோத்ரம் முகரதாவைசித்ரியம்ஸுக்ஷ்மதாத்ருதி:

பலம்சகநாத்வாயோ: ஸ்பர்ஸஸ்சஸ்பர்ஸதேந்த்ரியம்

உத்க்ஷேபணமபக்ஷேபாகுஞ்சநெகமநம் ததா

ப்ரஸாரணமிதீமாநி பஞ்சகர்மாணி ரூக்ஷதா

ப்ராணாபாநௌ ததாயநாஸமாநோதாநஸம்ஜஞகார்

நாகம் கூர்மம்ச க்ருகரம் தேவதத்தம் தநம் ஜயம்

தஸைதாவாய் விக்ருதிஸ்ததா க்ருஹ்ணாதிலாகவம்

வியாக்யானம்:—சப்தம் - சப்தம், ச்ரோத்ரம் - ச்ரோத்ரேந்
 திரியம் முகரதா வைசித்ரியம் - பேசுந்தன்மையின்விசேஷம்
 ஸுக்ஷ்மதா - ஸுக்ஷ்மத்துவம், த்ருதி: - தைர்யம் பலம் ச - பல
 மெனும் குணங்கள் சகநாத் - ஆகாயத்திலிருந்து பெறப்பட்ட
 டன. வாயோ: - வாயுவினின்றும் ஸ்பர்ச: - பரிசம், ஸ்பர்சநேந்
 த்ரியம் - தொக்கிந்திரியம் உத்க்ஷேபணம் - உயரக்கிளம்புதல்
 அபக்ஷேபாகுஞ்சநே - கீழிறங்குதல் குறுக்குப்பாய்தல், கமநம் -
 செல்லுதல் ப்ரஸாரணம் - பரவுதல், இதி - என்று இமாநி -
 இந்த பஞ்சகர்மாணி - ஐந்துகர்மங்களையும், ரூக்ஷதா - கடினத்
 தன்மை, ப்ராணாபாநௌ - ப்ராணுபானன் இவைகளையும் வ்யர்ந
 ஸமானொதாநஸம்ஜஞகார் - வியானஸமான உதான என்பவைக
 ளையும் நாகம் - நாகளையும் கூர்மம் - கூர்மளையும் க்ருகரம் - க்ரு
 பும்தேவதத்தம் - தேவதத்தளையும் தனஞ்ஜயம் - தனஞ்
 பும் ஆகிய ஏதா: - இந்த தச - பத்து வாயுவிக்கருதி: -
 வாயுவிகாரங்களையும் லாகவம் - லகுத்தன்மையையும் க்ருஹ்ண
 தி - பெறுகின்றது.

பொழிப்புரை:—சப்தம் காது பேசுந்தன்மையின்விசேஷம்
 ஸுக்ஷ்மத்துவம் தைர்யம் பலம் எனும் குணங்களை ஆகாயத்தி
 லிருந்து கிரஹிக்கின்றது. வாயுவினின்றும் பரிசம் தொக்கு இவை
 களையும் உத்க்ஷேபணம் அபக்ஷேபணம்ப்ரஸாரணம் கமநம் ஆகு

ஞ்சரம் எனும் ஐந்துகர்மங்களையும் ப்ராண அபானவ்யான உதா
நஸமானநாக கூர்மக்ருகர தேவதத்தனஞ்ஜய எனும் இந்தப்ப
த்து வாயுவிக்காரங்களையும் லகுத்தன்மையையும் கிரஹிக்கின்றது.

ஸ்லோகம்.

தெஷாஷுபுதரஃ ப்ராணஃ நாவலி கணாடிவஸ்தித் ;
வரத்யஸௌ நாவிகயோநாபௌ ஹ்ருதயபங்கஜே ||
ஸப்தோச்சாரணநித் வாஸோச்வாஸாதேரிகாரணம் (உஅ)

தேஷாம் முக்யதரஃ ப்ராணஃ நாவலி கண்டாதவஸ்தித் ;
சரத்யஸௌ நாவிகயோநாபௌ ஹ்ருதயபங்கஜே
சப்தோச்சாரணநித் வாஸோச்வாஸாதேரிகாரணம்

வியாக்யானம்:—தேஷாம் - அவைகளுள் முக்யதரஃ-முக்கிய
மாயுள்ள ப்ராணஃ - பிராணனானது நாவலி: - நாவலிக்குமேல் கண்
டாத் - கண்டத்துக்குக்கீழ் அவஸ்தி-இருக்கின்றது அவஸௌ-
இந்த (பிராணனானது) நாவிகயோ: - மூக்குகளின் (வழியாய்)
நாபௌ - நாபியிலும் ஹ்ருதயபங்கஜே - ஹ்ருதயகமலத்திலும்
சரதி - ஸஞ்சரிக்கின்றது சப்தோச்சாரண நிச்வாசோச்வாஸா
தே: அபி - சப்தங்களை உச்சரித்தல் உச்சவாஸம் நிச்வாஸமுத
லியதற்கும் காரணம் - ஹேதுவாயுள்ளது.

பொழிப்புரை—அவைகளுள் முக்யமாயுள்ள பிராணனானது
நாவலிக்குமேல் கண்டத்திற்குக்கீழ் உள்ளது. மூக்குகளின்வழி
யாய் நாபியிலும் ஹ்ருதயகமலத்திலும் ஸஞ்சரிக்கின்றது. சப்தோ
ச்சாரணம் மூச்சிழுத்தல் மூச்சுவிடுதல் முதலியவற்றிற்கும் கார
ணமாயுள்ளது.

ஸ்லோகம்.

சுவாநஸுமபுஷ்டிபெருகடிஜெவாடிபெருவஸி |
நாவிகணெவக்ஷணயொரொஜாநபஷுநிஷுதி |
தஸுபி-பெருவாஷுடிவஸமஃ கரிஷ்மதித் || (உஆ)
அபானஸ்து குதேமேட்ரே கடிஜங்கோதரேஷுவபி

நாபிகண்டே வங்குணையோருருஜாதுஷுதிஷ்டதி

தஸ்யமூத்ரபூரிஷாதிவிஸர்க்கம் கர்மகீர்த்தித:

வியாக்யானம்—அபான: து - அபானனாது குதே - ஆஸனத்திலும் மேட்ரே - குஹ்யத்திலும், கடிஜங்கோதரோஷு அபி-இடைமுழங்கால் வயிறு இவைகளிலும் நாபிகண்டே-நாவியிலும் கண்டத்திலும் வங்குணையோ: - துடைகளின் ஸந்தியிலும் ஊருஜாதுஷு - துடைமுழங்கால்களின் மததியங்கலாகிய இடங்களிலும் திஷ்டதி - இருக்கின்றது தஸ்ய - அந்த அவானனுடைய கர்ம - காரியமானது மூத்ரபூரிஷாதிவிஸர்க்க: - முத்திரமலமுதலியமோசனம் கீர்த்தித: - என்றுசொல்லப்பட்டது.

பொழிப்புரை—அபானனாது ஆஸனத்திலும் குஹ்யத்திலும் இடைமுழங்கால் வயிறு இவைகளிலும் நாவியிலும் கண்டத்திலும் துடைகளின் ஸந்திகளிலும் துடைமுழங்கால்களுக்கு நடுவிலுள்ள இடங்களிலும் இருக்கின்றது. அதன் காரியமானது முத்திரமலாதிமோசனம் என்க.

ஸ்லோகம்

வ்யாநோக்ஷிஸ்ரோத்ரமூஷேஷஜீஹ்வாஸ்திரணேஷுதிஷ்டதி |
ப்ராணாயாமபூதித்ராமத ஹணாடிஸூகரீடவ || (௩௦)

வ்யாநோக்ஷிஸ்ரோத்ரமூஷேஷஜீஹ்வாஸ்திரணேஷுதிஷ்டதி
ப்ராணாயாமத்ருதித்யாகக்ரஹணாத்யஸ்யகர்மச

வியாக்யானம்—வ்யாந: - வியானனாது அக்ஷிஸ்ரோத்ரமூஷேஷ - கண் காது பாதக்கறடுகளிலும் ஜீஹ்வாக்ரானேஷு - நாவு மூக்குகளிலும் திஷ்டதி - இருக்கின்றது அஸ்ய - இதனுடைய கர்ம - கர்மமானது ப்ராணாயாமத்ருதித்யாகக்ரஹணதி - பிராணாயாமத்தின் கும்பகரேசகபூரகம் முதலியவாம்.

பொழிப்புரை—வியானனாது கண் காது பாதக்கறடு நாக் கு மூக்கு இவ்விடங்களில் இருக்கின்றது. இதன் கர்மமானது பிராணாயாமத்தின் பூரகரேசககும்பகம்முதலியனவாம்.

ஸ்ரீலோகம்.

ஸகிதேநாவ்யாபுநிவிவஸாந்வஹிநாஸஹ ।

அம்மைத் திவ்வியப்பொருள் - நாயிரப்பொருள் - ஸ்ரீமதாழ்வாரது //

ஊதாய் தரவாதுவழி மாநயநு றெஹவ-வீக்யு || (௩௨)

ஸமானோவ்யாப்யநிகிலம் சரீரம் வஹ்நிநாஸஹ

தனி: ஸப்ததிஸஹஸ்ரேஷு நாமரத்திரேஷுஸஞ்சரந்

புக்தபீதாஸாந் ஸம்காநயந் தேஹ புஷ்டிக்ருத்

வியாக்யானம்—ஸமாந: - ஸமானனாது வஹ்நிநா ஸஹ - அக்கிரியோடுகூட, நிகிலம், சரீரம் - ஸதல சரீரத்தையும் வ்யாப்ய - வியாபித்துக்கொண்டு த்விஸப்ததிஸஹஸ்ரேஷு - எழுத்திராயிரங்களாகிய நாடிரந்த்ரேஷு - நாடிக்வரங்களிலும் ஸஞ்சரந் - ஸஞ்சரிக்கின்றதாய் புக்தபீதரஸாந் - புசிக்கப்பட்டதும் அருந்தப்பட்டதுமாகிய ரஸங்களை ஸம்பக்-ஆரயந் நன்குகொண்டு சேர்க்கின்றதாய் தேஹபுஷ்டியைச் செய்கின்றது.

பொழிப்புரை.—ஸமானனானது அக்கிரியோடுகூட ஸகல சரீரத்தையும் வியாபித்துக்கொண்டு எழுபத்திராயிரம் நாடித்து வாரங்களிலும் ஸஞ்சரிக்கின்றதாய், புசிக்கப்பட்டதும் அருந்தப் பட்டதுமாகிய ரஸங்களை நன்குகொண்டு சேர்க்கின்றதாய்த்தே ஹபுஷ்டியைச் செய்கின்றது.

ஸ்ரீலோகம்.

உதாரணம்: பொடியொடாடுவதென்பதொருவகையாகும்.

கலை-1 ஸ்டுடினெனா நயநா கலைணாடிபுக்கி-கம் || (௩௩)

உதாந்: பாதயோராஸ்தேதஹஸ்தயோரங்கஸந்திஷு

கர்மாஸ்யதே ஹோந்நயநோ தக்ரமனாதிப்ரகீர்த்திதம்

வியாக்யானம்—உதாரணம் - உதானஞானது பாதயோ : - கால்
களிலும் ஹஸ்தயோ : - கைகளிலும் அங்கஸந்திஷு - அங்கஸந்
திகளிலும் ஆஸ்தே - இருக்கின்றது அஸ்ய - இதன் கர்ம - கரு
மமானது தேஹோந்ரயநோத்க்ரமணி - தேஹத்தை எழுந்திரு
க்கச்செய்தல் மேல்கிளம்பச்செய்தல் முதலியது என்று ப்ரகீர்த
திதம் - சொல்லப்பட்டது.

பொழிப்புரை—உதானன் கால்களிலும் கைகளிலும் அங்கஸந்திகளிலும் இருக்கின்றது. இதன் (கர்மமா) தொழிலானது எழுந்திருக்கச் செய்தல் மேல்கிளம்பச் செய்தல் முதலியது என்க,

ஸ்லோகம்.

கவாழி யாதநாஸித்ய வஃவநாமாடியஸூதாஃ ।
உதாராழிநிமேஷாதிசூதாதிபாஸாதிகம் கர்மாத் (௩௪)
தந்திரீப்ரக்ருதிசோகாதிதேஷாம் கர்மப்ரகீர்த்திதம் ।

தவகாதிதாதாநாச்ரித்ய பஞ்சநாகாதய: ஸ்திதா:
உத்காராதி நிமேஷாதி சூதாதிபாஸாதிகம் கர்மாத்
தந்திரீப்ரக்ருதிசோகாதிதேஷாம் கர்மப்ரகீர்த்திதம்

வியாக்யானம்.—நாகாதய: - நாகன்முதலிய பஞ்ச - ஐந்து ம் (கர்ம, க்ருகர, தேவதத்த, தனஞ்ஜயர்கள்) தவகாதிதாதாந் - தொக்குமுதலியதாதுக்களை ஆச்ரித்ய - ஆசிரயித்துக்கொண்டு ஸ்திதா. - இருக்கின்றன தேஷாம் - அவைகளின் கர்ம - தொழிலானது கர்மாத் - முறையே, உத்காராதி - கக்குதல்முதலியது, நிமேஷாதி - இமைகொட்டுதல்முதலியது சூதாதிபாஸாதிகம் - பசிதாகம் முதலியது தந்திரீப்ரக்ருதி - சோம்பல்முறித்தல்முதலியது சோகாதி - சோகமடைதல் முதலியது என்று ப்ரகீர்த்திதம் - சொல்லப்பட்டது.

பொழிப்புரை.—நாகன் முதலிய ஐந்துவாயுக்களும் தவக் முதலியதாதுக்களைப்பற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளின் தொழில் முறையே, கக்குதல் முதலியது இமைகொட்டுதல் முதலியதுபசிதாகம்முதலியது, சோம்பல்கொட்டாவிமுதலியது சோகம்முதலியது என்பதாம்.

ஸ்லோகம்.

சுஜெஷுரொமகாராஹவஃ ஶீஷ்வாகவ்ஸுபாஸதாஃ ।
சுஜெஷுரொமகாராஹவஃ ஶீஷ்வாகவ்ஸுபாஸதாஃ ॥
செயரவிகா தபாடித ஜாதாஸநாஸநா (௩௫)
செயரவிகா தபாடித ஜாதாஸநாஸநா (௩௫)

அக்நேஸ்து ரோசகம் ரூபம் தீப்தம் பாகம் ப்ரகஸ்தாம்
அமர்ஷ தீக்ஷணஸூக்ஷ்மாணம் ஓஜஸ்தேஜஸ்து சூரதாம்
மேதாவிதாம் ததாதத்தே ஜலாத்தரஸநம் ரஸம்
சைத்யம் ஸ்நேஹம் த்ரவம் ஸ்வேதம்காத்த்ராத்மிருதுதாமபி

வியாக்யானம்—அக்ஷே - அக்கிரியினிடமிருந்து ரோசகம் -
நேத்திரேந்திரித்தையும் ரூபம் - உருவத்தையும் தீப்தம் - வெ
ண்ணிறம்சென்னிறம்முதலிய நிறங்களையும் பாகம் - (உண்ட
உணவை)ப்பாகமசெப்தல்முதலியதையும் ப்ரகாசதாம் - விளக்க
த்தையும், அமர்ஷதீஹ்ணஸூக்ஷ்மாணம் - பொறுமையின்மை
கடுரத்தன்மை இளைப்புற்றிருத்தல் இவைகளையும் ஓஜஃ - சரீரஸ்
திதிஹேதுவாகிய குணவிசேஷத்தையும் தீதஜ - ஸந்தாபத்தை
யும், சூரதாம் - பராக்கிரமத்தையும் மேதாவிதாம் - புத்திசாலித்
தன்மையையும், ஆதத்தே - கிரஹிக்கின்றது. ஜலாத், து - ஜலத்
தினின்றும ரஸநம் - நாவையும், ரஸம் - ரஸத்தையும், சைத்யம்-
சீதத்தையும் ஸ்வேஹம் - அடர்ந்திருத்தலையும், த்ரவம் - த்ரவத்
தையும் ஸ்வேதம் - வியர்வையையும், காத்ராத்மிருதுதாம் - அங்
கங்கள் மிருதுவாயிருத்தலையும் கிரஹிக்கின்றது.

பொழிப்புரை:—அக்கிநியிடமிருந்து நேத்திரேந்திரியம் உருவம் வெண்மைமுதலிய நிறம் உண்ட உணவை ஜடராக்கியால் பாகம்செய்தல் முதலியது விளக்கம் பொறுமையின்மை கொடுந்தன்மை இளைப்புற்றிருத்தல் இவைகளையும் ஒஜஸ் தேஜஸ் சூரத்தன்மை மேதாவித்தன்மை இவைகளையும் கிரஹிக்கின்றது ஜலத்தினின்றும் நாவையும் ரஸத்தையும் சீதளத்தன்மையையும் அடர்ந்திருத்தலையும் த்ரவத்தையும்வியர்வையையும், அங்கங்கள் ம்ருதுவாயிருத்தலையும் கிரஹிக்கின்றது

ஸ்ரீலோகம்.

உருகெழுநா னென்றி யமையெனெழுநா னெயெய்ந்ந ளுளா
 ஸமஸுஜிநாம்பெருவூர்திநா னெயெய்ந்ந ளுளா ॥ (உரு)

பூமோக்ரணைந்திரியம் கந்தம்ஸ்தைர்யம்தைர்யஞ்சஸௌரபம்
த்வகஸ்ருங்மாம்ஸமேதோஸ்திமஜ்ஜாசக்ராணிதாதவ:
அந்நம்பும்ஸாசிதம் த்ரேதாஜாயதே ஜடராக்கிரா

வியாக்யானம்:—பூமீ: பூமியிலிருந்து க்ரணைந்திரியம் -
நாசியிந்திரியத்தையும் கந்தம் - நாற்றத்தையும் ஸ்தைர்யம் - கன
த்தையும் தைர்யம் - தைரியத்தையும் கௌரவம் - பருமனையும்
அடைகின்றது. த்வகஸ்ருங்மாம்ஸமேதோஸ்தி மஜ்ஜாசக்ராணி-
தொக்கு ரத்தம் மாம்ஸம் மேதஸ் (உணவு) எலும்பு மஜ்ஜை சுக்
கிலம் இவைகள் தாதவ: - தாதுக்களென்னப்படும், பும்ஸா -
மனிதனால் அசிதம் - உண்ணப்பட்ட அந்நம் - உணவானது ஜட
ராக்கிரா - ஜடராக்கிரியால் த்ரேதா - மூவகை ஜாயதே - ஆகி
ன்றது.

பொழிப்புரை.—ப்ருதிவியிலிருந்து க்ரணைந்திரியம் நாற்றம்
கனம் தைரியம் பருமன் இவைகளைப்பெறுகின்றது. தொக்கு
உதிரம் மாம்ஸம் மேதஸ் எலும்பு மஜ்ஜை சுக்கிலம் இவைகள்
ஸப்ததாதுக்களாம். மனிதனுடிகுக்கப்பட்ட உணவுஜடராக்கிரி
யால் மூவகையாகின்றது

ஸ்லோகம்

ஸௌவிக்ஷாஹமஸ்யாசு ஸ்யுரோஜாஸ்தாஸ்ய ஜெக |

ஸௌ கநிக்ஷாஹமஸ்யாசு தஸ்யாநுந்யோந் || (௩௬)

மலம் ஸ்தவிஷ்டோபாக: ஸ்யாநமத்யமோமாம்ஸதாம்வ்ரஜேத்
மந:கநிக்ஷ்டோபாகஸ்யாத்ஸமாநநமாமம்ந:

வியாக்யானம்—மலம் - மலமானது ஸ்தவிஷ்டம் - ஸ்தூலமா
கிய பாக: - அம்சம் ஸ்யாத: - ஆகும் மத்யம: பாக: - மத்திம
பாகமானது மாம்ஸதாம் - மாம்ஸத்தன்மையை வ்ரஜேத்- அடைய
யும் மந: - மனமானது கநிக்ஷ்ட: - ஸுசிஷ்டமத்தன்மையுடைய
பாக:ஸ்யாத் - அம்சமாம் தஸ்மாத் - ஆதலால் மந:- மனமானது
அந்நமயம் - அந்நமயம் என்னப்படுவதாம்.

பொழிப்புரை—மலமானது ஸ்தூலமாகியபாகம். மத்திமபா
கம் மாம்ஸமாகின்றது. ஸுசிஷ்டமபாகமானது மனமாகின்றதாத
லின் மனம் அந்நமயமென்றுசொல்லப்படுகின்றது.

உசுத

வியாக்யானம்:—தேஜஸ - தேஜஸி (அக்கிரி) னுடைய
ஸ்தவிஷ்ட: - ஸ்தூலமாகிய பாகமானது அஸ்தி - எலும்பு ஸ்
யாத் - ஆகும் மஜ்ஜா - மஜ்ஜை எனும் தாதுவானது மத்யஸமுத்
பவ: - மத்திமபாகமாம் கரிஷ்டா - ஸூக்ஷ்மபாகமானது வாக்
மதா - வாக் என்று சொல்லப்படுவதாம் தஸ்யாத் - ஆதலால் ஜக
த் - ஜகமானது தோஜோபந்நாத்மகம் - அக்கிரி ஜலமந்நரூபமாக
உள்ளது.

பொழிப்புரை.—அக்கிரியினுடைய ஸ்தூலமாகிய பாகமானது எலும்பாகும். மஜ்ஜை எனும் தாது மத்திமபாகமாகின்றது ஸூக்ஷ்மபாகமானது வாக் என்னப்படுகின்றது. ஆதலின் ஜகமானது தேயுஜலாந்நரூபமாயுள்ளது.

ஸ்லோகம்.

லோஹிதாஜ்ஜாயதெ லாஸ்யம் லெஹாலாஸ்யஸிஹ்வம் ।
 லேஹஸாலீநிஜாயதெ கலீஜாவாலீஸிஹ்வம் । (௪௨)

லோஹிதாஜ்ஜாயதெமாம் ஸம்மேதோமாம்ஸஸமுத்வம்
 மேதஸோ அஸ்திரி ஜாயந்தே மஜ்ஜாவாஸ்திஸமுத்பவா

வியாக்யானம்—லோஹிதாத் - ரத்தத்தினின்றும் மாம்ஸம் - மாம்ஸமானது ஜாயதே - உண்டாகின்றது மேத - மேதஸ்ஸானது, மாம்ஸஸமுத்பவம் - மாம்ஸத்திலிருந்துண்டாவதாம் மேதஸ - மேதஸ்விலிருந்து, அஸ்திரி - எலும்புகள் ஜாயந்தே - உண்டாகின்றன மஜ்ஜா - மஜ்ஜை என்பது அஸ்திஸமுத்பவா:- எலும்பிலிருந்துண்டாவதாம்.

பொழிப்புரை—ரத்தத்தினின்றும் மாம்ஸமும் மாம்ஸத்திலிருந்து மேதஸ்ஸும் மேதஸ்விலிருந்து எலும்புகளும் எலும்புகளிலிருந்து மஜ்ஜையும் உண்டாகின்றது.

ஸ்லோகம்

நாப்யோவிலாஸ்யஸ்வா தாஸ்ய சக்ரம் மஜ்ஜாஸிஹ்வம் ।
 வாதவிதூகமொஸூத்ரபாதவஃ பரிசீகிந்தாஃ ॥ (௪௩)

நாட்யோபிமாம்ஸங்காதா த்சக்ரம் மஜ்ஜாஸமுத்பவம்
 வாதபித்தகபாஸ்சாத்ரதாதவஃ பரிசீர்த்திதாஃ

வியாக்யானம்.—மாம்ஸஸங்காதாத் - மாம்ஸச்சேர்க்கையில் நின்றும் நாட்யஃ அபி - நாடிகளும் உண்டாகின்றன. சக்ரம் - ரேதஸானது மஜ்ஜாஸமுத்பவம் - மஜ்ஜையிலிருந்துண்டாகின்றது வாதபித்தகபாஃ ச - வாயு பித்தம் சிலேஷ்மம் ஆகிய இவைகள் அத்ர - இத்தேஹத்தினில் தாதவஃ - தாதுக்கள் என்று பரிசீர்த்திதாஃ - சொல்லப்பட்டுள்ளன

போழிப்புரை.—மாம்ஸங்களிலிருந்து நாடிகள் உண்டாகின்றன. ரேதஸானது மஜ்ஜையிலிருந்துண்டாகின்றது. வாதபித்தகபங்கள் இத்தேகத்திலுள்ள தாதுக்கள் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளன.

ஸ்லோகம்

ஈஸாம் ஜலிஜலம் ஜெதயம் ரஸஸ்யாம்ஜலயொநவ ।

கூஸ்யாஷ்டாஸ்பர்ஷஸ்ய ஸவதஹிஸ்ரஷ்டணஸ்ரஷ்டி ॥

விதூஸ்யபவ்வகாரொபிசுத்ரஸ்யாம் ஜலயஸ்யம் ।

வஸாயாபிஷெவொஹதௌ ஜஜ்ஜாஸுஜலிவதீதஃ ॥

ஸபாஜலிதயாஸுதூஜதெவவஸைபவ்யுதெ । (சசு)

சுஸ்யாஸுரொஸம்வொஸ்யாசு ஷஷ்டயகூஸதத்யுய ॥

தசாஞ்ஜலிஜலம்ஜேதயம் ரஸஸ்யாஞ்ஜலயொநவ

ரக்தஸ்யாஷ்டௌ புரீஷஸ்யஸப்தஹிச்ஸேஷமஸாஸ்சஷட்

பித்தஸ்யபஞ்ச சத்வாரோ மூத்ரஸ்யாஞ்ஜலயஸ்த்ரயஃ

வஸாயாமேதஸொத்வௌது மஜ்ஜாத்வஞ்ஜலிஸம்மிதஃ

அர்த்தாஞ்சலிததாசுக்ரம் ததேவபலமுச்சயதே

அஸ்த்ராம்சரீரே ஸங்க்யாஸ்யாத்ஷட்டியுத்தம் சதத்ரயம்

வியாக்யானம்—ஜலம் - ஜலமானது தசாஞ்ஜலி - பத்துஅஞ்ஜலி பரிமாணமுடையதென்று ஜேதயம் - அறியத்தக்கது (அஞ்ஜலியெனின் இருசிரங்கைகள் என்பதுபொருள்) ரஸஸ்ய - ரஸத்திற்கு (அன்னஸாரத்திற்கு) நவ - ஒன்பது அஞ்ஜலயம் - அஞ்ஜலிபரிமாணங்களாம். ரக்தஸ்ய - ரக்தத்திற்கு அஷ்டௌ - எட்டு (அஞ்ஜலிகளாம்) புரீஷஸ்ய - மலத்திற்கு ஸப்த - ஏழு அஞ்ஜலி பரிமாணமாம் ச்ஸேஷமஸாஸ்சஷட் - கபத்திற்கு ஷட் - ஆறு (அஞ்ஜலிகளாம்) பித்தஸ்ய - பித்தத்திற்கு, பஞ்ச - ஐந்து (அஞ்ஜலிகளாம்) வஸாயா - மாம்ஸத்ரவத்திற்கு, த்ரயம் - மூன்று (அஞ்ஜலிகளாம்) மேதஸஃ - ஹ்ருதயமாம்ஸத்திற்கு த்வௌ - இரண்டாம் மஜ்ஜா - மஜ்ஜையானது அஞ்ஜலி ஸம்மிதஃ - ஓராஞ்ஜலி (யாம்) சுக்ரம் - ரேதஸானது அர்த்தாஞ்ஜலி - அரை அஞ்ஜலியாம் தத்வவ - அதுவே பலம் - பலம் என்று உச்சயதே - சொல்லப்படுகின்

றது சரரே - சரீரத்திலுள்ள அஸ்திரம் - எலும்புகளின் ஸங்க்ய - ஆளவை ஷஷ்டியுத்தம் - அறுபதோடு கூடிய சதத்ரயம் - மூன்று நூறுகளாம்.

பொழிப்புரை.—ஜலம்பத்தஞ்ஜலியும் ரஸம் ஒன்பதஞ்ஜலியும் ரக்தம் எட்டு அஞ்ஜலியும் மலம் ஏழஞ்ஜலியும் கபம் ஆறஞ்ஜலியும் பித்தம் ஐந்தஞ்ஜலியும் மூத்திரம் நான்கஞ்ஜலியும் வஸை மூன்றஞ்ஜலியும் மேதஸ் இரண்டஞ்ஜலியும் மஜ்ஜை ஓரஞ்ஜலியும் சுக்கிலம் அரையஞ்ஜலி பரிமாணம் சுக்கிலமே பலம் என்பதாம் சரீரத்திலுள்ள எலும்புகளின் ஸங்கியை முன்னுற்றறுபதாம்.

ஸ்லோகம்.

ஜலஜாநிகபாலாநி ருசகாஸ்தரணாநிசு ।

நலகாநீதிதாந்யாஹுஃ பஞ்சதாஸ்திரிஸூரயஃ ॥ (சஎ)

ஜலஜாநிகபாலாநி ருசகாஸ்தரணாநிசு

நளகாதீநிதாந்யாஹுஃ பஞ்சதாஸ்திரி ஸூரயஃ

வியாக்யானம்.—அஸ்திர - எலும்புகள், ஜலஜாநி - ஜலஜங்களென்றும், (தாமரைபோன்றனவும்) கபாலாநி - கபாலங்களென்றும் (சிரவிலுள்ளனவும்) ருசகாஸ்தரணாநிசு - ருசகங்களென்றும், ஆஸ்தரணங்களென்றும் (மாதளேபோன்றவும் ஆஸனம்போன்றனவும்) நளகாதீநி-நளகம்(கணுக்கால் எலும்புமுதலியன)என்றும் பஞ்சதா - ஐந்துவகைப்பட்டனவென்று, ஸூரயம் - வித்வான்கள் ஆஹுஃ - சொல்லுகின்றனர்.

பொழிப்புரை.—எலும்புகள் ஜலஜங்கள் பாலங்கள் ருசகங்கள் ஆஸ்தரணங்கள் நளகம் முதலியன என்று ஐந்துவிதங்களாய் வித்வான்களால் சொல்லப்படுகின்றன.

ஸ்லோகம்.

தேவஸுதே த்வஸ்திஸந்திராம்ஸ்யாதாம்தத்ரதஸோத்தரே ।

தேவஸுதே த்வஸ்திஸந்திராம்ஸ்யாதாம்தத்ரதஸோத்தரே

வியாக்யானம்.—தத்ர - ஆண்டு, அஸ்திஸந்திராம் - எலும்புஸந்திகளின் (எண்ணிக்கை) தேசோத்தரே - பத்து அதிகமாகிய தேவசுதே - இரண்டு நூறுகளாம்.

பொழிப்புரை:—ஆண்டு ஸந்திகளிலுள்ள எலும்புகளின் எண்ணிக்கை இருதாறுறுப்பத்து

ஸ்லோகம்.

ரௌரவாஃ ப்ரஸராஸ்கந்தஸைசநாஃ ஸ்யருலூகலாஃ

ஸகீ-உரோணோரஸூவா வத-பாவாநிகுணோஃ ॥

ஐக்யஷ்யாஸகீ-புஷ்டி-ஸூரோஷ்ணிவநயஃ । (சஅ)

ரௌரவா ப்ரஸராஸ்கந்தஸைசநாஃ ஸ்யருலூகலாஃ

ஸமுத்ராமண்டலாஸ் ஸங்காவர்தாவாமந குண்டலாஃ

இதயஷ்டதாஸமுத்திஷ்டாஸ்ஸரீரேஷ்வஸ்தி ஸந்தயஃ

வியாக்யானம்—ரௌரவா - ரௌரவங்கள், ப்ரஸரா - ப்ரஸரங்கள், ஸ்கந்தஸைசநா - ஸ்கந்தஸைசனங்கள், உலூகலாஃ - உலூகலங்கள் ஸமுத்ராஃ - ஸமுத்திரங்கள், மண்டலா - மண்டலங்கள், ஸங்காவர்தா - சங்காவர்தங்கள், வாமநகுண்டலாஃ - வாமனகுண்டலங்கள், இதி - என்று, அஷ்டதா எண்வகையாய் சரீரேஷு - சரீரங்களில்; அஸ்திஸந்தயஃ - அஸ்திஸந்திகள், ஸமுத்திஷ்டாஃ - சொல்லப்பட்டுள்ளன.

பொழிப்புரை.—ரௌரவங்கள் ப்ரஸரங்கள் ஸ்கந்தஸைசனங்கள் உலூகலங்கள் ஸமுத்ரங்கள் மண்டலங்கள் சங்காவர்த்தங்கள் வாமனகுண்டலங்கள் என்று எண்வகையாய் சரீரத்திலுள்ள எலும்புகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

ஸ்லோகம்.

ஸாய-கொடித்யாரோஜாஃ ஸூஸூ-கௌஸிஷிக்ஷணடி ॥

பேஹவா-புவரெவஜெ ப்ரோகூஷஸாஸூதஜி ।

யஸூஷஸாரொநாஸூவ வஜாஸூ-பாஹவநகுயெ ॥

ஸார்த்தகோடித்ரயம்ரோம்ணம்ஸ் மஸ்ருகேசாஸ்திஸக்ஷணம்
பேஹஸ்வரூபமேவந்தே ப்ரோகூத தசரதாத்மஜ
யஸ்மாதஸா ரோநாஸ்த்யேவபதார்த்ததோபுவத்ரயே

வியாக்யானம்:—ரோம்ணம் - உரோமங்களுக்கு ஸார்த்தகோடித்ரயம் - மூன்றாகக்கோடிக் (கணக்குள்ளது) ஸ்மஸ்ருகேசாஃ -

மீசை கேசம் இவைகள், த்ரிலக்ஷகா - மூன்றுலக்ஷங்களாம், தசரதாத்மஜ - ஓதசரதன்புதல்வனை, தேஹஸ்வரூபம் - தேஹஸ்வரூபம், ஏவம - இவ்வாறு, தே உனக்கு, ப்ரோக்தம் - சொல்லப்பட்டது. புவந்தரயே - மூவுலகிலும், யஸ்மாத் - யாதொருதேஹத்தைக்காட்டிலும், அஸா - ஸாரமற்றது, நாஸ்தி ஏவ - இல்லவே இல்லையோ அப்படிப்பட்டதன்றோ இத்தேஹமானது.

பொழிப்புரை—உரோமங்கள் மூன்றரைக்கோடிக்கணக்குள்ளன. மீசைகேசம் இவைகள் மூன்றுலக்ஷங்களாம் ஓதசரதந்தநயனை இவ்வாறு உனக்கு தேஹஸ்வரூபம் சொல்லப்பட்டதன்றோ. யாதொன்றைக்காட்டிலும் இழிவாகியது மூன்றுலகத்திலும் இல்லையோ அப்படிப்பட்டதன்றோ இத்தேஹம்.

ஸ்லோகம்.

ஜெஹ்ஸி நுநிரோநெந நஜெஹாவாயவஃ ||

சுஹங்காரேணபாவெந கியஜெஹஹவாஃ || ௧௦

தேஹஸ்மிநநிரமாநேந நமஹாவாயபுத்தயஃ

அஹங்காரேணபாவேந க்ரியநதே ஹந்தஸாம்ப்ருதம்

வியாக்யானம்—அஸ்மிந் - இந்த, தேஹே - தேஹத்தினிடத்தில், அபிமாநேந - அபிமானமாகிய, பாபேந - மிக்கக்கெட்டதாகிய, அஹங்காரேண - அஹங்காரத்தால், ஸாம்ப்ரதம் - இப்போது, மஜெஹாவாயபுத்தய - பரசிவவிசாரரூபங்களாகிய புத்திவிருத்திகள், நக்ரியந்தே - செய்யப்படுவதில்லை, ஹந்த - அந்தோ.

பொழிப்புரை—இந்ததேஹத்தினில் அபிமானமாகிய கொடியதாகிய அசுங்காரத்தினால் இம்மனிதப்பிறவியில் பிறவிப்பிணி நீங்கி ஸுகம பெறும் உபாயமாகிய பரசிவவிசாரம் எனும் சித்தவிருத்திகள் செய்யப்படுகின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

தவூஜெதக்ஷஸா - ஓவஹ் - விவொஹவ்யஜீஷிணா || ௧௧
தஸ்மாதேதத்ஸ்வரூபந்து விபோத்தவ்யம் மநீஷிணா

அத்தியாயம்.]

மூலமும் உரையும்.

உசுள்

வியாக்யானம்:—தஸ்மாத் - ஆதலால், ஏதத்ஸ்வரூபம் -
(அகங்காரத்திற்கிடமாகிய) தேஹஸ்வரூபமானது, மநீஷிணா -
புத்திமானால், விபோத்தவ்யம் - நன்கறிந்துகொள்ளவேண்டியது.

பொழிப்புரை—ஆதலால் அஹங்காரத்திற்கிடமாகிய தேஹ
த்தின் ஸ்வரூபம் புத்திமான்களால் நன்கறிந்து கொள்ளவேண்
டியது.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஜீவஸ்வரூப கதனமென்னும்

பத்தாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீராமன் கூறலானார்.

ஸ்லோகம்.

ஹவ நகூஜீவொவள ஜனொபெ-ஹவகிஷ்டெ ।

ஜாயதெவாகுதொஜீவீஸூர-ஹபவாஸூகிவடி ॥ (௧)

பகவந்த்ரஜீவொஸௌ ஜந்தோர்தேஹேவதிஷ்டதே

ஜாயதே வாகுதொ ஜீவஸ்வரூபமவாஸ்யகிம்வத

வியாக்யானம்:—பகவந் - ஓ பகவனே, அத்ர - இந்த, ஜந்
தோ: - பிராணிகளது, தேஹே-தேஹத்திலுள்ளவனாய், அஸௌ -
இதுகாறும்சொல்லப்பட்ட, ஜீவ: - ஜீவனானவன், அவதிஷ்டதே -
தனித்துள்ளவன அல்லது ஜாயதேவா - உண்டாகின்றனா குத: -
எக்காரணத்தால், ஜீவ: - ஜீவன் என்னப்படுகின்றான் அஸ்ய -
இந்த ஜீவனது ஸ்வரூபம் வா - ஸ்வரூபம்தான் கிம் - யாது வத -
சொல்லும்.

பொழிப்புரை—ஓ பகவனே இந்தப்பிராணியின் தேஹத்தி
லுள்ளவனாய் இது காறும் சொல்லப்பட்ட ஜீவன் தேகத்திலும்
தனித்துள்ளவன அல்லது உண்டாகின்றவன எக்காரணத்தால்
ஜீவன் என்று சொல்லப்படுகின்றான் இவனது ஸ்வரூபம்தான்
யாது சொல்லும்.

ஸ்லோகம்.

தேஹாந் தேவாகுத்ரயாதி மகாவாகுத்ரதிஷ்டதி |

கயோயாதிவாதேஹம் வநநநாயாதிவாவதி || (உ)

தேஹாந் தேவாகுத்ரயாதி கத்வாவாகுத்ரதிஷ்டதி

கதமாயாதி வாதேஹம் புநநநாயாதிவாவதி

வியாக்யானம்—தேஹாந் தே - தேஹமுடிவில் (மாணத்தி
னில் குத்ர - எங்கு யாதி - செல்லுகின்றான் கத்வாவா - சென்று
குத்ர - எங்கு திஷ்டதி - இருக்கின்றான் கதம் - எப்படி ஆயாதி
வா - வருகின்றான். தேஹம் - தேஹத்தை புந - மறுபடியும்
ந ஆயாதிவா - வந்து அடைகின்றதில்லையா வதி - சொல்லும்.

பொழிப்புரை—தேஹம் நசித்தபின் ஜீவன் எங்கு செல்லுகி
ன்றான்? சென்று எங்கிருக்கின்றான்? எப்படி வருகின்றான்? அங்
லது மறுபடியும் வந்துதேஹத்தையடைகின்றதில்லையா? என்ன
சொல்லும்?

“ஸ்ரீ பகவாத் கூறலானார்”

ஸ்லோகம்.

ஸாத்யபுஷ்டம் மஹாபாக குஹ்யாத் குஹ்யதமம் ஹி யத் | (ங)

தேஹாவதி ஸுதுர்ஜனோய மிந்த்ராத்யைர்வாமஹர்ஷிபி |

சுமநுஷ்டமெவமவத்யுயாதி ரவநநநாயாதிவாவதி ||

ஸாத்யபுஷ்டம் மஹாபாக குஹ்யாத் குஹ்யதமம் ஹி யத் || (ச)

ஸாத்யபுஷ்டம் மஹாபாக குஹ்யாத் குஹ்யதமம் ஹி யத்

தேஹாவதி ஸுதுர்ஜனோய மிந்த்ராத்யைர்வாமஹர்ஷிபி.

அநயஸ்மைநைசவத்தயம் மயாநிராகுரந்தன

தவத்பக்த்யாஹம் பரம்பீதோவச்ய்யாம்யவஹித ஸ்ஸ்ருணு

வியாக்யானம்:—மஹாபாக - ஓ மஹாபாக்கியவானே ஸாது -
நன்கு ப்ருஷ்டம் - னினவப்பட்டது யத்ஹி - யாதொன்றே குஹ்
யாத், குஹ்யதமம் - ரஹஸ்யங்களிலும் அறிய ரஹஸ்யமாயுள்ள
தோ. இந்த்ராத்யை - இந்திரன் முதலியவர்களாகிய தேவை.
அபி - தேவர்களாலும் மஹர்ஷிபி - மஹாருஷிகளாலும் ஸுது

அத்தியாயம்.]

மூலமும் உரையும்.

உசுக்

ர்ஜேயம் - எளிதில் அறியமாட்டா ததேதா-ரகுநந்தன - ஐ ரகு குலத்தில் தோன்றியவனெ மயாபி - என்னாலும் அந்யஸ்மை - மற்றவனுக்கு ந, ஏவ, வக்தவ்யம் - சொல்லக்கூடியதெயல்ல. அ ஹம் - யான் த்வத்பக்த்யா - உனது பக்தியால், பரம் - மிகவும் ப்ரீத் - ப்ரீதி படைந்தவனுய்க்கொண்டு வசஞ்சயாமி - சொல்லுகி ன்றேன் அவஹந்த - ஏகாக்ரசித்தமுடையவனுய் ச்ருணு - கேட்பாயாக.

பொழிப்புரை:—ஐ ரகுநந்தனாகியவனெ உன்னால் நன்குவின வப்பட்டது யாதொரு ின்னினு ரஹஸ்யத்திலும் ரஹஸ்யமாய் உள்ளதேதா இந்நிபாதித்தவர்களுமும் மஹருஷிகளாலும் யாதொ ன்று எளிதில் அறியமுடியாததேதா ஐ ரகுகுலத்தில் தோன்றியவ னே என்னாலும் வக்தவ்யமாகருக்குசெய்யலக்கூடாதது ஆயி னும் யான உனது பக்தியால் மிகவும் ப்ரீதியடைந்தவனுய்க்கொ ண்டு சொல்லுகின்றேன் ஸாவதானனுபச ரவணஞ் செய்வாயாக.

ஸ்லோகம்

ஸத்யஜ்ஞாநாத்மேநாநந்தஸ்ஸச்சிதாநந்தனிக்ரஹம் ।

பரமாத்மா பரஞ்ஜயோதி வ்யக்தேதாவயக்தகாரணம் ॥ (௫)

நித்யேயானிஸூததஸ்ஸர்வாதமாநிர்மலாபிரஹ்மநிர்ஞஜந்

ஸர்வதர்மஹிநஸ்ச நக்ராஹ்மேயாமநஸாபிச (௬)

ஸத்யஜ்ஞாநாத்மேநாநந்தஸ்ஸச்சிதாநந்தனிக்ரஹம்

பரமாத்மா பரஞ்ஜயோதி வ்யக்தேதாவயக்தகாரணம்

நித்யேயானிஸூதததஸ்ஸர்வாதமாநிர்மலாபிரஹ்மநிர்ஞஜந்

ஸர்வதர்மஹிநஸ்ச நக்ராஹ்மேயாமநஸாபிச

வியாக்யானம்—அஹம் - யான் ஸத்யஜ்ஞாநாத்மக - ஸத்ய போதவடிவனும் அநந்த - அநந்தமில்லாதவனும் பரமானந்தனிக்ர ஹ - பேரானந்த உருவனும் பரமாத்மா - பரமாத்மாவும் பரம் ஜ்யோதி - பரம்ஜோதியாயுள்ளவனும் அவ்யக்த-வ்யக்தம் (இந திரியங்களுக்கு விஷயம்) அல்லாதவனும் அவ்யக்தகாரணம் - அவ்யக்தத்திற்கும் அதிஷ்டானமாயுள்ளவனும், நித்ய - நித்திய னும் விசுத்த - நிர்மலனும் ஸர்வாத்மா - ஸகல (பொருள்களி

ன்வடிவங்களுக்கும் ஆத்மாவாயுள்ளவனும் நிர்லேப: - அஸங்க
னும் (ஸம்பந்தமற்றவனும்) நிரஞ்ஜந: - நிஷ்கிரியனும் ஸர்வதர்ம
விஹீந: ச - ஸகலதர்மங்களும் இல்லாதவனும் மநஸாபி - மனதினா
லும் நக்ராஹ்ய: - கிரஹிக்கக்கூடாதவனுமாயுள்ளவன்.

பொழிப்புரை—நான் ஸத்தியபோதவடிவனும் அநந்தனும்
பேரானந்தவடிவனும் பரமாத்மாவும் பரஞ்ஜோதியும் அவ்யக்த
னும் அவ்யக்தத்திற்கும் ஆதாரமாயுள்ளவனும் நித்தியனும் நிர்
மலனும் ஸர்வாத்மாவாயுள்ளவனும் அஸங்கனும் நிஷ்கிரியனும்
ஸகலதர்மங்களும் இல்லாதவனும் மனதிற்கும் எட்டாதவனுமாயு
ள்ளவன்

ஸ்லோகம்.

நாஹம்ஸவெ-ந்ரீயபுராஹு ஸ்வெ-ஷா-ம் பூஹகொஹுஹு
ஜ்ஞாதாஹம்ஸவ-ந்ரொகஸு ३३ ஜ்ஞாதாஹவி-நெ ॥ (எ)

நாஹம்ஸர்வேந்த்ரியக்ராஹ்ய ஸர்வேஷாம்க்ராஹகொஹ்யஹம்
ஜ்ஞாதாஹம் ஸர்வலோகஸ்ய மமஜ்ஞாதாஹித்யதே

வியாக்யானம்:—அஹம் - நான் ஸர்வேந் த்ரியக்ராஹ்ய -
ஸகலேந்த்ரியங்களாலும் அறியக்கூடியவனல்ல ஸர்வேஷாம் -
எல்லாவற்றையும் க்ராஹக: - அறியச் செய்வோன் அஹம்ஹி -
யானேயன்றோ அஹம் - நான் ஸர்வலோகஸ்ய - ஸகல உலகத்
தையும் ஜ்ஞாதா - அறிவோன் மம - என்னை ஞாதா - அறிவோன்
நித்யதே - இல்லை.

பொழிப்புரை:—நான் எவ்விந்த்ரியத்தாலும் அறியக்கூடாத
வனும் எல்லாவற்றையும் அறியச்செய்வோனுமாயுள்ளவன். நான்
ஸகல உலகங்களையும் அறிகின்றவன். என்னை யறிகின்றவன்
இல்லை.

ஸ்லோகம்.

சு-ஞாஸுவ-ஷிகாராணா-ம் வா ३४ ணாஹிகஸு ॥

யதொவாவொநிவத-ஷெ சவ்ராவூ ३५ நலாஸஹ ॥ (அ)

தூரஸ்ஸர்வவிகாராணாம் பரமான்வாதிகஸ்யச
யதோவாசோநிவர்த்தந்தே அப்ராப்யமநஸாஸஹ

வியாக்யானம்:—ஸர்வவிகாராணாம் - ஸகலவிகாரங்களுக்கும்
பரமாண்வாதிகஸ்ய ச - பரமானுமுதலியவைகளுக்கும், தூர: -
தூரத்திலுள்ளவன். வாச: - வாக்குகள் மநஸா, ஸஹ - மனஸோ
டுகூட அப்ராப்ய - அடையாமல் யத: - எவனிடமிருந்து நிவர்த
தந்தே திரும்புகின்றனவோ.

பொழிப்புரை:— ஸகலவிகாரங்களுக்கும் பரமானுமுதலிய
வைகளுக்கும் தூரத்திலுள்ளவன். வாக்குகள்மனதோடுகூட எவ
னிடம் அடையாமல் திரும்புகின்றனவோ.

ஸ்லோகம்.

சூநிஷ்ஹஸ்யோஜ்ஜ்வா நவிலகிக-தஹந
யஸுஸவ-பாணி-ஹ-தாநி ரியெவெகி-வ-பஸு-கி ||
ரோஹஸவெ-ஷ-ஹ-ஹ-தெஷ-தகொநவிஜ-ம-ஹ-தெ

ஆநந்தம் ப்ரஹ்மமாம்ஜ்ஞாத்வர்நபிபேதி குதஸ்சந
யஸ்து ஸர்வாணி பூதாநி மய்யேவேதி ப்ரபச்சதி
மாம்சஸர்வேஷு பூதேஷு ததேதாநவிஜுகுப்ஸதே

வியாக்யானம்—ஆநந்தம் - ஆனந்தவடிவமாகிய ப்ரூம்ம -
ப்ரூம்மமான மாம் - என்னை த்யாத்வா - த்யானம் செய்யின்
குத: , ச, ந - எதனாலும் நபிபேதி - பயமடையான் ய: , து - யா
தொருவன் ஸர்வாணி பூதாநி - ஸகலபூதங்களையும் மயி, ஏவ, -
என்னிடமே இதி - என்று பச்சதி - பார்க்கின்றானே ஸர்வேஷு
பூதேஷு ச - ஸகல பூதங்களிலும் மாம் - என்னை (பார்க்கின்
ருனே) அவன் தத: - அதன்பிறகு நவிஜுகுப்ஸதே - (எதனை
யும்) வெறுக்கவிரும்பான்,

பொழிப்புரை.—ஆனந்தவடிவமாகிய ப்ரூம்மமான என்னைத்
யானம்செய்யின் எதனாலும் பயமடையான் யாதொருவன். ஸகல
பூதங்களிலும் யானே என்றும் காண்கின்றானே. அவன் அதன்
பின்னர் எதனையும் வெறுக்கமாட்டான்.

ஸ்லோகம்.

யஸுஸவ-பாணி ஹ-தாநிஹ்ராதெஷ்வாஹ-விஜாநத: ||
கொரொஹஸு-த-கஸ்டாக வனககூரி-ம-பஸு-கி: || (40)

வணஷஸுவெஷுஷ்டுநெஷுமநுபா தூந் புகாஸுநெத்!

ஜுஸுநெஷுமநுபாஸுஷுபா ஸுகுஷ்யாஸுகுஷுபரிபிஷி!

யஸ்யஸர்வாணிபூதாநி ஹ்யாத்மைவாபூத்விஜாநத்.

கோஹமஹஸ்தத்ர கஸ்யஸோகம் ஏகத்வமநுபச்யத்.

ஏஷஸ்ஸர்வேஷு பூதேஷு கூடாத்மாநப்ரகாசதே

த்ருஸ்யதேதத்வகர்யயாபுத்த்யாஸுஸக்தமயாஸுஸக்தமதர்சிபி.

வியாக்யானம்—விஜாநத் - நன்கறிவேனாகிய யஸ்ய - எவனுக்கு ஸர்வாணி பூதாநி ஸகல் - பூதங்களும் ஆத்மா ஏவ - ஆன்மாவாகவே அபூத் - ஆசகிதா ஏகத்வம் - ஏகத்துவத்தை அநுபச்யத் - காண்கின்றவனாகிய தத்ர - அவனிடம், மோஹம் - மோஹமானது க - ஏது சோகம் - சோகம் க - ஏது ஏஷ-இந்த ஆத்மா - ஆகமாவானது ஸர்வேஷு பூதேஷு - ஸகல்பூதங்களிலும் கூட - மறைபட்டவனுப்க்கொண்டு நப்ரகாசதே - காணப்படுகின்றதில்லை ஸுஸக்தமதர்சிபி - மிக்கவிவேகிகளால் ஸுஸக்தமயா - கூர்மையாயுள்ளதும் அகர்யயா - ஏகாக்கிரமாயுள்ளதுமாகிய புத்த்யா - புத்தியினால் த்ருஸ்யதே - காணப்படுகின்றான்.

பொழிப்புரை.—நன்கறிவேனாகிய எவனுக்கு ஸகல்பூதங்களும் ஆத்மாவாகவே ஆசகிதா. ஏகத்தன்மையைக்காண்போனாகிய அவனுக்கு மோஹமேது சோகமேது? இவ்வாத்மா ஸகல்பூதங்களிலும் கூடியவனுக்குநுதுகொண்டு நன்கு காணப்படுகின்றதில்லை ஸுஸக்தமதிருஷ்டியுடையவா எனால் கூர்மையாயும் ஏகாக்ரமாயும் உள்ளபுத்தியால் காணப்படுகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

சுமாஜிவிஜியாயகூ க்ஷுபாபெஹொஹிவ்யம் ॥

சுவாக்ரதஹ்ஜாஹொஹொ ஜமகூத-கூஹொஹொ ॥

அனாத்யவித்யயாபுத்தஸ்ததாப்யே கோஹமவ்யயம்

அவ்யாக்ருதப்ரஹ்ம ரூபா ஜகத்கர்த்தாமஹேச்வர,

வியாக்யானம்.—அஹம் - நான் ஏக - ஏகனும் அவ்யய-அபி, - வ்யயம் (நாசம்) இல்லாதவனுமாயுள்ளவன் ததா அபி : அப்படியிருக்கிலும் அனாத்யவித்யயா - அனாதியாகிய அவித்தை

யோடு கூடியவனாய்க்கொண்டு, அவ்யாக்ருத ப்ரும்ஹரூப: - அவ்யாக்ருதப்ரும்ஹவடிவனாய், ஜகத்கர்த்தா-ஜகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கின்றவனாகிய, மஹேஸ்வர: - மஹேஸ்வரனாகின்றேன்.

பொழிப்புரை:—நான் ஏகனும் வ்யயமில்லாதவன் அங்ஙனமாயினும் அனாதியாகிய அவித்யையோடு கூடியவனாய்க்கொண்டு அவ்யாக்ருதப்ரும்ஹவடிவமாயிருந்து ஜகத்கர்த்தாவாகிய மஹேஸ்வரனாகின்றேன்.

ஸ்லோகம்.

ஜ்ஞாநோடு த்ருயயாஹுஸ்ய ஶிஷிஷ்வஜமத்ருயஸு || கரு.
ததவந்யஜமத்ருவ-ஹுஸ்யுதெவ்விவீயதெ |

ஞானமாத்ரேயதாத்ருச்யமிதம்ஸ்வப்நேஜகத்ரயம்
ததவந்யஜகத்ஸர்வமத்ருச்யதே ஸ்திவிவீயதே

வியாக்யானம்:—ஸ்வப்நே - கனவினில் உள்ளதாகிய, ஜகத்ரயம் - மூவுலகும், ஞானமாத்ரே - ஞானமாத்ரிதத்தில், யதா - எப்படி, த்ருச்யம்-காணப்படுகின்றதோ, ததவத்-அதுபோலவே, ஜகத்ஸர்வம்-ஜகமெல்லாம், மயி - என்னிடம், த்ருச்யதே - தோன்றுகின்றது, அஸ்தி - இருக்கின்றது, விவீயதே - ஒடுங்குகின்றது.

பொழிப்புரை:—கனவினில் உள்ளதாகிய மூவுலகும் ஞானமாத்ரிதத்தில் எப்படிக்காணப்படுகின்றதோ அதுபோலவே ஸகலஜகமும் என்னிடம் தோன்றுகின்றது நிற்கின்றது ஒடுங்குகின்றது.

ஸ்லோகம்.

நாநாவிஷ்ணுஸாயுக்தோ ஜீவகைநவஸாஜிஹஸு || கசு.
வஹகஜெஹி யானெவ வஹஜாநெஹி யானிவ |
ஜெநாவஹிஹகாரஸூரிதம் வெதிவதஹஸு || கரு.
வாயவஹிவஹிதா யாஹிஹஸாரீரதாஸு |

நாநாவித்யாஸமாயுக்தோ ஜீவத்வேந வஸாமயஹம்
பஞ்சகர்மேந்த்ரியாண்யேவபஞ்சஞானேந்த்ரியாணிச
மநோபுத்திரஹங்காரஸ்சித்தம் சேதிசதுஷ்டயம்
வாயவஹிபஞ்சமிஸிதாயாந்திவிங்கசரீரதாம்

நாந.

மகாமகோபாத்ராய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நினைப்புகள்

வியாக்யானம்:—அஹம் - நான், நாநாவித்யாஸமாயுக்தம்:—
எண்ணிறந்த அவித்தைகளோடு கூடியவனாய், ஜீவத்வேந - ஜீவத்
தன்மைபெற்று, வஸாமி-வவிலக்கின்றேன். கர்மேந்திரியாணி-கர்
மேந்திரியங்கள், பஞ்ச-ஐந்தும், ஞானேந்திரியாணி - ஞானேந்திரி
யங்கள், பஞ்ச-ஐந்தும், மநஃ - மனம், புத்தி:புத்தி, அஹங்கார:—
அஹங்காரம், சித்தம் - சித்தம், இதி-என்று, சதுஷ்டயம் - நான்
கும், வாயவ: - வாயுக்கள், பஞ்ச-ஐந்து, மினிதா: - இவைகள்
கூடியவைகளாய்க்கொண்டு, லிங்கசரீரதாம் - லிங்கசரீரத்தன்
மையை, யாந்தி-அடைகின்றன.

போழிப்புரை:—நான் எண்ணிறந்த அவித்தைகளோடு கூடி
யவனாய் ஜீவத்தன்மை பெற்றுவவிலக்கின்றேன். கர்மேந்திரியங்
கள் ஐந்து, ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து மனோபுத்தி:பத்தாஹங்கா
ரங்களாகிய நான்கு, வாயுக்கள் ஐந்து ஆகிய இவைகள் கூடி லிங்க
சரீரத்தன்மையைப் பெறுகின்றன.

ஸ்லோகம்.

தத்ராவித்யாஸமாயுக்தம் வெதந்ஞம் ப்ரதிபிம்பிதம் ॥ கசு.
வ்யாவஹாரிகஜீவஸ்து சேஷத்ரஜ்ஞம் ப்ரத்யோபிவா
ஸ ஏவ ஜகதாம்போக்தா நான்யோய புண்யபாபயோ: ॥

தத்ராவித்யாஸமாயுக்தம் சைதன்யம் ப்ரதிபிம்பிதம்
வ்யாவஹாரிகஜீவஸ்து சேஷத்ரஜ்ஞம் ப்ரத்யோபிவா
ஸ ஏவ ஜகதாம்போக்தா நான்யோய புண்யபாபயோ:

வியாக்யானம்:—தத்ர - லிங்கமெனப்படும் அந்த ஸுக்ஷ்ம
சரீரத்தில், ப்ரதிபிம்பிதம் - பிரதிபிம்பிக்கப்பட்ட, அவித்யாஸமா
யுக்தம் - அவித்தையோடு கூடிய, சைதன்யம் - சைதன்யமானது,
வ்யாவஹாரிகஜீவ:—வ்யாவஹார ஸம்பந்தமதாகிய ஜீவனென்றும்,
சேஷத்ரக்ஞ: - சேஷத்திரக்ஞனென்றும், புருஷ:—அபி வா - புரு
ஷனென்றும் சொல்லப்படுகின்றது, ஸ ஏவ - அவனே, புண்ய
பாபயோ: - புண்யபாவங்களின் பயனாகிய, ஜகதாம்- ஜகங்களை
போக்தா - புசிப்பவன், ந அந்ய: - மற்றவனல்ல.

போழிப்புரை:—லிங்கதேஹ மென்னப்படும் ஸுக்ஷ்மசரீரத்
தில் பிரதிபிம்பிக்கப்பட்ட அவித்தையோடு கூடிய சைதன்யமா

எது வ்யாவஹாரிகஜீவனென்றும் சேஷத்ரக்ருனென்றும் புருஷ
னென்றும் சொல்லப்படுகின்றது. அவனை அனாதிகளாகிய புண்
ணிய பாபபயன்களைப் புகிப்பவன்.

ஸ்ரீலோகம்.

ஊராட்சித் துறையிலிருந்து ஜாதிச் சான்றிதழைப் பெறும் தரம்.

பயாடிவண்காணிதா லிநாடிஸ்தெதெவா । கள

தமிழ்நாடு கிராமமெ டெ-பாஷெரா தாவிடின்து

இஹாமுத்ரகதிஸ் தஸ்யஜாக்ரத் ஸ்பப்நாதிபோக்த்ருதா

யதாதார்ப்பண காளிம்நாமலிம்த்ருச்ய தேமுகம்

தத்வதந்த: கரணகைர் தோஷராத்மாபித்ருச்யேத

வியாக்யானம்:—தத்ர-அவ்விதமான லிங்கசரீரத்தில் இருக்கும், தஸ்ய-அவனுக்கு, இஹாமுத்ர-இங்கிருந்து அங்கும் அங்கிருந்திங்கும், கதி-செல்லுதலும், ஜாக்ரதஸ்ய ப்ராதிபோகத்ருதா-ஜாக்ரதஸ்வப்நம் முதலியவைகளில் ஸுகதுக்கங்களைப் புசித்தலுமாம்; முகம் - முகமானது, தர்ப்பண காளிம்நா - கண்ணடியின் அழுக்கினால், யதா - எப்படி, மலீநம் - அழுக்குற்றதாய், த்ருச்ய தே-காணப்படுகின்றதோ, தத்வத் - அதுபோலவே, அந்தகரணகை - அந்தக்கரணத்திலுள்ள, தோஷை - குற்றங்களால், ஆத்மாபி - ஆன்மாவும் த்ருச்யதே - காணப்படுகின்றன.

பொழிப்புரை:—அவ்விதமான விங்கசரீரத்திலிருந்து கொண்டே இவ்வுலகிலிருந்து ஸ்வர்க்கநரகங்களுக்கும் ஸ்வர்க்கநரகங்களிலிருந்து இவ்வுலகத்திற்கும் போக்குவருத்து செய்தலும் ஜாக்கிரஸ்வப்பனம் முதலியவைகளிலுள்ள ஸுகதுக்கத்தைப் புகுத்தலுமாம். முகமானது கண்ணுயின் மலத்தினால் அழுக்குற்றதாய்க்காணப்படுகின்றது; அதுபோலவே அந்தக்கரணத்தோஷங்களால் ஆன்மாவும் தோஷமுள்ளதுபோலக் காணப்படுகின்றது.

ஸ்ரீலோகம்.

வாஸுதாய) வாஸுதாயஜிஃ காரணாத்நாஃ ॥

வனகிலாவாழிநாடுந வரா-தூடி-வவாழிவ । கக.

பரஸ்பராத்யாஸவசாதந்தகரணத்தமேகாஃ

ஏகீபாவாபிமாநேந்பரா த்மா துக்கபாகிவ

வியாக்யானம்:—அந்த: கரணாத்மனோ: - அந்தக்கரணம்மா
க்களுக்கு, பரஸ்பராத்யாஸவசாத - ஒன்றிலொன்றின் ஆரோபத்
தால், ஏகிபாவாபிமானேக - ஒன்றென்றதன்மையாலாகிய அபிமா
னத்தால், பராத்மா - பரன், துக்கபாகிவ - துக்கமுற்றவன்
போல, ஸ்யாத் - ஆவான்.

பொழிப்புரை:— அந்தக்கரணத்தாக்களுக்கு ஒன்றிலொன்றின் ஆரோபத்தால் ஒன்றென்பதாகிய பாவனையால் வந்த அபிமானத்தால் பரமன் துக்கிபோலாகின்றான்.

ஸ்ரீலோகம்.

ಶಿರಾಫುಲ್ಲಾಹಿ ಜಯಹೊನ್ನೆ ಬಯ್ಯಾಪ್ಪಾಕು-ಬಿರ್ನಿಹಿಕಾಃ || ೭೦.

உய்யுதென்-குயிலி-தவது நனதுரடி, பாண்டவகாரகாரம்.

கடிகாரத்தாவினியெவொ டியுய்தெதெ-ருவெதஸா஁ || ௨௧.

ஸாவித்ரிபாதிதொடொண்ண கதஞ்சாழிகயரி-வாநு ।

தஞ்சாவூர்பெரியவெண்ணாய் ஐயங்கொண்டவாசகம் ॥ ௨௨ ॥

சுவாமிநாதர் அவர்களின் பெயரால் நடைபெறும் பணம்.

மருபுமௌஜஸத்வேந மத்யாஹ்நார்கமரீசிகா:

சுருச்யந்தே மூட்சித்தஸ்யநஹ்யார்த்ராஸ்தாபகாரகா:

தத்வதாத் மாபிநிர்லே போத்ருச்யதே மூடசேதஸாம்

ஸ்வாவித்யாமாத்ரதோஷேணகர்த்ருத்வாதிகதர்மவான்

தஞ்சாவூர் திருவிழா

ஆநகாக்ரம்வ்யாப்யதேஹம்தத்ப்ருவே அவஹிதஸ்ப்ருணு.

வியாக்யானம்:—மருபு மௌ-பாலேவனத்தில், மத்யாஹ்நாஃ, கம
ரீசிகாஃ - நடுப்பகல் ஸஞ்ரியனுடைய கிரணங்கள், மூடசித்தஸ்ய-
மூடபுத்தியுடையானுக்கு, ஜலத்வேந - ஜலமாக, த்ருச்யதே -
காணப்படுகின்றன, ஆர்த்ராஃ - ஈரமுடையன, நஹி - அல்ல, தாப
காரகாஃ - தாபத்தையே செய்வனவாம், தத்வத் - அது போலவே,
நிர்லேப: - அஸங்கனாகிய ஆத்மா, அபி - ஆள்மாவும், மூடசேத
ஸாம் - மூடபுத்தியுடையோர்களுக்கு, ஸ்வாவி த்யாத்மா த்மதோ
ஷேண - தனது அவித்யைவடிவமாகிய தன்னுடைய தோஷத்தி
னால், கர்த்த்ருத்வாதி கதர்மவாந் - கர்த்திருத்வம் முதலிய தர்மமு
டையவனாய், த்ருச்யதே - காணப்படுகின்றான். தத்ரா-ஆண்டு, அந்

நமயே - அன்னவிகாரமாகிய, பிண்டே - பிண்டமான தேஹத்தில், ஹ்ருதி - ஹ்ருதயத்தில், ஜீவஃ - ஜீவன், ஆநகாக்காம்-நகமுனைவரையிலுமுள்ள, தேஹம் - தேஹத்தை, வ்யாப்ய - வ்யாபித்து, அவதிஷ்டதே, - இருக்கின்றான், தத்-அதை, ப்ருவே - சொல்லுகிறேன்.

பொழிப்புரை:—பாலேவனத்தில் நடுப்பகலிலுள்ள ஸூரிய கிரணங்கள் மூடனுக்கு ஜலமாகத்தோன்றுகின்றன; ஆனால் சிநிதாமீரமுடையனவன்று. கேவலம்தாபத்தையே செய்வனவாம். அது போலவே அஸங்கனாகிய ஆன்மாமூடபுத்தியுடையோர்களுக்குத் தமது அவித்யாதோஷத்தினால் கர்த்திருத்துவம்முதலியனவுடையனாகக்காணப்படுகின்றன. ஆண்டு அந்நவிகாரமாகிய இத்தேகத்தினில் ஹ்ருதயத்தில் ஜீவன் நகமுனைவரையிலும் தேஹத்தையாபித்துக்கொண்டிருக்கின்றான். அதனைச் சொல்லுகின்றேன் சாவதானமாய்க்கேட்பாயாக.

ஸ்லோகம்.

வெளயஞ்ஜலிபாநெந ஜாஸவிஜ்ணா விராஜதே || ௨௩ ||
நாலொருபுடையுக்ஷணா ஹிவாபுக்ஷித்யதீஹா |
தஸ்யேயெபுஷ்மிஹ்ருதயம் ஸநாஸம்பதம்கோசவத் | ௨௪ ||
சுயொதிவம்வதத்ராஸி ஸஞ்சுஸம்வதிரபிதூதே ||

ஸோயம் ததபிமாநேநமாம்ஸபிண்டோவிராஜதே
நாபேருர்த்வமதஃ கண்டாத்வ்யாப்யதிஷ்டதியத்ஸதா
தஸ்யமத்யேஸ்திஹ்ருதயம் ஸநாஸம்பதம்கோசவத்
அதோமுகஞ்சதத் ராஸ்திஸஞ்சம் ஸுஷிரமுத்தமம்.

வியாக்யானம்:—ஸஃ அயம் - அந்த இந்த, மாம்ஸபிண்டஃ-மாம்ஸபிண்டமான தேஹமானது, ததபிமாநேந - அந்த ஜீவாத்மாவின் அபிமானத்தினால், விராஜதே - விளங்குகின்றது. நாபே-நாபிக்கு, ஊர்த்வம்-மேல்கண்டாத், அதஃ - கண்டத்திற்குக் கீழ், ஸதா - எப்போதும், வ்யாப்ய - வியாபித்து, யத் - யாதொன்று, திஷ்டதி - இருக்கின்றதோ, தஸ்ய - அதன், மத்யே - நடுவில், பதம்கோசவத் - தாமரைமொக்குபோல, ஸநாஸம் - காம்போடு கூடியதாய், அதோமுகம் - கீழ்முகமாய், ஹ்ருதயம் - ஹ்ருதய

மானது, அஸ்தி - இருக்கின்றது. தத்ர - அதனில், ஸுக்ஷ்மம் - துப்பமும், உத்தமம் - ஸர்வச்சேஷ்டமும், தஹராகாசம் இதி உக்தம் - தஹராகாசம் என்று சொல்லப்பட்டதும் ஆகிய, ஸுஷிரம் - இடம் - (துவாரமானது) அஸ்தி - இருக்கின்றது.

பொழிப்புரை:—அந்த இம்மாம்பிண்டமானதேஹமானது ஜீவனின் அபிமானத்தினால் விளங்குகின்றது. நாபிக்கு மேல்கண்டத்திற்குக் கீழ் எப்போதும் விஸ்தாரமாயுள்ளது யாதொன்று (மார்புளதோ) அதன் கார்போடுகூடியதும் தாமரைமொக்குப் போன்றதும் கீழ்முகமும் ஆகிய இருதயம் இருக்கின்றது. அதில் துட்பமாயும் ஸர்வச்சேஷ்டமாயுமுள்ள தஹராகாசமென்ற அவகாசமொன்றிருக்கின்றது.

ஸ்லோகம்.

உஹராகாஸிதிருக்த ஜக்துஜீவாவதிஷ்டதே || உரு.

வாஸாஸுதலாமஸ்யஸதபாகஸ்திதஸ்ய ||

ஹமொஜீவஸிஜெயஸுதாநஜ்யாகஸ்ததே ||

தஹராகாஸித்யுக்தம் தத்ரஜீவாவதிஷ்டதே

வாலாக்ரஸதபாகஸ்யஸததாகல்பிதஸ்யச

பாகோஜீவஸஸிஜ்ஞெயஸ்ஸசாநந்த்யாயகல்பதே.

வியாக்யானம்:—தத்ர-அங்கு, ஜீவ: - ஜீவன் அவதிஷ்டதே-இருக்கின்றான், வாலாக்ரஸதபாகஸ்ய-கேசமுனையின் நூறிலோர்பங்கின், ஸததா கல்பிதஸ்யச- நூறுகச்செய்யப்பட்ட, பாக - பாகமானது, ஸ: - முற்கூறிய, ஜீவ: - ஜீவனென்று, விக்ஞெய: - அறியத்தக்கது, ஸச - அச்சீவனும், ஆநந்த்யாய - (அபரிச்சிந்னத்தன்மைக்கு) அந்தமின்மைக்கு, கல்பதே-தக்கவனுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—அங்கு ஜீவன் இருக்கின்றான். கேசமுனையினை நூறுக்கிய அந்த பாகத்தையும் நூறுக்கினால் நிகழும்பாகமானது ஜீவனும். அந்த ஜீவன் அந்தமுருத்தன்மையையுடையோன் என்பதாம்.

ஸ்லோகம்.

கௌஸகஸுஸொஹ கௌஸகஸுஸொஹ || உரு.

புஸ்யகாஹுடியாஹொஹுடியாலிவஹுஸுஸு ||

கதம்பகுஸுமோத்பத்தகேஸரா இவஸர்வதஃ

ப்ரஸ்ருதாஹ்ருதயாந் நாட்யோ யாபிர்வ்யாப்தம் சரீரகம்

வியாக்யானம்:—கதம்பகுஸுமோத்பத்த கேஸரா: இவ - கடப்பம் பூவினிலுள்ள கேஸரங்கள் போல, ஹ்ருதயாத்-ஹ்ருதயத்தினின்று, நாட்ய:-நாடிகள், ஸர்வதஃ - எங்கும், ப்ரஸ்ருதா-பரவியிருக்கின்றன. யாபி: - எந்தநாடிகளால், சரீரகம்-சரீரமானது, வ்யாப்தம் - வியாபிக்கப்பட்டுளதோ.

பொழிப்புரை:—கடப்பம் பூவினிலுள்ள கேஸரங்கள் போல ஹ்ருதயத்தினின்று நாடிகள் எங்கும் பரவியிருக்கின்றன. எவைகளால் சரீரம் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ.

ஸ்லோகம்.

ஹிதம்பலம்ப்ரயச்சந்திதஸ்மாத் தேநஹிதாஸ்ம்ருதா: | உள
பாலஸூதி ஸஹஸ்சைவா ஸூவ்யாகா யொமலிதூரெ: |

ஹிதம்பலம்ப்ரயச்சந்திதஸ்மாத் தேநஹிதாஸ்ம்ருதா:

த்வாஸப்ததிஸஹஸ்ரைஸ்தாஸ்சங்க்யாதாயோகவித்தமை:

வியாக்யானம்:—யஸ்மாத்-யாதொரு காரணத்தால், ஹிதம்-ஹிதமென்னப்படும். பலம் - பலத்தை, ப்ரயச்சந்தி - தருகின்றனவோ, தேந - ஆதலால், ஹிதா: - ஹிதங்கள், (என்று) ஸம்ருதா: - சொல்லப்பட்டன. தா: - அந்நாடிகள், யோகவித்தமை-யோகமுணர்ந்த பெரியோர்களால், த்வாஸப்ததி ஸஹஸ்ரை? - எழுபத்திராயிரம் என்பதாக, ஸங்க்யாதா: - கணக்கிடப்பட்டுள்ளன.

பொழிப்புரை:—யாதொரு காரணத்தால், அந்நாடிகள், ஹிதமென்னப்படும் பலத்தைத்தருகின்றனவோ, அக்காரணத்தால், ஹிதா என்னப்பட்டுள்ளன. அந்நாடிகள், யோகமுணர்ந்தபெரியோர்களால், எழுபத்திராயிரமென்பதாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளன.

ஸ்லோகம்.

ஹ்ருதயாதூஸு மிஷூனா யயாகூடி ஸ்யஸூயா |

உஅ

வஸகொ தூஸகஜா ஸூ ப்ரவ்யாவ்ஷயிநிம-தா: ||

வியாக்யானம்:—அர்க்காத்-சூரியனிடமிருந்து, ரச்சமய-கிரணங்கள், யதா - எவ்வாறோ, ததா - அவ்வாறே, தாம் - அந்த நாடிகள், ஹ்ருதயாத் - ஹ்ருதயத்தினின்றும், நிஷ்க்ரான்தாம் - வெளிப்பட்டிருக்கின்றன, தாஸு - அந்நாடிகளுள், ஏகோத்தர சதம் - நூற்றோர்நாடிகள், முக்யா: - முக்யங்களாய், விஷ்வத் - எங்கும், விநிர்க்கதா: - பரவியிருக்கின்றன.

ஸ்ரீலோகம்.

வஹந்த்யம்போயதாநத்யோ நாட்ய: கர்மபலம்ததா
அநந்தைகோர்த்வகாநாடி மூர்த்தபர்யந்தமஞ்ஜஸா

பொழிப்புணா—நதிகள் ஜலத்தை வஹிக்கின்றனபோல, நாடிகள், கர்மபலமாகிய ஸுகதுக்கங்களை வஹிக்கின்றன. அவைகளுள், கபாலம்வரையில் நேராகச் செல்லுகின்றதும், அனந்தமாகிய பதத்தை யடைவதற்குத் துவாரமாயுமுள்ள ஓர் நாடியுள்ளது.

ஸ்ரீலோகம்.

புதிதியுடைய நிகழ்ச்சியைப்பற்றி : ௩௦.

நாயுடைய தாயை வணங்கி உயிர் வாழும் மனம் உண்டாகட்டும்.

ப்ரதீர்த்திரியம் தசதசநிர்க்கதாவிஷயோர்முகா:

நாட்ய: ஸர்மாதிறேதுத்வாத்ஸ்வப்நாதிபலபுத்தயே

வியாக்யானம்:—விஷயோர்முகா: - விஷயங்களை நோக்குகின்றனவாய், ப்ரதீர்த்திரியம்—ஒவ்வோரிந்திரியத்திலும், தசதச-பத்துப்பத்து, நாட்ய: - நாடிகள், நிர்க்கதா: - வெளிப்பட்டுச் செல்லுகின்றனவும், ஸுகதிறேதுத்வாத் - ஸுகாதி ஹேதுவாய், ஸ்வப்நாதி பலபுத்தயே - ஸ்வப்னம்முதலிய பலத்தைப் புகிப்பதன்பொருட்டு உபயோகப்படுகின்றனவுமாயுள்ளன.

பொழிப்புரை—விஷயங்களை நோக்குகின்றனவாய் ஒவ்வோரிடத்திலும் பத்துப் பத்து நாடிகள் ஸம்பந்தம் பெற்றுள்ளனவும் ஸுகதுக்க ஹேதுவாய் ஸ்வப்னம்முதலிய பயன்களைப் புகிப்பதற் குபயோகப்படுகின்றனவுமாயுள்ளன.

ஸ்லோகம்.

ஸுஷு-ஷ்ரேதிஸுஷிஷா தயாஅஷுநி-அஷுதெ । நக.
கயொவலி-கவெத நுஜீவா-தூநம் விஷு-ஸ-அ-யா: ॥

ஸுஷு-ஷ்ரேதிஸுமாதிஷ்டா தயாதசச்சந்நிமுச்சயதே
தயோபசிதசைதன்யம் ஜீவாத்மாநம்விதூர்புதா:

வியாக்யானம்:—யாதொன்று ஸுஷும்நா இதி -ஸுஷும்னை என்று, ஸுமாதிஷ்டா - சொல்லப்பட்டதோ, தயா - அதன் வழியாய், கச்ச-செல்லுகின்றவன், விமுச்சயதே-விமுக்தியடைகின்றான். தயா - அந்த ஸுஷும்னையால் நிகழ்ந்த அப்பியாசத்தால், உபசிதசைதன்யம் - மேன்மைபெற்றுள்ளசைதன்யத்தையும்; ஜீவாத்மானம் - ஜீவான்மா என்றே, புதா:-வித்வான்கள், விதூ: - அறிகின்றனர்.

பொழிப்புரை.—யாதொன்று ஸுஷும்னையென்று சொல்லப்பட்டதோ அதன்வழி வெளிப்படுவோன் கிரமமாய் முக்தியடைகின்றான். அந்த ஸுஷும்னையில் செய்த ஸுகுணோபாஸ்தியப்பியாஸத்தால் மேன்மைபெற்ற சைதன்யமும் ஜீவான்மா என்றே பெரியோர் அறிகின்றனர்.

ஸ்லோகம்.

யயாராஹ-அஷுஸெஷாவி ஷுஸு-தெஅஷுணெ । நஉ.

கயூதவ-அ-கதாஷு-தூ லி-அ-கெஷெவி ஷுஸு-தெ ॥

ய.நா. ராஜஸ்தான் திருச்சியோ பித்தூர்ச் சபை சந்தரமண்டலே
தத்துவஞ்சுவகதோப்பாத்தா விங்கதேவேபித்தூர்ச் சபை.

வியாக்யானம்—யதா-எப்படி, ராஹு-ராஹு என்று சொல்லப்படும் கருப்பானது, அத்ருச்ய: அபி-காணப்படாததாயினும், சந்த்ரமண்டலே - சந்திரமண்டலத்தில், த்ருச்யதே - காணப்படுகின்றதோ, தத்வத் - அதுபோல, ஆத்மா-ஆன்மாவானவன், ஸர்வகதோபி - எங்கும் உள்ளவனாயினும் (அறியப்படாத வருவமுடையோனாயினும்) ஷிங்கதேஹே அபி - ஸூக்ஷ்மதேகத்திலும், த்ருச்யதே - காணப்படுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—ராணு காணப்படாததாயினும் சந்திரமண்டலத்தில் காணப்படுகின்றதுபோல ஆகமா எங்குமுள்ளவனாய் இருப்பது பற்றி, காணப்படாத வருவமுடையோனாயினும், ஸ-சிங்ம தேஜத்தின் அங்கமாகிய மனதினில் காணப்படுகின்றான்.

ஸ்ரீலோகம்.

உய்யுளோடுபயபாகுண்டெ ஷடாகாசொலிபுய்யுதெ ।
தவிதவந்தெதிராவுதா லிமெடிஹவிபுய்யுதெ ॥ 15.15.

த்ருச்யமாநேயதாகும்பே கடாகாசோபித்ருச்யதே
தத்வத்ஸர்வகதோப்பாத்மா ஷிக்மதேஹோபித்ருஸ்யதே.

வியாக்யானம்:--த்ருச்யமாநே-காணப்படுகின்றதாகிய,குமபே-
குடத்தினில், கடாகாசு அபி- குடாகாசமானது, யதா - எப்படி,
த்ருச்யதே -காணப்படுகின்றதோ, தத்வத்-அதுபோலவே,ஆத்மா-
ஆன்மா, ஸர்வதத் அபி - எங்குமுள்ளவனுயினும், விங்கதேநே,
அபி - ஸூட்சுமதேஹத்திலும், த்ருச்யதே - காணப்படுகின்றான்.

பொறிப்புரை.—ஆகாசமும் காணப்படுகின்றதாகிய குடத்தில் குடாகாச வருவதாக எப்படிக்காணப்படுகின்றதோ அப்படியே எங்குமுள்ளவனாயினும் ஆன்மா வீங்குதேவதத்தில் காணப்படுகின்றான்.

ஸ்ரீலோகம்.

நிறுதம் வரிவருணைகாவி உலு த்துபவையக்தெ ||
 ஜாநுக்ராமெய்யாடுகூய கிவிவூகூவிசெஷயீ || ௩௫.
 வுபெவாதிநிவிபாநுவகாநு ஊநுநகரெசாநிசாபயா ||

நிஸ்சல: பரிபூர்ணோபிகச்சதீத்யுபசர்யதே
ஜாக்ரத்காலே யதாஞ்ஞேயமவிவ்யக்தவிசேஷதீ:
வ்யாப்நோதி நிஷ்கிரியஸ்ஸர்வாந்பாநுர்தசதிசோயதா

வியாக்யானம்:—நிஸ்சல: - கிரியையில்லாதவனும், பரிபூர்ண
அபி- பரிபூர்ணமானாயினும், கச்சதீ இதி - போகின்றான் என்று,
உபசர்யதே - ஓளபசாரிகமாய்ச் சொல்லப்படுகின்றது, ஜாக்ரத்
காலே - ஜாக்ரத்காலத்தில், யதாஞ்ஞேயம் - அறியப்படும் விஷயங்
களைப்படைந்து. (அதன்உருவமாய்) அபிவ்யக்தவிசேஷதீ: - விளக்
கமுற்ற விஷயாகார விருத்தியையுடையவனாய். பாநு: - சூரியன்
'யதா-எப்படி, தசதிச: - பத்துத்திசைகளையும் வ்யாபிக்கும்படி
அதுபோலவே, நிஷ்கிரிய: - நிஷ்கிரியனாயினும், ஸர்வாந் - எல்லாப்
பதார்த்தங்களையும் வ்யாப்நோதி-வியாபிக்கும்படி.

போழிப்புரை.—கிரியையில்லாதவனும் பரிபூர்ணமானாயினும்
போகின்றான் என்று உபசரிக்கப்பட்டுச் சொல்வதாம். ஜாக்ரத்
காலத்தில் விஷயாகாரப்பட்டுத்தோற்றமுற்ற விருத்திகளையுடைய
தாய்க்கொண்டவனாய், சூரியன் பத்துத்திசைகளையும்போல நிஷ்
கிரியனாயினும் ஸகலபதார்த்தங்களையும் வியாபிக்கும்படி.

ஸ்லோகம்.

நாஸீவிவ புதுத்யோயாந்திலிம்ஹேஹஸமுஹ்வா: || ௩௬.
கதுததி-பாநுஸாரெண ஜாதுஜெயொவ ஹ்வயெ |
ஹ்வெம்மஹ்வாராவ்யு ஹ்வொஹ்வாவிஹ்வயுதி || ௩௭.

நாஸீவிவ்ருத்தயோயாந்தி விங்கதேஹஸமுத்பவா:
தத்தத்கர்மாதுஸாரேண ஜாக்ரதபோகோபலப்தயே
இதம்விங்கம்சரீராக்யம் ஆமோக்ஷம்நவநச்யதி.

வியாக்யானம்:—தத்தத்கர்மாதுஸாரேண - அவனவன்சர்மங்
களுக்குத்தக்க, ஜாக்ரதபோகோபலப்தயே - ஜாக்ரத்காலஸூக
துக்கங்களையனுபவிக்க, விங்கதேஹஸமுத்பவா: - விங்கதேஹஸம்
பந்தமாகிய, அந்த:கரணத்தினவைகளாகிய, வ்ருத்தய: - விருத்தி
கள், நாஸீவி-நாஸீகளால், யாந்தி - செல்லுகின்றன. இதம் - இந்த,
விங்கசரீராக்யம் - விங்கசரீரமென்பது, ஆமோக்ஷம்-மோக்ஷம்வரையி
ல், நவநச்யதி - நாசமடைகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை:—அந்தந்தக் கருமத்திற்குத் தக்கபடியுள்ள ஜாக்ரத்கால ஸுகதுக்கங்களைப் புதிக்க விங்கதேகத்தினின்றும் தோன்றுவனவாகிய விருத்திகள், நாடிகளால் செல்லுகின்றன. இந்த விங்கசரீரமானது மோக்ஷம் வரையில் நாசமடைகின்ற தில்லை.

ஸ்லோகம்.

சூதஜ்ஞானநநவெஷ ஷ்விநூலிஷ்யஸூரீரகே ।

சூதஸ்வர-ஓவாவஸூரநஜி-ஆதிநித்யபித்யதே ॥ ௩௮ ॥

உத்பாதிதே கதேயதவத் கடாகாசத்வம் ருச்சதி ।

வதேநவெஷயபாகாஸம் ஸ்வர-ஓவெணாவதிஷ்டதே ॥ ௩௯ ॥

ஆத்மஜ்ஞானநநவெஷ அஸ்மிந்நாவித்யேஸ்வசரீரகே

ஆத்மஸ்வர பாவஸ்தாநம் முக்திரித்யபித்யதே

உத்பாதிதே கதேயதவத் கடாகாசத்வம் ருச்சதி

கதேநவெஷ யதாகாசம் ஸ்வரூபேணவதிஷ்டதே

விபாக்யானம்:-அஸ்மிந்-இந்த, ஸ்வசரீரகே-தனதுசரீரமானது, ஆத்மஜ்ஞானந-ஆத்மஞானத்தால் ஸாவித்யே-அவித்தையோடுகூட, நவெஷ-நாசமெய்திப்போகவே, ஆத்மஸ்வரபாவஸ்தாநம்-ஆத்மஸ்வரூப நிலைமையானது, முக்தி: - முக்தி, இதி - என்று, அபித்யதே - சொல்லப்படுகின்றது, (ஆகாசமானது) கதே - குடமானது, உத்பாதிதே - உண்டாக்கப்பட்டின், யதவத் - எப்படி, கடாகாசத்வம் - குடாகாசத்தன்மையை, ருச்சதி - அடைகின்றதோ, கதே - குடமானது, நவெஷ - நாசமாயின், ஆகாசம் - ஆகாசமானது, ஸ்வரூபேண - தன் உருவத்தோடு, அவதிஷ்டதே - தனித்திருக்கின்றதோ.

பொழிப்புரை—இந்தத் தனது சரீரமானது ஆத்மஞானத்தால் அவித்தையோடுகூட நாசமடையவே பரமாத்மஸ்வரூப மாத்திரமாய் நின்றலே முக்தியென்னப்படுவதாம். குடமுண்டாயின் ஆகாசம் குடாகாசத்தன்மையை அடைகின்றது. குடம் நசிக்கன் ஆகாசம தான்மாத்திரமாய்த் தனித்திருத்தலும்போலவாம். ஈண்டுக்குஸ்தானத்தில் தேகத்தை வைத்துக்கொள்க.

ஸ்லோகம்.

ஜாமுதஜி-க்ஷயவஸாஸ ஸ்வஹொஃஹவஸிதே । ௪௦ ॥

வொயாவஸூரம் கிரொயாய ஷெஹாஷ்யாஸ்யமக்ஷணாபு ॥

கடுபொஹ்விதஸம்ஸார ஸுதுஸ்வநிரம்ஸயா ||

கவஸ்யாஹ்வயாகுந்நிராயா வீவாஹ்யயா || சக.

ஜாக்ரத்கர்மக்ஷயவசாத் ஸ்வப்நபோக உபஸ்திதே
போதாவஸ்தாம் திரோதாய தேஹாத்யாஸ்யலக்ஷணம்
கர்மோத்பாவிதஸம்ஸ்காரஸ்தத்ரஸ்வப்நரிரம்ஸயா
அவஸ்தாம்சப்ரயாத்யந்யாம் மாயாவீசோத்மமாயயா.

வியாக்யானம்—ஜாக்ரத்கர்மக்ஷயவசாத் - ஜாக்ரத்காலத்
தில் பயன்தரும் கருமங்கள் ஓய்ந்ததுபோகவே, ஸ்வப்நபோகே-
ஸ்வப்பனத்தில் பயன்தரும் கருமங்கள், உபஸ்திதே- (பயன்தர)
வரவே, தேஹாத்யாஸ்யலக்ஷணம் - தேஹம் முதலியவைகளை
ஆசரயித்தலாகிய, போதாவஸ்தாம் - அறிவுநிலைமையை, திரோ
தாய - மறைத்து, கர்மோத்பாவிதஸம் ஸ்கார: - செய்கைக்குத்
தக்கபடி ஏற்பட்டுள்ள வாஸனைகளையுடைய (இதலின்) னாய்க்
கொண்டு, ஸ்வப்பனபோகரிரம்ஸயா-ஸ்வப்பனபோகத்தில் சென்று
மகிழ்வதில் விருப்புற்றவனாய், மாயாவீ - மாயையோடு கூடியவ
னாகிய (ஜீவன்) ஆத்மமாயயா - தனது மாயையால், அந்யாம் -
வேறு, அவஸ்தாம்-அவஸ்தையை (நிலைமையை) ப்ரயாதி-அடை
கின்றான்.

பொழிப்புரை—ஜாக்ரத்காலத்தில் பயன்தரும் கருமங்கள்
ஓய்ந்துபோகவே ஸ்வப்பனத்தில் பயன்தரும் கருமங்கள் தலைப்
படவே தேஹம் வீடு புத்திர மித்திர களத்திராதிகளையறிந்து
கொண்டிருத்தலாகிய நிலைமையை (மறைத்து) விடுத்து செய்கை
க்குத்தக்கபடி ஏற்கனவே நிகழ்ந்துள்ள வாஸனைகளையுடைய
னாய்க்கொண்டு ஸ்வப்பனபோகத்தில் விருப்புற்றவனாய் ஜீவன்
தனது மாயையால் வேறுநிலைமையைப் பெறுகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

வடாஹிவிஷயாநூவஹ்நு வப்யாஹி கரணாநிவ | சஉ.
ஹ்நிதாநிக்ஷிப்வஸதொ வாஸநாநிதாநி க்ஷிப்வாநி | சங.
வநதாநூஸ்யநுஷ்யபஞ்ஜோதி ஸூக்ஷ்மாதாவூகிஷ்டெ
சுத்ராஹ்நிகரணாநீநாஹ் வாஸநாநிவாஸநாதூதா ||

கடாதிவிஷயந்ஸர்வந் புத்தயாதிகரணநிச
பூதாதிகர்மவசதோ வாஸநாமாத்ரவஸ்திதாத்

ஏதாந்ப்ச்யந்ஸ்வயம்ஜ்யோதிஸ்ஸாக்ஷ்யாத்மாவ்யவதிஷ்டதே
அத்ராத்:கரணாநீநாம்வாஸனாத்த்வாஸனாத்தமத

வியாக்யானம்:—வாஸநாமாத்ரவஸ்திரநாந் - வாஸனையால் ப்ர
மாதாவினில் (அத்யாஸத்தினால்) உள்ளதாகிய கடாதிவிஷயந்,
ஸர்வந் - கடாதிசுரண ஸகலவிஷயங்களையும், கர்மவசத்: - கர்ம
வசத்தால், பூதநி - தோன்றின (உண்டான) புத்த்யாதிசுரணரிசு-
புத்திமுதலிய கரணங்களையும் ஆகிய, ஏதாந் இவைகளை, ப்ச்யந் -
பார்த்துக்கொண்டு, ஸ்வயஞ்ஜாதி: - ஸ்வயம்சோதியாயுள்ள பொ
ருளானது, ஸாக்ஷ்யாத்மா - ஸாக்ஷிஸ்வரூபமாய், வ்யவதிஷ்டதே-
மிஞ்சிநிற்கின்றது. அத்ர-இந்த (ஸ்வப்ந) நிலைமையில், அந்:கர
ணாநீநாம் - அந்:கரணம் முதலியவைகளுக்கு, வாஸநாத் - வாஸ
னையாகிய ஸம்ஸ்காரத்தினால் நிகழும் தன்மையுள்ளதாகையால்,
வாஸனாத்தமா - வாஸனாஸ்வரூபத்துவம் என்பதாம்.

பொழிப்புரை:—வாஸனையாக, ப்ரமாதாவினில் அத்தியாஸத்
தினால்உள்ளனவாகிய சூடாதிஸகல விஷயங்களையும் கர்மவசத்தால்
தோன்றிய புத்திமுதலிய கரணங்களையும் பார்த்துக்கொண்டு ஸ்வ
யஞ்சோதியாயுள்ள பொருளானது ஸாக்ஷிஸ்வரூபமாய் மிஞ்சி நிற்
கின்றது. இந்த நிலைமையில் அந்:கரணம் முதலியவைகள் வாஸ
னையால் நிகழ்கின்றமையால் வாஸனாத்தமத்துவமுள்ளது என்பதாம்.

ஸ்லோகம்.

வாஸநாநித்வாக்ஷிக்ஷ நோநதஜ்வராதுந: | சச.

வாஸநாநி: வ்வொது ஐஸுதெ கை-வொதி: ||

ஜாமுஜி-ஞ்ளயயாததித-ஐக-ஐயாதுக: |

நிஸ்ஸஷஸ-ஐலாக்ஷா த்ஜாஸுதெவபுகாஸதெ || சந.

வாஸனாமாத்ர ஸாக்ஷித்வம் தேநதச்சபாரத்மந:

வாஸனாந்: ப்ரபஞ்சோத்ரத்ருச்யதேகர்மசோதித:

ஜாக்ரத்பூமெளயதா தத்வத்கர்த்தருகர்மக்யாத்மக:

நிச்சேஷபுத்தி ஸாக்ஷ்யாத்மாஸ்வயமேவப்ரகாசதே.

வியாக்யானம்—தேந - அக்காரணத்தால், பாரத்மந: - பர
மான்மாவுக்கு, தத்ச - அந், வாஸநாமாத்ரஸாக்ஷித்வம் - வாஸனா
மாத்திரத்திற்கு ஸாக்ஷியாயிருத்தலாம். அத்ர - இங்கு (ஸ்வப்ப

னத்தில்) வாஸனாபி: - வாஸனைகளாலாகியதும், கர்மசோதித - கர்மத்தினால் ஏவப்பட்டதுமாகிய, ப்ரபஞ்ச: - பிரபஞ்சமானது, ஜாக்ரத்பூம - ஜாக்ரதவஸ்தையில், யதா-எப்படியோ, தத்வத்-அப்படியே, கர்த்ருகர்மக்ரியாத்மக: - கர்த்தாகர்மம் கிரியை இவைகள் ஸ்வரூபமாய், த்ருச்யதே - காணப்படுகின்றது. ஆத்மா - ஆத்மாவானவன், நிஸ்ஸேஷபுத்தி ஸாக்ஷி - ஸகலபுத்தி ஸாக்ஷியாகிய, ஸ்வயம் ஏவ - தானே, ப்ரகாசதே - விளங்குகின்றான்.

பொழிப்புரை:—அக்காரணத்தால் ப்ரமாத்மாவுக்கு அவ்விதமாகிய வாஸனாத்திரத்திற்கு ஸாக்ஷியாயிருத்தலாம். ஸ்வப்பனத்தில் வாஸனைகளாலாகியதும் கர்மத்தினால் ஏவப்பட்டதுமாகிய ப்ரபஞ்சமானது ஜாக்ரதத்தில் போலவே கர்த்திரு கர்மக்ரியாவடிவமாய்க் காணப்படுகின்றது. ஆத்மா ஸகல புத்தி ஸாக்ஷியாய்தான் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

வாஸநாபோது ஸாக்ஷிவ்வாக்ஷிணஸூவஉவ்யுதே ।

ஹ-ருதஜந்நநிபஹ-ருதம் கஸி-தஜாஸநாவஸாஸு ॥ சகா.

நெஜீயஸூவாயஸூவாபுஷ்வஹ்வாய: ப்ரவஸ்யுதி ।

வாஸனாத்திரயாக்ஷித்வம் ஸாக்ஷிண: ஸ்வாபஉச்யதே

பூதஜந்நநிபஹ-ருதம் கர்மதத்வாஸனாவசாத்

நேஜீயஸூவாதவயஸ்யாத்யே ஸ்வப்னம்ப்ராய:ப்ரபச்யதி

வியாக்யானம்:—ஸாக்ஷிண: - ஆத்மாவுக்கு, வாஸனாத்திரஸாக்ஷித்வம் - வாஸனைமாத்திரத்திற்கு ஸாக்ஷியாயிருத்தலே, ஸ்வாப:- ஸ்வப்பனம், உச்யதே - என்று சொல்லப்படுகின்றது. பூதஜந்நநி - பூர்வஜன்மத்தில், யதகர்ம - எந்தக்கர்மமானது, பூதம் - ஏற்பட்டுள்ளதோ, தத்வாஸனாவசாத்-அதன் வாஸனாவசத்தால், ப்ராய:- விசேஷமாய், ஆத்யேவயவீ - குழந்தைப்பருவத்தில், தேஜீயஸூவாத் - அவ்வாஸனைகள் நெருங்கியிருத்தலால், ஸ்வப்னம்-ஸ்வப்னத்தை, ப்ரபச்யதி - காண்கின்றான்.

பொழிப்புரை:—ஆத்மாவுக்கு வாஸனாத்திர ஸாக்ஷித்வமே ஸ்வப்பனம் என்பதாம். பூர்வஜன்மத்தில் எக்காரியங்கள் நிகழ்ந்தனவோ அவைகளின் வாஸனையின் வசத்தால் விசேஷமாய் பால்யவயவீஸ் அவ்வாஸனைகள் நெருங்கியிருத்தலால் ஸ்வப்பனம் காணுகின்றான்.

ஸ்ரீலோகம்.

செய்யவியலிகாகுஷா தரணாநாதிஹாதி-கத: || சௌ.

பூயெணவீசுத்தலம் வாஸநாகு-கெணாவ-புராக :

மத்யேவயஸி கார்க்கஸ்யாத்கரணாநிஹார்திதஃ

ப்ராயேணவிக்ஷதேஸ்வப்நம் வாஸநாகர்மணோர்வசாத்

வியாக்யானம்:—மத்யே வயவ்வி-நதிப்பருவத்தில், கரணநாம-
கரணங்களின், காரக்கச்யாத் - வலிமையால், இஹ - விஷயத்தில்,
அர்த்தித: - பீடிக்கப்பட்டவனுக்கொண்டு, ப்ராயேண - விசேஷ
மாய், வாஸனாகர்மணோ: - வாஸனாகர்மங்களின், வசாத் - வசத்தி
னால், ஸ்வப்நம் - ஸ்வப்பநத்தை, வீக்ஷதே-காண்கின்றான்.

போழிப்புரை:—நடுப்பருவத்தில் சுரணங்களின் வலிமையால் விஷயத்தில் அல்லற்பட்டவனாய்க்கொண்டு விசேஷமாய் வாஸனா கர்மங்களின் வசத்தால் ஸ்வப்பனத்தைக் காண்கின்றான்.

ஸ்ரீலோகம்.

ஜயாஸம்: வாறொகந்து கழிவிற்றாழிஸம்ஹதஸ் || சஅ.

வாவினொஐநுநொந-ருவம் வவசுதாவவசுதி ।

இயாஸு: பரலோகம் துகர்மவிதயாதி ஸம்ப்ருதம்

பாவினோஜம்மனோரூபம் ஸ்வப்ந ஆத்மாப்ரபச்யதி

வியாக்யானம்:—பரலோகம் இயாஸு:, து-பரலோகம் செல்லும் தருணமுடையோனாகிய, ஆதமா - ஜீவன், கர்மவித்தயாதிலும் ப்ருதம் - கர்மம் வித்தைமுதலியதனால் ஸம்பாதிக்கப்படுவதாகிய, பாவந் ஜம்மந: - வரும் ஜம்மத்தின், ரூபம்-உருவத்தை, ஸ்வப்ப்நே-ஸ்வப்பனத்தில், பச்சயதி - பார்க்கின்றான்.

பொழிப்புரை:—பரலோகம் செல்லும் தருணமாகிய மரண ஸம்பிகாலத்தில் ஜீவன் கர்மவித்தை முதலியவைகளால் வரப்போவ தாகிய ஜன்மத்தின் உருவத்தை ஸ்வப்பனத்தில் காண்கின்றான்.

ஸ்ரீலோகம்.

யதிக்ஷ வதநாவெந ஸூரனொமநீணவெ || சக,

சூகூ⁰உ₁வகூளயததெ நீ⁰வநீயநாயஹி ।

வனபஞ்சாப்துக்ஷவபூஷ-ஞிள ஸ்ரான்குதாமிவம்வரநு ||

சூவீதகரணமுஜாஃ காரணெநெநதிவெதாஃ ॥

யத்வத்ப்ரபதநாத்ச்யேந: ச்ராத்நோககநமண்டலே

ஆகுஞ்ச்யபக்ஷளயததே நீடேநிலயநாயநீ:

ஏவம்ஜாக்ரத் ச்வப்நபூமௌஸ்ரந்த ஆத்மாபிஸஞ்சரந்.

ஆபீதகரணக்ராமகாரணேனைதிசைகதாம்

வியாக்யானம்:--ச்யேந: - பருந்தானது, யத்வத்-எப்படி, ககந மண்டலே - ஆகாயத்தினில், ப்ரபதநாத்-மிகவும் ஸஞ்சரித்தலால், ச்ராத்ந: - சிரமமடைந்ததாய்க்கொண்டு, நீ: - செல்லுகின்றதாய், பக்ஷள - இரக்கைகளை. ஆகுஞ்ச்ய - அடக்கிக்கொண்டு, நீடே - கூண்டினில், நிலயநாய - வந்து தங்குவதன்பொருட்டு, யததே - யததனிக்கின்றதோ, ஏவம் - இவ்வாறு, ஆத்மா - ஜீவனும், ஜாக் கிரத்ஸ்வப்னபூமிகளில், அபிஸஞ்சரந் - திரிந்துமுன்றுச்ராத்ந: - சிரமமுற்றதாய்க்கொண்டு, ஆபீதகரணக்ராம: - இந்திரியமனாங்கங்களாகியகரணங்களை யொடுக்கிக்கொண்டு, காரணேந - காரணமாகிய ஈச்வரனிடம், ஏகதாம்-ஒன்றுபடுதலை, யாதி-அடைகின்றது.

பொழிப்புரை—எப்படி பருந்தானது ஆகாயமண்டலத்தில்மிகவும் சஞ்சரித்து சிரமமடைந்ததாய்க்கொண்டு செல்லுகின்றதாய்ரக்கை களை ஒடுக்கிக்கொண்டு, கூண்டினில் வந்து தங்குதலின் பொரு ட்டிஎத்தனிக்கின்றதோ, அப்படியே ஆத்மாவும் ஜாக் கிரஸ்வப்ன பூமிகளில் திரிந்துமுன்று சிரமமடைந்ததாய்க்கொண்டு கரணவர்க் கங்களை யொடுக்கிக்கொண்டு காரணத்தோடு சேர்ந்து அடங்குகி ன்றது.

ஸ்லோகம்.

நாவீரோமெ-ஸ்ரிநியாணாராக்யஷுஷாடாயவாஸநா: ॥

ஸவ-ஸ்ர-ஸிக்ஷாகாய-ஸ்ர-விஜ்நாநா-தாவீயதெ । ௫௧.

ஈஸ்வராபெஷ்வாக்யதெய யயாஸ-வ-யெபாவெசு ॥

க்யூத்பு-வ-விவய ஸ்யாவவதிவா-தந: । ௫௨.

நாமமர்க்கைரிந்த்ரியாணுமாக்ருஷ்யாதாயவாஸநா:

ஸர்வம்க்ரவித்வாகார்யம்சவிஞ்ஞானத்மாவிஸீயதே

ஈச்வராக்யே வ்யாக்ருதேதய தாஸுமயொபபேத்

க்ருத்ஸ்வப்ரபஞ்சவிலயஸ்ததாபவதிசாத்மந

வியாக்யானம்:—விஞ்ஞானாத்மா-ஜீவன், நாடமார்த்தை. -நாடமார்த்தங்களால், இந்திரியானும்-இந்திரியங்களது, வாஸநா:-வாஸனைகளை, ஆக்ருஷ்ய-ஆகர்ஷித்து, ஆதாய-எடுத்துக்கொண்டு, ஸர்வம் சகார்யம் - ஸகலகாரியத்தையும், க்ரவித்வா-ஒடுக்கிக்கொண்டு ஈச்வராக்யே-ஈச்வரனெனும் அவ்யாக்ருதே-அவ்யாக்ருதத்தில், விஸீயதே - விஸயமடைகின்றான். அத - அவ்விதம்முத்துக்கொண்டு சென்றபிறகு, யதா-எப்படி ஸுகமய; - சுகஸ்வரூபன், பவேத் - ஆவானே, ததா - அவ்விதம், ஆத்மந: - ஜீவான்மனுக்கு க்ருதஸ்வரூபஞ்சலிலய: - ஸகலப்ரபஞ்சத்திற்கும், லயம் பவதி - ஆகின்றது.

பொழிப்புரை:—ஜீவன் நாடமார்த்தங்களால் இந்திரியங்களது வாஸனைகளை ஆகர்ஷித்துச் சேர்த்துக்கொண்டு ஸகல காரியங்களையும் அடக்கிக்கொண்டு ஈச்வரனெனும் அவ்யாக்ருதத்தில் விஸயமடைகின்றான். பின்னர் எப்படி ஸுகமயனாவானே அவ்வாறு ஆகவுக்கு ஸகலப்ரபஞ்சலிலயம் ஏற்படுவதாம்.

ஸ்லோகம்.

யோஷிதீக்ஷாஜோநாயா ஸூஹொமாதெயயாவாஸ்ய ||
ஸகூநஜீயொஸ்வாஹொநாஹா: கெவஸ்யயா | ௫௩,
யோஷிதீ:காம்யமானாயாஸ்ஸம்போகாந்தேதயத்ஸுகம்
ஸஆநந்தமயோ அபாஹ்யோ நாந்தர: கேவஸஸ்ததா

வியாக்யானம்:—காம்யமானாயா:-காமமுடையவளாகிய, யோஷிதீ: - மங்கைக்கு, ஸம்போகாந்தே - ஸம்போகத்தின் கடைசியில் யதா - எப்படி, சுகம் - சுகமுள்ளதோ, அப்படியே - அந்த, ஆனந்தமய: - ஆனந்தமயன் அபாஹ்ய: - வெளிவந்துவைப்பற்றியதுமல்ல, ஆந்தர: - உள்ளத்தைப்பற்றியதுமல்ல, ததா, கேவல: - கேவலம் அவ்யக்தஸுகனே.

பொழிப்புரை:—சுற்றின்பமுடைய மங்கைக்கு போக இடத்தில் எப்படி சுகமோ அப்படியே அவ்வானந்தமயன் வெளிவைப்பற்றியவனது உள்ளத்தைப்பற்றியாவது நிகழ்வதின்றி கேவலம் அவ்விதத்தமாகிய ஸுகமேயாம்.

ஸ்ரீலோகம்.

பாஜநாத நம்ஸரிஸாடி விஜாநதா தடுயவலஃ ||
விஜாநா தாகாரணா தாதா திஷ்டையாவிலஃ । இச.
சுவடிபாஸுஞ்சுவதுஜா நஹவகுத்யயாஸௌவஃ ||
பாஜநாத்மாநம்ஸமாஸாத்யவிஞ்ஞானத்மாததைவஸ
விஞ்ஞானத்மாகாரணத்மாததாதிஷ்டம்ஸ்ததாபிச
அவித்யாஸுகூழ்வருத்தாநுபவத்தேயவயதாசகம்

வியாக்யானம்:-ஸ அர்த விஞ்ஞானாத்மா-விஞ்ஞானமயான ஆத்மா, பிராஜ்ஞாத்மாநம் - பிராஜ்ஞதைவே ஆகின்றேன், விஞ்ஞானாத்மா-விஞ்ஞானமயான ஆத்மா, காரணாத்மா - காரணஸ்வரூபனாகின்றேன், ததா - அவ்வாறு, திஷ்டந் - உள்ளவனாகிய, ஸ - அவன், அதஅபி - அன்றியும், அவித்யாஸ-லக்ஷ்மவ்ருத்யா - அவித்யையின் ஸ-லக்ஷ்மமாகிய வ்ருத்தியால், சுகம் - சுகத்தை, யதாஏவ-எப்படி, அநுபவதி - அநுபவிக்கின்றாள்.

பொழிப்புரை:—அந்தவிஞ்ஞானமயான ஆத்மா ப்ராஜ்ஞாத்
மாவையடைந்து ப்ராஞ்ஞஸ்வரூபினயாகின்றான். விஞ்ஞானாத்மா.
காரணஸ்வரூபனாகின்றான், அவ்வாறுள்ளவனாயினும் அவன் அவித்.
தையின்ஸூக்ஷ்மவிருத்தியினால் எப்படிஸூகமனுபவிக்கின்றானே.

ஸ்ரீலோகம்.

[illegible]

ததாஹம்ஸஸ்கமஸ்வாப்ஸம்நைவகஞ்சிதவேதிஷம்
அஞ்ஞானமபிஸாக்ஷயாதிவ்ருத்திபிஸ்சாநுபூயதே
இத்யேவம்ப்ரத்யபிஞ்ஞாபிபஸ்சாததஸ்யோபத்யதே
ஜாக்ரதஸ்வபநஸுஷுப்த்யாக்யமேவேஹாமுத்தரலோகயோ:
பஸ்சாதகர்மவசாதேவவிஸ்புலிங்காயதாநலாத்
ஜாயந்தேகாரணாதேவமநோபுத்யாதிகாநிது

வியாக்யானம்:—ததா - அப்படி, அஹம் - நான், சுகம்- சுகமாக அஸ்வாப்ஸம் - தூங்கினேன், கிஞ்சித் - யாதும், ந அவேதிஷம் - அறிந்தேனில்லை (என்பதாம்) அஞ்ஞானம் அபி - அவித்தையும், ஸாக்ஷ்யாதிவ்ருத்திபி:ச-ஸாக்ஷ்யாகாரவிருத்திகளால், அதுபூயதே - அதுபவிக்கப்படுகின்றது. இதி - இவ்வாறுதலால், ஏவம் முற்கூறியவாறே, தஸ்ய - அந்த ஜீவனுக்கு பஸ்சாத் - பின்னர் ப்ரத்யபிஞ்ஞா அபி - ப்ரத்யபிஞ்ஞையும் (ஸ்மாணமும்) உபஜாயதே- உண்டாகின்றது, ஜாக்ரதஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாக்யம், ஏவ - ஜாக்ரம், ஸ்வப்நம் - ஸுஷுப்தி எனும் மூன்று அவஸ்தைகளே, இஹாமுத்ரா, லோகயோ: - இவ்வுலகிலும் ஸ்வர்க்கரகங்களிலும் ஏற்படுவன. பஸ்சாத் - ஸுஷுப்திக்குப்பிறகு கர்மவசாத், ஏவ கர்மவசத்தினாலேயே அநலாத் - அக்கிரியிவிருந்துவிஸ்புலிங்கா - நெருப்புத்தணற் கண்டங்கள்போல, காரணாத்ஏவ - காரணத்திலிருந்தே, மனோபுத்த்யாதிகாநிது-மனம் புத்தி இந்திரியங்கள், ஜாயந்தே - வெளிப்படுகின்றன.

பொழிப்புரை:—அங்ஙனம் யான் சுகமாய்த்தூங்கினேன் ஒன்றுமறியேன்என்பதாம்அஞ்ஞானமும்ஸாக்ஷ்யாதிவ்ருத்திகளால் அதுபவிக்கப்படுகின்றது. ஆதலின்பிறகு அவனுக்கு முற்கூறியவாறு அதுபவஸ்மாணமுண்டாகின்றது, ஜாக்ரதஸ்வப்பனம் சுஷுப்தி எனும் மூன்றவஸ்தைகளே இவ்வுலகிலும் ஸ்வர்க்கரகங்களிலும் உள்ளன. சுஷுப்தியின் இறுதியில் கர்மவசத்தாலேயே அக்கிரியினின்றும் நெருப்புத்தணற்கண்டங்கள்போலக்காரணத்தினின்று மனோபுத்தியாதிகள் தோன்றுகின்றன.

ஸ்லோகம்.

வயி:வஹ-வஹபயிநி:ஸுவிஸாஸயெ । ௫௮.
 தெரெவொஹ-கருயாதி விஜ்நாநா-தா-தெயெகூலாசு||
 விஜ்நாநா-தா-காரணா-தா-தயா-திஷ்ட-ஹாவிஸி: । ௫௯.
 டுஸு-தெலவ-ஹெவெவ நவெஷுஷாயா-தா-தயுஸு-தா||

பய:பூர்ணகடோ யத்வந்திமக்நஸ்ஸலிலாசயே
 தைரேவோத்த்ருத ஆயாதி விஞ்ஞாநாத்மாததைத்யஜாத்
 விஞ்ஞாநாத்மகாரணாத்மாததாதிஷ்டந்நதாபிஸ:
 த்ருஸ்யதேஸர்வ மேஷ்வேவநஷ்டேஷ்வாயாத்யத்ருச்யதாம்

வியாக்யானம்:—யத்வத் - எப்படி, ஸலிலாசயே - ஜலமிருக்கு
மிடத்தில் (தடாகம் ஏரிமுதலியவைகளில்) நிமக்ந: - மூழ்கப்ப
ட்ட, பய:பூர்ணகட: - ஜலம் நிறைத்துள்ள குடமானது, உத்ருத:
எடுக்கப்பட்டதாயின், தை: ஏவ - அந்தத் தீர்த்தங்களோடு கூட
வே, ஆயாதி - வருகின்றதோ, ததா - அப்படியே, விஞ்ஞானத்
மா - விஞ்ஞானமயனாகிய ஆத்மா ஆத்மா, அஜாத் - காரணமயாத்
மாவினின்று, ஏதி-வருகின்றான், ஸ: - அவ்வான்மா, விஞ்ஞான
த்மா - விஞ்ஞானமயன், காரணத்மா - காரணத்மா என்று, ததா -
அவ்வாறு, திஷ்டர் - இருக்கின்றவன், அதாபி - அவ்வாற்றிருத்
தலின், ஸர்வம் - ஸகலமும் ஏஷு, ஏவ - இவைகளிலேயே, த்ருஸ
யதே - காணப்படுகின்றது, ஏஷு - இவைகள், நஷ்டேஷு -
நசித்துப்போயின், அத்ருச்யதாம் ஏவ - காணப்படாததன்மை
யையே, ஆயாதி - அடைகின்றது.

போழிப்புணை:—ஜலாசயத்தில் மூழ்கப்பட்ட ஜலம்நிறை
ந்த குடமானது எடுக்கப்பட்டின் முன்னுள்ள தீர்த்தத்தோடு
கூடவே வருகின்றதோ அவ்வாறு விஞ்ஞானமயனாகிய ஆத்மா
காரணமயாத்மாவில் அடங்கியிருந்துவருகின்றான். ஆத்மா விஞ்
ஞானத்மா காரணத்மா என்றவ்வாறு உள்ளவன் அவ்வாற்றி
ருத்தலின் இவைகளிலேயே ஸகலமும் காணப்படுகின்றது. இவை
கள் நசித்துப்போயின் காணப்படாததன்மையையே அடைகின்
றது.

ஸ்லோகம்.

வனகாகாரொய-பிரத துதூயெ-ஹேவம் வரஃவ-பிரத |
க-ஓட-ஸூரடிஸூ)தெததூஹத்யூமஹதீவஸ: || சு௦
ஹேஹபிரதூரஹாரபகா ஸ்வ-ஹேஸ்யோவவடிதெ |
ஹேஹபிரதூரஹாரபகா ஸ்வ-ஹேஸ்யோவவடிதெ || சு௧,
வனவஃஜீவஸூர-ஹேவெ ஹேவதூரஹாரபகா || சு௧௧.
ஏகாகாரோர்யமாதத்தத்தகார்யேஷ்வம்பரஃபுமார்
கூடஸ்தோத்ருச்யதே தத்வத்கச்சத்யாகச்சதீவஸ:
மோஹமாத்ரோந்தராயத்வாத் ஸர்வம்தஸ்யோபபத்யதே
தேஹாத்யதீத ஆத்மாபிஸ்வயம்ஜ்யோதிஸ்ஸவபாவத:
ஏவம் ஜீவஸ்வரூபம்தேப்ரோக்தம் தசரதாத்மஜ

வியாக்யானம்:—அர்யமா - ஸூர்யன், ஏகர்கார்-ஒரே ஒரு வனாயினும் தத்தத்த்கார்பேஷு - அவ்வக்காரியங்களில் எப்படியோ, ஏவம் - அப்படியே, பர்புமார் - பரமபுருஷனாகிய கூடஸ்த்-கூடஸ்தனாகிய, ஸ்-அந்த ஆத்மா கச்சதி-போகின்றதுபோலவும் ஆகச்சதீ - வருகின்றதுபோலுமாம், ஆத்மா - ஆன்மா, ஸ்வபாவாத் - இயற்கையில், ஸ்வயம்ஜ்யோதி: - ஸ்வயம், ஜ்யோதியாய், தேஹாத்யதீத: அபி - தேஹாதிகளுக்கதீதனாயினும் மோஹமாத்ரார்தராயத்வாத் - அஞ்ஞானமெனும் ஓர் தடையால், ஸர்வம் - ஸகலமும், தஸ்ய - அவனுக்கு, உபபத்யதே - ஒவ்வுவதாம், தசரதாத்மஜ - தசரதன்மகனே, தே - உனக்கு, ஏவம் - இவ்வாறு, ஜீவஸ்வரூபம் - ஜீவஸ்வரூபமானது, ப்ரோக்தம் - சொல்லப்பட்டது.

போழிப்புரை:—ஸூர்யன் ஒருவனையாயினும் அவ்வக்காரியங்களில் எப்படியோ அப்படியே பரமபுருஷனாகிய கூடஸ்தனுமாம். அதுபோலவே அவன் போகின்றதுபோலும் வருகின்றதுபோலும் காணப்படுகின்றான். ஆன்ம இயற்கையில்ஸ்வயஞ்ஜோதியாய் தேஹாதிகளுக்கதீதனாயினும் அஞ்ஞானமெனும் ஓர் தடையினாலேயே அவனுக்கு ஸகலமும் ஒவ்வுவதாம் ஒ தசரததன்மனே உனக்கு இவ்வாறு ஜீவஸ்வரூபம் சொல்லப்பட்டது.

பத்தாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஜீவகத்தியாதி நிரூபணமெனும்.

பதினோராம் அத்தியாயம்.

பகவான் கூறியதாவது.

ஸ்லோகம்.

தேஹாநாஸ்திக்ஷயா பரமோகமதிநாஸா ।

வக்ஷ்யாமிநுபஸாடி-ருஜி துஸ்யு-ண-ஸாஸிஹித: ॥

தேஹார்தரகதிம்தஸ்யபரலோககதிம்ததா

வக்ஷ்யாமிந்ருபசார்தூல மத்த:ச்ருணுஸமாஹித:

வியாக்யானம்:-ந்ருபசார்தூல-ஓ ராஜச்ரேஷ்டனே, தஸ்ய அந்த ஜீவனுடைய, தேஹாந்தரகதிம்-வேறுதேஹத்தைப்பற்றுதலையும், பரலோககதிம் - லோகாந்தரம் செல்லுதலையும், வக்ஷ்யாமி-சொல்லுகிறேன், மத்த:-என்னிடமிருந்து, ஸமாஹித: - ஸாவதானமானவனுப்ச்ருணு - கேட்டுத்தெரிந்துகொள்வாயாக.

பொழிப்புரை:—ஓ அரசவீரனே ஜீவனுடைய வேறு தேஹம் பிராப்தியையும் லோகாந்தரகதியையும் சொல்லுகின்றேன். என்னிடம் ஸாவதானனாய்க்கேட்பாயாக.

ஸ்லோகம்.

ஹுதூவீதயதஸ்யுத குபுஸாஹிஷதநு: |

ஸூருவதெஹஸ்யுலம்ஸ்யு தெநஜீவநயாரண: || ௨.

புக்தம்பீதம்யதஸ்த்யத்ரதத்ரஸாதாமபந்தனம்

ஸ்தூல தேஹஸ்யலிங்கஸ்யதேந ஜீவநதாரணம்.

வியாக்யானம்:-யத:-எதனால்(எந்தஉணவு)புக்தம்-புகிக்கப்பட்டதோ,பீதம்-அருந்தப்பட்டதோ,தத்ரஸாத-அவ்வன்னபானஸாரத்தால், ஸ்தூலதேஹஸ்ய-ஸ்தூலதேஹத்திற்கும்,லிங்கஸ்ய-லிங்கதேஹத்திற்கும், ஆமபந்தனம் - நூதனமாகிய, பற்று ஏற்படுகின்றது, தேந - அதனால், ஜீவநதாரணம் - பிராணவாயுவைத்தரித்தலாம்.

பொழிப்புரை:—எதனால் எந்த உணவு புகிக்கப்பட்டதோ எது அருந்தப்பட்டதோ அவ்வன்னபான ரஸத்தால் ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம தேஹங்களுக்கு புதிதுபுதிதாகிய பற்றேற்படுகின்றது. அதனால் பிராணதாரணமாம்.

ஸ்லோகம்.

வ்யாபிநாஜரயாவாவி வீயுதெஜாஓரொநு: |

ஸூஷ்ணாதெநஹுதூஹம் வீகம்வாநவவக்யுத || ௩.

வ்யாதிராஜரயாவாபிபீத்யதே ஜாடரோ நல:

ச்லேஷ்மணதேந புக்தாந்தம்பீதம் வாகபசத்யலம்

வியாக்யானம்:—வ்யாதிரா ரோகத்தினாலாவது, ஜரயாவா - அல்லது ஜரையினாலாவது, ஸ்லேஷ்மண - உதித்து ஒங்கிய ச்லேஷ்மத்தால் ஜாடர: - ஜடரத்திலுள்ள அகல: - அக்கினியானது

பீட்யதே - பீடிக்க (அடக்கப்படுகின்றது) தேந - அதனால் புத்தா
ந்நம், பீதம்வா - புசிக்கப்பட்ட அன்னமும், அருந்தப்பட்டதும்
ஆகிய உணவுகளை அலம்பேரதுமானபடி நபசதி -பாகம் செய்கின்
றதில்லை.

பொழிப்புரை.—வியாதியினாலாவது ஜரையினாலாவது கபம்
ஒங்கிஜடராக்கினியின் வலியைத்தணிக்கின்றது. அதனால்புசிக்கப்
பட்ட அன்னபானாதிகள், போதுமானபடி பாகமாகின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

ஊதூவீதாஸாபாவா ஞாஸாஷ்யந்தியாதவஃ ।

ஊதூவீதாஸெநெவ டெஹெவிவந்திவாயவஃ ॥ ௪.

புத்தபீதாஸாபாவாத் ததாசுஷ்யந்திதாதவ:

புத்தபீதாஸேவைதேஹேவிம்பந்திவாயவ:

வியாக்யானம்:— புத்தபீதாஸாபாவாத் - புசிக்கப்பட்டதும்
அருந்தப்பட்டதுமாகிய உணவுகளுக்கு ரஸம் ஏற்படாமையால்,
ததா - அப்போது, தாதவ: - தாதுக்கள், சுஷ்யந்தி - வற்றிப்போ
கின்றன, தேஹே - தேஹத்தினில், புத்தபீதாஸேவை - அன்ன
ரஸத்தினாலேயே, வாயவ: - வாயுக்கள், விம்பந்தி தாதுவிருத்தி
செய்கின்றன.

பொழிப்புரை:—அன்னபான ரஸமில்லாமையால் அப்போது
தாதுக்கள் வற்றிப்போகின்றன. தேஹத்தினில் அன்னபான ரஸத்
தினாலேயே வாயுக்கள் தாதுக்களை புஷ்டிசெய்விக்கின்றன.

ஸ்லோகம்.

ஸகீகரோகிய தூஸா தூரெநாவாயாஸாஷ்யதெ ।

ததாநீஷ்ட ஸாபாவா ஞாஸேநுநஹாநிகஃ । ௫.

வாரிவகூரஸகைந யபாமளாவதஃமஷ்ட ।

ஸ்யபெவவதக்யாஸா தயாலிமஹெநாவாஸுஜெக ॥ ௬.

ஸகீகரோகியத்தஸ்மாத்தஸ்மானோவாயுருச்யதே

ததாநீம் ததாஸாபாவாஜ்ஜமபந்தனஹானித:

பரிபக்வாஸத்வேந யதாம்ரம்வ்ருந்தஃபலம்

ஸ்வயமேவபுத்யாசுததாவிஷகம்தநோர்வரஜேத்

வியாக்யானம்:—யத்-யாதொருகாரணத்தினால் ஸமீகரோதி-
அன்னபானாஸத்தை, நாடிகளில், செல்லும்படி செய்கின்றானே
தஸ்மாத் அக்காரணத்தால், ஸமான்வாயு: - ஸமானவாயுஎன்று
உச்சயதே - சொல்லப்படுகின்றது. ததாரீம் - அப்போது, தத்ரஸா
பாவாத் - அன்னபானாஸமின்மையால் ஆமபந்தனஹ்நித: - ஆமபந்
தனமின்மையால் யதா-எப்படி பலம் - கனியானது பரிபக்வஸத்
வேந - பரிபக்குவமாகிய ரஸமுடைதுபற்றி கௌரவத் - கனத்தி
னால், காம்புகெட்டு விழுகின்றதே, ததா - அப்படி, ஆசு - சீக்கிர
மாய் ஸ்வயம்வவ - தானே பததி - விழுகின்றது, லிங்கம் - சூக்ஷ்
மதேஹமானது தநோ: - ஸ்தூல தேஹத்தினின்றும் வ்ரஜேத் -
வெளிப்போகின்றது.

பொழிப்புரை.—அன்னபானாஸங்களை ஸகலநாடிகளிலும்ஸம
ப்படுத்தி போஷணம் செய்தலால் ஸமானவாயுஎன்னப்படுகின்றது
அப்போது அன்னபான ரஸமில்லாமையால் ஆமபந்தனம் இல்லா
ததுபற்றிப்பழமானது, பரிபக்குவமாகிய ரஸமுடையதுபற்றி
கனத்தினால் காம்புகெட்டுப் பிரிவதுபோல உடனே நசிக்கின்றது.
சூக்ஷ்மதேஹத்தினின்றும் பிரிந்துபோகின்றது.

ஸ்லோகம்.

ததூக்ஷ்ணாநாடிவாக்ஷுஷ் ஹுஷீகாணா஽வாஸநா: |
சூய்ராதிகாயில-ஞ-தாமி ஹுஷ்டெஷ்டெஷ்டகதா஽மத: || ௭.
ததொய்யம்ப்ராணவாயு ஸ்வயம்த்வாநவவாயு஽லி: |
ஹுஷ்டெஷ்டாஹவீஹவதேஷ்ட: தயாதெநெநகதா஽மத: || ௮.

தத்தத்ஸ்தாநாதபாக்ருஷ்யஹிருஷீகாணம்சவாஸநா:
ஆத்யாத்மிகாதிபூதாரிஹ்ருத்பத்மேசைகதாம்கத
ததோர்த்ஸவக:ப்ராணவாயுஸம்புக்தேநாவவாயுவி
ஹர்த்த்வோச்ச்வாலீபவத்யேஷததாதேசைகதாம்கத:

வியாக்யானம்:—தத்தத்ஸ்தாநாத் - அதனதன் ஸ்தானத்தி
லிருந்து, ஹ்ருஷீகாணம் - இந்திரியங்களின், வாஸநா: -வாஸனை
களையும், ஆத்யாத்மிகாதிபூதாரி - புத்தி சித்தாதிகளையும் தே
ஹத்திற்கு ஸ: - கனமாயுள்ள பூததுட்பங்களையும், அபாக்ருஷ்ய-
அசு புத் - அபகாணி ஹ்ருஷ்யம் - ஹ்ருதயகமலத்தில், ஏக
தாமகத: - ஒன்றாய் கூடியதாகின்றது, தத: - பிறகு, பிராண

வாயு:-பிராணவாயுவானது. அத்வக: வெளிப்படச்சன்னத்தமாய்
நவவாயுபி: - மற்ற ஒன்பது வாயுக்களோடும், ஸம்புத்த: - சேர்
ந்ததாய்க்கொண்டு, ஊர்த்வோச்வாவீ - மேனோக்கிய சுவாசமு
டையதாகின்றது, ஏஷ: - ஜீவன் ததா - அப்படியுள்ள, தேந -
அந்தப்பிராணவாயுவோடு, ஏகதர்மகத: கூடியவனாகின்றான்.

போழிப்புரை:—அதனதன் ஸ்தானத்திலிருந்து இந்திரிய வாஸனைகளையும் புத்திசித்தாதிகளையும் வரும்சரீரஸாதனமாகிய பூதாம்சங்களையும், ஆகாஷித்துக்கொண்டு, ஹ்ருதயகமலத்தில் ஒன்றாய்க்கூடிப் பிறகு வெளிப்படச்சந்தம்மாய் மற்ற ஒன்பது வாயுக்களோடும் பிராணவாயுகூடி மேனோக்கிய சுவாசமுடையதாகின்றது. ஜீவன் அவ்வாறுள்ள அந்தப்பிராணவாயுவோடுகூடியவனாகின்றான்.

ஸ்ரீலோகம்.

உகுகு-வெஷாவ-காவிஜி-குழை-பாவா நாயீராம-மஹேஸ்வரமுரிதம் ||
விடிர்குஜி-மஹேஸ்வரமுரிதம் நாலினுஸ்யம்-தம் || கௌ.
பூஜா-தூநமஹேஸ்வரமுரிதம் விஜ்ஞானாதோவ ஸப-கி ।

சக்திவேஷார்வாபிழர்த்தேநாவநாடிமார்க்கம் ஸமாச்சரித:
வித்யாகர்மஸமாயுத்தோ:வாஸநாபிஷேஸம்யுத:
ப்ராஜ்ஞாத்மாநம்ஸமாச்சரித்யவிஞ்ஞானத்மோபஸர்ப்பதி

வியாக்யானம்:—விஞ்ஞாநத்மா - ஜீவன், வித்யாகர்மஸமாயு
க்த: - உபாஸ்தி கர்மஸம்ஸ்காரங்களோடும், வாஸநாபிச: - சுபா
சுபவிஷயபோக ஸம்ஸாரங்களோடும்ஸம்புத: - கூடியவனுமாய்,
ப்ராஞ்ஞாத்மானம் - ப்ராஞ்ஞாத்மாவை ஸமாச்சரித்ய - பற்றிக்
கொண்டு,நாடமாரக்கம்ஸமாச்சரித: - நாடமாரக்கத்தைப்பற்றியவ
னாய்சூ-ஷோ:வா - கண்களின் வழியாகவாவது,அத-மூர்த்தந:
வா-தலைவழியாயாவது, உபஸர்ப்பதி -செல்லுகின்றான்.

போழிப்புரை:—ஜீவன் உபாஸ்திகர்மஸம்ஸ்காரங்களோடும் சுபாசபவிய்ய போகவாஸனைகளோடுங்கூடியவனும் ப்ராஞ்ஞான் மாவைப் பற்றிக்கொண்டு நாடிமார்க்கத்திற்கென்று கண்களின் வழியாயாவது சிரசின்வழியாயாவது செல்லுகின்றான்.

ஸ்ரீலோகம்.

வாவலொமாயெஜெஷ்டு ஐ)ஐகுமெட, சயிலித் :

பாதநாடிஹோஸித் நாகாநெயவகெவழி || கந.

பாபுபாகாயசேத்கச்சேத்யமதூதரதிஷ்டித

யாதனூதஹமாச்ரித்யநரகானேவகேவலம்

வியாக்யானம்:—பாபபோகாயசேத்-பாபபயனைப் புசிக்கவேண்டுமாயின், யாதனூதேஹம் - யாதனூதேஹமாகிய, வாயவ்யதேஹத்தை ஆசரித்ய - பற்றிக்கொண்டு, யமதூதை: - யமதூதர்களால், அதிஷ்டித: - அடக்கப்பட்டவனும்க்கொண்டு, கேவலம் நரகாந்ரவ - கேவலம் நரகங்நனைமாந்நிரம், கர்ஹ - ஆடைவான்.

போழிப்புறா—பாவங்களின் பயனைப்புசித்த வேண்டியவனாயின் யாதனாதேஹமெனும் வாயவ்யதேஹத்தைப்பற்றிக்கொண்டு யமதூதர்களுக்குட்பட்டிக் கேவலம் நரகங்களையே அடைவான்,

ஸ்ரீலோகம்.

ஐஷ்வராவ-குத-காழிகு-காணி யொந-கிஷ்டி ஸவ-கிபா ।

வித்யுதொகுவஜதெஷ ய-ஞகோஸிர-தெ ஸஹி-ஷம் || கசு.

ய-ஞ்சாதிமதேசு வகஷதஸா லுடி கழிணம் ।

சுயநலத்தொழுகொக விதிணா஁ததஃவா஁ li கநி.

உந்ருதொகெழிவுநெஹம் ப்ராவுஹுஜெவாஸ்திரியம் ।

இஷ்டபூர்த்தாதிகர்மணியொருதிஷ்டதிஸர்வதா

பித்ருலோகம்வ்ரஜத்யேஷய தூமாச்ரித்யபர்ஹிஷ

நூ மமரா த்ரி ம்த த: க்ருஷ்ண பசுஷ ம்த ஸ்மா ச்ச தக்ஷிணம்

ஆயநம்சத்தேதாலோகம்பித்ருணம்சத்த:பரம்

சந்தரலோகேதிவ்யதேஹம்ப்ராப்யபுங்க்தேமாம்ச்ரியம்

வியாக்யானம்:—ய: - யாதொருவன். ஸர்வத: - எப்போதும்
இஷ்டாபூர்த்தாதி கர்மானி - யாகம் தடாகவாபி அன்னஸத்திரம்
முதலிய கர்மங்கள், அதுதிஷ்டதி - அதுஷ்டிக்கின்றனோ
ஏஷ: - இவன், பர்ஹிஷ: - அக்கினி ஹேதுவாய்க்கொண்டு,
யாமம் : யமதூதரை, ஆச்ரித்ய - ஆசிரித்து, பித்ருலோகம் -
பித்ருலோகத்தை, வ்ரஜதி-அடைகின்றான், தூமம் - தூமதேவதை

ராத்ரிம் - ராத்ரிதேவதை, தத: - அதன்பின்னர், க்ருஷ்ணபக்ஷம் க்ருஷ்ணபக்ஷாபிமானிதேவதை, தஸ்மாச்ச-அதன்பிறகு, தக்ஷிணயனம் - தக்ஷிணயனம்மானிதேவதை, தத: - அதன் பிறகு பித்ருணாம் - பிதிரர்களுடைய, லோகம் - உலகு, சந்த்ர லோகே - சந்திரலோகத்தில், திவ்யதேஹம் - அற்புதமாகிய (அம்ருத) தேஹத்தைப் ப்ராப்யபெற்று, பராமச்ரியம் - பெரும் ஸுகத்தை, புரக்தே - புசிக்கின்றான்.

பொழிப்புரை:—எவன் எப்போதும்யாகம் தடாகவாலீ அன்னஸத்திரம் இவைகள் முதலியவைகளின்பிரதஷ்டை இதுபோன்ற கருமங்களை அநுஷ்டிக்கின்றானோ அவன் தான் பூஜித்த அக்கிரியை வேறுதவாயக்கொண்டு யமதூதன் எனப்படும் ஆதிவாஹி தேவதைகளை அடைந்து பித்ருலோகம் செல்லுகின்றான். தூமதேவதை ராத்ரிதேவதை க்ருஷ்ணபக்ஷாபிமானிதேவதை பிறகு தக்ஷிணாபிமானிதேவதை இவர்களின் மூலமாய் பித்ருலோகத்தை யடைகின்றான் - சந்திரலோகத்தில் திவ்வியமாகிய தேஹத்தைப்பெற்று பெரும் ஸுகபோகத்திலிருக்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

ததௌவநுஸாநாஸௌ யாவதூஹௌவலௌ || கௌ.
ததெவகூஹௌவலௌ யதெவதௌவநாஸௌவலௌ |

தத்ரசந்த்ரஸமாநௌஸௌயாவத்கர்மபலம்வஸேத்
ததைவகர்மசேஷணயதைதம்புராவ்ரஜேத்

வியாக்யானம்:—தத்ர - அவ்வுலகில், அஸௌ-இந்த ஜீவன் சந்த்ரஸமாந்-சந்திரன்போன்றவனாய், யாவத்கர்மபலம்-கர்மபலம் உள்ளவரையில், வஸேத் - வலிப்பான், ததாவ - அப்படியே கர்மசேஷண-மிஞ்சியுள்ள கர்மவசத்தால், புந: - மீண்டும், யதேதம் - இங்கிருந்து, போனவழியாகவே, ஆவ்ரஜேத் - வருவான்.

பொழிப்புரை:—அவ்வுலகில் இந்த ஜீவன் சந்திரன்போன்றவனாய் கர்மபலம் புசிக்கும் வரையில் வலிப்பான் அப்படியே கர்மசேஷத்தால் இங்கிருந்துபோனவழியே மீண்டும் திரும்பிவருகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

வவஹிஹாயஜீவக வாவாஹாஸாஸுதிலை || கௌ.
சுகாஸாஸாயஹாமதௌ வாயொஹாவஜதௌ |

கடுகூராமெய்வலாலாடி கடுகாவலுடையவெலா || ௧௮.
கடுகாயநூலிலகூராணி ஜாயதெகடுகெலாடிதே ||

வபுர்விஹாயஜீவத்வம் ஆஸாத்யாகாசமேதிஸ:
ஆகாசாத்வாயுமாஸாத்ய வாயோரம்போவ்ரஜத்யத
அத்ப்யோமேகம்ஸமாஸாத்யத தோவ்ருஷ்டிர்பவேதஸௌ
ததோதாந்யாநி பக்ஷ்யாணி ஜாயதேகர்மசோதித:

வியாக்யானம்—ஸ: - அவன், வபு: - அந்த ஸ்தூலதேஹத்
தை, விஹாய - விடுத்து, ஜீவத்வ - ஜீவத்துவத்தை, ஆசாத்ய-
அடைந்து, ஆகாசம் - ஆகாசத்தை, ஏதி-அடைகின்றான், ஆகா
சாத் - ஆகாசத்திலிருந்து, வாயும் - வாயுவை, ஆகத்ய - அடை
ந்து, அத - பின்னர், வாயோ: - வாயுவினின்றும், அம்ப: -
ஜலத்தை, வரஜதி - அடைகின்றான். அத்ப்ய: - ஜலத்திலிரு
ந்து, மேகம் - மேகத்தை, ஸமாஸாத்ய - அடைந்து, தத: -
அதன்பிறகு, அஸள - இந்த ஜீவன், வ்ருஷ்டி: - மழை, பவேத்-
ஆகின்றான், தத: அதன்பின்னர், கர்மசோதித: - கர்மங்களுக்கு
த்தக்கபடி தாந்யாநி - தாந்யங்களும் பக்ஷ்யாணி - உண்டிகளும்
ஜாயதெ - ஆகின்றான்.

பொழிப்புரை—அவன் அந்தஸ்தூல தேஹத்தை விடுத்து
கேவலஜீவத்துவத்தை மாத்திரமுடையவனாய் ஆகாசம், பின்னர்
வாயு அதன்பிறகு மேகமேறுது பிறகுமேகம் இவைகளையடைந்து
பிறகுமழைமூலமாய்க் கர்மங்களுக்குத்தக்கபடி தாந்யங்களும்உ
ண்டிகளும் ஆகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

பொகிரெநுபுவடினெ ஸரீரகூயதெஹிந: || ௧௯.
பெகிரெநுதெஸ்யாந்தி யயாகெப்யாஸுதெ ||
கடுகாஹகூஸலாலாடி விசுதுஜாஹஜெதவாரம் || ௨௦.
கதஸூகூராஜெஸுவ லெகூயதெகெலாடிஜாயதெ ||
கத: கெலாநுஸாரொணலெவசு ஸ்வபஹவஹஸக: || ௨௧.

யோநிமந்யேப்ரபத்யந்தேசரீரத்வாயதேஹிந:
முக்திமந்யேதுஸம்பாந்தி யதாகர்மயதாச்சுநம்
ததொந்நத்வம்ஸமாஸாத்யபித்ருப்யாம்புஜ்யதேபரம்

ததஸ்ஸுக்லம்ரஜஸ்சைவபூத்வாகர்போபிஜாயதே-

தத: கர்மாநுஸாரேண பவேதஸ்தரீபுந்நபும்ஸக:

வியாக்யானம்-தேவநிஃ-ஜீவனுக்கு, சரீரத்வாய-தேஹத்தின்பொ
அந்யே - சிலர், நிதம்பம் - நிதம்பத்தை, ப்ரபத்யந்தே-அடைகின்
றனர், அந்யேது - மற்ற சிலரோவெனின், யதாகர்ம் - கர்மத்திற்
கும், யதாச்ருதம் - ச்ராவணத்திற்கும் தக்கபடி, முக்திம் - முக்தி
யை, ஸம்யாந்தி - அடைகின்றனர். தத் - பூவுலகில், ஓஷதிக
ளானபிறகு, அநந்த்வம் - உண்ணப்படும் உணவாதலை, ஸமாஸா
த்ய - அடைந்து, பித்ருப்யாம் - தந்தைதாய்களால், புஜ்யதே -
புஜிக்கப்படுகின்றான். தத:பரம் - அதன்பிறகு, சுக்ரம் - சுக்கிலத்
தையும், ரஜஸ்ச - ரஜஸும், பூத்வா - ஆகி, கர்ப்ப: - கர்ப்பம்,
அபிஜாயதே - உண்டாகின்றது, தத: - அதன்பிறகு, கர்மாதுஸா
ரேண - கர்மத்திற்குத் தக்கபடி, ஸ்தரீபூந்ரபும்ஸக: - பெண் ஆண்
அலியாய்த் தோன்றுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—ஜீவன்ஸூக துக்கங்களைப் புசிப்பதன்பொருட்டுச்சிவர் நிதம்பத்தையடைகின்றனர். மற்ற சிவர்கர்மானுஷ்டான சித்தசுத்தியின்படி சிரவணம் செய்தவண்ணம் முக்தியடைகின்றனர். பூவுலகில் ஒஷதிகளாய் வந்தபிறகு அந்நமாய் தாய்தந்தையர்களால் புசிக்கப்படுகின்றான். பிறகு சுக்கிலமாயும் சோணிதமாயும் ஏற்பட்டுக் கர்ப்பம் ஏற்படுகின்றது. பிறகு கர்மத்திற்குத் தக்கபடி பெண் அல்லது ஆண் அல்லது அலி இவ்வுருவாய்த் தோன்றுகின்றான்.

ஸ்ரீலோகம்:

வனவழிவழிப் பொருட்கா றுகூறியவழிதெ.

ധർമ്മശാസ്ത്രാദിപുസ്തകങ്ങൾ സമാഹരിച്ചുവന്നതാൽമെട് || ൨൨,

ஸபாதிடெவயாமெந ஸ்ரஹ்யொகாவயிஹா :

சுவிட்சர்லாந்து நாட்டிலிருந்து மருத்துவக் கல்யாணம் பெற்றது. உத.

உதாரணமாக, ஸ்வதாரியோவ்ஜெசு.

சூழிதலுந்நெய்யாகளாக விரிநெய்யாகுகித்: வரத் || உச.

சுயநிவர்த்தனா திட்டங்களை முன்னெடுக்காதிருக்கவேண்டும்.

சிவெழு வப-உதிஸநாய ஜீவஜேவம் நயததுலுள || உரு.

ஏவம்ஜீவகதி: ப்ரோக்தாமுக்திம்தஸ்யவதாம்தே
யஸ்துசார்த்யாதியுத்தஸஸ்ஸதாவித்யாரதோபவேத்
ஸயாதிதேவயானெநப்ரம் ஹலோகாவதிம்கர:
அர்ச்சிர்பூத்வா திரம்ப்ராப்யசுக்லபக்ஷமதோவ்ரஜேத்
உத்தராயணமாஸாத்யஸம்வத்ஸரமதோவ்ரஜேத்
ஆதித்யசந்த்ரலோகௌதுவிய்யுல்லோகமத:ப்ரம்
அததிவ்ய:புமாங்கஸ்சித்ப்ரம்ஹலோகாதிஹைதிஸ:
திவ்யேவபுஷிஸந்தாய ஜீவமேவநம்நயத்யஸௌ

வியாக்யானம்:—ஏவம் - இவ்வாறு, ஜீவகதி-ஜீவர்களின் கதி
யானது, ப்ரோக்தா - சொல்லப்பட்டது, தஸ்ய - ஜீவனின், முக்
திம் - முக்திக்கிரமத்தை, தே - உனக்கு, வதாம் - சொல்லுகின்
றேன், ய:து - எவன், சார்த்யாதியுத்த:ஸந் - சாந்திமுதலியவைக
ளோடு கூடியவனுய்க்கொண்டு, ஸதா - எப்போதும், வித்யாரத:ப
வேத் - ஸகுணோபாஸனையில் ஆவலுற்றவனாக உள்ளவனே, ஸ:
நா: - உந்த மனிதன், தேவயானேந - தேவயா நமெனும் மார்க்கத்
தினால், ப்ரம்ஹலோகாவதிம் - ப்ரும்ஹலோகமீறாக, யாதி - செல்
வாகின்றான். அர்ச்சி: பூத்வா - அர்ச்சிஸ்வடிவமாய், தினம் - தின
பிரானியாகிய தேவதையை, ப்ராப்ய-அடைந்து, அதோ-பிறகு,
சுக்லபக்ஷம்-சுக்லபக்ஷாபிமானியாகிய தேவதையை,வ்ரஜேத்-அடை
கின்றான். உத்தராயணம்-உத்தராயணாபிமானிதேவதையை, ஆஸா
த்ய - அடைந்து, அதோ - பிறகு, ஸம்வத்ஸாம் - ஸம்வத்ஸராபி
மானிதேவதையை, வ்ரஜேத் - அடைகின்றான், ஆதித்ய சந்த்ர
லோகௌது - ஆதித்ய சந்திரலோகங்களையும், அத - பிறகு, வித
யுல்லோகம் - வித்யுல்லோகத்தையும் அடைகின்றான். அத - வித
யுல்லோகம் சென்றபிறகு, திவ்ய:புமாந்- ஆதிவாழிகளெனும் திவ்
விய புருஷனே, கச்சித் -ஒருவன், ப்ரம்ஹலோகாத் - ப்ரும்ஹலோ
கத்தினின்றும், இஹ - இங்கு, ஏதி - வருகின்றான், ஸ: - அவன்,
ஏநம் - இந்த, ஜீவம் - ஜீவனை, திவ்யே - திவ்வியமாகிய, வபுஷி -
சரீரத்தில், ஸந்தாய - பிரவேசிக்கச்செய்து, நயதி - கொண்டுபோ
கின்றான்.

பொழிப்புரை:—இவ்வாறு ஜீவர்களின் கதி சொல்லப்பட்டது.
இனி அவனுடைய முக்திக்கிரமத்தை உனக்குச் சொல்லுக
எவன் சாந்தி தாந்திமுதலியவைகளை யுடையவனுய்க் கொண்டு

எப்போதும் ஸகுனோபாஸ்தியில் ஆவலுற்றிருக்கின்றானே அந்த மனிதன் தேவபாந மார்க்கத்தினால் ப்ரும்மலோகம் செல்லுகின்றான். அர்ச்சிஸ்வடிவமாய்த் தினாபிமானிதேவதையை யடைந்து பிறகு சுக்லபக்ஷாபிமானிதேவதையை யடைந்து அதன் பிறகு உத்தராயணாபிமானி தேவதையை யடைந்து பிறகு ஸம்வத்ஸராபிமானி தேவதையையும் அடைகின்றான். பிறகு ஆதித்ய சந்திர லோகங்களையும் பின்னர் வித்யுல்லோகத்தையும் அடைகின்றான். பிறகு திவ்ய புருஷனொருவன் ப்ரும்மலோகத்திலிருந்து அங்கு வருகின்றான். அவன் அந்த ஜீவனை திவ்ய தேஹ முடையோனாகச் செய்து கூட்டிக்கொண்டு போகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

ஹ்ருஷ்மொகெ லிவ்யுஷெஹஹஹுஹொமாந்யுஷெவிதாநு |
கதெத்ராஷிக்ஷாவிர்ஹோமஹ்ருஷ்மணாலஹஹுஷெதெ || உசு.

ப்ரும்மலோகே திவ்யதேஹே புத்த்வா போகான்யதேப்விதான் தத்ரோஷித்வாசிரம் காலம் ப்ரும்மஹணஹமுச்யதே.

விளக்கம்:—ப்ரும்மலோகே - ப்ரும்மலோகத்தில், திவ்ய தேஹே - திவ்யதேஹத்தினில், யதேப்விதான் - விரும்பப்பட்டவை ளாகிய, போகான் - போகங்களை, புத்த்வா - புசித்து, தத்ர - அங்கு சிரம்காலம் - வெகுகாலம், உஷித்வா - வலித்து, ப்ரும்மஹணஹ - ப்ரும்மஹேனா கூட, முச்யதே - முக்தியடைகின்றான்.

போழிப்புரை:—ப்ரும்மலோகத்தில் திவ்யதேஹத்தோடு இருந்து விரும்பிய போகங்களைப் புசித்துக்கொண்டு வெகுகாலமிருந்து ப்ரும்மஹேனா கூட முக்தியடைகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

ஸஹ்ருஷ்மொகெதாயஹுஹஸ்யாதெஷுவகஹுஷிசு |
தஸ்யுபாணாவியீயதெஜ்வெஹெஸ்ய உஷிவசு || உஎவ.

சுத்தப்ரஹ்மாதோ யஸ்து நஸ்யாத்யேவகுத்ரசித்
தஸ்யப்ராணாவியீயந்தேஜலேஸைந்வகிலயவத்

வியாக்யானம்:—ய:து-யாதொருவன், சுத்தப்ராஹ்மாத:-சுத்தப்ராம்மத்தில், விருப்புற்றவனே, ஸ: அவன், குத்ராசித் - ஓரிடத்திற்கும் நயாதிவ - போகின்றதெயில்லை, தஸ்ய: - அவனுடைய, ப்ராண: - பிராணன்கள். ஜலே - ஜலத்தினில், ஸைந்தவ கில்யவத்-உப்புக்கல்போல, விலீயந்தே - விலயமடைகின்றன.

பொழிப்புரை:—யாதொருவன் சுத்தப்ராம்மத்தை யுபாசிக்கின்றவனே அவன் ஓரிடத்திற்கும் செல்லுகின்றதில்லை. அவனுடையப்ராணன்கள் * ஜலத்தினில் உப்புக்கல்போல லயமடைகின்றன.

ஸ்லோகம்.

ஹ்ருஷ்டிஷ்டாயயாஸ்யஷ்டிஷ்டாயபூஷ்டிஷ்டிவீயதெ ।

ஹ்ருஷ்டிஷ்டாயயாஸ்யஷ்டிஷ்டாயபூஷ்டிஷ்டிவீயதெ ॥ ௨௮.

ஸ்வப்நத்ருஷ்டாயதாஸ்ருஷ்டி:ப்ரபுத்தஸ்யவிலீயதே
ப்ராஹ்மஜ்ஞானவதஸ்தத்வத்விலீயந்தேததைவதே

வியாக்யானம்:—ஸ்வப்நத்ருஷ்டா-ஸ்வப்பனத்தில் காணப்பட்ட ஸ்ருஷ்டி: - ஸ்ருஷ்டியானது, (பிரபஞ்சமானது) ப்ரபுத்தஸ்ய - விழித்துக் கொண்டவனுக்கு, யதா-எப்படி. விலீயதே-(காணப்படாமல்) லயமடைகின்றதோ, தத்வத் - அதுபோல, ப்ராஹ்மஜ்ஞானவத்-பிரம்மஞானிக்கு, ததைவ - ஞானமுதித்ததும், தே - அவைகள். விலீயந்தே - லயமடைகின்றன.

பொழிப்புரை:—ஸ்வப்பனத்தில் காணப்பட்ட ஸ்ருஷ்டியானது விழித்துக் கொண்டதும் எப்படி லயமடைகின்றதோ அது போலப்ராம்மஞானிக்கு ஞானமுதித்ததும் அவைகள் விலயமடைகின்றன.

ஸ்லோகம்.

விஷ்ணுகஜே-விவீநொயஸூதீயம்ஸூநஜேதிஸ: ।

ஹ்ருஷ்டிஷ்டாயயாஸ்யஷ்டிஷ்டாயபூஷ்டிஷ்டிவீயதெ ॥ ௨௯.

ஹ்ருஷ்டிஷ்டாயயாஸ்யஷ்டிஷ்டாயபூஷ்டிஷ்டிவீயதெ ॥ ௨௯.

* ஜலத்துடன் சேர்ந்த வுப்புத் தன்சுவைமுழுவதும் அச்சலத்திற்காக் கித்தன்னோடொப்பச் சமன்செய்து நிற்குமதுபோல விரும்பி உயிரைச்சார்ந்த விறைவனும் தனக்குரிய எண்ணங்களையும் அவ்வுயிரின்கண் பதிப்பித்தன்னோடொப்பச்செய்து நிற்பன்.

வித்யாகர்மவிஹீ நோயஸ்த்ருதீயம்ஸ்தாநமேதிஸ :

புத்த்வாசநரகாந்கோரான்மஹா ரௌரவரௌரவான்

பஸ்சாத்ப்ராக்தனசேஷேணக்ஷுத்ரா ஜந்துர்பவேதஸௌ

வியாக்யானம்:—ய : - யாதோருவன், வித்யாகர் - மவிஹீந : உபாஸ்திகர்மங்களில்லாதவனே, ஸ : - அவன், த்ருதீயம் - மூன்றாவதாகிய ஸ்தானம் இடத்தை, எதி - அடைகின்றான், கோரான் - மிக்கப் பயங்கரங்களாகிய, மஹா ரௌரவரௌரவான் மஹா ரௌரவ ரௌரவங்களாகிய, நரகாந் - நரகங்களை, புத்த்வாச - புதித்தும், பஸ்சாத் - பின்னர், ப்ராக்த நசேஷேண - பூர்வகர்மசேஷத்தால், அஸௌ - இவன், க்ஷுத்ராஜந்து : - இழிய ஜந்துவாய், பவேத் - ஆவான்.

போழிப்புரை:—யாதோருவன் உபாஸ்தி கர்மங்களில்லாதவனே அவன் மூன்றாவதாகிய ஸ்தானத்தை யடைகின்றான். மிக்க கோரங்களாயுள்ள மஹா ரௌரவரௌரவங்களாகிய நரகங்களை யடைந்து துக்கங்களை யனுபவித்துப் பின்னர் பூர்வ கர்ம சேஷத்தினால் இழிய ஜந்துவின் பிறவியைப் பெறுகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

ய-ஓகாஸிக்ஷுஸாஜிஜநாஸௌயவதெஹு-லி ।

௩௦.

ஸவ்வஜீவமதிஃபுக்ராக்ஷிந்ரஹோக்ஷிஹுலி ॥

யுகாமசகதம்சாதி ஜந்மாஸௌலபதேபுனி

ஏவம் ஜீவகதி ப்ரோக்தாகிமந்யத் ச்ரோதுமிச்சலி.

வியாக்யானம்:—அஸௌ - இந்த ஜீவன், புனி - பூவுலகில், யுகாமசகதம்சாதிஜந்ம - ஈ கொசுக்கு பெருங்கொசுக்கு முதலியவைகளின் ஜந்மத்தை, லபதே - பெறுகின்றான். ஏவம் - இவ்வாறு ஜீவகதி : - ஜீவகதியானது, ப்ரோக்தா - சொல்லப்பட்டது, அந்யத் - மற்றது, கிம்-எதனை ஸ்ரோதும் - கேட்க, இச்சலி - விரும்புகின்றனை.

போழிப்புரை:—இந்த ஜீவன் பூவுலகில் ஈ கொசுக்கு முதலியவைகளின் ஜந்மத்தைப் பெறுகின்றான். இவ்வாறு ஜீவகதி சொல்லப்பட்டது. ஓராமா பின்னும் யாது கேட்க விரும்புகின்றனை (என்றனர்.)

ஸ்ரீராமர் சொல்லுகிறார்.

ஸ்லோகம்.

ஹவந்யுத்யாவ்ராதூம்ஹம் துஜாநகரீ-நொஃ || ௩௧.

ஹவந்யுத்யாவ்ராதூம்ஹம் துஜாநகரீ-நொஃ || ௩௧.

மந்யுத்யாவ்ராதூம்ஹம் துஜாநகரீ-நொஃ || ௩௧.

பகவந்யத் த்வயாப்ரோக்தம் பலம்துஞானகர்மணை :
ப்ருஹ்மலோகே சந்த்ரலோகே புங்க்தேபோகாநிதிப்ரபோ
கந்தர்வாதிலோகேஷுகதம் போகம் ஸமீரித :

வியாக்யானம்:—பகவர் - ஓபகவனே, த்வயா-உம்மால் ப்ருஹ்ம
லோகே - ப்ருஹ்மலோகத்தினில், சந்த்ரலோகே - சந்த்ரலோகத்தி
னில், போகாந் - போகங்களை, புங்க்தே - புசிக்கின்றான், இதி -
என்று, ஞானகர்மணை : - ஞானகர்மங்களுக்கு, யத் - யாதொரு,
பலம் - பயன், ப்ரோக்தம் - சொல்லப்பட்டதோ, கந்தர்வாதிலோகே -
கந்தர்வாதிலோகத்தினில், கதம் - எப்படி,
போகம் - போகம், ஸமீரித - சொல்லப்பட்டது

பொழிப்புரை:—ஓ பகவனே! உம்மால் ப்ருஹ்மலோகத்தினில்
சந்த்ரலோகத்தினில் போகங்களைப் புசிக்கின்றான் என்று ஞான
கர்மங்களின்பயன் யாதொன்று சொல்லப்பட்டதோ, அங்ஙனம்
கந்தர்வாதிலோகத்தினிலுள்ள போகம் எப்படி.

ஸ்லோகம்,

ஹவந்யுத்யாவ்ராதூம்ஹம் துஜாநகரீ-நொஃ || ௩௧.

ஹவந்யுத்யாவ்ராதூம்ஹம் துஜாநகரீ-நொஃ || ௩௧.

மந்யுத்யாவ்ராதூம்ஹம் துஜாநகரீ-நொஃ || ௩௧.

தேவதவம்ப்ராப்து யாத்ஸுசித்கஸ்சிதந்த்ரத்வமேவவா
ஏதத்கர்மபலம்வாஸ்துவித்யா பலமதாபிவா
தத்ப்ருஹிகிரிஜாகாந்த தத்ரமேஸம்சயோமஹான்

உயிக்கு

வியாக்யானம்:—தத் - கந்தர்வாதிபோகமானது, வித்யாகர்ம்
 ணே - ஏவ - அதுஸாரேண உபாஸ்திகர்ம்ங்களின் அதுஸாரமாகவே,
 பஸம் - பயன், பவேத் - ஆகும், யுவாசயெளவனப் பருவம் உடை
 யவனும், சுந்தர - அழகுடையவனும், சூர் - சூரனும், நீரோக -

மாம், ஸம்ஸய: ந - ஸந்தேஹமில்லை, ஏவம் - இவ்வாறு, உத்தரோத் தரத் - மேன்மேல், ஸதகுணநந்த: - நூறுபங்கானந்தமானது, பவேத் - ஆகும், சிரலோகாநாம் - நீடித்திருக்கும் உலகங்களையு டைய, பித்ருணம் - பிதிருகளுக்கும், ஆஜாநஸுரஸம்பதாம் - தோ ற்றமுதல் தேவச்செல்வம் பெற்றுள்ளவராகிய, தேவதாநாம்-தேவர் களுக்கும், அத - பிறகு, இந்தாஸ்ய - இந்திரனுக்கும், குரோ: - ப்ருஹஸ்பதிக்கும், தத்வத் - அங்ஙனம், ப்ராஜாபதே: - ப்ராஜாபதி க்கும், ப்ரும்மண:ச - ப்ரும்மத்திற்கும், புரஸ்தாத் - முந்தி, உத்த ரோத்தரம் - மேன்மேலும், ஆநந்தா: - ஆநந்தங்கள் நூறுபங்கதி கமாம்.

பொழிப்புரை.—அதனிலும் தேவகந்தர்வர்களுடைய ஆனந்த மானது நூறுபங்கதிகமாம் ஸந்தேகமில்லை. இவ்வாறே மேன்மேல் நூறுபங்கதிகமாய் ஆனந்தமுளது. சிரலோக பிதிருக்களுக்கும் ஆஜானதேவர்களுக்கும் இந்திரனுக்கும் ப்ருஹஸ்பதிக்கும் ப்ராஜா பதிக்கும் ப்ரும்மத்திற்கும் உள்ள ஆனந்தமானது முறையே ஒவ் வொன்றிலும் மேன்மேலும் நூறுபங் கதிகமாயுள்ளது என்றறிக.

ஸ்லோகம்.

ஜ்ஞாநாயிக்ஞாநூவாயிக்ஞாநுடிஷ்டிலஸுராலயே நகூ.

ஸ்ரோத்ரிப்யொவ்ஜிநொகாஹெதாயஸ்துஜிஜோஹவெசு ||

தஸ்யொவ்யெவஸஸிவொதாசுநநொஸுரொதூரொ ||

ஞானதிக்யாத்ஸுகாதிக்யம்நான்யதஸ்திஸுராலயே
ச்ரோத்ரியோ அவ்ரஜிநோ அகாமஹதோயஸ்துத்விஜோபவேத்
தஸ்யாப்யேவம்ஸமாக்யாதாஆநந்தாச்சோத்தரோத்தரம்

வியாக்யானம்.—ஞானதிக்யாத் - ஞானச்சிறப்பினால், சுகாதி க்யம்-சுகச்சிறப்பாம், சுராலயே - தேவலோகத்தில், அந்யத்-வேறு, நாஸ்தி - இல்லை, ச்ரோத்ரிய: - வேதாத்தியயனம்செய்து அர்த்த முணர்ந்தவனும், அவ்ரஜிந: - பாவச்செயல்களில்லாதவனும், அகா மஹத் - காமக்கேடில்லாதவனும் ஆகிய, ய: - யாதொரு, த்விஜோ த்தம் - பிராமணச்ரேஷ்டனுளதோ, தஸ்ய அபி - அவனுக்கும், ஏவம் - இவ்வாறு, உத்தரோத்தரம் - மேன்மேல், ஸமாக்யாதா: - சொல்லப்பட்டனவாகிய, ஆநந்தா: - ஆனந்தங்கள் உள்ளன.

ததௌஸரிவாவொ திஜாமிநயஸூஹொஜபெசு ||

ஞாத்வாய்குருதேகர்ம தஸ்யாக்ஷய்யபலம்பவேத்
யத்பலம்பலபதேமர்த்யகோடிப்ராஹ்மணபோஜநை
தத்பலம்ஸமவாப்நோதிஞானிரமயஸ்துபோஜயேத்

வியாக்யானம்:—ய. - யாதொருவன், ஞாத்வா - அறிந்து,
கர்ம - கர்மத்தை, குருதே - செய்கின்றானே, தஸ்ய அவனுக்கு,
அக்ஷய்யபலம் குறைவற்றபலன், பவேத் - நிகழும், மர்த்ய - மனி
தன், கோடிப்ராமணபோஜனை - கோடிப்ராஹ்மணர்களைப்போஜனம்
செய்வித்தலால், யத்பலம் - எந்தப்பயனை, லபதே-பெறுகின்றானே,
ய. - யாதொருவன், ஞானிரம் - ஞானியை, போஜயேத் - போஜ
னம்செய்விக்கின்றானே அவன், தத்பலம் - அந்தப்பலத்தை, ஸம
வாப்நோதி - பெறுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—யாதொருவன், அறிந்து கர்மம் செய்கின்ற
னே அவனுக்குக்குறைவற்ற பயன் நிகழும். மனிதன் கோடிப்ராஹ்
மண போஜனம் செய்வித்தலால் எந்தப்பயனைப் பெறுவானே அந்த
ப்பயனை ஞானிக்குப் போஜனமளிப்பவன் அடைகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

ஜாநவஹஃஅஜயஸூஹொஷிதௌநாராயஸி ||

ஸஸஹஷ்டரினொபிரயதெயஸூஹொவஸஸி || சச.

ஞானவந்தம்த்விஜம்யஸ்துத்விஷ்யதேசநராதம்.

ஸசஷ்யமானோம்ரியதேயஸ்மாதீச்வர ஏவஸ:

வியாக்யானம்:—ய:துநராதம் - யாதொருநராதமன், ஞானவ
ந்தம் - ஞானவானாகிய, த்விஜம் - அந்தணனை, த்விஷ்யதே-துவே
ஷிக்கின்றானே, ஸ: - அவன், சஷ்யமாண:-தாபத்தால் தவறிக்கப்
பெற்று, ம்ரியதே - நசிக்கின்றான், யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்
தால், ஸ: - அந்த ஞானியானவன், ஈச்வர ஏவ - ஈச்வரனேயோ.

பொழிப்புரை:—யாதொரு நராதமன் ஞானியாகிய மனிதனை
துவேஷிக்கின்றானே அவன் தாபமடைந்து நசிக்கின்றான் யாதொரு
காரணத்தினால் ஞானியானவன் ஈச்வரனேயோ.

ஸ்லோகம்.

உவாஸகொநயாத்தெவயஸூதுநாபொமதிஃ ||

உவாஸநாநொகொஹொகூவாதுஸூதாஸூஸூவீநூவ || சநு.

உபாஸகோநயாத்யேவ பஸ்மாத்தபுநாதோகதம்

உபாஸநாதோபூத்வாதஸ்மாதாஸ்வஸூகீந்ருப

வியாக்யானம்:—யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்தால், உபாஸக - உபாஸ்திசெய்பவன், புந: - மீண்டும், அதோகதம் - இழியநிலைமையை, நயாதிஏவ - அடைகின்றதெயில்லையோ, தஸ்மாத் ஆதலால், ந்ருப - ஓ அரசனே, உபாஸநாத பூத்வா - உபாஸனாததப்பரையிருந்து, ஸூகீ - ஸூகமுடையவனாக, ஆஸ்வ - இருப்பாயாக.

பொழிப்புரை:—யாதொரு காரணத்தால் உபாஸகன்மீண்டும் அதோகதியை அடைகின்றதில்லையோ ஆதலால் ஓ அரசனே உபாஸனாததப்பரையிருந்து சுகமுடையவனாவாய்.

பதினொராவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

பனிரண்டாவது அத்தியாயம்.

சூராமர் சொன்னதாவது.

ஸ்லோகம்.

ஹவநெவவெவெஸ நநெவெஸூதுநெவெஸூதா |

உவாஸநாவியின்பூஹி டெஸூகூலூதூதஸூதூ || க.

பகவந்தேவதேவேஸநமஸ்தேஸ்து மஹேஸ்வர

உபாஸனாவிதிம்ப்ருஹிதேசம் காலம்துதஸ்யச

வியாக்யானம்:—தேவதேவேச - ஓ தேவதேவேசனே, பகவந் - ஓ பகவனே, தே - உமக்கு, நம: - நமஸ்காரம், அஸ்து - இருக்கட்டும், மஹேஸ்வர - ஓ மஹேசுவரனே, உபாஸனாவிதிம் - உபாஸனையின் முறையையும், தஸ்யது - அவ்வுபாஸனையின், தேசம் - தேசத்தையும், காலம் ச - காலத்தையும், ப்ருஹி - சொல்லும்.

பொழிப்புரை—ஒ தேவதேவேசா ஓ பகவானே உமக்கு நமஸ் காரம். ஒ மஹேச்வர தேவரீர் உபாஸனையின் கிரமத்தையும் அதற் குரிய தேச காலகாலங்களையும் சொல்லும். (க)

பகவான் சொன்ன தாவது.

ஸ்லோகம்.

ஸ்ருணு ராமப்ரவக்ஷ்யாமி ஷேசகாலமுபாஸநம் ।

ஷேசநவரிக்ஷிணா ஷேஹாலவக்ஷிவெளகஸாம் ॥ உ.

ச்ருணு ராமப்ரவக்ஷ்யாமி தேசகாலமுபாஸநம்

மதம்சேநபரிச்சிந்நாதேஹாஸ்ஸர்வதிவெளகஸாம்

வியாக்யானம்:—ராமா - ஓ ராமா, உபாஸனம் - உபாஸனையும், தேசகாலம் - தேசகாலங்களையும், ப்ரவக்ஷ்யாமி - சொல்லுகின்றேன், ச்ருணு - கேட்பாயாக, ஸர்வதிவெளகஸம் - ஸகலதேவர்களின், தேஹா - தேஹங்கள், மதம்சேந - எனது அம்சத்தினால், பரிச்சிந்நா - வரைந்து (பிரிக்கப்பட்டனவாய்) உள்ளன.

பொழிப்புரை:—ஓ ராமா உபாஸனத்தையும் தேசகாலத்தையும் சொல்லுகின்றேன் கேட்பாயாக. ஸகலதேவர்களின் தேஹங்களும் எனது அம்சத்தினால் வரைந்து பிரிக்கப்பட்டனவாயுள்ளன.

ஸ்லோகம்.

யெக்வந்நிஷேவதாபக்தாயஜந்தேச்ரத்தயார்விதா: ।

தெவிரிஷேவராஜேஞ்ஞ யஜந்திவிபிஷ்ணுவுகம் ॥ ந.

யேத்வந்யதேவதாபக்தாயஜந்தேச்ரத்தயார்விதா:

தேபிராமேவ ராஜேந்த்ரயஜந்த்யவிதி பூர்வகம்

வியாக்யானம்:—யேது - எவர்கள், அந்யதேவதாபக்தா: - அந்நியதேவபக்தர்களிடம் பக்தியுடையவர்களும், ச்ரத்தயா அர்விதா: - ச்ரத்தையுடையவர்களுமாய் இருந்துகொண்டு, யஜந்தே - தேவாராதனைசெய்கின்றனரோ, ராஜேந்திர - ஓ அரசர்மேஷ்டனே, தே அபி - அவர்களும், அவிதிபூர்வகம் - விதிப்படியின்றி, மாமேவ-என்னையே, யஜந்தி - பூஜிக்கின்றனர் (என்பதே).

பொழிப்புரை:—எவர் அந்யதேவரின் பக்தியுடையோரும் ச்ரத்தையுடையோருமாயிருந்து தேவாராதனை செய்கின்றனரோ. ஓ அரசச்சீரேஷ்டனே அவர்களும் விதிப்படியின்றி என்னை பூஜிக்கின்றனராகின்றனர்.

(௩)

ஸ்லோகம்.

யஜ்ஞாதவ-ஃதிஃவிஸூ ரிதேதாநவ்யதிரிச்யதே ।

ஸவ-ஃக்ரியாணாம்போக்தாஹம் ஸர்வஸ்யாஹம்பலப்ரதஃ ॥ ச.

யஸ்மாத் ஸர்வமிதம் விச்வம் மத்தேதாநவ்யதிரிச்யதே
ஸர்வக்ரியாணாம் போக்தாஹம் ஸர்வஸ்யாஹம்பலப்ரதஃ

வியாக்யானம்:—யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்தால் இதம் - இந்த, ஸர்வம் - ஸகல, விச்வம் - பிரபஞ்சமும், மத்த - என்னிலும், ந வ்யதிரிச்யதே - வ்யதிரேகமரவதில்லையோ, ஆதலால், ஸர்வக்ரியாணாம் - ஸகலகரியைகளையும், போக்தா-புசிப்பவன், அஹம்-யான், ஸர்வஸ்ய - எல்லோருக்கும், பலப்ரதஃ - கர்மபலதாதா, அஹம் - யான்.

பொழிப்புரை:—யாதொரு காரணத்தால் இச்சகலப்பிரபஞ்சமும் என்னிலும் வேற்றுமைப்படுகின்றதில்லையோ ஆகலால் ஸகல கர்மபோக்தா நான் ஸகலர்களுக்கும் கர்மபலதாதாவும். நான். (ச)

ஸ்லோகம்.

யெநாகாரொணயெபித-ஃக்ரியா ரிபெரெவெகஃவாவஸதே ।

தெநாகாரொணதெஹ்யாஹம் ப்ரஸந்நோவாஞ்சிதம் ததே ॥

யேநாகாரேண யேமர்த்யாஃ மாமேவைகமுபாஸதே

தேநாகாரேண தேப்யோஹம் ப்ரஸந்நோவாஞ்சிதம் ததே

வியாக்யானம்.—யே - எந்த, மர்த்யாஃ - மனிதர், யேந-எந்த, ஆகாரேண - வடிவமுடையனும் மாம், ஏகம் ஏவ - என்னொருவனையோ, உபாஸதே - உபாவிக்கின்றனரோ, தேப்யஃ - அம்மனிதருக்கு தேந, ஆகாரேண - அவ்வடிவம்கொண்டவனும், அஹம் - நான், ப்ரஸந்நஃ - ப்ரஸந்நராய, வாஞ்சிதம் - விரும்பியதை, ததே - கொடுக்கின்றேன்,

பொழிப்புரை:—எந்தமனிதர் எவ்வடிவமுடையவனும் என்னை யே உபாவிக்கின்றனரோ அம்மனிதருக்கு அவ்வடிவம்கொண்டவ ராய் ப்ரஸந்ராய் வேண்டியபொருளைக் கொடுக்கின்றேன். (௫)

ஸ்ரீலோகம்.

வியிநாவியிநாவாவி ஹதூராயெகோஜுவாஸதெ ।

தெஹ்மும்புய்ஜாதி ப்ரஸனோஹம்நஸம்ஸய் || சா.

விதிநாவிதிநா வாபிபக்த்யாயேமா முபாஸதே

தேய்யபலம்ப்ரயச்சாமி ப்ரஸந்நோஹம் நஸம்ஸய:

வியாக்யானம்:—விதிநா - விதிப்படியாவது, அவிதிநா வாபி - விதிப்படியில்லாமலாவது, யே - எவர், பக்த்யா - பக்தியோடுகூடிய வராய், மாம் - என்னை, உபாஸதே - உபாவிக்கின்றனரே, தேப்ய - அவர்களின் பொருட்டு, அஹம் - நான், ப்ரஸந்த - ப்ரஸந்தராய், பலம் - (வேண்டிய) பயனை, ப்ரயச்சாமி - கொடுக்கின்றேன், ஸம்ஸ ய:ந ஸம்ஸயமில்லை.

போழிப்புரை:—விதிப்படி யாயினும் விதியில்லாம லாயினும் எவர் என்னைப் பக்தியோடு உபாவிக்கின்றாரோ, அவர்களுக்கு நான் பிரஸநகராய் வேண்டியதைத் தருவேன். ஸந்தேஹமில்லை. (சு)

ஸ்ரீலோகம்.

சுவிடுதலுடையாராவாரா ஹதெதாநநுலாக் ।

ஸாயுசொவஸஜிதவ) ஸஜி)ம)வஸிதொஹிஸஃ || எ.

அபிசேத்ஸு துராசாரீரபஜதே மாமநந்யபாக்

ஸாதுரேவ ஸமந்தவஸ்ஸம்யக்வ்ய வவ்விதோஹிஸ,

வியாக்யானம்:—ஸுது ராசார, அபி சேத் - மிக்கக்கெட்ட நடத்தையுடையனாயினும், (எவன்) மாம் - என்னை, அநந்யபாக் - ஏனையப்பற்றில்லாதவனாய், பஜதே - பஜிக்கின்றனோ? ஸு - அவன், ஸாது - ஏவ - ஸாதுவே (என்று), மந்தவ்ய - எண்ணத்தக்கவன், ஹி - யாதொருகாரணத்தினால், ஸு - அவன், ஸம்யக் வ்யவஸித் - திடநிச்சயமுடையவனாகின்றனோ.

பொழிப்புரை.—மிக்கக்கெட்ட நடத்தை உடையோனாயினும் என்னை எவன் ஏனையபற்றைவிடுத்துப் பஜிக்கின்றானோ அவன் ஸாது என்றே எண்ணத்தக்கவன். யாதொருகாரணத்தால் கல்லரிச்சயம் உடையவனாகின்றானோ. (எ)

ஸ்லோகம்.

ஸ்வஜீவகௌநயொவெத்தி ஜாஜெவெகௌநந்யுயி: ।

தௌநவஸுஜிவாவாநி ஸ்ரஹஹத்யாஜிகாந்யுவி ॥ அ.

ஸ்வஜீவத்தேந யோவெத்தி மாமேவைகமநந்யதி.

தம்நபச்யந்திபாபாநி ப்ரஹ்மஹத்யாதிநாந்யபி

வியாக்யானம்.—ய - எவன், அநந்யதி - மற்றதில் மனதைச் செலுத்தாதவனாய், மாம் ஏகம் ஏவ - என்னொருவனையே, ஸ்வஜீவத் தேந - தனது ஆத்மாவாய், வேத்தி - அறிகின்றானோ! தம்-அவனை, ப்ரும்ஹஹத்யாதிகாநி அபி - ப்ரும்ஹஹத்தி முதலியவைகளுமாயி, பாபாநி - பாவங்களும் நஸ்ப்ருஸந்தி - பரிசுக்கின்றதில்லை.

பொழிப்புரை.—எவன் மற்றதில் மனதைச்செலுத்தாதவனாய் என்னையே தனது ஆத்மாவாய் அறிகின்றானோ. அவனைப் ப்ரும்ஹஹத்திமுதலிய மஹாபாவங்களும் அணுகுகின்றதில்லை. (அ)

ஸ்லோகம்.

உவாலாலியயஸுதூ ஷகூரஃவரிகீகீதிதா: ।

ஸௌவஜாரொவஸௌவமகா யுாலாஉகிஜீஷிஷி: ॥ கூ.

உபாஸாவிதயஸ்தத்ர சத்வாரஃபரிகீர்த்திதா

ஸம்பதாரோபஸம்வர்காத்யாஸாகிதிமநீஷிபி:

வியாக்யானம்.—தத்ர - ஆண்டு, உபாஸாவிதய - உபாஸனாவிதிகள், ஸம்பதாரோபஸம்வர்காத்யாஸா: - ஸம்பத், ஆரோபம், ஸம்வர்கம், அத்யாஸம் இதி - என்று, சத்வாரஃ - நான்குவிதங்களாய், மநீஷிபி: - மேதாவிகளால் (பெரியோர்களால்) கீர்த்திதா: - சொல்லப்பட்டுள்ளன.

பொழிப்புரை.—ஆண்டு உபாஸனாமுறையானவை ஸம்பத் ஆரோபம் ஸம்வர்கம் அத்யாஸம் என்று நான்குவகையாய்ப் பெரியோர்களால் சொல்லப்பட்டுள்ளன. (கூ)

ஸ்லோகம்.

சுஹஸ்யவாசிக்ஷைந மஹந்யொமாவிலிஹதநம் ।

சுமந்தவெபிநஹி ஸ்வவலியிரஹீரிதஃ ॥ க0.

அல்பஸ்யசாதிகத் வேநகுணயோகாத்விசிந்தநம்

அநந்தம்வைமநஇதி ஸம்பத்விதிருதீரிதஃ

வியாக்யானம்:—அல்பஸ்ய - அற்பமாயுள்ளதை, குணயோகாத் - குணஸம்பந்தத்தால், அதிகத்வேந - மஹத்தாய், மந - மனமானது, அநந்தம்வை - அநந்தமே, இதி - என்பதாய், விசிந்தனம் - சிந்தித்தலானது, ஸம்பத்விதி - ஸம்பதுபாஸனை என்று, உதீரிதஃ - சொல்லப்பட்டுள்ளது.

பொழிப்புரை:—அற்பமாயுள்ளதை குணஸம்பந்தத்தால் மஹத்தாகச் சிந்தித்தல் அதாவது மனம் அநந்தமே என்பமுதலியது ஸம்பத் உபாஸனை என்று சொல்லப்படுவதாம். (ய)

ஸ்லோகம்.

வியாவாரொஹ்யொவாவா ஸாரொவ்வரிசீதிஃ ।

யதொஹாகாரஹீய ஹ்வாலீதெக்யொஹஹுதஃ ॥ கக.

விதாவாரோப்யயோபாஸா ஸாரோப: பரிசீர்த்திதஃ

யத்வதொங்காரமுத்கீதமுபாவீதேத்யுதாஹ்ருத

வியாக்யானம்:—விதௌ - விதியில் (கர்மாங்கத்தில்), ஆரோப்ய - ஆரோபித்து, யா - யாதொரு, உபாஸா - உபாஸனையுளதோ, ஸா - அவ்வுபாஸனையானது, ஆரோப - ஆரோபமென்று, பரிசீர்த்திதஃ - சொல்லப்பட்டுள்ளது. யத்வத் - எப்படியோல (எனின்), ஒங்காரம் - ஒங்காரத்தை, உத்கீதம் - உத்கீதமாக, உபாவீத - உபாஸனைசெய்க, இதி - என்று, உதாஹ்ருத - உதாஹரிக்கப்பட்டதோ.

பொழிப்புரை:—அங்கத்தில் ஆரோபித்து யாதொரு உபாஸனையுளதோ அஃது ஆரோபம் எனப்படுவதாம் எப்படியெனின் ஒங்காரத்தை உத்கீதமாக உபாஸனைசெய்க என்று சொல்லப்பட்டதோ, (கக)

ஸ்லோகம்.

சூரொவொஸுஹிவ-டுவெ-ண யஉவாலாவியிஸுஸு |
யொஷிதகுழிசுசுரூத டயுலாஸுஸுஉடாஹுதம் || ௧௨.

ஆரோபோபுத்திபூர்வேணய உபாஸாவிதிஸ்சஸ:
யோஷிதயக்ரிமதிர்யத்ததத்யாஸ: ஸஉதாஹுருத.

வியாக்யானம்:—புத்திபூர்வேண - புத்திபூர்வமாய், ய - யா
தொரு, ஆரோப: - ஆரோபம் உளதோ, ஸ உபாஸாவிதி - அவ்
வுபாஸனாவதியே, (அதாவது) யோஷிதி - ஸ்திரீயினிடம், யத் -
யாதொரு, அக்ரிமதி: - அக்ரிபுத்தி செய்வதோ, தத் - அஃது, அத்
யாஸ: - அத்த்யாஸம் என்று, உதாஹுருத: - சொல்லப்பட்டுள்ளது.

பொழிப்புரை:—புத்திபூர்வமாய் யாதொரு ஆரோபம் உளதோ
அதாவது ஸ்திரீயினிடம் அக்கிரி புத்திசெய்வது முதலியது அத்தி
யாஸம் என்னப்படுவதாம். (௧௨)

ஸ்லோகம்.

கிரியாயொமெநவொவாலா வியிஸுஸும-உஹுதெ |
ஸுஹுதகுவாயுஃபுஸுயெ ஹுதாநடுகொவஸீததி ||
க்ரியாயோகேந சோபாஸாவிதிஸுஸம்வர்க்கஉச்சயதே
ஸம்வர்த்தவாயு ப்ரளயே பூதார்யேகோவஸீததி

வியாக்யானம்:—க்ரியாயோகேந-க்ரியாஸம்பந்தத்தினால், உபா
ஸாவிதி: - உபாஸனாவதியானது ஸம்வர்க்க - ஸம்வர்க்கமென்று,
உச்சயதே - சொல்லப்படுவதாம் - (எப்படியெனின்) ப்ரளயே-பிரள
யத்தில், பூதாநி - பூதங்களை, ஸம்வர்த்த - ஸம்வர்த்தமெனும்,
வாயு:ஏக: - வாயுஒன்றே, அவஸீததி - அடக்கிக்கொள்ளுகிறதோ
அப்படியாம்.

பொழிப்புரை:—க்ரியா ஸம்பந்தத்தால் நிகழும் உபாஸனா மு
றையானது ஸம்வர்க்கமெனப்படுவதாம் அதாவது பிரளயத்தில் பூத
ங்களை ஸம்வர்த்தமெனும் வாயு ஒன்றே அடக்கிக்கொள்ளுகின்றது
என்பதாம். (௧௩)

ஸ்லோகம்.

உவஸம் மஜிவஃயுரா ஸபாஸநஃ ஷெவதா த்மநா ।

தஷ ஃவாஸநஃ ஃகஃஸுரா த்ஷ ஹிஃஸவஃஷா ஷயஃ ॥ கசு.

உபஸங்கமயபுத்யாயதாஸநம் தேவதாத்மநா

ததுபாஸநமந்தஸ்யாத் தத்பஹிஸ் ஸம்பதாத்யஃ

வியாக்யானம்:—புத்யா - புத்திவிருத்தியால், தேவதாத்மநா - பரமாத்மதேவதாஸ்வரூபமாக, உபஸங்கமய - (குருமுலமாய்) நன்கு நின்று, ஆஸநம் யத் - இருத்தலென்பது யாதோ, தத் - அஃது அந்த உபாஸனம்-அந்தருபாஸனம், ஸ்யாத்-ஆகும், ஸம்பதாத்யஃ-ஸம் பத்முதலியனவாகிய உபாஸனமானது, பஹி - வெளியுபாஸனையாம்.

பொழிப்புரை:—புத்தி விருத்தியால் பரமாத்ம ஸ்வரூபமாக குருமுலமாய் நிச்சயித்துத் தியானம்செய்தல் யாதோ அஃது அந்த ரூபாஸனமாம். முற்கூறிய ஸம்பதாதிபுபாஸனை வெளியுபாஸனை யானதுபற்றி பஹிருபாஸனையாம். (கசு)

ஸ்லோகம்.

ஜாநாந்தராநந்தரிதஸஜாதிஞானஸந்ததே: ।

ஸவஹ்ஷெவதா த்ஷ ஃவாஸநஃ ஃஜீரிதம் ॥ கரு.

ஞானாந்தரானந்தரிதஸஜாதிஞானஸந்ததே:

ஸம்பந்ததேவதாத்மத்வம் உபாஸனமுதீரிதம்

வியாக்யானம்:—ஞானாந்தரானந்தரிதஸஜாதி ஞானஸந்ததே:—வேறுவிருத்தியால் தகையப்படாமல் பரமாத்ம ஸ்வரூபமேயாகிய ஓர் வகைப்பட்டுள்ள விருத்தியின் அப்பியாஸத்தினால், ஸம்பந்ததேவதாத்மத்வம் - (நன்கறியப்பட்ட பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தைப்பெற்றிருத்தல்) பரமாத்மஸ்வரூபத்தை நன்கறியப்பெற்றிருத்தல், உபாஸநம் - உபாஸனம், என உதீரிதம் - சொல்லப்பட்டுள்ளது.

பொழிப்புரை:—ஏனைய சிந்தனைகளால் சிறிதும் இடையில் தடைப்படாது ஓர் வகைப்பட்டுள்ள விருத்தியப்பியாஸத்தின் பலத்தினால் நன்கு பரமாத்மஸ்வரூபத்தை யறியப்பெற்றிருத்தல் உபாஸனை யென்னப்படுவதாம். (கரு)

ஸ்லோகம்.

ஸம்வதாதிஷுபாஹ்யேஷுத்ருடபுத்திருபாஸநம் ।
கரீர்காபெதஹெஷுத்புஷ்டிபாஹ்யேஷுபாஸநம் ॥ ௧௬.

ஸம்பதாதிஷுபாஹ்யேஷுத்ருடபுத்திருபாஸநம்
கர்மகாலேததங்கேஷுத்ருஷ்டிமாத்ரமுபாஸநம்

வியாக்யானம்:—ஸம்பதாதிஷு—ஸம்பத்முதலிய, பாஹ்யேஷு—
பிரபஞ்சப்பொருள்களில், த்ருட புத்தி:—உறுதியாகிய சித்தவிருத்தி
யானது, உபாஸனம்—உபாஸனையாம், கர்மகாலே—கர்மகாலத்தில்
ததங்கேஷு—கர்மாங்கவிஷயங்களில், த்ருஷ்டிமாத்ரம்—நோக்கமாத்ர
மும், உபாஸனம்—உபாஸனமாம்.

பொழிப்புரை:—ஸம்பத்முதலிய பாஹ்யப்பொருள்களில் த்ருட
மாகிய புத்தியானது உபாஸனமாம். கர்மகாலத்தில் அக்கர்மாங்கங்களி
லும் நோக்கமாத்ரம் உபாஸனமாம். (௧௬)

ஸ்லோகம்.

உபாஸநமிதிப் ரோக்தம் ததங்காநிப்ருவேச்ருணு
தீர்த்தக்ஷேத்ராதிசுமநம் ஸரத்தாம்தத்ரபரித்யஜேத்
ஸ்வசித்தை காக்ரதா யத்ரதத்ராவீதஸுகம் த்விஜு: ॥

உபாஸனமிதிப் ரோக்தம் ததங்காநிப்ருவேச்ருணு
தீர்த்தக்ஷேத்ராதிசுமநம் ஸரத்தாம்தத்ரபரித்யஜேத்
ஸ்வசித்தை காக்ரதா யத்ரதத்ராவீதஸுகம் த்விஜு:

வியாக்யானம்:—இதி—இவ்வாறு, உபாஸநம்—உபாஸனமானது,
ப்ரோக்தம்—சொல்லப்பட்டது, ததங்காநி—அதன் அங்கங்களை, ப்ருவே-
சொல்லுகிறேன், ச்ருணு—கேட்பாயாக, தீர்த்தக்ஷேத்ராதிசுமநம்—
தீர்த்தம் க்ஷேத்திரம் முதலியவைகளுக்குப் போதலையும், தத்ர—அவ்
விஷயத்திலுள்ள ச்ரத்தாம்—ஆதரவையும், பரித்யஜேத்—விட்டுவிடுக
யத்ர—எவ்விடத்தில், ஸ்வசித்தைகாக்ரதா—தனது சித்தத்திற்கு ஏகாக்
கிரப்படுதல் உள்ளதோ, தத்ர—அங்கு, த்விஜு:—இருபிறப்பாளன்,
ஸுகம்—ஸுகமாக, ஆவீத—இருக்கவேண்டும்.

பொழிப்புரை:—இவ்வாறு உபாஸனம் சொல்லப்பட்டது. அதன்
அங்கங்களைச் சொல்லுகின்றேன் கேட்பாயாக. தீர்த்தக்ஷேத்ராதி

களுக்குச் செல்லுதலையும் அதனிலுள்ள சாத்தையையும் விட்டுவிடுக. எங்கு சித்தம் ஏகாக்கிரப்படுகிறதோ அங்கு த்விஜன் ஸுகமாக இருந்து தியானிப்பானாக. (௧௭)

ஸ்லோகம்.

கம்பனெஹேதஸ்த்வாவ்யாவ்யவஹேணிவாஸ்தி தஃ ।

விவிதஹேஸ நிரதஸித்ரீவஸிரஸ்ததஃ ॥

சுத்யாஸுரஸ்யஸ்குர மீஹ்யாணிநிரதயுத ।

ஹத்யாஸுமாராஹுக்வாயொமவித்யாஹ்யொஜயெசு ॥ ௧௮.

கம்பனேம்ருதுதல்பே வாவ்யாக்ரசர்மணிவாஸ்திதஃ

விவித்ததேச சிபதஸ்ஸமக்ரீ வஸ்ரஸ்ததஃ

அத்யாஸுரமஸ்தஸ்ஸக்லாநீந்திரியாணிநிருத்யச

பக்த்யாதஸ்வகுருமந்தவாயோகம்வித்வாமஸுசயோஜயெத்

வியாக்யானம்:—கம்பனே—கம்பளத்தில், ம்ருதுதல்பேவா—அல்லது மிருதுவாகிய வஸ்திரத்திலாவது, வ்யாக்ர சர்மணிவா—புலித் தோலிலாவது, ஸ்திதஃ—இருக்கின்றவனாய், விவித்ததேசே—ஏகாந்தமாகிய இடத்தில், நியதஃ—நியமத்தோடு கூடியவனாய், ஸமக்ரீவஸிரஸ்ததஃ—ஸமமாய் (கோணலின்றி) கழுத்து தலை உடல் இவை இருக்கும் படிபான நிலமையுடையவனாய், அத்யாஸுரமஸ்தஃ—விதிப்படி விபூதி தராணம்செய்து கொள்ளுதலாகிய (அத்தியாஸ்ரமமுடையவனாய்), ஸக்லாநி—ஸகல, இந்திரியாணிச—இந்திரியங்களையும், நிருத்ய—நிரோதனம்செய்து (தகைந்து) ஸ்வகுரும—தனது குருவை, பக்த்யா—பக்தியோடுகூட, நத்வா—பணிந்து, வித்வான்—குருமுசமாகமாகவறிந்த வித்தியாநானத்தை அநுஸந்திக்குன்றவனாய், யோகம்—சித்தத்தின் ஏனைய விருத்திகளின் நிரோதனத்தை, யோஜயெத்—செய்குக.

போழிப்புரை:—கம்பளத்தில் அல்லது மிருதுவாகிய வஸ்திரத்திலாவது புலித்தோலிலாவது இருந்து ஏகாந்தமாகிய இடத்தில் நியதனாய் கழுத்து தலை உடல் இவைகளை ஒழுங்காய் இருக்கச்செய்து கொண்டு அத்தியாஸ்ரம விரதம்பூண்டு ஸகலேந்திரியங்களையும் தகைந்து தனதுகுருவைப்பணிந்து தான் உபதேசம்பெற்ற ஸ்வரூபத்தை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு சித்தத்தின் ஏனையவிருத்திகளை (நிரோதனம்) தகைய வேண்டும்.

ஸ்லோகம்.

பஹுவீஜாநவாநீவக்யவகுதீநஸாலஹ |

கஸ்யெஞ்சியாணீவஸூநாநிஷுஷாஸூஹவஸாரயே || ௨௩.

யஸ்த்வவிக்ஞாநவாந்பவத்யவ்யக்தமநஸாஸதா

தஸ்யேந்திரியாண்யவஸ்யாநிதுஷ்டாச்வா இவஸாரதே:

வியாக்யானம்:—ய:து - யாதொருவன், ஸதா - எப்போதும், அவ்யக்தமநஸா - மோஹங்கொண்ட மனமுடையவனாய், அவிஞ்ஞானவாந் - விஞ்ஞான மில்லாதவனாய், பவதி - இருக்கின்றானே, தஸ்ய-அவனுக்கு, இந்திரியாணி-இந்திரியங்கள், ஸாரதே:-ரதப்பாகனுக்கு, துஷ்டாஸ்வா: இவ-துஷ்டக்குதிரைகள்போல, அவஸ்யாநி-வசப்படாதனவாம்.

பொழிப்புரை:—யாதொருவன் எப்போதும் மோகங்கொண்டு விஞ்ஞான மில்லாதவனாய் இருக்கின்றானே அவனுக்கு இந்திரியங்கள் தேர்ப்பாகனுக்கு துஷ்டக்குதிரைகள்போல வசப்படாதனவாம். (௨௩)

ஸ்லோகம்.

வீஜாநீயஸூஹவத்யதேநநீநஸாலஹ |

கஸ்யெஞ்சியாணீவஸூநாநிஷுஷாஸூஹவஸாரயே || ௨௪.

விஞ்ஞானியஸ்து பவதிபத்நேநமநஸாஸஹ

தஸ்யேந்திரியாணி வச்யாநி ஸதஸ்வா இவஸாரதே:

வியாக்யானம்:—ய:து-யாதொருவன், யத்நேந-யத்தினத்தால், விஞ்ஞானீ-விஞ்ஞானியாக, பவதி-ஆகின்றானே, தஸ்ய-அவனுக்கு, மநஸா, ஸஹ-மனதோடுகூட, இந்திரியாணி-இந்திரியங்கள், ஸாரதே:-தேர்ப்பாகனுக்கு, ஸதஸ்வா: இவ-நல்ல குதிரைகள்போல, வஸ்யாநி-வசப்பட்டனவாகின்றன.

பொழிப்புரை:—யாதொருவன் உழைத்து விஞ்ஞானியாகின்றானே அவனுக்கு மனஸோடுகூட இந்திரியங்கள் தேர்ப்பாகனுக்கு ஸாதுக்குதிரைகள்போல வசப்பட்டனவாகின்றன. (௨௪)

ஸ்லோகம்.

யஹுவீஜாநவாநீவக்யவகுதீநஸாலஹ ||

நஸததூஷிபொதி ஸஸாராவிமஹதி ||

௨௨.

யஸ்த்வவித்ஞாநவாந்பவத்யமநஸ்கஸ்தாஸுஃ

நஸ்தத் பதமாப்நோதி ஸம்ஸாரமபிகச்சதி

வியாக்யானம்:—யது-யாதொருவன், அவிஞ்ஞானவாந்-விஞ்ஞான மில்லாதவனும், அமநஸ்க் - மனம் வசப்படாதவனும், ஸதா - எப்போதும், அசுகி - ராத்தவேஷாதி அசத்தியுடையனுமாய், பவதி-இருக்கின்றானே, ஸி-அவன், தத்பதம் - அப்பரபதத்தை, ந ஆப்நோதி-அடைகின்றதில்லை, ஸம்ஸாரம் அபி-ஸம்ஸாரத்தையே, கச்சதி-அடைகின்றான்.

போழிப்புரை:—யாதொருவன் அவிஞ்ஞானவானாயும் மனம் வசப்படாதவனாயும் ராகத்தேவஷமுடையவனுமாய் இருக்கின்றானே அவன் அப்பரபதத்தை யடைகின்றதில்லை. ஸம்ஸாரத்தையே அடைகின்றான்.

ஸ்ரீலாகம்.

விஜயநாயகம் - உலக சரிசெய்தல்

ஸத கடிவாவொதி மஸாடி - ஓயொநஜாயதெ || உரு

விஞ்ஞானீயஸ் துபவதிஸமநஸ்கஸ்தாஸாஸி:

ஸதத்பதமவாப்தோதிபஸ்மாத்தூயோநஜாயதே

வியாக்யானம்:—பது - பாசுதொருவன், விஞ்ஞாநீ - விஞ்ஞாந முடையோனும், ஸமநஸ்கு-மனம் வசப்பட்டவனும், ஸதா-எப்போதும், சுசி-காமாதிபற்றவனுமாய், பவதி-இருக்கின்றதே, ஸி-அவன், யஸ்மாத்-எப்பதத்தினின்றும், பூயி-மீண்டும், நஜாயதே-பிறப்பதில் லேயோ, தத்பதம்-அப்பதத்தை, அவாப்நோதி-அடைகின்றான்.

போழிப்புரை:—யாதொருவன் விஞ்ஞான முடையோனும் மனம் வசப்பட்டவனும் எப்போதும் காமாதியற்றவனுமாயுள்ளவனே ஐயவன் மீண்டும் பிறவாத பதத்தை யடைகின்றான். (உரு)

ஸ்ரீலோகம்.

விஜய நகர அரசியின் கீழ் உருவாகியது.

ஸ்ரீ நம்மாஜி மஹாத்மியை நினைவூட்டும் வகையில்
 ஸ்வாமிநாதர் பாலபெரியார் அவர்கள் எழுதியிருக்கும்
 "ஸ்ரீ நம்மாஜி மஹாத்மியை நினைவூட்டும் வகையில்"
 என்ற நூலைப் பற்றி விவரிக்கிறார்கள்.

விஞ்ஞானஸாரதிர்யஸ்துமந: ப்ரக்ரஹௌவச

ஸோத்வநஃ பாரமாப்நோதி மமைவபரமம்பதம்

வியாக்யானம்:—யது-யாதொருவன், விஞ்ஞானஸாரதி:—விஞ்ஞானமாகிய ஸாரதிபையுடையோனும், மந:ப்ரக்ரஹ ஏவசு—மனமாகிய

வியாக்யானம்:—விசோகம்—சோகமில்லாததும், விரஜம்—ராகத் துவேஷாதிகளுக்கிடமில்லாததும், விசுத்தம் — மிக்கச்சுத்த ஸ்வரூப மும், விசுதம்—பிரகாசமுமாகிய, ஹ்ருத்புண்டரீகம்—ஹ்ருதய கம லத்தை, விசிந்த்ய - நன்கு சிந்தித்து, அத்ர - அவ்விதய சமலத்தினில், அசிந்த்யரூபம் - மனதிற்கெட்டாத உருவத்தை யுடையவனும், அவ்யக் தம் - இந்திரியங்களுக்கு விஷயமல்லாதவனும், அநந்தம் - அந்த (பரிச் சேத) மில்லாதவனும், அம்ருதம் - நாசமில்லாதவனும், சிவம் - மங்கள கரனும், ஆதிமத்யாந்தரஹிதம் - முதல்நடு முடிவில்லாதவனும், ப்ரசாந் தம் - ராகத்துவேஷாதிகளில்லாதவனும், காரணம்-ஸகலப்ரபஞ்சா திஷ்ட டானமுமாகிய, ப்ரஹ்ம - ப்ருஹ்மமும், சிபும் - வியாபகனும், சிதாநந் தம் - சிதாநந்தனும், அரூபம் - உருவமில்லாதவனும், பரமேச்வரம் - பர மேச்வரனுமாயினும், அப்புதம் - அற்புதமாய், சுத்தஸ்ப்டிகஸங்காசம் - சுத்தஸ்ப்டிகம் போன்றவனும், உமாதேஹார்த்ததாரினம் - உமாதேவி யைப் பாதிதேஹமாய்க் கொண்டவனும், வ்யாக்ரசர்மாம்பரத்ரம் - புலித்தோலை இடையில் அணிந்தவனும், நீலகண்டம் - கறுத்தகண்ட முடையோனும், த்ரிலோசனம் - முக்தண்ணனும், ஜடாதரம் - சடை தரிக்கின்றவனும், சந்த்ரமௌளிம் - சந்திரனைச் சிரவீனில் அணிந்தவ னும், நாகயஞ்ஜோபவீ திரம் - அரவப்பூனூலனும், வ்யாக்ரசர்மோத்தரீ யம்ச - புலித்தோலை உத்தரீயமாய் உடையவனும், வரேண்யம் - வர மளிக்கின்றவனும், அபயப்ரதம் - அபயதானம் செய்கின்றவனும், பராப்யம் - மற்றுமுள்ள, ஊர்த்தஹஸ்தாப்யம் - மேல்நோக்கிய ஹஸ் தங்களால், பரசம் - கோடரியையும், ம்ருகம் - மாணையும், பிப்ராணம் - தரிக்கின்றவனும், பூதிபூஷிதஸர்வாங்கம் - விபூதிபூசீய ஸர்வாங்கங்களை உடையவனும், ஸர்வாபரணபூஷிதம் - ஸகலவாபரணங்களையும் அணிந் துள்ளவனுமாய், ஏவம் - இவ்வாறுள்ள என்னை - த்யாயேத் - தியானம் செய்குக.

போழிப்புரை:—சோகத்திற்கும் ராகத்துவேஷாதிகளுக்கு மிட மில்லாததும் மிக்கச்சுத்தமும் பிரகாசமுமாயுள்ள ஹ்ருதய கமலத்தை நன்கு சிந்தித்து அங்கு மனதிற்கெட்டாதவனும் இந்திரியங்களுக்கு விஷய மில்லாதவனும் பரிச்சேத மில்லாதவனும் நாசமில்லாதவனும் முதல்நடு முடிவில்லாதவனும் ராகத்துவேஷாதிகளில்லாதவனும் ஸகல ப்ரபஞ்சா திஷ்டானமாயுள்ளவனும் ப்ருஹ்மமும் வியாபகனும் அரூப னும் பரமேச்வரனுமாயுள்ளவனுயினும் அற்புதமாய் சுத்தஸ்ப்டிகம்

போன்றவனும் உமாதேவியைப் பாதிதேஹமாய்க் கொண்டவனும் புலித்தோலை இடையில் அணிந்தவனும் கறுத்தகண்டமுடையோனும் முக்கண்ணனும் சடைதரிக்கின்றவனும் சந்திரனைச் சிரவியினில் அணிந்தவனும் அரவப்பூணூலனும் புலித்தோலை உத்தரீயமாய்க் கொண்டவனும் வரமளிக்கின்றவனும் அபயதானம் செய்கின்றவனும் உயரத்துக்கியமற்றைய இரண்டுகைகளால் கோடரியையும் மாணியும் தரிக்கின்றவனும் விபூதிபூசிய ஸர்வாங்கங்களையும் உடையவனும் ஸகலாபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பெற்றவனுமாய் இவ்வாறுள்ள உருவமுடையோனாகிய என்னைத்தியானம் செய்குத.

இங்கு மனோவாக்குகளுக் கெட்டாத பரிபூரணநந்தபொத வடிவமாயுள்ள பரமாத்வாவுக்கு ஏகதேசத்தில் விளங்குவதாகிய உருவம் சொல்லுவது பொருந்துவ தெவ்விதம் எனின் லோகாநுக்கிரஹார்த்தமாய் திவ்விய சக்திமஹிமையால் அங்ஙனம் உருவம் பெற்றிருந்தல் பொருந்துவதேயாம் என்க. ஆனதுபற்றியே,

“வராஸ்யஸூத்ரிவிபிவெவஸ்யாருயதெவாஹாலிகீஜாநவ
[விக்ரமயவ.]

பராஸ்யசக்திர்விவிதைவச்சூயதேஸ்வாபாவிநோனபலக்ரியாச

ச்வேதாரவதம்.

“ஸிவம்ப்ரஸாந்தமீகீஜாநவஸூத்ரி.

ஸிவம்ப்ரஸாந்தமம்ருதம்ப்ருஹம் என்று தொடங்கி,

“உமாஸஹாயம் வரமேஸூரம் ஸூஹம்கிரொஹந்தம்நீலகண்டம்
[புராணம்.]

“உமாஸஹாயம் பரமேஸ்வரம்ப்ரபும் த்ரிலோசனம் நீலகண்டம்
[ப்ரசாந்தம் என்று கூறிய கைவல்லியம்]

உமாய்விபூதிஹாஸ்யாநிநெத்ராஹம்ஸெவரா
நிபூதிவாவரானநிபூதிஹாநாணவலியா
வ்ருஷ்ணவிஷ்ணுமஹாபெவெவாஸ்யாஹம்நீலகண்டம்
ஸவ்யகீஜாநவஸூத்ரிநவஸூதவ்யகீஜாநவஸூத்ரி
கயாவெஷ்வராவரானிபூதிஹாநாணவலியா

உமார் த்தனிக்ரஹாசுத்தாத்ரிணைத்ராசந்த்ரசேகரா
 கீலக்ரீவாபராஹந்தப்ரமோதாத்ராண்டவப்ரியா
 ப்ருஹ்மஸிஷ்ணுமஹாதேஸவ்ருபாஸ்யாகுணமூர்த்திபி:
 ஸர்வமூர்த்திவிஹீநஸ்யஸர்வபுதாதிபஸ்யது
 ததாப்யேஷாபாாமூர்த்திகிரீக்யேஷாஸாஸ்வதீச்ருதி:

என்று ஸுதஸம்ஹிதா க்ரந்தத்திலும் இங்ஙனமே பரிபூரண சிதாந்ததருவனாயினும் உமார்த்ததேஹங்கொண்டு விளங்குகின்றான் என்று போதிக்கப்படுகின்றது.

ஸ்ரீலோகம்.

வனவா தாரணி க்ருகாவணவம் பொதாராரணி ।
யுநதி-புநாஜாவா தாக்ருகாதிபாஜநம் ॥ ௩௦.
வெவ்வெக்யுரெவ்வாஹம் நசாநெவ்வநாவிவெதவா ।

வெமாத்மா ரணிமக்குத்வாரணாவம் சோத்தாரணிம்
தாபாகசிர்மதனுர்பாஸாத் ஸாக்ஷாதபஸ்யநிமாந்ஜநஃ
வேதவாக்யபாலப்ரியோஹம்நசாஸ்த்ரைநாநிசேதஸா

லியாக்யானம் :—வலம்-இங்ஙனம், ஐந்-மணிதன், ஆத்மா
 ணிம்-ஆத்மா வை அரணியாகவும், ப்ரணவம்-ப்ரணவத்தை, உத்தரா
 ணிம்-ச-மேல் அரணியாகவும், க்ருத்வா-செய்து, த்யான நிர்மதாப்
 பாஸாத-தியானமாகிய கலாதலைத்தலையிற்றிச் செய்தலால், மா-
 ன்னை, ஸாக்ஷாத்ப்ரஃபதி-ஸாக்ஷாத்காரமாய்த் தரிசிக்கின்றான், அஹம்-
 நான், வேதவாக்ஸயி-வேதவாக்சியங்கனால், அஸ்ய-அடையக் கூடா
 தவன், சாஸ்த்ரை-சாஸ்திரங்களாலும், ந-காணக்கூடியவன்) அல்லன்,
 சேதஸா அபி-மனதாலும், ந-காணக்கூடியவன் (அல்ல.)

பொழிப்புரை—இங்ஙனம் மனிதன் ஆன்மாவை அரணியாகவும் பிரணவத்தை மேலரணியாகவும் செய்து தியானமாகிய உறையச்செய்தலின் அப்பியாஸத்தினால் என்னை ஸாக்ஷாத்கரிக்கப் பெறுகின்றான். நான் வேதவாக்கியங்களாலும் சாஸ்திரங்களினாலுமே காணக்கூடியவனல்லன்.

ஸ்ரீலோகம்.

நாலிரதொ டுமுரிதாநாஸா஁தொநாஸா஁மிதஃ ||
நாஸா஁கிரதஸாவாவிபுஜா஁தெநநாஸா஁பாசு ||

நாவிரதேதுஸ்சரிதாந்நாஸாந்தோநாஸமாஹிதஃ

நாசாந்தமாநஸோவாபிப்ரஜ்ஞாநேநைநமாப்துயாத்

வியாக்யானம்:—துஸ்சரிதாத்-கெட்டகாரியங்களினின்றும், அவி
ரதஃ - ஒழிவுபெறாதவன், ந - அடைவதில்லை, அசாந்தஃ - இந்திரியங்கள்
டங்காதவன், ந - அடைவதில்லை, அஸமாஹிதஃ - ஏகாக்கிரசித்தபில்லா
தவன், ந - அடைகின்றதில்லை, அசாந்தமாநஸோவா - மனதை அடக்கப்
பெறாதவனும், ந - அடைகின்றதில்லை, மற்றே ப்ரஜ்ஞாநேந - ப்ரஹ்ம
ஞானத்தினால், ஏநம் - அவனை, ஆப்துயாத் - அடையலாம்.

பொழிப்புரை:—கெட்ட காரியங்களை ஒழிக்காதவனும், இந்திரி
யங்களை வெல்லாதவனும், ஏகாக்கிரசித்தபில்லாதவனும், மனம் அடங்
கப்பெறாதவனும் இவனை அடைகின்றதில்லை. மற்று ப்ரஹ்மஞானத்தி
னாலேயே இவனை யடையலாம். (௩௧)

ஸ்லோகம்.

ஜாக்ரதஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாதிப்ரபஞ்சோயஃ ப்ரகாஸதே

தஜ்ஜ்ஞாஹிதி ஜாக்ரவாஸ்வப்நதஃ ப்ரமுச்யதே ||

ஜாக்ரதஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாதிப்ரபஞ்சோயஃ ப்ரகாஸதே
தத் ப்ரஹ்மாஹிதி ஜ்ஞாத்வாஸ்வப்நதஃ ப்ரமுச்யதே

வியாக்யானம்:—யாகொருவன், ஜாக்ரதஸ்வப்நஸுஷுப்த்யா
திப்ரபஞ்சஃ-ஜாக்ரதஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாதி ப்ரபஞ்சமாக, ப்ரகாஸதே-
பிரகாசிக்கின்றனே, தத் - அந்த, ப்ரஹ்மா - நிரும்ஹமானது, அஹம் -
நான், இதி - என்று, ஞாத்வா - அறிந்து, ஸ்வப்நதஃ - ஸகல பந்தங்
களினாலும், ப்ரமுச்யதே - விடுபடுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—யாகொருவன் ஜாக்கிரதஸ்வப்நம் ஸுஷுப்தி
முதலியப்ரபஞ்சமாகத்தோன்று கின்றனே, அப்படிப்பட்ட ப்ருஹ
மம் யான் என்றறிந்து ஸகல பந்தங்களினாலும் விடுபடுகின்றான். (௩௨.)

ஸ்லோகம்.

திஷுயாஸிஸுபதொமூஹொதூஹொமஸூயகீவெசு |

தஜ்ஜ்ஞாதிஸுஷுணஸூகீவீதூதொஹம் ஸதாஸிவஃ ||

தரிஷுதாமஸு யத்போக்யம் போக்தாபோகஸ்யத்பவேத்
தத்யோதிர்லக்ஷணஸ்ஸாக்ஷி சிந்மாத்ரோஹம் ஸதாசிவஃ

வியாக்யானம்:—திரிஷு-முன்று, தாமஸு-அவுஸ்தைகளிலும், யத்யாதொன்று, போக்யம்-புசிக்கப்படும் விஷயமும், போக்தா-புசிப் போனும், போகிச-போகமும், பவேத்-ஆகுமோ, தத்-அப்படிப் பட்ட, ஜ்யோதிர்லக்ஷண-சோதிவடிவனும், ஸாக்ஷி-ஸாக்ஷிருபனும், சிந்மாத்ர-சித்வடிவனும், ஆநிய ஸதாசிவ-ஸதாசிவன் அஹம் யான்.

போழிப்புரை :—மூன்றுவஸ்துகளிலும் யாதொருபோக்கியமும் போக்தாவும் போகமுமுளதோ அப்படிப்பட்ட சோதிவடிவனும் ஸாக்ஷியும் இம்மாத் ரனுமாகிய ஸதாசிவன் யான். (௩௩)

ஸ்ரீலோகம்.

கொடியியூரூ ஸ்ரீய-பாஹம் உம்ஹுகொடி ஸ்ரீஸீதனம் ।
ஸ்ரீய-பஹம் உரூழி நயநம் ஸ்ரீரவக்ஷஸ்ரொருஹம் ॥

கோடிமத் யாஹ்ந ஸுர்யாபம் சந்த்ரகோடிஸுசிதளம்
ஸுர்யசந்த்ராக்நிநயநம் ஸ்மேரவக்த்ரஸரோருஹம்

வியாக்யானம் :—கோடிமத் யாஹ்நஸூர்யாபம் - எண்ணிறந்த நடுப்பகற் சூரியன் போல் ஜ்வலிக்கின்றதும், சந்த்ரகோடி ஸுசீதளம்- எண்ணிறந்த சந்திரர் போல சீதளமாயுள்ளதும், ஸூர்ய சந்த்ராக்நி நயநம்- ஸூரிய சந்திராக்நிகளை நேத்திரமாய் உடையதும், ஸ்மேர வக்த்ரஸரோருஹம்- புந்நகைகொண்ட முகத்தாமரை மலரையுடையதுமாகிய ஸதாசிவஸ்ரூபத்தைத் தியானித்து ஸகல பந்தங்களின்றும் விடுபடுகின்றான்.

பொழிப்புரை :—கோடிஸூரியர்போல் ஜ்வலிக்கின்றதும் கோடி சந்திரர்போல ஆனந்தகரமாயுள்ளதும் ஸூர்யசந்திராக்னிகளை நேத் திரமாக வுடையதும் புந்நகைகொண்ட முகத்தாமரை மலரை உடையதும் ஆகிய ஸதாசிவனுடைய திருவடிவத்தைத் தியானித்து ஸகல பந்தங்களினின்றும் விடுபடுகின்றான்.

(௩௪)

ஸ்ரீலோகம்.

வனகொ டெவஸுவ- ஊடுதஷ-ம-ருய: வவ-வ்யூவீ
[வவ- ஊ-தா-ந்தரா-தா।
கர-ய்யூக: வவ-ஊ-தா யிவாஸஸூக:தெ-தா கெவ
[தொ-தி-ம-ப-ணஸூ॥

ஏகோதேவஸ் ஸர்வபூதேஷு-கூட: ஸர்வவ்யாபிஸர்வ பூதாந்த

[ராத்மா

கர்மாத்யக்ஷஸ்ஸர்வ பூதாதிவாஸஸ்ஸாக்ஷீ சேதா-கேவலோ நிர்

[குணஸ்

வியாக்யானம்:—ஏக:—ஏகனாகிய, தேவ:—தேவன், ஸர்வபூதேஷு-ஸகலபூதங்களிலும், கூட:—மறைபட்டுள்ளவனும், ஸர்வவ்யாபி-ஸகலவ்யாபகனும், ஸர்வபூதாந்தராத்மா-ஸகல பூதங்களிலுள்ளத்திலிருக்கின்றவனும், கர்மாத்யக்ஷ:—கர்மாத்மன்களுக்கு அத்தியக்ஷனும், ஸர்வபூதாதிவாஸ:—ஸகல பூதங்களிலும் வலிப்பவனும், ஸாக்ஷீ - ஸாக்ஷியாயுள்ளவனும், சேதா - அறியச்செய்வோனும், கேவல:—கேவலமாயுள்ளவனும், நிர்க் குண: - நிர்க்குணமாயுமுள்ளவன்.

போழிப்புரை :—ஏகனாகிய தேவன் ஸகல பூதங்களிலும் மறைபட்டுள்ளவனும், ஸர்வவியாபகனும், ஸகல பூதங்களுக்கும் அந்தராத்மாவாயுள்ளவனும், கர்மாத்மியக்ஷனும், ஸகல பூதங்களிலும் வலிக்கின்றவனும், ஸாக்ஷியும் அறியச்செய்வோனும், கேவலனும் நிர்க்குணனுமாயுள்ளவன்.

(௩௫)

ஸ்லோகம்.

வனகொவஸீஸவ-ஓ ஊ-ஞதாநூ ரா-ஜாபெபுகம் ஸீஜ-நித்ய

[உராய்கொராதி.

-தஜாம் நித்யம் யெந-வஸ்ய-நி யீராமெஷஷாம் ஸாம்-நிஸா

ஸூ-திநெ-தரெஷாம் ||

ஏகோவஸீ ஸர்வபூதாந்த ராத்மாப்யேகம் பீஜம் நித்யதா ய:த

[ரோதி

தம்மாம் நித்யம்யேநு பச்யந்திதீராஸ் தேஷாம் சாந்திஸஸா ஸ்வ

[திநேதரேஷாம்

வியாக்யானம் :—யாதொருவன், ஏக: - ஒப்புயர்வில்லாதவனும், வசீ - ஸர்வத்தையும் தன் வசப்படுத்தியவனும், ஸர்வபூதாந்தராத்மா அபி - ஸகல பூதங்களிலும் அந்தராத்மாவாயுள்ளவனாயினும், ஏகம், பீஜம் - ஒப்புயர்வில்லாததாகிய (மாயையான) காரணத்தை, நித்யதா - (ஞானிகள்தவிர மற்றவர்க்கு) நித்தியமாயிருக்கும்படி, கரோதி - செய்கின்றனோ, நித்யம் - நித்தியமாகிய, தம்மாம் - அவ்வென்னை, யே - எந்த, தீரா: - தீரர்கள், (இந்திரியங்களை வென்றவர்) அறுபச்யந்தி -

வேதேஹமாய்யே புருஷம் மஹாந்தம் ஆதித்யவர்ணம் தமஸு

[பரஸ்தாத்

ஸஏவ வித்வாநம்ருதோத்ரபூயாந்நாந்யே பந்தா அயநாயவித்யதே

வியாக்யானம் :—இஹ-இந்த ஸம்ஸாரத்தின்கண், யி-யாதொரு, புருஷம் - பூர்ணனும், மஹாந்தம்-வியாபகனும், ஆதித்யவர்ணம் - ஆதித் தன்போல் ஸ்வப்ரகாசனாயிருக்கின்றவனும், தமஸு - பிரகிருதிக்கு, பரஸ்தாத் - அதிதனும் ஆகிய, மாம்-என்னை, வேத - அறிகின்றனோ, ஸிவித்வாந் ஏவ - அந்த ஞானியே, அத்ர - இந்தபிரபஞ்சத்தினில், அம்ருதம் - முத்தகை, பூயாத் - ஆவான், அயநாய - முத்தியின் பொரு ட்டு, அந்யே - வேறு, பந்தா - மார்க்கம், நவித்யதே - இல்லை.

பொழிப்புரை :—இந்தஸம்ஸாரத்தினில் எவன் பூர்ணனும் வியா பகனும் ஸ்வப்ரகாசனும் பிரகிருதிக்கு அதிதனும் ஆகிய என்னை அறி கின்றனோ அந்த ஞானியே முத்தகைகின்றான். முத்திக்கு வேறு வழி யில்லை.

(௩௮)

ஸ்லோகம்.

ஹிரண்யகர்ப்பம் விததாமி பூர்வம்வேதாம் ஸ்சதஸ்மைப்ரஹி

[ஹிரணாஸி பொஹம்।

தமேவமீட்யம் புருஷம் புராணம் நிஸ்சித்யமாம் ம்ருத்யுமுகாத்

[ப்ரமுச்யதே

ஹிரண்யகர்ப்பம் விததாமி பூர்வம்வேதாம் ஸ்சதஸ்மைப்ரஹி

[னோமி யோஹம்

தமேவமீட்யம் புருஷம் புராணம் நிஸ்சித்யமாம் ம்ருத்யுமுகாத்

[ப்ரமுச்யதே

வியாக்யானம் :—அஹம் - யாதொரு நான், பூர்வம் - முதலில், ஹிரண்ய கர்ப்பம் - ஹிரண்யகர்ப்பரை, விததாமி - ஸ்ருஷ்டிக்கின்றே னோ, தஸ்மை - அவனுக்கு, வெதாம்ஸ்ச - வேதங்களையும், ப்ரஹி னோமி - உபதேசிக்கின்றேனோ, ஏவம் ஈட்யம்-இவ்வாறு துதிக்கப்படு ன்றவனும், புராணம் புருஷம் - புராணபுருஷனும் ஆகிய, மாம்- என்னை, நிஸ்சித்ய - உள்ளபடியறிந்து ம்ருத்யுமுகாத் - ம்ருத்யுவின்வாயி றின்றும் ஸம்ஸாரத்தினின்றும், ப்ரமுச்யதே - விடுபடுகின்றான்.

பொழிப்புரை :—யாதொரு நான் முதலில் ஹிரண்யகர்ப்பனை யுண்டாக்குகின்றேனோ அவனுக்கு வேதங்களை யுபதேசிக்கின்றேனோ இவ்வாறு துதிக்கப்படுவோனும் புராணபுருஷனுமாகிய என்னை உள்ள படி அறிபவன் ஸம்ஸாரத்தினின்றும் விடுபடுகின்றான். (௩௧)

ஸ்லோகம்

ஊவம்ஸாந்த்ராஹி யுத்தவ்ரு வெதிர்யபவ்ரு தகவத் |
நிதி-கூட-ஃ வஸந்தாநி லொட்கெ க உயெய்வய்யெத ||
ஏவம் சாந்த்யாதி யுத்தஸ்தத் வேத்திமாமயஸ்து தத்வத் |
நிர்முத்ததுக் கஸந்தாநி ஸோந்தேமய்யேவஸீயதே

வியாக்யானம் :—யி - எவன், ஸாந்த்யாதி-யுத்த-ஸந் - சாந்தியாதி களோடுகடியவனுய்க்கொண்டு, மாம்-என்னை, ஏவம்-இவ்வாறு, தத்வத் உள்ளபடி, வேத்தி - அறிகின்றோனோ, ஸ - அவன், நிர்முத்த துக்கஸந் தாநி - துக்க பரம்பரைகளொழியப் பெற்றவனுய்க்கொண்டு அந்தே - இன்றுதியில், மயி ஏவ - என்னிடமே, ஸீயதே - அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை :—எவன் சாந்தியாதிகளை யுடையவனுய்க்கொண்டு என்னை இவ்வாறு உள்ளபடி அறிகின்றோனோ அவன் துக்கபரம்பரைக ளொழியப்பெற்றவனுய்க்கொண்டு இன்றுதியில் என்னிடமே அடங்கு கின்றான். (௪௦)

பனிரண்டாவது அத்தியாயம்

முற்றிற் று.

மோக்ஷேயாகம.

சூதர் சொன்னதாவது.

ஸ்லோகம்.

ஊவம்ஸாந்த்ரா கௌஸதெயவ்ரு-வெதிர்யபவ்ரு |
வவ்ரு மிரிஜாகாந் ஸு-ஹம் உத்தி-கூணம் | க.
ஏவம்ச்ருத்வா கொளஸதேயஸ்துஷ்டோ மதிமதாம்வரஃ
பப்ரச்சகிரிஜாகாந்தம் ஸுபகம் முக்திலக்ஷணம்

வியாக்யானம் :—ஏவம் - இவ்வாறு (கூறியதை), ச்ருத்வா - கேட்டு, மதிமதாம்வரஃ - யுத்திமான்களுள சிரேஷ்டனாகிய, கௌஸ

லய: - கௌஸல்யையின் புத்திரன் (ராமன்), துஷ்ட: - ஸந்தோஷமெய்யவனும் கொண்டு, கிரிஜாகாந்தம்-கிரிஜாகாந்தனை, ஸுபகம்-சோபனாகிய, முக்திலக்ஷணம் - முக்திஸ்வரூபத்தை, பப்ரச்ச - கேட்டான்.

பொழிப்புரை:—இவ்வாறு கூறியதைக்கேட்டுப் புத்திரமன்களுள் றந்தவனாகிய ராமன் ஸந்தோஷித்துக் கிரிஜாநாதனைச் சோபனமாடிய முக்திஸ்வரூபத்தைக் கேட்டான்.

ஸ்ரீராமர் சொன்னதாவது.

ஸ்லோகம்.

ஹவநு கரணா விஷ்ணுபகம் ப்ரவீரெ ||

ஹா - ஹவநுக்ஷணம் - ப்ரவீரெ ப்ரவ - ஹவி வரபெய்யா || 2.

பகவந் கருணாவிஷ்டஹ்ருதயதவம் ப்ரவீரமே

ஸ்வரூபலக்ஷணம் முக்தே: ப்ரப்ரஹிபரமேஸ்வர

வியாக்யானம்:—பகவந் - பகவனே, கருணாவிஷ்ட ஹ்ருதய - கருணாரிகுந்த சித்தமுடையோனே, தவம்-நீர்ப்ரவீர கருணைசெய்யும், முக்தே: - முக்தியின், ஸ்வரூபலக்ஷணம்-ஸ்வரூபலக்ஷணத்தை, மே - எனக்கு, ப்ரப்ரஹி - நன்குசொல்லும்.

பொழிப்புரை:—பகவனே கருணாவள்ளலே நீர் கருணைசெய்யும் முக்தியின் ஸ்வரூபலக்ஷணத்தை எனக்கு நன்கு சொல்லும். (2)

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னதாவது.

ஸ்லோகம்.

ஹாஹொக்ஷு லவிஸார - ஹொ - ஹாஷ்ட - ஹொ - ஹாய - ஹொ - ஹொ

கெவஹொ - ஹொ - ஹொ - ஹொ - ஹொ - ஹொ - ஹொ - ஹொ - ஹொ - ஹொ

ஸாலோக்யமபிஸாரூப்யம் ஸார்ஷ்ட்யம் ஸாயுஜ்யமேவச

கைவல்யம்சேதிதாம் வித்திமுக்திம்ராகவபஞ்சதா

வியாக்யானம்:—ராகவ - ஏராகவனே, முக்திம் - முக்தி (யை) யானது, ஸாலோக்யம்-ஸாலோக்யமென்றும், ஸாரூப்யம்-ஸாரூப்யமென்றும், ஸார்ஷ்ட்யம் - ஸார்ஷ்ட்யமென்றும், ஸாயுஜ்யம் - ஸாயுஜ்யமென்றும், கைவல்யம் - கைவல்யமென்றும், பஞ்சதா - ஐந்துவகையென்பதாக, வித்தி - அறிக.

பொழிப்புரை:—ஒராகவா முக்தியானது ஸாலோக்யம் ஸாரூப்யம் ஸார்ஷ்ட்யம் ஸாயுஜ்யம் கைவல்யமென்பதாக ஐந்துவிதமென்றறிக.

ஸ்லோகம்.

ரோ வ-ஞ்ஜயதி நிஷ்காமிஸ்தவ-கா ஜாநவஜி-கதஃ ।

ஸ ரெ லொகம் ஸமாஸாத்ய ஹ-ஞே லொகாந்யெவ-கதாந ॥

மாம் பூஜயதி நிஷ்காமஸ்ஸர்வதா ஜ்ஞானவர்ஜிதஃ

ஸ மே லோகம் ஸமாஸாத்ய புந்தே போகாந் யதேப்விதாந்

வியாக்யானம் :—ஜ்ஞானவர்ஜிதஃ - ஞானமில்லாதவனும் (என் ஸ்வரூபத்தையுள்ளபடி யறியாதவனும்), ஸர்வதா-எப்பொழுதும், நிஷ்காமஃ காமமில்லாதவனும், மாம்-என்னை எவன், பூஜயதி-(சிவலிங்காதி களில்) பூஜிக்கின்றானே, ஸஃ-அவன், மே-எனது, லோகம்-உலகத்தை, ஸமாஸாத்ய-அடைந்து, யதேப்விதாந்-விரும்பியவண்ணம், போகாந்-போகங்களை, புந்தே - புஜிக்கின்றான். (ச)

பொழிப்புரை :—என்னையுள்ளபடி யறியாதவனும் எப்பொழு தும் காமனையில்லாதவனும் என்னை எவன் பூஜிக்கின்றானே அவன் எனது உலகத்தையடைந்து விரும்பியவண்ணம் போகங்களைப் பூஜிக்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

ஜாக்ஷா ரோ வ-ஞ்ஜயெஷுஷ-ஸவ-காமிவஜி-கதஃ ।

ரோ ஸமாஸாத்ய-ஹ-ஞே லொகெ உவ்யகதே ॥

நி.

ஜ்ஞாத்வா மாம் பூஜயேத் யஸ்து ஸர்வகாமவிவர்ஜிதஃ

மயா ஸமாந்ரூபஸ்ஸந் மம லோகே மஹீயதே

வியாக்யானம் :—யஸ்து-யாதொருவன், மாம்-என்னை, ஜ்ஞாத்வா-அறிந்து, ஸர்வகாமவிவர்ஜிதஃ - எக்காமமுமின்றி, பூஜயேத்-பூஜிக் கின்றானே, அவன், மயா - என்னோடு, ஸமாந்ரூபஸ்ஸந் - நிகரான ஒரு வங்கொண்டு, மம - எனது, லோகே - உலகில், மஹீயதே - விளங்கு கின்றான்.

பொழிப்புரை :—எவன் என்னையறிந்து ஸகலகாமமுமின்றி பூஜிக் கின்றானே அவன் எனக்கு ஸமானமான ரூபமுடையவனும் என் லோ கத்தில் விளங்குவான். (ஞ)

ஸ்லோகம்.

உஷாபவஞ்சகாஹிகரீ-பாணி சீத்ரெதெ காரா-தெ த-யம்
 ஸோ-வித ஹோ-பொ-தி நாத-காய-பா விசாரணா சு.
 யத்-ரோ-தி யத-நா-தி யஜ்-ஜ-ஹோ-தி ததா-தி யத் |
 யத்-த-ய-தி தத்-ஸர்-வம் யஃ கரோ-தி தத-ப-ணம் || எ.
 ரெ-ஹோ-கெ ஸ ஸ்ரீ-யம் ஹ-ஹே ரி-த-ய-ம் ப்ரா-ஹம் ஹஜந் ||
 இஷ்டாபூர்த்தாதிகர்மாணி மத்ப்ரீ-த்யை குருதே து-யஃ
 ஸோ-பி தத்பலமாப் நோ-தி நாத்ர கார்-யா விசாரணா
 யத்கரோ-தி யதஸ்-நா-தி யஜ்-ஜ-ஹோ-தி ததா-தி யத்
 யத்தத் பஸ்ய-தி தத்-ஸர்-வம் யஃ கரோ-தி மதர்ப்ப-ணம்
 மல்லோ-கே ஸ ஸ்ரீ-யம் புங்தே மத்து-ல்பம் ப்ரா-பவம் பஜந்

வியாக்யானம் :—யஃ-யாதொருவன், இஷ்டாபூர்த்தாதிகர்மாணி-
 யாகம் அன்னசத்திரவாபீகூபதடாகாதிப் பிரதிஷ்டைமுதலிய கர்மங்
 களை, மத்ப்ரீ-த்யை-து-எனது பிரீ-தி-யர்த்தமாகவே, குருதே-செய்கின்
 ருளோ, ஸோ-பி-அவனும், தத்பலம்-அதன் பயனை, ஆப்-நோ-தி-
 அடைகின்றான், அத்ர-இவ்விஷயத்தில், விசாரணா-விசாரமானது.
 நகார்-யா-செய்யவேண்டாம்., யத்-எதனை கரோ-தி-செய்கின்றாளு,
 யத்-எதனை, அஸ்-நா-தி-உண்ணுகின்றாளு, யத்-எதனை, ஜு-ஹோ-தி-
 ஹோமஞ்செய்கின்றாளு, யத்-எதனை, ததா-தி-கொடுக்கின்றாளு,
 யத்தத்-எவ்வெப்பொருளை, பஸ்ய-தி-பார்க்கின்றாளு, தத்-ஸர்-வம்-
 அதனையெல்லாம், யஃ-எவன், மதர்ப்ப-ணம்-என்பொருட்டு ஸமர்ப்
 பித்தலை, கரோ-தி-செய்கின்றாளு, ஸஃ-அவன், மல்லோ-கே-எனது
 உலகில், மத்து-ல்பம்-எனக்குஸமான மாகிய, ப்ரா-பவம்-மஹிமையை,
 பஜந்-அடைந்துள்ளவனாய், ஸ்ரீ-யம்-போகத்தை, புங்தே-புஜிக்
 கின்றான்.

பொழிப்புரை :—யாதொருவன் இஷ்டாபூர்த்தாதிகர்மங்களை
 எனது பிரீ-தி-யர்த்தமாகவே செய்கின்றாளு அவனும்தன் பிரயோஜ
 னத்தைச் சந்தேமன்னியில் அடைகின்றான். எதனைச் செய்கின்றாளு
 எதனைப்புகுகின்றாளு, எதனைஹோமம் செய்கின்றாளு, எதனைக்கொ
 டிக்கின்றாளு, எவ்வெப்பொருளைக்காண்கின்றாளு அதனையெல்லாம்

என்பொருட்டுஸமர்ப்பணம் செய்வோன் என் உலகில் எனக்குதிகர
சிய மஹிமைபெற்றவனாய்க்கொண்டு போகங்களைப்பயிர்க்கின்றான். (சு)

ஸ்ரீலோகம்.

யதும் ஸாந்திராடியிருக்கலுந் தோராதற்கென வஸூதி அ.
ஸ ஜாயதெ வாரனெஜாதிரமெதெம் ஸ்ரஹ் கெவமம் ।

சு. தலூர-ஓவாவலூர நம் உ-திரித)லியீயதெ || சு.

யஸ்து சாந்த்யாதி யுக்தஸ்ஸந் மாமாத்மத்வேந பஸ்யதி
ஸ ஜாயதே பரஞ்ஜ்யோதி ரத்வைதம் ப்ரஹ்ம கேவலம்
ஆத்மஸ்ஸ்வரூபாவஸ்தாநம் முக்திகிரித்யபிகீயதே

வியாக்யானம்:—பஸ்து-எவன், சாந்த்யாதிபுத்தஸ்தர் - சாந்தி, தாந்தி(மனவடக்கம்)இந்திரியவடக்கம் முதலியஸாதனங்களைபுடையவனுக்கொண்டு, மாம்- என்னை, ஆத்மத்வேந- தானாக, பஸ்யதி - காண்கின்றானே, ஸஃ - அவன், அத்வைதம்-அத்வைதமும், பரம்ஞ்யோதிஃ-பரஞ்ஜோதி வடிவமும் ஆகிய, கேவலம் ப்ரஹ்ம - ப்ரஹ்மமாகவே, ஜாயதே - ஆகின்றான், ஆத்ம ஸ்வரூபாவஸ்தாநம்- ஆன்ம ஸ்வரூபமாத்நிரமாய் சிற்றல், முக்திரிதி - முக்தி என்று, அபிதி்யதே சொஸ்ஸப்படுகின்றது.

போழிப்புரை:—எவன் சாந்திமுதலிய ஸாதனங்களோடு கூடிய வனாய்க்கொண்டு என்னைத் தானாகக் காண்கின்றானோ அவன் அத்து விதமும் பரஞ்ஜோதிபுமாகிய கேவலம் ப்ரஹ்மமாகின்றான். ஆன்ம ஸ்ரூபமாத்திரமாய் நிற்கல் முக்தி என்னப்படுகின்றது.

ஸ்ரீலோகம்.

ஸ-கிம் ஜாநிநதம் யஜாநதம் ஸ்ரஹ் கெவயுழி.

ஸவக்யஜிவீ ஸ்ரீ நம: சிநோவாஜாஜிமொஜாபு || க௦.

ஸஜாதீயவிஜாதீயபொய்காநாஸிஸம்ஹவாதீ

அனல்வெட்டு கிரிதா நாகெடுதிதி ஸ்ரீ கிருஷ்ண || கக.

விதாநாடுவிரிதும் நாடு மூலம் யதனிய்யதெ.

ஸத்யம் ஜ்ஞானமனந்தம் யதாநந்தம் ப்ரஹ்ம கேவலம்

ஸர்வதர்மவிஹீநஞ்ச மனோவாசாமகோசரம்

ஸஜாதீயவிஜாதீயபதார்த்தாஹம்ஸம்பவாத்

அந்தஸ்தத்வயதிரித்தாநாம் அத்வைதமிதி ஸம்ஜ்ஞிதம்
மத்வா ரூபமிதம் ராம சுத்தம் யதபிதியதே

வியாக்யானம்:—ஸத்யம்-ஸத்யமும், ஞானம்-அறிவும், அனந்தம்-அந்த'மில்லாததும், ஆனந்தம்-பேரின்பமுமாயுள்ள, யத்-யாதொரு, கேவலம் ப்ரஹ்ம-கேவலம் ப்ரஹ்மமுளதோ, ஸர்வதர்ம விஹீநஞ்ச-ஸகல தன்மைகளும் நீங்கப்பெற்றதும், மனோவாசாம்-மனோவாக்குகளுக்கு, அகோசரம்-விஷய மல்லாததுமாயுளதோ, ஸஜாதீய விஜாதீய பதார்த்தாநாம்-தன்னினமும் பிறவினமுமாகிய பொருள்களுக்கு, அஸம்பவாத்-ஸம்பவமின்மையால், தத்-வ்யதிரித்தாநாம்-அதற்கந்நியங்களாகிய பொருள்களுக்கு, அந்த்-அபாவமானது, அத்வைதம் இதி-அத்துவிதம் என்று, ஸம்ஜ்ஞிதம்-சொல்லப்பட்டுளது, ராம-ஏ ராம, யத்-யாதொன்று, சுத்தம்-சுத்தம் என்று, அபிதியதே-சொல்லப்படுகின்றதோ, இதம் ரூபம்-இந்த வடிவத்தை, மத்வா-சினித்து சுத்தமாகின்றான்,

பொழிப்புரை:—ஸத்யமும் ஞானமும் அனந்தமும் பேரின்பமுமான யாதொரு ப்ரும்மமுளதோ யாதொன்று ஸகல தன்மைகளில்லாததும் மனோவாக்குகளுக்கு எட்டாததுமாயுள்ளதோ தன்னினப் பிறவினப் பொருள்களிராமையால் அதற்கந்நியப் பொருள்களின் அந்தமானது அத்வைதமென்று சொல்லப்படுகின்றது ஏராமா யாதொன்று சுத்தம் என்று சொல்லப்படுகின்றதோ இந்தவடிவத்தைச் சிந்தித்துச் சுத்தனாகின்றான்.

க௧.

ஸ்லோகம்.

த்யெவ ட்யஸுதெ ர-ருவம் ஜமதாவாஜஜ்ஜி || க௨.

வெய்யி மதூவ-நமரம் யயா ட்யவ-ந ட்யஸுதெ.
சுநாடிவிடியா விபூம் ஸவ-ம் த்யெவ கஜ்ஜி || க௩.

தீ ஸுர-ருவஜ்ஜாநெந யதாவிடியா ஸுணஸுதி.
கடுகெவ ஸவ வதெ-ஃஹஜ்ஜெநாவாஜெமாவாஜ்ஜி || க௪.
ஸடுகெவ வர-நதீ: ஸுபு-காஸுதிடா-தூநா.

மய்யேவ த்ருஸ்யதே ரூபம் ஜகத் ஸ்தாவரஜங்கமம்
வ்யோம்நி கந்தர்வரகரம் யதா த்ருஷ்டம் ந த்ருஸ்யதே

அநாத்யவித்யயா விஸ்வம் ஸர்வம் மய்யேவ கल्प்யதே

மமஸ்வரூபஜ்ஞாநேந யதாவித்யா ப்ரணஸ்யதி

ததைக ஏவ வர்த்தேஹம் மனோவாசாமகோசரஃ

ஸதைவ பரமானந்தஃ ஸ்வப்ரகாஸஸ்சிதாத்மநா

வியாக்யானம்:—மயி ஏவ-என்னிடமே, ரூபம் - உருவமாகிய, ஸ்தாவர ஜங்கமம்- அசையாததும் அசைவதுமாயுள்ள, ஜகத்-ஜகமானது, த்ருச்யதே- காணப்படுகின்றது, வ்யோம்நி- ஆகாயத்தில் கந்தர்வநகரம்- கந்தர்வநகரம் எனும் காஷியானது, த்ருஷ்டம்-காணப்பட்டதாய்க்கொண்டு, யதா-எப்படி, நத்ருச்யதே - காணப்படுகின்றதில் லேயோ, விஸ்வம் ஸர்வம் - பிரபஞ்சமெல்லம், அனாத்யவித்யயா, அனாதி அவித்தையினாலே, மய்யேவ - என்னிடமே, கல்ப்யதே- கற்பிக்கப்படுகின்றது, யதா-எப்போது, மம-எனது, ஸ்வரூபஜ்ஞாநேந-ஸ்வரூப ஞானத்தால், அவித்யா-அவித்தையானது, ப்ரணஸ்யதி-நாசமடைகின்றதோ, ததா-அப்பொழுது,மனோவாசாம்-மனோவாக்குகளுக்கு, அகோசரஃ-விஷயமல்லாதவனும், ஸதைவ-எப்பொழுதும், பரமானந்தஃ-பேரானந்தனும், சிதாத்மனா-ஞானவடிவத்தால், ஸ்வப்ரகாஸ-ஸ்வயம் பிரகாஸனும் ஆகிய, அஹம்-நான், ஏகஃ ஏவ-ஒருவனே, வர்த்தே-இருக்கின்றேன்.

பொழிப்புரை :—உருவப் பொருளாகிய ஸ்தாவர ஜங்கமமாகிய ஜகமானது என்னிடமே காணப்படுகின்றது. ஆகாயத்தில் கந்தர்வநகரம் காணப்பட்டதாய்க்கொண்டு எப்படி மறைகின்றதோ அப்படியே என்னிடத்திலேயே பிரபஞ்சமெல்லாம் அனாதியவித்தையால் கற்பிக்கப் படுகின்றது.எப்பொழுது எனது ஸ்வரூபஞானத்தால் அவித்தைதுலையின்றதோ அப்பொழுது மனோவாக்குகளுக்கு கெட்டாதவனும் எப்பொழுதும் பரமானந்தனும்ஞானவடிவம்பற்றி ஸ்வயம்பிரகாசனும் ஆகிய யானொருவனே இருக்கின்றேன்.

(௧௪)

ஸ்லோகம்.

ந காலஃ பஞ்சபூதாநி ந திஸோ விதிஸஸ்ச ந ।

ஃசுத்யுதாஸி பதிதி ததா லெத-ஹமேகஃ ॥

௧௫.

ந காலஃ பஞ்சபூதாநி ந திஸோ விதிஸஸ்ச ந

மதஃபஞ்ஜஸ்தி யத்ஞேசித் ததா வர்த்தேஹமேகஃ

வியாக்யானம்:—கால:-காலம், ந-இல்லை, பஞ்சபூதாதி - பஞ்சபூதங்களும், ந-இல்லை, திஸ:-திக்குகளும், ந-இல்லை, விதிஸம்ச-திசைவெளிகளும், ந-இல்லை, மதநயத் - எனக்கந்நியமாய், யத்திஞ்சித் - யாதும், நாஸ்தி - இல்லை, ததா - அப்பொழுது, அஹம் - யான், ஏகல:- ஒருவனே, வர்த்தே - இருக்கின்றேன்.

போழிப்புரை :—காலமில்லை ஐம்பூதங்களில்லை திசைகளில்லை திசை வெளிகளுமில்லை எனக்கந்நியமாய் யாதுமில்லை அப்போது யானொருவனே இருக்கின்றேன். (௧௫)

ஸ்லோகம்.

ந ஸ்ரூபஸு திஷ்டதி ரெ ஸ்ரூபஸு
ந ஸ்ரூபஸு பஸ்யதி மாம்து கஸ்சித் |
ஹ்ருதா மரீஷா மநஸா வித்யுஷம்
யெ லாம் விஷ்ணுஷு ஹ்ருதா பவந்தி ||

௧௬.

நஸந்த்ருஸே திஷ்டதி மே ஸ்ரூபம்
நசக்ஷா பஸ்யதி மாம்து கஸ்சித்
ஹ்ருதா மரீஷா மநஸாபிக்லுப்தம்
யே மாம் விதஸ்தே ஹ்யம்ருதா பவந்தி

வியாக்யானம் :—மே - எனது, ஸ்ரூபம் - ஸ்ரூபமானது, ஸந்த்ருஸே - கண்ணெதிரில், நதிஷ்டதி - இருக்கின்றதல்ல, கஸ்சித் - ஒருவனும், மாம்து - என்னையோ வெனின், சக்ஷா - கண்ணால், பஸ்யதி - பார்க்கின்றதில்லை, மரீஷா - ஸங்கற்பாதிகளை யடக்குகின்றதாகிய, ஹ்ருதா - புத்தியால், மநஸா - நன்குமனனம் செய்யப்படுதலினால், அபிக்லுப்தம் - நிச்சயிக்கப்பட்டவனாகிய, மாம் - என்னை, யே-எவர், விதஸ்தே - அறிகின்றனரோ, தேஹி - அவர்களே, அம்ருதா - அம்ருதர் முக்தர்கள், பவந்தி - ஆகின்றனர்.

போழிப்புரை :—எனது ஷட்வங்களவனுக் கெதிர்ப்படுகின்றதல்ல. ஆதலால் அவனும் என்னை இந்திரியங்களால் அறிகின்றதில்லை. ஸங்கற்பாதிகளை யடக்குவதாகிய புத்தியினால் நன்றாய் மநநம் செய்யப்படுவதுபற்றி அறியப்படும் என்னை எவர் அறிகின்றனரோ அவர்களே முக்தர்களாகின்றனர். (௧௬)

ஸ்ரீலோகம்.

ஸ்ரீராமன் சொன்னதாவது.

கவியை மவதொ ஐநம் முடிந்த சிதம்பர ஜாயதெ ।
கதெத்ராவாயம் ஹர ப்ரஹ்மி மயி கெதந மூஹொயதி॥
கதம் பகவதோ ஜ்ஞானம் சுத்தம் மர்த்யஸ்ய ஜாயதே
தத்ரோபாயம் ஹர ப்ரஹ்மி மயி தேதுக்ரஹோயதி

வியாக்யானம் :—ஹர - ஏ ஹரோ, மர்த்யஸ்ய - மனிதனுக்கு, பகவதீ - பகவானது, சுத்தம் ஜ்ஞானம் - சுத்தமான ஜ்ஞானமானது, கதம்-எப்படி, ஜாயதே - உண்டாகும், தே - உமக்கு, மயி - என்னிடம், அநுக்ரஹோயதி - அநுக்கிரஹிடுக்கின், தத்ர - அவ்விஷயத்தில், உபாயம் - உபாயத்தை, ப்ரஹி - சொல்லும்.

பொழிப்புரை :—ஏ ஹாரே மனிதனுக்கு பகவானது சுத்த ஞானமானது எப்படி உதிக்கும் உமக்கென்னிடம் அநுக்கிரஹ மிருக்கின் அதன் உபாயத்தைச் சொல்லி யருளும். (கௌ)

ஸ்ரீலோகம்,

பகவான் சொன்னதாவது.

[illegible]

வியாக்யானம்:—ஆவிரிஞ்சிபதாத் - ப்ரஹ்மபதம்ரூபிய, ஸர்வ
பூதேப்யஃ அபி - ஸகலபொருள்களிலும், விரஜ்ய - வைராக்கியம்
பெற்று, புத்ரமித்ராதிகஷஃ - புத்ரமித்திராதிகளான, ஸர்வத்ராபி-
ஸகலங்களிலும், க்ருணாம் - ஜுகுப்ஸையை, விதத்ய - அடைந்து,

முத்திமார்க்கேஷ - மோக்ஷசாஸ்திரங்களில், ஸ்ரத்தாஞ்ஞ - சிரத்
தை யுடையவனாய், வேதாந்தஞ்ஞானவிபஸ்யா - வேதாந்த ஞ்ஞானம்
பெறவேண்டுமெனும் விருப்பத்தால், உபாயனகரீ-காணிக்கையோடு
கூடிய கையனாய், ப்ரஹ்மவிதம் - ப்ரஹ்மவித்தாகிய, குரும் - ஆசிரி
யரை, வ்ரஜேத் - அடையவேண்டும்.

பொழிப்புரை:—ப்ரஹ்மபத மீறியுள்ள ஸகல பொருள்களிலும்
ஒழிவடைந்து புத்திர மித்திரகளத்திராதி ஸகலத்தையும் வெறுத்து
மோக்ஷ சாஸ்திரத்தில் சிரத்தை உள்ளவனாய் வேதாந்தஞ்ஞானம்பெற
வேண்டுமெனும் விருப்பத்தால் உபாயனத்தோடுகூடிய கையனாய் ப்ர
ஹ்மஞ்ஞானியாகிய குருவை அடைவானாக. (௧௧)

ஸ்லோகம்

தத்ய-ம் வ-ர-த: க்ருகா டுணவதண-ஜெ-ர-ம் ।

உத்யவாஜ்ஜ-ம் க்ருகா வாஜித்ய-டாநிவெடியெசு ॥ ௨௦.

லெவாஹி: வரீதொடுஷெ-ம் விரகா-ம் ஸமாஹித: ।

லவ-டுவெடாநுவாக்ய-ட-ம் ஸ்ருண-யா-ஹி-ஸமாஹித: ॥

தமர்த்தம் புரத: க்ருத்வா தண்டவத் ப்ரணமேத் குரும்
உத்தாய சாஞ்ஜலிம் க்ருத்வா வாஞ்சிதார்த்தார் நிவேதயேத்
ஸேவாபி: பரிதோஷ்யைநம் சிரகாலம் ஸமாஹித:
ஸர்வவேதாந்தவாக்யார்த்தம் ஸ்ருணுயாத் ஸுஸமாஹித: . (௨௧)

வியாக்யானம்:—தமர்த்தம் - அப்பொருளை, புரத: க்ருத்வா -
முன்வைத்து, குரும் - ஆசானை, தண்டவத்ப்ரணமேத் - தடிபோல்
வணங்கவேண்டும், உத்தாய - எழுந்து, அஞ்ஜலிஞ்சக்ருத்வா-கையைக்
கூப்பிக்கொண்டு, வாஞ்சிதார்த்தார் - வேண்டியவைகளை, நிவேத
யேத் - தெரிவித்துக் கொள்ளவேண்டியது, ஏநம் - இவரை (இக்குரு
வை), சிரகாலம் - பலகாலம், ஸேவாபி: -சேவித்தலால், பரிதோஷ்ய-
ஸந்தோஷப்படுத்தி, ஸமாஹித: -ஜாக்ருதையுடையோனும், ஸுஸமா
ஹித: -சித்தத்தை ஒருமைப் படுத்தியவனுமாய், ஸர்வவேதாந்த வாக்
யார்த்தம் - ஸகல வேதாந்த வாக்யங்களின் பொருளை, ஸ்ருணுயாத்-
ஸ்ரவணம் செய்வானாக.

போழிப்புரை:—தான் கொண்டு வந்த பொருளை குருவினெதிரில் வைத்து வணங்கிப் பிறகு தனக்கு வேண்டியவைகளைக் கேட்டுக் கொள்ளவும் குருவை பலகாலஞ் சேவித்து வழிபடுதலால் ப்ரீதியடையச் செய்து அஜாக்கிரதை பின்றியவனும் சித்தத்தை ஒருமைப் படுத்தியவனுமா யிருந்து ஸகல வேதாந்த வாக்கியங்களின் பொருளை ஸ்வரணம் செய்வானாக.

(உக)

ஸ்ரீலோகம்.

ஸவ-வெடி துவக்க நாள் உயிதா தய-நிழையடி .

ஸ்ரீவணம் நாடி ததாஹம் ஸவெத் தெ ஸ்ரீ ஹவாதி.நஃ ||

ஸ்ர்வவேதாந்தவாக்யாநாம் மயி தாத்பர்யநிஸ்ஸயம்

ஸ்ரவணம் நாம தத் ப்ராஹு: ஸர்வே தே ப்ரஹ்மவாதிக:

வியாக்யானம் :— ஸர்வ வேதாந்த வாಕ್யபாநாம் - ஸகலவேதாந்த வாக்கியங்களுக்கும், மயி-என்னிடம், தாத்பர்ய நிஸ்ரயம் - தாத்பர்யத்தின் நிச்சலமானது, ஸ்ரவணம் நாம்-ஸ்ரவணம் என்று, ஸர்வே-ஸகல, ப்ரஹ்மவாதிக் தே - ப்ரஹ்மவாதிகளெல்லோரும், ப்ராஹ்ம - சொல்லுகின்றனர்.

பொழிப்புரை:—ஸகலவேதாந்த வாக்கியங்களின் தாத்பரியத்தை என் விஷயமென விசாரித்து நிச்சயித்துக்கொள்ளுதல் சிரவணம் என்பதாக ப்ரஹ்மவாதிகளெல்லோரும் சொல்லுகின்றனர். (உஉ)

ஸ்ரீலோகம்.

மொஹம்மது அலி ஜிஷா நாயகி வியத்திவித்தாள்.

தடிவ சீநநம் ப்ராஹ்மஃ வாக்யாப்யஸ்யோவஸ்யஸ்திணஃ ||

லோஹமண்யாதித்ருஷ்டாந்த யுக்திபிரயத்விசந்தனம்

தேவ மநம் ப்ராஹு: வாக்யார்த்தஸ்யோபப்நும்ஹணம்

வியாக்யானம் :—லோஹமண்யாதி த்ருஷ்டாந்த யுக்திபி - இரும்பு ரத்தினம் முதலிய திருஷ்டாந்த யுக்திகளால், யத் - யாதொரு, விசிந்தனம் - சிந்தனையுள்ளதோ, தத்வவ - அதுவே, வாக் - யார்த்தஸ்ய - வாக்யார்த்தத்தின், உபப்நும்ஹணம் - உபப்நும்ஹணமாகிய, மநநம் - மனனம் என்று, ப்ராஹுஃ - சொல்லுகின்றனர்.

போதிப்புரை:—லோஹமணி முதலிய திருவ்டாந்தங்களைக்கொண்டு புக்திகளால் சிந்தித்தலே வாக்யார்த்தத்தின் உபப்நுமஹணமாகிய மநநம் என்று சொல்லுகின்றனர். (உரு)

(25)

ஸ்ரீலோகம்.

நிஜ-பொஹிநி ர ஹ்ம ா ர ஃஸ ஃஸ ஹ்வி வ ஜி-க தஃ ।

ஸடிஸாநுபாடியகஸநாதிநுபாதரநிக்ஷெத ||

ய.கதாயிரநயொமெந்தாநிதியிராஸநஸ்ஸுதடி. ௨௪.

நிர்மமோ ஹிநிர்ஹங்கார: ஸம:ஸங்கவிவர்தி:

ஸதாசாந்த்யாதிபுக் கஸஸநநாத்மந்யாத்மாநமீகூடே

யத்ஸதாத்யாநயோகநதாந்நிதித்யாஸநம்ஸம்ருதம்

வியாக்யானம்:—நிர்மம் - எனது எனும் பாவனை நீங்கியவனாய், நிரஹங்காரி - யான் எனும் பாவனையுமில்லாதவனாய், ஸம் - எல்லாவற்றிலும் ஸம்பாவனை யுடையவனாய், ஸங்கவரஜித: - எந்த ஸங்கற்பமுமில்லாதவனாய், ஸகா - எப்போதும், ஸாரந்த்யாதி யுகத:ஸந - சமம் தமம் முதலியவைகளை யுடையவனாய்க்கொண்டு, ஸதா - எப்போதும், த்யாநயோகேந - தியானயோகத்தினால், ஆத்மநி - ஆத்மாவின்னிடத்திலேயே, (புத்தியினில்) ஆத்மநம் - ஆத்மாவை, ஈக்ஷதே யத் - காண்கின்றான் என்பது யாதோ, தத் - அது, நிதித்யாஸநம் - நிதித்யாஸநம் என்று, ஸ்ம்ருதம் - கொள்ளப்படுவதாம்.

பொழிப்புரை :—எனது யான் எனும் பாவனைகளையகற்றியவனாய் எல்லாவற்றிலும் மமபாவனை யுடையவனாய் எந்த ஸங்கற்பப் பற்றுமிராதவனாய் எப்போதும் சமதமாதிகளை யுடையவனாய்க் கொண்டு ஸதா தியானயோகத்தினால் புத்தியினை உபலக்ஷணமாய்க்கொண்டு ஆன்மாவைக் காண்கின்றாரென்பதே நிதித்தியாஸநம் என்னப்படும்.

(உச)

(2.5)

ஸ்ரீலோகம்.

ஸவ-கூ-கூயாவஸா தாகூ தாரொடவிவா தநம் ।

கவுஷிஜாயதேதஸ்வரிகாபெநகவுஷித் || 2௫.

ஸர்வகர்மகூடியஸாத்ஸாந்நாந்நாரோபிசாத்தமந்
கஸ்யசிஜ்ஜாயதே சீக்ரம்சிரகாலேந கஸ்யசித்

வியாக்யானம் :—ஆத்மநஃ-ஆன்மாவின், ஸாந்நாத்நாரஃ அபி-
ஸாந்நாத்நாரமூட, கஸ்யசித் - எவனோ ஒருவனுக்கு, ஸர்வகர்ம
கூடியவசாத் - ஸகல கர்மங்களும் நீங்கும் வசத்தால், சீக்ரம் -
விரைவினில், ஜாயதே - உதிக்கின்றது, கஸ்யசித் - சிலமனிதனுக்கு,
சிரகாலேந - பலகாலம்கழித்து உதிக்கின்றது.

பொழிப்புரை :—ஆத்ம ஸாந்நாத்நாரமும் எவரோ ஒருவ
ருக்கு ஸகலகர்ம ப்ரதிபந்தகங்களும் நீங்கவே விரைவினிலுதிக்கின்
றது சிலருக்கு பலகாலத்திற்குப்பின்னர் உதிக்கின்றது. (௨௫)

ஸ்லோகம்

கூடுடஸாநீஹகரீகாணிகொடிஜநாஜிப்தாந்யுவி ।
ஜாநெநெநவவிநஸ்யாநிநதகூகரீகாயுடெதாவி ॥ ௨௬.
கூடஸ்தாநீஹ கர்மாணி கோடிஜந்மார்ஜிதாந்யபி
ஜ்ஞாநேநைவ விரஸ்யாந்தி நதுகர்மா யுதாரபி

வியாக்யானம் :—இஹ - இந்த ஸம்ஸாரத்தினில், கோடிஜந்
மார்ஜிதாநி-எண்ணிறந்த பலஜன்மங்களில் சம்பாதிக்கப் பட்டுள்ள
னவாகிய, கூடஸ்தாநி கர்மாணி அபி-ருவியலாயுள்ள கர்மங்களும்,
ஜ்ஞாநேந ஏவ - ஜ்ஞானத்தினாலேயே, விரஸ்யாந்தி - விராச மண்ட
கின்றன, கர்மாயுதை : அபி - பலகோடி கர்மங்களாலும், ந - அழி
கின்றனவல்ல.

பொழிப்புரை :—ஸம்ஸாரத்தில் பலகோடி ஜன்மங்களில் ஸம்
பாதிக்கப்பட்டுள்ள கர்மக்குவியலும் ஜ்ஞானத்தினாலேயே நசிக்க
ின்றன எவ்வளவு கர்மங்களைச்செய்யினும் அழிவனவல்ல. (௨௬)

ஸ்லோகம்.

ஜாநாடிஹூஃதயதீஜிஹூணொவாவாவடுவவா ।
கிரயதெவஹுவாஹூநதெநாயவிவிவடுதெ ॥ ௨௭.
ஜ்ஞானாதூர்த்வம் துயத்கஞ்சித் புண்யம்வா பாபமேவவா
க்ரியதே பஹுவாஸ்ப்பம்வா நதேநாயம் விவிப்யதே

வியாக்யானம் :—ஞானத் - ஞானேதயத்திற்கு, ஊர்த்வம் - மேல், (பிறகு) புண்யம்வா - புண்ணியமாவது, பாபம்வா - பாவமாவது, யத்கிஞ்சித் - யாதனும், பஹுவா - ஏராளமாகவாவது, அஸ்ப்பம் அபிவா - அற்பமாகவாவது, க்ரியதே - செய்யப்படுகின்றதோ, தேந - அக்கர்மத்தினால், அயம் - இந்த ஞானியானவன், ந லிப்யதே - பற்றப்படுகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை :—ஞானேதயத்திற்குப் பின் புண்ணியமோ பாபமோ யாதேயினும் மிகுதியாவது ஸ்வர்ப்பமாவது செய்யப்படுகின் அக்கர்மத்தால் ஞானியானவன் சிறிதும் பற்றப்படுகின்றதில்லை. (௨௭)

ஸ்லோகம்.

ஸாரிராஜக்ஷயதுவாஹ்லாக்ஷிநிஃ ।

தஜ்ஜோமெநெநவநஹ்ஸுராத்ஜாநெநநஸூகி ॥ ௨௮ ॥

சரீராரம்பகம்யத்துப்ராப்தம் கர்மஜந்மிநஃ

தத்போகே நைவநஷ்டம் ஸ்யாதநதுஞாஜ்நேந நச்யதி

வியாக்யானம் :— ஜந்மிநஃ - ஞானியினது, சரீராரம்பகம் - தேகத்தை உண்டுபண்ணிய, யத்-யாதொரு, ப்ராப்தம் கர்ம-ப்ராப்தகர்மம்உளதோ, தத்து - அது, போகே எவ-போகத்தினாலேயே, நஷ்டம் ஸ்யாத் - நாசமாகும், ஞானேநது - ஞானத்தினாலெனின், ந நச்யதி - நாசமாகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை :—ஞானியினது சரீரத்தைப் பயனாக்கொண்டுள்ள எந்த ப்ராப்த கர்மமுளதோ அஃது அதனால் புசிக்கவேண்டியனவாய் ஏற்கனவே ஏற்பட்டுள்ள போகங்களைப் புசிப்பதாலேயே தீருமன்றி ஞானத்தினால் நாசமாகின்றதில்லை. (௨௮)

ஸ்லோகம்.

நிஜோஹாநிரஹஜாராநிஜெஹ்ஸுஜவஜி-கஃ ।

ஸவ-ஹ்ருதெஷு-வா-தந்ஸவ-ஹ்ருதாநிவா-தாநி ॥

யஃஸூத-வா-தெஷு-வந்-தூ-ஜிய்யதெ ॥ ௨௯ ॥

நிர்மோஹோ நிரஹங்காரோ நிர்வேபஸ் ஸங்கவர்ஜித:
ஸர்வபூதேஷு—சாத்மாநம் ஸர்வபூதாநி சாத்மநி
யபிஸ்யந் ஸஞ்சரதேஷு ஜீவந்முக்தோபி தீயதே

வியாக்யானம் :—யஃ - எவன், நிர்மோஹஃ - மோஹ நீங்கியவனும், நிரஹங்காரஃ - அஹங்கார பில்லாதவனும், நிர்லேபஃ - ஸம்பந்தமற்றவனும், ஸங்கவரஜிதஃ - ஸங்கற்பமற்றவனுமாய், ஸர்வபூதேஷு - ஸகலபூதங்களிலும், ஆத்மானம் - ஆன்மாவையும், ஆத்மநிச - ஆன்மாவிடத்திலும், ஸர்வபூதாநிச - ஸகலபூதங்களையும், பச்சயந் - பார்த்துக்கொண்டு, ஸஞ்சரதி - ஸஞ்சரிக்கின்றது, ஏஷஃ - இவன், ஜீவந்முக்தஃ - ஜீவன்முக்தனென்று, அபிதீயதே - சொல்லப்படுகின்றான்.

பொழிப்புரை :—எவன் மோஹரீங்கியவனும், அஹங்கார மில்லாதவனும், ஸம்பந்தமற்றவனும் ஸங்கற்பமற்றவனுமாய் ஸகலபூதங்களிலும் ஆன்மாவையும் ஆன்மாவீனில் ஸகலபூதங்களை யும் பார்த்துக்கொண்டு ஸஞ்சரிக்கின்றானே இவனே ஜீவன் முக்தனென்னப்படுகின்றான்.

(உக)

ஸ்ரீலோகம்.

சுவிதிரியிநீயடிய ஷபவகுலகலயபுரா.

தெதாஸ்ஸு நலபங்கிம்ரி தடியுஷு ராயஜநம் || நய.

அஹிரிர்ல்வயிரீயத்வ த்ரஷ்டூர்வம் பயப்ரதா
ததோஸ்யநபயம் கிஞ்சித்தத்வ த்ரஷ்டோயம்ஜந:

லியாக்யானம் :— அஹிகில்வயிரீ - பாம்புச்சட்டை எனும்
தோலானது, பூர்வம் - முன்னர் (ஸர்ப்பத்தின் தேஹத்திலிருந்
தும்போது) யத்வத் - எப்படி, த்ரஷ்டி - காண்போனுக்கு, பய
ப்ரதா - பயத்தை உண்டாக்குவதோ, தத் - நிறகு, அஸ்ய - காண்
போனுக்கு, கிம்சித் பயம் ந - சிறிதும் பயமில்லையோ, தத்வத் -
அதுபோல, த்ரஷ்டி - காண்போனுக்கு, அயம் ஜந - இச்சீவன்
முத்தன் (என்றறிக.)

பொழிப்புரை :—பரம்புச் சட்டையானது பூர்வம் காண்பவனுக்குப் பயனேதுவாயும் தேவர்த்திலிருந்து பிரிந்தபிறகு காண்

போலுக்குப் பயதேறுதுவல்லந்ததுமா யிருக்கின்றதோ அவ்வாறே
இச்சீவன் முத்தனும் காண்பவருக்கு ஆகின்றனென்றறிக. (௩௦)

ஸ்லோகம்.

யதாஸர்வேப்ரமுச்சயந்தே காமாயேஸ்யவசங்கதாஃ ।

கஸ்திகெயாஸ்திகெதாஹவெக்யதாவதந-ஸாஸநீ ॥ ௩௧.

யதாஸர்வேப்ரமுச்சயந்தே காமாயேஸ்யவசங்கதாஃ

அதமர்த்யோ அம்ருதோ பவத்யேதாவததுஸாஸனம்

வியாக்யானம் :—யே - எவ்வாஸனங்கள், அஸ்ய - இவனுக்கு,
வசந்தாஃ - வசத்திலிருக்கின்றனவோ, ஸர்வே காமாஃ - அவ்வாஸ
னங்களெல்லாம், யதா - எப்போது, ப்ரமுச்சயந்தே - முற்றுமொ
ழிகின்றனவோ, அத் - பிறகு, மர்த்ய - மனிதன், அம்ருதாஃ
பவதி - முத்தனாகின்றான், ஏதாவத் - இவ்வளவே, அதுசாஸனம் -
சிக்ஷயாம்.

பொழிப்புரை:—இவனிடமுள்ள ஸகல வாஸனைகளும் எப்
போது முற்று மொழிகின்றனவோ அதற்குப் பிறகே இம்மனி
தன் முத்தனாகின்றான் இவ்வளவே சிக்ஷயாம். (௩௧)

ஸ்லோகம்

மோக்ஷஸ்ய ந ஹிவாஸோஸ்தி ந முநிராநூரெவவா ।

சுஜா ந ஹுதயமு ந்ரிநாஸொரோக்ஷஹிஸ்யுதஃ ॥ ௩௨.

மோக்ஷஸ்ய ந ஹிவாஸோஸ்தி ந க்ராமாந்தரமேவவா

அஞ்ஞானஹ்ருதயக்ரந்திநாஸோமோக்ஷஇதிஸ்ம்ருதஃ

வியாக்யானம் :—மோக்ஷஸ்ய - மோக்ஷமெனும் பொருளு
க்கு, வாஸ - எங்கேயாவது வலித்தல என்பது, ந அஸ்திஹி -
இல்லவேரில்லை, க்ராமாந்தரம் ஏவவா - க்ராமாந்தரம் (வேறு கிரா
மத்திலிருத்தல்) என்பதும் இல்லை, அஞ்ஞானஹ்ருதயக்ரந்திநாசஃ -
அஞ்ஞானமெனும் ஹ்ருதயக்ரந்தி நசித்தலே, மோக்ஷஇதி - மோ
க்ஷம் என்று, ஸ்ம்ருதஃ - கொள்ளப்பட்டது.

பொழிப்புரை:—மோக்ஷமென்பது எங்கேயோ க்ராமாந்த
ரம் முதலியதில் இருத்தலென்பது இல்லவேரில்லை அஞ்ஞான
ஹ்ருதயக்ரந்தி நாசமே மோக்ஷமென்ப படுவதாம். (௩௨)

ஸ்லோகம்.

வ்ருக்ஷா மூர்த்து - கபாபொயம்ஸுதொடுவபதஸ்யுயம் ।

கஜஜாநவதொடிக்ஷிஜாபயதொகிசூரிதாவிதம் ॥ ௩௩௨

வ்ருக்ஷாக்ராத்ச்யுதபாதோயம்ஸுததைவபதஸ்யதம்

ததவஜ்ஞானவதோமுத்திம் ஜாயதேநிஸ்சிதாபிதம்

வியாக்யானம் :—யம் - யாதொருவன், வ்ருக்ஷாக்ராத் - மரத்தினுனியினின்றும், ச்யுதபாதம் - நழுவின கால்களையுடையவனே, ஸம் - அவன், ததா ஏவ - அப்போதே எப்படி, அத-கிழே, பததி - விழுகின்றனே, தத்வத் - அதுபோல, ஞானவதம் அபி - ஞானவானுக்கும், முத்தி - முத்தியோ எனின், நிஸ்சிதா ஜாயதே - நிச்சயிக்கப்பட்டதாகின்றது.

பொழிப்புரை:—மரத்தினுனியினின்றும் தவறினவனுக்கு உடனே கீழ்விழுதல் எவ்வனமோ அவ்வனமே, ஞானவானுக்கு முத்திப்பேறு நிச்சயிக்கப்பட்டதாகின்றது. (௩௩௨)

ஸ்லோகம்.

கீடியை - உணாமொழிவெவையபிவாநஷ்டொதநம் ।

வாரித்யஜெநஹமெவெஜ்ஞாநாபொவவிஜெவெதம் ॥ ௩௩௩

தீர்த்தேசண்டாலகேஹவாயதிவாநஷ்டசேதநம்

பரித்யஜந்தேஹமேவம்ஜ்ஞாநாதேவவிமுச்சயதே.

வியாக்யானம்:—தீர்த்தே - தீர்த்தத்திலாவது, சண்டாலகேஹவா - நீசன் இல்லத்திலாவது, நஷ்டசேதனம் - அறிவிழந்தவனாய், தேஹம் - தேஹத்தை, பரித்யஜன் - விடுவானாயினும், ஞானாத் ஏவ - ஞானத்தினாலேயே, விமுச்சயதே - முத்தியடைகின்றான்.

பொழிப்புரை:—தீர்த்தத்திலாயினும் சண்டாளன் வீட்டிலாயினும் அறிவிழந்தவனாய் என்கு மரிக்கினும் ஞானவலியாயே முத்தனாகின்றான். (௩௩௩)

ஸ்லோகம்.

ஸம்ஷ்டொதொபநகெநாஜ்ஞக்ஷெவ்ஜ்ஞாநக்ஷெபெவவா ।

ஸயாநொயத்யகூதூராவிலவ-கூதூரெவெதெதூரஸம் ॥

ஸம்வீதோயேநகேநாச்சந்பக்யம்வாஅபக்யமேவவா
சயாநோயத்ரகுத்ராபிஸர்வாத்மாமுச்யதேத்ரஸு:

வியாக்யானம் :—யேநகே - எதனாலாவது, (எவ்வஸ்திரத்தி
னாலாவது), ஸம்வீத: - மறைக்கப்பட்ட தேஹமுடையோனாய்,
பக்யம் வா - புசிக்கத் தக்கதையாவது, அபக்யம் ஏவ வா -
புசிக்கத் தகாததையே யாவது, அச்சந - புசிக்கின்றவனாய், யத்ர
குத்ரா அபி - எங்கேயாவது, சயாந: - படுக்கின்றவனாய் யிருக்கின்ற
யினும், ய: - எவன், ஸர்வாத்மா - எல்லா மான்மாவாயுள்ளவனோ
ஸ: - அவன், அத்ர - இத்தேஹம் நீங்கியதும், முச்யதே - முக்த
னாகின்றேன்.

பொழிப்புரை:—எதையாவது உடுத்திக்கொண்டும் பக்யமோ
அபக்யமோ எதையாயினும் புசிக்கின்றவனும் எங்கேயாவது படு
க்கின்றவனுமாயினும் எவன் ஸர்வமும் ஆத்மாவாய்க் கொண்ட
வனோ அவன் இத்தேஹம் நீங்கவே முக்தனாகின்றான். (௩௩)

ஸ்லோகம்.

க்ஷீராஹ்நிதிராஜ்யோபதிவ்யயஸிததாந: ।

நகதெநெநெவகதாயாதிஸம்ஸாரோஜ்ஞாநவாஸ்ததாம் ॥

க்ஷீராதுத்ருதமாஜ்யம்யதக்ஷிப்தம்பயஸிதத்புந:

நதேநைவகதாயாதிஸம்ஸாரோஜ்ஞாநவாஸ்ததாம்

வியாக்யானம் :—க்ஷீராத் - பாலினின்றும், உத்ருதம் - கடை
ந்தெடுக்கப்பட்டதாகிய, யத - யாதொரு, ஆஜ்யம் - நெய்யுளதோ,
தத்புந: - அதுமீண்டும், பயஸி-பாலினில், க்ஷிப்தம் - போடப்பட்ட
தாயின், தேநைவ - அதனோடு, ஏகதாம் - ஒற்றுமையை, நவ
யாதி - எப்படி யடைகின்றதில்லையோ, ஞானவான் - ஞானவா
னும், ததா - அப்படியே, ஸம்ஸாரே - ஸம்ஸாரத்தில் கலக்கின்ற
தில்லை.

பொழிப்புரை:—பாலினின்று கடைந்தெடுக்கப்பட்ட நெய்
மீண்டும் அப்பாலினில் எப்படி ஒன்றாய்க்கலப்பதில்லையோ அப்ப
டியே ஞானவானாகிய மனிதன் மீண்டும் ஸம்ஸாரத்தினில் சேருவ
தில்லை. (௩௪)

ஸ்லோகம்.

நிகுஃபௌகியொய்யுயிஃரோஸுனோகிவா ।

ஸுஃபுதெஹைநாடிநாயாஸெநராவவா ॥ ௩௭.

நித்யம்படதியோத்பாயமிம்ராமஸ்ருணோதிவா

ஸமுச்சயதேதேஹபந்தாதநாயாஸேநராகவ.

வியாக்யானம்:—ராம: - ஓ ராமனே, ய: - எவன், இமம் - இந்த, அத்யாயம் - அத்யாயத்தை, நித்யம் - தினந்தோறும், படதி-படிக்கின்றனோ, ஸ்ருணோதிவா - அல்லது சிரவணஞ் செய்கின்றனோ, ராகவ - ஓ ராகவ, ஸ: - அவன், தேகபந்தாத் - தேகச்சிறையினின்றும், அநாயாஸேந - ஆயாஸமின்றி, முச்சயதே - முக்தனாகின்றான்.

பொழிப்புரை:—ஓராமனே எவன் இவ்வத்தியாயத்தைத்தினந்தோறும் படனமாவது சிரவணமாவது செய்கின்றனோ, ஓராகவா அவன் தேஹச்சிறையினின்றும் சுருவாய் விடுபடுகின்றான். (௩௭)

ஸ்லோகம்.

ககஸுஸ்யவிததஸுநிகுஃபௌஹீவதெ ।

சுநாயாஸெநதெநெவவஸுநோரொக்ஷோஸுஸி ॥ ௩௮.

தத:ஸம்ஸயசித்தஸ்த்வம் நித்யம்படமஹீபதே

அநாயாஸேநதேவைவஸர்வதாமோக்ஷமாபஸ்யவி

வியாக்யானம்:—தத: - ஆதலால், ஸம்ஸயசித்த: - ஸந்தேக சித்தமுடையோனாகிய, த்வம் - நீ, நித்யம் - தினந்தோறும், பட - படிப்பாயாக, மஹீபதே - ஓ அரசனே, ஸர்வதா - எப்படியாயினும், தேந ஏவ - அதனாலேயே, அநாயாஸேந - சிரமமின்றி, மோக்ஷம் - மோக்ஷத்தை, ஆபஸ்யவி - அடைவாய்.

பொழிப்புரை:—ஆதலால் சந்தேக சித்தமுடையோனாகிய நீ தினந்தோறும் படிப்பாயாக, ஓ அரசனே அதனாலேயே சுருவில எவ்வாற்றினும் முக்தியடைவாய். (௩௮).

பதினமூன்றாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆதம்வித்யாதபோமூலம் - ஆதம்வித்தை தவம் இவைகளை ஞான ஸாதனமாய்க் கொண்டுள்ளதும், உபநிஷத்பரம் - உபநிஷதத்தின் தாற்பரியமாயுள்ளதும், அமூர்த்தம் - மூர்த்தமல்லாததும், ஸர்வ பூதாத்மகாரணம் - ஸகல பூதாத்மவடிவமும், காரணகாரணம் - காரணங்களுக்கும் காரணமும், யத் - யாதொன்று, அத்ரேச்யம் - கரணக்கூடாததும், அக்ராஹ்யம் யதி - கிரஹிக்க வொணுகது மாயும் உள்ளதாயின், தத் - அத்தகைய, ப்ராஹ்ம - ப்ரும்மமானது, சுதம்வா - எப்படித்தான், க்ராஹ்யம் - கிரஹிக்கக்கூடிய தாய், ப்ரவத் - ஆகும், சங்கர - ஓ சங்கரனே, அத்ர - இங்கு, உபாயம் - உபாயத்தை, அஜாநாந - அறிகின்றவனல்லேன், தேந - ஆதலின், பிநந - அஸ்மி - பேதமுடையோனாயிருக்கின்றேன்.

போழிப்புரை:—ஒ பகவணே உமது ரூபம் ஸச்சிதானந்த வடிவமும் நிஷ்களமும், நிஷ்கிரியமும், சாந்தமும், குற்றமற்றதும், அஸங்கமும், எத்தன்மையு மில்லாததும் மனோவாக்குகளுக்கெட்டாததுமாயுள்தோ எந்த ஆன்மாவை ஸர்வ வியாபகத்தன்மையதாய்க் காண்கின்றோ அங்ஙனம் எங்குமுள்ளதும் ஆத்மவித்தை தவம இவைகளால் காணப்படுவதும், உபநிஷதத்தின் தாத்பரியமாயுள்ளதும் மூர்த்தமல்லாததும் ஸகல பூதாத்மவடிவமும் கர்ணங்களுக்கும் காரணமும் காணக்கூடாததும் பற்ற ஒனாததுமாய் இங்ஙனம் உள்ளதாயின் அந்த ப்ரஹ்மமானது எப்படித்தான் கிரஹிக்கக்கூடியதாகும் ஓ சங்கரணே இதற்குரிய உபாயத்தை யறியேனாதலின் பேதமுடையோனா யிருக்கின்றேன். (ச)

சிவபெருமான் கூறினார்.

ஸ்ரீலோகம்.

ஸ்ரீராமாஜதவக்ஷாதிதெத்ராவாயம்ஹிவாஹுஃ ।

ஸதாநொவாஸநாநீஸுநிநெதகாபுரலியாயது || ௩.

ஸ்ரீராமபெளராளாஸிகாந்யாயாத்ருவிதம்புவக-பெசு.

சுருதுராஜன் பாவ கத்யாமிதத் தோபாயம் மஹாபுஜ

ஸகுணோபாஸநாபிஸ்துசித்தைதகாகர்யம் விதாயச

ஸ்ரீ ஸௌராம்பிகாநாயாத்தந்திரசித்தம்பரவர்த்தபேத்

ஸ்லோகம்.

சூதாநஜாயதெகிதெஜாபிரியதெசவாக்யம்உந ||

யஜாயதெவ்யிவிபரிணமதெவயுக்தெவிவ ।

கூயதெநஸுதீதெக்யதெஷஜாவாவபஷஃஸ்யுதாஃ । கூ.

ஆத்மாநஜாயதேநித்தியம்ரியதேவாகதம்சந

யஜாயதே அஸ்திவிபரிணமதேவர்த்ததேபிச

கூயதேநஸ்யதீத்யேதேஷட்பாவாவபுஷஃஸ்ம்ருதாஃ

வியாக்யானம் :—ஆத்மா - ஆன்மாவானவன், நஜாயதே -
தோன்றுகின்றதில்லை, நித்யாஃ - நித்தியன், கதம்சந - எவ்வாற்றா
னும், நவாம்ரியதே - பரிக்கின்றதில்லை, யத் - யாதொருகாரணத்தி
னால், ஜாயதே - தோன்றுகின்றது, அஸ்தி - இருக்கின்றது, விபரி
ணமதே - மாறுகின்றது, வர்த்ததே - வளருகின்றது, கூயதே -
குறைகின்றது, நஸ்யதி - நாசமடைகின்றது, இதி ஏதே - எனு
மிவைகளாகிய, ஷட்பாவாஃ - ஆறு தன்மைகளும், வபுஷஃ - தேகத்
திற்கே, ஸ்ம்ருதாஃ - கொள்ளப்பட்டதோ.

பொழிப்புரை :—ஆன்மா உற்பத்தியாகின்றதில்லை நித்தியம்
எவ்வாற்றானும் அழிகின்றதில்லை யாதொருகாரணத்தினால் தோன்
றல், இருததல், மாறுதல், வளருதல், குறைதல், நசித்தல் எனும்
இவ்வாறு பாவனிகாரங்களும் தேகத்திற்கே யுள்ளனவோ. கூ.

ஸ்லோகம்.

சூதநொநவிகாரிக்ஷவ்யுநஹஸாயயா ।

வனவரிஜாவவ-ஹஸவாஜிதிஸுவித்யெஹ்யஃ || கய.

ஆத்மனோநனிகாரிதவம் கடஸ்தநபஸோயதா

ஏவமாத்மா வபுஸ்தஸ்மாதிதிஸம்சிந்தயேதபுத:

வியாக்யானம் :—யதாகடஸ்தநபஸஃ-எப்படி குடத்திலுள்ள
ஆகாயத்திற்கோ அப்படியே, ஆத்மநஃ - ஆத்மாவுக்கு, விகாரித்
வம் - விகாரப்படும்தன்மை, ந - இல்லை, ஏவம - இவ்விதம், ஆத்மா -
ஆன்மாவானவன், அவபுஃ - தேகத்திற்குரியன், இதிபுதஃ - அறி
வாளன், ஸம்சிந்தயேத - அறியவேண்டும்.

போழிப்புரை :—குகடத்தி வீருக்கும் ஆகாயத்திற்குப்போலவே ஆன்மாவுக்கு விகாரித்தன்மை இல்லை இவ்வாறு ஆன்மாதேகத்திற் கண்ணியனென்று சிந்திக்கவேண்டும். (௧௦)

ஸ்லோகம்.

பி-ஓஷாநிக்ஷிப்தஹேமாபஃகோசஃப்ராணையோபவேத் |

க்ஷுத்திபாஸாபராஹ-ஓதோநாயபிராஜாஜயோயதஃ ||

மூஷாநிக்ஷிப்தஹேமாபஃகோசஃப்ராணமயோபவேத்

க்ஷுத்திபாஸாபராபூதோநாயமாத்மாஜடோயதஃ

வியாக்யானம் :—மூஷாநிக்ஷிப்தஹேமாபஃ - அச்சினில் வார்க்கப்பட்ட பொன்போன்றதும், க்ஷுத்திபாஸாபராபூதஃ - பசிதாகங்களால் ஆகுலப்பட்டதுமாகிய, கோசஃ - கோசமானது, ப்ராணமயஃ - ப்ராணமயம், பவேத் - ஆகும், அயம் - அது, யதஃ - யாதொரு காரணத்தால், ஜடஃ - அறிவற்ற, (ஜடமோ) ஆதலால் இது, ஆத்மா - ஆன்மா, ந - அல்ல.

போழிப்புரை :—அச்சினில் வார்க்கப்பட்ட பொன்போன்றதும் பசிதாகங்களால் வ்யாகுலப்பட்டதுமாகிய கோசமானது ப்ராணமயமென்பதாம் இது ஜடமாதலின் ஆன்மாவல்ல.

ஸ்லோகம்.

விடி-ஓவசூத்யாயெநவஹுரெஹிவிவஸூதி |

சூதெஹிவாஸவஹுநிஓ-ஓவஸவநீரயி || கக.

சித்ரூப ஆத்மாயேனவஸ்வதேஹமபிபச்யதி

ஆத்மைவஹிபரம்ப்ரும்ஹநிர்லேபஸ்ஸுகரீரதிஃ

வியாக்யானம் :—ஆத்மா - ஆன்மா, சித்ரூபஃ - அறிவுவடிவம், யேந ஏவ - எதனாலேயே, ஸ்வதேகம் - தனது தேகத்தை, அபிபச்யதி - முழுதும் அறிகின்றதோ, நிர்லேபஃ-சம்பந்தமற்றதும், சுகரீரதிஃ - ஆனந்தக் கடவுடாகிய, பரம்ப்ரும்ஹ - பரம்ப்ரும்ஹமானது, ஆத்மா ஏவ நஃ - ஆன்மாவே அன்றோ.

போழிப்புரை :—ஆன்மா அறிவுவடிவமே எதனாலேயே தனது தேகம்முழுதும் அறிகின்றதோ அஸங்கமும் ஆனந்த நிதியுமாகிய பரம்ப்ரும்ஹமானது ஆன்மாவேயன்றோ. (௧௧)

ஸ்தா த ஂஜாநெந்நியெயெஸாய-ஹிஜாநநியகொஸ்து;

உஹகத்ய-ஹிஜாநநியெயெஸாய-ஹிஜாநநியகொஸ்து ||

காமக்ரோதஸ்ததாலோபோமோஹோமாத்ஸர்யமேவச

மதஸ்சேத்யரிஷ்ட்வர்க்கோ மமதேச்சாதயோபிவா

மனோமயஸ்யகோசஸ்யதர்மா ஏதஸ்யதத்ராது

யாகர்மவிஷயாபுத்திரவேதசாஸ்த்ரார்த்த நிச்சிதா

ஸாதுஞானேந்த்ரியைஸ்ஸார்த்தம் விக்ஞானமயகோசத;

இஹகர்த்ருத்வாபிமானீஸ ஏவது நஸம்சய;

வியாக்யானம் :—காமம்-இச்சை, க்ரோதம்-கோபம், லோபம்-உலோபம் (தனது பொருள்நீங்க மனம்சகிக்காதிருத்தல்) மோஹம்-அறிவின்மை, மாத்ஸர்யம் ஏவச - மாச்சர்யம் (பொறுமை) மதஸ்ச - மதமும், இதி - ஆகிய இந்த, அரிஷ்ட்வர்க - அறுவகைக் கூட்டமும், மமதேச்சாதய அபிவா - மமதை இச்சைமுதலியனவும், ஏதஸ்ய - இந்த, மனோமயஸ்ய - மனோமயமாகிய, கோசஸ்ய - கோசத்தின், தர்மா - தர்மங்களாம், தத்ராது - அம்மனோமயகோசத்திலேயே, வேதசாஸ்த்ரார்த்த நிச்சிதா - வேதசாஸ்த்ரார்த்தங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டதும், கர்மவிஷயா - செய்கையை விஷயமாய்க் கொண்டதுமாகிய, யா - யாதொரு, புத்தி - புத்தி உளதோ, ஸாது-அதுவே, ஞானேந்த்ரியை ஸார்த்தம் - ஞானேந்த்ரியங்களோடுகூடி, விக்ஞானமயகோசத: விக்ஞானமயகோசமென சொல்லப்பட்டுள்ளது, இஹ இத்தேகத்தினில், கர்த்ருத்வாபிமானீ - கர்த்ருத்வாபிமானமுடையவன், ஸ ஏவ - அவனேயாம், ஸம்சய: ந - இதில் ஸம்சயமில்லை.

பொழிப்புரை :—காமம், குரோதம், லோபம், மோஹம், மாச்சரியம், மதம் எனும் இவ்வறுவகை பகைகூட்டமும் மமதை விருப்பம் முதலியனவும் இந்த மனோமயகோசத்தின் தர்மங்களேயாம் இனி அதனில் வேதசாஸ்த்ரார்த்தத்தை நிச்சையிப்பதும் கர்மாவை விஷயமாய்க் கொண்டதுமாகிய புத்தியே ஞானேந்த்ரியங்களோடுகூடி விக்ஞானமய கோசமென்பதாம் இத்தேகத்தினில் கர்த்ருத்வாபிமான முடையதுமிதுவே சம்சயமில்லை. (௧௬)

ஸ்லோகம்.

உஹா^௨த^௨ம^௨திஸ்யஸ்யஜீவோவ்யாவஹாரிகஃ ।

வெ^௨பா^௨ஜி^௨வா^௨தி^௨கா^௨ம்^௨சே^௨ப்யோ^௨ஜாய^௨ந்தே^௨தீ^௨ந்திரியா^௨ணி^௨த^௨ ॥

இஹாமுத்ரகதிஸ்தஸ்யஸஜீவோவ்யாவஹாரிகஃ

வ்யோமாதிஸாத்விகாம்சேப்யோஜாயந்தேதீந்திரியாணிதா

வியாக்யானம் :—தஸ்ய - அந்த விக்ஞாந மயகோசனுக்கு, இஹாமுத்ரகதிஃ - இங்குமங்கும சஞ்சாரமாம், ஸஃ - அவனே, வ்யாவஹாரிகஃ - வ்யவஹாரத்தில் சம்பந்தப் பட்டவனாகிய, ஜீவஃ - ஜீவனாம், வ்யோமாதி ஸாத்விகாம்சேப்யஃ - ஆகாயம் முதலியவைகளின் ஸத்வாம்சங்களினின்றும், தீந்திரியாணி-ஞானந்திரியங்கள், ஜாயந்தே - தோன்றுகின்றன.

பொழிப்புரை :—அந்த விக்ஞாந மயகோசத்திற்கே லோகாந்தர கதாக்களாம் அவனே வ்யாவஹாரிகனாகிய ஜீவனாம் ஆகாயம் முதலியவைகளின் ஸத்வாம்சங்களினின்றும் ஞானந்திரியங்கள் தோன்றுகின்றன. (க௭)

ஸ்லோகம்.

வெ^௨பா^௨ஜி^௨வா^௨தி^௨கா^௨ம்^௨சே^௨ப்யோ^௨ஜாய^௨ந்தே^௨தீ^௨ந்திரியா^௨ணி^௨த^௨ ॥

உஹாவ-பா^௨பொ^௨ஜி^௨வா^௨தி^௨கா^௨ம்^௨சே^௨ப்யோ^௨ஜாய^௨ந்தே^௨தீ^௨ந்திரியா^௨ணி^௨த^௨ ॥

வ்யோம்நஃச்ரோத்ரம்புவோக்ராணம்ஜலாஜ்ஜிஹ்வாததேஜஸஃ
சக்ஷா^௨ர்வாயோ^௨ஸ்த்வகு^௨த்பந்நாதே^௨ஷாம்^௨பௌ^௨திக^௨தாத^௨தஃ

வியாக்யானம் :—வ்யோம்நஃ - ஆகாயத்திலிருந்து, ச்ரோத்ரம் - சுரோத்ரேந்திரியமும், புவஃ - பிருதிலியிலிருந்து, க்ருணம் - நாசிகேந்திரியமும், ஜலாத் - ஜலத்தினின்றும், ஜிஹ்வா - ஜிஹ்வேந்திரியமும், தேஜஸஃ - தேஜஸில் நின்றும், சக்ஷா - சக்ஷாந்திரியமும், வாயோ - வாயினின்றும், த்வக் - த்வகேந்திரியமும், உத்பந்நா - உத்பன்னமாகியது, ததஃ - ஆதலால், தேஷாம் - அவைகளுக்கு, பௌதிகதா - பௌதிகத்வம் உளதென்பதாம்.

பொழிப்புரை :—ஆகாயத்திலிருந்து சுரோத்திரேந்திரியமும் பிருதிலியிலிருந்து நாசிகையும் அப்பிலிலிருந்து ஜிஹ்வையும் தேஜஸிலிருந்து சக்ஷாவும் வாயிலிலிருந்து த்வக்கும் தோன்றியது ஆதலின் அவைகளை பூதவிகாரங்க ளென்பதாம். (க௮)

ஸமஸ்தேதப்போரஜோம்சேப்ய: பஞ்சப்ராணதிவாயவ:
ஜாயந்தேஸப்ததசகமேவம்லிங்கசரீரகம்

வியாக்யானம் :—ப்ராணதிவாயவ: - பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், ஸமானன் எனும் வாயுக்கள், பஞ்ச - ஐந்தும், ஸமஸ்தேப்ய: - சேர்ந்துள்ளவைகளாகிய, ரஜோம்சேப்ய: - ரஜோம்சங்களினின்றும், ஜாயந்தே - தோன்றுகின்றன, ஏவம் - இங்ஙனம் (கூறிய), ஸப்ததசகம் - பதினேழும், லிங்கசரீரகம் - லிங்கசரீரம் என்பதாம்.

பொழிப்புரை :—பிராணதி வாயுக்களோன்றும் அப்பூதங்களின் சேர்ந்துள்ள ரஜோம்சங்களினின்றும் தோன்றின. இப்பதினேழு தத்துவமும் லிங்கசரீரம் என்பதாம். (உக)

ஸ்லோகம்.

வனவல்லிமஸரீராகௌக்யாய: விணவடித்யு ।

பரஸ்பராப்யாஸயோகாத் ஸாக்ஷிசைதன்ய ஸம்யுதம் ॥ ௨௨.

ஏவம்லிங்கசரீரம்துதப்தாய: பிண்டவத்யத:

பரஸ்பராத்யாஸயோகாத் ஸாக்ஷிசைதன்ய ஸம்யுதம்

வியாக்யானம் :—ஏவம் - இந்த, லிங்கசரீரம்து - லிங்கசரீரமே எனின், யத: - யாதொரு காரணத்தினால், பரஸ்பராத்யாஸயோகாத் - ஒற்றுமைப்பட்டுக் கற்பனையினால், தப்தாய: பிண்டவத் - காய்ச்சிய இருப்புத் துண்டம்போல், ஸாக்ஷி சைதன்ய ஸம்யுதம் - ஸாக்ஷியாகிய அறிவோடுகூடியதாகின்றது.

பொழிப்புரை :—இந்த லிங்கசரீரமானது யாதொரு காரணத்தினால் ஒன்றோடொன்றின் ஒற்றுமைப்பட்டுக் கற்பனையினால் காய்ச்சிய இருப்புத் துண்டம்போல ஸாக்ஷி சைதன்யத்தோடு கூடியதாகின்றது. (உஉ)

ஸ்லோகம்.

கடாநந்நய: கொஸொஹாக்ஷுஸ்யகிவடிதெ

விடிாக்ஷி-வ்யாஹீநாஹொக்துஹாஹொக்துஸஸ்யத: ॥ ௨௩.

ததாநந்தமய: கோசோபோக்த்ருத்வம் ப்ரதிபத்யதே
வித்யாகர்மபலாதீநாம்போக்தேஹாமுத்ரஸஸ்மருத:

வியாக்யானம் :—ததாநந்தமயகோசம் - அவ்வாணந்த மயமாகிய கோசம், போகத்ருத்வம் - போக்தாவாயிருக்கும் தன்மையை, ப்ரதிபத்யதே - அடைகின்றது, ஸம் - அவனே, வித்யாகர்ம பலாதீநாம் - உபாஸ்தி கர்மப்பயன் முதலியவைகளை, இஹாமுத்ர - இம்மையிலும் மறுமையிலும், போக்தா - புசிப்பவன், ஸம்ருதம் - என்று சொல்லப்பட்டவன்.

பொழிப்புரை :—அவ்வாணந்தமாகிய கோசம் பூழ்த்திருத்துவத்தை யடைகின்றது. அவனே இம்மையிலும் மறுமையிலும் உபாஸ்தி கருமபயன் முதலியவைகளைப் புசிப்பவன் ஏதேனும் சொல்லப்படுகின்றது. (௨௩)

ஸ்லோகம்.

யதாயுஸாஸம்விஹாயெவஹ்வஸாநுபெணகிஷ்டதி,
கலிஷ்யாபிரத்யுஸாயுஸாஸாநுபெணகிஷ்டதி || ௨௪.

யதாத்யாஸம்விஹாயெவஹ்வஸாநுபெணகிஷ்டதி
அவித்யாமரத்ரஸம்யுக்தம்ஸாக்ஷ்யாத்மாயாதேததா

வியாக்யானம் :—ஏவம் - இவ்வான்மா, யதா-எப்போது, அத்தியாஸம் - ஒற்றுமைப்பட்டு மயக்கத்தை, விஹாய - விடுத்து, ஸ்வஸ்வரூபேண-தன் நிஜரூபத்தோடு மாத்திரம், கிஷ்டதி - இருக்கின்றனோ, ததா - அப்போது, அவித்யாமரத்ர ஸம்யுக்தம் - அவித்தை மாத்திரத்தோடு கூடியவனாய், ஸாக்ஷ்யாத்மா - ஸாக்ஷிவடிவனாக, ஜாயதே - ஆகின்றான்.

பொழிப்புரை :—இவ்வான்மா எப்போது அத்தியாஸத்தை விடுத்து தன் நிஜரூபத்தோடுமாத்திர மிருக்கின்றனோ அப்போது அவித்தைமாத்திரத்தோடு கூடியவனாய் ஸாக்ஷிவடிவனாகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

உஷாஹக்ரணாநீநாநிநுபெணகிஷ்டதி,
கலிஷ்யாபிரத்யுஸாயுஸாஸாநுபெணகிஷ்டதி || ௨௫.
கலிஷ்யாபிரத்யுஸாயுஸாஸாநுபெணகிஷ்டதி

தரவ்ந்தாநந்தகரணாதீநாமதுபூதேஸ்ம்ருதேரபி
அதேநந்தகரணாதீநாமதுபூதேஸ்ம்ருதேரபி
போகத்ருத்வம் ஸாக்ஷிதாசேதித்வைதம்தஸ்யோபபத்யதே

வியாக்யானம் :—அந்தக் கரணநீராம் - அந்தக் கரணம் முதலியவைகளுக்கும், அதுபூதே - அதுபவத்திற்கும், ஸ்ம்ருதே: அபி-ஸ்மரணத்தி (நினைவி)ற்கும், த்ரஷ்டா-ஸாக்ஷி (காண்போன்), அத:- ஆதலால் அந்த:கரணத்தாஸாத் - அந்தக்கரணத்தோடு அத்தியாஸத்தினால், ஆத்மந: - ஆன்மாவுக்கு, அத்யாவீத்வேநச - அத்தியாஸத்தை யுடையதாயிருக்கும் தன்மையாலும், போக்த்ருத்வம் - போக்தாவாக இருக்கும் தன்மை, ஸாக்ஷிதாச - ஸாக்ஷியாயிருக்கும் தன்மை, இதித்வைதம் - எனுமிங்ஙனம் இருவகையாயிருத்தல், தஸ்ய - அவனுக்கு, உபபத்யதே - ஒவ்வவதாம்.

பொழிப்புரை :—அந்தக்கரணம் முதலியவைகளுக்கும் அதுபவத்திற்கும் நினைவிற்கும் த்ரஷ்டாவாதலால் அந்தக்கரணத்தோடு அத்தியாஸத்தினால் ஆன்மாவுக்கு அத்தியாஸத்தை யுடையதாயிருக்கும் தன்மையாலும் போக்திருத்துவம் ஸாக்ஷித்வம் எனும் இருவகைத் தன்மைகளும் அவ்னுக்குப் பொருந்துவதாம். (௨௫)

ஸ்ரீலோகம்.

சூக்தவஸ்ருஷி, தஜ்ஜாயா தத்காஸெவிராஜதே || ௨௬.

கூக்திகாஸெவிராஜயிதா தத்காஸெவிராஜதே || ௨௭.

கூக்திகாஸெவிராஜயிதா தத்காஸெவிராஜதே || ௨௮.

ஆதபஸ்சாபிதச்சாயாதத்ப்ரகாசேவிராஜதே

ஏகோபோஜயிதாதத்புங்தே அந்ய:கர்மண:பலம்

கூக்திராஜமும்ரதிரம்வித்திசரீரம்ரதமேவது

வியாக்யானம் :—ஆதப:ச - வெய்யிலும், தச்சாயா - அதன் பிரதிபிம்பமும் (நிழலும்), தத்ப்ரகாசே - அதன் பிரகாசத்திலேயே, விராஜதே - விளங்குகின்றது. தத்ர - ஆண்டு, ஏக: - ஒருவன், போஜயிதா-புசிக்கச்செய்வோன், அந்ய:- மற்றொருவன், கர்மண:- கர்மாவின், பலம் - பயனை, புங்தே - புசிக்கின்றான். கூக்திராஜமும்- ஆன்மாவை, ரதிரம் - ரதத்திலுள்ளவனாகவும், சரீரம்-சரீரத்தை, ரதம் ஏவது - ரதமாகவேயும், வித்தி - ஆறிவாயாக.

பொழிப்புரை :—வெய்யிலும் அதன் பிரதிபிம்பமும் அதன் பிரகாசத்திலேயே விளங்குகின்றது. ஆண்டு ஒருவன் பிரோகன்

வியாக்யானம் :—இந்திரியை : - இந்திரியங்களோடும், மனஸா-
மனஸோடும், யுக்தம் - கூடிய, பூருஷம் - ஆன்மாவை, போக்தா-
ரம் - போக்தா என, வித்தி-அறிக, ஏவம் - இவ்வாறு, சாரந்த்யாதி
யுகதஸ்ஸந்-சமம்முதலியவைகளை யுடையவனாய்க்கொண்டு, ஸதா-
எப்போதும், ய:த்விஜ: - எந்த அந்தணன், உபாஸ்தே - உபாசிக்
கின்றானோ, யதா ஏவ - எங்ஙனம், கதளிதரோ: - வாழைமரத்
தின், வல்கலாநி - பட்டைகளை, ஏகமேகம் - ஒவ்வொன்றாய்,
உத்காட்ய உத்காட்ய - பிரித்து பிரித்து, தத:பச்சாத் - அதன்
முடிவீனில், உத்தமம் - சிறந்த, ஸாரம் - தண்டை, லபதே-அடை
கின்றானோ, ததா ஏவ - அங்ஙனமே, பஞ்சகோசேஷு - பஞ்ச
கோசங்களில், மந: - நமஸ்ஸை, க்ரமாத் - முறையே, ஸங்க்ராம
யந் - நன்குசெலுத்துகின்றவ னாய்க்கொண்டு, தத: - அதன்பின்
னர், தேஷாம் - அக்கோசங்களின், மத்யே - நடுவீனில் உள்ள,
ஸாரம் - சாரமாகிய, ஆத்மாநம் அபி - ஆன்மாவையும், விந்ததி -
அடைகின்றான்.

போழிப்புரை:—இந்திரியங்களோடும் மனஸோடும் கூடிய ஆன்
மாவையே போக்தாவென்றறி. இவ்விதம் சமம் முதலியவைகளை
யுடையவனாய்க்கொண்டு எவ்வந்தணன் எப்போதும் உபாவிக்கின்
றானோ எங்ஙனம் வாழைமரத்தின் பட்டைகளைத் தனித்த
னியே ஒவ்வொன்றாகப் பிரித்துப் பிரித்து தடுக்கின் அதன் நடுவி
னில் உள்ளதண்டை யடைவானோ அவ்வாறே பஞ்சகோசங்களில்
அறிவை நன்கு செலுத்துகின்றவனாய்க்கொண்டு ஒன்றொன்றாகத்
தள்ளுவானாயின் அவைகளின் நடுவினிலுள்ள ஸாரமாகிய ஆன்
மாவை அடைகின்றான். (௩௧)

ஸ்லோகம்.

வணவந்திநிவஸாயஸ்யதொநிவஸிதிஜ: ।

சயவ்ருவதயெவிதந்திராகாரொவராதுமி ॥

௩௨.

ஏவம்மநஸ்ஸமாதாயஸம்யதோமநவித்விஜ:

அதப்ரவர்தயேச்சிதம் நிராகாரேபராத்மநி

வியாக்யானம் :—ஏவம் - இவ்வாறு, ஸம்யத: - இந்திரியங்
களை படக்கியவனாய், மநஸி - மனவிலேயே, மன: - மனஸை,
ஸமாதாய - ஸமாதானம் செய்தவனாய்க்கொண்டு, அத - அதன்

ச்ருண்வந்தோபிததாத்மாநம் ஜாநதேவைவகேசந

ஜ்ஞாத்வாபிமந்யதேமித்யாகிமேதத்தவமாயயா

வியாக்யானம் :—பகவந் - ஓ பகவனே, வேதசாஸ்திரார்த்த ஸம்பந்நா:-வேதசாஸ்திரார்த்தங்களை யறிந்தவர்களும், யஜ்வாந:- வேள்வியைச் செய்கின்றவர்களும், ஸத்யவாதிர:-ஸத்தியத்தையே பேசுகின்றவர்களும்மாகிய, ஜநா:- ஜனங்கள், ச்ரவணே - சிரவணஞ் செய்வதில், கதம் - ஏன், ந ப்ரவர்த்தந்தே - பிரவர்த்திக்கின்றவர்களாக இல்லை, ததா கேசந - அங்ஙனம் மற்றும்சிலர், ச்ருண்வந்தோபி - சிரவணஞ் செய்கின்றவர்களேயாயினும், ஆத்மாநம் - ஆன்மாவை (ஏன்), ந ஜாநதே-அறிகின்றனரில்லை, ஜ்ஞாத்வா அபி-அறிந்தும், மித்யா - மித்தை என, மந்யதே - எண்ணுகின்றனர், ஏதத் - இது, தவ - உமது, மாயயாகிம் - மாயையினாலா என்ன ?

பொழிப்புரை:—ஓ பகவனே வேதசாஸ்திரார்த்தங்களை யுணர்ந்தவர்களும், வேள்வி செய்கின்றவர்களும், சதத்யமே பேசுகின்றவர்களும்ாயிருந்தும் ஜனங்கள் சிரவணஞ்செய்கின்றதில் ஏன் பிரவர்த்திக்கின்றதில்லை. மற்றும் சிலர் சிரவணஞ்செய்கின்றவர்களேயாயினும் ஆன்மாவை ஏன் அறிகின்றதில்லை. அறிந்தும் சிலர் மித்தையாகக் கொள்கின்றனரே ஏன்? இது உமது மாயையினாலா என்ன.

(௩௫)

ஸ்லோகம்.

சிவபெருமான் கூறினார்.

வனவரெவரிஹாஸாஹொநாத்ருகாய-பாவிலாஸணா ।

நெடிவீஹெஷா-மணியீரிரிபாடி-நாத்ருயா ॥ ௩௬.

பிரெவயெபூவடிநெரிபாடுதாந்தாநிதெ ।

சுலலாபெரிஹாஸாஹொபிஸ்யூவாவஜி-தா: ॥ ௩௭.

வலுக்காயிராநாஹெவெவலிகா-வலிகாஹிகு ।

கூயிலு-ஸாதிஸயந்தகுகி-வலந்தி ॥ ௩௮.

தடிவிஜாபகி-பாணியெகுவந்திநராபா: ।

பாதா-வததிதமஹெ-பூதெவா-வெவா-வா: ॥

எவமேவமஹாபாஹோநாத்ரகார்யாவிசாரண
 தைவீஹ்யேஷாகுணமயீமமமாயாதூத்யயா
 மாமேவயேப்ரபத்யந்தேமாயாமேதாம் தரந்திதே
 அபக்தாயேமஹாபாஹோமமச்ச்ருத்தாவீவ்ஜிதாஃ
 பலம்காமயமாநாஸ்தேவைவிகாமுஷ்மிகாதிகம்
 க்ஷயிஷ்ணுவல்பம்ஸாதிசயம்ததஃகர்மபலம்மதம்
 ததவிஜ்ஞாயகர்மாணியேருர்வந்திராதமாஃ
 மாதுஃபதந்திதேகர்பேம்ருத்யோர்வக்த்ரேபுநஃபுநஃ

வியாக்யானம் :—மஹாபாஹோ - ஓ மஹா பாஹுவாக்ய
 ராமனே, எவம் எவ - இவ்வாறே, அதா - இதனில், விசாரண -
 விசுஷித்தல, கார்யாந் - செய்யவேண்டியதில்லை, ஏஷா - இது,
 தைவீ - தேவஸம்பந்தமாயுள்ளதும், குணமயீ - முக்குணமயமா
 யுள்ளதும், தூத்யயா - மீற அரிதாயுள்ளதுமாகிய, மமத்மாயா -
 எனது மாயையே, யே - எவர், மாம் எவ - என்னையே, ப்ரபத்
 யந்தே - உபாவிக்கின்றனரோ, தே - அவர்கள், ஏதாம் மாயாம் -
 இம்மாயையை, தரந்தி - தாண்டுகின்றனர், மஹாபாஹோ - ஓ
 மஹாபஹுவாக்ய ராமா? ச்ரத்தாவீவ்ஜிதாஃ - சிரத்தையில்
 லாதவர்களும், மம - எனக்கு, அபக்தாஃ - பக்தரல்லாதவர்களுமா
 யிருக்கின்றனரோ, தே-அவர்கள், ஐஹிகாமுஷ்மிகாதிகம்-இம்மை
 மறுமை ஸம்பந்தமாயுள்ள, பலம் - பயனை, காமயமாநாஃ - விரும்
 புகின்றவர்களா யிருக்கின்றனர், ததஃ - ஆதலின், கர்மபலம் - கர்ம
 பலமானது, க்ஷயிஷ்ணு - அழிகின்றதும், ஸாதிசயம் - தாரதம்மிய
 முடையதும், அல்பம் - அற்பமுமானது என, மதம் - நிச்சயிக்
 கப்பட்டதாம், தத - அதனை, அவிக்ஞாய - அறியாமல், யே - எந்த,
 நராதமாஃ - நராதமர்கள், கர்மாணி - கர்மங்களை, ரூர்வந்தி - செய்
 கின்றனரோ, தே - அவர்கள், மாதர் - அன்னையின், கர்பே - கர்ப்
 பகோசத்திலும், ம்ருத்யோஃ - எமனின், வக்த்ரே - வாயினிலும்,
 புநஃ புநஃ - அடிக்கடி, பதந்தி - வீழ்கின்றனர்.

பொழிப்புரை:—ஓ மஹாபாஹுவாக்ய ராமா இது இவ்வாறே
 இதனில் சிறிதும் விசாரணசெய்யவேண்டாம் இது தாண்டித்
 கரியதும் குணமயமுமாயுள்ள எனது மாயையேயாம். என்னையே
 எவர் உபாவிக்கின்றனரோ அவர்களே இம்மாயையைத் தாண்டு

கின்றனர். சிரத்தையில்லாதவர்களும் எனக்கு அபக்தர்களுமாய்
எவரிருக்கின்றனரோ அவர்கள் இம்மை மறுமைப்பயன்களைக்
காழறுகின்றவர்களாயிருக்கின்றனர். ஆதலின் கர்மபலமானது
அழிகின்றதும் அற்பமும் தாரதம்மியமுடையதும் என நிச்சயிக்கப்
பட்டது. அதனையறியாமல் எந்த நராதமர்கள் கர்மங்களைச்
செய்கின்றனரோ அவர்கள் அன்னையின் கருப்பையிலும் எமன்
வாயினிலும் அடிக்கடி வீழ்கின்றனர். (௩௬)

ஸ்லோகம்.

நாநாயோநிஷு-ஜாதஸ்யதேஹிநோயஸ்யகஸ்யசித்
கொடிஜநாஜி-ஹெதெவஹெணெஃயிலக்திஹஜாயதெ ||

நாநாயோநிஷு-ஜாதஸ்யதேஹிநோயஸ்யகஸ்யசித்
கோடிஜன்மார்ஜிதை:புண்யை:மயிபக்தி:ப்ரஜாயதே

வியாக்யானம் :—நாநாயோநிஷு - எண்ணிறந்த பல யோநிக
ளில், ஜாதஸ்ய - தோன்றிய, யஸ்ய கஸ்ய சித்தேஹிந: - எந்த
தேஹியானவனுக்கும், கோடி ஜன்மார்ஜிதை: - எண்ணிறந்த பல
ஜன்மங்களில் சம்பாதிக்கப்பட்டுள்ள, புண்யை: - புண்ணியங்க
ளால், மயி - என்னிடம், பக்தி: - பக்தியானது, ப்ரஜாயதே - ஏற்
படுகின்றது.

போழிப்புரை :—எண்ணிறந்த பல யோநிகளில் பிறந்தவனாயி
னும் எந்த தேஹியாயிருக்கினும் எண்ணிறந்த பல ஜன்மங்களில்
சம்பாதிக்கப்பட்ட புண்ணியங்களாலேயே என்னிடம் பக்தி ஏற்
படுகின்றது. (௪௦)

ஸ்லோகம்.

ஸவனவஹதெஜாநஃகிஷ்ருய்யாதித: |

நாநுகி-காணிக-வஹாணாஜநுகொபிலதெதாவி || ௪௧.

ஸவவலபதேஜ்ஞானம்மத்பக்த:சரத்தயாந்வித:

நாந்யகர்மாணிகுர்வாணோஜன்மகோடிசுதரபி

வியாக்யானம் :—எவன், மத்பக்த: - என்னிடம் பக்தியுள்ளவ
னுமாய், சரத்தயா அந்வித:-சிரத்தையுடையவனுமாய், ஜன்மகோடி
சதை: அபி - எண்ணிறந்த பலகோடி ஜன்மங்களைப் பெறினும்,
அந்யகர்மாணி-காம்யமெனும் கர்மங்களை, நகுர்வாண: - செய்யா

மனிருக்கின்றவனுமாய் உள்வவனே, ஸ: ஏவ-அவனே, ஞானம் - ஞானத்தை, லபதே - பெறுகின்றான்.

பொழிப்புரை :—எவன் என்னிடம் பக்தியுடையவனும் சிரத்தையுடையவனுமாய் எண்ணிற்றந்த பலகோடி ஜன்மங்களைப்பெறியும் காமயகர்மங்களைச் செய்யாமலிருப்பானாயின் அவனே ஞானத்தைப் பெறுகின்றான். (சக)

ஸ்ரீலாகம்.

த துஸவ-ஓப்ரி துஜுஜி கிஸுஜி ஓடாஹாஃ ।

வவ-புலி-பாநுரி-துஜு-பா-கெக-ஸாண-வ-ஜ || ச2.

சுஹம்சுபாஸவ-பொவெவெஜொகோகூயிஷொரிபோஸ-உஃ।

ததஸர்வம்பரித்யஜ்யமத்பக்திம்ஸமுதாஹரஃ

ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்யமாமேகம்சரணம்வ்ரஜ

அஹம்த்வாஸர்வபாபேப்யோமோக்யயிஷ்யாமிமாசுசு:

வியாக்யானம்:—தத: - ஆதலால், ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும், பரித்யஜ்ய - விடுத்து, மதப்பக்திம் - எனதுபக்தியை, ஸமுதாஹர: - ஆசரிப்பாயாக, ஸர்வதர்மார் - (பயனில் விருப்பமுதலிய) ஸகல பந்துஹேதுவாகிய தன்மைகளையும், பரித்யஜ்ய - விடுத்து, மாம் ஏகம் - என்னொருவனையே, சரணம் வ்ரஜ - சரணமடைவாயாக, அஹம் - நான், த்வா - உன்னை, ஸர்வபாபேப்ய: - ஸகல கர்மங்களினின்றும், மோகந்யிஷ்டயாமி - விடுபடச்செய்வேன், மாசுச: - சோகமடையவேண்டாம்.

பொழிப்புரை:—ஆதலால் எல்லாவற்றையும் விடுத்து எனது பக்தியை செய்வாயாக பயனில் விருப்பம் முதலிய பந்தஹேதுவாகிய ஸகலதன்மைகளையும் விடுத்து என்னொருவனையே சரணமடைவாயாக நான் உன்னை ஸகலகர்மங்களினின்றும் விடுபடச் செய்வேன் சோகம் வேண்டாம். (சுஉ)

ஸ்ரீலோகம்.

யத்சொஷியடிஸ்தாவியஜ்-ஹொஷிடிதாவியசு ||

♂/R.

யுத்தியுள்விராஜிவந்த தபாஷிபிவ-ணழி.

ததஃபர தரஃநாவலிலகிதெயிரவ-௮ததஃ

சுசு.

யத்கரோஷியதச்சநாவியஜ்ஜுஹோஷிததாவியத்
யத்தத்பச்யவிராமத்வம்தத்குருஷ்வமதர்பணம்
ததஃபரதரம்நாஸ்தி பக்திர்மயிரகூத்தம

வியாக்யானம் :—யத் - யாதொன்றை, கரோஷி - செய்கின்றனையோ, யத் - யாதொன்றை, அச்சநாவீ - புசிக்கின்றனையோ, யத் - யாதொன்றை, ஜுஹோஷி - ஹோமம் செய்கின்றனையோ, யத்தத் - எவ்வெதனை, பச்யவீ - பார்க்கின்றனையோ, ராம - ஓராமா, த்வம் - நீ, தத் - அதனை, மதர்ப்பணம்-எனக்கு அர்ப்பணமாக, குருஷ்வ - செய்வாயாக, ரகூத்தம - ஓராகுலோத்தமனே, மயி - என்னிடம், பக்திஃ - பத்தியானது, ததஃ - அதனிலும், பரதரம் - மேலாகியது, நாஸ்தி - இல்லை.

பொழிப்புரை:—யாதொன்றைச் செய்கின்றனையோ யாதொன்றைப் புசிக்கின்றனையோ யாதொன்றை ஹோமம் செய்கின்றனையோ யாதொன்றைப் பார்க்கின்றனையோ ஓராமா நீ அதனை எனக்கு அர்ப்பணம் செய்வாயாக ஓராகுலதிலகனை என்னிடம் பத்தியானது அதனிலும் மேலாகியது யாதுமில்லை. (சச)

பதினான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ப க தி யோ க மெ ன் னு ம்

பதினேந்தாவது அத்தியாயம்.

ஸ்லோகம்.

ஸ்ரீராமர் கூறியதாவது.

ஹதிஷ்ஷஸீடிஸீஷெவஜாயதெவலாக்யம்உவலா ।

யயாநிவநாணாநுவந்தௌஹதெதொக்ஷிஹதூதிம் ॥ க.

பக்திஸ்தேகீத்ருசீதேவஜாயதேஸாகதம்சஸா

யயாநிர்வாணரூபம்துலபதேமோக்ஷமுத்தமம்

வியாக்யானம் :—தேவ - ஓதேவனே, கே - உனது, பக்திஃ - பத்தியானது, கீத்ருசீ-எப்படிப்பட்டது, ஸா - அந்தபத்தியானது.

கதம்ச - எப்படி, ஜாயதே - உண்டாகின்றது, யராத - எந்த பக்தியினாலேயே, நிர்வாணரூபம் - கைவல்ய வடிவமாகிய, உத்தமம் - சிறந்த, மோக்ஷம் - மோக்ஷத்தை, லபதே - அடைகின்றானோ.

பொழிப்புரை:—ஒத்தவனே உனது பக்தி எப்படிப்பட்டது அந்தபக்தியானது எப்படி உண்டாகின்றது எந்தபக்தியினாலேயே கைவல்யமாகிய உத்தமமான மோக்ஷத்தை அடைகின்றானோ. (க)

ஸ்லோகம்.

தஜ்ஞஹி கிரிஜாகாந்த்ராக்யதெயெநநிவ்ருதி: ॥ ௨.

தத்ப்ஞஹி கிரிஜாகாந்த்ராக்யதே யேநநிவ்ருதி:

வியாக்யானம்:—கிரிஜாகாந்த - ஓ கிரிஜாகாந்தராகிய இறைவனே, யேந - எதனால், நிர்வ்ருதி: - ஸுகமானது, ப்ராக்யதே - அடையப்படுகின்றதோ, தத் - அதனை, ப்ஞஹி - சொல்லும்.

பொழிப்புரை:—ஓ கிரிஜாகாந்தராகிய இறைவனே எதனால் ஸுகமானது அடையப்படுகின்றதோ அதனைச் சொல்லும். (உ)

ஸ்லோகம்.

பகவான் கூறியதாவது.

யொவெஷாய்யநாயஜ்ஞாநாநிவிவியாநிவ ।

ஜிவஹ்ணயாகாயநாதுஜெஹ்ஜெஸஜெஹி ய: ॥ ௩.

யோவேதாத்யயநம்யஜ்ஞம்நாநிவிவிதாநிச

மதர்பணத்யாகுர்யாத்ஸமேபக்தஸ்ஸமேப்ரிய:

வியாக்யானம்:—ய: - எவன், வேதாத்யயநம் - வேதாத்தியயனத்தையும், யஜ்ஞம் - வேள்வியையும், விவிதாநி தாநாநிச - பற்பல விதங்களாகிய தானங்களையும், மதர்பணத்யாகுர்யாதி - எனக்கு அர்ப்பணம்செய்யும் பாவனையோடு, குர்யாதி - செய்வானோ, ஸ: - அவன், மே - எனக்கு, பக்த: - பக்தன், ஸ: - அவன், மே - எனக்கு, ப்ரிய: - பிரியன்.

பொழிப்புரை:—எவன் வேதாத்யயனத்தையும் வேள்வியையும் பற்பலவகைகளாகிய தானங்களையும் எனக்கு அர்ப்பணம் செய்யும் பாவனையோடு செய்கின்றானோ அவன் எனது பக்தன் அவன் எனக்கு பிரியன். (௩)

ஸ்ரீலோகம்.

நய-ஹஸஸஜிதாயவிஸ-ஹ்ஸெ, ராதி, யாமயாக்.

சுமரிதொடிவிழைநெடூர் விழுதுய்யாவியி ||

சு.

உய்யு-உய்யுதிமா-தராணி-தருமா-திதோ-தி

நர்யபஸ்மஸமாதாயவிசுத்தம்சரோத்ரியாலயாக்

அக்ஷிரித்யாதிபிர்மந்தரைரபிமந்தர்யயதாவிதி

உத்தூளயதிகாத்ராணிதேநசார்சதிமாமபி

வியாக்யானம் :—ச்ரோத்ரியாலயாத் - வேதமோதியவனிடத் தினின்று, விசுத்தம் - மிக்கத் தூய்மையாயுள்ள, நர்பபஸ்ம் - அக் கிதிஹோத்திர விபூதியை, ஸமாதாய - எடுத்து, அக்ஷி: இத்தா திபி: - “ அக்ஷிதபஸ்ம் ” என்பது முதலிய, மந்த்ரை: - மந்திரங் களால், அபிமந்த்ரிய - அபிமந்தரித்து, யதானிதி - விதிப்படி, காத் ராணி - அங்கங்களில், உத்தூளயதி - பூசுகின்றான் (என்பதும்), தேநச - அதனாலேயே, மாமபி - என்னையும், ஆர்ச்சதி - ஆர்ச சிக்கின்றான் (என்பதுமாகிய) யாதொன்றுளதோ.

பொழிப்புரை:—வேதமோதியவனிடத்தினின்றும் மிக்கத்தாய்மையாயுள்ள அக்கிரிஷோரத்திர விபூதியை எடுத்து அக்ரிதி என்பதுமுதலிய மந்திரங்களால் அபிமந்திரித்து விதிப்படி அங்கங்களில் பூசுகின்றதென்பதும் அதனாலேயே என்னையும் அர்ச்சிக்கின்றதென்பதுமாகிய யாதொன்றுளதோ. (சு)

ஸ்ரீலோகம்.

தலூர தர தராலகிஃரிரா2 நவிடி)தெ ||

ஸவ-பிரஸிர்ஸாணா-பாடி, ராஜா நாராயணய்யம்.

வெந்தாசுநர் ஜெவாஸெலெக்துஸெல்வியம் || ௩

தஸ்மா த்பர தராபக்தி: மம ராமநித்யதே

ஸர்வதாசிரஸாகண்டேருதராஷ்டாந்தாரயேத்துய:

பஞ்சா ஷரீஜபர தஃஸமேபக்தஃஸமேபரியஃ

வியாக்யானம் :—ராம - ஓராமா, தஸ்மாத் - அதனிலும், பர
தரா - சிறந்ததாகிய, பக்தி - பக்தியானது, மம - எனக்கு, நவித்
யதே - இல்லை, ஸர்வதா - எப்போதும், ருத்ராஷ்டாந் - ருத்ராஷ்ட
களை, யஃ - எவன், சிரஸா-சிரஸினிலும், கண்டே - கழுத்தினிலும்,

தாரயேத் - தரிக்கின்றானே, பஞ்சாக்ஷரீஜபரஃ - பஞ்சாக்ஷர ஜபத்
தைப் பாரமாகக்கொண்டவனுமாவனே, ஸஃ - அவனே, மே -
எனக்கு, பக்தஃ - பக்தன், ஸஃ - அவன், மே - எனக்கு, ப்ரியஃ -
பிரியன்.

பொழிப்புரை:—ஓராம அதனிலும் சிறந்ததாகிய பக்தி எனக்
கில்லை எப்போதும் எவன் ருத்திராக்ஷங்களை சிரவிலும் கண்
டத்திலும் தரிக்கின்றானே பஞ்சாக்ஷரஜபத்தை முக்கியமாய்க்
கொண்டு மிருக்கின்றானே அவனே எனக்குப் பக்தன் அவனே
எனக்குப் பிரியன். (௫)

ஸ்லோகம்.

ஹஸுஹொஹஸுஸாயீஸவ-ஹாவிரிஜிதெநியஃ ।

யஸுஸாஹ-ஹவெநித்யுஹிந்யெநூநநயஃ ॥

ஸதெநெவவதெஹநஸிவஃஸஜாயதெஸுவயம் ।

பஸ்மச்சந்நோபஸ்மசாயீஸர்வதாவிஜிதேந்த்ரியஃ

யஸ்தருத்ரம்ஜபேந்நித்யம்சிந்தயேந்மாமந்யதீஃ

ஸதேநைவசதேஹநஸிவஸம்ஸம்ஜாயதெஸ்வயம்

வியாக்யானம்:—பஸ்மச்சந்நஃ-விபூதிபூசியவனும், பஸ்மசாயீ,
விபூதியில் படுப்பவனும், ஸர்வதா - எப்போதும், விஜிதேந்த்ரியஃ-
இந்திரியங்களை வென்றவனுமாயிருந்து, யஸ்து - எவன், ருத்ரம் -
ருத்ரத்தை, நித்யம் - தினந்தோறும், ஜபேத் - ஜபிப்பவனே, மாம்-
என்னை, அநந்யதீஃ - வேறு சிந்தையில்லாதவனாய், சிந்தயேத் -
சிந்திப்பானே, ஸஃ - அவன், தெந ஏவ தேஹேந - அதேதேஹத்
தோடு, ஸ்வயம்-தானே, சிவஃ-சிவனாக, ஸம்ஜாயதே-ஆகின்றான்.

பொழிப்புரை:—விபூதி பூசியவனும் விபூதியைப் படுக்கை
யிட்டுப் படுப்போனும் எப்போதும் அடங்கியுள்ள இந்திரியங்களை
யுடையோனுமாக யாதொருவன் ருத்திரத்தைத் தினந்தோறும்ஜபிக்
கின்றவனும் வேறு சிந்தையில்லாதவனாக என்னைச் சிந்திப்பவனு
மாயுள்ளனே, அவன் அதேதேஹத்தோடு சிவனாக ஆகின்றான். (௭)

ஸ்லோகம்.

ஜவெநெஹாஹ-ஹவெநித்யுஹிந்யெநூநநயஃ ॥ ௭.

கெவெநெஹாவநிஷத-ஹித்யுஹிந்யெநூநநயஃ ॥

ஸ்ரீலோகம்.

நய-ஹஸுஸரிதாயவிசு-ஹ்ஞெ, அரியாயாசு.

சுழிசிதராதினிசெருநிசுத்யபயோவிபி || ச.

உடி-இயைதிமா-தராணி-கநவா-உதிஜா-உவி.

நர்யபஸ்மஸமாதாயவிசுத்தம்ச்சோத்ரியாலயாத்

அக்நிரித்யாதிபிர்மந்த்ரைரபிமந்தர்ய்யதாவிதி

உத்துளயதிகாத்ராணிதேநசார்சதிமாமயி

லியாக்யானம்:—ச்ரோத்ரியாலயாத் - வேதமோதியவனிடத் தினின்று, விசுத்தம் - மிக்கத் தூய்மையாயுள்ள, நர்பபஸ்ம - அக் கிரிஹோத்திர விபூதியை, ஸமாதாய - எடுத்து, அக்ஷி: இத்தா திபி: - “ அக்ஷிரிதபஸ்ம ” என்பது முதலிய, மந்த்ரா: - மந்திரங் களால், அபிமந்தர்ய - அபிமந்திரித்து, யதாவதி - விதிப்படி, காத் ராணி - அங்கங்களில், உத்தூளயதி - பூசுகின்றான் (என்பதும்), தேநச - அதனாலேயே, மாமபி - என்னையும், அர்ச்சதி - அர்ச் சிக்கின்றான் (என்பதுமாகிய) யாதொன்றுளதோ.

பொழிப்புரை:—வேதமோதியவனிடத்தினின்றும் மிக்கத்தாய் மையாயுள்ள அக்கிரிஷோத்திர விபூதியை எடுத்து அக்ரிதி என்பதுமுதலிய மந்திரங்களால் அபிமந்திரித்து விதிப்படி அங்கங்களில் பூசுகின்றதென்பதும் அதனாலேயே என்னையும் அர்ச்சிக்கின்றதென்பதுமாகிய யாதொன்றுளதோ. (ச)

குறிப்பு — பஸ்மமானது ஐஸ்வர்யத்தைக் கொடுக்குந் தன்மையால் விபூதி, பூதியெனும் பெயர்பெற்றதாக “ஐஸ்வர்யகராணத் பூதி: என்னும் பிருஹஜ்ஜாபாலோபநிஷத்.

பஸ்மமணியாத நெற்றியைச்சுட்டு, சிவாலயமில்லாத கிராமத்
தைக்கொளுத்து, சிவார்ச்சனை யில்லாதவனது ஜன்மத்திலே நீயை
வை, சிவனையாசிரயிக்காத சாஸ்திரத்தை பெரித்துவிடு.

பிருஷு ஜ்ஜாபாலம்.

**“திடீர்ப் பிடிபட்டால் திடீர் மருத்துவம் மருந்துகளைத்
திகிலூட்டும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் திட்டமிடல் மருந்துகளைப் பயன்படுத்தும்.”**

எந்தப் பிராமணனால் கிரகில் விழுந்தித் திரிபுண்டரதாரணம்
செய்யப்பட்டதோ அவனால் வேதமெல்லாம் அத்யயனம் புண்

ணப்பட்டனவாயின. சற்கரும மனைத்தும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டனவாயின, தனது வருணத்திற்குரிய நல்லாசாரத்தை யிழந்தவனேனும், சற்கருமங்களை விட்டவனேனும், பஸ்மங்கொண்டு திரிபுண்டரத் தரித்துக்கொண்டவன் பூஜிக்கப்படுவோனாய் விடுவன். எவர்கள் பஸ்மதாரணத்தைத்தள்ளிக் கருமங்களைச் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்குக் கோடி ஜன்மமாயினு சமுசாரத் துக்கமில்லாத மோட்சவழி கிட்டாது.

பிருஹஜ்ஜாபலோப நிஷத்.

தேநாதீதம் ச்ருதந்தேநதே நஸ்ரவமநுஷ்டிதம்
யேநவிப்ரேண சிரஸித்ரிபுண்டரம் பஸ்மநாத்ருதம்
த்யக்தவர்ணாச்ரமா சாரோலுப்தஸர்வக்ரி யோபிய:
ஸக்ருத்திரயக் த்ரிபுண்டராங்கத தாரணாந்ஸோபிபூஜ்யதே
யேபஸ்மதாரணம் த்யக்த்வாகர்ம சூர்வந்திமாநவா:
தேஷாம் நாஸ்திவிநிர்மோகூஸ் ஸம்ஸாராஜ் ஜன்மகோடிபி:

தருமராஜனே ! ஆயுள் விருத்தியடைய அவாவோரும், செல்வத்தை யிச்சிப்போரும், விடுபெற்றை விரும்புவோருமான துவிஜர் நாடோறும் பஸ்மதாரணம் செய்யவேண்டும்.

மஹாபாரதம் சாந்திபருவம்.

“ ஆயுஷ்டிகாமோதவா ராஜந் பூதிகாமோதவாந:
நித்யம்வைதாரயேத் பஸ்மமோட்ச காமீசவைதவிஜ: ”

பிரமதேவர் சிருஷ்டிசெய்கையிலேயே பஸ்ம மஹாத்மியத்தைக்கூறி, அதனையணிந்து கோடற்காகவே நெற்றியைக் குறுக்காகப் படைத்தார். மேனோக்காகவும், வட்டமாகவும் படைத்தாரல்லர். அப்படி செய்திருந்தும் மூர்க்கர் சிலர் நெற்றியிலே திரிபுண்டரமணிவதில்லை.

கூர்ம புராணம்.

“ ஸ்ரஷ்டாஸ்ருஷ்டிச்சசலே நஹத்ரிபுண்ட்ர ஸ்யப்ரசஸ்த
[தாம்
ஸஸர்ஜஸலலாடம் ஹிதிர்யம் நோர்த்த்வம் நவர்த்துலம்
ததாபிமாநவா மூர்க்கா நசூர்வந்தி த்ரிபுண்ட்ரகம் ”

இவ்விபூதியினைப்பற்றி யஜுர்வேத காலாக்கிருதம், தைத் திரீயம், யோகதத்வம், ஸாமவேத ஜாபாஸி, ஸந்ந்யாசம், வாகதே வம், அதர்வவேத பஸ்மஜாபாலம், பிருஹஜ்ஜாபாலம், நாரதபரி விராஜம், ராமாஹஸ்யம், சாண்டில்யம், திரிபுரகாபிரி, அதர்வ சிரம் முதலிய உபநிஷத்துக்களும், யஜுர்வேத முதலியனவும் பூஜிக்கின்றன.

ஸ்லோகம்.

தஷ்மா தூதராஹதிஃஸிராஜநவிடிதெ ||

ஸவ-ஃஷாஸிரஸாகுணோஹாஷாநாரயெதுயஃ |

வஹாஷாநீஜபரதஃஸலெஹதிஃஸலெஹி ||

(௩)

தஸ்மா த் பரதராபக்திமமராமநந்தியதே

ஸர்வகாசிரஸாகுண்டிருத்ராஷாந்நாரயேத்துய:

பஞ்சாஷாநீஜபரதஃஸமேபக்திஸமேபரிய:

வியாக்யானம்:—ராம - ஓராமா, தஸ்மாத் - அதனிலும், பர தரா - சிறந்ததாகிய, பக்தி: - பக்தியானது, மம - எனக்கு, நவித் யதே - இல்லை, ஸர்வதா - எப்போதும், ருத்ராஷாந் - ருத்ராஷந் களை, ய: - எவன், சிரஸா-சிரலினிலும், கண்டே - கழுத்தினிலும், தாரயேத் - தரிக்கின்றானே, பஞ்சாஷாநீஜபர: - பஞ்சாஷா ஜபத் தைப் பாரமாகக்கொண்டவனுயாவனே, ஸ: - அவனே, மே - எனக்கு, பக்த: - பக்தன், ஸ: - அவன், மே - எனக்கு, ப்ரிய: - பிரியன்.

பொழிப்புரை:—ஓராம! அதனிலும் சிறந்ததாகிய பக்தி எனக் கில்லை எப்போதும் எவன் ருத்ராஷந்களைச் சிரலிலும் கண் டத்திலும் தரிக்கின்றானே பஞ்சாஷாஜபத்தை முக்கியமாய்க் கொண்டு மிருக்கின்றானே அவனே எனக்குப் பக்தன் அவனே எனக்குப் பிரியன். (௩)

குறிப்பு.—அனைவருக்கும் அதுக்கிரகம் செய்யும்பொருட்டு உருத்திராட்சங்களுண்டாயின. அவற்றின் பெயரைச் சொன்ன மாத் திரத்திலேயே பத்துக்கோதானபலனும், அவற்றைக் காண்டல் திண்டல்களுக்கு மேலும் மேலும், இரட்டிப்பாகுபலனும்.

ருத்ராட்ச ஜாபாலம்.

“ருத்ராட்சாஜாதாஸ்ஸர் வாதுக்ரஹார்த்தாயதேஷாம்
[நாமோச்சாரணமாத்ரேணச
கோப்ரதாநபலம் தர்சநஸ்பர்சநாப்ப்யாம்த்விருணபலம்”]

மகாதேவன் (குணருத்திரன்) விஷ்ணு பிரமன் மற்றைத்தே
வர்கள் யாவரும் எப்போதும் உருத்திராட்சத்தைப் பக்தியுடன்
தரிக்கின்றனர். பாவிசுளான மனிதர்கட்கு, வேதத்தினுற் சிந்தி
த்ததும் முக்தியைக் கொடுப்பதுமான் உருத்திராட்ச தாரணத்திற்
சிரத்தை யுண்டாவதில்லை.

பாரசுரபுராணம்.

மகாதேவச்சவிஷ்ணுச்சப்ரஹ்மாதேஷாம் விபூதய:
தேவாச்சாந்யேஸதா பக்த்யாகலுருத்ராட்சதாரிண:
பாபிஷ்டாநாம் மனுஷ்யாணாம் ருத்ராட்சாணஞ்சத
சுரத்தாநஜாய தேஸாக்ஷாத்வேத லித்தேவிமுக்திதே

உருத்ராட்சம் எக்காலமு மணியத்தக்கது.

ருத்ராட்ச ஜாபாலம்.

ஸுப்தேபிதே ஸதாகாலம் ருத்ராட்சம் தாரயேந்நர:

எவனுடைய நெற்றியில் விபூதியில்லையோ, உடம்பில் உருத்
திராட்ச மணிகில்லையோ, எவனுடைய கிருத்ததில் சிவபூஜை
யில்லையோ, அந்தவிப்பிரன் நாய் மாமிசத்தை தின்கிறவனிலும்
கீழ்ப்பட்டவனாவன், மாமிசத்தை யுண்பவனாயினும், மதுவைக்
குடிப்பவனாயினும், நீசஸ்திரீயைப் புணர்பவனாயினும் அவனுது
தலையில் உருத்திராக்க மிருப்பின் பாவத்தினின்று விடுபவன்.

மகாஸ்காந்த புராணம்.

நவிபூதிர்யஸ்ய பாலேநாங்க ருத்ராட்சதாரணம்
சம்போர்பவநே பூஜாஸ்விப்ரசர்வ பசாதம:
காதந்மாம்ஸம் பிபந்மத்யம் ஸங்கச்ந்நந்த்ய ஜாமபி
பாதகேப்யோவிருச்யேத ருத்ராட்சே விரவீஸ்திதே:

உருத்திராட்சத்தைப்பற்றிப் பஸ்மஜாபாலம், பிருஹஜ்ஜா
பாலம், ராமரஹஸ்யம், ருக்வேத அக்ஷமாஸிகை, யஜுர்வேத

அத்தியாயம்]

மூலமும் உரையும்.

五五五

தக்பிணுமூர்த்தி, ஸாமவேத ருத்ராக்ஷஜாபாலமென இத்தொடக் கத்து உபநிஷத்துக்களும், ருக்வேத ஸ்ரீருத்ரா நமகமுமாம். இவற் றுள் ருத்ராட்ச ஜாபாலத்தில் உருத்திராட்ச மணிகளினுற்பத்தி, அளவு, முகம், காரணமந்திரம், தாரணபலாதி விவரணமும், அட்சபாலிகையில் அந்த மணிகளினிறம், அந்த மாலைகளின் பேதம், மகிமை முதலிய விவரமும், பிருகஜ்ஜாபாலத்தால் உருத்தி ராட்சோற்பத்தி, தாரணபலாதி விவரமும், அருளிச் செய்யப் பட்டன.

ஸ்ரீலோகம்.

ஹஸ்தமனோ ஹஸ்தஸாயீஸவ-புராவிரிதே தநியம் ।

யதூராகுஞ்ஜெபெந்திதஞ்ஞிஜெயநாநநநு"ஃ ||
ஸதெதெநவவதெதெநநஸரிவ்ஸஜாயதெய்யம் ।

பஸ்மச்சந்நோபஸ்மசாயீஸர்வதாவிஜிதேந்த்ரிய:

யஸ்துருத்ரம்ஜபேந்நித்யம்சிந்தயேந்மாமநந்யஜீ:

ஸதேநைவசதேதேஹநஸிவஸ்ஸம்ஜாயதேஸ்வயம்

வியாக்யானம்:—பஸ்மச்சந்ந: விபூதிபூசியவனும், பஸ்மசாயீ விபூதியில் படுப்பவனும், ஸர்வதா - எப்போதும், விஜ்ஜிதந்த்ரிய: - இந்திரியங்களை வென்றவனுமாயிருந்து, ய: து - எவன், ருத்ரம் - ருத்ரத்தை, நித்யம் - தினந்தோறும், ஜபேத் - ஜபிப்பவனோ, மாம் - என்னை, அநந்யதீ: - வேறு சிந்தையில்லாதவனாய், சிந்தயேத் - சிந்திப்பானோ, ஸ: - அவன், தெந ஏவ தேஹேந - அதேதேஹத்தில் தோடு, ஸ்வயம்-தானே, சிவ: -சிவனாக, ஸம்ஜாயதே - ஆகின்றான்.

பொழிப்புரை:—விசூதி பூசியவனும் விசூதிபைப் பங்கை யிட்டுப் படுப்போனும் எப்போதும் அடங்கியுள்ள இந்தியர்களை யுடையோனுமாக யாதொருவன் ருத்திரத்தைத் தினந்தோறும் ஜபித் தின்மவனும் வேறு சிந்தையில்லாதவனாக என்னைச் சந்திப்பவனு மாயுள்ளோ, அவன் அதேதேஹத்தோடு சிவனாக ஆகின்றான். (எ)

ஸ்ரீலோகம்.

ஜெபெஷாஸா-டிஸ-டுகூ நித்யாய-வஸரிநாஃவரம் । ௭

கெவெயொராவநீஷுதகுஞ்சொதாஸ்தாநெவவ. ।

தகவர்தரொல்கொழிவொகெ.நவிடி)கெ ||

५

ஜபேத்யோருத்ராஸூக்தாநிததாதர்வசிரஃபரம்
கைவல்யோபநிஷத்ஸூக்தம்ச்வேதாச்வரமேவச
ததஃபரதரோபக்தோமமலோசேநவித்யதே

வியாக்யானம் :—யஃ - யாதொருவன், ருத்ராஸூக்தாநி - ருத்
த்ராஸூக்தங்கனையும், ததா - அங்ஙனமே, பரம் - சிறந்துள்ளநா
கிய, அதர்வசிரஃ - அதர்வசிர உபநிஷத்தையும், கைவல்யோப
நிஷத்ஸூக்தம் - கைவல்யோபநிஷத்ஸூக்தத்தையும்,ச்வேதாச்வ
ரம், ஏவச - சுவேதாச்வர உபநிஷத்தையும், ஜபேத் - ஜபிப்
பானே, ததஃ - அவனிலும், பரதாஃ - சிறந்தவனாகிய, பக்தஃ -
பக்தன், மமலோகே - எனது உலகில், நவித்யதே - இல்லை.

பொழிப்புரை :—யாதொருவன் ருத்திரஸூக்தங்கனையும் அத
ர்வசிரத்தையும் கைவல்யோபநிஷத்ஸூக்தத்தையும் சுவேதாச்
வரத்தையும் ஜபிப்பவனே அவனிலும் சிறந்த பக்தன் என்னுல
கில் இல்லை. (அ)

ஸ்லோகம்.

அநுக்ருதயதாஹநுஷ்டாஹநுக்ருதாஷ்டாஹநுக்ருதாஹ
அநுக்ருதயதாஹநுஷ்டாஹநுக்ருதாஹநுக்ருதாஹ || ௬.

அந்யத்ரதர்மாத் அந்யஸ்மாத் அந்யத்ரதர்மாத் க்ருதாஃ க்ருதாத்
அந்யத்ர பூதாந்பவ்யாத்சயத்ப்ரவக்ஷ்யாமிதத்க்ருணு

வியாக்யானம் :—தர்மாத் - தர்மத்திலும், அந்யஸ்மாத் - அதர்
மத்திலும், அந்யத்ர - வேறுவகையாயுள்ளதும் (விலக்ஷணமாயுள்
ளதும்), அஸ்மாத் - இந்த, க்ருதாஃ க்ருதாத் - கார்யகாரணங்களி
லும், அந்யத்ர - விலக்ஷணமானதும், பூதாத் - சென்றதிலும், பவ்
யாத்ச - இனிவருவதிலும், அந்யத்ர - விலக்ஷணமாயுள்ளதுமா
கிய, யத - யாதொன்றை, ப்ரவக்ஷ்யாமி - சொல்லுவேனோ, தத -
அதனை, க்ருணு - கேட்பாயாக.

பொழிப்புரை :—தர்மாதர்மங்களிலும் கார்யகாரணங்களிலும்
விலக்ஷணமாயுள்ளது காலவரையினில் அகப்படாததுமாகிய
யாதொன்றைச் சொல்லுவேனோ அதனைக் கேட்பாயாக. (௬)

ஸ்லோகம்.

வடிநியதூஷ்வெஷாஸாஸூணிவிவியாநிவ ।

ஸரோவநிஷ்டாஸாராஷ்டேதாவ்யதிரிவொஹ்யதம் ॥ ௧௦.

படிஷ்டொஹ்யஹ்வாஸாஸூணிவிவியாநிவ ।

ததேவதூஷ்வெஷாஸாஸூணிவிவியாநிவ ॥ ௧௧.

வதந்தியத்பதம்வேதாஃ சாஸ்திராணி விவிதாநிச

ஸர்வோபநிஷ்டாம்ஸாரம்தத்நோக்ருதமிவோத்த்ருதம்

யதிச்சந்தோப்ரஹ்மசர்யம் சரந்திமுநயஸ்ஸதா

தத்தேபதம்ஸங்க்ரஹேணப்ரப்ரவிஷ்யாமியத்பதம்

வியாக்யானம் :—வேதாஃ - வேதங்களும், விவிதாநி - பலவா
றாயுள்ள, சாஸ்திராணிச - சாஸ்திரங்களும், யத் - யாதொரு, பதம் -
பதத்தை, வதந்தி - சொல்லுகின்றனவே, தத்நஃ - தயிரினின்றும்,
உத்த்ருதம் - கடைநடுக்கப்பட்ட, க்ருதமிவ - வெண்ணெய்
போல, ஸர்வோபநிஷ்டாம் - ஸகல உபநிஷதங்களுக்கும், ஸாரம் -
ஸாரமாயுமுள்ளதோ, முநயஃ - முனிவர்கள், யத்-ஏதனை, இச்சந்தஃ -
விரும்புகின்றவர்களாய், ஸதா - எப்போதும், ப்ரஹ்மசர்யம் -
பிரஹ்மசரியத்தை, அசாந்தி - அனுஷ்டிக்கின்றனரோ தத் - அந்த,
பதம் - பதத்தை, தே - உனக்கு, ஸங்க்ரஹேண - சுருக்கமாக,
ப்ரப்ரவிஷ்யாமி - சொல்லுகின்றேன்.

பொழிப்புரை :— வேதங்களும் பலவகை சாஸ்திரங்களும் எந்த
பதத்தைச் சொல்லுகின்றனவோ தயிரினின் நெடுக்கப்பட்ட
வெண்ணெய்போல எது ஸகலோபநிஷதங்களின் ஸாரமாயுள்ள
தோ முனிவர் எதனைவிரும்பி எப்போது ப்ரஹ்மசரியத்தை
அனுஷ்டிக்கின்றனரோ அப்பதத்தை உனக்குச் சுருக்கமாகச்
சொல்லுகின்றேன். (௧௧)

ஸ்லோகம்.

வணகஜெவாக்ஷாஸாஸூணிவிவியாநிவ ।

வணகஜெவாக்ஷாஸூணிவிவியாநிவ ॥ ௧௨.

ஏததேவாக்ஷாம்ப்ரஹ்ம ஏததேவாக்ஷாம்பரம்

ஏததேவாக்ஷாம்ஜ்ஞாத்வாப்ரஹ்மலோகே மஹீயதே

வியாக்யானம் :—ஏதத் - இந்த, அக்ஷரம் ஏவ - அக்ஷரமே, ப்ரஹ்ம - ப்ரஹ்மமாய், ஏதத் அக்ஷரம் ஏவ-இவ்வக்ஷரமே, பரம் - பரமாயுள்ளது, ஏதத் அக்ஷரம் ஏவ-இவ்வக்ஷரத்தையே, ஜ்ஞாத்வா - அறிந்து, ப்ரஹ்மலோகே - ப்ரஹ்மலோகத்தினில், மஹீயதே-சிறப்புறுகின்றான். (பர சிவப்பேற்றை யடைகின்றான்.)

பொழிப்புரை :—இந்த அக்ஷரமே ப்ரஹ்மம் இவ்வக்ஷரமே பரம் இவ்வக்ஷரத்தையே அறிந்து பரசிவப்பேற்றை யடைகின்றான் (௧௨)

ஸ்லோகம்

உபலாபயஸ்வயெநஞநாஜிஷஹ்வெநவொழிக்:
உஷெவபயிஸெதாநாஜிஷஸ்யுபயாணாஸு || ௧௩.
சந்தஸாம்யஸ்துதேநாநாம்ருஷபத்வேநசோதித.
இதமேவபதிஸேதுரம்ருதஸ்யசதாரணத்

வியாக்யானம் :—ய: - யாதொன்று, சந்தஸாம் - வேதங்களாகிய, தேநாநாம் - பசுக்களுக்கு, ருஷபத்வேந - ருஷபமாக, சோதித: - போதிக்கப்பட்டதோ, இதம் ஏவ - இதுவே, பதி: - பதியாம், அம்ருதஸ்ய ச தாரணத் - அம்ருதத்தையும் தரிக்கின்றமையின், ஸேது: - சேதுவுமாம்.

பொழிப்புரை :—யாதொன்று வேதங்களாகிய கோக்களுக்கு வ்ருஷபமாகச் சொல்லப்பட்டுளதோ அவ்விதுவே பதியாம் அம்ருதத்தை (மோக்ஷ அம்ருதத்தை)த் தரிக்கின்றமையின் சேதுமிதுவே.

ஸ்லோகம்.

பெலாவிஹிகெகொஸெஸு ஹயதூரொஜிதி.

மேதஸாபிஹிதேகோசேப்ரஹ்மயத்பரமோமிதி

வியாக்யானம் :—மேதஸா-மாம்ஸவிசேஷத்தினால், பிஹிதே, மறைப்பட்டுள்ள, கோசே - கோசத்தில் இச்சடலத்தில், யத் - யாதொரு, பரம்ப்ரஹ்ம - பரப்ரஹ்மமுளதோ அது, ஓம் இதி - ஓம் என்பதற்குப்பொருளாம்.

பொழிப்புரை :—மேதஸால் மூடப்பட்டுள்ள இச்சடலத்தில் (ஸர்வஸாக்ஷியாய் விளங்கும்) பரப்ரஹ்மமே ஓம் என்பதனால் சொல்லப்படுவதாம், (௧௪)

*** பீரலோகம்.**

திருமயா தாமசாவொலிஊஞ்சா-மெய்தாமதவியுண்டாயா.

பரி-நாடிக்கிணர் மிசுலாய நிதலவலுதஃ॥ கள.

தமிழ்நாடுபுவொலிஷ்ணுருத்ரோருஷ்டுப்யஜுஸ்ததா

யமுநாதகிணைச் சிஸ்சமாத்யந்திநஸவஸ்ம்ருத:

வியாக்யானம் :—தவிதீயாது - இரண்டாவதாகிய உகாரமாத் திரையே எனின், புவஃ - புவஃ என்பதும், விஷ்ணுஃ - விஷ்ணுவும், ருத்ராஃ - ருத்ரரும், அநுஷ்டுப - அநுஷ்டுப எனும் சந்தஸும், யஜுஃ - யஜுர்வேதமும், யமுநா - யமுநாநதியும், தக்ஷிணாக்ரிச - தக்ஷிணாக்ரியும், மத்யந்திரஸவஃ-மத்தியானஸவனமும், ஸ்ரும்தஃ - எனச் சொல்லப்பட்டது.

போழிப்புரை :—இரண்டாவதாகிய மாத்திரையில் புவர் என்பதும் விஷ்ணுருத்திரர்களும்கு அநுஷ்டிப்சநஸும் பஜார்வேதமும் யமுநாநதியும் தக்ஷிணாகீரீயும் மத்தியானஸவனமும் அடங்கிய தென்பதாம். (கௌ)

ஸ்ரீலோகம்.

தூதீயா உஸுவஃஸாரிா நு)ாழி து)ுழிஹுஸூரஃ :

சுமிராஹவநீபஸூஜமதீஉவாஸுதீ || கடி.

திருதீயம்ஸவநம்பொகூழியவகெநயநூதம்.

தருதீயாசஸுவஃஸாமாந்யாதித்யஸ்சமஹேச்வரஃ

அக்நிராஹவநீயஸ்சஜகதீசஸரஸ்வதீ

தருசீயம்ஸவநம்ப்ரோக்தம் அதர்வத்வேநயந்மதம்

வியாக்யானம்:—த்ருதியாச - மூன்றாவதாகிய மாத்திரையா
னது, ஸுவஃ - ஸுவஃ என்பதும், ஸாமாநி - ஸாமவேத வாக்கி
யங்களும், ஆதித்யாச - ஆதித்தியனும், மஹேசுவரஃ - மஹேசுவர
னும், அக்ரிஃ - அக்ரீயாகிய ஸரஸ்வதீ, ஆஹவரீயாச - ஆஹவரீய
மும், ஜகதீச - ஜகதீ எனும் சந்தஸும், த்ருதியம்ஸவநம் - மூன்
ருவது ஸவனமுமாம், யத் - யாதொன்று, அதர்வத்வேந - அதர்
வடுமன, மதம் - கொள்ளப்பட்டதோ.

போழிப்புரை:—மூன்றாவதாகிய மாத்திரையில் ஸுவ: என்பதும் ஸாமவேதமும் ஆதித்தியனும் மஹேச்வரனும் ஆலம விய

மெனும் அக்கிரியும் ஜகதீ எனும் சந்தஸும் மூன்றாவதாகிய ஸ்யம்
ஸவனமும் அடங்கியுள்ளது யாதொன்று அதர்வமெனக் கொள்
ளப்பட்டதோ, (௧௮)

ஸ்லோகம்.

உதயபிரயாவஸாநெயபிரதாஸாவஸாரிவாகுமா ||

சுயவபாந்திரஸம்ஸவகபகொழிந்நிஹஸ்யா |

விராடஸவஸ்யாவஸயெளவஸுதயபிரதாஸவாஹுக் || ௨௦.

சதுர்த்தியாவஸாநேர்த்தமாத்ராஸாஸோமலோககா

அதர்வாகிரஸம்ஸவர்த்தகோக்நிஸ்சமஹஸ்ததா

விராட்ஸப்யாவஸத்யௌசகதுத்ரிர்யஜ்ஞபுச்சக:

வியாக்யானம்:—யா - யாதொன்று, அவஸாநே - இறுதியி
லுள்ளதாகிய, சதுர்த்தி - நான்காவதான, அர்த்தமாத்ரா - அரை
மாததிரையுளதோ, ஸா - அது, ஸோமலோககா - சந்திரலோகத்
தைச சொல்லுவதாம், அதர்வாகிரஸம் - அதர்வாகிரஸமும்,
ஸம்ஸவர்த்தகம் - ஸம்ஸவர்த்தகமெனும் அக்நிச - அக்கிரியும், மஹம் -
மஹம் என்பதும், விராட்-விராட் என்பவனும், ஸப்யாவஸதௌச-
ஸபயம் ஆவஸத்தியம் எனும் அக்கிரிகளும், ஸுதுத்ரு - சுதுத்ரு
எனும் நதியும், யஜ்ஞபுச்சக: - யக்ஞங்களை புச்சமாய்க்கொண்டது
மாயுள்ளதென்பதாம்.

பொழிப்புரை:—யாதொன்று இறுதியிலுள்ள நான்காவதான
அரைமாததிரையுளதோ அதனில் சந்திரலோகம் அதர்வாகிர
ஸம் ஸம்ஸவர்த்தகாக்கிரீ மஹம் என்பது விராட்தேவதை ஸப்யாவ
ஸத்யாக்கிரிகள் சுதுத்ரு எனும் நரவேள்வியைப் புச்சமா(வாலா)
கக்கொண்டிருத்தல் எனும் இவையடங்கியுள்ளன. (௨௦)

ஸ்லோகம்.

புயபிரதாஸவணபாஸ்யாநிதீயாஹவஸாரிதா |

தூதீயாவிடிபாஹவாஸாபிரதாஸவணபிரதீ || ௨௧.

ப்ரதமாரக்தவாந்ஸயாத்விதீயாபாஸ்வராமதா

த்ருதீயாவித்யுதாபாஸாசதுர்த்திசுக்லவாணி

வியாக்யானம்:—ப்ரதம - முதலாவது மாத்திரை, ரக்த
வாந்ஸயாத் - சிவந்த நிறமுடையதாகும், த்விதீயா - இரண்டா

வதுமாத்திரை, பாஸ்வரா - மிக்கச் சொலிப்பது (சூரியன்போன்றது) த்ரிதீயா - மூன்றாவதானது, வித்யுதாபாஸ்யாத் - மின்னல் நிறமுடையதும், சதுர்த்தீ - நான்காவது மாத்திரையானது, சக்ல வர்ணிரீ - வெண்ணிறமானது.

பொழிப்புரை:—முதலாவதுமாத்திரை சிவந்தநிறமும் இரண்டாவது மாத்திரை சூரியநிறமுடையதும் மூன்றாவது மாத்திரை மின்னல்போன்றதும் நான்காவதுமாத்திரை வெண்ணிறமுடையதுமாம். இங்கு பிரணவத்தின் மாத்திரையளவும் மாத்திரையின் நிறமும் ஸர்வப்ரத்தியக்ஷமென்பதல்ல. மற்று யோகிகளாலேயே அறியப்படுவதென சாஸ்திரங்களின் துணிபென அறிக. (௨௧)

ஸ்லோகம்

ஜாக்ஷஜாயஜாநக்ஷதக்ஷொக்ஷாரொஷுகிஷிதம் |

விஸ்வஹ்ருதக்ஷஹ்வந்விவித்ருஷ்வஹ்யாதயா ||

ஜாக்ஷஜாயஜாநக்ஷதக்ஷவக்ஷாஷுகிஷிதெ | ௨௨.

ஜாதம்சஜாயமாநம்சததோங்காரேப்ரதிஷ்டிதம்

விஸ்வம்பூதம்சபுவனம்விசித்ரம்பஹுதாததா

ஜாதம்சஜாயமாநம்சதத்ஸர்வம்ருத்ர உச்யதே

வியாக்யானம்:—ஜாதம்ச - உண்டாகியதும், ஜாயமானம்ச - உண்டாகின்றதுமாகிய ஸகலமும், ஓங்காரே - ஓங்காரத்தில், ப்ரதிஷ்டிதம் - ப்ரதிஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளது, விசித்ரம் - விசித்திரமானதும், பஹுதா - பலவாறானதும், ஜாதம் - உண்டானதும், ஜாயமானம்ச - உண்டாகின்றதுமாகிய, விஸ்வம் - ஸகல, புவநம் - புவனமும், பூதம் - பூதமும் ஆகிய, தத்ஸர்வம் - அஃதெல்லாம், ருத்ர: - ருத்திரனென்று, உச்யசே - சொல்லப்படுகின்றது.

பொழிப்புரை:—உண்டானதும் உண்டாகின்றதுமாகிய ஸகலமும் ஓங்காரத்தில் ப்ரதிஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளது விசித்திரமானதும் பலவாறானதும் உண்டானதும் உண்டாகின்றதுமாகிய ஸகல புவனமும் பூதமும் ஆகிய இவையெல்லாம் ருத்திரனென்று சொல்லப்படுகின்றது.

‘விரி’ உரை:—இங்கு சொல்லப்படுகின்றதென்பது வேதத்தில் என்பதறிக. அதாவது,

“ விஸ்வஹகுதஸைஹயாஜாதஃ ராயிரநாஹயக் ।

ஸவெ-காவெய்யுஷா-புஷுஸவெய்யுஷா-புஷுபநதெராதஸு-||”

என்பதாதி யஜார்வேதாருணம் முதலிய வாக்கியங்களா
மென்க.

(2.2)

ஸ்ரீலோகம்.

தவிரெனவபுநம்புராணஸவடோகாரஉறுதெ|| உரு

தஸ்மிந்நேவபுநஃப்ராணஃஸர்வமோங்கார உச்சயதே

வியாக்யானம் :—தஸ்மிந் ஏவ புநஃ - அநத ருத்திரரிடத்திலேயே, ஸர்வமா - எல்லாமாயிருக்கிற, ஓங்காரஃ - ஓங்காரமானது. ப்ராணஃ - பிராணனென்று, உச்சயதே - சொல்லப்படுகின்றது.

பொழிப்புரை :—அந்த நுத்திரருக்கு ஸர்வமாயுள்ள ஓங்கார
ரம பி ராணனென்பதாம். (உரு)

ஸ்ரீலோகம்.

புவிமீநம் தஷொங்காரொ வாஸ, ஹ ஸநாதநம் ।

தலூபெங்கார ஜாடீய் ஸி - கொநா து ஸம்ஸய் || ௨௪.

ப்ரவினீநம் ததோங்காரே பரப்ரஹ்ம ஸநாதநம்.

தஸ்மாதோங்காரஜாபீய: ஸமுத்தோகாத்ரஸம்ஸய:

வியாக்யானம்:—தத் - அந்த, ஸநாதநம் - ஸநாதானம் (நித்தியமாயுள்ளது), பரம்ப்ரும் - பரப்ரும்மமானது, ஒங்காரே - ஒங்காரத்தில், ப்ரவீநம் - ஒன்றுபட்டு (அடங்கியுள்ளது), தஸ்மாத் - ஆதலால், ஒங்காரஜபீய: - ஒங்கார ஜபமுடையோன், முக்த: - முக்தனாகின்றான், அத்ர - இதனில், ஸம்சய - ஸம்சயமில்லை.

பொழிப்புரை :- நித்தியமான அப்பரம்பற்றும்மமானது அவ்
 வோங்காரத்தில் ஒன்றுப்பட்டு அடங்கியுள்ளது. ஆதலால் அவ்
 வோங்கார ஜபமுடையோன் முத்தனுகின்றான். இதனில் ஸம்
 சயமில்லை. (உச)

ஸ்ரீலோகம்.

செந்தாயு: ஸூத-வெஹவ-காசெவாழெவ-கா ௪௩

உமிழ்ச்சுவர்

வல்லாவிடுதியொன்றைப் பூண்டுவெநவூவாஜபெய்த் || ௨௫

த்ரோதாக்கே: ஸ்மார்த்தவஹ்நேர் வாஸைவாகநேர்வா

[ஸமாஹிதம்]

பஸ்மாபிமந்த்ரியோமாம்து ப்ரணவேநப்ரபூஜயேத்

வியாக்யானம்:—த்ரோதாக்கே: - கார்ஹபத்தியம், ஆஹவரீயம் - தக்ஷிணாக்கிரீ எனும் மூன்றக்கிரியிலிருந்தாவது, ஸ்மார்த்தவஹ்நே: வா - ஸ்மார்த்த அக்கிரியிலிருந்தாவது, வைவாக்நே:வா - சைவாக்கிரியிலிருந்தாவது, ஸமாஹிதம் - எடுக்கப்பட்ட, பஸ்ம-விபூதியை, ப்ரணவேந - ப்ரணவத்தினால், அபிமந்த்ரிஸ - அபிமந்திரித்து, மாம்-என்னை, ய: - யாதொருவன், ப்ரபூஜயேத் - நன்கு பூஜிப்பானே.

பொழிப்புரை:—கார்ஹபத்தியம் முதலிய மூவ்வக்கிரியிலிருந்தாவது ஸ்மார்த்தாக்கிரியிலிருந்தாவது சைவாக்கிரியிலிருந்தாவது எடுக்கப்பட்ட விபூதியை ப்ரணவத்தினால் அபிமந்திரித்து என்னை எவன் நன்கு பூஜிப்பானே. (௨௫)

ஸ்லோகம்.

தஸூதூரொஹதூரிரொகெநவிடிதெ ।

ஸாலாஹேஷ்வவஹேஷ்வாஸ்யாஹிதிதூ ॥ ௨௬.

பொவிஷ்வதிமா தூரணிஸஸ-ஓஹேஷ்வவிஷ்வூதெ ।

தஸ்மாத்த்ரோ பக்தோமமலோகே நவித்யதே

ஸாலாக் நேர்தாவவஹ்நேர்வா பஸ்மாநீயாபி மந்த்ரிதம்

யோவிஸிம்பதி காத்ராணி ஸஸ-ஓத்ரோபி விமுச்யதே

வியாக்யானம்:—மம - எனக்கு, தஸ்மாத் - அவனிலும், ப்ரதா: - சிரேஷ்டனான, பக்த: - பக்தன், லோகே - உலகில், நவித்யதே - இல்லை, சாலாக்கே: - ச்ரோத்திரிய நிலத்திலிருக்கும் அக்கிரியிலிருந்தாவது, தாவவஹ்நே:வா - காட்டுத் தீயினின்றாவது, ஆரீய - எடுத்து, அபிமந்திரம் - அபிமந்திரிக்கப்பட்ட, பஸ்ம-விபூதியை, காத்ராணி - அங்கங்களில், ய: - எவன், விஸிம்பதி - பூசிக்கொள்கின்றானே, ஸ: - அவன், சூத்ர:அபி - சூத்ரனாயினும், முச்யதே - முக்தனாகின்றான்.

பொழிப்புரை:—எனக்கு அவனிலும் சிறந்த பக்தன், உலகில் இல்லை வைதிகரது இல்லத்து (அடுப்பு) அக்கிரியிலிருந்தாவது காட்டுத் தீயினின்றாவது எடுத்து அபிமந்திரித்து விபூதியை எவன்

அத்தியாயம்]

மூலமும் உரையும்.

௩௪௧

அங்கங்களில் பூசிக்கொள்கின்றானே அவன் சூத்ரனாயினும் முக்தி
படைக்கின்றான். (௨௬)

ஸ்லோகம்.

கூஸவாஹெஷ்டேஸிஜ்ஜெஹெஹெஷ்டேவாமிரிஸம் ||

[௨௭]

யொலாஜிவ்யதெகிக்ஷுணவெநப்யொஹிஸம் || ௨௭.

குசபுஷ்பை: பில்வதனா: புஷ்பபர்வாதிரிஸம்பவை:

யோமாமர்ச்சயதே நித்யம்ப்ரணவேநப்ரியோஹிஸம் (௨௭)

வியாக்யானம்:—குசபுஷ்பை: - குச (நாணற்புல) புஷ்பங்களி
னாலாவது, பில்வதனா: - பில்வதளங்களினாலாவது, கிரிஸம்பவை: -
மலையில் தோன்றும், புஷ்பபர்வா, - புஷ்பங்களினாலாவது, மா: -
என்னை எவன், நித்யம் - தினந்தோறும், ப்ரணவேந - பிரணவத்தி
னால், அர்ச்சயதே - அர்ச்சிக்கின்றானே, ஸ: - அவன், பரியஹி - பிரிய
னேயாகின்றான்.

போழிப்புரை:—குசபுஷ்பங்களினாலாவது பில்வளங்களின
ாலாவது மலையில் உண்டாகும் மலர்களினாலாவது என்னை எவன்
தினந்தோறும் பிரணவத்தினால் பூசிக்கின்றானே அவன் எனக்குப்
பிரியனாகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

வாஹெஷ்டேஸிஜ்ஜெஹெஷ்டேவாமிரிஸம் || ௨௮.

யொலாஜிவ்யதெகிக்ஷுணவெநப்யொஹிஸம் ||

புஷ்பம் பலம் ஸமூலம் வாபத்ரம் ஸலிலமேவவா

யோதத்யாத் ப்ரணவைர்மஹ்யம் தத் கோடிகுஹிதம்பவேத்

வியாக்யானம்:—புஷ்பம் - புஷ்பமாயாவது (மாலையாவது),
பலம் - பழமாயாவது, ஸமூலம் பத்ரம்வா - வேறுடன் கூடிய
தளத்தையாவது, ஸலிலம் ஏவவா - ஜலத்தையேயாவது, ய: -
எவன், ப்ரணவைய: - ப்ரணவத்தினால், மஹ்யம் - என்பொருட்டு,
தத்யாத் - கொடுப்பானே, தத் - அது, கோடிகுஹிதம் - கோடி
பங்கதிகமாக, பவேத் - ஆகும்.

பொழிப்புரை:—மலரையாவது கனிபையாவது வேறுடன் கூடிய தளத்தையாவது ஜலத்தையேயாவது எவன் எனக்குப் ப்ரணவத்தினால் ஸமர்ப்பிப்பானோ அது எனக்கு கோடிபங்கதிகமாகும்.

ஸ்லோகம்.

ஈஹிம்ஸாஸுத்யுரெவ்யஸ்யஸௌஹித்யநிமுஹம் । ௨௬,

யஸ்யாஸ்யுய்யநம்நித்யுஸ்யரெஹஜ்ஜஸ்யரெஹ்யம் ॥

அஹிம்ஸாஸத்யமஸ்தேயம் ஸௌசமிந்த்ரியநிக்ரஹம்
யஸ்யாஸ்யத்ய யநம்நித்யம் ஸமேபக்தஃ ஸமேப்ரியஃ (௨௭)

வியாக்யானம்:—யஸ்ய - எவனுக்கு, அஹிம்ஸா - ஹிம்ஸை யின்மை, ஸத்யம் - பொய்யின்மை, அஸ்தேயம் - திருட்டின்மை, ஸௌசம் - சசித்தன்மை, இந்த்ரியநிக்ரஹம் - இந்த்ரியஜயம், அத்யயநம் - வேதாத்யயனம், (எனும் இவை) நித்யம் - எப்போதும் மாறாமல், அஸ்தி உஸ்தோ, ஸ: - அவன், மே - எனக்கு, பக்த: - பக்தன், ஸ: - அவன், மே - எனக்கு, ப்ரிய: - இஷ்டன்.

பொழிப்புரை:—எவனுக்கு அஹிம்ஸை ஸத்தியம் அஸ்தேயம் ஸௌசம் இந்த்ரியஜயம் அத்யயனம் அவை நித்தியமாயுளதோ அவன் எனது பக்தன் அவன் எனது பிரியன்.

ஸ்லோகம்.

ஹ்ரெஹெயொரெஸூநம்மகாவாஞ்ஜயகெதஃரோழ ।

ஸவராஸ்ரீயரெஹாதிவஸூத்யிவிவீயகெ ॥ ௩௦.

ப்ரதோஷே யோமமஸ்தாநம் கத்வாபூஜயதேதுமாம்
ஸபராம் ஸ்ரீயமாப்நோதிபஸ்சாந்மயினிவீயதே (௩௦)

வியாக்யானம்:—ப்ரதோஷே-ப்ரதோஷகாலத்தில், ய: -எவன் மம ஸ்தாநம் - எனது இருப்பிடத்தை (ஆலயத்தை), கத்வா - அடைந்து, மாந்து - என்னையே, பூஜயதே - பூஜிக்கின்றானோ, ஸ: - அவன், பாரம் - சிறந்த, ஸ்ரீயம் - செல்வத்தை, ஆப்நோதி - அடைகின்றான், பஸ்சாத் - மரித்தபின்னர், மயி - என்னிடம், விதேயதே - லயமடைகின்றான்.

பொழிப்புரை:—பிரதோஷகாலத்தில் எவன் என் ஆலயத்தை அடைந்து என்னையே பூஜிக்கின்றானோ அவன் சிறந்த ஐச்வரி யத்தை யடைகின்றான் இறுதியில் என்னிடம் லயமடைகின்றான்.

குறிப்பு:—ஒருகாலத்தில், தேவர்களும், அசுரர்களும் திருப் பாற் கடலில் மந்தரமலையை மத்தாக நட்டு, ஆதிசேஷனை நாணு கப்பூட்டிக் கடையும்போது அக்கடலில் பஞ்சதருக்களும், காம தேனுவும், இலட்சுமியும், சந்திரனும், வெள்ளை யானையும், மற்ற மனேகமான திரவியங்களுமுண்டாயின. இவற்றை யெல்லாம் தேவர்கள் கிரகித்துக்கொண்டார்கள், அப்போது ஆதிசேடன் உபத்திரவம் பொறுக்காமல் விஷத்தினைக் கக்கவிட்டனன். அவ் விஷம் எப்பக்கத்திலும் வீசச் சமீபத்திலிருந்த விஷ்ணு கறுத்து விட்டனர். சிறிது தூரத்திலிருந்த பிரமன் புகை நிறமாயினர். உடனே தேவர்கள் பயந்து சிவபெருமானை நோக்கி முறையமிட, அவர் மனமிரங்கி அவ்விஷத்தினைக் கடுகளவாக்கித் திருவமுது செய்தருளிக் கண்டத்தினிறுத்திக் கொண்டனர். இவ்விஷமுண் டான காலம் திரயோதசி தினம் இரஜனி முகேவளை அதாவதுமஞ் சள் வெயில் காய்கிற சாயுங்காலம். இக்காலமே பிரதோஷகாலம்.

இப்பிரதோஷகாலத்தில் தேவர்கள் முதுவியவர்கட்கு இட பவாகன ரூடராய்ச் சூலஞ்சுழற்றி யொருசாமம் திருநடனஞ் செய்து அனுக்கிரகித்த தென்றும், அஸ்தமித்த மூன்றே முக்கால் நாழிகையாகிய பிரதோஷகாலம் பார்த்த சிவதரிசனத்திற்குப் பரியாய பட்சகால மெனவும் சொல்லப்படும். இப்பிரதோஷகால நிர்ணயமானது சிவாலயங்கட்கும், சிவதரிசனம் பண்ணுகிறவர்களுக்கும், விரதமனுஷ்டிப் பவர்கட்கும், ஆத்மார்த்த பூசை பண்ணுகிறவர்கட்கும் விதித்திருக்கின்றது. பிரதோஷகாலத்தில் பிரமவிஷ்ணு முதலிய தேவர்களெல்லோரும் சிவபெருமான் சந் நிதியிலிருப்பார்க ளாகையால், அந்த வேளையில் சிவபெருமான் ஆலயத்தை நீங்கி வேறு ஆலயத்திற்குப் போகிறவர்கள் நரகத் தினையே யடைவார்கள். விராயகர், சுப்பிரமணியர், அம்பாள் இவர்கட்கும் சிவபெருமானுக்கும் சிறிதும் பேதமின்மையால் இவ்வாலயங்கட்குப் பிரதோஷகாலத்தில் போய்த்தரிசிக்கலாம். இப்பிரதோஷ காலத்தில் சிவாலயத்தில் ஒருநீபமேற்றி வைக்கின்ற

வர்களடையும் பலனை அம்மம்மா! ஆதிசேடனானும் சொல்ல முடியாதெனின் அனேக தீபமேற்றி வைப்போர் அடையும்பலனை யாரெடுத்துச் சொல்லவல்லவர். அச்சிவமாகவே விளங்குவார்களே யல்லது வேறில்லை. பிரதோஷ காலத்தில் நந்தியம்பெருமான் கழுத்தில் ஒரு மாலைபிடுவோர் சிவசாயுச்சியமே யடைவர். பிரதோஷகாலத்தில் நந்திதேவராகிய இடபதேவருடைய இரண்டு கொம்புகளின் மத்தியில் சிவலிங்க தரிசனஞ்செய்தல் வேண்டும். விஷ்ணுண்டகாலம் சனிக்கிழமை யானதினால், 'சனிப்பிரதோஷம் மிகுந்த சிறப்புடைத்து. பிரதோஷ காலத்தில் சோம ரூத்திரமாகப் பிரதட்சணஞ் செய்யவேண்டும்.

அதாவது முதலில் நந்திதேவரைத் தரிசித்துக்கொண்டு, அங்கிருந்தவண்ணமே இடமாகச்சென்று சண்டேசுர நாயனரைத் தரிசித்துச் சென்றவழியே திரும்பிவந்து மறுபடி நந்திதேவரைத் தரிசித்து, பின்பு சிவலிங்கந்தரிசனஞ் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு ஒரு பிரதட்சணம் செய்தால் அனந்த பலனுண்டு. ஒருவன் இவ்விரதத்தினை எக்காலமும் அனுஷ்டித்து வருவானாயின் அவனுக்கு மறுசென்மமில்லை. ஒருவன் தான் வாழும் ஊரிலுள்ள சிவாலயத்தில் பிரதோஷ தரிசனம் செய்யாது அன்னம், உண்ணுவானேயானால் அவ்வன்னம் மலத்துக்குச் சமானமாகும். அவனுக்கு ஆபத்துகள் அடிக்கடி நேரிடும். நானுக்குநான் குடும்பம் கீழ்விட்டிடும். முடிவில் அவமானமான மாணவேதனைப்பட்டு இறந்தபின் நரத்தினையே யடைவன். பிரதோஷத்தினைத் தன்னாலியன்றளவு திரவிய சகாப்ததால் நடத்துபவனும், அதற்கு உதவிசெய்பவனும், அக்காலத்தில் தீபம் வைப்பவனும், அக்காலத்தில் தரிசிப்பவனும் அடையும் பலன் ஒரு சிவாலயத்தினை நூதனமாகப் பிரதிஷ்டை செய்ததனுண்டாகிய பெரும் புண்ணியத்தினை யடைவார்கள். இத்தகைய அருமையான உயர்ந்த பிரதோஷத்தினுக்கு இடையூறு செய்பவர்கள் அடையும் கதியினை இவ்வளவெனச் சொல்லிமுடியாது. கோடானு கோடிகாலம் நரகத்தில் வீழ்ந்து துன்பத்தையே யனுபவிப்பார். ஒருவனுக்கு நல்லமைவிவேண்டுமாயினும் பிரதோஷ தரிசனமே செய்தவரால் வேண்டும்.

இப்பிரதோஷம் சுக்கிலபட்சம் திரயோதசியாவது, இருஷ்ண பட்சம் திரயோதசியாவது உதயாதி உதயாந்தம் அறுபது நாழிகையிருப்பது உத்தமம். உதயாதி முப்பது நாழிகையிருப்பது மத்திமம். உதயாதி இருபத்தாறேகால் நாழிகைக்குமேல் ஒரு வினாடியாவது இருப்பது அதமம். துவாதசிகலந்த திரயோதசி பென்பது முதலில் துவாதசி முப்பது நாழிகைக்குமேல் திரயோதசி பிரவேசித்து மறுநாள் இருபத்தாறேகால் நாழிகை யிருக்கு மேயானால் முதலில் பிரதோஷ கிரியைகள் நடத்தவேண்டியது. ஒருவேளை மறுநாள் உதயாதி இருபத்தாறேகால் நாழிகைக்கு மேல் ஒருவினாடி நாழிகையாவது இருக்குமேயாகில் அன்றைய தினமே நடத்தவேண்டியது. திரயோதசி உதயாதி இருபத்தாறேகால் நாழிகை முதல் இராத்திரி மூன்றேழுக்கால் நாழிகைவரைக்கும் நாழிகை ஏழரை. இந்த நாழிகை ஏழரையில் ரஜனிமுக காலத்தில் சம்பவிக்கும் பிரதோஷ காலத்தினை யொப்புக்கொள்ள வேண்டியது. நாள் ஒன்றிற்கு முகூர்த்தம் பதினாறு இவற்றுள் மத்தியான முகூர்த்த மெட்டு, மத்தியான முகூர்த்தமெட்டில் உதயாதி முதல் ஏழு முகூர்த்தத்தைக் கழித்து எட்டாவது முகூர்த்தம் பிரதோஷ காலமாம். இந்தமுகூர்த்த மூன்றேழுக்கால் நாழிகையை மூன்று பிரிவாகப் பிரிக்கப்பிரிவு ஒன்றுக்கு நாழிகை ஒன்றேகால் இம்மூன்று பிரிவுகளில் முதற்பிரிவிற் பிரதோஷம் நடத்துவது உத்தமம். இரண்டாம் பிரிவில் நடத்துவது மத்திமம். மூன்றாவது பிரிவில் நடத்துவது அதமம். இம்மூன்று பிரிவினால் உண்டாகும் பயன் ஒன்றுக்கொன்று பேதித்ததல்ல. பிரதோஷ மென்றால் முற்பவத்திற்செய்த தோஷ நிவாரணம். அல்லது இராத்திரியின் முன்காலம் அதாவது ரஜனிமுகவேளை மஞ்சள் வெயில் காய்கிரசமயம்.

ஸ்ரீலோகம்.

കുമാരചന്ദ്ര-പദ്മനാഭൻ-പത്മിനി

ஊடுகிற ஊடுவழி தவ்வடாம்பொய்வ ஊடுபுகிராநிலி.

കൃഷ്ണവക്ത്രവിശേഷമുണ്ടാകുമ്പോഴാണ് ഈ പ്രകാരം ॥ ൩൭ ॥

அஷ்டம்பரம்ச சதுர்தஸ்யாம் பர்வணோபயோரடி

பூதிபூஷித ஸர்வாங்கோ ய:பூஜ்யதிமாம்மிதி

கருத்தாபகேஷு விசேசகேஷணா ஸமேபக்த: ஸமேப்ரிப: (௩௨)

வியாக்யானம்:—அஷ்டம்பாயம் - அஷ்டமியிலும், சதார்த்தஸ்பாயம் ச - சதார்த்தசியிலும், உபயோ அபி பர்வணை - இரண்டு பருவங்களிலும் (பூர்ணிமை அமாவாஸ்யைகளிலும்) விசேஷேண - விசேஷமாக, க்ருஷ்ணபக்ஷ - க்ருஷ்ணபக்ஷத்திலும், பூதி ஐவித ஸர்வாங்க: - தேகமுழுதும் விபூதி பூசியவனாய், நிசி-இரவில், மாம்-என்னை, ம: - எவன், பூஜயதி-பூஜிக்கின்றானோ, ஸ: - அவன், மே-எனக்கு, பக்த: - பக்தன், ஸ: - அவன், மே - எனக்கு, ப்ரிய: - இஷ்டன்.

பொழிப்புரை:—அஷ்டமியிலும் சதார்த்தசியிலும் இருபர்வங்களிலும் விசேஷமாக க்ருஷ்ணபக்ஷத்திலும் உடம்புமுழுதும் விபூதிபூசியவனாய் எவன் என்னை இரவில் பூஜிக்கின்றானோ அவன் எனது பக்தன் அவன் எனது பிரியன்

ஸ்லோகம்.

வணகாடிஸூரெவொவெஷுவய:வ-ஞ்ஜயதிரோஹிஸி |

வெஸாவிவாரொவிஸொஷணவஸெஷொநநஸூதி || ௩௩.

ஏகாதச்யாமபோஷ்யைவ ய: பூஜயதிமாம்நிசி

ஸோமவாரே விசேஷேண ஸமேபக்தோந நச்யதி

வியாக்யானம்:—ஏகாதச்யாம் - ஏகாதசியில், உபோஷ்ய ஏவ - உபவாஸமாகவே யிருந்தும், விசேஷேண - விசேஷமாக, ஸோமவாரே - ஸோமவாரத்திலும், நிசி - இரவில், ய: - எவன், மாம் - என்னை, பூஜயதி - பூஜிக்கின்றானோ, ஸ: - அவன், மே - எனது, பக்த: - பக்தன், நநச்யதி - கேட்டை, அடைகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை:—ஏகாதசியில் உபவாஸமிருந்தும் விசேஷமாக ஸோமவாரத்தன்றும் இரவில் எவன் என்னைப் பூஜிக்கின்றானோ அவன் என் பக்தன் ஜனனமரணக் கேட்டையடைகின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

(௩௩)

வம்ஸாஸூரெகெஸூவபெடி:வம்ஸவெநவாவம்: |

வூவெஸூடிவெகெகஸஜெவெஸூஸூநாந்யெவெயொரி ||

பஞ்சாஸ்ருதத: ஸ்நாபயேதய: பஞ்சகவ்யேநவசபுந:

புஷ்போதகை: குசஜலை ஸ்தம்ஸமாந்நாந்ய: ப்ரியோமம

வியாக்யானம்:—ய: - எவன் என்னை, பஞ்சாம்ருதை: - பஞ்சாமிருதங்களாலும், பஞ்சகவ்யேநவா - பஞ்சகவ்யத்தினாலும், புஷ்போதகை: - மலர்த் தீர்த்தங்களாலும், குசஜலை: - தர்ப்ப தீர்த்தங்களாலும், ஸ்நாபயேத் - ஸ்நானம் செய்விப்பானே, மம - எனக்கு, தஸ்மாத் - அவனிலும், அந்ய: - அந்நியனாகிய, ப்ரிய: பிரியன், ந - இல்லை.

பொழிப்புரை:—எவன் என்னைப்பஞ்சாம்ருதங்களினாலும்பஞ்சகவ்யத்தினாலும் புஷ்ப தீர்த்தங்களினாலும் தர்ப்ப தீர்த்தங்களினாலும் ஸ்நானம் செய்விப்பானே எனக்கு அவனிலும் அந்நியனாகிய பிரியன் இல்லை.

(௩௪)

ஸ்லோகம்.

வயஸாலவி-ஷாசாபிபி-மதுநேக்ஷாரஸேநவா ।

வதூ ஶ்வஜெநாவிநாஸிகௌஜலேநவா ॥

மயொபாகேநவாஜாமயாரா-ஶ்ரீஹ ஶ்ரீ-ஸூரந ।

கலிஷிவெதகொநாந்ய: கஸ்சித் ப்ரியதமோயம ॥

௩௫

பயஸாஸர்பிஷாசாபி மதுநேக்ஷாரஸேநவா

பக்வாம்ரபல ஜேநாபிநாரி கேளஜலேநவா

கந்தோதகே நவாமாம்யோருத்ரமந்த்ரம் ஸமுச்சரந்

அபிஷிஞ்சேத்ததோநாந்ய: கஸ்சித் ப்ரியதமோயம

வியாக்யானம்:—பயஸா - பாலினாலும், ஸர்பிஷாச - நெய்யினாலும், மதுநா அபி - தேனினாலும், இக்ஷாரஸேநவா, - கரும்புச்சாறினாலும், பக்வாம்ரபலஜேந அபி - பக்வமாகிய மாங்கனியின்ரஸத்தாலும், நாரிகேளஜலேநவா - இளநீராலும், கந்தோதகேநவா - சந்தனத்தி பரிமள தீர்த்தத்தாலும், ருத்ர மந்த்ரம் - ருத்ர மந்திரத்தை, ஸமுச்சரந் - உச்சரித்துக்கொண்டு, ய: - எவன், மாம் - என்னை, அபிஷிஞ்சேத் - அபிஷேகம் செய்வானே, தத: - அவனிலும், அந்ய: - அந்நியனாகிய, கச்சித், - ஒருவனும். மம - எனக்கு ப்ரியதம்: - மிக்கப்பிரியன், ந - இல்லை.

பொழிப்புரை:—பாலினாலும், நெய்யினாலும், தேனினாலும், கரும்புச்சாற்றினாலும், பக்குவமாகிய மாங்கனியினாலும், இளநீராலும், சந்தன பரிமள தீர்த்தத்தாலும் ருத்திர மந்திரத்தை உச்சரி

த்துக்கொண்டு எவன் என்னை அபிஷேகம் செய்வானோ அவனிலும்
எனக்கு மிக்கப்பிரியன் எவனுமில்லை. (௩௬)

ஸ்லோகம்.

சூரிக்ரஹிபொஹாஹுகாஹுருதுபொஹாஹுருதுபொஹுருது
ரோய்யாபநாவிவிஹஸ்யபவாமிரஸம்ஜவெசு || ௩௭.

ஆதித்யாபிமுகோ பூத்வாஹ்மபூர்த்வ பாஹுர்ஜலேஸ்தித :
மாம்த்யாயர் ரவிபிம்பஸ்தமதவாங்கிரஸம்ஜபேத்

வியாக்யானம்:—எவன், ஜலே - ஜலத்தின், ஸ்தித: - நின்று
கொண்டுள்ளவனாய், ஆதித்யாபிமுக: பூத்வா - ஆதித்தியனுக்கு
(சூரியனுக்கு) எதிர்முகமாய் இருந்து, ஹர்த்துவபாஹு: - உயர
எடுத்துக் கூப்பியகைகளை யுடையவனாய், ரவிபிம்பஸ்தம் - சூரிய
மண்டலத்திலுள்ளவனாக, மாம்-என்னை, த்யாயர் தியானம்செய்து
கொண்டு, அதர்வாங்கிரஸம் - அதர்வவேதமந்திரத்தை, ஜபேத் -
ஜபிப்பானோ.

பொழிப்புரை:—எவன் ஜலத்திலிருந்துகொண்டு சூரியனுக்கு
எதிர்முகமாகவும் உயரக்கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டும் சூரியபிம்ப
பத்திலுள்ளவனாகிய என்னைத் தியானித்துக்கொண்டு அதர்வவேத
மந்திரத்தை ஜபிக்கின்றானோ. (௩௭)

ஸ்லோகம்.

வ்ருவிஸெநேஸாரீரெஸௌம்யஹம்மயஹவசீயப்யா ।

ப்ரவிசேந்மேசாரீரே ஸௌக்ருஹம் க்ருஹபதிர்யதா

வியாக்யானம்:—க்ருஹபதி: - வீட்டுக்காரன், யதா - எப்படி.
க்ருஹம் - வீட்டை அடைகின்றானோ, அப்படியே, அஸௌ - இவன்,
மே - எனது சாரீரே - சாரீரத்தில், பிரவிசேத் - பிரவேசிப்பான்.

பொழிப்புரை:—வீட்டுக்காரன் தனது வீட்டிற்குச் செல்லு
வதுபோல இவன் எனது தேகத்தை யடைகின்றான் (௩௮)

ஸ்லோகம்.

வ்ருஹப்யஹாரவாரிஷெவ்யுஷெவவ்ருகாநிவ ||

தரெஹாமபாஜுஷெஹாஸ்துபிபாமாயகிரிமுக: ।

ஹஹஸ்யபவாமிரஸம்ஜவெசு || ௩௯.

ப்ருஹத்ரதந்தரம் வாமதேவ்யம் தேவவ்ரதாநிச
தத்யோகபாஜ்யதேஹாம்ஸ சயோகாயதிமமாக்ரத:
இஹஸ்ரீயம் பராம்பூக்த்வா மமஸாயுஜ்யமாப்துயாத்

வியாக்யானம்:—ப்ருஹத்ரதந்தரம் - ப்ருஹத்ரதந்தரம் எனும்
வேதபாகத்தையும், வாமதேவ்யம் - வாமதேவ்எனும் மந்திரபாகத்
தையும், தேவவ்ரதாநிச - தேவவ்ரதமந்திரங்களையும், தத்யோக
பாஜ்யதேஹாம்ஸ - அதன் ஸம்பந்தமாகப் பூஜிக்கப்படும் தேஹம்
களையும், மம - எனக்கு, அக்ரத: - எதிரிலிருந்து, ய: - எவன்,
காயதி - ஒதுகின்றானோ, அவன், இஹ - இங்கு, பராம் - சிறந்த,
ஸ்ரீயம் - ஐச்வரியத்தைப் புகுத்துப் பின்னர் மம - எனது,
ஸாயுஜ்யம் - ஸாயுஜ்யத்தை, ஆப்துயாத் - அடைவான்.

பொழிப்புரை:—ப்ருஹத்ரதந்தர மந்திரத்தையும் வாமதேவ
மந்திரத்தையும் அதனில் பிரதிபாதிக்கப்படும் தேகங்களையும்
என்னெதிரில் எவன் ஒதுத் துதிக்கின்றானோ அவன் இங்கு உத்தம
மாகிய ஐச்வரியத்தைப் புகுத்துப் பின்னர் என்னை. படை
கின்றான் (௩௭௯)

ஸ்லோகம்.

ஸாஸாவாஸ்யாஹிந்ராத்யொஜவெஹீத்யுஹித:
ஹிந்ராத்யொஜவெஹீத்யுஹித:
ஸாஸாவாஸ்யாஹிந்ராத்யொஜவெஹீத்யுஹித: || சயி.

ஸாஸாவாஸ்யாஹிந்ராத்யொஜவெஹீத்யுஹித:
மத்ஸாயுஜ்யமவாப் நோதிமமலோகே மஹீயதே

வியாக்யானம்:—ஸாஸாவாஸ்யாஹிந்ராத்யொஜவெஹீத்யுஹித:
பது முதலிய மந்திரங்களை, ய: - எவன், மம - எனக்கு, அக்ரத: -
எதிரில், நித்யம் - தினந்தோறும், ஜபேத் - ஜபிப்பானோ, அவன்
மம - எனது லோகே, உலகில் மஹீயதே - பூஜிக்கப்படுகின்றான்.
மத்ஸாயுஜ்யம் - எனது ஸாயுஜ்யத்தையும் - அவாப்நோதி அடை
கின்றான்.

பொழிப்புரை:—ஸாஸாவாஸ்யம் முதலிய மந்திரங்களை எவன்
எனக்கெதிரிலிருந்து தினந்தோறும் ஜபிக்கின்றானோ, அவன்
எனது உலகில் பெருமை பெறுவதும் தவிர என்னோடு ஸாயுஜ்யத்
தையும் அடைகின்றான். (௪0)

ஸ்லோகம்.

ஊதியோமொய்யாபொபுரூதூவ்வொவொகூவொஹுஹு |
ஸவகூபொபுபொபுரூதூவ்வொவொகூவொஹுஹு | சக.

பக்தியோகோமயாப்ரோக்தஃ எவம் ரகுருலோத்வஹ
ஸர்வகாமப்ரதோ மர்த்யஃ கிமந்யத்ச்ரோது மிச்சவீ

வியாக்யானம்:—ரகுருலோத்வஹ - ரகு குலத்தைப் பெரு
மைப்படுத்துவோனாகிய ஓராம, ஏவம்-இவ்வாறு, அமர்த்யஃ - நித்
தியமாயுள்ளதும், ஸர்வகாமப்ரத: - ஸகல கோரிக்கைகளையும் தரு
வதுமாகிய, பக்தியோகஃ - பக்தியோகமானது, மயா - என்னால்,
ப்ரோக்தஃ - சொல்லப்பட்டது, அந்யத - இன்னம் வேறு, கிம் -
எதனை, ச்ரோதும் - சிவணம் செய்ய, இச்சவீ - இச்சிக்கின்றனை,

பொழிப்புரை:—ஓரகுருல ச்ரேஷ்டனே இவ்வாறு நித்திய
மும் ஸகல காமங்களையும் தருவதுமாகிய பக்தியோகமானது
என்னால் சொல்லப்பட்டது இன்னம் யாதைக்கேட்க விரும்பு
கின்றனை. (சக)

பதினேந்தாம் அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

தோதிகாரி நிருபணம்.

ஸ்ரீராம உவாச - ஸ்ரீராமர் சொன்னதாவது.

ஸ்லோகம்.

ஹவநோக்ஷாமொய்யலுயாலஸிஸுமஹாஹுஹு: |
தத்ராபிகாரிணஸு - ஹிதத்ரெஸுஸபொபுரூதூவ்வொஹுஹு || க.

பகவந்மோக்ஷ மார்கோயஸ்த் வயாஸம்ப குதாஹ்ருதஃ
தத்ராபிகாரிணம் ப்ருஹிதத் ரமேஸம்ஸயோமஹாந்

வியாக்யானம்:—பகவந் - ஓபகவனே! த்வயா - உம்மால் யஃ -
யாதொரு, மோக்ஷமார்க: - மோக்ஷமார்க்கமானது, ஸம்பத் -
என்கு, உதாஹ்ருத: - சொல்லப்பட்டதோ தத்ர - அதனில் அது.

அத்தியாயம்]

முலமும் உரையும்.

ந.அக

காரிணம் - அதிகாரியை, ப்ருஹி - சொல்லும், தத்ர - அதனில், மே - எனக்கு, மஹார் - பெரிய, ஸம்சய - ஸம்சயமுள்ளது.

பொழிப்புரை:—ஓ பகவனே உம்மால் யாதாமொரு மோகூத மாரக்கம் நன்கு சொல்லப்பட்டதோ அதனில் அதிகாரியைச் சொல்லும் அதனில் எனக்கு மிகவும் ஸந்தேஹமுள்ளது. (க)

ஸ்ரீபகவாந் உவாச - பகவான் கூறியதாவது.

ஸ்லோகம்.

ஐஹிக்ஷத்விஸுஸ்யூஹிஹிஸ்யூதாபிகாரிணஃ ।

ஐஹிஹிஸ்யூஹிஹிஸ்யூதாபிகாரிணஃ ॥ உ.

வநஹிஸ்யூதாபிகாரிணஃ ॥

வஹிஸ்யூதாபிகாரிணஃ ॥ ந.

வஹிஸ்யூதாபிகாரிணஃ ॥

ப்ரஹ்மகூத்ர விஸுஸ்யூதாபிகாரிணஃ ஸ்திரியஸ்சாத் ராதிகாரிணஃ
ப்ரஹ்மசாரீக்ருஹஸ்தோவா துபநீதோதவாத்விஜஃ
வநஸ்தோவா மவநஸ்தோவாயதி பாசபதவ்ரதீ
பஹுநாத்ரகிமுக்தேந யஸ்யபக்திஸ்யிவாசநே
ஸஹவாத்ராதிகாரிஸ்யாந்நாந்யசித்தஃ கதம்சந

விளக்கம்:—அத்ர - இதனில் (மோகூதமார்க்கத்தில்), ப்ருஹ்மகூத்ரவிஸு - பிராம்மணகூத்திரிய வைசியர்களும், ஸுஸ்யூதா - சூத்ரர்களும், ஸ்திரியஃ - ஸ்திரீகளும், அதிகாரிணஃ - அதிகாரிகள், ப்ரஹ்மசாரீ-பிராம்மசாரி, க்ருஹஸ்தஃ - வா-கருஹஸ்தன், அதவா - அல்லது, அதுபநீதஃ - உபநயனம் செய்யப்பெறாத, த்விஜஃ - பிராம்மணன், வநஸ்தஃ - வனத்திலுள்ளவன், அவநஸ்தஃ - வர - வனத்திலில்லாதவன், யதி - ஸந்தேஹி, பாசபதவ்ரதீ - பாசபதவ்ருதமுடையோன் எனுமிவர்களாம், அத்ர - இவ்விஷயத்தில், பஹுநா உக்தேந - மிக்கக்கூறுதலால், கிம் - யாதா, யஸ்ய - எனனுக்கு, சிவார்ச்சநே - சிவார்ச்சனையில், பக்தி - பக்தியுளதோ, ஸஹவ அலனே, அத்ர-இறுதில், அதிகாரிஸ்யாத-அதிகாரியாவன், அந்யசித்தஃ - என்னையகையில் சித்தமுடையோன், கதம் சந- எவ்வாற்றாலும்ல்ல.

பொழிப்புரை:—இதனில் ப்ராஹ்மண ஷத்திரியவைசிய சூத்
ரர்களும் ஸ்திரீகளும் அதிகாரிகளாம் ப்ரம்மசாரீ, கிருஹஸ்தன்,
உபநயனமாகாத பிராஹ்மணன், வானப்பிரஸ்தன், வனத்திலில்லா
தவன், ஸந்நியாஸி பாசபதவ்ருதமுடையோன் ஆகிய இவர்கள் அதி
காரிகளாம். மிக்கக்கூறுவதேன் எவனுக்குச் சிவார்ச்சனையில்
பக்தியுளதோ அவனே மோக்ஷமார்க்கத்தில் செல்லத்தக்கவன்
வேறுசித்த முடையோனல்ல. (சு)

ஸ்லோகம்.

ஜவொந்நோஸ்யிரொஜுகொகிஸ்ஸௌஹ்ருவந்நிதஃ ||
செஜ்வாவஹாஸாவதூஸ்யஹ்ருதிருத்ராஷ்டதாரிணஃ |
விம்மிநொய்யுவாஹிஷிதெநெநயாத்ராயிகாரிணஃ || ௩.
ஜடோந் தாபத்ரோமுகோ கிஸ்ஸௌச: கர்மவர்ஜித:
அஜ்ஞோபஹாஸாபக்தாஸ்ய பூதிருத்ராஷ்டதாரிண:
விங்கிகோயஸ்சவாத வேஷ்டிதேநையாத்ராதிகாரிண:

வியாக்யானம்:—ஜட:-மஹாமுடன், அந்த:-குருடன், பதிர்:-
செவிடன், மூக:-ஊமையன், கிஸ்ஸௌச:-ஸ்நானம்முதலிய செளச
மில்லாதவன், கர்மவர்ஜித:- விதிக்கப்பட்ட கர்மானுஷ்டாநங்களில்
லாதவன், அஜ்ஞோபஹாஸாபக்தாச்ச - அநுக்ரஹத்திற்குத் தக்க
முடர்களிடம் கருணையின்றி ஏளனம் செய்வோர் பக்தியில்லாத
வர், பூதிருத்ராஷ்டதாரிண: - விபூதி ருத்ராஷ்டதாரிகளாகிய, விங்
கிந: - சிவசின்னம் தரிப்பவர்களை, யச்ச - எவன், த்வேஷ்டி-துவே
ஷிக்கின்றானோ, தே - இவர்கள், அத்ர - மோக்ஷமார்க்கத்தில்,
அதிகாரிண: ௩ - அதிகாரிகளல்ல.

பொழிப்புரை:—மஹாமுடன், குருடன், செவிடன், ஊமை
யன், ஸ்நானாதி செளசமில்லாதவன் விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களை
அனுஷ்டியாத வ்ராத்தியன் முடர்களிடம் கருணையின்றி ஏளனம்
செய்வோன், பக்தியில்லாதவன், விபூதிருத்திராஷ்டதாரிகளான சிவ
சின்னகாரர்களை துவேஷிப்பவன் ஆகிய இவர்கள் இதனில்
அதிகாரிகளே யல்ல. (௩)

ஸ்லோகம்.

யொநிம்மாஸாவாஸாவதஹ்ருதெஷிநொஷிவ |
விஷ்வாவாஸநெஷுகஜதகொபிஸதெஷிவ || ௪.

அத்தியாயம்]

மூலமும் உரையும்.

第 2/2 页

யோமாங்குடும் பாசுபதம்வ்ரதம்த்வேஸ்டிராதிப
விஷ்ணும்வாஸநமுச்யேத ஜந்மகோடிசுதாபி

வியாக்யானம் :—யி - எவன், மாம் - என்னையாவது, குறும் - தனது குருவையாவது, பாசுபதம் - வ்ரதம் - பாசுபதவ்ருதத்தை யாவது, விஷ்ணும்வா - விஷ்ணுவையாவது, த்வேஷ்டி - துவேஷிக் கின்றோனோ, நராதிப - ஓ அரசனே, ஸி - அவன், ஜம்மகோடி சதை : அபி - ஜம்மகோடி சதங்களாலும், நமஸகேத - முக்தி யடையமாட்டான்.

பொழிப்புரை:—எவன், என்னையாவது தனது குருவையாவது பாசுபதவிரதத்தையாவது விஷ்ணுவையாவது துவேஷிக்கின்றானோ ஓ அரசனே அவன் கல்ப்பேகோடி சதங்களாலும் முக்தியடையான்.

ஸ்ரீலோகம்.

சுடுநககி-ஸுடுதூவிசரிவஜாநவிவஜி-டத் :

ஸ்ரீவத்திவி ஹ்நஸ்ஸஸ்ஸாஸ்ஸெநவரீ-உ)தெ || எ.

அநேக கர்மஸக்தோபி சரிவஜ்ஞானவிவரணித:
சரிவபக்திவிஹீநம்ச ஸமஸாரீநைவ முச்சயதே

லியாக்யானம்:—அநேக கர்மஸத்த: அபி - பல கர்மங்களை
அதஷ்டிக்கின்றவனாயினும், சரிவஜ்ஞான விவர்ஜித: - சிவஜ்ஞான
மில்லாதவனும், சரிவபக்திவிஹீநச்ச - சிவபக்தியில்லாதவனுமான
ஸம்ஸாரீ - ஸம்ஸாரியானவன், நமுச்சயதே ஏவ - முக்தியன்ட
கின்றதில்லை.

பொழிப்புரை:—பற்பல கர்மங்களை யதுஷ்டுக்கின்றவனாயினும் சிவஜ்ஞானமும் சிவபக்தியுமில்லாத ஸம்ஸாரியானவன் முக்தியடைகின்றதே யில்லை.

(௭)

ஸ்ரீலோகம்.

சுலதூர்ஹலுஹெ.மநயெகுவெவழிகுககி -ஹி.

உறுஷி சிவகுமாரவெள்ளை நடுநிலைத் துவியிகாபிணம் : ॥ அ.

ஆலக்தா: பலஸ்கேந்பேதவ வைதிகர்மணி
த்ருஷ்டமாத்ர பலாஸ்தேது நமுக்தாவதிகாரிண:

வியாக்யானம்:—யேது - எவர்கள், பலஸங்கேத - பயனின் விருப்பத்தினால், அவைதிக கர்மணி - அவைதிக (வேதவிரோத) மாகிய கர்மத்தில், ஆஸக்தா: - பிரவர்த்திக்கின்றவர்களை, த்ருஷ்ட மாத்ரபலா: - பிரத்தியக்ஷப்பயன் மாத்திரத்தை யுடையவர்களாகிய, தேது - அவர்களோடுவெனின், முக்தேள-முக்தியினில், அதிகாரிண: - அதிகாரிகளால்.

பொழிப்புரை:—எவர்கள் பயனின் விருப்பத்தினால் வேத விரோதமாகிய கர்பங்களில் செல்லுகின்றனரோ அப்போதே காணப்படுவதாகிய பிரத்தியக்ஷமாத்திரப் பயனையுடையவர்களாகிய அவர்கள் முக்திக்கு அதிகாரிகளல்ல. (அ)

ஸ்ரீலோகம்.

கவிதி-தெய்வாரகாயாஸ்ரீ-செய்யுடைய-பாடல்கள்.

பெரியவரை தாருகஸ்துதலுக்குத் தரிசுநாட்டினான் || சு.

அவிழுந்தேத் வாரகாயாம் ஸ்ரீசைலே புண்டரீககே
தேஹாந்தே,தாரகம் ப்ரஹ்மலபதே மதனுக்ரஹாத்

வியாக்யானம்:—அவிமுக்தே - காசியிலாவது, த்வாரகாயாம் - துவாரகையிலாவது, ஸ்ரீசைலே - ஸ்ரீசைலத்திலாவது, புண்டரீகே - சிதம்பரத்திலாவது, தேஹாஸ்தே-மரித்தால், மதனுக்ரஹாத் - என்னுடைய அதுக்கிரஹத்தினால், தாரகம் ப்ரஹ்ம - தாரகப்ரஹ்மத்தை (மோக்ஷமேதுவாகிய பிரணவப்ரும்மோபதேசத்தை) லபதே - பெறுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—காசியிலாவது துவாரகையிலாவது ஸ்ரீசைலத்திலாவது சிதம்பரத்திலாவது மரிப்பவன் எனது அனுக்ரஹத்தால் தாரகப்ரம்மோபதேசத்தைப் பெறுகின்றான். (கூ)

குறிப்பு:—தாரகம் = ஓம், இது பிரணவம், பிரணவமாவார்
சிவபெருமான் “அகாரம் பரஹ்மாணம்” “உகாரம் விஷ்ணு”
“மகாரம்ருத்ரம்” “ஓங்காரம்ஸர்வேசவரம்” என்னும் நிருவரிற்
மோத்தரதாபிர்யுப விஷத்தால் அழிக. “அத்ரஹி ஜந்தோர்
முமூர்ஷோ” எனும் ஜாபாலோபநிஷத் வாக்க்யத்தால், பிரானேத்
கிரமணகாலத்தில், காசிப்பதியின் கண்ணே மூர்ச்சிதர்களாகியு

அத்தியாயம்] மூலமும் உரையும்.

ந. அருதி

ஸ்வபிரானிகளுக்கும் ஸ்ரீ ருத்ரபகவான் தார்கமாகிய பிரணவத்தை யுபதேசிக்கிறாரென்பதாலு முணர்க.

ஸ்லோகம்.

யஸ்ய ஹஸ்தௌ ஹவாஜௌ உபநிஷந்தௌ வஸுஸ்யதம் ।

விடிநா தவஸுஃ கி-ஃஸுஸ த்ய-ஃஹஸிஸு-ஃதெ ॥ க0.

யஸ்ய ஹஸ்தௌச பாதௌச மநஸ்சைவ ஸுஸம்யதம்

வித்யாதபஸ்ச கீர்த்திஸ்ச ஸதீர்த்தபலமஸ்துதே

விளக்காயானம்:—யஸ்ய - எவனுக்கு, ஹஸ்தௌச - கைகளும், பாதௌச - கால்களும், மநஸ்ச - மனமும் ஸுஸம்யதம் - மிக்க அடக்கங் கொண்டுள்ளனவோ, வித்யா - வித்தையும், தபஸ்ச - தவமும், கீர்த்திஸ்ச - கீர்த்தியும் (ஸாத்விகமாயுள்ளதோ), ஸி - அவன், தீர்த்தபலம் - தீர்த்த பயனை, அஸ்துதே - அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை:—எவனுக்கு கை, கால், மனம் இவை மிக்க அடக்கமுள்ளனவாகவும் வித்தை, தவம், கீர்த்தி இவை ஸாத்விகங்களாகவும் இருக்கின்றனவோ அவனே தீர்த்தபயனை அடைகின்றான். (க0)

நுட்பம்:—பூர்வம் காசிமுதலிய இடங்களில் மரிப்பவனுக்கு மோக்ஷ ஹேதுவாகிய தாரகப்ரஹ்மோபதேசம் செய்யப்படுகின்றதாகச் சொல்லப்பட்டதானது காசிமுதலிய இடங்களில் பாவங்களைச் செய்துக்கொண்டு நியமம் தவறி மரிப்பவனுக்கும் நிகழுமோ எனும் சங்கை நிகழ இந்த சுலோகத்தினால் அவ்வுண்மை உபதேசிக்கப்பட்டது. அதாவது காசிமுதலிய இடங்களிலிருந்து கொண்டு விதிவழி நடப்பவனுக்கு அதோகதிகேய யன்றி வேறில்லை என்பதே இவ்வுண்மையானது.

சுஸந்ஷுஸந்வாஸுஃகாஸுநாஷாஸிம-ஃ ।

கீகடெநஸிஸாகாஸீம-ஃபாஸு-ஃமாரவாஹிநீ ॥

அவர்கள் காசியில் விதிமுறை வழி ஆகார வியவஹாரங்களில் உழன்றுகொண்டு வலிக்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு காசி நரகத்திற்கு சமானமாகவும் கங்கை அக்ஷி பாற்றிற்கு சமானமாயும், ஆகின்றது. என்பது முதலிய வரக்கூடியங்களால் காசிகாண்டம் முதலியவைகளில் உபதேசிக்கப்படுகின்றது. (க0)

ஸ்லோகம்.

விபுலாநாம்பநீதஸ்ய விதிவமுதாஹுத: ।

நாபிவாஹாரபெடி ஹஸ்யபாநிநயநாடிதே ॥ க௧.

விபுலாநாம்பநீதஸ்ய விதிவமுதாஹுத:

நாபிவாஹாரபெடி ஹஸ்யபாநிநயநாடிதே

விபாக்யானம்:—அதுபநீதஸ்ய-உபநயனமாகாதவனான, விபுலாநாம்ப - அந்தணனுக்கு, ஏவம்-பின்வருமாறு, விதி: - விதியென்று, உதாஹுத: - உதகரிக்கப்பட்டது, ப்ரஹ்ம-வேதத்தை, ஸ்வநாநிநயநாடிதே - உபநயன ஸம்ஸ்காரமின்றி, நாபிவாஹாரபெடி - சொல்லக்கூடாது.

பொழிப்புரை:—உபநயனம் பெறுத அந்தணனுக்குப் பின்வருமாறு விதியாம். வேதத்தை உபநயன ஸம்ஸ்காரம் பெறாமல் சொல்லக்கூடாது.

ஸ்லோகம்.

ஸஸ-ஓடி, ணஸிஷாவடிவடிஷ்டெநஜாயதே ।

நாபிஸாஸிஷ-ஓடி, நய்யாநெஸவ-ஓடிவாயிகாரிண: ॥ க௨.

ஸஸ-ஓத்ரேணஸஸ்தாவத் யாவத்வேதேநஜாயதே

நாமஸங்கீர்த்தநே த்யானேஸர்வ ஏவாதிகாரிண:

விபாக்யானம்:—எவன், யாவத்-எதுவரையில், வேதாத் - வேதத்தால் (உபநயனச் சடங்கால்), ந ஜாயதே - பிறக்கின்றதில்லையோ (ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்டவனாகவில்லையோ) தாவத்-அதுவரையில், ஸ: - அவன், ஸ-ஓத்ரேண - சூத்திரானே, ஸம: - ஸமையுள்ளவன், நாமஸங்கீர்த்தநே - நாமோச்சாரணத்திலும், த்யானே - தியானத்திலும், ஸர்வே ஏவ - எல்லோருமே, அதிகாரிண: - அதிகாரிகளாகின்றனர்.

பொழிப்புரை:—எவன் எதுவரையில் உபநயன ஸம்ஸ்காரம் பெறவில்லையோ அதுவரையில் சூத்திரனுக்கு சிகரம். நாமோச்சாரணத்திலும் தியானத்திலும் எல்லோருமே அதிகாரிகள். (க௨)

ஸ்லோகம்.

ஸம்ஸாராநுபுஷ்யெதஜ்ஞஃஸிவதாதாநுபுஷ்யநாக
யபாநாந் தவொவொபுயநபாநுபுஷ்யாநாந் ।

ஸஹஸ்ராஸந்தாநாஹந்திஸிவதாதாநுபுஷ்யநாகநிஃ ॥ ௧௩.

ஸம்ஸாராநுபுஷ்யே ஜந்து: சிவதாதாத்மயபாவநாத்
யதாதானந்தபோ வேதாத்யயநம்சார்யகர்மவா
ஸஹஸ்ராஸுந்து நார்ஹந்திஸர்வதாத்யநகர்மண:

வியாக்யானம்:—ஜந்து: - ஜீவன், சிவதாதாத்மயபாவநாத் -
சிவனோடு தாதானமியத்தியானத்தினால், ஸம்ஸாராத்-ஸம்ஸாரத்தி
னின்றும, முச்யதே - முக்தியடைகின்றான், யதாதானம் - விதிப்
படியுள்ள தானம், தப: - தவம், வேதாத்யயநம்ச - வேதாத்மிய
யனமும, அந்யசர்மவா - மற்றுமுள்ள புண்ணிய கர்மமும், ஸாவ
தா - எப்போதும், த்யானகர்மண: தியானித்தலெனும் கர்மா
வுக்கு, ஸஹஸ்ராம்ஸந்து - ஆயிரத்திலேயும் அம்சத்திற்கும், ந அர்
ஹந்தி - அர்ஹமா தக்கதா என்றறிக.

பொழிப்புரை:—ஜீவன் சிவதாதாத்மிய பாவணியால் ஸம்ஸா
ரத்தினின்றும் முக்தனாகின்றான். விதிப்படியாகிய தானம் தவம்
வேதாத்யயனமும் மற்றுமுள்ள புண்ணியங்களும் தியானத்தின்
ஆயிரத்தில் ஓர பங்குக்கும் நிகராகா. (௧௩)

ஸ்லோகம்

ஜாதிராஸுரீஸமாநிஷெஸங்காலயாவிவா ।

சூஸநாதீநிகரிபாணியூநாநாவெக்யதேவதீ ॥ ௧௪.

ஜாதிராசுரமமங்காநி தேசம்காலமதாபிவா

சூஸநாதீநி கர்மாணி த்யானம் நாபேக்யதே க்வசித்

வியாக்யானம்:—த்யானம்-தியானமானது, ஜாதம்-ஜாதியை
யாவது, சூசரமம்-பரம்மசரியம் முதலிய சூசரமத்தையாவது, அங்
காநி - யமநியமாதி அங்கங்களையாவது, தேசம் - இடத்தையா
வது, அதகாலம் அபிவா - காலத்தையாவது, சூஸநாதீநி - சூஸநம்,
முதலியனவாகிய, கர்மாணி - கர்மங்களையாவது, க்வசித் - இது
போதும், ந அபேக்யதே - அபேகிக்கின்றதில்லை.

பொழிப்புரை :—தியானமானது ஜாதி, ஆசிராமம், அங்கங்கள், தேசம், காலம், ஆஸ்தம் முதலிய கர்மங்கள் இவை முதலியவைகளில் எதனையும் ஒருபோதும் கோருகின்றதில்லை அதாவது தியானத்திற்கு இவைகளுள் யாதேனும் வேண்டுமெனும் நியமமில்லை என்றறிதக. (கசு)

ஸ்ரீலாகம்

மதுநிரஷ்நுஜநாவிசயாநெநாவாநுகழ்-ணி.

வாதகெநாவிய-தொவாய்நாடெவவிழைந்த || கடு.

கச்சந்திஷ்டந்சரந்வாபி ஸயானோவார்யகர்மணி

பாதகேநாபியுத்தோவா த்யாநாதேவஸி ஸ்ச்யதே.

வியாக்யானம்:—கச்சந் - நடக்கின்றவனாயினும், திஷ்டந் - நிற்
கின்றவனாயினும், சரந்வாபி-திரிந்துகொண்டிருக்கின்றவனாயினும்,
சயாந்வா - படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றவனாயினும், அந்யகர்மணி-
வேறு காரியத்தினில் செல்லுகின்றவனாயினும், பாதகேந அபி -
பாதகமாகிய செயலோடு, யுத்த:வா - கூடியவனாயினும், த்யான
தேவ - தியானத்திலேயே, முச்சயதே - முக்தகுகின்றனன்.

பொழிப்புரை:—நடக்கின்றவனாயினும், நிற்கின்றவனாயினும், திரிகின்றவனாயினும், படுத்துக்கொண்டிருக்கின்றவனாயினும், வேறு காரியத்தைச் செய்கின்றவனாயினும் தியானத்தாலேயே முத்தியடைகிறான்.

ஸ்ரீலோகம்.

நெஹானிகூடநாயொலிபு துவாயொநவிடிதெ.

ஹனுமேஸ்வரயஜி-ஸ்வாநாதாயநம: || கசு.

நேஹாபிக்ரமநாசோஸ்தி ப்ரத்யவாயோநஸ்த்யதே

ஸ்வல்பமப்யஸ்யதர்மஸ்யத்ராயதேமஹேதாபயாத்

கீயாக்யானம்:—இஹ - இந்தத் தியானத்தினில், அபிக்ரம
நாஸ - ஆரம்பநாசம், (இடைபூறு) நாஸ்தி - இல்லை, ப்ரத்யவாய: -
பிரத்தியவாய, (அநாத்) நஸ்த்யதே - இல்லை, அஸ்ய - இந்த,
தர்மஸ்ய - தர்மத்தினது, ஸ்வல்பம் அபி - அற்பமும், மஹத: -
பெரிய, பயாத் - பயத்தினின்றும், த்ராயதே - ரக்ஷிக்கின்றது.

அத்தியாயம்].

மூலமும் உரையும்.

15.0/50

பொழிப்புரை. — இத்தியானத்திற்கு இடைபூறு யாதும் நிகழாதலில்லை (மாறுபட்டால்) பிரத்தியவாயமுமில்லை இது ஸ்வல்பமாய் அனுஷ்டிக்கப்பட்டனும் அதனால் நிகழும் தர்மமானது பெரிய பயத்தினின்றும் ரகிக்கின்றது. (கன)

ஸ்ரீலோகம்.

சூழ்நெயர்வாஹ்யெஸோகேக்ஷுதவார்ஜிநாஜயம்.

வ்யாஜெநாஸிஸ்டரெநத-³ஸ்யபாதிவரபாஹதிம் || க௭.

ஆர்ச்சர்யே வாபயேஸோகி க்ஷுதேவராமமநாமய:

வ்யாஜேநரபிஸ்மரேந்மர்த்யஃஸ்யாதிபரமாம்கதம்

வியாக்யானம் :—ஆஸ்சர்யே - அற்புதமாகிய செய்கை நிகழும்போதாவது, பரமேஸ்வர - பரம நிகழும்போதாவது, சோகே - சோகம் (துக்கம்) நிகழும்போதாவது, ஸுதேவா - தும்மல் நிகழும்போதாவது, மம - எனது, நாம - பெயரை, யஃ - எவன், வ்யாஜேந அபி - வியாஜத்தினாலாவது, ஸ்மரேத் - ஸ்மரிப்பாரோ (எண்ணுவாரோ), மஃமர்த்யஃ - அம்மனிதன், பரமாம் - உத்தமமாகிய, கதிம் - பதத்தை, யாதி - அடைகின்றான்,

பொழிப்புரை :— ஆர்ச்சாயம், பயம், சோகம், இவை நிகழும் போதாவது தும்மல் நிகழும்போதாவது வியாஜத்தினாலாவது எவன் எனது நாமத்தை ஸ்மரிக்கின்றானோ அவன் பரமகதியை யடைகின்றான். (கௌ.)

ஸ்ரீலோகம்.

3 ஹாவாஹெவரவிஸ்யுஷெரெஹாஹெயஸ்யுஷிர்ஹெரெக
வஹாஹெரெவாஹெயஸ்யுஷெரெஹாஹெயஸ்யுஷிர்ஹெரெக || • கடி.

மஹாபாபைரபிஸ்ப்ருஷ்டோதேஹாந்தேயஸ்துமாம்ஸ்மரேத்
பஞ்சாக்ஷரீமீவோச்சரதி ஸமுக்தோநாத்ர ஸம்ஸய?

வியாக்யானம் :—மஹாபாபை - மஹாபாபங்களினால், ஸ்ப்
ருஷ்டஃ அபி - பற்றப்பட்டவனானும், யஃ - எவன், தேஹாந்தே-
சரீரார்த (மரணகால)த்தில், மாம் - என்னை, ஸ்மரேத் - ஸ்மரிப்
பானோ, பஞ்சாக்ஷரீம்வா - பஞ்சாக்ஷரத்தையாவது, உச்சரதி -
உச்சரிக்கின்றானோ, ஸஃ-அவன், முக்தஃ-முக்தனாகின்றான், அத்ர-
இதனில், ஸம்ஸயஃ - சம்சயம், ந - இல்லை,

இய

பொழிப்புரை:—மஹாபாவங்களினால் பற்றப்பட்டவனாகிய நான் எவன் மரணகாலத்தில் என்னை ஸ்மரிப்பானோ அல்லது பஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரிப்பானோ அவன் முக்தனாகின்றான் இதில் ஸக்தேகமின்மை.

(கடி)

ஸ்ரீலோகம்.

[illegible]

தவறுகின்றது. தவறுகின்றது. தவறுகின்றது. தவறுகின்றது. தவறுகின்றது.

விஸ்வம் சரிவமயம் யஸ்து பஸ்யந்நாத்மாநமாத்மநா

தஸ்யகேஷத்ரேஷு தீர்த்தேஷு கீம்கார்யம்வாந்யகர்மஸு

வியாக்யானம் :—யஃ - எவன், ஆத்மநாம் - தன்னையும், விஸ்வம் - ஸகலத்தையும், சரிவமயம் - சிவஸ்வரூபமாக, ஆத்மநா - புத்தியினால், பஸ்யந் - காண்கின்றாலே, தஸ்ய - அவனுக்கு, க்ஷேத்ரேஷு - புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களிலாவது, தீர்த்தேஷு - தீர்த்தங்களிலாவது, அந்யகர்மஸு-வேறு கர்மங்களிலாவது, கார்யம் - செய்யவேண்டியது, கிம் - யாதுளது?

மோழிப்புரை :— எவன் தன்னையும் ஸகலத்தையும் சிவஸ்வரூபமாக அறிவினால் காண்கின்றானோ அவனுக்கு கேட்கிறாங்களிலாவது திர்த்தங்களிலாவது வேறு கர்மங்களிலாவது செய்யவேண்டியது யாதானது ? (கக)

(கக)

ஸ்ரீலோகம்.

ஸுவெ-கணவ-கடாகாய-கல-கு-கிர-படி-பாஷ்டாரணம்

யுக்தோநாவ) யுக்தோஸிவஹதிஃவ்யதா ॥ உய.

ஸர்வேணஸர்வதாகார்யம்பூதிருத்ராஷ்டதாரணம்

யுத்தேநாப்யயுத்தேந ஸிவபக்தி மபிப்ஸதா

வினாக்களம்:—யுத்தேந-கர்மாதுஷ்டான முடைபோனாயி
னும், அயுத்தேந-கர்மாதுஷ்டான மிராதிருக்கின்றவனுயினும், சரிவ
புகழிம்-சிவபக்தியை, அபிப்பசைதா-விரும்புகின்றவனாகிய, ஸர்வேண
வனாகியனும், ஸர்வதே-எப்போதும், பூதிருத்தாசூதாரணம்-விழுதி
ருத்திராசூதங்களைத் தரித்தல், கார்யம் - செய்யவேண்டியது.

பொழிப்புரை:—ஸ்ரீவபக்தியை விரும்புவோனாயின் கர்மா னுஷ்டானத்தோடிருக்கின்றவனாயினும் அங்ஙன மிராகவனாயினும் அவனால் விபூதிருத்திராக்ஷங்களை அவசியம் தரிக்கவேண்டியது.

ஸ்லோகம்.

கய-ஹஸ்யஸாரய-தொரா-ஹ்ராக்ஷா-த்யூஷ்ய-யாரயெசு ।

மஹாபாபைரபிஸ்ப்ருஷ்டோ முச்யதே நாத்ரஸம்ஸய: ॥

நர்யபஸ்மஸமாயுத்தோ ருத்ராக்ஷர்யஸ்துதாரயேத்

மஹாபாபைர பிஸ்ப்ருஷ்டோ முச்யதே நாத்ரஸம்ஸய:

வியாக்யானம்:—ய: - எவன், நர்யபஸ்மஸமாயுத்த: - அக்நி ஹோத்திரபஸ்மாவை (விபூதியை) அணிந்துகொண்டவனாய், ருத்ராக்ஷர் - ருத்திராக்ஷங்களை, தாரயேத் - தரிப்பானே, மஹாபாபை: - மஹாபாபங்களினால், ஸ்ப்ருஷ்ட: - ஸ்பரிசிக்கப்பட்டவனாயிருக்கினும் அவன், முச்யதே-அவைகளினின்றும், விடுபடுகின்றான், அத்ர - இதனில், ஸம்சய - சம்சயம், ந - இல்லை.

பொழிப்புரை:—எவன் அக்நிஹோத்திர விபூதியை அணிதின் வனாய் ருத்திராக்ஷங்களைத் தரித்துக்கொள்ளுகின்றானே அவன் பாபங்களைச் செய்திருந்தவனாயினும் அவைகளினின்று விடுபடுகின்றான். இதனில் ஸம்சயமில்லை. (௨௧)

ஸ்லோகம்.

சுந்ராகிடுஸவகஸி-காணிகரோத-நகரோத-வா ।

ஸ்ரீவநாஜவெடிஷ்ய-வஸவ-ஹ்ராக்ஷ-தெ-த-வஸ: ॥ ௨௨.

அர்பாநிசைவ கர்மாணிகரோது நகரோதுவா

சிவநாம ஜபேத்யஸ்து ஸர்வதாமுச்யதேதுஸ:

வியாக்யானம்:—அர்பாநி - ஏனையவைகளான, சைவகர்மாணி - சைவாசாரங்களை, கரோது - செய்யட்டும், (அல்லது) நகரோது - செய்யாமலிருக்கட்டும், ய: - எவன், சிவநாமத - சிவநாமாவையே, ஸர்வதா - எப்போதும், ஜபேத் - ஜபிப்பானே, யஸ்து - அவனே, முச்யதே - முக்தனாகின்றான்.

பொழிப்புரை:—எனையசைவாசாரங்களைச் செய்தாலும்செய்யாவிடினும் சிவநாமாவையே எவன் எப்போதும் ஜபிப்பானோ அவன் முக்தனாகின்றான். (உஉ)

ஸ்ரீலோகம்.

சுத்காடு த-ரா ஸ்டிராக்டா நில-குதியாரயெத-யம் ।

உமாவாபொவவாவெளவெவாவிஸுதுஷா நாராயணம் ।

தஞ்ஜனம் நாவஸவ-புழிவவ-பாயகிண்காரம் || ௨௩.

அந்தகாலேது ருத்ராஷ்டர் விபூதிம்தாரயேததுய.

மஹாபாபோபபாபெளகை ரபிஸ்ப்ருஷ்டோநராதம?

தம்ஜநம்நோபஸர்ப்பந்தி ஸர்வதா யமகிங்கரா:

வியாக்யானம் :—அந்த காலைத் - கடைசி காலத்திலே,
யஃ - ஏவன், நராதமஃ - நராதமன், நுத்ராஷ்டார் - நுத்திரா
ஷ்டங்களையும், விபூதிம - விபூதியையும், தாரயேத் - தரிப்பானே,
மஹாபாபோபபாபௌகைஃ அபி - மஹாபாபங்கள் உபபாபங்
கள் இவைகளின் ராசிகளாலும், ஸ்ருஷ்டஃ அபி - பரிசுக்கப்பட்ட
வனாயினும், தம் ஐநம்-அந்த மனிதனை, யமகிங்கராஃ-யமகிங்கர்,
ஸர்வதா-எவ்வாற்றாலும், ந உபஸர்ப்பந்தி - அணுகுகின்றதிலை.

பொழிப்புரை:—எந்த நராதமன் அந்த காலத்தில் விபூதிருத்
ராக்கூங்களைத் தரிக்கின்றனா மஹாபாப உபபாபாசிகள் எல்லா
சிக்கப்பட்டவனானும் அம்மனிதனை எவ்வாற்றாலும் மமகிங்கர
கள் அணுகுகின்றதில்லை. (உக)

ஸ்ரீலோகம்.

ബിരുദ-ഉയർച്ചാധാരം സർവ്വ-പരിപാടി.

சுகாகாடுதகஜெநஃஸதஞாதி,யதெநாஃ || உச.

பில்வமூலம்ருதாயஸ்து 'சரீரமுபலிம்பதி

அந்தகாலேந்தகஜனை: ஸதூரிக்ரியதேநா:

வியாக்யானம்:—ய:—எவன், சரீரம்-சரீரத்தை, அந்தகாலேத் - கடைசிகாலத்தில், பிவ்மூலம்ருதா - பிவ்விரூட்சத்தின் அடியிலுள்ள மண்ணால், உபஸிம்பதி-பூதிக்கின்றனோ, ஸ:நர: - அந்த மனிதன், அந்தகஜ்ஜை: - யமதூதர்களால், தூரிக்யதே - தூரத்தில் ஒதுக்கப்படுகிறான்.

அத்தியாயம்]

மூலமும் உரையும்.

2000

பொழிப்புரை:—எவன் அந்தக்காலத்தில் பில்வமூல மண்ணைச் சீரத்தில் பூசிக்கொள்ளுகின்றானோ அம்மனிதன் யமனாதரங்கனால் தூரத்திலேயே தவிர்க்கப்படுகின்றான். (உச)

ஸ்ரீராம உவாச—ஸ்ரீராமர் சோன்றார்.

ஸ்ரீலோகம்

ஊழலுந் தீயுந் தவிர்த்து வாழ்வ ஸீதலி.

சுடி-புவிக்கு ஜாஸாவ த-டு கஹ தீவிவா || ௨௫.

பகவத்பூஜிதஃபுத்ர குத்ரவாத்வம் ப்ரஸீதவீ
தத்ப்ரஹிமமஜிஜ்ஞாஸா வர்ததேதமஹதீவிபேர

வியாக்யானம்:—பகவன் - ஓ பகவனே, த்வம், நீர் - குத்ரா - எங்கு, ஸூஜிதஃ - ஸூஜிக்கப்படுகின்றீர், குத்ரவா - எதனிடம், ப்ரவீ - தவீ - ப்ரஸன்னராகின்றீரோ, தது - அதனை, ப்ரஹி - சொல் - வும், விபோ - ஓ இறைவனே, மம - எனக்கு, ஜிஜ்ஞாஸா - அறி - வதில் விருப்பம், மஹதி - மிகவும், வர்ததே - இருக்கின்றது.

பொழிப்புரை:—ஒ பகவனே, தேவரீர் எதனிடம் பூஜிக்கப்படுகின்றீரோ எதனிடம் அனுகூலமிக்கின்றீரோ அதனைத் தெரிந்து கொள்வதில் எனக்கு மிகவும் விருப்பமுள்ளது. ஆதலின் சொல்லுங்கள். (உரு)

ஸ்ரீபகவான் உவாச—ஸ்ரீபகவான் சொன்னார்.

ஸ்ரீலோகம்.

ஜெடா வாமொகியெ நாவி ஹலுநா உதெ நப்வா ।

லிகதா லிஹாஸ-ணாவாஷாணெ நாவிநிதி-தா ||

மொஹமதுவாயாஜெண்காண்டுவல-காவிதெனெஃ.

தாழ்-ரொளபுல-வெண-வ-ரா-தெ-ந-நா-வெ-யெ

சரஸ்வதி ||

சுயவாவாரஜெநெவகவ-ஞ்ஞெண-சுயவாக்ய-தா.

உபகிராஸிவலிம்மவாடிவெவொகெக்கூதந்தபதம் ||

தஞ்சாவூர் ஜெயபெருமாள் அம்பலம் கொடிமுனை தாரம் உக.

மருதாவாகோமயேநாபி பஸ்மநாசந்தநேநவா

விநதாபி: தாருணவா பாஷானேநாபிசிர்மிதா

லோஹேநவாதரங்கேண காமஸ்யகர்பாபித்தனை:

தாமரரௌப்ய ஸுவர்ணர்வா ரத்னீர்நாநாவிதைரபி

அதவாபாரதே நைவகர்பூரேணுதவாக்ருதா

ப்ரதிமாசிவலிங்கம் வாத்ருவைரேதைக்ருதம் தயது

தத்ரமாம்பூஜயேத்தேஷு பலம்கோடி குணேத்தரம்

லியாக்யானம்:—மருதாவா - மண்ணுலாவது, கோமயே
நாபி - பசுவின் சாணத்தினுலாவது, பஸ்மநா - விபூதியினுலாவது,
சந்தநேநவா - சந்தனத்தினுலாவது, விநதாபி: - மணலினுலா
வது, தாருணவா - சடையினுலாவது, பாஷானேன - சிலையினு
லாவது, நிர்மிதா - செய்யப்பட்டதாயினும், (அல்லது) லோஹே
னவா - இரும்பினுலாவது, ரங்கேண - ஈயத்தினுலாவது, காமஸி
யக்கர்பாபித்தனை: - வெங்கலம், துத்திநாகம், பித்தளை, இவைகளி
னுலாவது, தாமரரௌப்ய ஸுவர்ணர்வே - செம்பு, வெள்ளி,
பொன் இவைகளினுலாவது, நாநாவிதை: - பற்பல வாறாயுள்ள,
ரத்னை: - ரத்நங்களினுலாவது, அதவா - அல்லது, பாரதேநைவ -
பாதாஸத்தினுலாவது, கர்பூரேண - கர்ப்பூரத்தினுலாவது, க்ருத -
செய்யப்பட்ட, ப்ரதிமா - பரதிமையாவது, ஏதை: தாவைக்
ருதம் - இப்பொருள்களினால் செய்யப்பட்ட, லிங்கம்வா - லிங்க
மானது எத் - யாதொன்று உளதோ, தத்ர - அதனில், த்வாம் -
என்னை, பூஜயேத் - பூஜிக்கவேண்டும், தேஷு - அவைகளின் மூல
மாய், பலம் - நிகழும் பயனுனது, கோடி குண உத்தரம் - கோடி
பங்கு அதிகமாம்.

பொழிப்புரை:—மண், பசுவின் சாணம், விபூதி, சந்தனம்,
மணல், சடை, சிலை இவைகளினுலாவது இரும்பு, ஈயம், வெங்
கலம், துத்திநாகம், பித்தளை, செம்பு, வெள்ளி, பொன் பலவித
மாயுள்ள ரத்நங்கள், பாதாஸம், கர்ப்பூரம் இவைகளினுலாவது
செய்யப்பட்ட ப்ரதிமையாகிய லிங்கம் யாதொன்று உளதோ அத
னில் என்னை பூஜிக்கவேண்டும், அதனால் உண்டாகும் பயன் உத்த
ரோத்தரம் கோடிபங்கு அதிகம்.

ஸ்ரீலோகம்.

பிழார-காஸ்ய)வொஹெஸுவாஷாணெ நாவி திசு-தா ।

மு. வி. னா. ப. சி. ரா. காய-பா. சி. வ. ப. சி. டி. டி. தா.

சுயம்ஸி யங்குமயசிம்பை நூநாவொகிடுதெகூ ரிசு||

மருத்தாருகாம்ஸ்யலோஹச்சபாஷாணேநாபுரிர்மிதா

க்ருஹிணுப்ரதிமாகார்யாசிவம் சச்வத்அபிப்ஸதா

ஆயுனியம்குலம்தர்மம் புத்ராநாப்நோதிதைதிக்ரமாத்

• வியாக்யானம்:—சிவம் - ஷேமத்தை, ஈசுவது - அடிக்கடி, அபிப்ஸதா - மிகவும் விருப்புலோனாகிய, க்ருஹிண - கிருஹஸ்தனல் (இல்லறத்தோனல்), ம்ருத்தாருகாம் ஸ்லோஹைச்ச - மண், சடை, வெங்கலம், இரும்பு இவைகளாலும் பாஷாணேந - சிலையினல், கிரிமிதா - செய்யப்பட்டதாகிய, ப்ரதிரா-ப்ரதிமையானது, கராயா - ஸூஜிக்கத்தக்கது, தைஃ - அவைகளினல், க்ரமாத் - முறையே, ஆயுஃ - ஆயுளையும், ஸ்ரியம் - செல்வத்தையும், குலம் - குலத்தையும், தர்மம் - தர்மத்தையும், புத்ரான் - புத்திரர்களையும், ஆப்நோதி - அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை:—அடிக்கடி சுபததை விரும்பும் இல்லறத்
தோன், மண்ணினாலாவது, சடையினாலாவது, வெண்கலத்தாலாவது,
இருமபினாலாவது, சிலையினாலாவது, நிரமிக்கப்பட்டப் பரதி
மையை பூஜிக்கவேண்டும். அங்ஙனம் பூஜிப்பாராயின் முறையே
ஆயுள், செலவம், குலம், தர்மம், புதல்வர் இவைகளை அடை
கின்றான். (18க)

(五)

ஸ்ரீலோகம்.

ஸிவபூசுத தயெவாபொஜாவ-ஓஜயகெநாஃ.

வாராஸ்திரியம் ஹவ்யாவாஸ்திரியோகேஹீயதே ॥ ௩௨.

பில்வவ்ருஷேதத்பலேவா யோடாம்பூஜயதேநர:

பராமுனியம் இஹப்ராப்ய மமலோகேப ஹீயதே

வியாக்யானம்:—பில்வங்குடே சுத - பில்வ லிருந்துத்திலாவது, தத்பிலேவா - அதன் கனியிலாவது, மாம் - என்னை, யஃ - எந்த, நஃ - மனிதன், பூஜயதே - பூஜிக்கின்றானோ, (அவன்) இஹ -

இங்கு, பராமுத்தியம் - அபாரமான செல்வத்தை, பரம்ப - பெற்று, மமலோகே - (இறுதியில்) எனது உலகில், மஹீயதே - விளங்குகின்றான்.

பொழிப்புரை:— எந்தமனிதன் பில்வ கிருஷ்ணதிலாவது, அதன் கனியிலாவது என்னை பூஜிக்கின்றானோ அவன் இம்மையில் மிக்கச் செல்வமுடையோனான யிருந்து, மறுமையில் என்னுலகிலேயே விளங்குவான். (நூ.)

(原2)

ஸ்ரீலோகம்.

விலுவுகூலஸிஸ் துயொகூரூநியி நாஜபெசு.

வனகெநதிவெவெநவததாரசுரணஹவெசு || ந.ந.

பில்வயிரு கூடும்ஸமாச் சித்யயோமந்த்ராங்விதிநாஜபேத்
வகேனதிவஸேநைவ தத்புரச்சரணம்பவேத்

வியாக்யானம்:—ய: - எவன், பில்வநிருத்தம் - பில்வமரத் தடியை, ஸமாச்ருத்ய - அடைந்து, மந்த்ரான் - மந்திரங்களை, விதிகா-விதிப்படி, ஜபேத் ஜபிப்பானே, ஏகேன - ஒரு, திவஸேன - ஒரு தினத்தினாலேயே, தத்புரச்சாரணம் - அந்த மந்திரத்தின் புரஸ் சாரணம் (வீத்திஸமயத்தில் செய்யுங்கியை) பவேத் - செய்யப் பட்டதாகும்.

பொழிப்புரை :—எவன் பில்வவிருகத்தின் அடியில் உட்
கார்ந்து மந்திரங்களை விதிப்படி செப்பிப்பாடுன அவன் ஒரே தினத்
தில் அம்மந்திரத்திற்கு புரஸ்சரணஞ் செய்யத்தகும. (௩௩)

ஸ்வேர்கூட.

பலு-ஸிவனெறிதற்கு-ஈங்கு-காவலெனாஃ.

வாவெ ஷிஞ்ராவ் ஷிஜி திஜவோடு குணகெவலம்.

வவந்தாமெருநீதீனெயிலுரி-குறெயிலுவாருயெய.

சுழிவொடுத் தொழுவவறு ஸாந்தியள ஹஜெயெய்யர் ||

தெவாலுவிவங்குவதிடாநவாயகாராகுலாஃ 1

கந்தவஸுதிவாவாநிஸிவஸாயுஜ்யேபுஷதி ||

假借，

**பண்டிதர் பிள்ளைவேலுநாதையார் குடிமகனாகத் தவறாதவர்களைப் பற்றி
சான்றேற்படி: பரந்தோர் பரிசுறுதல் இயல்பாகத் தோன்றலாம்**

பர்வதாஞ்ரே நதீதீரே பில்வமூலேஸரிவாலயே
 அக்ரிஹோத்ரே கேஸவஸ்ய ஸந்ரிதௌசஜபேத்துய:
 நைவாஸ்ய விக்ரம் குர்வந்தி தானவாயக்ஷராக்ஷஸா:
 தம்நஸ்ப்ரசந்திபாபாநி சிவஸாயுஜ்யம்ருச்சதி

வியாக்யானம் :—ய: - எந்த, நர: - மனிதன், பில்வவநேது - பில்வவனத்திலேயே, குமம் - ஆச்ரமத்தை, க்ருத்வா - அமைத்துக் கொண்டு, நித்யம் - எப்போதும், வஸேத் - வலிப்பானே, (அவனுக்கு) ஸர்வே மந்த்ரா: - ஸகலமந்திரங்களும், கேவலம் ஜபமாத்ரேண - கேவலம் ஜபத்தினாலேயே, ப்ரவீர்த்தயந்தி - விரித்தி ஆகின்றன, பர்வதாஞ்ரே - மலையின் சிகரத்திலாவது, நதீதீரே - நதிக்கரையிலாவது, பில்வமூலே-பில்வவிருகூத்தி னடியிலாவது, ஸரிவாலயே - ஸரிவாலயத்திலாவது, அக்ரிஹோத்ரே - அக்ரிஹோத்ர சாலையிலாவது, கேஸவஸ்ய - கேஸவனது (விஷ்ணுவின்து) ஸந்ரிதௌ - ஸந்ரிதியிலாவது, ய: - எவன், ஜபேத் - ஜபஞ்செய்வானே, அஸ்ய-அம்மனிதனுக்கு, தானவா: - அசுரர்களும், யக்ஷராக்ஷஸா: - யக்ஷராக்ஷஸர்களும், விக்ரம் - இடையூறு, நவகுர்வந்தி - செய்யவேமாட்டார்கள், தம் - அவனை, பாபாநி - பாபங்கள், நஸ்ப்ரசந்தி - ஸ்பரிசிக்கின்றனவல்ல, சிவஸாயுஜ்யம் - சிவஸாயுஜ்யத்தை, (அவன்) ருச்சதி - அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை :—எந்தமனிதன் பில்வவனத்திலேயே ஆச்ரமத்தை அமைத்துக்கொண்டு எப்போதும் வலிப்பானே அவனுக்கு ஸகல மந்த்ரங்களும் கேவலம் ஜபத்தினாலேயே விரித்தி ஆகின்றன. மலையின் சிகரத்திலாவது, நதிக்கரையிலாவது, பில்வவிருகூத்தினடியிலாவது, ஸரிவாலயத்திலாவது, அக்ரிஹோத்ர சாலையிலாவது, விஷ்ணுவின்து ஸந்ரிதியிலாவது எவன் ஜபம் செய்வானே அம்மனிதனுக்கு அசுரர்களும் யக்ஷராக்ஷஸர்களும் இடையூறை செய்யவே மாட்டார்கள். அவனை பாபங்கள் ஸ்பரிசிக்கின்றன வல்ல அவன் சிவஸாயுஜ்யத்தை அடைகின்றான். (௩௬)

ஸ்லோகம்.

ஸுஸீரெவாஜெவெஹ்நாஸவாயாவாகாஸவனவவா ।
 மிரொளலா தநிவாயொலாஂவ-ஞ்ஜெபெ த்யுதெதாந்ர: ॥

ஸக்தித்வம்விரோதாதிவிரோதஞ்ஞாராயவா ।

சூதவ-ஞ்ஜாலஸிா நாலுவிவ-ஞ்ஜாஸவ-க-மொடிஹா || ௩௮.

ஸ்தண்டிலேவா ஜிலே வற்றெளவாயாவாகாஸெவவா

கிரௌஸ்வாத்மரி வாயோமாம்புஜயேத்ப்ரயதோகர:

ஸக்ருத்ஸ்தம்பலமாப்நோதி லவமாத்ரேணராகவா

ஆத்மபூஜாஸமாநாஸ்தி பூஜா ரகு குலேத்வஹா

வியாக்யானம்:—ஸ்தண்டிலேவா - பூமியிலாவது, ஜலே - ஜலத்திலாவது, வஹ்நெளவா - அக்ஷியிலாவது, வாயெள - வாயுயிலாவது, ஆகாசேவா - ஆகாசத்திலாவது, கிரௌ - மலையிலாவது, ஸ்வாத்மநிவ - தனது இருதய கமலத்திலாவது, ய: - எந்த, நர:- மனிதன், ப்ரயத: - நியமத்தை யுடையவனுக்கொண்டு, மாம் - என்னை, பூஜயேத் - பூஜிப்பானோ, ராகவா - ஓ ராகவனே, ஸ: - அவன், லவமாத்ரோண - ஸ்வல்ப பூஜையினாலும், க்ருத்ஸ்னம் பலம் - ஸகல பலத்தையும், ஆப்நோதி-அடைகின்றான், ரகு குலோத்வஹா - ஓ ரகு குலச் சேஷ்டா, ஆத்ம பூஜாஸமா - தன்னிருதய கமலத்தில் இறைவனைக் குறித்துச் செய்யும் பூஜைக்கு, ஸமா - நிகராகிய, பூஜா - பூஜையானது, நாஸ்தி - இல்லை.

பொழிப்புரை :—பூமியிலாவது, ஜலத்திலாவது, அக்சியிலாவது, வாயுமீலாவது, ஆகாசத்திலாவது, மலையிலாவது, தனது இருதய கமலத்திலாவது எந்த மனிதன் நியமத்தை யுடையவனாய்க் கொண்டு என்னைப் பூஜிப்பானோ ஓ ராகவா அவன் ஸ்வல்ப பூஜையினாலும் ஸகல பலத்தையும் அடைகின்றான். ஓ ராகுல ஸ்ரேஷ்டா தன்னிருதய கமலத்தில் இறைவனைக் குறித்துச்செய்யும் பூஜைக்கு நிகராகிய பூஜையில்லை.

(௩௮)

ஸ்ரீலோகம்.

சிதம்பரம் ஜெயங்கொண்டம் கி. பி. 1900

வாவ-தாரி நவாபு திந-வடி: கம்ஸாஸந ॥ ௩௯.

மதஸாயுஜ்ய மவாப்நோதி சண்டாலோப்யாத்ம பூஜயா

ஸ்ரீவர்க்காமாந் சுவாப்னோதமநுஷ்ய:கம்பலாஸனே

வியாக்யானம்:—சண்டாளன் அபி - புலையனாயினும், சூதம்
புஜயா - இருதய கமலத்தில் என்னைப் பூஜித்தலால், மத்ஸாயஜ்

அத்தியாயம்]

மூலமும் உரையும்.

五五五

யம் - எனது ஸாயுஜ்யத்தை, அவாப்நோதி - அடைகின்றான், கம்ப
லாஸநே - கம்பலாஸனத்தி லிருந்துகொண்டு மந்த்ரத்தை செ
பிக்கும், மனுஷ்யஃ - மனிதன், ஸர்வான் - ஸகல, காமான் - கோ
ரிக்கைகளையும், அவாப்நோதி நிறைவேறப் பெறுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—புலையனாயினும் இருதய கமலத்தில் என்னை
சூழித்தலால் என் ஸாயுஜ்யத்தை அடைகின்றான். கம்பளாஸனத்
தில் உட்கார்ந்துகொண்டு ஜெபிப்பவன் விரும்பிய ஸகலமும்
கிடைக்கப் பெறுகின்றான். (௩௯)

(風品)

ஸ்ரீலோகம்.

கருவாஜிநெடஹவெநு-பூதிசெ-காகுஸ், வ-பொலய, உசி-கண்.

காஸாஸெ நஹுவெஜா நாரொமயுவகு மிதி-தெ || சய.

வாஷாணெடி-ஃவா_{ந்}வொதிகாஷெநாநாவியாநுமகோது

வெண்ணிலா யோவோகில-குமேளமெந்நாநலியுயதி || சக.

க்ருஷ்ணஜநேபவேந்முத்திர் மோக்ய ஸ்ரீர்வ்யாக்ரசர்மணி:

சுசாஸநேபவேஜ்ஞானம் ஆரோக்யம் பத்ரநிர்மித்த

பாஷானே துக்கம் ஆப்நோதி காஷ்டே நானாவிதாங்கமான்

வஸ்த்ரேண ஸ்ரியமாப்நோதிபூமௌ மந்த்ரோநவீத்யதி

வியாக்யானம்:—கருஷ்ணஜிநே - மான்தோலில் - ஜபித்தால், முக்தி: - முக்தி, பவேத் - நிகழும், வ்யாக்ரகர்மணீ - புலித்தோலில், மோக்ஷஸ்ரீ: - மோக்ஷச் செலவமாம், குசாஸநே - தர்ப்பையால் செய்யப்பட்ட ஆஸனத்தில், ஜ்ஞானம் - ஜ்ஞானமானது, பவேத் - நிகழும், பத்ரநீர்மிதே - இலைபால் நிரமிக்கப்பட்ட ஆஸனத்தில், ஆரோக்யம் - வாதிபித்த கபங்கள் வைஷம்யமுறுதிருத்தலாம், பாஷாணே - கருங்கல்லில், துக்கமாப்நோதி - க்லேசம் நிகழும், காஷ்டே-கட்டையினில் செபிப்பவன், நானூவிதான் - பலவகைப்பட்ட, கதான் - விபாதிகளை அடைவான், வஸ்த்ரே - வஸ்திரத்தில் செபிப்பவன், ஸ்ரிபம் - செல்வத்தை அல்லது கார்த்தியை, அவாப்நோதி-அடைகிறான், பூமௌ-பூமியில் ஜெபித்தால், மந்த்ர: - மந்திரமானது, நவநித்யதி - ஸ்ரித்திக்கின்றதில்லை,

பொழிப்புரை:—மான்தோலில் ஜபித்தால் முக்தி நிகழும், புலித்தோலிலிருந்து ஜெபித்தால் மோக்சச் செல்வமாம் தர்ப்பையால் செய்யப்பட்ட ஆஸனத்தில் ஜ்ஞானம் நிகழும் இலையால் செய்த ஆஸனத்திலிருந்து ஜெபித்தால் ஆரோக்கியமாம் கருங்கல்லில் க்லேசம் நிகழும் கட்டையினிலிருந்து ஜெபிப்பவன் பல வகைப்பட்ட வியாதிகளை அடைவான் வஸ்திரத்தில் ஜெபிப்பவன் செல்வத்தை அல்லது காந்தியை அடைகின்றான். பூமியிலிருந்து ஜெபித்தால் மந்திரமானது சித்திக்கின்றதில்லை. (சுக)

ஸ்லோகம்.

உதந்முகப்ரான்முகோவா ஜபம்பூஜாம்ஸமாசரேத் |

அக்ஷமாலாவியிவக்ஷுஸ்ருணுவ்வாவஹிதொநுப || சஉ.

உதன்முகப்ரான்முகோவா ஜபம்பூஜாம்ஸமாசரேத்

அக்ஷமாலாவிதம் வக்ஷ்யேஸ்ருணுவ்வாவஹிதோநுப

வியாக்யானம்:—உதன்முக: - வடக்கு முகமாகவாவது,ப்ரான்முக:வா - கிழக்குமுகமாகவாவ (திருந்து) ஜபம் - ஜபத்தையும், பூஜாம்-பூஜையையும், ஸமாசரேத் - செய்யவேண்டும், ந்ருப - ஓ அரசனே, அக்ஷமாலாவிதம் - அக்ஷமாலையைப்பற்றியவிதியை, வக்ஷ்யே - சொல்லுகின்றேன், அவஹித: - சாவதானமாக, ஸ்ருணுவ்வா - கேள்.

பொழிப்புரை:—வடக்குமுகமாகவாவது, கிழக்கு முகமாகவாவது ஜபத்தையும், பூஜையையும் செய்யவேண்டும். ஓ அரசனே அக்ஷமாலையைப் பற்றிய விதியைச் சொல்லுகின்றேன். சாவதானமாகக் கேள். (சஉ)

ஸ்லோகம்.

ஸாராஜ்யெஷ்டபிகொதக்யா துத்ருஜீவ்வாராஸ்யம் |

சுதஜாநகஸுமுநிரூபாக்ஷஸவக்ஷாபிடி || சங.

புவாவெஷுக்ஷதாராமாஸவக்ஷாகவஸபுடா |

கொக்ஷபுடாஹாமாஸுபாபிஷுக்ஷாவெஷுக்ஷதா || சச.

புதாவெஷுக்ஷதாராமாஸவக்ஷாபுடாயிநீ |

பாணிகுரஜீ.காராமாவெஷுக்ஷாபுடாயிநீ || சரு.

நீடுவெடிகாகெதவடாவிகுதாஸதூயபுடா ।

ஸுவண்ணாஜிதாரிவாஹோதெஹஹீஸ்ரியம் ॥ ச௬.

தயாரொளவுரீயீரோவாகநூர்ப்பலுதிகாவிதாம் ।

உதூநாஸவடகாரிநாஹாயிநீவாரெஹீகூடா ॥ ச௭.

ஸாம்ராஜ்யம்ஸ்படி கோதத்யாத்புத்ராஜீவஃ பராம்ஸ்ரியம்

ஆத்மஜ்ஞானம் குசக்ரந்திருத்ராஹிஸர்வகாமதஃ

ப்ரவாலை ஸ்சக்ருதாமாலாஸர்வலோக வசப்ரதா

மோஹப்ரதாசமாலாஸ்யாத் ஆமலக்யாஃ பலைக்ருதா

முத்தாபலைக்ருதாமாலா ஸர்வவித்யாப்ரதாயினீ

மாணிக்யரஜிதாமாலா த்ராலோக்யஸ்யவஸங்கீ

ரீலைர்மரகதைர்வாபிக்ருதா ஸத்ருபயப்ரதா

ஸுவர்ணரஜிதாமாலாத் த்யாத்வை மஹதீம் ஸ்ரியம்

ததாரொளப்யமயீமாலா கந்யாம்யச்சகிகாமிதாம்

உக்தானாம் ஸர்வகாமானாம் தாயீரீபாரதைக்ருதா

வியாக்யானம்:—ஸ்படிக: - ஸ்படிக மணியானது ஸம்ராஜ்
யத்தை, தத்யாத் - தரும், புத்ராஜீவ: - தாம்பிரமணி, பராம்ஸ்ரியம்.
மிக்கச்செல்வத்தை அளிக்கும், குசக்ரந்தி: - குரம் எனும் ஓர்
வகை நாணல் முடியானது, ஆத்மஜ்ஞானம் - ஆத்ம ஞானத்தைத்
(தரும்), ருத்ராஹி: - ருத்திராஹங்கள், ஸர்வகாமதா: - சகல கா
மனைகளையுந் தரும், ப்ரவாலை: - பவளங்களால், க்ருதா - செய்
யப்பட்ட, மாலா - மாலையானது, ஸர்வலோக வரப்ரதா - ஸர்வ
லோகத்தையும் வஸ்யமாகச் செய்யும், ஆமலக்யா: - நெலவின்,
பலை: - கனியால், க்ருதா - செய்யப்பட்ட, மாலா - மாலையானது,
மோஹப்ரதா, ஸ்யாத் - மோஹத்தருவதாகும், முத்தாப நிலை: -
நல்ல முத்துகளால், க்ருதா - செய்யப்பட்ட மாலா - மாலையானது,
ஸர்வ வித்யா ப்ரதாயினி - சகல விதத்தையும் தருவதாம்,
மாணிக்ய ரஜிதா - மாணிக்கத்தினால் செய்யப்பட்ட, மாலா -
மாலையானது, த்ராலோகஸ்ய-திரிலோகத்தையும், வரங்கீ - வரப்
படுத்தும், ரீலை: - ரீலங்களினாலாவது, மரகதை: - வாஅபி - மரக
தங்களினாலாவது, க்ருதா - செய்யப்பட்ட மலை, ஸத்ருபய
ப்ரதா - பகைவருக்குப்பயன் தருவதாம், ஸுவர்ணரஜிதா - பொன்

னால் செய்யப்பட்ட, மாலா - மாலையானது, மஹதிம் ஸ்ரீயம் - பெருஞ்செல்வத்தை, தத்யாத் - தரும், ரௌப்யமயீ - வெள்ளி யினாலாகிய, மாலா - மாலையானது, காமிதாம் - விரும்பப்பட்ட, கந்யாம் - கன்னிகையை, யச்சதி - கல்பாணஞ் செய்விக்கும், பாரதை: க்ருதா - பாதரசங்களால் செய்யப்பட்ட மாலை, முக்தா னாம் - (இதுவரையிலுஞ்) சொல்லப்பட்ட, ஸர்வகாமானாம் - ஸகல காமனைகளையும், தாயினி - நிறைவேற்றுவதாம்.

பொழிப்புரை:—ஸ்படிக மணியானது ஸாம்ராஜ்யத்தைத் தரும், தாம்பிரமணி மிக்க செல்வத்தை அளிக்கும். குரம் எனும் ஓர் வகை நாணல் முடியானது ஆகம் ஞானத்தை தந்து ருத் ராக்ஷமாலை ஸகல காமனைகளையும் தருவதாம். பவளமாலை ஸர்வ லோகத்தையும் வசப்படுத்துவதாம். நெல்லிக்கனிமாலை மோக்ஷம் அளிப்பதாம். முத்துமாலை ஸர்வ வித்தைகளையும் தருவதாம். மாணிக்கமாலை மூவுலகையும் வசப்படுத்துவதாம். நீலமாலையும் மரகத மாலையும் பகைவருக்குப் பயத்தை விளைவிப்பன. ஸுவர்ண மணிமாலைப் பெருஞ்செல்வத்தைத் தரும் வெள்ளிமணிமாலை விரும்பிய கன்னிகையைக் கிடைக்கச் செய்வதாம். பாதரசங் களாகிய மாலை இதுவரையிலுங்கூறிய ஸகல காமனைகளையும் நிறை வேற்செய்யும்.

(சௌ)

ஸ்லோகம்.

கௌடீயா தாஸ தாஸா தத்ரு ஸ்ரீகா துதொரீதிரா ।

ஸாதஸாவொரீதிராரிவாஸாந்நுதிராரிதா ॥ சஅ.

உதாஸாவொரீதிராரிவாஸாந்நுதிராரிதா ।

கதாஸாவொரீதிராரிவாஸாந்நுதிராரிதா ॥ சக.

வொரீதிராரிவாஸாந்நுதிராரிவாஸாந்நுதிராரிதா ।

உதொரீதிராரிவாஸாந்நுதிராரிவாஸாந்நுதிராரிதா ॥ ரும.

அஷ்டோத்தரசதம் மாலாதத்ரஸ்யாதுத்தமோத்தமா

சதசங்க்யோத்தமாமாலா பஞ்சாஸன்மத்தியமாமதா

சதபஞ்சாஸதாயாத்வாஹ்யதமாசப்தவிம்ஸதி:

அதமாபஞ்சவிம் சத்யா யதிஸ்யாச்சதநிர்மிதா

பஞ்சாஸதக்ஷராண்பத்ராது லோமப்ரதிலோமத:

இத்யேவம் ஸ்தாபயேத்ஸ்பஷ்டம் நகஸ்மைசித்ப்ரதர்சயேத்

வியாக்யானம்:—தத்ரா - அங்கு, அஷ்டோத்தரசதம் - நூற்
றெட்டு மணிகள் அடங்கிய, மாலா - மாலையானது, உத்தமோத்
தமஸ்பாத் - மிகவும் உத்தமமாம், சதசங்கியா - நூறுமணிக
ளடங்கிய, மாலா - மாலையும், உத்தமா - உத்தமமாம், பஞ்சாஸத்-
ஐம்பது மணிகளடங்கிய, மாலா - மாலையானது. மத்யம்மதா -
மத்யமமாம், யத்வா - அல்லது, சது:பஞ்சாஸது - ஐம்பத்து
நாலு மணிகளால் செய்யப்பட்டது (மத்தியமமாம்), ஸப்தவிம்
ஸதி: - இருபத்தேழுமணிகளாலாகிய மாலையானது, அதமா - அத
மமாம், பஞ்சவிம்சத்யா - இருபத்தைந்தினால் ஆகியதும், அத
மா - அதமாம், யதிஸதநிர்மிதா ஸ்வாத் - நூறு மணிகளால் நிர்
மிக்கப்பட்ட மாலையாயிருப்பின், அத்ரா - அம்மணிகளில், பஞ்சா
ஸத் அக்ஷராணி - ஐம்பது அக்ஷரங்களும், அனுலோம ப்ரதிலோ
மத: - ஏற்றமுறையாலும் இறக்க முறையாலும் அடங்கியவை,
இதிஏவம் - என்று இங்ஙனம், ஸ்தாபயேத் - ஸ்தாபித்துக்கொள்ள
வேண்டும், கஸ்மைசித் - ஒருவனுக்கும், ஸ்பஷ்டம் - விளக்கமாய்,
நப்ரதர்ஸயேத் - காண்பிக்கக் கூடாது.

போழிப்புரை:—அங்கு நூற்றெட்டு மணிகளடங்கிய மாலே
யானது மிகவும் உத்தமமாம், நூறுமணிகளடங்கிய மாலையும்
உத்தமமாம், ஐம்பது மணிகள் அடங்கிய மாலையானது மத்தியம
மாம், அல்லது ஐம்பத்துநாலு மணிகளாலாகியதும் மத்யமமாம்,
இருபத்தேழு மணிகளாலாகிய மாலையானது அதமாம், இருபத்
தைந்து நாலாகியதும் அதமாம், நூறுமணிகளால் நிர்மிக்கப்பட்ட
மாலையாயிருப்பின் அம்மணிகளில் ஐம்பது அக்ஷரங்கள் ஏற்ற
முறையாலும் இறக்க முறையாலும் அடங்கியவை என்று ஸ்தா
பித்துக்கொள்ளவேண்டும், ஒருவனுக்கும் விளக்கமாய்க் காண்
பிக்கமுடியாது.

(10)

ஸ்லோகம்.

வடுவென்-வி-நடுவியாயவது-படுகதோவபாஜவ: |

வனகவாரொண-கடுவெய்வபு-நூரூ-கூ-தா-வடுவென் || 10 ||

வர்ணர்வியஸ்தயாயஸ்து க்ரியதேமாலயாஜபு:
ஏகவாரேணதஸ்யை வபுரச்சர்யாகிருதாபவேத்

வியாக்யானம்—வர்ணை: - அக்ஷரங்களினால், வியஸ்யா - வின்
யாஸஞ் செய்யப்பட்ட (அக்ஷரோச்சாரணத்தோடுகூட), மாலய -
மாலையால், ய:து - யாதொரு, ஜப: - ஜபமானது, க்ரியதே - செய்
யப்படுகிறதோ, தஸ்யைவ - அந்த ஜபத்திற்கே, ஏகவாரேண -
ஒருதடவை ஜபமாத்திரத்தால், புரச்சர்யா - புரச்சாரணமானது,
கிருதாபவேத் - செய்யப்பட்டதாகும்.

பொழிப்புரை:—அக்ஷரங்களோடு வியஸ்யிக்கப்பட்ட மாலையால்
செய்யப்படும் ஜபமானது ஒர்முறைமாத்திரத்தினாலும் புரச்சாரணஞ்
செய்யப்பட்டதாகும். (௧௧)

ஸ்லோகம்.

ஸவ்யபாணிமஹேஸ்வராவாகுக்ஷிணமஸிரிவொவரி ।
யொநிஹோபாஸுநவஸ்வெவாஸநஹிதஹி ॥ ௧௨.

யொநிஹோபாஸநவஸ்விக்ஷாபுஜவெஹிஸ்வாஹிதஹி ।
யங்குஹிதபிவாஸநஹிதஹிஸ்விக்ஷாபுஜவெஹிஸ்வாஹிதஹி ॥ ௧௩.

விநாஸஹிதஹிஸ்விக்ஷாபுஜவெஹிஸ்வாஹிதஹி ।
ஸவ்யபாணிமஹேஸ்வராவாகுக்ஷிணமஸிரிவொவரி ॥ ௧௪.

யொநிஹோபாஸுநவஸ்விக்ஷாபுஜவெஹிஸ்வாஹிதஹி ।
யங்குஹிதபிவாஸநஹிதஹிஸ்விக்ஷாபுஜவெஹிஸ்வாஹிதஹி ॥ ௧௫.

யங்குஹிதபிவாஸநஹிதஹிஸ்விக்ஷாபுஜவெஹிஸ்வாஹிதஹி ।

ஸவ்யபாணிமஹேஸ்வராவாகுக்ஷிணமஸிரிவொவரி
யொநிமுக்தாபந்தவம் பவேத்ஸுஸமுத்தமம்

யொநிமுக்தாஸநேஸ்தித்வா ப்ராஜபேத்யஸஸமாஹித:
யங்குஹிதபிவாஸநஹிதஹி தஸ்யஸ்யா: ஸர்வவித்தய:

சின்னருத்தா: ஸதம்பிதாச்ச மிவிதாமூர்ச்சிதாஸ்ததா
ஸுத்தாமத்தாஹிவீர்பா தத்தந்தாஸ்தாபிபக்ஷா:

பாலாயெளநமந்த்ராச்ச வ்ருத்தாமந்த்ராச்சயேமநா:

யோசிமுத்ராஸநேஸ்தித்வா மந்த்ராநேவம்விதாந்ஜபேத்

தஸ்யவித்த்யந்திதே மந்த்ரானாயஸ்யதுகதஞ்சந

வியாக்யானம்:—ஸவ்யபாணிம் - இடதுகையை, குதே - ஆஸனத்திலும், தக்ஷணம் ச-வலதுகையை, த்வஜோபரி - ஸிங்கததிற்கு மேலும், ஸ்தாப்ய - வைத்து, ஏவம் - இப்படிப்பட்ட, ஆஸனம் - ஆஸனமானது, யோநிமுத்ராபந்த:-யோநிமுத்ராபந்தனம், எனும் உததமம் - உத்தமமான (ஆஸனம்), பவேத் - ஆகும், ய: - எவன், யோநிமுத்ராஸநே - யோநிமுத்ராஸனத்தில், ஸ்தித்வா - இருந்து, ஸமாஹித் - ஏகாக்ரப்பட்ட சித்தமுடையவனுய்க் கொண்டு, யம்கம்சித் - யாதேனும் ஓர், மந்த்ரம் - மந்திரத்தை, ப்ரஜபேத் - ஜபிப்பானே, தஸ்ய - அவனுக்கு ஸர்வவித்தய: - ஸகலவித்திகளும், ஸ்யு: - ஏற்படும், யெ - எந்த, மந்த்ரா: - மந்திரங்கள், சிந்நர: - சின்னங்களாக் (கண்டிதங்களாக) வாவது, ருத்தா:-ருத்தங்களுக்கவாவது (தகையப்பட்டவைகளாகவாவது), ஸ்தமபிதா: - ஸ்தம்பிதங்களாகவாவது (நிறுத்தப்பட்டவைகளாகவாவது), மிவிதா: - மிவிதம் (சேர்ந்துள்ளவை) களாகவாவது, மூர்ச்சிதா: - மூர்ச்சித்த (மோஹத்தையடைந்த) வைகளாகவாவது, ஸுப்த: - ஸுப்தங்க (ஸ்ஷுப்தயடைந்தவை) களாகவாவது, மத்தா: - மத்தங்களாகவாவது (மதித்தவைகளாகவாவது) ஹீரவீர்யா: - ஹீரவீர்யங்க (வீர்யம்ற்றவை) களாகவாவது, தக்த்ராஸ்தாரிபக்ஷகா:-தவீர்கப்பட்டவைகளாகவாவது (பயந்தவைகளாகவாவது சத்துருபக்ஷத்தைச் சேர்ந்தவைகளாகவாவது), பாலா: - பாலங்களாகவாவது, யௌவநமத்தா: - யௌவநத்தால் மதித்தவைகளாகவாவது, வ்ருத்தா: - சீழ்த்தன்மையுடையவைகளாகவாவது, மதார்: - கொள்ளப்பட்டவைகளாக யிருக்கின்றனவோ, ஏவம்விதா: - இம்மாதிரியான, மந்த்ரான் - மந்திரங்களை, யோநிமுத்ராஸநே - யோநிமுத்ராஸனத்தில், ஸ்தித்வா - இருந்து, ஜபேத் - ஜபிப்பானே, தஸ்ய - அவனுக்கு, தேமந்த்ரா - அம்மந்திரங்கள் வித்திக்கின்றன; அந்யஸ்யது - மற்றவனுக்கோ எனின், கதஞ்சந - எவ்வாறு நிறுத்தப்படும்.

இவ்வாதே, புரஸ்சர்யாவிதேள - புரஸ்சாணம்செய்தலிலும், ஸர்வ
காம்யபலேஷு அபி - ஸகலகாம்ய ஸபலத்தைக் குறித்த ஜபங்களி
லும் என்றறிக, நித்யே - நித்திய விதியிலும், நைமித்திகேவா
அபி - நைமித்திக விதியிலும், தபஸ்சர்யாஸுவா - தபஸ்செய்தல்
களிலும், ஜப:-ஜபமானது, ஸர்வதா ஏவ-எப்போதுமே, கார்ய:-
செய்யத்தக்கது, தத்ர - அதனில், தோஷ:- தோஷம் (குற்றம்),
கஸ்சந - யாதாமில்லை.

பொழிப்புரை:—ப்ரஹ்ம முகூர்த்தம் முதற்கொண்டு மத்
யான காலம் வரையிலுள்ள காலத்தில் மந்திரத்தை ஜபிக்கலாம்.
அதற்குமேற்பட்ட காலத்தில் ஜபித்தால் கேடே ஏற்படும் நிச்ச
யம் இவ்விதமே புரஸ்சரணக்கிரியையிலும் ஸகல காம்யவிதியி
லும் என்க. நித்தியவிதியிலோ நைமித்திகவிதியிலோ தபஸ்செய்
தலிலோ எப்போதுமே ஜபம் செய்யலாம். அதனில் குற்றம்
யாதாமில்லை.

(104)

ஸ்லோகம்.

யஜ்ஞாநாஹுஜிவெதித்யுய்யாயிரொநாஸிராக்யதி |
ஷடாக்ஷரம்வாபுணவம்விஷாரொநிஜி-கெத்யு || ௫௬.

தயாயவ-ஹிரொஸிஜு-ஹெகெவஜு-வாரவ-ஹுதி |
ஸதெதெநவவஜெஹநஸிவஸஜாயதெஸ்யம் || ௬௦.

யஸ்துருத்ரம் ஜபேதநித்யம் த்யாயமாநோமமாக்ருதம்
ஷடாக்ஷரம்வாப்ரணவம் நிஷ்காமோநிர்ஜாதேந்த்ரிய:

ததாதர்வசிரோமந்த்ரம் கைவல்யம் வாக்ஷதம்
ஸதேநைவசதேஹேநஸிவஸஜாயதேஸ்வயம்

வியாக்யானம்:—ய:து - எவன், நிஷ்காம: - விருப்பமில்லாத
வனும், நிர்ஜாதேந்த்ரிய: - இந்திரியங்களை நன்கு வென்றவனும்,
மம - எனது, ஆக்ருதம் - வடிவத்தை, த்யாயமாந: - தியானம்
செய்கின்றவனுமா யிருந்துகொண்டு, நித்யம் - தினந்தோறும்,
ருத்ரம் - ருத்திராத்தியாயத்தை யாவது, ஷடாக்ஷரம் - ஷடாக்ஷ
ரத்தையாவது, ப்ரணவம் - பிரணவத்தையாவது, அதர்வ சிரோ
மந்த்ரம் - அதருவசிர உபநிஷத்தையாவது, கைவல்யம்வா -

கைவல்ய உபநிஷத்தையாவது, ஜபேத் - ஜபிப்பானே, ரகத்தம-
தி ரகுசுல ஸ்ரேஷ்டனே, ஸ: - அவன், தேநதேநேந ஏவ - அத்தே
ஹத்தோடுகூடவே, ஸ்வயம் - தானே, சிவ: ஸஞ்ஜாயதே - சிவனு
கின்றான்.

போழிப்புரை:—எவன் காமமற்றவனும் இந்திரியங்களை
வென்றவனும் என்வடிவத்தை த்யானம்செய்கின்றவனுமா யிருந்
துகொண்டு தினந்தோறும் ருத்திரத்தையாவது ஷடாக்ஷரத்தையா
வது பிரணவத்தையாவது அதர்வ சிரோமந்திரத்தையாவது
கைவல்ய உபநிஷத்தையாவது ஜபிப்பானே ஓரகுசுலஸ்ரேஷ்டனே
அவன் அத்தேஹத்தோடு கூடவே தானே சிவனாகின்றான். (௪௦)

ஸ்லோகம்

ஐயீதெஸிவயீதகாஹ்யாநிக்ஞெகாஹெவதூய: ।

ஸ்ருணுயா தூஸிஷுஸூரூஸாராஹாதுஸம்ஸய: ॥

அதிதே சிவகீதாப்யோ நித்யமேதாம் ஜபேத்துய:

ஸ்ருணுயாத்வா ஸமுக்த:ஸ்யாத்ஸம் ஸாராந்நாத்ரஸம்ஸய:

வியாக்யானம்:—ய: - எவன், ஏதாம் - இந்த, சிவகீதாம் -
சிவகீதையை, நித்யம் - தினந்தோறும், அதிதே - அத்தியயனம்
செய்கின்றானே, ய: - எவன், ஜபேத் - ஜபிப்பானே, ஸ்ருணு
யாத்வா - சிரவணமாவது செய்வானே, ஸ: - அவன், ஸம்ஸாராத்-
ஸம்ஸாரத்தினின்றும், முக்த: ஸ்யாத் - முக்தனாவான், அத்ர -
இதனில், ஸம்ஸய: ந - ஸம்ஸயமில்லை.

போழிப்புரை:—இச்சிவகீதையை தினந்தோறும் அர்த்த விசா
ரம் செய்கின்றானே அல்லது ஜபிக்கின்றானே அல்லது சிரவண
மாவது செய்கின்றானே அவன் ஸம்ஸாரத்தினின்றும் விடுபடுகின்
றான். இதனில் ஸம்ஸயமில்லை. (௪௧)

ஸூத்ர உவாச - ஸூத்ரர் கூறுகின்றார்.

ஸ்லோகம்.

வ்ஸவரிஷாநிஷாநெவஸ்தெவ்ஸாநாயத ।

நாரிஷுதாய-பிஷாநரிஷுதெவெவஸ: ॥

௪௨.

ஏவமுக்த்வாமஹாதேவஸ்ததந்நாவாந்நாதீயத
ராமக்ருதார்த்தமாத்த்மான மமந்யதததைவஸ:

வியாக்யானம்:—ஏவம் - இவ்வாறு, உத்த்வா - சொல்லி, மஹாதேவ:—மஹாதேவன், தத்ர ஏவ - அவ்விடத்திலேயே, அந் தாதீயத - அந்தர்த்தானமாயினர், ஸ:ரம: - அந்தராமன், சூத்மானம் - தன்னை, க்ருதார்த்தம் - க்ருதார்த்தனென்று அமர் யத - எண்ணினார்.

பொழிப்புரை:—இவ்வாறு சொல்லி மஹாதேவன் அவ்விடத் திலேயே அந்தர்த்தானமாயினர். ராமனும் தன்னை க்ருதார்த்த னென்றெண்ணினார். (சுஉ)

ஸ்லோகம்.

வனவஸ்யாஸாரிவெநஸிவதீதாஸமீரிதா ।

வனதாஸ்யபுஜவெநித்யுஸ்யாஸ்யாஸாரிவஸிவதீ: ॥ சுரு.

வனகாமுலிதொயாரித்யுஸ்யாஸ்யாஸாரிவஸிவதீ: ॥ சுரு.

சுத்யுஸ்யாஸ்யாஸாரிவெநஸிவதீதாஸமீரிதா: ॥ சுரு.

சுநாஸாரிவெநஸாரிவதீதாஸமீரிதாஸமீரிதா: ॥ சுரு.

காயகெஸாரிவெநஸாரிவதீதாஸமீரிதாஸமீரிதா: ॥ சுரு.

நவீஸாரிவெநஸாரிவதீதாஸமீரிதாஸமீரிதா: ॥ சுரு.

ஸிவதீதாஸமீரிதாஸமீரிதாஸமீரிதாஸமீரிதா: ॥ சுரு.

ஏவம்மயாஸமாஸை சிவதீதாஸமீரிதா

ஏதாம்யபாஸுபேந்தியம் ச்ருணுயாத்வாஸமாஸித:

ஏகாஸித்தேதாயோமர்த்ய: தஸ்யமுத்தி: கரேஸ்திதா

அதச்ருணுத்வம்முநயோநித்ய மேதாம்ஸமாஸிதா:

அநாயாஸேநவாஸமுத்தி: பஸ்தாநாதாஸம்சய:

காயக்லேசோமன: கோபோதநஸாரிவஸிவதீ:

நபிடாஸ்வனாதேவயஸ்மாத் கைவல்யமாப்துயாத்

சிவதீதாமதோநித்யம் ச்ருணுத்வம்ருஷிஸத்தமா:

வியாக்யானம்:—ஏவம் - இவ்வாறு, சிவதீதா - சிவதீதைய, னை, மயா - என்னால், ஸமாஸை - முழுதும், ஸமீரிதா - சொல் லப்பட்டது, ஏதாம் - இதனை, ய: - எவன், ஸமாஸித: - ஏகாச் ரசித்தமுடையோனாயிருந்து, நித்ய - தினந்தொழும், பிரஜபேத் - ஆதிப்பாடு, ஏகாஸித்த: - ஏகாச்சித்தமுடையோனாயே,

பு - எந்த, மர்த்யு - மனிதன், ச்ருணுயாத்வா - சிவவணமாவது, செய்வானே, தஸ்ய - அவனுக்கு, முக்தி-முக்தியானது, கரேஸ் திதா - கையிலுள்ளது, முநய - ஓ முனிவர்களே, அத - ஆதலால், ஏதாம் - இதனை, ஸமாஹிதா - ஒருவழிப்பட்ட மனமுடையோர்களாய்க் கொண்டு, நித்யம் - தினந்தோறும், ச்ருணுத்வம் - சிவவணஞ்செய்யுங்கள். அநாயாஸேன ஏவ - ஆயாஸமுனியே, முக்தி - முக்தியானது, பரிதா - நிகழும், அத்ர - இதனில், ந ஸம் சயய - ஸம்சயமில்லை, காயக்லேச - காயக்லேசமாவது, மனக்ஷோப - சித்தத்திற்குச் சிரமமாவது, தனஹாரீ - பணச்சிலவாவது, ந - இல்லை, ஆத்மநி-தனக்கு, பீடா - தொந்தரவு, ந - இல்லை, யஸ் மாத் - யாதொரு காரணத்தால், ச்ரவணாதேவ - சிவவணத்தினாலேயே, கைவல்யம் முக்தியை, ஆப்தயாத் - அடைவானே, ரிஷி ஸத்தமாம் - ரிஷிவரர்களே, அத - ஆதலால், சிவகீதாம் - சிவகீதையை, நித்யம் - தினந்தோறும், ச்ருணுத்வம் - சிவவணஞ் செய்யுங்கள்.

பொழிப்புரை:—இங்ஙனம், சிவகீதை முழுதும் என்னல் சொல்லப்பட்டது. இதனை எவன் ஒரு மனமுடையோராய் தினந்தோறும் ஜபிப்பானே? அல்லது சிவவணஞ்செய்வானே? அவனுக்கு முக்திகையிலுள்ளது. முனிவர்களே! ஆதலால் இதனைத் தினந்தோறுஞ் சிவவணஞ் செய்யுங்கள். இதனால் எளிதில் முக்திகிடைக்கும் இதனில் ஸம்சயமில்லை. காயக்கிலேசமாவது மனக்கிலேசமாவது தனஹாரியாவதில்லை. தனக்கு எந்தத் தொந்தரவுமில்லை. யாதொரு காரணத்தால், சிவவணத்தினாலேயே கைவல்ய மடையலாமோ ஓ சிவவரர்களே ஆதலால் இச்சிவகீதையைத் தினந்தோறும் சிவவணஞ் செய்யுங்கள். (சுசு)

ரிஷய: உவாச-ரிஷிகள் சொல்லுகின்றார்கள்.

ஸ்லோகம்.

சுஷுபு ஹுதிநஸு-ஓ துதாரியாவிதா மாரா: ।

சுஷுபுயா:வா-வாராய்ஷா தாரயிதாலிந: ॥ சுஎ.

உவாசுஸு ஹுதிநா: மாராய்ஷா ஹுதிநா: ।

தவாஸு-ஓ துதாரியாவிதா மாரா: ।

அத்யப்ரப்ருதிநஸ் ஸுதத்வமாசாரிய: பிதாகுரு:

அவித்யாயா:பரம்பாரம் யஸ்மாத்தாரயிதாவிந:

உத்பாதகப்ரஹ்மதாத்ரோஃ கரீயாந்ப்ரஹ்மதஃபிதா

தஸ்மா தஸ்ஸுதா தம்ஜத்வத்த: ஸத்யம்நாந்யோஸ்திநோகூரு:

வியாக்யானம்:—ஸூதிதா-ஓ ஸூதிதமுனிவரே, அதுபரப்பருதி, இதுமுதல், தவம்-நீர, ந:-எங்களுக்கு, ஆசார்ய:- ஆசாரியர், பிதா-தந்தை, குரு:- குரு, யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்தால், ந:-எங்களை, அவித்யாயா: - அவித்யையின், பரம்பரம் - முடிவாகிய கரையை, தாரயவி-தாண்டச்செய்கின்றீரோ, உத்பாதகப்ரஹ்ம தாத்ரோ:- பிறப்பித்தவர், பிரஹ்மஜ்ஞானம் அருளினவர், இவ்விருவர்களுள், பிரஹ்மஹத:- பிரஹ்மஜ்ஞானமருளிய, பிதா-பிதாவே, கரீயான் - சிறந்தவர், தஸ்மாத் - ஆதலால், ஸூதாத்மஜ - ஓ ஸூதிதபுத்திரரே, ந:- எங்களுக்கு, த்வத்த:-உம்மிலும், அந்ய:- இதராகிய, குரு:- குரு, நாஸ்தி - இல்லை, ஸத்யம் - உண்மை.

பொழிப்புரை: —ஓ ஸுதமுனிவரே ! இன்றுமுதல் நீரே எங்க ளுக்கு ஆசாரியர், பிதா, குரு யாதொரு காரணத்தால் எங்க்கு அவித்யையின் முடிவாகிய கரையைத் தாண்டச் செய்தவரோ, பிறப்பித்தவர் பிரஹ்மஜ்ஞான மருணியவரெனும் இவ்விருவர்களில் பிரஹ்மஜ்ஞானமருணியவரே சிறந்த பிதா ஓ ஸுதபுத்திரரே, ஆத லால் உம்மியும் அன்னியராகிய குரு ஒருவருமில்லை இது ஸத்யம்.

வியாச: உவாச-வியாசர் கூறுகின்றார்.

ஸ்ரீலோகம்.

உதற்கூபாயபஃஸவெஃஸாயஸ்யாஃவாலிதஃ

ஸ்ரீரங்கைஸ்ரீகுருகுலேஸ்வராய நம: ||

இதயுத்த்வாப்ரயயு:ஸர்வே ஸாயம்ஸந்த்யா முபாஸிதம்

ஸ்துவந்த:ஸுதபுத்ரந்தே ஸந்துஷ்டாகோமதிததம்

வியாக்யானம்:—இதி - இவ்வாறு, உகத்வா - சொல்லி, தேஸர்வே-அவர்கள் எல்லோரும், ஸூதபுத்ரம்-சூதபுத்திரரை, ஸ்துவந்த:—ஸ்துதிசெய்துகொண்டு, ஸந்தஷ்டா:—ஸந்தோஷப்பெற

அவ்வுத.

[புதுச்சேரி]

ண்டவர்களாய், ஸ்ரீபுத்திரபாம்-ஸாயங்காஸ்திரிதீப, உபாவி
தும்-உபாவிப்பதின் பொருட்டு, கோமதிதடம் - கோமதிநதித்
கரையை, (கோர்க்கி) பரயயு - அவசரமாகச் சென்றார்கள்.

போழிப்புரை:—இவ்வாறு கூறி அந்த சிஷ்களெல்லோரும் ஸ்தபத்திரகை, ஸ்தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு, சந்தோஷ முன்போர்களாய் ஸாயங்கா லஸந்தியாவந்தனஞ் செய்வதற்காகக் கோமதிநிக்கரையை நோக்கி விரைவினிற் சென்றார்கள். (சுசு)

உதிரிவடிவாசானை உதிரவாணை சிவநீதாஸா

உவநிஷதௌ ஹவீர்யாப்யோமஸாஸு

ഗിരീശാചാര്യ സംവാദം

ஷொபசொய்யாய்.

பதினொருவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

சிவகீதை ஸம்பூர்ணம்.

மகாமகோபாத்ராய, டாக்டர்

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

அடையாறு, சென்னை-20.

